26 Ἰανουαρίου 2025
Κυριακὴ ιε' Λουκᾶ

Ξενοφῶντος ὁσίου καὶ τῆς συνοδείας αὐτοῦ (ς' αἰών)
Κλήμεντος ὁσίου τοῦ Ἀθηναίου (†1111)

Ἦχος πλ.Β' - Ἑωθινὸν Θ'

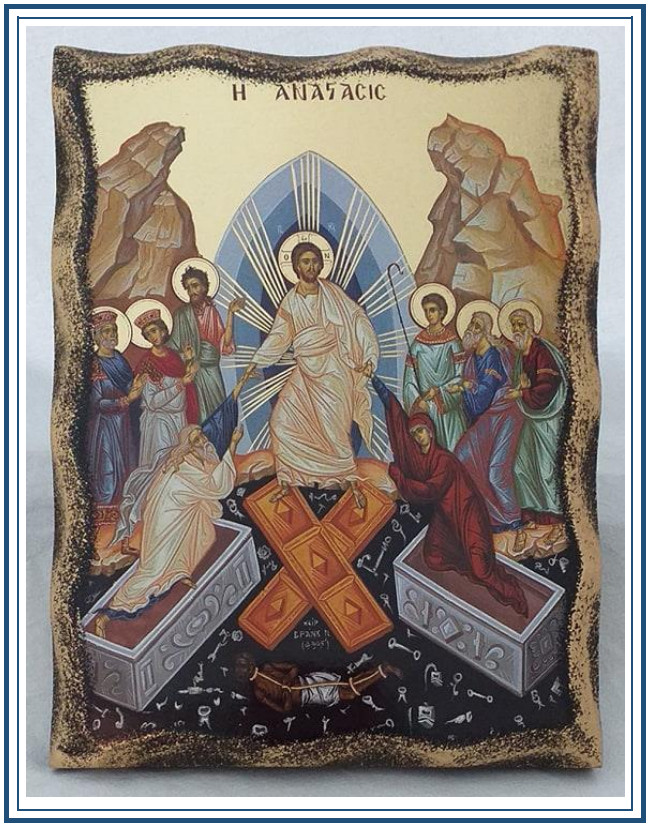

Ἐπιμέλεια
Λουκᾶς Λουκᾶ
Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ

Εἰς τὴν εἴσοδον τοῦ ἀρχιερέως

Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Προοιμιακὸς

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.
Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ, τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.
Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ Χριστῷ, τῷ βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

ψαλμὸς ργʹ 103

Εὐλόγει, ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον. Κύριε ὁ Θεός μου, ἐμεγαλύνθης σφόδρα.
Ἐξομολόγησιν καὶ μεγαλοπρέπειαν ἐνεδύσω ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον.
Ἐκτείνων τὸν οὐρανὸν ὡσεὶ δέῤῥιν· ὁ στεγάζων ἐν ὕδασι τὰ ὑπερῷα αὐτοῦ.
Ὁ τιθεὶς νέφη τὴν ἐπίβασιν αὐτοῦ, ὁ περιπατῶν ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων.
Ὁ ποιῶν τοὺς ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα.
Ὁ θεμελιῶν τὴν γῆν ἐπὶ τὴν ἀσφάλειαν αὐτῆς, οὐ κλιθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.
Ἄβυσσος ὡς ἱμάτιον τὸ περιβόλαιον αὐτοῦ, ἐπὶ τῶν ὀρέων στήσονται ὕδατα.
Ἀπὸ ἐπιτιμήσεώς σου φεύξονται, ἀπὸ φωνῆς βροντῆς σου δειλιάσουσιν.
Ἀναβαίνουσιν ὄρη καὶ καταβαίνουσι πεδία εἰς τὸν τόπον ὃν ἐθεμελίωσας αὐτά.
Ὅριον ἔθου, ὃ οὐ παρελεύσονται, οὐδὲ ἐπιστρέψουσι καλύψαι τὴν γῆν.
Ὁ ἐξαποστέλλων πηγὰς ἐν φάραγξιν, ἀνὰ μέσον τῶν ὀρέων διελεύσονται ὕδατα.
Ποτιοῦσι πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ, προσδέξονται ὄναγροι εἰς δίψαν αὐτῶν.
Ἐπ᾽ αὐτὰ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσει, ἐκ μέσου τῶν πετρῶν δώσουσι φωνήν.
Ποτίζων ὄρη ἐκ τῶν ὑπερῴων αὐτοῦ, ἀπὸ καρποῦ τῶν ἔργων σου χορτασθήσεται ἡ γῆ.
Ὁ ἐξανατέλλων χόρτον τοῖς κτήνεσι καὶ χλόην τῇ δουλείᾳ τῶν ἀνθρώπων.
Τοῦ ἐξαγαγεῖν ἄρτον ἐκ τῆς γῆς· καὶ οἶνος εὐφραίνει καρδίαν ἀνθρώπου.
Τοῦ ἱλαρῦναι πρόσωπον ἐν ἐλαίῳ, καὶ ἄρτος καρδίαν ἀνθρώπου στηρίζει.
Χορτασθήσονται τὰ ξύλα τοῦ πεδίου, αἱ κέδροι τοῦ Λιβάνου, ἃς ἐφύτευσας.
Ἐκεῖ στρουθία ἐννοσσεύσουσι, τοῦ ἐρωδιοῦ ἡ κατοικία ἡγεῖται αὐτῶν.
Ὄρη τὰ ὑψηλὰ ταῖς ἐλάφοις, πέτρα καταφυγὴ τοῖς λαγῳοῖς.
Ἐποίησε σελήνην εἰς καιρούς, ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ.
Ἔθου σκότος καὶ ἐγένετο νύξ· ἐν αὐτῇ διελεύσονται πάντα τὰ θηρία τοῦ δρυμοῦ.
Σκύμνοι ὠρυόμενοι τοῦ ἁρπάσαι καὶ ζητῆσαι παρὰ τῷ Θεῷ βρῶσιν αὐτοῖς.
Ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος, καὶ συνήχθησαν καὶ εἰς τὰς μάνδρας αὐτῶν κοιτασθήσονται.
Ἐξελεύσεται ἄνθρωπος ἐπὶ τὸ ἔργον αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τὴν ἐργασίαν αὐτοῦ ἕως ἑσπέρας.

Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας, ἐπληρώθη ἡ γῆ τῆς κτίσεώς σου.

Αὕτη ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη καὶ εὐρύχωρος, ἐκεῖ ἑρπετὰ ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμός, ζῷα μικρὰ μετὰ μεγάλων.

Ἐκεῖ πλοῖα διαπορεύονται, δράκων οὗτος, ὃν ἔπλασας ἐμπαίζειν αὐτῇ.

Πάντα πρὸς σὲ προσδοκῶσι, δοῦναι τὴν τροφὴν αὐτῶν εἰς εὔκαιρον· δόντος σου αὐτοῖς συλλέξουσιν.

Ἀνοίξαντός σου τὴν χεῖρα, τὰ σύμπαντα πλησθήσονται χρηστότητος· ἀποστρέψαντος δέ σου τὸ πρόσωπον, ταραχθήσονται.

Ἀντανελεῖς τὸ πνεῦμα αὐτῶν, καὶ ἐκλείψουσι καὶ εἰς τὸν χοῦν αὐτῶν ἐπιστρέψουσι.

Ἐξαποστελεῖς τὸ πνεῦμα σου, καὶ κτισθήσονται, καὶ ἀνακαινιεῖς τὸ πρόσωπον τῆς γῆς.

Ἤτω ἡ δόξα Κυρίου εἰς τοὺς αἰῶνας, εὐφρανθήσεται Κύριος ἐπὶ τοῖς ἔργοις αὐτοῦ.

Ὁ ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν καὶ ποιῶν αὐτὴν τρέμειν, ὁ ἁπτόμενος τῶν ὀρέων καὶ καπνίζονται.

Ἄσω τῷ Κυρίῳ ἐν τῇ ζωῇ μου, ψαλῶ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω.

Ἡδυνθείη αὐτῷ ἡ διαλογή μου, ἐγὼ δὲ εὐφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ Κυρίῳ.

Ἐκλείποιεν ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ τῆς γῆς καὶ ἄνομοι, ὥστε μὴ ὑπάρχειν αὐτούς. Εὐλόγει, ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον.

καὶ πάλιν

Ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ· ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ.

Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα. Δόξα σοι ὁ Θεός. (γ΄)

Ἡ ἐλπὶς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

τὰ εἰρηνικὰ

Ἦχος λ π ἡ Νη

Δημητρίου Σουρλαντζή
Θ. Λειτουργία 1992 σ.1*

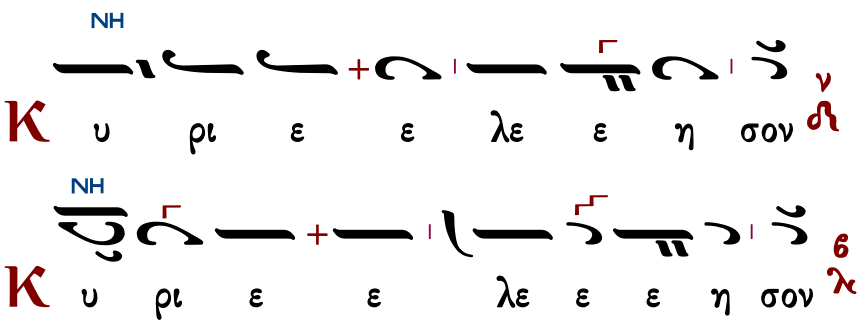

NH
ΔΙ
K υ ρι ε ε λε ε ε η σον
NH
K υ ρι ε ε λε ε ε η σον
NH
K υ ρι ε ε λε ε ε η σον
NH
K υ ρι ε ε λε ε ε ε η σον
NH
K υ ρι ε ε λε ε ε η σον
NH
K υ ρι ε ε ε λε η σον
NH
K υ ρι ε ε λε η σον
NH
ΠΑ
K υ ρι ε ε λε ε η σον
NH
K υ ρι ε ε λε ε ε η σον

ἕτερα

Ὅτι πρέπει σοι, πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

χοροστατοῦντος ἀρχιερέως

Ἦχος Νη

π. Ἱεροθέου Ἱερομονάχου
Αθωνική Μουσική Ανθοδέσμη
Εσπερινός 1991 σ.97-99#

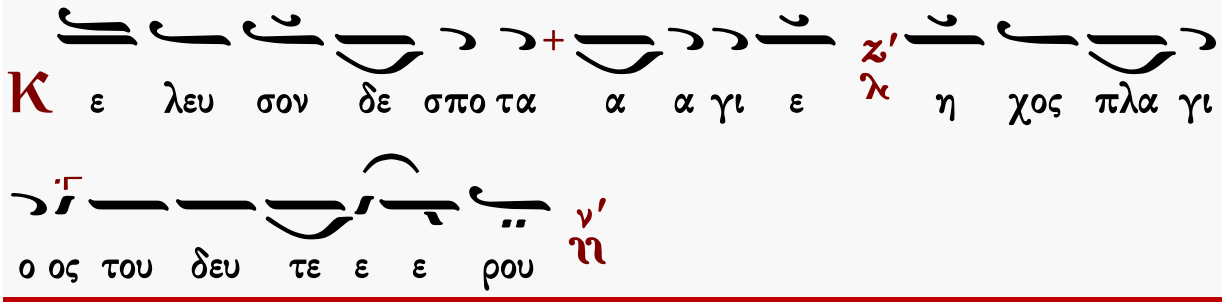

Ἐπιλύχνιοι Ψαλμοί

ἦχος πλ.β΄

Κύριε, ἐκέκραξα πρὸς σέ, εἰσάκουσόν μου· εἰσάκουσόν μου Κύριε. Κύριε, ἐκέκραξα πρὸς σέ, εἰσάκουσόν μου, πρόσχες τῇ φωνῇ τῆς δεήσεώς μου, ἐν τῷ κεκραγέναι με πρὸς σέ, εἰσάκουσόν μου Κύριε.

Κατευθυνθήτω ἡ προσευχή μου ὡς θυμίαμα ἐνώπιόν σου, ἔπαρσις τῶν χειρῶν μου θυσία ἑσπερινή, εἰσάκουσόν μου Κύριε.

Ἰακώβου Πρωτοψάλτου	Πέτρου Βυζαντίου	Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Κωνσταντίνου Πρίγγου		Γαβριήλ Κουντιάδου
Χρυσάνθου Θεοδοσοπούλου		Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Στιχολογία

ψαλμὸς ρμ΄ 140

Θοῦ, Κύριε, φυλακὴν τῷ στόματί μου, καὶ θύραν περιοχῆς περὶ τὰ χείλη μου.
Μὴ ἐκκλίνῃς τὴν καρδίαν μου εἰς λόγους πονηρίας, τοῦ προφασίζεσθαι προφάσεις ἐν ἁμαρτίαις.
Σὺν ἀνθρώποις ἐργαζομένοις τὴν ἀνομίαν, καὶ οὐ μὴ συνδυάσω μετὰ τῶν ἐκλεκτῶν αὐτῶν.
Παιδεύσει με δίκαιος ἐν ἐλέει, καὶ ἐλέγξει με, ἔλαιον δὲ ἁμαρτωλοῦ μὴ λιπανάτω τὴν κεφαλήν μου.
Ὅτι ἔτι καὶ ἡ προσευχή μου ἐν ταῖς εὐδοκίαις αὐτῶν κατεπόθησαν ἐχόμενα πέτρας οἱ κριταὶ αὐτῶν.
Ἀκούσονται τὰ ῥήματά μου, ὅτι ἡδύνθησαν ὡσεὶ πάχος γῆς ἐῤῥάγη ἐπὶ τῆς γῆς, διεσκορπίσθη τὰ ὀστᾶ αὐτῶν παρὰ τὸν ᾅδην.
Ὅτι πρὸς σέ, Κύριε, Κύριε, οἱ ὀφθαλμοί μου ἐπὶ σοὶ ἤλπισα, μὴ ἀντανέλῃς τὴν ψυχήν μου.
Φύλαξόν με ἀπὸ παγίδος ἧς συνεστήσαντό μοι, καὶ ἀπὸ σκανδάλων τῶν ἐργαζομένων τὴν ἀνομίαν.
Πεσοῦνται ἐν ἀμφιβλήστρῳ αὐτῶν οἱ ἁμαρτωλοί, κατὰ μόνας εἰμὶ ἐγώ, ἕως ἂν παρέλθω.

ψαλμὸς ρμα΄ 141

Φωνῇ μου πρὸς Κύριον ἐκέκραξα, φωνῇ μου πρὸς Κύριον ἐδεήθην.
Ἐκχεῶ ἐνώπιον αὐτοῦ τὴν δέησίν μου, τὴν θλῖψίν μου ἐνώπιον αὐτοῦ ἀπαγγελῶ.
Ἐν τῷ ἐκλείπειν ἐξ ἐμοῦ τὸ πνεῦμά μου, καὶ σὺ ἔγνως τὰς τρίβους μου.
Ἐν ὁδῷ ταύτῃ, ᾗ ἐπορευόμην, ἔκρυψαν παγίδα μοι.
Κατενόουν εἰς τὰ δεξιά, καὶ ἐπέβλεπον, καὶ οὐκ ἦν ὁ ἐπιγινώσκων με.
Ἀπώλετο φυγὴ ἀπ᾽ ἐμοῦ καὶ οὐκ ἔστιν ὁ ἐκζητῶν τὴν ψυχήν μου.
Ἐκέκραξα πρὸς σέ, Κύριε εἶπα· Σὺ εἶ ἡ ἐλπίς μου, μερίς μου εἶ ἐν γῇ ζώντων.
Πρόσχες πρὸς τὴν δέησίν μου, ὅτι ἐταπεινώθην σφόδρα.
Ῥῦσαί με ἐκ τῶν καταδιωκόντων με, ὅτι ἐκραταιώθησαν ὑπὲρ ἐμέ.

ἦχος πλ.β΄

Ἐξάγαγε ἐκ φυλακῆς τὴν ψυχήν μου, τοῦ ἐξομολογήσασθαι τῷ ὀνόματί σου.

Νίκην ἔχων Χριστέ, τὴν κατὰ τοῦ Ἅδου, ἐν τῷ Σταυρῷ ἀνῆλθες, ἵνα τοὺς ἐν σκότει θανάτου καθημένους, συναναστήσῃς σεαυτῷ, ὁ ἐν νεκροῖς ἐλεύθερος, ὁ πηγάζων ζωὴν ἐξ οἰκείου φωτός, παντοδύναμε Σωτήρ, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἐμὲ ὑπομενοῦσι δίκαιοι, ἕως οὗ ἀνταποδῷς μοι.

Σήμερον ὁ Χριστός, θάνατον πατήσας, καθὼς εἶπεν ἀνέστη, καὶ τὴν ἀγαλλίασιν τῷ κόσμῳ ἐδωρήσατο, ἵνα πάντες κραυγάζοντες τὸν ὕμνον οὕτως εἴπωμεν· Ἡ πηγὴ τῆς ζωῆς, τὸ ἀπρόσιτον φῶς, παντοδύναμε Σωτήρ, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἐκ βαθέων ἐκέκραξά σοι, Κύριε, Κύριε εἰσάκουσον τῆς φωνῆς μου.

Σὲ Κύριε τὸν ὄντα ἐν πάσῃ τῇ κτίσει, ἁμαρτωλοὶ ποῦ φύγωμεν; ἐν τῷ οὐρανῷ; αὐτὸς κατοικεῖς, ἐν τῷ Ἅδῃ; ἐπάτησας θάνατον, εἰς τὰ βάθη τὰ τῆς θαλάσσης; ἐκεῖ ἡ χείρ σου Δέσποτα. Πρὸς σὲ καταφεύγομεν, σοὶ προσπίπτοντες ἱκετεύομεν· Ὁ ἀναστὰς ἐκ τῶν νεκρῶν, ἐλέησον ἡμᾶς.

Στιχηρὰ Ἀνατολικὰ

Γενηθήτω τὰ ὦτά σου προσέχοντα εἰς τὴν φωνὴν τῆς δεήσεώς μου.

Ἐν τῷ σταυρῷ σου Χριστὲ καυχώμεθα, καὶ τὴν ἀνάστασίν σου, ὑμνοῦμεν καὶ δοξάζομεν· σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν, ἐκτός σου ἄλλον οὐκ οἴδαμεν.

Ἐὰν ἀνομίας παρατηρήσῃς, Κύριε, Κύριε τίς ὑποστήσεται; ὅτι παρὰ σοὶ ὁ ἱλασμός ἐστιν.

Διὰ παντὸς εὐλογοῦντες τὸν Κύριον, ὑμνοῦμεν τὴν ἀνάστασιν αὐτοῦ· Σταυρὸν γὰρ ὑπομείνας, θανάτῳ θάνατον ὤλεσεν.

Ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου ὑπέμεινά σε, Κύριε,
ὑπέμεινεν ἡ ψυχή μου εἰς τὸν λόγον σου, ἤλπισεν ἡ ψυχή μου ἐπὶ τὸν Κύριον.

Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε, ὅτι κατήργησας τὸν τὸ κράτος ἔχοντα τοῦ θάνατου, ἀνεκαίνισας ἡμᾶς διὰ τοῦ σταυροῦ σου, δωρούμενος ἡμῖν ζωὴν καὶ ἀφθαρσίαν.

Ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας μέχρι νυκτός, ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας ἐλπισάτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τὸν Κύριον.

Ἡ ταφή σου Κύριε, τὰ δεσμὰ τοῦ Ἅδου συντρίψασα διέρρηξεν, ἡ ἐκ νεκρῶν ἀνάστασις τὸν κόσμον ἐφώτισε. Κύριε δόξα σοι.

Πέτρου Βυζαντίου	Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Κωνσταντίνου Πρίγγου	Ἐλευθερίου Γεωργιάδη

Στιχηρὰ τοῦ Μηναίου

Ὅτε, ἐκ τοῦ ξύλου σε νεκρὸν

ἦχος β΄

Ὅτι παρὰ τῷ Κυρίῳ τὸ ἔλεος, καὶ πολλὴ παρ᾽ αὐτῷ, λύτρωσις
καὶ αὐτὸς λυτρώσεται τὸν Ἰσραὴλ ἐκ πασῶν τῶν ἀνομιῶν αὐτοῦ.

Λάμπων, ἀξιώμασι ψυχῆς, ἐλεημοσύνῃ καὶ πίστει σαυτὸν ἐλάμπρυνας, χαίρων γὰρ ἐσκόρπισας, τὸν πλοῦτον πένησιν, εἰς αἰῶνας δὲ μένει σου, ἡ δικαιοσύνη, φῶς σοι ἀνατέλλουσα πάτερ ἀνέσπερον, ἔνθα, τοὺς ὁσίους σου παῖδας, ὄψει καὶ τὴν τούτους τεκοῦσαν, πόλιν τὴν οὐράνιον οἰκήσαντας.

Αἰνεῖτε τὸν Κύριον πάντα τὰ ἔθνη, ἐπαινέσατε αὐτόν, πάντες οἱ λαοί.

Δόξαν, παριδόντες τὴν φθαρτήν, δόξης τῆς ἀφθάρτου καὶ θείας κατηξιώθητε· πᾶσαν γὰρ πατήσαντες, βίου τερπνότητα, τὸν τῷ ὄντι τερπνότατον, Χριστὸν θεοφόροι, ἄγαν ἐποθήσατε, τὸν ὑμᾶς σώσαντα, κόσμου τρικυμίας καὶ ζάλης, καὶ τῷ γαληνῷ καὶ φωσφόρῳ, βίῳ καθορμίσαντα πανόλβιοι.

Ὅτι ἐκραταιώθη τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐφ᾽ ἡμᾶς, καὶ ἡ ἀλήθεια τοῦ Κυρίου μένει εἰς τὸν αἰῶνα.

Πάθη, θανατώσαντες σαρκός, τοὺς τῆς ἀπαθείας χιτῶνας περιεβάλεσθε, βίου καθαρότητι, τούτους ὑφάναντες, πολιτείαν δ᾽ ἰσάγγελον, ἐν σώματι ὄντες, ἔτι καρτερόφρονες ἐπιδεικνύμενοι, δόξης ἠξιώθητε πάντες, τῆς ἀγγελικῆς ἐν ὑψίστοις, θείας ἀπολαύοντες λαμπρότητος.

Δογματικὸν Θεοτοκίον

Ἦχος πλ.β΄

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Τίς μὴ μακαρίσει σε, παναγία Παρθένε; τίς μὴ ἀνυμνήσει σου τὸν ἀλόχευτον τόκον; ὁ γὰρ ἀχρόνως ἐκ Πατρὸς ἐκλάμψας Υἱὸς μονογενής, ὁ αὐτὸς ἐκ σοῦ τῆς ἁγνῆς προῆλθεν, ἀφράστως σαρκωθείς, φύσει Θεὸς ὑπάρχων, καὶ φύσει γενόμενος ἄνθρωπος δι᾽ ἡμᾶς, οὐκ εἰς δυάδα προσώπων τεμνόμενος, ἀλλ᾽ ἐν δυάδι φύσεων, ἀσυγχύτως γνωριζόμενος. Αὐτὸν ἱκέτευε, σεμνὴ παμμακάριστε, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου	Σύντομον	Κωνσταντίνου Παπαγιάννη
Πέτρου Βυζαντίου	Ἀργοσύντομον	Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Πέτρου Φιλανθίδου	Κωνσταντίνου Πρίγγου	Γαβριήλ Κουντιάδου
Χρυσάνθου Θεοδοσοπούλου		Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Εἴσοδος – Ἐπιλύχνιος Εὐχαριστία

Σοφία. Ὀρθοί!

ἦχος β΄

Φῶς ἱλαρὸν ἁγίας δόξης, ἀθανάτου Πατρός, οὐρανίου, ἁγίου, μάκαρος, Ἰησοῦ Χριστέ, ἐλθόντες ἐπὶ τὴν ἡλίου δύσιν, ἰδόντες φῶς ἑσπερινόν, ὑμνοῦμεν Πατέρα, Υἱόν, καὶ ἅγιον Πνεῦμα Θεόν. Ἄξιόν σε ἐν πᾶσι καιροῖς, ὑμνεῖσθαι φωναῖς αἰσίαις, Υἱὲ Θεοῦ, ζωὴν ὁ διδούς, διὸ ὁ κόσμος σὲ δοξάζει.

294	Μέλος Ἀρχαῖον	138	Ἰωάννου Σακελλαρίδου
200	Γεωργίου Τσατσαρώνη	107	Ἐλευθερίου Γεωργιάδη

Ἑσπέρας Προκείμενον

Σαββάτῳ ἑσπέρας

Ἦχος λ/π ⲃ Βϩ

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Αντιφωνάριον 2009 σ.62#

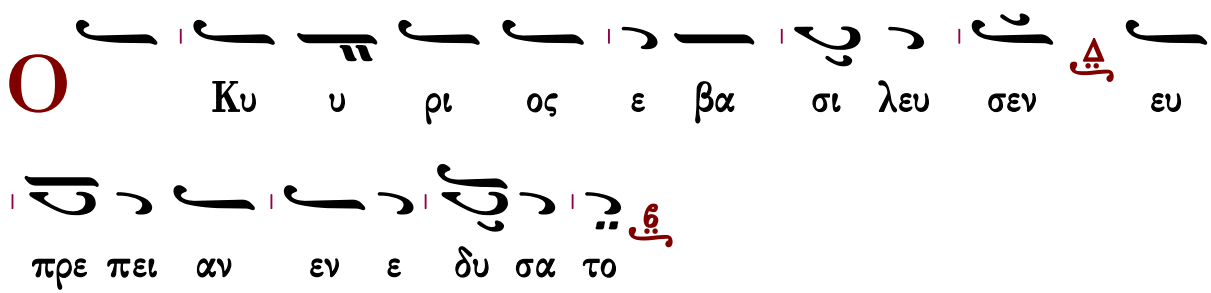

∴ Ἐνεδύσατο Κύριος δύναμιν καὶ περιεζώσατο. 92:1

∴ Καὶ γὰρ ἐστερέωσε τὴν οἰκουμένην, ἥτις οὐ σαλευθήσεται. 92:1

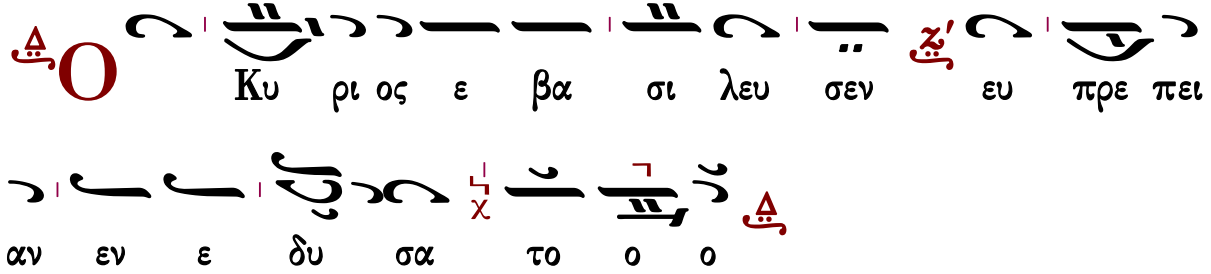

Δεήσεις

Εἴπωμεν πάντες ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας ἡμῶν εἴπωμεν.
Κύριε ἐλέησον.
Κύριε παντοκράτορ ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.
Κύριε ἐλέησον.

Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.
Κύριε ἐλέησον. (γʹ)
Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν.
Κύριε ἐλέησον. (γʹ)
Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἱερέων, ἱερομονάχων, ἱεροδιακόνων καὶ μοναχῶν καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.
Κύριε ἐλέησον. (γʹ)
Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, ὑγείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως των ἁμαρτιῶν τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ, πάντων τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τῶν κατοικούντων καὶ παρεπιδημούντων ἐν τῇ πόλει, ταύτῃ, τῶν ἐνοριτῶν, ἐπιτρόπων, συνδρομητῶν καὶ ἀφιερωτῶν του ἁγίου ναοῦ τούτου.
Κύριε ἐλέησον. (γʹ)
Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν μακαρίων καὶ ἀοιδίμων κτιτόρων τῆς ἁγίας ἐκκλησίας ταύτης καὶ ὑπὲρ πάντων τῶν προαναπαυσαμένων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἐνθάδε εὐσεβῶς, κειμένων καὶ ἁπανταχοῦ ὀρθοδόξων.
Κύριε ἐλέησον. (γʹ)
Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν καρποφορούντων καὶ καλλιεργούντων ἐν τῷ ἁγίῳ καὶ πανσέπτῳ ναῷ τούτῳ, κοπιώντων, ψαλλόντων καὶ ὑπὲρ τοῦ περιεστῶτος λαοῦ, τοῦ ἀπεκδεχομένου τὸ παρὰ σοῦ μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.
Κύριε ἐλέησον.
Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἑσπέρᾳ ταύτῃ, ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.
Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.
Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ.
Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.
Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα, συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου.
Εὐλογητὸς εἶ, Ἅγιε, φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου.
Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα, τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδῃς.
Σοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Τὰ πληρωτικὰ

Πληρώσωμεν τὴν ἑσπερινὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.
Κύριε ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.
Κύριε ἐλέησον.
Τὴν ἑσπέραν πᾶσαν, τελείαν, ἁγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.
Παράσχου Κύριε.
Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.
Παράσχου Κύριε.
Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.
Παράσχου Κύριε.
Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.
Παράσχου Κύριε.
Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ ἐκτελέσαι, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.
Παράσχου Κύριε.
Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικὰ καὶ καλὴν ἀπολογίαν τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.
Παράσχου Κύριε.
Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.
Σοί, Κύριε.
Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.
Εἰρήνη πᾶσι.
Καὶ τῷ Πνεύματί σου.
Τὰς κεφαλὰς ὑμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνομεν.
Σοί, Κύριε.
Εἴη τὸ κράτος τῆς βασιλείας σου εὐλογημένον καὶ δεδοξασμένον, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.

Εἰς τὸν Στίχον

Ἀναστάσιμα

ἦχος πλ.β΄

Τὴν ἀνάστασίν σου Χριστὲ Σωτήρ, ἄγγελοι ὑμνοῦσιν ἐν οὐρανοῖς, καὶ ἡμᾶς τοὺς ἐπὶ γῆς καταξίωσον, ἐν καθαρᾷ καρδίᾳ σὲ δοξάζειν.

Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο, ἐνεδύσατο Κύριος δύναμιν καὶ περιεζώσατο.

Πύλας συντρίψας χαλκᾶς, καὶ μοχλοὺς τοῦ Ἅδου συνθλάσας, ὡς Θεὸς παντοδύναμος, γένος ἀνθρώπων πεπτωκὸς ἀνέστησας. Διὰ τοῦτο καὶ ἡμεῖς συμφώνως βοῶμεν· Ὁ ἀναστὰς ἐκ τῶν νεκρῶν, Κύριε δόξα σοι.

Καὶ γὰρ ἐστερέωσε τὴν οἰκουμένην, ἥτις οὐ σαλευθήσεται.

Ῥεύσεως ἡμᾶς τῆς πάλαι Χριστὸς ἐπανορθῶσαι θέλων, Σταυρῷ προσπήγνυται καὶ τάφῳ τέθειται, ὃν μυροφόροι γυναῖκες, μετὰ δακρύων ζητοῦσαι, θρηνοῦσαι ἔλεγον· Οἴμοι Σωτὴρ τῶν ἁπάντων , πῶς κατεδέξω τάφῳ οἰκῆσαι; οἰκήσας δὲ θέλων, πῶς ἐκλάπης; πῶς μετετέθης; ποῖος δὲ τόπος τὸ σὸν ζωηφόρον κατέκρυψε σῶμα; Ἀλλὰ Δέσποτα, ὡς ὑπέσχου, ἡμῖν ἐμφάνηθι, καὶ παῦσον ἀφ᾽ ἡμῶν, τὸν ὀδυρμὸν τῶν δακρύων, θρηνούσαις δὲ αὐταῖς, ἄγγελος πρὸς αὐτὰς ἀπεβόησε. Τὸν θρῆνον παυσάμεναι, τοῖς ἀποστόλοις εἴπατε· Ὅτι ἀνέστη ὁ Κύριος, τῷ κόσμῳ δωρούμενος ἱλασμόν, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Τῷ οἴκῳ σου πρέπει ἁγίασμα, Κύριε, εἰς μακρότητα ἡμερῶν.

Σταυρωθεὶς ὡς ἠβουλήθης Χριστέ, καὶ τὸν θάνατον τῇ ταφῇ σου σκυλεύσας, τριήμερος ἀνέστης, ὡς Θεὸς μετὰ δόξης, τῷ κόσμῳ δωρούμενος ἀτελεύτητον ζωήν, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Πέτρου Βυζαντίου | Ἰωάννου Πρωτοψάλτου | Κωνσταντίνου Πρίγγου

Θεοτοκίον

ἦχος πλ.β΄

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Ὁ ποιητὴς καὶ λυτρωτής μου Πάναγνε, Χριστὸς ὁ Κύριος, ἐκ τῆς σῆς νηδύος προελθών, ἐμὲ ἐνδυσάμενος, τῆς πρώην κατάρας, τὸν Ἀδὰμ ἠλευθέρωσε· διό σοι πάναγνε, ὡς τοῦ Θεοῦ μητρί τε καὶ παρθένῳ ἀληθῶς, βοῶμεν ἀσιγήτως, τὸ χαῖρε τοῦ ἀγγέλου. Χαῖρε Δέσποινα, προστασία καὶ σκέπη, καὶ σωτηρία τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἀργοσύντομο	Σύντομο	
Ἰωάννου Πρωτοψάλτου	Πέτρου Βυζαντίου	Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
	Κωνσταντίνου Πρίγγου	Γαβριὴλ Κουντιάδου
	Κωνσταντίνου Παπαγιάννη	

Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου, Δέσποτα, κατὰ τὸ ῥῆμά σου, ἐν εἰρήνῃ, ὅτι εἶδον οἱ ὀφθαλμοί μου τὸ σωτήριόν σου, ὃ ἡτοίμασας κατὰ πρόσωπον πάντων τῶν λαῶν, φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν καὶ δόξαν λαοῦ σου Ἰσραήλ.

Τρισάγιον

Ἅγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος ἐλέησον ἡμᾶς. (γ΄)
Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.
Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἱλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν. Ἅγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.
Κύριε ἐλέησον. (γ΄)
Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.
Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου· ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ τῆς γῆς· τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.
Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.

Ἀπολυτίκια

Ἀναστάσιμον

ἦχος πλ.β΄

Ἀγγελικαὶ δυνάμεις ἐπὶ τὸ μνῆμά σου, καὶ οἱ φυλάσσοντες ἀπενεκρώθησαν, καὶ ἵστατο Μαρία ἐν τῷ τάφῳ, ζητοῦσα τὸ ἄχραντόν σου σῶμα. Ἐσκύλευσας τὸν Ἅδην, μὴ πειρασθεὶς ὑπ᾽ αὐτοῦ, ὑπήντησας τῇ Παρθένῳ, δωρούμενος τὴν ζωήν, ὁ ἀναστὰς ἐκ τῶν νεκρῶν, Κύριε δόξα σοι.

Πέτρου Ἐφεσίου	Ἰωάννου Πρωτοψάλτου	Χρυσοστόμου μοναχοῦ
Κωνσταντίνου Πρίγγου	Γαβριὴλ Κουντιάδου	Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Θεοτοκίον

ἦχος πλ.β΄

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Ὁ τὴν εὐλογημένην καλέσας σου Μητέρα ἦλθες ἐπὶ τὸ πάθος ἑκουσίᾳ βουλῇ, λάμψας ἐν τῷ Σταυρῷ, ἀναζητῆσαι θέλων τὸν Ἀδάμ, λέγων τοῖς ἀγγέλοις· Συγχάρητέ μοι, ὅτι εὑρέθη ἡ ἀπολομένη δραχμή, ὁ πάντα σοφῶς οἰκονομήσας, δόξα σοι.

Πέτρου Ἐφεσίου — Ἰωάννου Πρωτοψάλτου

Κωνσταντίνου Πρίγγου — Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Ἀπόλυσις

Σοφία!

Εὐλόγησον.

Ὁ ὢν εὐλογητὸς Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Στερεώσαι, Κύριος ὁ Θεός, τὴν ἁγίαν καὶ ἀμώμητον πίστιν τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, σὺν τῇ ἁγίᾳ Ἐκκλησίᾳ (μονῇ) ταύτῃ εἰς αἰῶνας αἰώνων, ἀμήν.

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβὶμ καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Δόξα σοι Χριστὲ ὁ Θεός, ἡ ἐλπὶς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Κύριε ἐλέησον. Κύριε ἐλέησον. Κύριε ἐλέησον. Εὐλόγησον πάτερ.

Ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου καὶ παναμώμου ἁγίας αὐτοῦ Μητρός· δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ· προστασίαις τῶν τιμίων ἐπουρανίων δυνάμεων ἀσωμάτων· ἱκεσίαις τοῦ τιμίου, ἐνδόξου, προφήτου, προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου· τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ πανευφήμων ἀποστόλων, τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ καλλινίκων μαρτύρων· τῶν ὁσίων καὶ θεοφόρων πατέρων ἡμῶν, τοῦ ἁγίου (τοῦ ναοῦ), τῶν ἁγίων καὶ δικαίων θεοπατόρων Ἰωακεὶμ καὶ Ἄννης, τοῦ ἁγίου (τῆς ἡμέρας), οὗ καὶ τὴν μνήμην ἐπιτελοῦμεν καὶ πάντων τῶν ἁγίων, ἐλεήσαι καὶ σῶσαι ἡμᾶς, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος καὶ ἐλεήμων Θεός.

Δι᾽ εὐχῶν τῶν ἁγίων πατέρων ἡμῶν,
Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.
Ἀμήν.

ἐπιμέλεια

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης ∴ Λουκᾶς Λουκᾶ ∴ Δημήτριος Παπαδόπουλος

Εὐχαριστοῦμεν ὅσους μᾶς ἐνημερώνουν γιὰ λάθη ποὺ ἐντοπίζονται.
gerry.monk@gmail.com louka.loukas@gmail.com

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ

Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.
Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.
Βασιλεῦ οὐράνιε, Παράκλητε, τὸ Πνεῦμα τῆς ἀληθείας ὁ πανταχοῦ παρὼν καὶ τὰ πάντα πληρῶν ὁ θησαυρὸς τῶν ἀγαθῶν καὶ ζωῆς χορηγός, ἐλθὲ καὶ σκήνωσον ἐν ἡμῖν καὶ καθάρισον ἡμᾶς ἀπὸ πάσης κηλῖδος καὶ σῶσον ἀγαθέ, τὰς ψυχὰς ἡμῶν.
Ἀμήν.
Ἅγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος ἐλέησον ἡμᾶς. (γ΄)
Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.
Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἱλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν. Ἅγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.
Κύριε ἐλέησον. (γ΄)
Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.
Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου· ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ τῆς γῆς· τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.
Ὅτι σοῦ ἐστιν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.

Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου, νίκας τοῖς βασιλεῦσι, κατὰ βαρβάρων δωρούμενος καὶ τὸ σὸν φυλάττων, διὰ τοῦ Σταυροῦ σου πολίτευμα.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ ἑκουσίως, τῇ ἐπωνύμῳ σου καινῇ πολιτείᾳ, τοὺς οἰκτιρμούς σου δώρησαι, Χριστὲ ὁ Θεός, εὔφρανον ἐν τῇ δυνάμει σου, τοὺς πιστοὺς βασιλεῖς ἡμῶν, νίκας

χορηγῶν αὐτοῖς, κατὰ τῶν πολεμίων, τὴν συμμαχίαν ἔχοιεν τὴν σήν, ὅπλον εἰρήνης, ἀήττητον τρόπαιον.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Προστασία φοβερὰ καὶ ἀκαταίσχυντε, μὴ παρίδῃς, ἀγαθή, τὰς ἱκεσίας ἡμῶν, πανύμνητε Θεοτόκε, στήριξον ὀρθοδόξων πολιτείαν, σῷζε οὓς ἐκέλευσας βασιλεύειν καὶ χορήγει αὐτοῖς οὐρανόθεν τὴν νίκην, διότι ἔτεκες τὸν Θεόν, μόνη εὐλογημένη.

Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.
Κύριε, ἐλέησον. (γ′)
Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν.
Κύριε, ἐλέησον. (γ′)
Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.
Κύριε, ἐλέησον. (γ′)
Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν. Ἐν ὀνόματι Κυρίου, εὐλόγησον, πάτερ.
Δόξα τῇ ἁγίᾳ καὶ ὁμοουσίῳ καὶ ζωοποιῷ καὶ ἀδιαιρέτῳ Τριάδι, πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.

Ἑξάψαλμος

Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη, ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία. (γ′)
Κύριε, τὰ χείλη μου ἀνοίξεις καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου. (β′)

ψαλμὸς γ′

Κύριε, τί ἐπληθύνθησαν οἱ θλίβοντές με; Πολλοὶ ἐπανίστανται ἐπ' ἐμὲ.
Πολλοὶ λέγουσι τῇ ψυχῇ μου· οὐκ ἔστι σωτηρία αὐτῷ ἐν τῷ Θεῷ αὐτοῦ.
Σὺ δέ, Κύριε, ἀντιλήπτωρ μου εἶ, δόξα μου καὶ ὑψῶν τὴν κεφαλήν μου.
Φωνῇ μου πρὸς Κύριον ἐκέκραξα, καὶ ἐπήκουσέ μου ἐξ ὄρους ἁγίου αὐτοῦ.
Ἐγὼ ἐκοιμήθην καὶ ὕπνωσα· ἐξηγέρθην, ὅτι Κύριος ἀντιλήψεταί μου.
Οὐ φοβηθήσομαι ἀπὸ μυριάδων λαοῦ τῶν κύκλῳ συνεπιτιθεμένων μοι.
Ἀνάστα, Κύριε, σῶσόν με, ὁ Θεός μου, ὅτι σὺ ἐπάταξας πάντας τοὺς ἐχθραίνοντάς μοι ματαίως, ὀδόντας ἁμαρτωλῶν συνέτριψας.
Τοῦ Κυρίου ἡ σωτηρία, καὶ ἐπὶ τὸν λαόν σου ἡ εὐλογία σου.

καὶ πάλιν

Ἐγὼ ἐκοιμήθην καὶ ὕπνωσα· ἐξηγέρθην ὅτι Κύριος ἀντιλήψεταί μου.

ψαλμὸς λζ′ 37

Κύριε, μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξῃς με, μηδὲ τῇ ὀργῇ σου παιδεύσῃς με.
Ὅτι τὰ βέλη σου ἐνεπάγησάν μοι, καὶ ἐπεστήριξας ἐπ᾽ ἐμὲ τὴν χεῖρά σου.
Οὐκ ἔστιν ἴασις ἐν τῇ σαρκί μου ἀπὸ προσώπου τῆς ὀργῆς σου, οὐκ ἔστιν εἰρήνη ἐν τοῖς ὀστέοις μου ἀπὸ προσώπου τῶν ἁμαρτιῶν μου.
Ὅτι αἱ ἀνομίαι μου ὑπερῆραν τὴν κεφαλήν μου, ὡσεὶ φορτίον βαρὺ ἐβαρύνθησαν ἐπ᾽ ἐμὲ.
Προσώζεσαν καὶ ἐσάπησαν οἱ μώλωπές μου ἀπὸ προσώπου τῆς ἀφροσύνης μου.
Ἐταλαιπώρησα καὶ κατεκάμφθην ἕως τέλους· ὅλην τὴν ἡμέραν σκυθρωπάζων ἐπορευόμην.
Ὅτι αἱ ψόαι μου ἐπλήσθησαν ἐμπαιγμάτων, καὶ οὐκ ἔστιν ἴασις ἐν τῇ σαρκί μου.
Ἐκακώθην καὶ ἐταπεινώθην ἕως σφόδρα, ὠρυόμην ἀπὸ στεναγμοῦ τῆς καρδίας μου.
Κύριε, ἐναντίον σου πᾶσα ἡ ἐπιθυμία μου, καὶ ὁ στεναγμός μου ἀπὸ σοῦ οὐκ ἀπεκρύβη.
Ἡ καρδία μου ἐταράχθη, ἐγκατέλιπέ με ἡ ἰσχύς μου, καὶ τὸ φῶς τῶν ὀφθαλμῶν μου, καὶ αὐτὸ οὐκ ἔστι μετ᾽ ἐμοῦ.
Οἱ φίλοι μου καὶ οἱ πλησίον μου ἐξ ἐναντίας μου ἤγγισαν καὶ ἔστησαν, καὶ οἱ ἐγγιστά μου ἀπὸ μακρόθεν ἔστησαν.
Καὶ ἐξεβιάζοντο οἱ ζητοῦντες τὴν ψυχήν μου· καὶ οἱ ζητοῦντες τὰ κακά μοι ἐλάλησαν ματαιότητας, καὶ δολιότητας ὅλην τὴν ἡμέραν ἐμελέτησαν.
Ἐγὼ δὲ ὡσεὶ κωφὸς οὐκ ἤκουον καὶ ὡσεὶ ἄλαλος οὐκ ἀνοίγων τὸ στόμα αὐτοῦ.
Καὶ ἐγενόμην ὡσεὶ ἄνθρωπος οὐκ ἀκούων καὶ οὐκ ἔχων ἐν τῷ στόματι αὐτοῦ ἐλεγμούς.
Ὅτι ἐπὶ σοί, Κύριε, ἤλπισα· σὺ εἰσακούσῃ, Κύριε ὁ Θεός μου.
Ὅτι εἶπον· μήποτε ἐπιχαρῶσί μοι οἱ ἐχθροί μου· καὶ ἐν τῷ σαλευθῆναι πόδας μου ἐπ᾽ ἐμὲ ἐμεγαλορρήμονησαν.
Ὅτι ἐγὼ εἰς μάστιγας ἕτοιμος, καὶ ἡ ἀλγηδών μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διαπαντός.
Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ ἀναγγελῶ καὶ μεριμνήσω ὑπὲρ τῆς ἁμαρτίας μου.
Οἱ δὲ ἐχθροί μου ζῶσι καὶ κεκραταίωνται ὑπὲρ ἐμέ, καὶ ἐπληθύνθησαν οἱ μισοῦντές με ἀδίκως.
Οἱ ἀνταποδιδόντες μοι κακὰ ἀντὶ ἀγαθῶν ἐνδιέβαλλόν με, ἐπεὶ κατεδίωκον ἀγαθωσύνην.
Μὴ ἐγκαταλίπῃς με, Κύριε· ὁ Θεός μου, μὴ ἀποστῇς ἀπ᾽ ἐμοῦ.
Πρόσχες εἰς τὴν βοήθειάν μου, Κύριε τῆς σωτηρίας μου.

καὶ πάλιν

Μὴ ἐγκαταλίπῃς με, Κύριε· ὁ Θεός μου, μὴ ἀποστῇς ἀπ᾽ ἐμοῦ.
Πρόσχες εἰς τὴν βοήθειάν μου, Κύριε τῆς σωτηρίας μου.

ψαλμὸς ξβ′ 62

Ὁ Θεὸς ὁ Θεός μου, πρὸς σὲ ὀρθρίζω.
Ἐδίψησέ σε ἡ ψυχή μου, ποσαπλῶς σοι ἡ σάρξ μου ἐν γῇ ἐρήμῳ καὶ ἀβάτῳ καὶ ἀνύδρῳ.
Οὕτως ἐν τῷ ἁγίῳ ὤφθην σοι τοῦ ἰδεῖν τὴν δύναμίν σου καὶ τὴν δόξαν σου.
Ὅτι κρεῖσσον τὸ ἔλεός σου ὑπὲρ ζωάς· τὰ χείλη μου ἐπαινέσουσί σε.
Οὕτως εὐλογήσω σε ἐν τῇ ζωῇ μου καὶ ἐν τῷ ὀνόματί σου ἀρῶ τὰς χεῖράς μου.

Ὡς ἐκ στέατος καὶ πιότητος ἐμπλησθείη ἡ ψυχή μου, καὶ χείλη ἀγαλλιάσεως αἰνέσει τὸ στόμα μου.
Εἰ ἐμνημόνευόν σου ἐπὶ τῆς στρωμνῆς μου, ἐν τοῖς ὄρθροις ἐμελέτων εἰς σέ.
Ὅτι ἐγενήθης βοηθός μου, καὶ ἐν τῇ σκέπῃ τῶν πτερύγων σου ἀγαλλιάσομαι.
Ἐκολλήθη ἡ ψυχή μου ὀπίσω σου, ἐμοῦ δὲ ἀντελάβετο ἡ δεξιά σου.
Αὐτοὶ δὲ εἰς μάτην ἐζήτησαν τὴν ψυχήν μου, εἰσελεύσονται εἰς τὰ κατώτατα τῆς γῆς.
Παραδοθήσονται εἰς χεῖρας ῥομφαίας, μερίδες ἀλωπέκων ἔσονται.
Ὁ δὲ βασιλεὺς εὐφρανθήσεται ἐπὶ τῷ Θεῷ, ἐπαινεθήσεται πᾶς ὁ ὀμνύων ἐν αὐτῷ, ὅτι ἐνεφράγη στόμα λαλούντων ἄδικα.

καὶ πάλιν

Ἐν τοῖς ὄρθροις ἐμελέτων εἰς σέ· ὅτι ἐγενήθης βοηθός μου, καὶ ἐν τῇ σκέπῃ τῶν πτερύγων σου ἀγαλλιάσομαι.
Ἐκολλήθη ἡ ψυχή μου ὀπίσω σου, ἐμοῦ δὲ ἀντελάβετο ἡ δεξιά σου.
Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.
Ἀλληλούια, Ἀλληλούια, Ἀλληλούια, Δόξα σοι ὁ Θεός. (γ΄)
Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον.
Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

ψαλμὸς πζ΄ 87

Κύριε ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου, ἡμέρας ἐκέκραξα καὶ ἐν νυκτὶ ἐναντίον σου.
Εἰσελθέτω ἐνώπιόν σου ἡ προσευχή μου, κλῖνον τὸ οὖς σου εἰς τὴν δέησίν μου.
Ὅτι ἐπλήσθη κακῶν ἡ ψυχή μου, καὶ ἡ ζωή μου τῷ ᾅδῃ ἤγγισε.
Προσελογίσθην μετὰ τῶν καταβαινόντων εἰς λάκκον, ἐγενήθην ὡσεὶ ἄνθρωπος ἀβοήθητος ἐν νεκροῖς ἐλεύθερος.
Ὡσεὶ τραυματίαι καθεύδοντες ἐν τάφῳ, ὧν οὐκ ἐμνήσθης ἔτι καὶ αὐτοὶ ἐκ τῆς χειρός σου ἀπώσθησαν.
Ἔθεντό με ἐν λάκκῳ κατωτάτῳ, ἐν σκοτεινοῖς καὶ ἐν σκιᾷ θανάτου.
Ἐπ᾽ ἐμὲ ἐπεστηρίχθη ὁ θυμός σου, καὶ πάντας τοὺς μετεωρισμούς σου ἐπήγαγες ἐπ᾽ ἐμὲ.
Ἐμάκρυνας τοὺς γνωστούς μου ἀπ᾽ ἐμοῦ, ἔθεντό με βδέλυγμα ἑαυτοῖς.
Παρεδόθην, καὶ οὐκ ἐξεπορευόμην· οἱ ὀφθαλμοί μου ἠσθένησαν ἀπὸ πτωχείας.
Ἐκέκραξα πρὸς σέ, Κύριε, ὅλην τὴν ἡμέραν, διεπέτασα πρὸς σὲ τὰς χεῖράς μου.
Μὴ τοῖς νεκροῖς ποιήσεις θαυμάσια; ἢ ἰατροὶ ἀναστήσουσι, καὶ ἐξομολογήσονταί σοι;
Μὴ διηγήσεταί τις ἐν τῷ τάφῳ τὸ ἔλεός σου καὶ τὴν ἀλήθειάν σου ἐν τῇ ἀπωλείᾳ;
Μὴ γνωσθήσεται ἐν τῷ σκότει τὰ θαυμάσιά σου καὶ ἡ δικαιοσύνη σου ἐν γῇ ἐπιλελησμένῃ;
Κἀγὼ πρὸς σέ, Κύριε, ἐκέκραξα, καὶ τὸ πρωΐ ἡ προσευχή μου προφθάσει σε.
Ἱνατί, Κύριε, ἀπωθῇ τὴν ψυχήν μου, ἀποστρέφεις τὸ πρόσωπόν σου ἀπ᾽ ἐμοῦ;

Πτωχός εἰμι ἐγὼ καὶ ἐν κόποις ἐκ νεότητός μου, ὑψωθεὶς δὲ ἐταπεινώθην καὶ ἐξηπορήθην.
Ἐπ᾽ ἐμὲ διῆλθον αἱ ὀργαί σου, οἱ φοβερισμοί σου ἐξετάραξάν με.
Ἐκύκλωσάν με ὡσεὶ ὕδωρ ὅλην τὴν ἡμέραν, περιέσχον με ἅμα.
Ἐμάκρυνας ἀπ᾽ ἐμοῦ φίλον καὶ πλησίον καὶ τοὺς γνωστούς μου ἀπὸ ταλαιπωρίας.

καὶ πάλιν

Κύριε ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου, ἡμέρας ἐκέκραξα καὶ ἐν νυκτὶ ἐναντίον σου.
Εἰσελθέτω ἐνώπιόν σου ἡ προσευχή μου, κλῖνον τὸ οὖς σου εἰς τὴν δέησίν μου.

ψαλμὸς ρβ᾽ 102

Εὐλόγει, ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον καί, πάντα τὰ ἐντός μου, τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ.
Εὐλόγει, ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον καὶ μὴ ἐπιλανθάνου πάσας τὰς ἀνταποδόσεις αὐτοῦ.
Τὸν εὐιλατεύοντα πάσας τὰς ἀνομίας σου, τὸν ἰώμενον πάσας τὰς νόσους σου.
Τὸν λυτρούμενον ἐκ φθορᾶς τὴν ζωήν σου, τὸν στεφανοῦντά σε ἐν ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς.
Τὸν ἐμπιπλῶντα ἐν ἀγαθοῖς τὴν ἐπιθυμίαν σου, ἀνακαινισθήσεται ὡς ἀετοῦ ἡ νεότης σου.
Ποιῶν ἐλεημοσύνας ὁ Κύριος καὶ κρῖμα πᾶσι τοῖς ἀδικουμένοις.
Ἐγνώρισε τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ τῷ Μωϋσῇ, τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ τὰ θελήματα αὐτοῦ.
Οἰκτίρμων καὶ ἐλεήμων ὁ Κύριος, μακρόθυμος καὶ πολυέλεος· οὐκ εἰς τέλος ὀργισθήσεται, οὐδὲ εἰς τὸν αἰῶνα μηνιεῖ.
Οὐ κατὰ τὰς ἀνομίας ἡμῶν ἐποίησεν ἡμῖν, οὐδὲ κατὰ τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν ἀνταπέδωκεν ἡμῖν.
Ὅτι κατὰ τὸ ὕψος τοῦ οὐρανοῦ ἀπὸ τῆς γῆς ἐκραταίωσε Κύριος τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐπὶ τοὺς φοβουμένους αὐτόν.
Καθόσον ἀπέχουσιν ἀνατολαὶ ἀπὸ δυσμῶν, ἐμάκρυνεν ἀφ᾽ ἡμῶν τὰς ἀνομίας ἡμῶν.
Καθὼς οἰκτείρει πατὴρ υἱούς, ᾠκτείρησε Κύριος τοὺς φοβουμένους αὐτόν, ὅτι αὐτὸς ἔγνω τὸ πλάσμα ἡμῶν, ἐμνήσθη ὅτι χοῦς ἐσμεν.
Ἄνθρωπος, ὡσεὶ χόρτος αἱ ἡμέραι αὐτοῦ· ὡσεὶ ἄνθος τοῦ ἀγροῦ, οὕτως ἐξανθήσει.
Ὅτι πνεῦμα διῆλθεν ἐν αὐτῷ, καὶ οὐχ ὑπάρξει καὶ οὐκ ἐπιγνώσεται ἔτι τὸν τόπον αὐτοῦ.
Τὸ δὲ ἔλεος τοῦ Κυρίου ἀπὸ τοῦ αἰῶνος καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος ἐπὶ τοὺς φοβουμένους αὐτόν.
Καὶ ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ ἐπὶ υἱοῖς υἱῶν τοῖς φυλάσσουσι τὴν διαθήκην αὐτοῦ καὶ μεμνημένοις τῶν ἐντολῶν αὐτοῦ τοῦ ποιῆσαι αὐτάς.
Κύριος ἐν τῷ οὐρανῷ ἡτοίμασε τὸν θρόνον αὐτοῦ, καὶ ἡ βασιλεία αὐτοῦ πάντων δεσπόζει.
Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντες οἱ ἄγγελοι αὐτοῦ, δυνατοὶ ἰσχύϊ ποιοῦντες τὸν λόγον αὐτοῦ τοῦ ἀκοῦσαι τῆς φωνῆς τῶν λόγων αὐτοῦ.
Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πᾶσαι αἱ δυνάμεις αὐτοῦ, λειτουργοὶ αὐτοῦ οἱ ποιοῦντες τὸ θέλημα αὐτοῦ.
Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ, ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ· εὐλόγει, ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον.

καὶ πάλιν

Ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ· εὐλόγει, ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον.

ψαλμὸς ρμβ′ 142

Κύριε, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, ἐνώτισαι τὴν δέησίν μου ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου, εἰσάκουσόν μου ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου.

Καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου, ὅτι οὐ δικαιωθήσεται ἐνώπιόν σου πᾶς ζῶν.

Ὅτι κατεδίωξεν ὁ ἐχθρὸς τὴν ψυχήν μου, ἐταπείνωσεν εἰς γῆν τὴν ζωήν μου.

Ἐκάθισέ με ἐν σκοτεινοῖς ὡς νεκροὺς αἰῶνος· καὶ ἠκηδίασεν ἐπ᾽ ἐμὲ τὸ πνεῦμά μου, ἐν ἐμοὶ ἐταράχθη ἡ καρδία μου.

Ἐμνήσθην ἡμερῶν ἀρχαίων, ἐμελέτησα ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις σου, ἐν ποιήμασι τῶν χειρῶν σου ἐμελέτων.

Διεπέτασα πρὸς σὲ τὰς χεῖράς μου, ἡ ψυχή μου ὡς γῆ ἄνυδρός σοι.

Ταχὺ εἰσάκουσόν μου, Κύριε, ἐξέλιπε τὸ πνεῦμά μου.

Μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπ᾽ ἐμοῦ, καὶ ὁμοιωθήσομαι τοῖς καταβαίνουσιν εἰς λάκκον.

Ἀκουστὸν ποίησόν μοι τὸ πρωΐ τὸ ἔλεός σου, ὅτι ἐπὶ σοὶ ἤλπισα.

Γνώρισόν μοι, Κύριε, ὁδὸν ἐν ᾗ πορεύσομαι, ὅτι πρὸς σὲ ἦρα τὴν ψυχήν μου.

Ἐξελοῦ με ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου, Κύριε, πρὸς σὲ κατέφυγον· δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου.

Τὸ πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν γῇ εὐθείᾳ· ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου, Κύριε, ζήσεις με.

Ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ἐξάξεις ἐκ θλίψεως τὴν ψυχήν μου· καὶ ἐν τῷ ἐλέει σου ἐξολοθρεύσεις τοὺς ἐχθρούς μου.

Καὶ ἀπολεῖς πάντας τοὺς θλίβοντας τὴν ψυχήν μου, ὅτι ἐγὼ δοῦλός σού εἰμι.

καὶ πάλιν

Εἰσάκουσόν μου, Κύριε, ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου, καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου. (β′)

Τὸ πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν γῇ εὐθείᾳ.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Ἀλληλούια, Ἀλληλούια, Ἀλληλούια. Δόξα σοι ὁ Θεός. (γ′)

Ἡ ἐλπὶς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

Συναπτὴ

Ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον. (μετὰ ἀπὸ κάθε δέησιν)

Ὑπὲρ τῆς ἄνωθεν εἰρήνης καὶ τῆς σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος κόσμου, εὐσταθείας τῶν ἁγίων τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησιῶν καὶ τῆς τῶν πάντων ἑνώσεως, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Ὑπὲρ τοῦ ἁγίου οἴκου τούτου καὶ τῶν μετὰ πίστεως, εὐλαβείας καὶ φόβου Θεοῦ εἰσιόντων ἐν αὐτῷ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Ὑπὲρ τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Ὑπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν, τοῦ τιμίου πρεσβυτερίου, τῆς ἐν Χριστῷ διακονίας, παντὸς τοῦ κλήρου καὶ τοῦ λαοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Ὑπὲρ τοῦ εὐσεβοῦς ἡμῶν ἔθνους, πάσης ἀρχῆς καὶ ἐξουσίας ἐν αὐτῷ, τοῦ κατὰ ξηρὰν, θάλασσαν καὶ ἀέρα φιλοχρίστου ἡμῶν στρατοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Ὑπὲρ τῆς πόλεως καὶ ἐνορίας ταύτης, πάσης πόλεως, χώρας καὶ τῶν πίστει οἰκούντων ἐν αὐταῖς, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Ὑπὲρ εὐκρασίας ἀέρων, εὐφορίας τῶν καρπῶν τῆς γῆς καὶ καιρῶν εἰρηνικῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Ὑπὲρ πλεόντων, ὁδοιπορούντων, νοσούντων, καμνόντων, αἰχμαλώτων καὶ τῆς σωτηρίας αὐτῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Ὑπὲρ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, ὀργῆς, κινδύνου καὶ ἀνάγκης, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.
Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.
Σοί, Κύριε.
Ὅτι πρέπει σοι, πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.

Θεὸς Κύριος

ἦχος πλ.β΄

Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν, εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.
∴ Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.
∴ Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἠμυνάμην αὐτούς.
∴ Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη καὶ ἔστι θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου | Χρυσοστόμου μοναχοῦ | Κωνσταντίνου Πρίγγου

Ἀπολυτίκια

Ἀναστάσιμον

ἦχος πλ.β΄

Ἀγγελικαὶ δυνάμεις ἐπὶ τὸ μνῆμά σου, καὶ οἱ φυλάσσοντες ἀπενεκρώθησαν, καὶ ἵστατο Μαρία ἐν τῷ τάφῳ, ζητοῦσα τὸ ἄχραντόν σου σῶμα. Ἐσκύλευσας τὸν Ἅδην, μὴ πειρασθεὶς ὑπ᾽ αὐτοῦ, ὑπήντησας τῇ Παρθένῳ, δωρούμενος τὴν ζωήν, ὁ ἀναστὰς ἐκ τῶν νεκρῶν, Κύριε δόξα σοι.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Πέτρου Ἐφεσίου	Ἰωάννου Πρωτοψάλτου	Χρυσοστόμου μοναχοῦ
Κωνσταντίνου Πρίγγου	Γαβριὴλ Κουντιάδου	Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Θεοτοκίον

ἦχος πλ.β΄

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Ὁ τὴν εὐλογημένην καλέσας σου Μητέρα ἦλθες ἐπὶ τὸ πάθος ἑκουσίᾳ βουλῇ, λάμψας ἐν τῷ Σταυρῷ, ἀναζητῆσαι θέλων τὸν Ἀδάμ, λέγων τοῖς ἀγγέλοις· Συγχάρητέ μοι, ὅτι εὑρέθη ἡ ἀπολομένη δραχμή, ὁ πάντα σοφῶς οἰκονομήσας, δόξα σοι.

Πέτρου Ἐφεσίου	Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Κωνσταντίνου Πρίγγου	Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Ἔτι καὶ ἔτι...	Κύριε, ἐλέησον.
Ἀντιλαβοῦ, σῶσον...	Κύριε, ἐλέησον.
Τῆς παναγίας, ἀχράντου...	Σοί, Κύριε.
Ὅτι σὸν τὸ κράτος...	Ἀμήν.

Καθίσματα

Μετὰ τὴν α΄ στιχολογίαν

ἦχος πλ.β΄

Τοῦ τάφου ἀνεῳγμένου, τοῦ Ἅδου ὀδυρομένου, ἡ Μαρία ἐβόα πρὸς τοὺς κεκρυμμένους ἀποστόλους· ἐξέλθετε οἱ τοῦ ἀμπελῶνος ἐργάται, κηρύξατε τὸν τῆς ἀναστάσεως λόγον. Ἀνέστη ὁ Κύριος, παρέχων τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Κύριε, παρίστατο τῷ τάφῳ σου Μαρία ἡ Μαγδαληνή, καὶ ἔκλαιε βοῶσα· καὶ κηπουρόν σε νομίζουσα ἔλεγε· ποῦ ἔκρυψας τὴν αἰώνιον ζωήν; ποῦ ἔθηκας τὸν ἐπὶ θρόνου Χερουβίμ; οἱ γὰρ τοῦτον φυλάσσοντες, ἀπὸ τοῦ φόβου ἀπενεκρώθησαν, ἢ τὸν Κύριόν μου δότε μοι, ἢ σὺν ἐμοὶ κραυγάσατε· ὁ ἐν νεκροῖς καὶ τοὺς νεκροὺς ἀναστήσας δόξα σοι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Προϊστορεῖ ὁ Γεδεὼν τὴν σύλληψιν, καὶ ἑρμηνεύει ὁ Δαυὶδ τὸν τόκον σου Θεοτόκε [ἁγνή]· κατέβη γὰρ ὡς ὑετὸς ἐπὶ πόκον, ὁ Λόγος ἐν τῇ γαστρί σου, καὶ ἐβλάστησας ἄνευ σπορᾶς γῆ ἁγία, τοῦ κόσμου τὴν σωτηρίαν, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν ἡ Κεχαριτωμένη.

Μετὰ τὴν β΄ στιχολογίαν

ἦχος πλ.β΄

Ἡ ζωή, ἐν τῷ τάφῳ ἀνέκειτο, καὶ σφραγὶς ἐν τῷ λίθῳ ἐπέκειτο, ὡς βασιλέα ὑπνοῦντα, στρατιῶται ἐφύλαττον Χριστόν, καὶ τοὺς ἐχθροὺς αὐτοῦ ἀορασίᾳ πατάξας, ἀνέστη ὁ Κύριος.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Προϊστορεῖ ὁ Ἰωνᾶς τὸν τάφον σου, καὶ ἑρμηνεύει Συμεὼν τὴν ἔγερσιν τὴν ἔνθεον, ἀθάνατε Κύριε· κατέβης γὰρ ὡσεὶ νεκρὸς ἐν τῷ τάφῳ, ὁ λύσας Ἅδου τὰς πύλας, ἀνέστης δὲ ἄνευ φθορᾶς ὡς Δεσπότης, τοῦ κόσμου εἰς σωτηρίαν, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, φωτίσας τοὺς ἐν σκότει.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Θεοτόκε Παρθένε, ἱκέτευε τὸν Υἱόν σου, τὸν ἑκουσίως προσπαγέντα ἐν σταυρῷ, καὶ ἀναστάντα ἐκ νεκρῶν, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Πέτρου Ἐφεσίου	Ἰωάννου Πρωτοψάλτου	Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Εὐλογητάρια Ἀναστάσιμα

ἦχος πλ.α΄

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Τῶν ἀγγέλων ὁ δῆμος, κατεπλάγη ὁρῶν σε, ἐν νεκροῖς λογισθέντα, τοῦ θανάτου δὲ Σωτήρ, τὴν ἰσχὺν καθελόντα, καὶ σὺν ἑαυτῷ τὸν Ἀδὰμ ἐγείραντα, καὶ ἐξ ᾅδου πάντας ἐλευθερώσαντα.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Τὶ τὰ μύρα, συμπαθῶς τοῖς δάκρυσιν, ὦ μαθήτριαι κιρνᾶτε; ὁ ἀστράπτων ἐν τῷ τάφῳ ἄγγελος, προσεφθέγγετο ταῖς μυροφόροις· Ἴδετε ὑμεῖς τὸν τάφον καὶ ᾔσθητε· ὁ Σωτὴρ γὰρ ἐξανέστη τοῦ μνήματος.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Λίαν πρωΐ, μυροφόροι ἔδραμον, πρὸς τὸ μνῆμά σου θρηνολογοῦσαι· ἀλλ᾽ ἐπέστη, πρὸς αὐτὰς ὁ ἄγγελος, καὶ εἶπε· θρήνου ὁ καιρὸς πέπαυται, μὴ κλαίετε, τὴν ἀνάστασιν δέ, ἀποστόλοις εἴπατε.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Μυροφόροι γυναῖκες, μετὰ μύρων ἐλθοῦσαι, πρὸς τὸ μνῆμά σου, Σῶτερ ἐνηχοῦντο. Ἀγγέλου τρανῶς, πρὸς αὐτὰς φθεγγομένου· Τὶ μετὰ νεκρῶν, τὸν ζώντα λογίζεσθε; ὡς Θεὸς γάρ, ἐξανέστη τοῦ μνήματος.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Προσκυνοῦμεν Πατέρα καὶ τὸν τούτου Υἱόν τε καὶ τὸ ἅγιον Πνεῦμα, τὴν ἁγίαν Τριάδα, ἐν μιᾷ τῇ οὐσίᾳ, σὺν τοῖς Σεραφίμ, κράζοντες τό· Ἅγιος, ἅγιος, ἅγιος εἶ, Κύριε.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Ζωοδότην τεκοῦσα, ἐλυτρώσω Παρθένε, τὸν Ἀδὰμ ἁμαρτίας, χαρμονὴν δὲ τῇ Εὔᾳ, ἀντὶ λύπης παρέσχες, ῥεύσαντα ζωῆς, ἴθυνε πρὸς ταύτην δέ, ὁ ἐκ σοῦ σαρκωθεὶς Θεὸς καὶ ἄνθρωπος.

Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα. Δόξα σοι ὁ Θεός. (γ΄)

882 Πέτρου Λαμπαδαρίου	818 Ἰωάννου Πρωτοψάλτου	561 Γαβριὴλ Κουντιάδου
550 Κωνσταντίνου Παπαγιάννη	551 Χρήστου Τσακίρογλου	557 Γεωργίου Γέμελου

Ἔτι καὶ ἔτι...	Κύριε, ἐλέησον.
Ἀντιλαβοῦ, σῶσον...	Κύριε, ἐλέησον.
Τῆς παναγίας, ἀχράντου...	Σοί, Κύριε.
Ὅτι ἠυλόγηται...	Ἀμήν.

Ὑπακοὴ

ἦχος πλ.β΄

Τῷ ἑκουσίῳ καὶ ζωοποιῷ σου θανάτῳ Χριστέ, πύλας τοῦ Ἅδου συντρίψας ὡς Θεός, ἤνοιξας ἡμῖν τὸν πάλαι παράδεισον καὶ ἀναστὰς ἐκ τῶν νεκρῶν, ἐῤῥύσω ἐκ φθορᾶς τὴν ζωὴν ἡμῶν.

Πέτρου Εφεσίου

Ἦχος πλ.β΄

Ἀντίφωνον Α΄

Ἐν τῷ οὐρανῷ τοὺς ὀφθαλμούς μου αἴρω, πρὸς σὲ Λόγε, οἰκτιρόν με, ἵνα ζῶ σοι.

Ἐλέησον ἡμᾶς τοὺς ἐξουθενουμένους, καταρτίζων εὔχρηστα, σκεύη σου Λόγε.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Ἁγίῳ Πνεύματι, πανσωστικὴ αἰτία, εἴ τινι τούτων κατ᾽ ἀξίαν πνεύσει, τάχει ἐξαίρει τῶν τῆς γῆς, πτεροῖ, αὔξει, τάττει ἄνω.

Ἀντίφωνον Β΄

Εἰ μὴ ὅτι Κύριος ἦν ἐν ἡμῖν, οὐδεὶς ἡμῶν ἀντισχεῖν ἠδύνατο, ἐχθροῦ πάλαισμα· οἱ νικῶντες γὰρ ἔνθεν ὑψοῦνται.

Τοῖς ὁδοῦσιν αὐτῶν, μή μου ληφθήτω ἡ ψυχή, ὡς στρουθίον Λόγε, οἴμοι! πῶς μέλλω τῶν ἐχθρῶν ῥυσθῆναι, φιλαμαρτήμων ὑπάρχων.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Ἁγίῳ Πνεύματι, ἐνθέωσις τοῖς πᾶσιν, εὐδοκία, σύνεσις, εἰρήνη καὶ ἡ εὐλογία· ἰσουργὸν γὰρ τῷ Πατρί ἐστι καὶ Λόγῳ.

Ἀντίφωνον Γ΄

Οἱ πεποιθότες ἐπὶ Κύριον ἐχθροῖς φοβεροί, καὶ πᾶσι θαυμαστικοί· ἄνω γὰρ ὁρῶσιν.

Ἐν ἀνομίαις χεῖρας αὐτῶν, ὁ τῶν δικαίων κλῆρος, ἐπίκουρόν σε ἔχων, Σῶτερ οὐκ ἐκτείνει.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Ἁγίῳ Πνεύματι, τὸ κράτος ἐπὶ πάντων ὅπερ αἱ ἄνω στρατηγίαι προσκυνοῦσι, σὺν πάσῃ πνοῇ τῶν κάτω.

Προκείμενον

Κύριε, ἐξέγειρον τὴν δυναστείαν σου, καὶ ἐλθὲ εἰς τὸ σῶσαι ἡμᾶς. (β΄)

∴ Ὁ ποιμαίνων τὸν Ἰσραὴλ πρόσχες.

Κύριε, ἐξέγειρον τὴν δυναστείαν σου, καὶ ἐλθὲ εἰς τὸ σῶσαι ἡμᾶς.

Τάξις Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Κύριε, ἐλέησον.
Ὅτι Ἅγιος εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν καὶ ἐν ἁγίοις ἐπαναπαύῃ...

Γρηγορίου Πρωτοψάλτου

Ἦχος Δι

Πανδέκτη
Ὄρθρος 1850 σ.489#

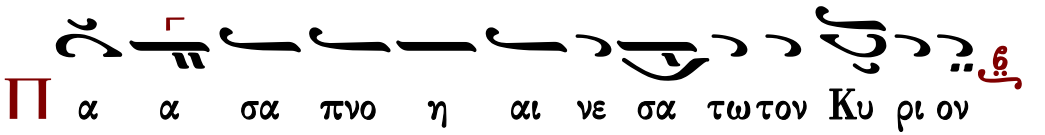

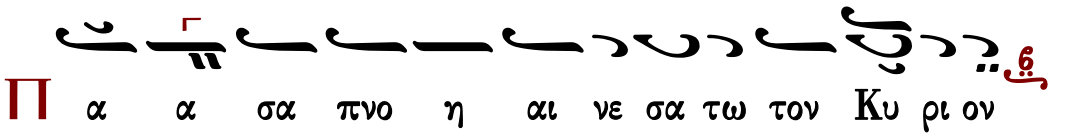

∴ Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

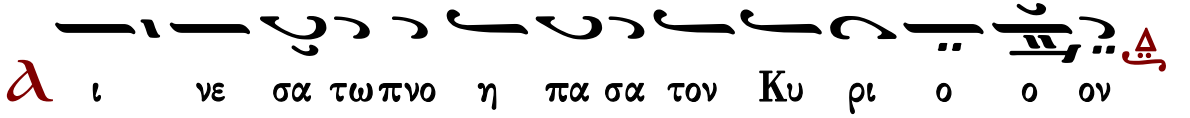

Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς...
Κύριε, ελέησον. (γ')
Σοφία. Ὀρθοί, ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου εὐαγγελίου. Εἰρήνη πᾶσι.
Καὶ τῷ πνεύματί σου.
Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην ἁγίου εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα. 20:19-31
Πρόσχωμεν.
Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

19 Οὔσης ὀψίας τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ τῇ μιᾷ τῶν Σαββάτων, καὶ τῶν θυρῶν κεκλεισμένων, ὅπου
ἦσαν οἱ μαθηταὶ συνηγμένοι διὰ τὸν φόβον τῶν Ἰουδαίων, ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς, καὶ ἔστη εἰς τὸ
μέσον, καὶ λέγει αὐτοῖς· Εἰρήνη ὑμῖν. 20 Καὶ τοῦτο εἰπὼν, ἔδειξεν αὐτοῖς τὰς χεῖρας καὶ τὴν
πλευρὰν αὐτοῦ. Ἐχάρησαν οὖν οἱ μαθηταὶ ἰδόντες τὸν Κύριον. 21 Εἶπεν οὖν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς
πάλιν· Εἰρήνη ὑμῖν· καθὼς ἀπέσταλκέ με ὁ Πατήρ, κἀγὼ πέμπω ὑμᾶς. 22 Καὶ τοῦτο εἰπὼν,

ἐνεφύσησε, καὶ λέγει αὐτοῖς· Λάβετε Πνεῦμα ἅγιον. 23 Ἂν τινων ἀφῆτε τὰς ἁμαρτίας, ἀφίενται αὐτοῖς· ἂν τινων κρατῆτε, κεκράτηνται. 24 Θωμᾶς δὲ, εἷς ἐκ τῶν δώδεκα, ὁ λεγόμενος Δίδυμος, οὐκ ἦν μετ᾽ αὐτῶν ὅτε ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς. 25 Ἔλεγον οὖν αὐτῷ οἱ ἄλλοι μαθηταί· Ἑωράκαμεν τὸν Κύριον. Ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς· Ἐὰν μὴ ἴδω ἐν ταῖς χερσὶν αὐτοῦ τὸν τύπον τῶν ἥλων, καὶ βάλω τὸν δάκτυλόν μου εἰς τὸν τύπον τῶν ἥλων, καὶ βάλω τὴν χεῖρά μου εἰς τὴν πλευρὰν αὐτοῦ, οὐ μὴ πιστεύσω. 26 Καὶ μεθ᾽ ἡμέρας ὀκτὼ πάλιν ἦσαν ἔσω οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ, καὶ Θωμᾶς μετ᾽ αὐτῶν. Ἔρχεται ὁ Ἰησοῦς, τῶν θυρῶν κεκλεισμένων, καὶ ἔστη εἰς τὸ μέσον, καὶ εἶπεν· Εἰρήνη ὑμῖν. 27 Εἶτα λέγει τῷ Θωμᾷ· Φέρε τὸν δάκτυλόν σου ὧδε, καὶ ἴδε τὰς χεῖράς μου· καὶ φέρε τὴν χεῖρά σου, καὶ βάλε εἰς τὴν πλευράν μου· καὶ μὴ γίνου ἄπιστος, ἀλλὰ πιστός. 28 Καὶ ἀπεκρίθη ὁ Θωμᾶς, καὶ εἶπεν αὐτῷ· Ὁ Κύριός μου καὶ ὁ Θεός μου. 29 Λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Ὅτι ἑώρακάς με, πεπίστευκας· μακάριοι οἱ μὴ ἰδόντες καὶ πιστεύσαντες. 30 Πολλὰ μὲν οὖν καὶ ἄλλα σημεῖα ἐποίησεν ὁ Ἰησοῦς ἐνώπιον τῶν μαθητῶν αὐτοῦ, ἃ οὐκ ἔστι γεγραμμένα ἐν τῷ βιβλίῳ τούτῳ· 31 Ταῦτα δὲ γέγραπται, ἵνα πιστεύσητε, ὅτι Ἰησοῦς ἐστιν ὁ Χριστὸς ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ, καὶ ἵνα πιστεύοντες ζωὴν ἔχητε ἐν τῷ ὀνόματι αὐτοῦ.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι, προσκυνήσωμεν Ἅγιον, Κύριον, Ἰησοῦν τὸν μόνον ἀναμάρτητον. Τὸν Σταυρόν σου, Χριστέ, προσκυνοῦμεν καὶ τὴν ἁγίαν σου Ἀνάστασιν ὑμνοῦμεν καὶ δοξάζομεν. Σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν, ἐκτὸς σοῦ ἄλλον οὐκ οἴδαμεν, τὸ ὄνομά σου ὀνομάζομεν. Δεῦτε πάντες οἱ πιστοί, προσκυνήσωμεν τὴν τοῦ Χριστοῦ ἁγίαν Ἀνάστασιν, ἰδοὺ γὰρ ἦλθε διὰ τοῦ Σταυροῦ, χαρὰ ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ. Διὰ παντὸς εὐλογοῦντες τὸν Κύριον, ὑμνοῦμεν τὴν Ἀνάστασιν αὐτοῦ. Σταυρὸν γὰρ ὑπομείνας δι᾽ ἡμᾶς, θανάτῳ θάνατον ὤλεσεν.

Ν' Ψαλμὸς

ἦχος β′

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.
Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με.
Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστι διὰ παντὸς.
Σοὶ μόνῳ ἥμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῇς ἐν τοῖς λόγοις σου, καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.
Ἰδοὺ γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.
Ἰδοὺ γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.
Ῥαντιεῖς με ὑσσώπῳ καὶ καθαρισθήσομαι, πλυνεῖς με καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.
Ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην, ἀγαλλιάσονται ὀστέα τεταπεινωμένα.
Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.
Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.
Μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλῃς ἀπ᾽ ἐμοῦ.
Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου καὶ πνεύματι ἡγεμονικῷ στήριξόν με.
Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδούς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι.
Ῥῦσαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεὸς, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου, ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.
Κύριε, τὰ χείλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.
Ὅτι εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν· ὁλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.
Θυσία τῷ Θεῷ, πνεῦμα συντετριμμένον, καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.
Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τείχη Ἱερουσαλήμ.
Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ ὁλοκαυτώματα.
Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

Γεωργίου Ραιδεστηνοῦ

Πεντηκοστάρια

ἦχος β΄

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.
Ταῖς τῶν ἀποστόλων, πρεσβείαις ἐλεῆμον, ἐξάλειψον τὰ πλήθη, τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.
Ταῖς τῆς Θεοτόκου, πρεσβείαις ἐλεῆμον, ἐξάλειψον τὰ πλήθη, τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων.

Ἐλέησόν με ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου
καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.
Ἀναστὰς ὁ Ἰησοῦς, ἀπὸ τοῦ τάφου, καθὼς προεῖπεν, ἔδωκεν ἡμῖν, τὴν αἰώνιον ζωήν, καὶ μέγα ἔλεος.

Γεωργίου Πρωγάκη I | Γεωργίου Πρωγάκη II | Γαβριήλ Κουντιάδου

Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου.

Ἦχος Δι

Πανδέκτη
Ὄρθρος 1850 σ.501#

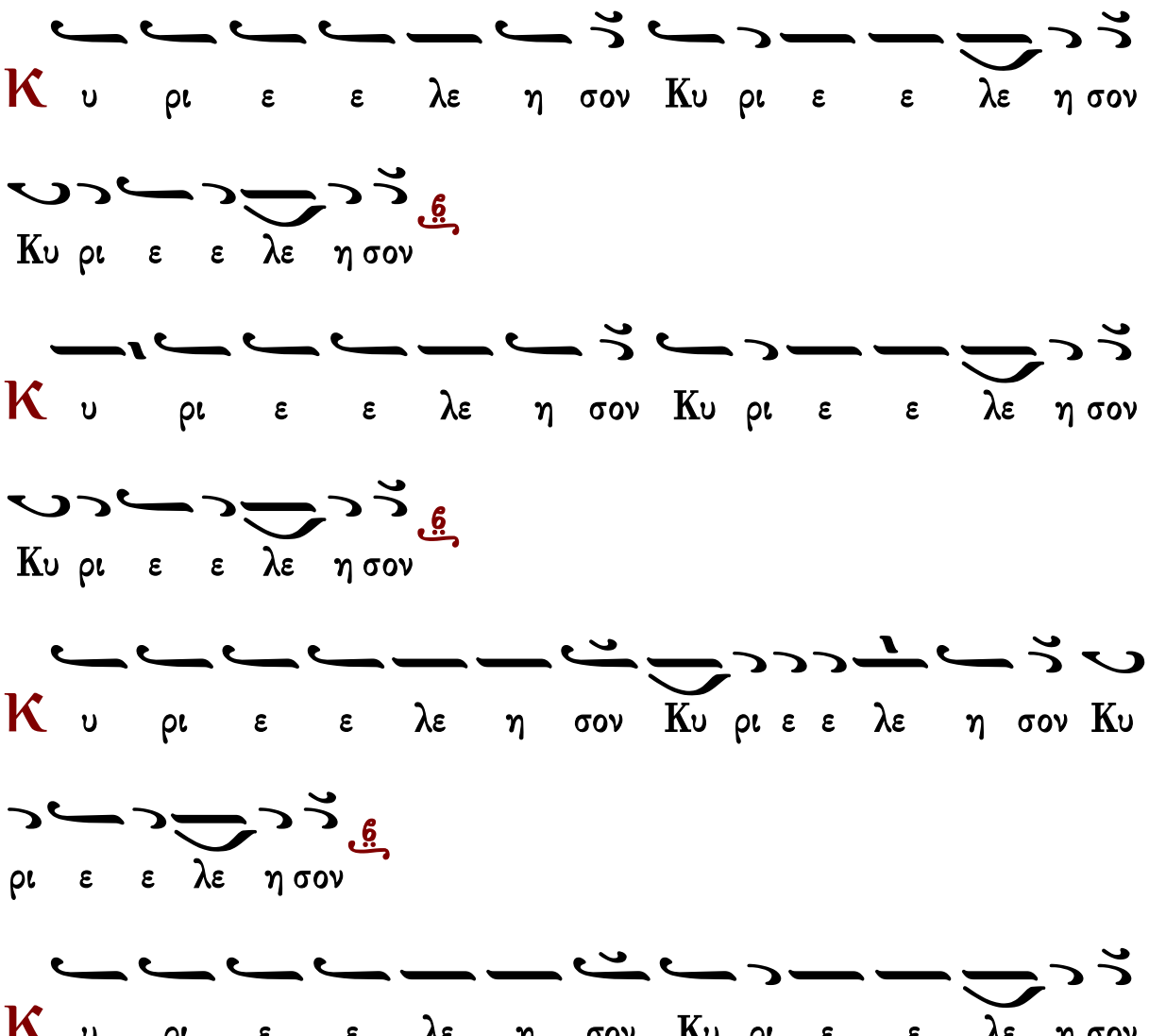

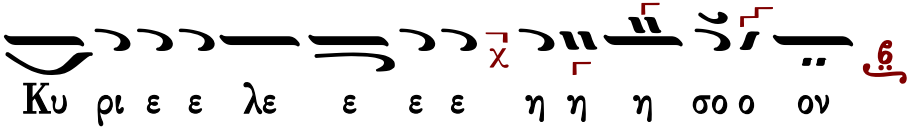

Ἐλέει, καὶ οἰκτιρμοῖς, καὶ φιλανθρωπίᾳ τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ, μεθ᾽ οὗ εὐλογητὸς εἶ, σὺν τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.

Κανόνες-Κοντάκιον-Οἶκος-Συναξάριον

Κανὼν Ἀναστάσιμος, ᾠδὴ α᾽

ἦχος πλ.β᾽

«Ὡς ἐν ἠπείρῳ πεζεύσας ὁ Ἰσραήλ, ἐν ἀβύσσῳ ἴχνεσι, τὸν διώκτην Φαραώ, καθορῶν ποντούμενον, Θεῷ ἐπινίκιον ᾠδήν, ἐβόα, ᾄσωμεν».

Δόξα τῇ ἁγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Ἐκτεταμέναις παλάμαις ἐπὶ σταυροῦ, πατρικῆς ἐπλήρωσας, εὐδοκίας ἀγαθέ, Ἰησοῦ τὰ σύμπαντα· διό, ἐπινίκιον ᾠδήν, σοὶ πάντες ᾄσωμεν.

Δόξα τῇ ἁγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Φόβῳ σοι ὡς θεραπαινὶς ἡ τελευτή, προσταχθεῖσα πρόσεισι, τῷ Δεσπότῃ τῆς ζωῆς, δι᾽ αὐτῆς βραβεύοντι ἡμῖν, ἀτελεύτητον ζωήν, καὶ τὴν ἀνάστασιν.

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Τὸν ἑαυτῆς δεξαμένη δημιουργόν, ὡς αὐτὸς ἠθέλησεν, ἐξ ἀσπόρου σου γαστρός, ὑπὲρ νοῦν σαρκούμενον ἁγνή, τῶν κτισμάτων ἀληθῶς, ἐδείχθης Δέσποινα.

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου

Κανὼν τοῦ Μηναίου, ᾠδὴ α᾽

Δεῦτε λαοί, ᾄσωμεν

ἦχος β᾽

Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ξύλου ζωῆς, καὶ παραδείσου τῆς ὄντως τρυφῆς, πανοικεσίᾳ πάνσοφοι, νῦν ἀπολαύοντες, τοὺς ὑμᾶς εὐφημοῦντας, πρεσβεύσατε σωθῆναι, πρὸς τὸν φιλάνθρωπον.

Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἐν τῇ ὁδῷ τῶν ἐντολῶν σου βαδίζων θερμῶς, ὁ σὸς ἱκέτης Δέσποτα, μονὰς κατέλαβε, καταλλήλους τῷ πόθῳ, ζωῆς τῆς αἰωνίου ἐπιλαβόμενος.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Νέαν σκηνήν, ἀβραμιαίαν σὺ ἔδειξας, τὴν σὴν οἰκίαν ἅπασι· διὸ θεσπέσιε, Ἀβραὰμ ἐν τοῖς κόλποις, ἀξίως καὶ δικαίως ἐπαναπέπαυσαι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Ὅλος ἐν σοί, κατασκηνώσας πανάμωμε, ὅλον ἐμὲ τὸν ἄνθρωπον, ἀνεμορφώσατο, ἐκ Πατρὸς ἐκλάμψας, πρὸ πάντων τῶν αἰώνων, Λόγος ὁ ἄναρχος.

Κανὼν Ἀναστάσιμος, ᾠδὴ γ΄

ἦχος πλ.β΄

«Οὔκ ἐστιν ἅγιος ὡς σύ, Κύριε ὁ Θεός μου, ὁ ὑψώσας τὸ κέρας, τῶν πιστῶν σου ἀγαθέ, καὶ στερεώσας αὐτούς, ἐν τῇ πέτρᾳ τῆς ὁμολογίας σου».

Δόξα τῇ ἁγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Θεὸν σταυρούμενον σαρκί, καθορῶσα ἡ κτίσις, διελύετο φόβῳ, ἀλλὰ τῇ συνεκτικῇ, παλάμῃ τοῦ δι᾽ ἡμᾶς, σταυρωθέντος, κραταιῶς συνείχετο.

Δόξα τῇ ἁγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Θανάτῳ θάνατος λυθείς, κεῖται δείλαιος ἄπνους· τῆς ζωῆς γὰρ μὴ φέρων, τὴν ἔνθεον προσβολήν, νεκροῦται ὁ ἰσχυρός, καὶ δωρεῖται, πᾶσιν ἡ ἀνάστασις.

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Τοῦ θείου τόκου σου Ἁγνή, πᾶσαν φύσεως τάξιν, ὑπερβαίνει τὸ θαῦμα· Θεὸν γὰρ ὑπερφυῶς, συνέλαβες ἐν γαστρί, καὶ τεκοῦσα, μένεις ἀειπάρθενος.

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου

Κανὼν τοῦ Μηναίου, ᾠδὴ γ΄

Ἐν πέτρᾳ μὲ τῆς πίστεως

ἦχος β΄

Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Φανοτάταις ἀξίαις τετιμημένος, φωτοφόρῳ διέπρεψας πολιτείᾳ· τὴν πρᾶξιν γὰρ ἐπίβασιν θεωρίας, βοῶν ἀνέδειξας. Σὺ εἶ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστι δίκαιος, πλήν σου Κύριε.

Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὡς πάντων οἰκονόμος προβεβλημένος, τὴν πάντων ἐπιμέλειαν ἀνεδείξω, τοῖς χρῄζουσι τὸν πλοῦτόν σου διανέμων, ὑποδεχόμενος, φιλοφρονούμενος, μοναζόντων τάγματα, πάτερ ὅσιε.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Νομίμοις ἐκτρεφόμενος τοῦ Δεσπότου, ἐν νόμῳ καὶ παιδείᾳ καὶ νουθεσίᾳ, Κυρίου ἐξεπαίδευσας σοῦ τοὺς παῖδας, κράζων θεσπέσιε· σὺ εἶ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστιν ἅγιος πλήν σου Κύριε.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Τὴν μόνην παρθενεύουσαν μετὰ τόκον, Μαρίαν τῶν ἁγίων ἁγιωτέραν, τὴν ὄντως ἀπειρόγαμον Θεοτόκον, δεῦτε ὑμνήσωμεν πιστοί, κραυγάζοντες· χαῖρε μήτηρ ἄχραντε, χαῖρε Δέσποινα.

Ἔτι καὶ ἔτι...	Κύριε, ἐλέησον.
Ἀντιλαβοῦ, σῶσον...	Κύριε, ἐλέησον.
Τῆς παναγίας, ἀχράντου...	Σοί, Κύριε.
Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν...	Ἀμήν.

Κάθισμα

Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον

ἦχος πλ.δ΄

Ἐντολαῖς τοῦ Δεσπότου ἐπαγρυπνῶν, ἐφ᾽ ὁμοίοις τε τρόποις παῖδας τοὺς σούς, ῥυθμίζων μακάριε, Ξενοφῶν καὶ τὴν σύζυγον, σὺν αὐτοῖς τὰ ἄνω, κληροῦσαι βασίλεια, πειρασμῶν παντοίων, λιπὼν τὸ κλυδώνιον· ὅθεν εὐφημοῦμεν, εὐσεβῶς ὑμᾶς πάντας, καὶ πόθῳ γεραίρομεν καὶ πιστῶς ἀνακράζομεν, θεοφόροι πανόλβιοι, πρεσβεύσατε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἁγίαν μνήμην ὑμῶν.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Ὡς Παρθένον καὶ μόνην ἐν γυναιξί, σὲ ἀσπόρως τεκοῦσαν Θεὸν σαρκί, πᾶσαι μακαρίζομεν, γενεαὶ τῶν ἀνθρώπων· τὸ γὰρ πῦρ ἐσκήνωσεν, ἐν σοὶ τῆς θεότητος, καὶ ὡς βρέφος θηλάζεις, τὸν κτίστην καὶ Κύριον· ὅθεν τῶν ἀγγέλων, καὶ ἀνθρώπων τὸ γένος, ἀξίως δοξάζομεν, τὸν πανάγιον τόκον σου, καὶ συμφώνως βοῶμέν σοι· πρέσβευε τῷ σῷ Υἱῷ καὶ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἀνυμνοῦσιν ἀξίως, τὴν δόξαν σου ἄχραντε.

Κανὼν Ἀναστάσιμος, ᾠδὴ δ΄

ἦχος πλ.β΄

«Χριστός μου δύναμις, Θεὸς καὶ Κύριος, ἡ σεπτὴ Ἐκκλησία θεοπρεπῶς, μέλπει ἀνακράζουσα, ἐκ διανοίας καθαρᾶς, ἐν Κυρίῳ ἑορτάζουσα».

Δόξα τῇ ἁγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Τὸ ξύλον ἤνθησε, Χριστὲ τῆς ὄντως ζωῆς, ὁ Σταυρὸς γὰρ ἐπάγη καὶ ἀρδευθείς, αἵματι καὶ ὕδατι, ἐξ ἀκηράτου σου πλευρᾶς, τὴν ζωὴν ἡμῖν ἐβλάστησεν.

Δόξα τῇ ἁγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Οὐκ ἔτι ὄφις μοι ψευδῶς, τὴν θέωσιν ὑποβάλλει, Χριστὸς γὰρ ὁ θεουργός, τῆς ἀνθρώπων φύσεως, νῦν ἀκωλύτως τὴν τρίβον, τῆς ζωῆς μοι ἀνεπέτασεν.

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ὡς ὄντως ἄφθεγκτα καὶ ἀκατάληπτα, τὰ τῆς σῆς Θεοτόκε θεοπρεποῦς, πέφυκε κυήσεως, τοῖς ἐπὶ γῆς καὶ οὐρανοῦ, ἀειπάρθενε μυστήρια.

Κανὼν τοῦ Μηναίου, ᾠδὴ δ΄

Εἰσακήκοα Κύριε

ἦχος β΄

Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἀνασωθέντες κλύδωνος, βιωτικοῦ, λιμένι εὐσεβείας, ὡρμίσθητε Παῖδες μακαριώτατοι.

Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Μεμυημένοι γνῶσιν, τῶν θείων, καὶ τὴν τῶν ἀνθρωπίνων, τῷ Θεῷ λατρεύειν προτετιμήκατε.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Ἐκ τῆς ἀβύσσου ὅσιοι, τῆς κοσμικῆς, ῥυσθέντες πανενδόξως, ἀγαθῶν ἀβύσσῳ προσεληλύθατε.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Λελυτρωμένοι αἵματι, τῷ ἐκ πλευρᾶς, χυθέντι, τοῦ Υἱοῦ σου, Θεομῆτορ πάντες, σὲ μακαρίζομεν.

Κανὼν Ἀναστάσιμος, ᾠδὴ ε΄

ἦχος πλ.β΄

«Τῷ θείῳ φέγγει σου ἀγαθέ, τὰς τῶν ὀρθριζόντων σοι ψυχάς, πόθῳ καταύγαυσον δέομαι, σὲ εἰδέναι Λόγε Θεοῦ, τὸν ὄντως Θεόν, ἐκ ζόφου τῶν πταισμάτων ἀνακαλούμενον».

Δόξα τῇ ἁγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Ὑποχωρεῖ μοι τὰ Χερουβὶμ νῦν καὶ ἡ φλογίνη ῥομφαία, Δέσποτα, νῶτά μοι δίδωσι, σὲ ἰδόντα Λόγε Θεοῦ, τὸν ὄντως Θεόν, ληστῇ ὁδοποιήσαντα τὸν παράδεισον.

Δόξα τῇ ἁγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Οὐκέτι δέδοικα τὴν εἰς γῆν, δέσποτα Χριστὲ ἐπιστροφήν, σὺ γὰρ ἐκ γῆς με ἀνήγαγες, ἐπιλελησμένον, δι' εὐσπλαγχνίαν πολλήν, πρὸς ὕψος ἀφθαρσίας τῇ ἀναστάσει σου.

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Τοὺς Θεοτόκον σε ἐκ ψυχῆς, Δέσποινα τοῦ κόσμου ἀγαθή, ὁμολογοῦντας διάσωσον, σὲ γὰρ προστασίαν ἀκαταμάχητον, κεκτήμεθα τὴν ὄντως Θεογεννήτριαν.

Κανὼν τοῦ Μηναίου, ᾠδὴ ε΄

Ὁ τοῦ φωτὸς χορηγός

ἦχος β΄

Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Πρὸς τὴν ἀνώλεθρον, κατεπειγόμενος ζωήν, ἔσπευσας, καταλαβεῖν τὴν ἡγιασμένην, Ἀρκάδιε πόλιν, καὶ τάφῳ τῆς ὄντως ζωῆς προσεπέλασας.

Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὡς εὐπρεπὴς ἀληθῶς, ἡ γενομένη περὶ σὲ πρόνοια, καὶ θαυμαστὴ καὶ δεδοξασμένη, κυβέρνησις θεία, τοῦ πάντων Δεσπότου, παμμάκαρ Ἀρκάδιε.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Σοῦ προμηθούμενος, ὁ ἐν ἀγκάλαις Συμεὼν πρότερον, ἀνακλιθείς, τοῦ θείου πρεσβύτου, πρεσβύτῃ σε θείῳ, Ἀρκάδιε φέρων, Χριστὸς καθωδήγησεν.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Υἱὸν τὸν ἄναρχον, καὶ συναΐδιον Πατρὶ τέτοκας, ὑπερφυῶς ἐκ σοῦ σαρκωθέντα, πανάμωμε Κόρη· διὸ Θεοτόκον, ἁγνὴ σε κηρύττομεν.

Κανὼν Ἀναστάσιμος, ᾠδὴ ς΄

ἦχος πλ.β΄

«Τοῦ βίου τὴν θάλασσαν, ὑψουμένην καθορῶν, τῶν πειρασμῶν τῷ κλύδωνι, τῷ εὐδίῳ λιμένι σου προσδραμών, βοῶ σοι· ἀνάγαγε, ἐκ φθορᾶς τὴν ζωήν μου, πολυέλεε».

Δόξα τῇ ἁγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Σταυρούμενος Δέσποτα, τοῖς μὲν ἥλοις τὴν ἀράν, τὴν καθ' ἡμῶν ἐξήλειψας, τῇ δὲ λόγχῃ νυττόμενος τὴν πλευράν, Ἀδὰμ τὸ χειρόγραφον, διαῤῥήξας, τὸν κόσμον ἠλευθέρωσας.

Δόξα τῇ ἁγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Ἀδὰμ κατενήνεκται, δι' ἀπάτης πτερνισθείς, πρὸς τὸ τοῦ Ἅδου βάραθρον, ἀλλ' ὁ φύσει Θεός τε καὶ συμπαθής, κατῆλθες πρὸς ἔρευναν καὶ ἐπ' ὤμων βαστάσας συνανέστησας.

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἡ πάναγνος Δέσποινα, ἡ τεκοῦσα τοῖς βροτὸν κυβερνήτην Κύριον, τῶν παθῶν μου τὸν ἄστατον καὶ δεινόν, κατεύνασον τάραχον καὶ γαλήνην παράσχου τῇ καρδίᾳ μου.

Κανὼν τοῦ Μηναίου, ᾠδὴ ς΄

Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων κυκλούμενος ἦχος β΄

Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Μακαρίας ζωῆς ἐφιέμενος, τῷ τῶν μοναζόντων προστρέχεις συστήματι, τὴν ζωτικὴν ἐπίπνοιαν, συνεργὸν Ἰωάννῃ ποιούμενος.

Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Βροτοκτόνου κακίας νεκρότητα, καὶ θανατηφόρον ἰὸν ἀπωσάμενος, τῷ ζωηφόρῳ μνήματι, τοῦ Χριστοῦ Ἰωάννη προσέδραμες.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Ἰωάννου τὸν βίον ἐζήλωσας· καὶ γὰρ ὡς ἐκεῖνος τὴν ἔρημον ᾤκησας, καὶ καθαρῶς ἐβίωσας, Ἰωάννῃ Χριστῷ καθαιρόμενος.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Οὐρανὸν ὁ τανύσας μονώτατος, ἄλλον οὐρανὸν ἔμψυχον ἀπειργάσατο, σὲ Θεομῆτορ ἄχραντε, καὶ ἐκ σοῦ τοῖς ἐν σκότει ἀνέτειλεν.

Ἔτι καὶ ἔτι…	Κύριε, ἐλέησον.
Ἀντιλαβοῦ, σῶσον…	Κύριε, ἐλέησον.
Τῆς παναγίας, ἀχράντου…	Σοί, Κύριε.
Σὺ γὰρ εἶ ὁ βασιλεύς…	Ἀμήν.

Κοντάκιον Ἀναστάσιμον

ἦχος πλ.β΄

Τῇ ζωαρχικῇ παλάμῃ τοὺς τεθνεῶτας, ἐκ τῶν ζοφερῶν κευθμώνων ὁ ζωοδότης, ἀναστήσας ἅπαντας Χριστὸς ὁ Θεός, τὴν ἀνάστασιν ἐβράβευσε, τῷ βροτείῳ φυράματι· ὑπάρχει γὰρ πάντων Σωτήρ, ἀνάστασις καὶ ζωὴ καὶ Θεὸς τοῦ παντός.

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου

Οἶκος

Τὸν σταυρὸν καὶ τὴν ταφήν σου ζωοδότα, ἀνυμνοῦμεν οἱ πιστοὶ καὶ προσκυνοῦμεν, ὅτι τὸν Ἅδην ἔδησας ἀθάνατε, ὡς Θεὸς παντοδύναμος καὶ νεκροὺς συνανέστησας καὶ πύλας τοῦ Ἅδου συνέτριψας καὶ κράτος τοῦ θανάτου καθεῖλες ὡς Θεός. Διὸ οἱ γηγενεῖς δοξολογοῦμέν σε πόθῳ τὸν ἀναστάντα καὶ καθελόντα ἐχθροῦ τὸ κράτος τοῦ πανώλους καὶ πάντας ἀναστήσαντα τοὺς ἐπὶ σοὶ πιστεύσαντας καὶ κόσμον λυτρωσάμενον ἐκ τῶν βελῶν τοῦ ὄφεως καὶ ὡς μόνον δυνατόν, ἐκ τῆς πλάνης τοῦ ἐχθροῦ λυτρωσάμενον ἡμᾶς· ὅθεν ἀνυμνοῦμεν εὐσεβῶς τὴν Ἀνάστασίν σου, δι᾽ ἧς ἔσωσας ἡμᾶς, ὡς Θεὸς τοῦ παντός.

Συναξάριον

Τῇ κς΄ τοῦ μηνὸς Ἰανουαρίου, μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Ξενοφῶντος καὶ τῆς συμβίου αὐτοῦ Μαρίας καὶ τῶν τέκνων αὐτοῦ Ἀρκαδίου καὶ Ἰωάννου.

Καὶ γῆν λιπόντας, τοὺς περὶ Ξενοφῶντα,
Ἁβρᾷ ξενίζω τοῦ λόγου πανδαισίᾳ.
Παισὶν ἅμ᾽ ἠδ᾽ ἀλόχῳ Ξενοφῶν θάνεν εἰκάδι ἕκτῃ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Συμεών, τοῦ ἐπιλεγομένου Παλαιοῦ.

Τὸν χοῦν παλαιὲ Συμεὼν ἀπεξύσω,

Ἐχθροῦ παλαιοῦ λεπτύνας εἰς χοῦν κάραν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν ἁγίων μαρτύρων Ἀνανίου πρεσβυτέρου καὶ Πέτρου δεσμοφύλακος καὶ τῶν σὺν αὐτοῖς ἑπτὰ στρατιωτῶν.

Πέτρος σὺν ἑπτὰ τὴν θάλασσαν εἰσέδυ,
Οἷς Ἀνανίας ἡδέως συνεισέδυ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ ὅσιος Ἀμωνᾶς ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Ζωῆς Ἀμωνᾶς νῆμα πληρώσας ἅπαν,
Ζωὴν ἐφεῦρεν, οὔποτε πληρουμένην.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ ὅσιος Γαβριὴλ ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Σὺν τῷ Γαβριὴλ τῷ Νόων πρωτοστάτῃ,
Καὶ Γαβριὴλ ἵστησι Χριστὸς τὸν νέον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, οἱ ἅγιοι δύω μάρτυρες, οἱ ἐν Φρυγίᾳ, τυπτόμενοι τελειοῦνται.

Βάκλοις ἀθληταὶ τραυματισθέντες δύω,
Στεφθέντες εὗρον τὴν συνούλωσιν τάχει.

Ταῖς τῶν ἁγίων σου πρεσβείαις Χριστὲ ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Εἰς τὴν εἴσοδον τοῦ ἀρχιερέως

Κανὼν Ἀναστάσιμος, ᾠδὴ ζ΄

ἦχος πλ.β΄

«Δροσοβόλον μὲν τὴν κάμινον εἰργάσατο, ἄγγελος τοῖς ὁσίοις παισί, τοὺς Χαλδαίους δὲ καταφλέγον πρόσταγμα Θεοῦ, τὸν τύραννον ἔπεισε βοᾷν. Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν».

Δόξα τῇ ἁγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Ὀδυρόμενος τῷ πάθει σου ὁ ἥλιος, ζόφον περιεβάλετο, καὶ ἐν ἡμέρᾳ ἐπὶ πᾶσαν Δέσποτα τὴν γῆν, τὸ φῶς συνεσκότασε βοῶν· εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν.

Δόξα τῇ ἁγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Ἠμφιάσαντο Χριστὲ τὰ καταχθόνια φέγγος, τῇ καταβάσει σου, ὁ προπάτωρ δέ, θυμηδίας ἔμπλεως ὀφθείς, χορεύων ἐσκίρτησε βοῶν· εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν.

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Διὰ σοῦ μήτηρ Παρθένε φῶς ἀνέτειλε, πάσῃ τῇ οἰκουμένῃ φαιδρόν· τὸν γὰρ κτίστην σὺ τῶν ἁπάντων τέτοκας Θεόν, ὃν αἴτησαι πάναγνε ἡμῖν, καταπεμφθῆναι τοῖς πιστοῖς τὸ μέγα ἔλεος.

Κανὼν τοῦ Μηναίου, ᾠδὴ ζ΄

Ἀντίθεον πρόσταγμα παρανομοῦντος ἦχος β΄

Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Νοὸς καθαρότητι ὁ θεοφόρος, ὑμῶν τὴν συνέλευσιν, καθορῶν προεμήνυσε· Θεὸς γὰρ δίκαιος, τῆς εὐσεβείας ὑμᾶς, θείως ἀμειβόμενος εἰς ἕν, ὡς ἐλεήμων ἐπισυνήγαγε.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Τὸν ζῆλον θεώμενος τῆς εὐσεβείας, τὴν πίστιν δεχόμενος, τὸν πόθον προσιέμενος, ὑμῶν ὁ φιλάνθρωπος, πάντας συνήθροισε, μίαν εἰς ἑστίασιν ὑμᾶς, ὁ εὐεργέτης καὶ ὑπερένδοξος.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Ἐλπὶς ἀκαταίσχυντε, ἐλπὶς βεβαία, καὶ τεῖχος ἀκράδαντον, καὶ σκέπη καὶ βοήθεια, γενοῦ μοι πανάμωμε, τῷ πεποιθότι εἰς σέ· σοὶ γὰρ ἀνατίθημι ἁγνή, πᾶσαν ἐλπίδα τῆς σωτηρίας μου.

Κανὼν Ἀναστάσιμος, ᾠδὴ η΄

ἦχος πλ.β΄

«Ἐκ φλογὸς τοῖς ὁσίοις, δρόσον ἐπήγασας, καὶ δικαίου θυσίαν, ὕδατι ἔφλεξας· ἅπαντα γὰρ δρᾶς Χριστέ, μόνῳ τῷ βούλεσθαι· σὲ ὑπερυψοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας».

Δόξα τῇ ἁγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Ἰουδαίων τὸν πάλαι προφητοκτόνον λαόν, θεοκτόνον ὁ φθόνος νῦν ἀπειργάσατο, σὲ ἐπὶ σταυροῦ ἀναρτήσαντα, Λόγε Θεοῦ, ὃν ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Δόξα τῇ ἁγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Οὐρανίους ἀψῖδας οὐ καταλέλοιπας, καὶ εἰς Ἅδην φοιτήσας, ὅλον συνήγειρας, κείμενον Χριστέ, ἐν σαπρίᾳ τὸν ἄνθρωπον, σὲ ὑπερυψοῦντα, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἐκ φωτὸς φωτοδότην Λόγον συνέλαβες, καὶ τεκοῦσα ἀφράστως τοῦτον δεδόξασαι· Πνεῦμα γὰρ ἐν σοί, κόρη, θεῖον ἐσκήνωσεν· ὅθεν σε ὑμνοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Κανὼν τοῦ Μηναίου, ᾠδὴ η΄

Κάμινος ποτέ, ἦχος β΄

Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Κάμινον σφοδρῷ πυρὶ τὴν καιομένην, τῆς ἀπ᾽ ἀλλήλων διαστάσεως, στερρῶς ὑπεμείνατε· τὰ γὰρ σπλάγχνα σπαραττόμενοι, καὶ τὰς ψυχὰς πυρούμενοι, κέντρῳ τῆς συμφυΐας, ἄθλους μαρτύρων ἠνύσατε.

Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἄνωθεν ὑμᾶς, νεφέλη δροσοβόλος φιλανθρωπίας ἐπεσκίασε, Σιὼν ἐν τοῖς ὄρεσιν, ἔνθα δρόσος ἡ τοῦ Πνεύματος, τοὺς μαθητὰς ἐπύρσευσε, κράζοντας· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Ἵλεων ἡμῖν, καὶ εὐμενῆ γενέσθαι, τὸν εὐεργέτην ἱκετεύσατε πατέρες πανόλβιοι, τοῖς ἡμῶν νῦν μακαρίζουσι, τὸ ἱερὸν μνημόσυνον, φυτῶν ἡνωμένων καὶ συνημμένων τῇ χάριτι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Τὸν μονογενῆ, Υἱὸν Θεὸν καὶ Λόγον, τὸν πρὸ αἰώνων ἐξ ἀνάρχου Πατρός, ἀρρήτως ἐκλάμψαντα, τὸν τῆς κτίσεως πρωτότοκον, γεγενημένον τέτοκας· ὅθεν σε Θεομῆτορ, πάντα τὰ ἔθνη δοξάζομεν.

Κανὼν Ἀναστάσιμος, ᾠδὴ θ΄

ἦχος πλ.β΄

«Θεὸν ἀνθρώποις ἰδεῖν ἀδύνατον, ὃν οὐ τολμᾶ ἀγγέλων ἀτενίσαι τὰ τάγματα, διὰ σοῦ δὲ πάναγνε ὡράθη βροτοῖς, Λόγος σεσαρκωμένος, ὃν μεγαλύνοντες, σὺν ταῖς οὐρανίαις στρατιαῖς, σὲ μακαρίζομεν».

Δόξα τῇ ἁγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Παθῶν ἀμέτοχος σὺ διέμεινας, Λόγε Θεοῦ σαρκί, προσομιλήσας τοῖς πάθεσιν, ἀλλὰ λύεις τῶν παθῶν τὸν ἄνθρωπον πάθεσι, χρηματίσας πάθος Σωτὴρ ἡμῶν· μόνος γάρ ὑπάρχεις ἀπαθής, καὶ παντοδύναμος.

Δόξα τῇ ἁγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Φθορὰν θανάτου καταδεξάμενος, διαφθορᾶς ἐτήρησας τὸ σῶμά σου ἄγευστον, ἡ δὲ σὴ ζωοποιὸς καὶ θεία ψυχή, Δέσποτα ἐν τῷ Ἅδῃ οὐ καταλέλειπται, ἀλλ᾽ ὥσπερ ἐξ ὕπνου ἀναστάς, ἡμᾶς συνήγειρας.

Ἁγία Τριὰς ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Θεὸν Πατέρα Υἱὸν συνάναρχον, πάντες βροτοὶ ἐν χείλεσιν, ἁγνοῖς μὲν δοξάζομεν, τὴν δὲ ἄρρητον καὶ ὑπερένδοξον, Πνεύματος παναγίου, δύναμιν σέβομεν· μόνη γὰρ ὑπάρχεις πανσθενής, Τριὰς ἀχώριστος.

Κανὼν τοῦ Μηναίου, ᾠδὴ θ΄

Ἀνάρχου Γεννήτορος

ἦχος β΄

Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἐπ᾽ ὤμων ἀράμενοι, τὸν τοῦ Χριστοῦ σταυρὸν ἀληθῶς, διηνύσατε τρίβον τὴν τῆς ἀσκήσεως, πᾶσαν ἀρετὴν ἐκτελοῦντες, ἕως αὐτήν, τὴν ὄντως ἀγήρω, ζωὴν κατειλήφατε, πανοικίᾳ στεφανούμενοι.

Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Κατακυριεύσαντες, τοῦ τῆς σαρκὸς φρονήματος, τὸν τοῦ Πνεύματος πλοῦτον ἐθησαυρίσατε, χάριν ἰαμάτων, λαβόντες ἐκ τῆς πηγῆς, τῆς τῶν χαρισμάτων· ᾗ νῦν προσχωρήσαντες, αἰωνίως ἀναπαύεσθε.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Νικήσαντες ὅσιοι, τὰς μηχανὰς τοῦ δράκοντος, ἐπὶ τέλει τῶν ἄθλων ἀνηγορεύθητε, τῆς δικαιοσύνης στεφάνους, παρὰ Χριστοῦ, λαβόντες ἀξίως· ὃν νῦν δυσωπήσατε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Ἀμήτορα πρότερον, κατὰ τὴν πρώτην γέννησιν, δι᾽ ἡμᾶς σαρκωθέντα, τίκτεις ἀπάτορα, δύω γνωριζόμενον φύσεις, τὴν θεϊκήν, καὶ τὴν Ἀνθρωπίνην, καὶ ταύτας πιστούμενον, ἐνεργείαις Θεονύμφευτε.

Εἰς τὴν εἴσοδον τοῦ ἀρχιερέως

Καταβασίαι τῆς Ὑπαπαντῆς

ἦχος γ΄

α Χέρσον ἀβυσσοτόκον πέδον ἥλιος, ἐπεπόλευσέ ποτε· ὡσεὶ τεῖχος γὰρ ἐπάγη, ἑκατέρωθεν ὕδωρ, λαῷ πεζοποντοποροῦντι, καὶ θεαρέστως μέλποντι. Ἄσωμεν τῷ Κυρίῳ· ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

γ Τὸ στερέωμα, τῶν ἐπὶ σοὶ πεποιθότων, στερέωσον Κύριε τὴν Ἐκκλησίαν, ἣν ἐκτήσω, τῷ τιμίῳ σου αἵματι.

δ Ἐκάλυψεν οὐρανούς, ἡ ἀρετή σου Χριστέ· τῆς κιβωτοῦ γὰρ προελθών,τοῦ ἁγιάσματός σου, τῆς ἀφθόρου Μητρός, ἐν τῷ ναῷ τῆς δόξης σου, ὤφθης ὡς βρέφος, ἀγκαλοφορούμενος, καὶ ἐπληρώθη τὰ πάντα τῆς σῆς αἰνέσεως.

ε Ὡς εἶδεν Ἡσαΐας συμβολικῶς, ἐν θρόνῳ ἐπηρμένῳ Θεόν, ὑπ᾽ ἀγγέλων δόξης δορυφορούμενον, ὦ τάλας! ἐβόα, ἐγώ· πρὸ γὰρ εἶδον σωματούμενον Θεόν, φωτὸς ἀνεσπέρου, καὶ εἰρήνης δεσπόζοντα.

ς Ἐβόησέ σοι, ἰδὼν ὁ πρέσβυς, τοῖς ὀφθαλμοῖς τὸ σωτήριον, ὃ λαοῖς ἐπέστη· ἐκ Θεοῦ Χριστὲ σὺ Θεός μου.

ζ Σὲ τὸν ἐν πυρὶ δροσίσαντα, παῖδας θεολογήσαντας, καὶ Παρθένῳ, ἀκηράτῳ, ἐνοικήσαντα, Θεὸν Λόγον ὑμνοῦμεν, εὐσεβῶς μελῳδοῦντες· Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν».

η

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν, καὶ προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον.

Ἀστέκτῳ πυρὶ ἑνωθέντες, οἱ θεοσεβείας προεστῶτες νεανίαι, τῇ φλογὶ δὲ μὴ λωβηθέντες, θεῖον ὕμνον ἔμελπον· Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας».

Σύντομοι | Ἀργαὶ

Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα τοῦ φωτός, ἐν ὕμνοις τιμῶντες μεγαλύνομεν.

Λουκᾶ κεφ. 1

ἦχος γ΄

∴ Μεγαλύνει ἡ ψυχή μου τὸν Κύριον, καὶ ἠγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ σωτῆρί μου. 46-47

∴ Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης αὐτοῦ· ἰδοὺ γὰρ ἀπὸ τοῦ νῦν μακαριοῦσί με πᾶσαι αἱ γενεαί. 48

∴ Ὅτι ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα ὁ δυνατός, καὶ ἅγιον τὸ ὄνομα αὐτοῦ, καὶ τὸ ἔλεος αὐτοῦ εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν τοῖς φοβουμένοις αὐτόν. 49-50

∴ Ἐποίησε κράτος ἐν βραχίονι αὐτοῦ, διεσκόρπισεν ὑπερηφάνους διανοίᾳ καρδίας αὐτῶν. 51

∴ Καθεῖλε δυνάστας ἀπὸ θρόνων καὶ ὕψωσε ταπεινούς, πεινῶντας ἐνέπλησεν ἀγαθῶν καὶ πλουτοῦντας ἐξαπέστειλε κενούς. 52-53

∴ Ἀντελάβετο Ἰσραὴλ παιδὸς αὐτοῦ, μνησθῆναι ἐλέους, καθὼς ἐλάλησε πρὸς τοὺς πατέρας ἡμῶν, τῷ Ἀβραὰμ καὶ τῷ σπέρματι αὐτοῦ ἕως αἰῶνος. 54-55

Τὴν Τιμιωτέραν τῶν Χερουβίμ, καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Πέτρου τοῦ Πελοποννησίου | Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Καταβασία θ΄ ᾠδῆς

ἦχος γ΄

Θεοτόκε ἡ ἐλπίς, πάντων τῶν χριστιανῶν, σκέπε φρούρει φύλαττε, τοὺς ἐλπίζοντας εἰς σέ.

Ἐν νόμῳ σκιᾷ καὶ γράμματι, τύπον κατίδωμεν οἱ πιστοί, πᾶν ἄρσεν τὸ τὴν μήτραν διανοῖγον, ἅγιον Θεῷ· διὸ πρωτότοκον Λόγον, Πατρὸς ἀνάρχου Υἱόν, πρωτοτοκούμενον Μητρί, ἀπειράνδρῳ, μεγαλύνομεν.

Πέτρου Λαμπαδαρίου | Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

σύντομος | ἀργὴ | σύντομος | ἀργὴ

Ἔτι καὶ ἔτι… Κύριε, ἐλέησον.
Ἀντιλαβοῦ, σῶσον… Κύριε, ἐλέησον.
Τῆς παναγίας, ἀχράντου… Σοί, Κύριε.
Ὅτι σὲ αἰνοῦσι… Ἀμήν.

Ἐξαποστειλάρια

Ἦχος β΄

Ἅγιος Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν. (γ΄)
Ὑψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν, καὶ προσκυνεῖτε τῷ ὑποποδίῳ τῶν ποδῶν αὐτοῦ, ὅτι ἅγιός ἐστι.

ἀναστάσιμον θ΄

Συγκεκλεισμένων Δέσποτα, τῶν θυρῶν ὡς εἰσῆλθες, τοὺς ἀποστόλους ἔπλησας, Πνεύματος παναγίου, εἰρηνικῶς ἐμφυσήσας, οἷς δεσμεῖν τε καὶ λύειν, τὰς ἁμαρτίας εἴρηκας, καὶ ὀκτὼ μεθ᾽ ἡμέρας, τὴν σὴν πλευράν, τῷ Θωμᾷ ὑπέδειξας καὶ τὰς χεῖρας. Μεθ᾽ οὗ βοῶμεν· Κύριος, καὶ Θεὸς σὺ ὑπάρχεις.

Θεοτοκίον

Τὸν σὸν Υἱὸν ὡς ἔβλεψας, ἀναστάντα ἐκ τάφου, τριήμερον Θεόνυμφε, ἅπασαν θλίψιν ἀπέθου, ἣν ὑπέστης ὡς Μήτηρ, ὅτε κατεῖδες πάσχοντα, καὶ χαρᾶς ἐμπλησθεῖσα, σὺν τοῖς αὐτοῦ, Μαθηταῖς γεραίρουσα τοῦτον ὕμνεις. Διὸ τοὺς Θεοτόκον σε, νῦν κηρύττοντας σῷζε.

Πέτρου Λαμπαδαρίου — Χρυσάνθου Θεοδοσοπούλου
Κωνσταντίνου Παπαγιάννη — Ἀθανασίου Παναγιωτίδη

χοροστατοῦντος ἀρχιερέως

Ἦχος λ ἡ Νη

π. Ἱεροθέου Ιερομονάχου
Αθωνική Μουσική Ανθοδέσμη
Εσπερινός 1991 σ.97-99#

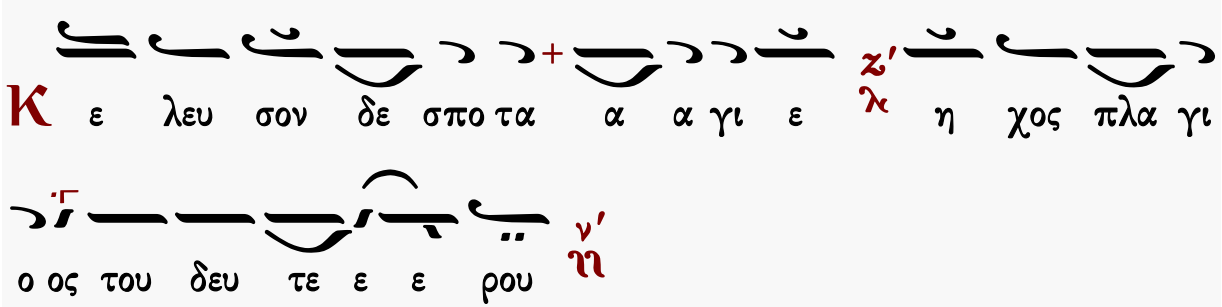

Αἶνοι

ἦχος πλ.β΄

Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον· αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τοῖς ὑψίστοις· σοὶ πρέπει ὕμνος τῷ Θεῷ.
Αἰνεῖτε αὐτὸν πάντες οἱ ἄγγελοι αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτόν, πᾶσαι αἱ δυνάμεις αὐτοῦ· σοὶ πρέπει ὕμνος τῷ Θεῷ.

Ἰακώβου Πρωτοψάλτου	Πέτρου Βυζαντίου	Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Κωνσταντίνου Πρίγγου	Γαβριὴλ Κουντιάδου	Χρυσάνθου Θεοδοσοπούλου
Ἀθανασίου Καραμάνη	Κωνσταντίνου Παπαγιάννη	Ἐλευθερίου Γεωργιάδη
Γεωργίου Πρωγάκη	☜ Τὸν δεσπότην ☞	Δημοσθένους Παϊκοπούλου
Ἄνωθεν οἱ προφῆται		

Στιχολογία

ψαλμὸς ρμη΄ 148

Αἰνεῖτε αὐτόν, ἥλιος καὶ σελήνη, αἰνεῖτε αὐτόν, πάντα τὰ ἄστρα καὶ τὸ φῶς.
Αἰνεῖτε αὐτόν, οἱ οὐρανοὶ τῶν οὐρανῶν, καὶ τὸ ὕδωρ τὸ ὑπεράνω τῶν οὐρανῶν.
Αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα Κυρίου, ὅτι αὐτὸς εἶπε, καὶ ἐγενήθησαν, αὐτὸς ἐνετείλατο, καὶ ἐκτίσθησαν.
Ἔστησεν αὐτὰ εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος, πρόσταγμα ἔθετο, καὶ οὐ παρελεύσεται.
Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῆς γῆς, δράκοντες καὶ πᾶσαι ἄβυσσοι.
Πῦρ, χάλαζα, χιών, κρύσταλλος, πνεῦμα καταιγίδος, τὰ ποιοῦντα τὸν λόγον αὐτοῦ.
Τὰ ὄρη καὶ πάντες οἱ βουνοί, ξύλα καρποφόρα, καὶ πᾶσαι κέδροι.
Τὰ θηρία καὶ πάντα τὰ κτήνη, ἑρπετὰ καὶ πετεινὰ πτερωτά.
Βασιλεῖς τῆς γῆς καὶ πάντες λαοί, ἄρχοντες καὶ πάντες κριταὶ τῆς γῆς.
Νεανίσκοι καὶ παρθένοι, πρεσβύτεροι μετὰ νεωτέρων, αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα Κυρίου, ὅτι ὑψώθη τὸ ὄνομα αὐτοῦ μόνου.
Ἡ ἐξομολόγησις αὐτοῦ ἐπὶ γῆς καὶ οὐρανοῦ, καὶ ὑψώσει κέρας λαοῦ αὐτοῦ.
Ὕμνος πᾶσι τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ, τοῖς υἱοῖς Ἰσραήλ, λαῷ ἐγγίζοντι αὐτῷ.

ψαλμὸς ρμθ′ 149

Ἄσατε τῷ Κυρίῳ ᾆσμα καινόν, ἡ αἴνεσις αὐτοῦ ἐν ἐκκλησίᾳ ὁσίων.
Εὐφρανθήτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τῷ ποιήσαντι αὐτόν, καὶ υἱοὶ Σιὼν ἀγαλλιάσθωσαν ἐπὶ τῷ βασιλεῖ αὐτῶν.
Αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐν χορῷ, ἐν τυμπάνῳ καὶ ψαλτηρίῳ ψαλάτωσαν αὐτῷ.
Ὅτι εὐδοκεῖ Κύριος ἐν τῷ λαῷ αὐτοῦ, καὶ ὑψώσει πραεῖς ἐν σωτηρίᾳ.
Καυχήσονται ὅσιοι ἐν δόξῃ, καὶ ἀγαλλιάσονται ἐπὶ τῶν κοιτῶν αὐτῶν.
Αἱ ὑψώσεις τοῦ Θεοῦ ἐν τῷ λάρυγγι αὐτῶν, καὶ ῥομφαῖαι δίστομοι ἐν ταῖς χερσὶν αὐτῶν.
Τοῦ ποιῆσαι ἐκδίκησιν ἐν τοῖς ἔθνεσιν, ἐλεγμοὺς ἐν τοῖς λαοῖς.
Τοῦ δῆσαι τοὺς βασιλεῖς αὐτῶν ἐν πέδαις, καὶ τοὺς ἐνδόξους αὐτῶν ἐν χειροπέδαις σιδηραῖς.

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα

ἦχος πλ.β′

Τοῦ ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς κρῖμα ἔγγραπτον. Δόξα αὕτη ἔσται πᾶσι τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ.
Ὁ σταυρός σου Κύριε, ζωὴ καὶ ἀνάστασις ὑπάρχει τῷ λαῷ σου, καὶ ἐπ᾽ αὐτῷ πεποιθότες, σὲ τὸν ἀναστάντα, Θεὸν ἡμῶν ὑμνοῦμεν, ἐλέησον ἡμᾶς.

Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.
Ἡ ταφή σου Δέσποτα, παράδεισον ἤνοιξε τῷ γένει τῶν ἀνθρώπων, καὶ ἐκ φθορᾶς λυτρωθέντες, σὲ τὸν ἀναστάντα, Θεὸν ἡμῶν ὑμνοῦμεν, ἐλέησον ἡμᾶς.

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν κατὰ τὸ πλῆθος τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ.
Σὺν Πατρὶ καὶ Πνεύματι, Χριστὸν ἀνυμνήσωμεν, τὸν ἀναστάντα ἐκ νεκρῶν, καὶ πρὸς αὐτὸν ἐκβοῶμεν· σὺ ζωὴ ὑπάρχεις, ἡμῶν καὶ ἀνάστασις, ἐλέησον ἡμᾶς.

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ἠχῳ, σάλπιγγος, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρᾳ.
Τριήμερος ἀνέστης Χριστέ, ἐκ τάφου καθὼς γέγραπται, συνεγείρας τὸν προπάτορα ἡμῶν· διό σε καὶ δοξάζει, τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων, καὶ ἀνυμνεῖ σου τὴν ἀνάστασιν.

Στιχηρὰ Ἀνατολικὰ

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὀργάνῳ.
Κύριε, μέγα καὶ φοβερὸν ὑπάρχει, τῆς σῆς ἀναστάσεως τὸ μυστήριον· οὕτω γὰρ προῆλθες ἐκ τοῦ τάφου, ὡς νυμφίος ἐκ παστάδος, θανάτῳ θάνατον λύσας, ἵνα τόν Ἀδὰμ ἐλευθερώσῃς· ὅθεν ἐν οὐρανοῖς, ἄγγελοι χορεύουσι, καὶ ἐπὶ γῆς ἄνθρωποι δοξάζουσι, τὴν εἰς ἡμᾶς γενομένην, εὐσπλαγχνίαν σου φιλάνθρωπε.

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ.
Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Ὦ παράνομοι, Ἰουδαῖοι, ποῦ εἰσιν αἱ σφραγῖδες, καὶ τὰ ἀργύρια, ἃ ἐδώκατε τοῖς στρατιώταις; οὐκ ἐκλάπη ὁ θησαυρός, ἀλλὰ ἀνέστη ὡς δυνατός, αὐτοὶ δὲ κατῃσχύνθητε, ἀρνησάμενοι Χριστόν, τὸν Κύριον τῆς δόξης, τὸν παθόντα καὶ ταφέντα, καὶ ἀναστάντα ἐκ νεκρῶν, αὐτὸν προσκυνήσωμεν.

Ἀνάστηθι, Κύριε, ὁ Θεός μου, ὑψωθήτω ἡ χείρ σου, μὴ ἐπιλάθῃ τῶν πενήτων σου εἰς τέλος.

Σφραγισθέντος τοῦ μνήματος, πῶς ἐσυλήθητε Ἰουδαῖοι, φύλακας καταστήσαντες, καὶ σημεῖα θέντες; τῶν θυρῶν κεκλεισμένων, προῆλθεν ὁ βασιλεύς· ἢ ὡς νεκρόν παραστήσατε, ἢ ὡς Θεὸν προσκυνήσατε, σὺν ἡμῖν μελῳδοῦντες· Δόξα Κύριε τῷ σταυρῷ σου, καὶ τῇ ἀναστάσει σου.

Ἐξομολογήσομαί σοι, Κύριε, ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου, διηγήσομαι πάντα τὰ θαυμάσιά σου.

Τὸ ζωοδόχον σου μνῆμα, αἱ μυροφόροι γυναῖκες, ὀδυρόμεναι κατέλαβον Κύριε, καὶ μύρα βαστάζουσαι, τὸ σῶμά σου τὸ ἄχραντον μυρίσαι ἐπεζήτουν, εὗρον δὲ φωτοφόρον ἄγγελον, ἐν τῷ λίθῳ καθήμενον, καὶ πρός, αὐτὰς φθεγγόμενον καὶ λέγοντα· Τί δακρύετε τὸν ἐκ πλευρᾶς πηγάσαντα τῷ κόσμῳ τὴν ζωήν; τί ἐπιζητεῖτε ὥσπερ θνητόν ἐν μνήματι τὸν ἀθάνατον; δραμοῦσαι δὲ μᾶλλον, ἀπαγγείλατε τοῖς αὐτοῦ μαθηταῖς, τῆς αὐτοῦ ἐνδόξου ἀναστάσεως τὴν παγκόσμιον χαρμονήν, ἐν ᾗ καὶ ἡμᾶς Σωτήρ φωτίσας, δώρησαι ἱλασμὸν καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Πέτρου Βυζαντίου	Ἰωάννου Πρωτοψάλτου	Κωνσταντίνου Πρίγγου

Ἑωθινὸν δοξαστικὸν θ'

ἦχος πλ.α'

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Ὡς ἐπ᾽ ἐσχάτων τῶν χρόνων, οὔσης ὀψίας Σαββάτων, ἐφίστασαι τοῖς φίλοις Χριστέ, καὶ θαύματι θαῦμα βεβαιοῖς, τῇ κεκλεισμένῃ εἰσόδῳ τῶν θυρῶν, τὴν ἐκ νεκρῶν σου ἀνάστασιν· ἀλλ᾽ ἔπλησας χαρᾶς τοὺς μαθητάς, καὶ Πνεύματος ἁγίου μετέδωκας αὐτοῖς, καὶ ἐξουσίαν ἔνειμας ἀφέσεως ἁμαρτιῶν, καὶ τὸν Θωμᾶν οὐ κατέλιπες, τῷ τῆς ἀπιστίας καταβαπτίζεσθαι κλύδωνι. Διὸ παράσχου καὶ ἡμῖν, γνῶσιν ἀληθῆ, καὶ ἄφεσιν πταισμάτων, εὔσπλαγχνε Κύριε.

Πέτρου Λαμπαδαρίου	Κωνσταντίνου Πρωτοψάλτου	Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Ἰωάσαφ Διονυσιάτου	Γεωργίου Ραιδεστηνοῦ	Ἀλεξάνδρου Βυζαντίου
Πέτρου Φιλανθίδου	Κωνσταντίνου Πρίγγου	Ἀθανασίου Καραμάνη
Κωνσταντίνου Παπαγιάννη	Ἐλευθερίου Γεωργιάδη	Κωνσταντίνου Λάμπρου

Θεοτοκίον

ἦχος β΄

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Ὑπερευλογημένη ὑπάρχεις, Θεοτόκε Παρθένε· διὰ γὰρ τοῦ ἐκ σοῦ σαρκωθέντος, ὁ Ἅδης ἠχμαλώτισται, ὁ Ἀδὰμ ἀνακέκληται, ἡ κατάρα νενέκρωται, ἡ Εὔα ἠλευθέρωται, ὁ θάνατος τεθανάτωται, καὶ ἡμεῖς ἐζωοποιήθημεν· διὸ ἀνυμνοῦντες βοῶμεν· Εὐλογητὸς Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ οὕτως εὐδοκήσας, δόξα σοι.

Πέτρου Ἐφεσίου — Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Δοξολογία

Δόξα σοι τῷ δείξαντι τὸ φῶς, δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία.

Ὑμνοῦμέν σε, εὐλογοῦμέν σε, προσκυνοῦμέν σε, δοξολογοῦμέν σε, εὐχαριστοῦμέν σοι, διὰ τὴν μεγάλην σου δόξαν.

Κύριε βασιλεῦ, ἐπουράνιε Θεέ, Πάτερ παντοκράτορ, Κύριε Υἱὲ μονογενές, Ἰησοῦ Χριστέ, καὶ ἅγιον Πνεῦμα.

Κύριε ὁ Θεός, ὁ ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ Υἱὸς τοῦ Πατρός, ὁ αἴρων τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου, ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ αἴρων τὰς ἁμαρτίας τοῦ κόσμου.

Πρόσδεξαι τὴν δέησιν ἡμῶν, ὁ καθήμενος ἐν δεξιᾷ τοῦ Πατρός, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὅτι σὺ εἶ μόνος ἅγιος, σὺ εἶ μόνος Κύριος, Ἰησοῦς Χριστός, εἰς δόξαν Θεοῦ Πατρός. Ἀμήν.

Καθ᾽ ἑκάστην ἡμέραν εὐλογήσω σε, καὶ αἰνέσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ, ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ᾽ ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου. (γ΄)

Κύριε, καταφυγὴ ἐγενήθης ἡμῖν ἐν γενεᾷ καὶ γενεᾷ. Ἐγὼ εἶπα· Κύριε, ἐλέησόν με, ἴασαι τὴν ψυχήν μου, ὅτι ἥμαρτόν σοι.

Κύριε, πρὸς σὲ κατέφυγον, δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου.

Ὅτι παρὰ σοὶ πηγὴ ζωῆς ἐν τῷ φωτί σου ὀψόμεθα φῶς.

Παράτεινον τὸ ἔλεός σου τοῖς γινώσκουσί σε.

Ἅγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς. (γ΄)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἅγιος ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἅγιος ὁ Θεός.

Ἅγιος ἰσχυρός.

Ἅγιος ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Σύντομοι		Ἀργαὶ
Πέτρου Λαμπαδαρίου	ἦχος πλ.β	Γεωργίου Βιολάκη
Μανουήλ Πρωτοψάλτου		Γεωργίου Ραιδεστηνοῦ
Μιχαὴλ Χατζηαθανασίου		
Γαβριήλ Κουντιάδου		

Ἀναστάσιμον τροπάριον

ἦχος πλ.β΄

Ἀναστὰς ἐκ τοῦ μνήματος καὶ τὰ δεσμὰ διαρρήξας τοῦ Ἅδου, ἔλυσας τὸ κατάκριμα τοῦ θανάτου, Κύριε, πάντας ἐκ τῶν παγίδων τοῦ ἐχθροῦ ῥυσάμενος· ἐμφανίσας σεαυτόν τοῖς ἀποστόλοις σου, ἐξαπέστειλας αὐτοὺς ἐπὶ τὸ κήρυγμα, καὶ δι᾽ αὐτῶν τὴν εἰρήνην σου παρέσχες τῇ οἰκουμένῃ, μόνε πολυέλεε.

Ι.Μ.Σίμωνος Πέτρας

ἦχος πλ.β΄

Σήμερον σωτηρία τῷ κόσμῳ γέγονεν, ᾄσωμεν τῷ ἀναστάντι ἐκ τάφου καὶ ἀρχηγῷ τῆς ζωῆς ἡμῶν, καθελὼν γὰρ τῷ θανάτῳ τὸν θάνατον, τὸ νῖκος ἔδωκεν ἡμῖν, καὶ τὸ μέγα ἔλεος

Πέτρου Λαμπαδαρίου	Μιχαήλ Χατζηαθανασίου

ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

Εὐλογημένη ἡ βασιλεία τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος.
Ἀμήν.

Ἦχος λ π ἡ Νη

Δημητρίου Σουρλαντζή
Βυζαντινή Θ. Λειτουργία 1992 σ.1*

NH
K υ ρι ε ε λε ε η σον ν
NH
K υ ρι ε ε λε ε ε η σον 6 λ
NH ΔΙ
K υ ρι ε ε λε ε ε η σον Δ
NH
K υ ρι ε ε λε ε ε η σον Δ
NH
K υ ρι ε ε λε ε ε η σον 6 λ
NH
K υ ρι ε ε λε ε ε ε η σον ν
NH
K υ ρι ε ε λε ε ε η σον ν
NH
K υ ρι ε ε ε λε η σον 6 λ
NH
K υ ρι ε ε ε λε η σον Δ
NH
K υ ρι ε ε λε η σον η

ἕτερα

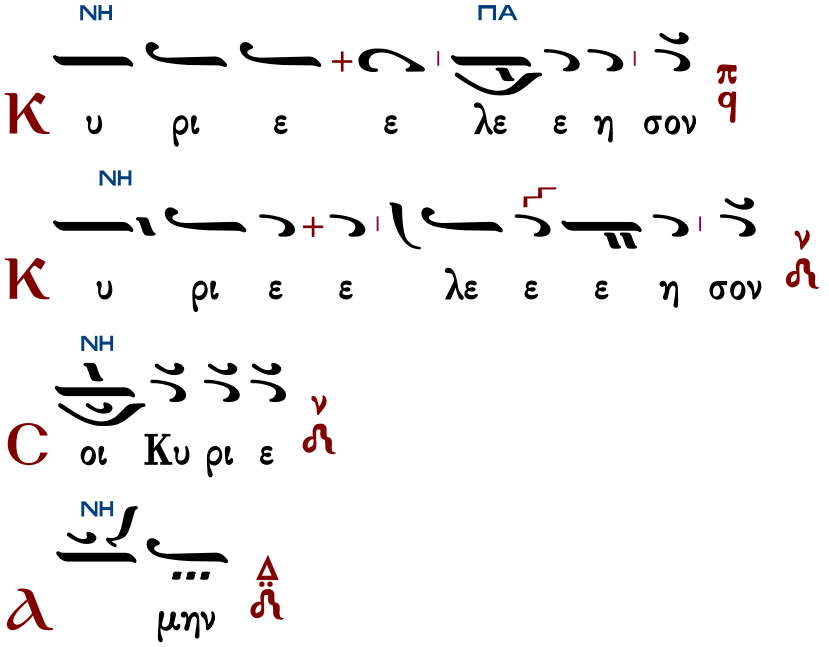

Τυπικὰ

Ἁγιορείτικης Παραδόσεως ὑπό Λυκούργου Ἀγγελοπούλου	Πατριαρχικῆς Παραδόσεως ὑπό Δημοσθένους Παϊκοπούλου

Ἀντίφωνα

Ἀντίφωνον α′ — ἦχος β′

∴ Εὐλόγει ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον, καὶ πάντα τὰ ἐντός μου τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ. 102:1

∴ Εὐλόγει, ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον, καὶ μὴ ἐπιλανθάνου πάσας τὰς ἀνταποδόσεις αὐτοῦ. 102:2

∴ Κύριος ἐν τῷ οὐρανῷ ἡτοίμασε τὸν θρόνον αὐτοῦ καὶ ἡ βασιλεία αὐτοῦ πάντων δεσπόζει. 102:19

∴ Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ, ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ. 102:22

∴ Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

∴ Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, Σῶτερ, σῶσον ἡμᾶς.

Ἔτι καὶ ἔτι… — Κύριε, ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον... Κύριε, ἐλέησον.

Τῆς παναγίας, ἀχράντου... Σοί, Κύριε.

Ὅτι σὸν τὸ κράτος... Ἀμήν.

Ἀντίφωνον β′ ἦχος β′

∴ Αἴνει, ἡ ψυχή μου τὸν Κύριον, αἰνέσω Κύριον ἐν τῇ ζωῇ μου ψαλῶ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω. 145:1-2

∴ Μακάριος, οὗ ὁ Θεὸς Ἰακὼβ βοηθὸς αὐτοῦ, ἡ ἐλπὶς αὐτοῦ ἐπὶ Κύριον τὸν Θεὸν αὐτοῦ. 145:5

∴ Τὸν ποιήσαντα τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν, τὴν θάλασσαν καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτοῖς. 145:6

∴ Βασιλεύσει Κύριος εἰς τὸν αἰῶνα, ὁ Θεός σου, Σιών, εἰς γενεὰν καὶ γενεάν. 145:10

Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν ψάλλοντάς σοι, Ἀλληλούϊα.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ὁ μονογενὴς Υἱὸς καὶ Λόγος τοῦ Θεοῦ, ἀθάνατος ὑπάρχων καὶ καταδεξάμενος διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν σαρκωθῆναι ἐκ τῆς ἁγίας θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, ἀτρέπτως ἐνανθρωπήσας, σταυρωθείς τε, Χριστὲ ὁ Θεός, θανάτῳ θάνατον πατήσας, εἷς ὢν τῆς Ἁγίας Τριάδος, συνδοξαζόμενος τῷ Πατρὶ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, σῶσον ἡμᾶς.

Ἔτι καὶ ἔτι... Κύριε, ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον... Κύριε, ἐλέησον.

Τῆς παναγίας, ἀχράντου... Σοί, Κύριε.

Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος... Ἀμήν.

Ἀντίφωνον γ′ ἦχος πλ.β′

∴ Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. 117:1

∴ Εἰπάτωσαν δὴ πάντες οἱ φοβούμενοι τὸν Κύριον, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. 117:4

∴ Αὕτη ἡ ἡμέρα, ἣν ἐποίησεν ὁ Κύριος· ἀγαλλιασώμεθα καὶ εὐφρανθῶμεν ἐν αὐτῇ. 117:24

Ἀγγελικαὶ δυνάμεις ἐπὶ τὸ μνῆμά σου, καὶ οἱ φυλάσσοντες ἀπενεκρώθησαν, καὶ ἵστατο Μαρία ἐν τῷ τάφῳ, ζητοῦσα τὸ ἄχραντόν σου σῶμα. Ἐσκύλευσας τὸν Ἅδην, μὴ πειρασθεὶς ὑπ᾽ αὐτοῦ, ὑπήντησας τῇ Παρθένῳ, δωρούμενος τὴν ζωήν, ὁ ἀναστὰς ἐκ τῶν νεκρῶν, Κύριε δόξα σοι.

Εἰσοδικὸν

ἦχος β΄

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ. Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν, ψάλλοντάς σοι Ἀλληλούϊα.

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου | Χρυσάνθου Θεοδοσοπούλου | Ἀγαθονίκου Λαζόγλου

Ἀπολυτίκια

Ἀναστάσιμον

ἦχος πλ.β΄

Ἀγγελικαὶ δυνάμεις ἐπὶ τὸ μνῆμά σου, καὶ οἱ φυλάσσοντες ἀπενεκρώθησαν, καὶ ἵστατο Μαρία ἐν τῷ τάφῳ, ζητοῦσα τὸ ἄχραντόν σου σῶμα. Ἐσκύλευσας τὸν Ἅδην, μὴ πειρασθεὶς ὑπ᾽ αὐτοῦ, ὑπήντησας τῇ Παρθένῳ, δωρούμενος τὴν ζωήν, ὁ ἀναστὰς ἐκ τῶν νεκρῶν, Κύριε δόξα σοι.

Πέτρου Ἐφεσίου | Ἰωάννου Πρωτοψάλτου | Χρυσοστόμου μοναχοῦ
Κωνσταντίνου Πρίγγου | Γαβριὴλ Κουντιάδου | Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

τοῦ ἁγίου τοῦ ναοῦ

Κοντάκιον εἰς τὴν Ὑπαπαντὴν

ἦχος α΄

Ὁ μήτραν παρθενικὴν ἁγιάσας τῷ τόκῳ σου, καὶ χεῖρας τοῦ Συμεὼν εὐλογήσας ὡς ἔπρεπε, προφθάσας καὶ νῦν ἔσωσας ἡμᾶς Χριστὲ ὁ Θεός. Ἀλλ᾽ εἰρήνευσον ἐν πολέμοις τὸ πολίτευμα, καὶ κραταίωσον βασιλεῖς οὓς ἠγάπησας, ὁ μόνος φιλάνθρωπος.

Στεφάνου Λαμπαδαρίου | Παναγιώτου Κηλτζανίδου
Κωνσταντίνου Πρίγγου | Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Κύριε, ἐλέησον.
Ὅτι ἅγιος εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεί καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.

Τρισάγιος Ὕμνος

ἦχος β΄		ἦχος πλ.β΄
Γεωργίου Πρωγάκη I	Γαβριήλ Κουντιάδου	Γεωργίου Τσατσαρώνη
Γεωργίου Πρωγάκη II	Ἱεροθέου ἱεροδιακόνου	Παναγιώτου Νεοχωρίτου
		Δημοσθένους Παϊκοπούλου
Κύριε σῶσον τοὺς εὐσεβεῖς καὶ ἐπάκουσον ἡμῶν.		

Ἀπόστολος

Προκείμενον ἦχος πλ.β΄

Πρόσχωμεν

∴ Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου. 27:9

∴ Πρός σέ, Κύριε, κεκράξομαι, ὁ Θεός μου, μὴ παρασιωπήσῃς ἀπ᾽ ἐμοῦ. 27:1

Σοφία

Πρὸς Τιμόθεον α΄ ἐπιστολῆς Παύλου τὸ ἀνάγνωσμα. 4:9-15

Πρόσχωμεν.

Τέκνον Τιμόθεε, πιστὸς ὁ λόγος, καὶ πάσης ἀποδοχῆς ἄξιος. Εἰς τοῦτο γὰρ καὶ κοπιῶμεν καὶ ὀνειδιζόμεθα, ὅτι ἠλπίκαμεν ἐπὶ Θεῷ ζῶντι, ὅς ἐστι Σωτὴρ πάντων ἀνθρώπων, μάλιστα πιστῶν. Παράγγελλε ταῦτα καὶ δίδασκε. Μηδείς σου τῆς νεότητος καταφρονείτω, ἀλλὰ τύπος γίνου τῶν πιστῶν ἐν λόγῳ, ἐν ἀναστροφῇ, ἐν ἀγάπῃ, ἐν πνεύματι, ἐν πίστει, ἐν ἁγνείᾳ. Ἕως ἔρχομαι πρόσεχε τῇ ἀναγνώσει, τῇ παρακλήσει, τῇ διδασκαλίᾳ. Μὴ ἀμέλει τοῦ ἐν σοὶ χαρίσματος, ὃ ἐδόθη σοι διὰ προφητείας, μετὰ ἐπιθέσεως τῶν χειρῶν τοῦ πρεσβυτερίου. Ταῦτα μελέτα, ἐν τούτοις ἴσθι, ἵνα σου ἡ προκοπὴ φανερὰ ᾖ ἐν πᾶσιν.

Εἰρήνη σοι.

Ἦχος λ π χ

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Αντιφωνάριον 2009 σ.85*

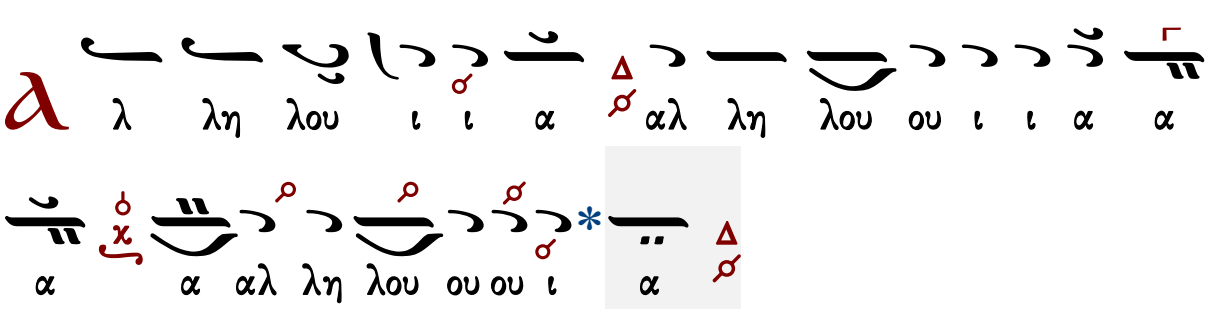

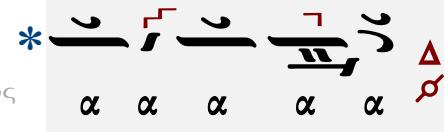

τὸ τέλος

∴ Ὁ κατοικῶν ἐν βοηθείᾳ τοῦ Ὑψίστου, ἐν σκέπῃ τοῦ Θεοῦ τοῦ οὐρανοῦ αὐλισθήσεται. 90:1

∴ Ἐρεῖ τῷ Κυρίῳ· ἀντιλήπτωρ μου εἶ καὶ καταφυγή μου, ὁ Θεός μου καὶ ἐλπιῶ ἐπ᾽ αὐτόν. 90:2

Εὐαγγέλιον

Σοφία. Ὀρθοί. Ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου εὐαγγελίου. Εἰρήνη πᾶσι.
Καὶ τῷ πνεύματί σου.
Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν ἁγίου εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα. 19:1-10
Πρόσχωμεν.
Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, διήρχετο ὁ Ἰησοῦς τὴν Ἰεριχώ· [2]καὶ ἰδοὺ ἀνὴρ, ὀνόματι καλούμενος Ζακχαῖος· καὶ αὐτὸς ἦν ἀρχιτελώνης, καὶ οὗτος ἦν πλούσιος· [3]καὶ ἐζήτει ἰδεῖν τὸν Ἰησοῦν τίς ἐστιν, καὶ οὐκ ἠδύνατο ἀπὸ τοῦ ὄχλου, ὅτι τῇ ἡλικίᾳ μικρὸς ἦν. [4]Καὶ προδραμὼν ἔμπροσθεν, ἀνέβη ἐπὶ συκομορέαν, ἵνα ἴδῃ αὐτόν· ὅτι δι᾽ ἐκείνης ἤμελλε διέρχεσθαι. [5]Καὶ ὡς ἦλθεν ἐπὶ τὸν τόπον, ἀναβλέψας ὁ Ἰησοῦς εἶδεν αὐτόν, καὶ εἶπεν πρὸς αὐτόν· Ζακχαῖε, σπεύσας κατάβηθι· σήμερον γὰρ ἐν τῷ οἴκῳ σου δεῖ με μεῖναι. [6]Καὶ σπεύσας κατέβη, καὶ ὑπεδέξατο αὐτὸν χαίρων. [7]Καὶ ἰδόντες ἅπαντες διεγόγγυζον, λέγοντες· Ὅτι παρὰ ἁμαρτωλῷ ἀνδρὶ εἰσῆλθε καταλῦσαι. [8]Σταθεὶς δὲ Ζακχαῖος εἶπε πρὸς τὸν Κύριον· Ἰδοὺ τὰ ἡμίση τῶν ὑπαρχόντων μου, Κύριε, δίδωμι τοῖς πτωχοῖς· καὶ εἴ τινός τι ἐσυκοφάντησα, ἀποδίδωμι τετραπλοῦν. [9]Εἶπε δὲ πρὸς αὐτὸν ὁ Ἰησοῦς· Ὅτι σήμερον σωτηρία τῷ οἴκῳ τούτῳ ἐγένετο, καθότι καὶ αὐτὸς υἱὸς Ἀβραάμ ἐστιν. [10]Ἦλθε γὰρ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ζητῆσαι καὶ σῶσαι τὸ ἀπολωλός.

Πέτρου Λαμπαδαρίου

Ἦχος

Γεωργίου Πρωγάκη
Μουσική συλλογή
Λειτουργία 1909 σ.59/733*

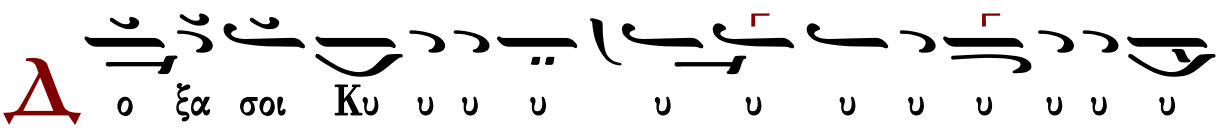

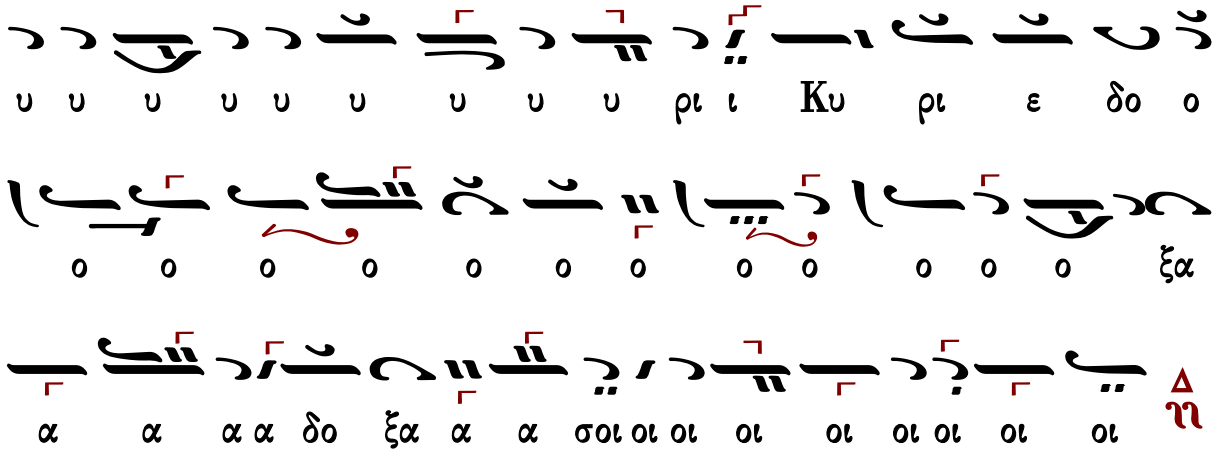

Ἐκτενὴς δέησις

Εἴπωμεν πάντες ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας ἡμῶν· εἴπωμεν.
Κύριε, ἐλέησον.
Κύριε παντοκράτορ, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.
Κύριε, ἐλέησον.
Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου· δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.
Κύριε, ἐλέησον. (γ΄)
Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν, τῶν πρεσβυτέρων, τῶν διακόνων καὶ τῶν μοναχῶν καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.
Κύριε, ἐλέησον. (γ΄)
Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, ὑγείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν τῶν δούλων σου, πάντων τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τῶν κατοικούντων καὶ παρεπιδημούντων ἐν τῇ πόλει καὶ τῇ ἐνορίᾳ ταύτῃ, τῶν ἐπιτρόπων καὶ συνδρομητῶν τῆς ἁγίας Ἐκκλησίας ταύτης, σὺν ταῖς γυναιξὶ καὶ τοῖς τέκνοις αὐτῶν.
Κύριε, ἐλέησον. (γ΄)
Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν μακαρίων καὶ ἀειμνήστων κτιτόρων τῆς ἁγίας Ἐκκλησίας ταύτης καὶ ὑπὲρ πάντων τῶν προαναπαυσαμένων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἐνθάδε εὐσεβῶς κειμένων καὶ τῶν ἁπανταχοῦ ὀρθοδόξων.
Κύριε, ἐλέησον. (γ΄)
Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν καρποφορούντων καὶ καλλιεργούντων ἐν τῷ ἁγίῳ καὶ πανσέπτῳ ναῷ τούτῳ, κοπιώντων, ψαλλόντων καὶ ὑπὲρ τοῦ περιεστῶτος λαοῦ, τῶν ἀπεκδεχομένων τὸ παρὰ σοῦ μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.
Κύριε ἐλέησον.

Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.

Δέησις ὑπὲρ τῶν κατηχουμένων

Εὔξασθε οἱ κατηχούμενοι τῷ Κυρίῳ.
Κύριε, ἐλέησον.
Οἱ πιστοὶ ὑπὲρ τῶν κατηχουμένων δεηθῶμεν.
Κύριε, ἐλέησον.
Ἵνα ὁ Κύριος αὐτοὺς ἐλεήσῃ.
Κύριε, ἐλέησον.
Κατηχήσῃ αὐτοὺς τὸν λόγον τῆς ἀληθείας.
Κύριε, ἐλέησον.
Ἀποκαλύψῃ αὐτοῖς τὸ εὐαγγέλιον τῆς δικαιοσύνης.
Κύριε, ἐλέησον.
Ἑνώσῃ αὐτοὺς τῇ ἁγίᾳ αὐτοῦ καθολικῇ καὶ ἀποστολικῇ Ἐκκλησίᾳ.
Κύριε, ἐλέησον.
Σῶσον, ἐλέησον, ἀντιλαβοῦ καὶ διαφύλαξον αὐτούς, ὁ Θεὸς τῇ σῇ χάριτι.
Κύριε, ἐλέησον.
Οἱ κατηχούμενοι, τὰς κεφαλὰς ὑμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνατε.
Σοί, Κύριε.
Ἵνα καὶ αὐτοὶ σὺν ἡμῖν δοξάζωσι τὸ πάντιμον καὶ μεγαλοπρεπὲς ὄνομά σου, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.
Ὅσοι κατηχούμενοι, προέλθετε· οἱ κατηχούμενοι, προέλθετε· ὅσοι κατηχούμενοι, προέλθετε. Μή τις τῶν κατηχουμένων.

Λειτουργία τῶν πιστῶν

Ὅσοι πιστοί, ἔτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Κύριε, ἐλέησον.
Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.
Κύριε, ἐλέησον.
Σοφία.
Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.
Ἔτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.
Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.
Κύριε, ἐλέησον.
Σοφία!
Ὅπως ὑπὸ τοῦ κράτους σου πάντοτε φυλαττόμενοι, σοὶ δόξαν ἀναπέμπωμεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.

Χερουβικὸν ἦχος πλ.β΄

Οἱ τὰ Χερουβὶμ μυστικῶς εἰκονίζοντες καὶ τῇ ζωοποιῷ Τριάδι τὸν τρισάγιον ὕμνον προσᾴδοντες, πᾶσαν τὴν βιοτικὴν ἀποθώμεθα μέριμναν. Ὡς τὸν βασιλέα τῶν ὅλων ὑποδεξόμενοι, ταῖς ἀγγελικαῖς ἀοράτως δορυφορούμενον τάξεσιν. Ἀλληλούϊα.

422	Γρηγορίου Πρωτοψάλτου	401	Βασιλείου Νικολαΐδη III
514	Πέτρου Ἐφεσίου	274	Θρασυβούλου Στανίτσα
396	Θεοδώρου Φωκαέως	376	Γεωργίου Καρακάση
376	Κωνσταντίνου Πρωτοψάλτου	240	Δοσιθέου Κατουνακιώτου
350	Ἰωάσαφ Διονυσιάτου	258	Γεωργίου Τσατσαρώνη I
626	Παναγιώτου Κηλτζανίδου	314	Γεωργίου Τσατσαρώνη II
383	Ἀλεξάνδρου Βυζαντίου	195	Δημητρίου Σουρλαντζῆ
300	Ἐμμανουήλ Φαρλέκα	289	Κωνσταντίνου Παπαγιάννη
468	Γαβριὴλ Κουντιάδου	226	Ἐλευθερίου Γεωργιάδη
272	Βασιλείου Νικολαΐδη I	345	Κωνσταντίνου Λάμπρου
356	Βασιλείου Νικολαΐδη II		

Λειτουργικά

Μιχαήλ Χατζηαθανασίου	Κωνσταντίνου Πρίγγου	Θρασυβούλου Στανίτσα I
Δημητρίου Σουρλαντζῆ		Θρασυβούλου Στανίτσα II
Γεωργίου Καρακάση	τὰ κατὰ παράδοσιν	Κωνσταντίνου Παπαγιάννη
Ἐλευθερίου Γεωργιάδη		Γεωργίου Τσατσαρώνη

Ἐν πρώτοις, μνήσθητι, Κύριε, τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν, ὃν χάρισαι ταῖς ἁγίαις σου Ἐκκλησίαις ἐν εἰρήνῃ, σῷον, ἔντιμον, ὑγιᾶ, μακροημερεύοντα καὶ ὀρθοτομοῦντα τὸν λόγον τῆς σῆς ἀληθείας.
Κύριε, ἐλέησον.

Καὶ ὧν ἕκαστος κατὰ διάνοιαν ἔχει καὶ πάντων καὶ πασῶν.
Καὶ πάντων καὶ πασῶν.
Καὶ δὸς ἡμῖν ἐν ἑνὶ στόματι καὶ μιᾷ καρδίᾳ, δοξάζειν καὶ ἀνυμνεῖν τὸ πάντιμον καὶ μεγαλοπρεπὲς ὄνομά σου, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.
Καὶ ἔσται τὰ ἐλέη τοῦ μεγάλου Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, μετὰ πάντων ὑμῶν.
Καὶ μετὰ τοῦ πνεύματός σου.
Πάντων τῶν ἁγίων μνημονεύσαντες, ἔτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Κύριε, ἐλέησον.
Ὑπὲρ τῶν προσκομισθέντων καὶ ἁγιασθέντων τιμίων δώρων, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Κύριε, ἐλέησον.
Ὅπως ὁ φιλάνθρωπος Θεὸς ἡμῶν, ὁ προσδεξάμενος αὐτὰ εἰς τὸ ἅγιον καὶ ὑπερουράνιον καὶ νοερὸν αὐτοῦ θυσιαστήριον εἰς ὀσμὴν εὐωδίας πνευματικῆς, ἀντικαταπέμψῃ ἡμῖν τὴν θείαν χάριν καὶ τὴν δωρεὰν τοῦ ἁγίου Πνεύματος δεηθῶμεν.
Κύριε, ἐλέησον.

Ὑπὲρ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, ὀργῆς, κινδύνου καὶ ἀνάγκης, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Κύριε, ἐλέησον.
Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.
Κύριε, ἐλέησον.
Τὴν ἡμέραν πᾶσαν, τελείαν, ἁγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον, παρὰ τοῦ Κυρίου, αἰτησώμεθα.
Παράσχου, Κύριε.
Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.
Παράσχου, Κύριε.
Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.
Παράσχου, Κύριε.
Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.
Παράσχου, Κύριε.
Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ ἐκτελέσαι, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.
Παράσχου, Κύριε.

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικὰ καὶ καλὴν ἀπολογίαν τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.
Παράσχου, Κύριε.

Τὴν ἑνότητα τῆς πίστεως καὶ τὴν κοινωνίαν τοῦ ἁγίου Πνεύματος αἰτησάμενοι, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.
Σοί, Κύριε.
Καὶ καταξίωσον ἡμᾶς, Δέσποτα, μετὰ παρρησίας, ἀκατακρίτως, τολμᾶν ἐπικαλεῖσθαι σὲ τὸν ἐπουράνιον Θεὸν Πατέρα καὶ λέγειν·
Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου· ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ τῆς γῆς· τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.
Ὅτι σοῦ ἐστιν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.
Εἰρήνη πᾶσι.
Καὶ τῷ πνεύματί σου.
Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.
Σοί, Κύριε.
Χάριτι καὶ οἰκτιρμοῖς καὶ φιλανθρωπίᾳ τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ, μεθ᾽ οὗ εὐλογητὸς εἶ, σὺν τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.
Πρόσχωμεν, τὰ Ἅγια τοῖς ἁγίοις.
Εἷς Ἅγιος, εἷς Κύριος, Ἰησοῦς Χριστός, εἰς δόξαν Θεοῦ Πατρός. Ἀμήν.

Κοινωνικὸν ἦχος πλ.β΄

Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν. Ἀλληλούϊα.

611	Ἰωάννου τοῦ Κλαδᾶ	402	Ἀλεξάνδρου Βυζαντίου
330	Πέτρου Λαμπαδαρίου Ι	252	Βασιλείου Νικολαΐδη
325	Πέτρου Λαμπαδαρίου ΙΙ	241	Γεωργίου Καρακάση Ι
472	Πέτρου Λαμπαδαρίου ΙΙΙ	232	Γεωργίου Καρακάση ΙΙ
377	Δανιὴλ Πρωτοψάλτου	174	Δοσιθέου Κατουνακιώτου
363	Πέτρου Βυζαντίου	270	Γεωργίου Τσατσαρώνη

490	Γρηγορίου Πρωτοψάλτου	260	Δημητρίου Σουρλαντζῆ
466	Θεοδώρου Φωκαέως	297	Ἀθανασίου Καραμάνη
372	Ἰωάννου Λαμπαδαρίου	324	Κωνσταντίνου Λάμπρου
423	Παναγιώτου Κηλτζανίδου		

Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου.
Θεὸς Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν.

ἦχος β΄

Εἴδομεν τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν, ἐλάβομεν Πνεῦμα ἐπουράνιον, εὕρομεν πίστιν ἀληθῆ, ἀδιαίρετον Τριάδα προσκυνοῦντες· αὕτη γὰρ ἡμᾶς ἔσωσεν.

Μανουήλ Πρωτοψάλτου	Γαβριὴλ Κουντιάδου
Δημητρίου Σουρλαντζῆ	Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν. [Ἀμήν. Ἀμήν. Εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν καὶ ζωὴν τὴν αἰώνιον.]
Πληρωθήτω τὸ στόμα ἡμῶν αἰνέσεώς σου, Κύριε, ὅπως ὑμνήσωμεν τὴν δόξαν σου· ὅτι ἠξίωσας ἡμᾶς μετασχεῖν τῶν ἁγίων [ἀθανάτων καὶ ἀχράντων] σου μυστηρίων· στήριξον ἡμᾶς ἐν τῷ σῷ ἁγιασμῷ, ὅλην τὴν ἡμέραν μελετᾶν τὴν δικαιοσύνην σου· ἀλληλούια, ἀλληλούια, ἀλληλούια.

ἦχος β΄		ἦχος πλ.α΄
Ι. Μ. Βατοπαιδίου	Ι.Μ.Σίμωνος Πέτρας Ι	Ι.Μ.Σίμωνος Πέτρας ΙΙ

Ὀρθοί. Μεταλαβόντες τῶν θείων, ἁγίων, ἀχράντων... Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον...
Κύριε, ἐλέησον.
Τὴν ἡμέραν πᾶσαν, τελείαν, ἁγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον αἰτησάμενοι, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.
Σοί, Κύριε.
Ὅτι σὺ εἶ ὁ ἁγιασμὸς ἡμῶν καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.
Ἐν εἰρήνῃ προέλθωμεν.
Ἐν ὀνόματι Κυρίου.
Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Κύριε ἐλέησον.

Ὁ εὐλογῶν τοὺς εὐλογοῦντάς σε Κύριε καὶ ἁγιάζων τοὺς ἐπὶ σοὶ πεποιθότας, σῶσον τὸν λαόν σου καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου. Τὸ πλήρωμα τῆς Ἐκκλησίας σου φύλαξον, ἁγίασον τοὺς ἀγαπῶντας τὴν εὐπρέπειαν τοῦ οἴκου σου. Σὺ αὐτοὺς ἀντιδόξασον τῇ θεϊκῇ σου δυνάμει καὶ μὴ ἐγκαταλίπῃς ἡμᾶς τοὺς ἐλπίζοντας ἐπὶ σέ. Εἰρήνην τῷ κόσμῳ σου δώρησαι, ταῖς Ἐκκλησίαις σου, τοῖς ἱερεῦσι, τοῖς ἄρχουσιν ἡμῶν, τῷ στρατῷ καὶ παντὶ τῷ λαῷ σου. Ὅτι πᾶσα δόσις ἀγαθὴ καὶ πᾶν δώρημα τέλειον ἄνωθέν ἐστι καταβαῖνον ἐκ σοῦ τοῦ Πατρὸς τῶν φώτων καὶ σοὶ τὴν δόξαν καὶ εὐχαριστίαν καὶ προσκύνησιν ἀναπέμπομεν τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ἦχος β΄

Εἴη τὸ ὄνομα Κυρίου εὐλογημένον, ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος. (β΄)
Τὸ ὄνομα Κυρίου εἴη εὐλογημένον, ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος.

Γαβριὴλ Κουντιάδου | Δημητρίου Σουρλαντζῆ | Ι.Μ.Σίμωνος Πέτρας

Ἀπόλυσις

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Κύριε ἐλέησον.
Εὐλογία Κυρίου καὶ ἔλεος αὐτοῦ ἔλθοι ἐφ᾽ ὑμᾶς, τῇ αὐτοῦ θείᾳ χάριτι καὶ φιλανθρωπίᾳ, πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.
Δόξα σοι, Χριστὲ ὁ Θεός, ἡ ἐλπὶς ἡμῶν, δόξα σοι.
Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.
Κύριε ἐλέησον. Κύριε ἐλέησον. Κύριε ἐλέησον. Εὐλόγησον πάτερ.
Ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου καὶ παναμώμου ἁγίας αὐτοῦ Μητρός· δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ· προστασίαις τῶν τιμίων ἐπουρανίων δυνάμεων ἀσωμάτων· ἱκεσίαις τοῦ τιμίου, ἐνδόξου, προφήτου, προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου· τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ πανευφήμων ἀποστόλων· τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ καλλινίκων μαρτύρων· τῶν ὁσίων καὶ θεοφόρων πατέρων ἡμῶν, τοῦ ἁγίου (τοῦ ναοῦ), τῶν ἁγίων καὶ δικαίων Θεοπατόρων Ἰωακεὶμ καὶ Ἄννης, τοῦ ἁγίου (τῆς ἡμέρας), οὗ καὶ τὴν μνήμην ἐπιτελοῦμεν καὶ πάντων τῶν ἁγίων, ἐλεῆσαι καὶ σῶσαι ἡμᾶς, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος καὶ ἐλεήμων Θεός.

Δι᾽ εὐχῶν τῶν ἁγίων πατέρων ἡμῶν, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεός,
ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.
Ἀμήν.

κατὰ τὴν ἀπόλυσιν

Ἦχος Δι

Δημητρίου Σουρλαντζή
Βυζαντινή Θεία Λειτουργία
1992 σ.563#

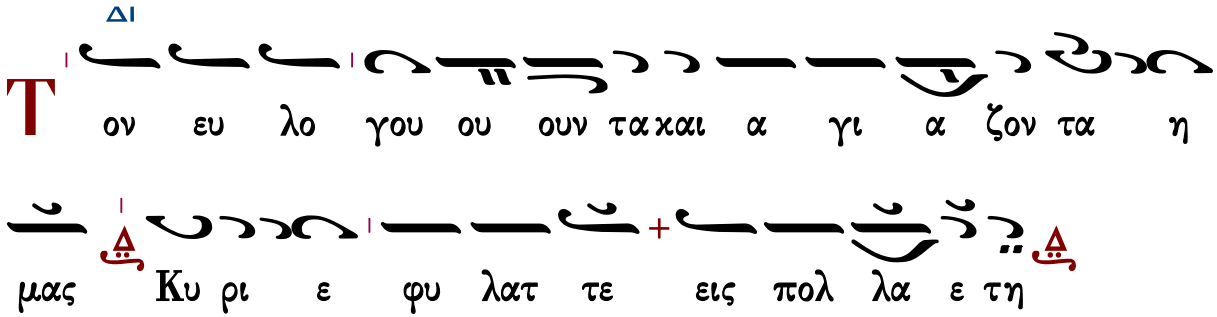

εἰς ἀρχιερατικὴν Θεῖαν Λειτουργίαν

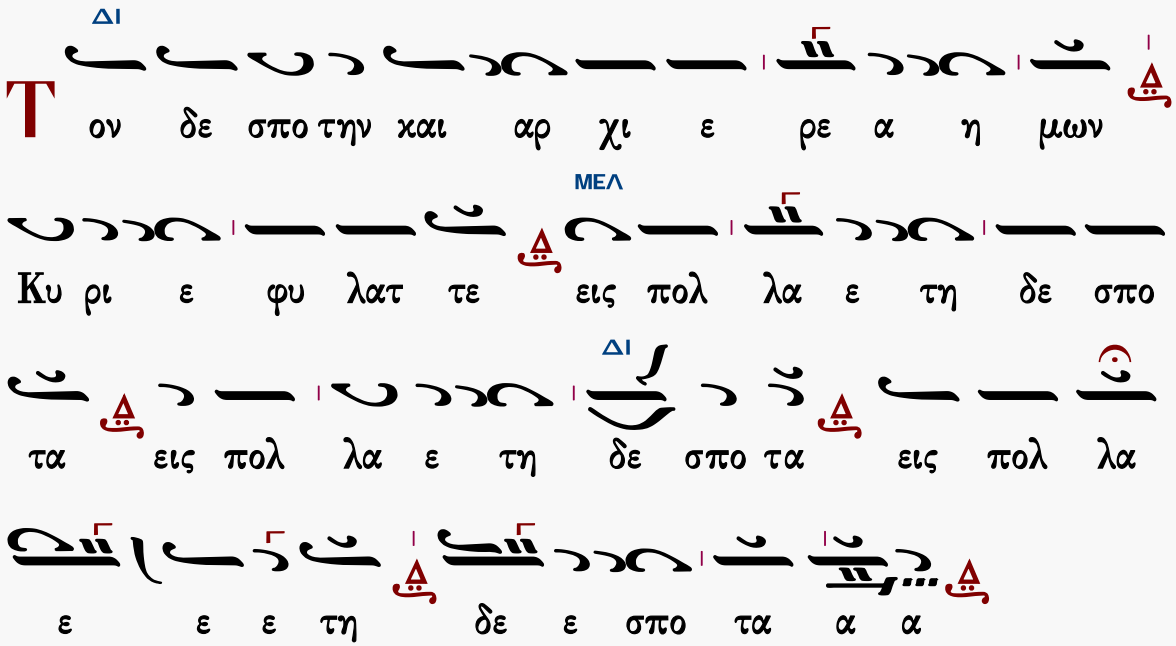

Φυλάξαι Κύριος ὁ Θεὸς πάντας ὑμᾶς τῇ αὐτοῦ χάριτι καὶ φιλανθρωπίᾳ, πάντοτε· νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

ἐπιμέλεια

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης ∴ Λουκᾶς Λουκᾶ ∴ Δημήτριος Παπαδόπουλος

Θὐχαριστοῦμεν ὅσους μᾶς ἐνημερώνουν γιὰ λάθη ποὺ ἐντοπίζονται.

gerry.monk@gmail.com louka.loukas@gmail.com

ΜΟΥΣΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

ΕΣΠΕΡΑΣ

Κεκραγάρια

Ἰακώβου Πρωτοψάλτου

Ἦχος λ πλ. Πα

Πανδέκτη, Εσπερινός
1850 σ.196*

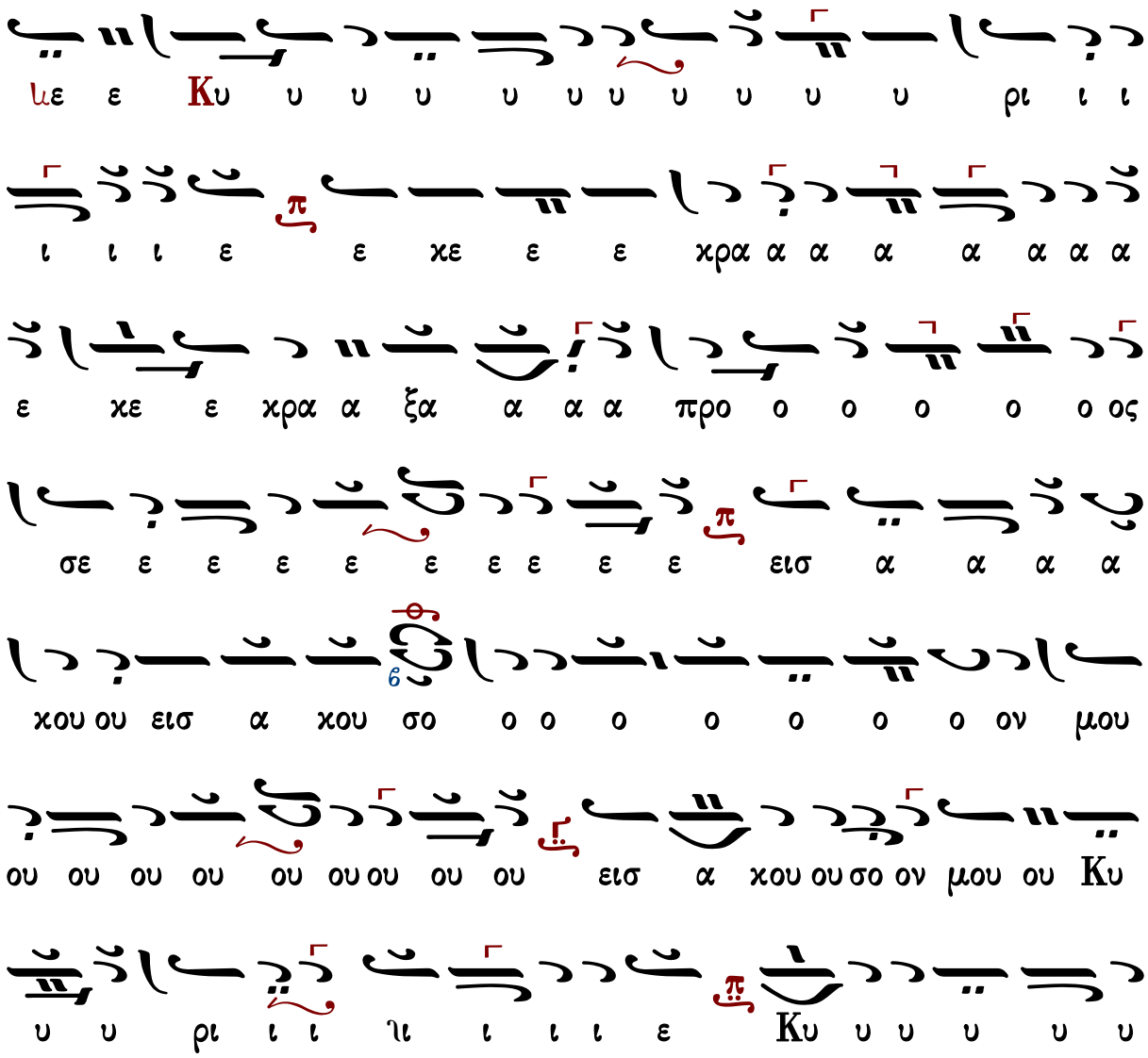

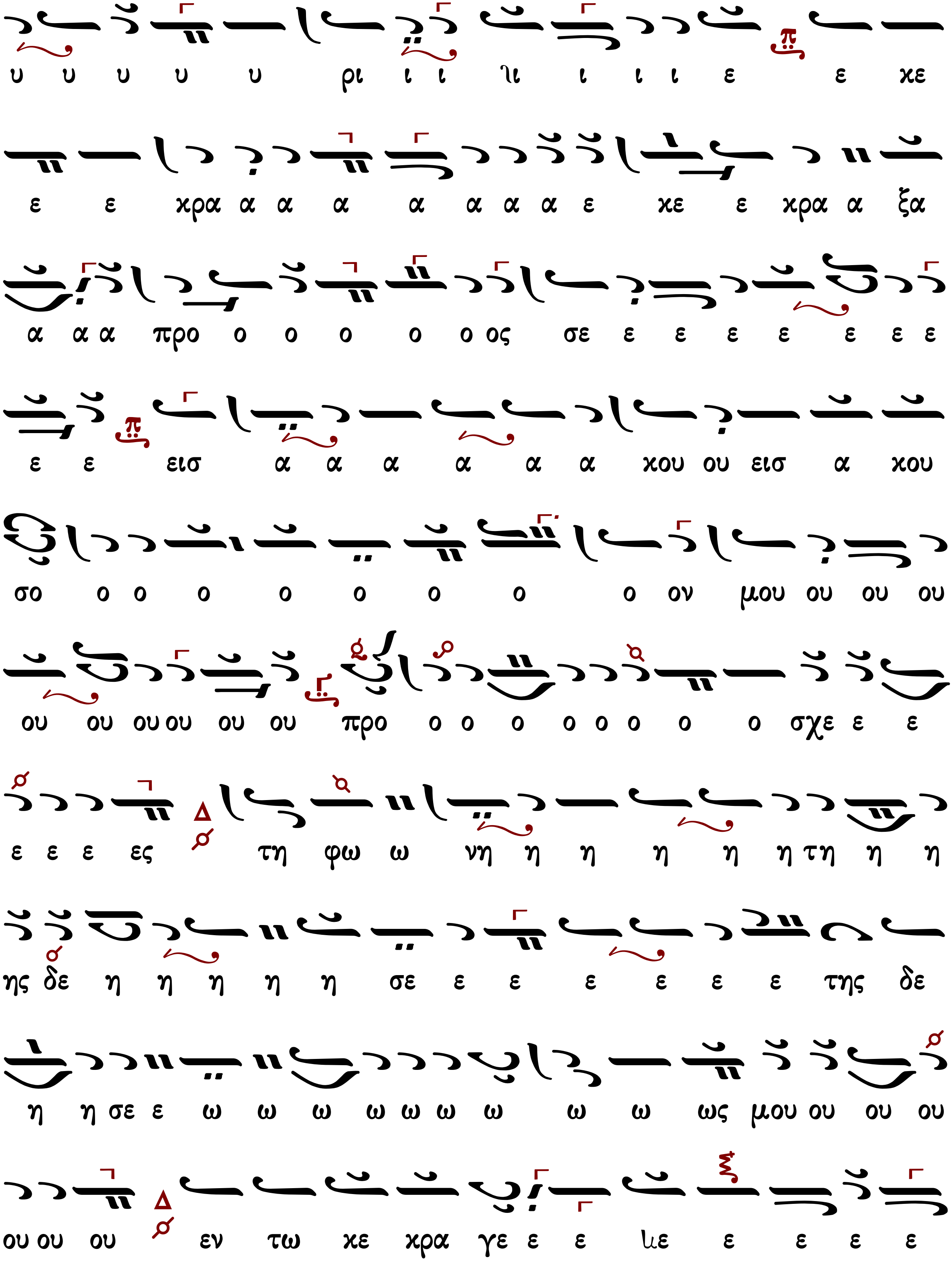
υ υ υ υ υ ρι ι ι ιι ι ι ι ε ε χε
ε ε χρα α α α α α α α ε χε ε χρα α ξα
α α α προ ο ο ο ο ο ος σε ε ε ε ε ε ε ε
ε ε εισ α α α α α α χου ου εισ α χου
σο ο ο ο ο ο ο ο ο ον μου ου ου ου
ου ου ου ου ου ου προ ο ο ο ο ο ο ο ο σχε ε ε
ε ε ε ες τη φω ω νη η η η η η τη η η
ης δε η η η η η σε ε ε ε ε ε ε της δε
η η σε ε ω ω ω ω ω ω ω ω ω ως μου ου ου ου
ου ου ου εν τω χε χρα γε ε ε ιε ε ε ε ε

ο προ ε ε ε ε ε ε με αι ναι γε χρα χε ε ε ε

α α α α α α α εισ ε σε ος ο ο ο ο

υ υ υ ιυ υ υ Κυ ου μου ον ο ο ο ο ο ου σο χου

ε ε ρι υ υ υ ρι ι ι ε Κυ υ υ υ ρι υ υ

η η η η η η η η η η η τω η η η η η η η η η θη υν θυ τευ α Κ

η η η η η η η η η η η χη ευ προσ

ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου μου η η η η η η η

ε μα α α α ια α α α ι ι αι υ θυ ως

ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ε ω ω πι ω ον νω

ου ου ου ου ον σου ου ο ο ο ο ο ο ο ι ι

Πέτρου Βυζαντίου

Πέτρου Βυζαντίου

Ἦχος λ̇ π̇ ⸏ Πα

Πέτρου Εφεσίου
Αναστασιματάριον
1820 σ.153*

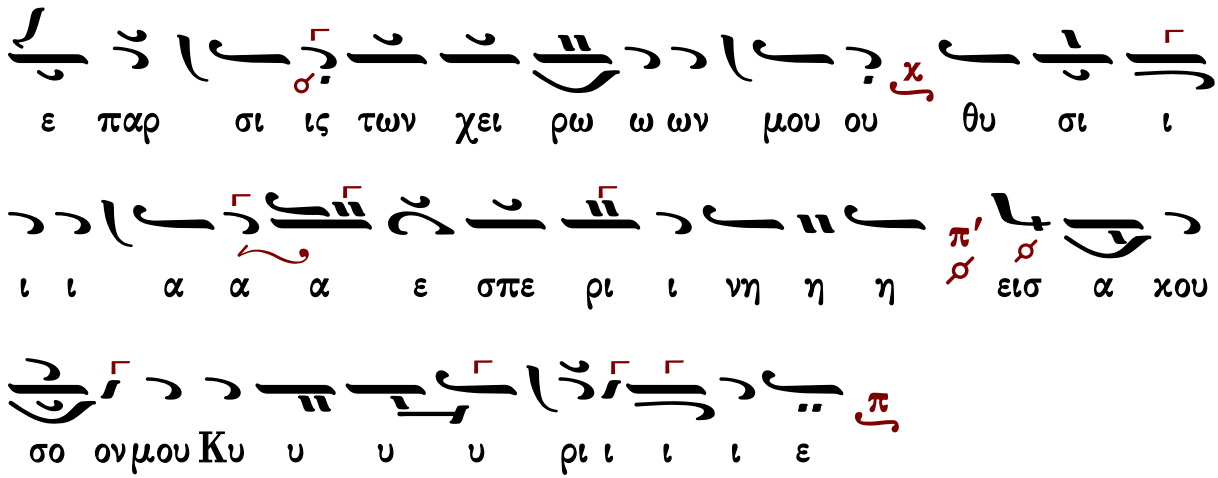

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου

ψαλμὸς ρμ′ (140)

Ἦχος λ/π ⸗ Πα

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Αναστασιματάριον
1905 σ.263#

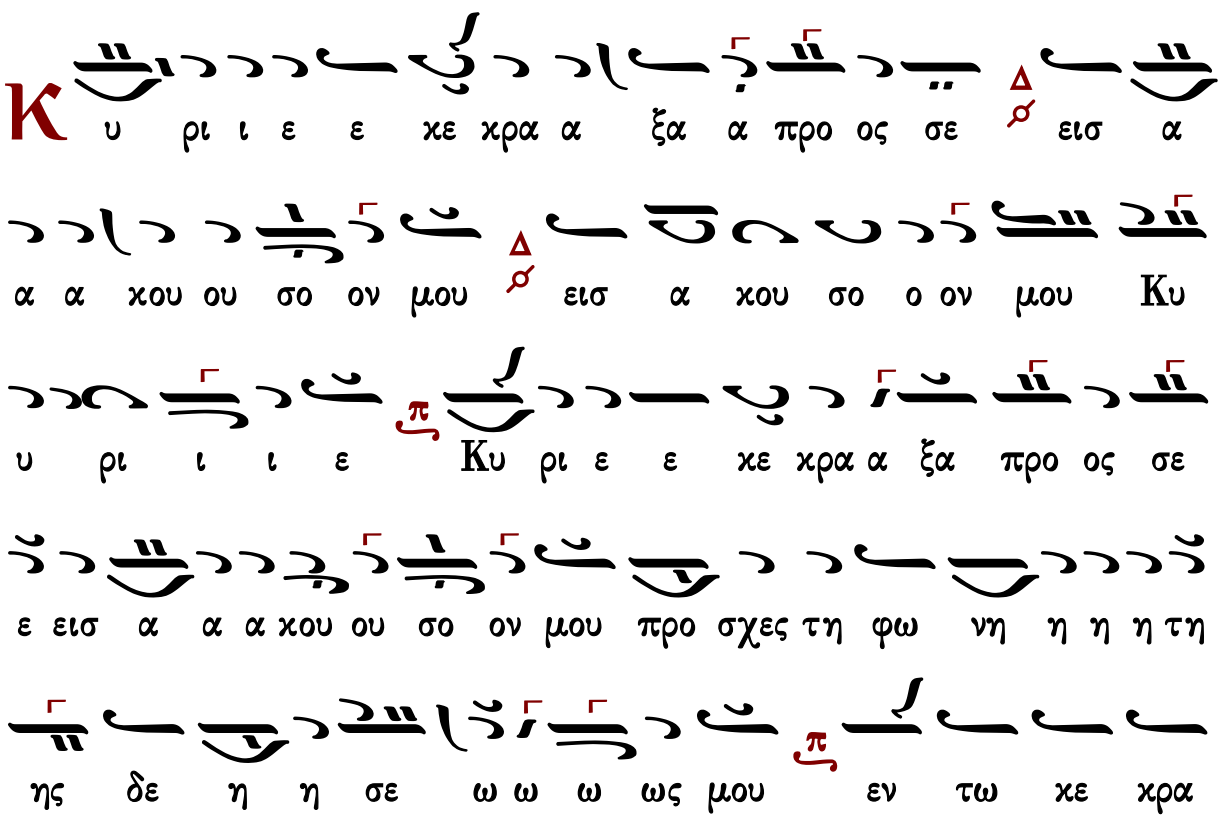

γε ναι αι με προ ος σε ε εισ α χου σο ον μου Κυ υ υ

υ ρι ι ι ι ε

Κ α τευ θυν θη τω η η η προ ο οσ ε ευ χη η

μου ως θυ μι ι α α μα α εν ω ω ω πι ο ο

ο ον σου ε ε παρ σι ις των χει ρω ω ων μου θυ

σι α ε ε ε ε σπε ε ε ρι ι νη η η εισ

α χου σο ον μου Κυ υ υ υ ρι ι ι ι ε

Κωνσταντίνου Πρίγγου

Ἦχος λ ⸏ Πα

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Ἀναστασιματάριον
1952 σ.94*

Κ υ ρι ι ι ε ε κε ε κρα α ξα α α προ ος

σε ειστ α α α α χου σο ο ο ον μου ειστ α

χου σο ο ον μου Κυ υ υ ρι ι ι ι ε Κυ ρι ε

ε χε χρα ξα προς σε ε ει ει ειστ α α α α

χου σο ο ο ον μου προ σχες τη φω νη η η η η

τη η η ης δε η η σε ω ω ω ω ως μου εν τω

χε χρα γε ε ναι αι με προ ο ος σε ειστ α χου

σο ο ο ον μου Κυ υ υ ρι ι ι ι ε

Κ α τευ θυν θη η τω η η η προ ο οσ ευ χη η

η η μου ως θυ μι ι α α α μα α α α εν ω

ω πι ο ο ο ον σου ε ε πα αρ σι ι ις τω ω ων

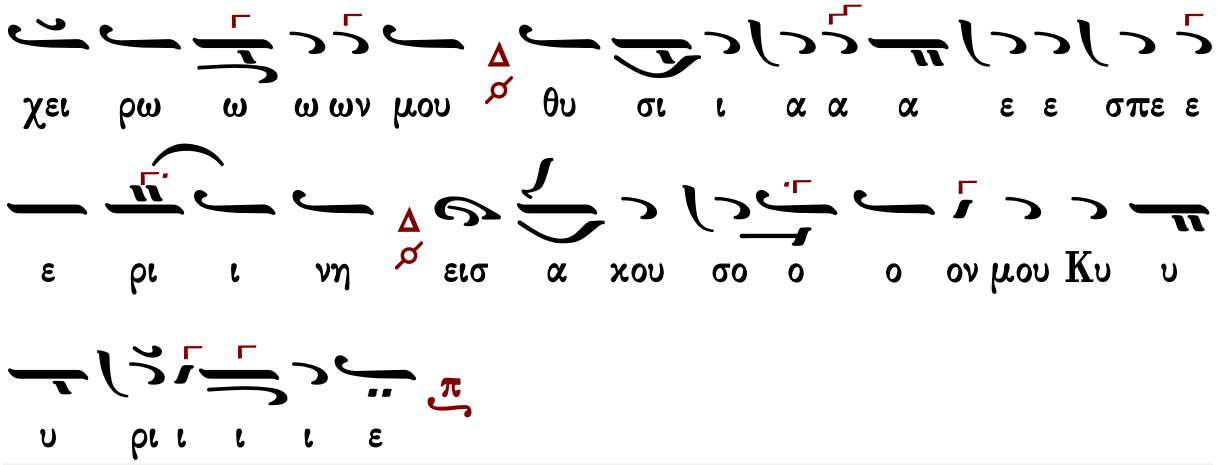

Γαβριὴλ Κουντιάδου

Γαβριὴλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
Μουσικὸν Πεντηκοστάριον
α΄ ἔκδοσις 1931-1935
ἐπανέκδοσις 1991 σ.100*

Ἦχος λ πλ. δ Πα

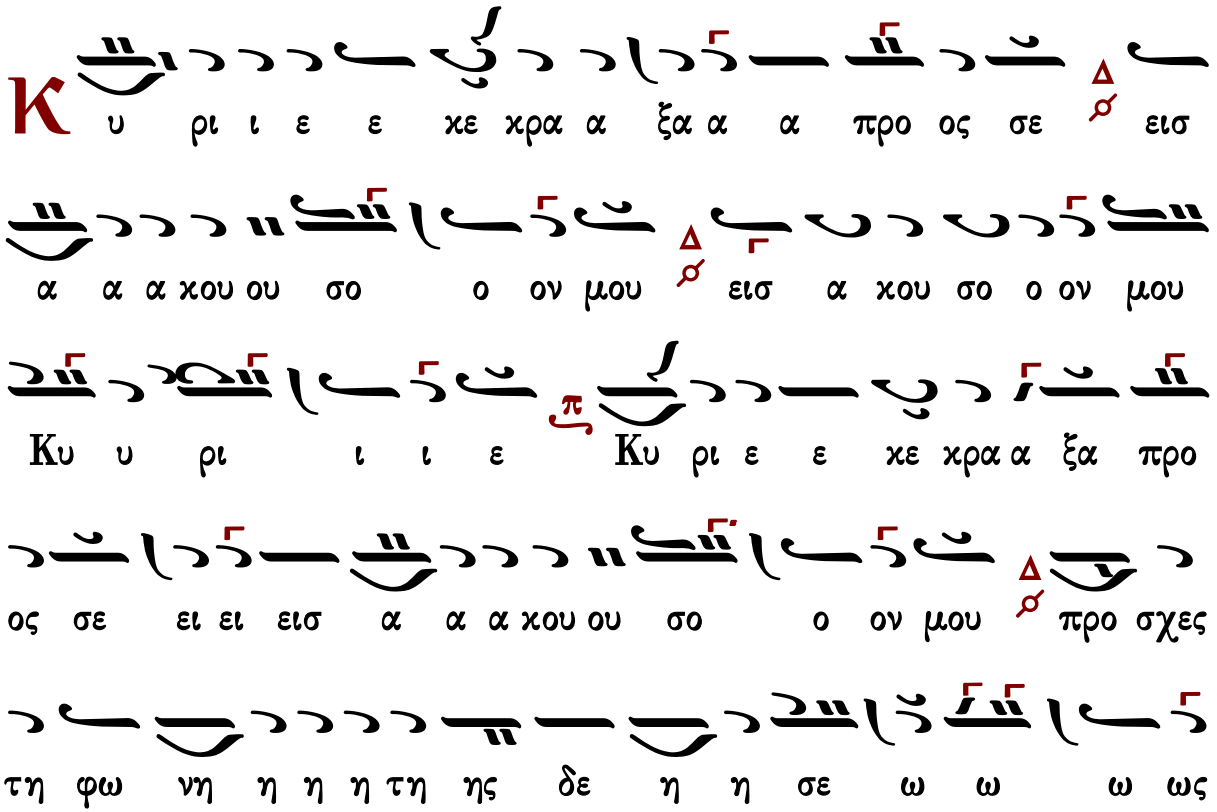

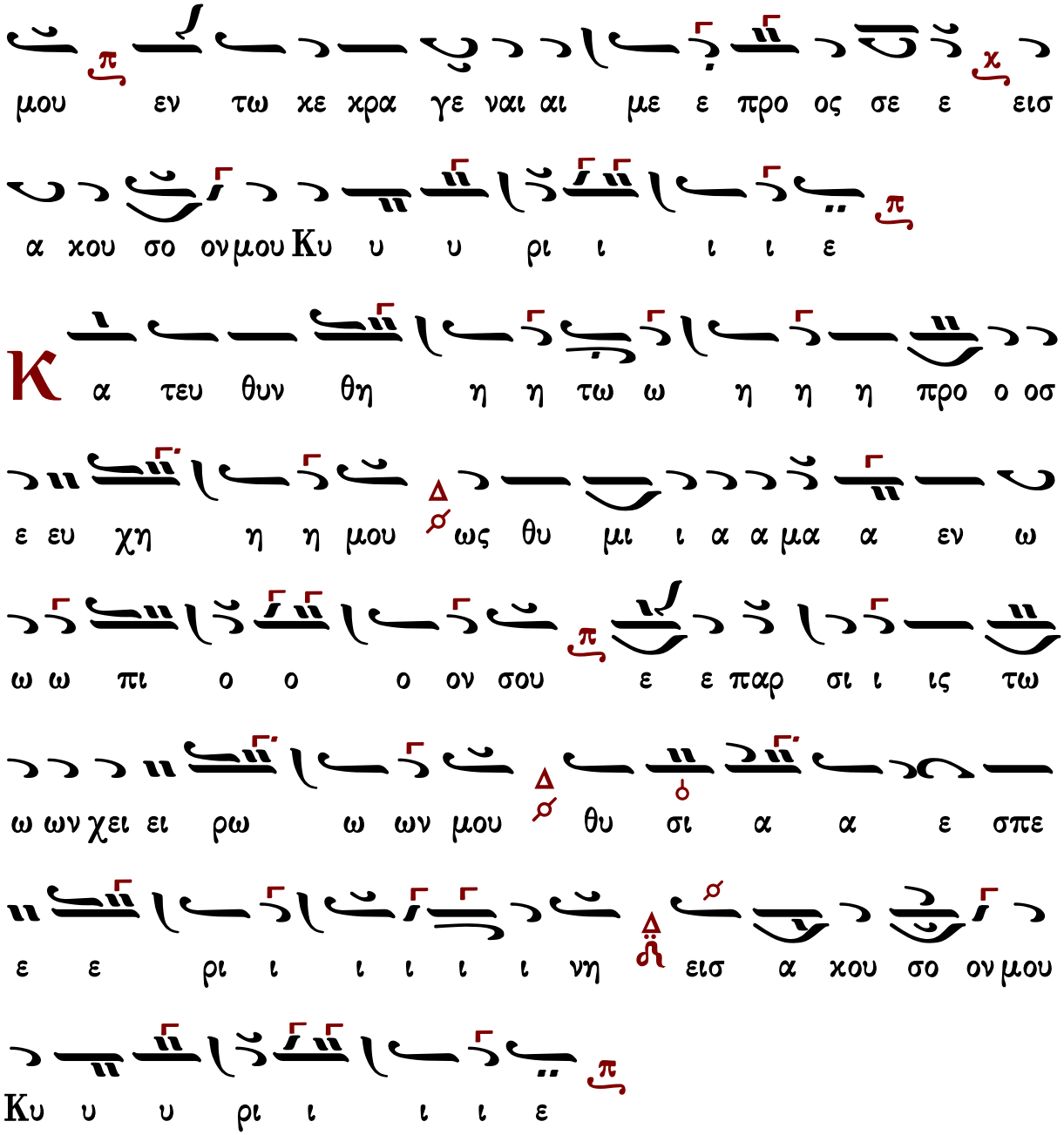

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Στιχολογία — Λουκᾶς Λουκᾶ

Χρυσάνθου Θεοδοσοπούλου

Ἦχος λ π Πα

Χρυσάνθου Θεοδοσοπούλου
Πεντηκοστάριον 1983 σ.61*

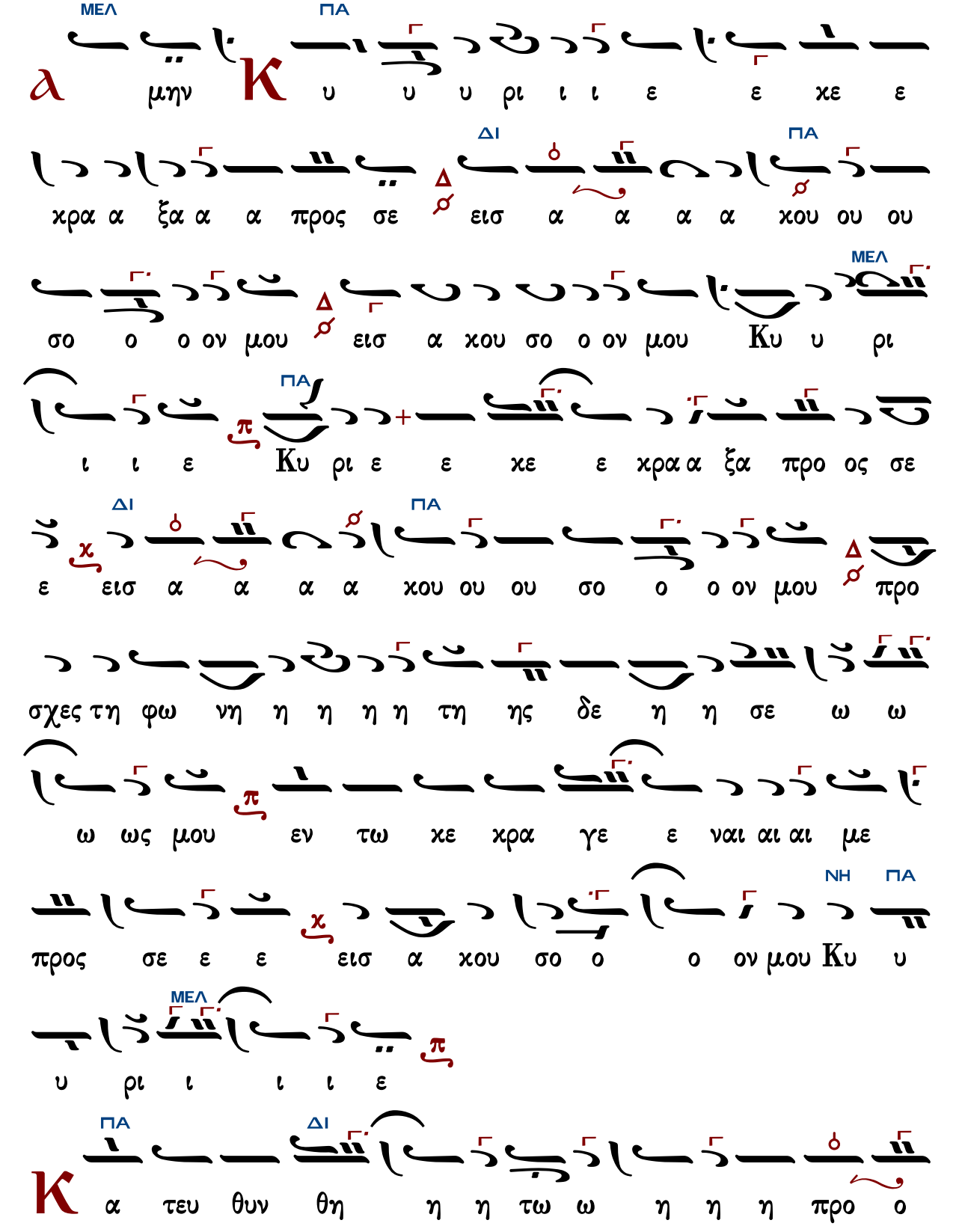
ΜΕΛ ΠΑ
α μην Κ υ υ υ ρι ι ι ε ε χε ε
ΔΙ ΠΑ
χρα α ξα α α προς σε Δ εισ α α α α χου ου ου
ΜΕΛ
σο ο ο ον μου Δ εισ α χου σο ο ον μου Κυ υ ρι
ΠΑ
ι ι ε Κυ ρι ε ε χε ε χρα α ξα προ ος σε
ΔΙ ΠΑ
ε εισ α α α α χου ου ου σο ο ο ον μου Δ προ
σχες τη φω νη η η η η τη ης δε η η σε ω ω
ω ως μου εν τω χε χρα γε ε ναι αι αι με
ΝΗ ΠΑ
προς σε ε ε εισ α χου σο ο ο ον μου Κυ υ
ΜΕΛ
υ ρι ι ι ι ε
ΠΑ ΔΙ
Κ α τευ θυν θη η η τω ω η η η προ ο

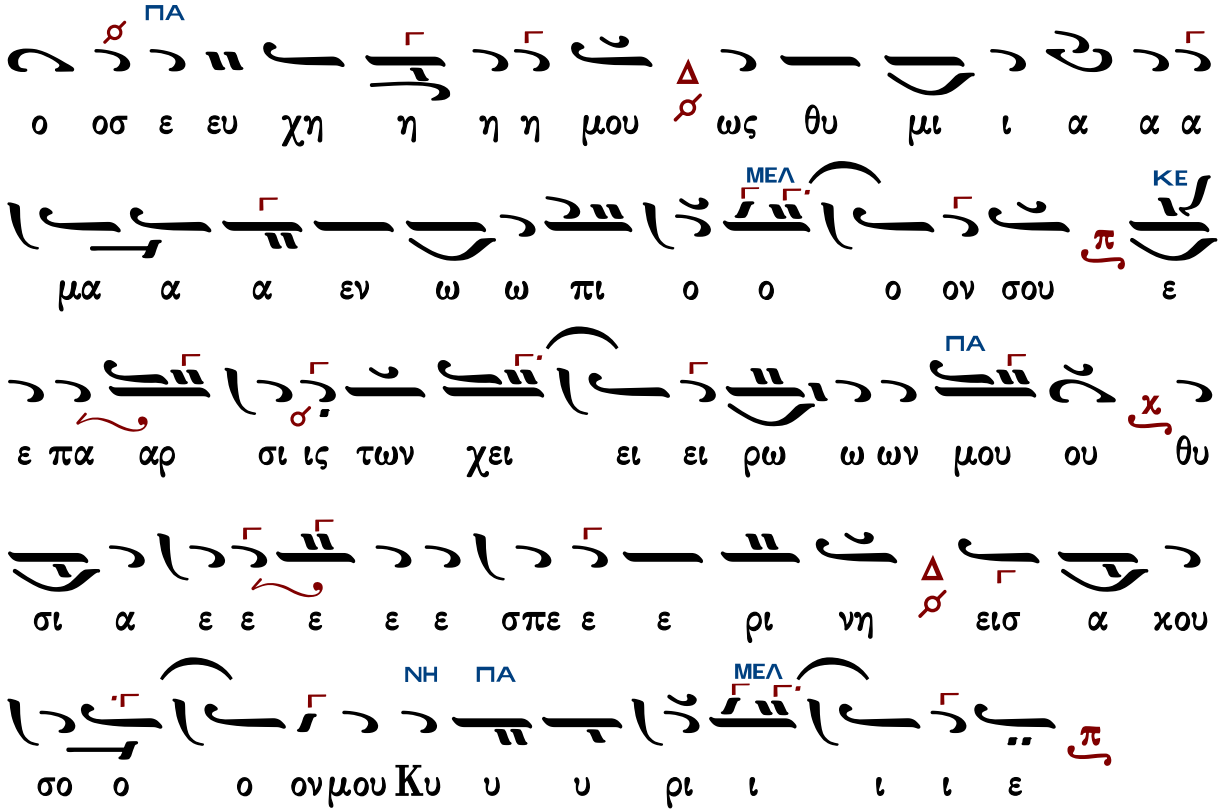

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Ἦχος λ/π ⸏ Πα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσική Παρακλητική
2004 σ.Γ7*

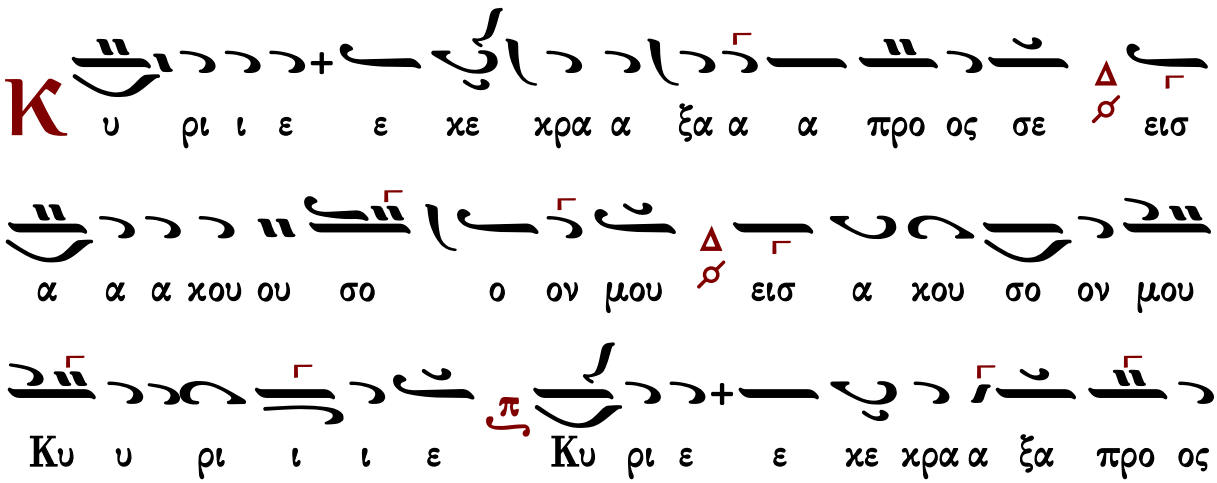

σε ε εισ α α α χου ου σο ον μου προ ο σχες τη φω

ω νη η η η τη ης δε η η σε ω ω ω ως μου εν

τω χε χρα γε ε ναι αι με ε προ ο ος σε εισ α

χου σο ον μου Κυ υ υ ρι ι ι ι ε

Κ α τευ θυν θη τω ω η η η προ ο οσ ε ευ χη

η η μου ως θυ μι ι α α μα α εν ω ω ω

πι ο ο ο ον σου ε ε παρ σι ις των χει ρω ω

ων μου θυ σι ι ι α ε σπε ρι ι νη εισ α χου

σο ον μου Κυ υ υ ρι ι ι ι ε

Στιχολογία

Πέτρου Βυζαντίου

Ἦχος λ π ⸏ Πα

Πέτρου Εφεσίου
Αναστασιματάριον
1820 σ.154*

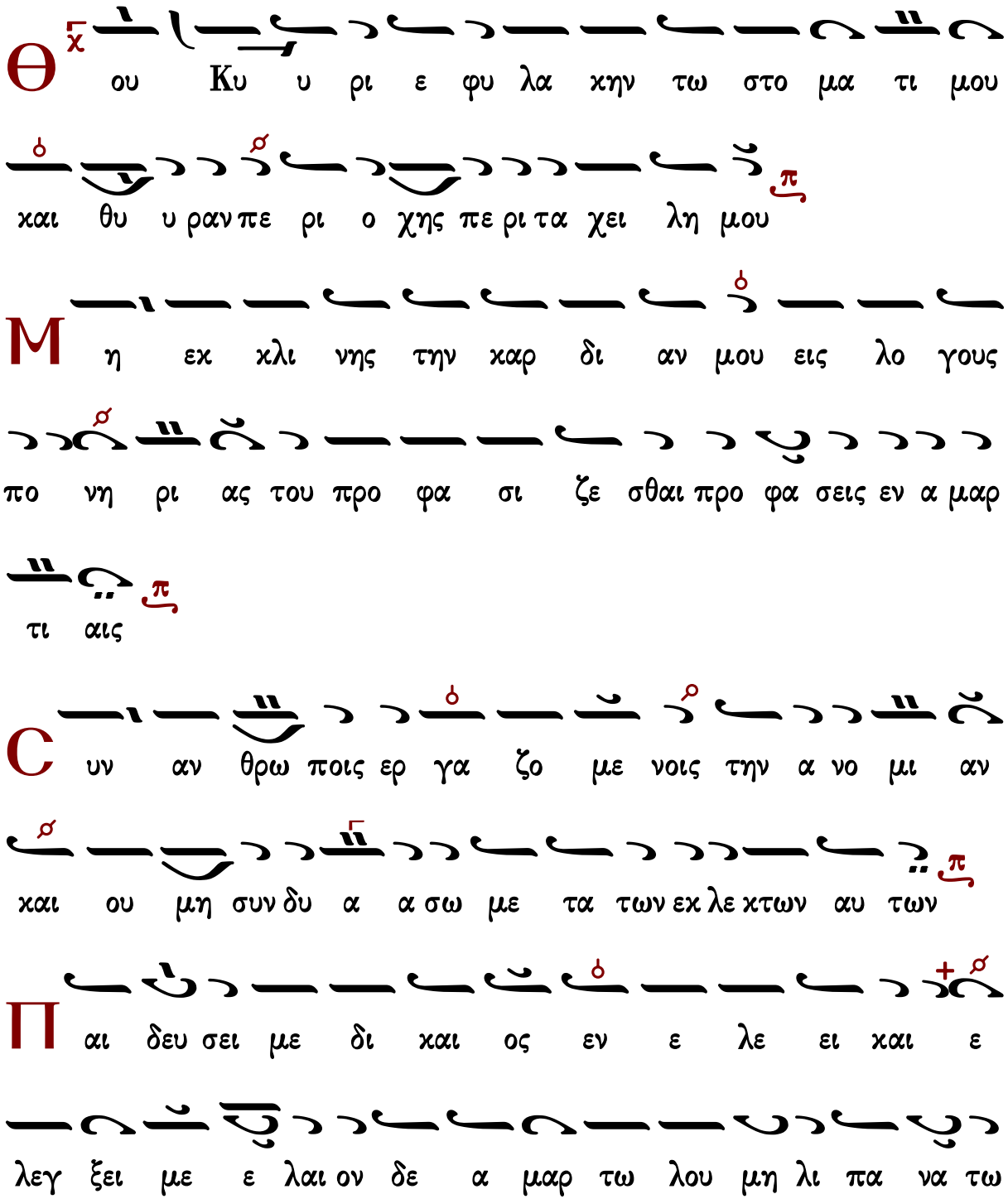

την κε φα λην μου
Ο τι ε τι και η προσ ευ χη μου εν ταις ευ
δο κι αις αυ των κα τε πο θη σαν ε χο με να πε τρας
οι κρι ται αυ των
Α κου σον ται τα ρη μα τα μου ο τι η δυν θη
σαν ωσ ει πα χος γης ερ ρα γη ε πι της γης δι ε σκορ πι
σθη τα ο στα αυ των παρα τον Α δην
Ο τι προς σε Κυ ρι ε Κυ ρι ε οι ο φθαλ μοι
μου ε πι σοι ηλ πι σα μη αν τα νε λης την ψυ χην μου
Φ υ λα ξο ον με α πο πα γι δος ης συν ε στη σαν

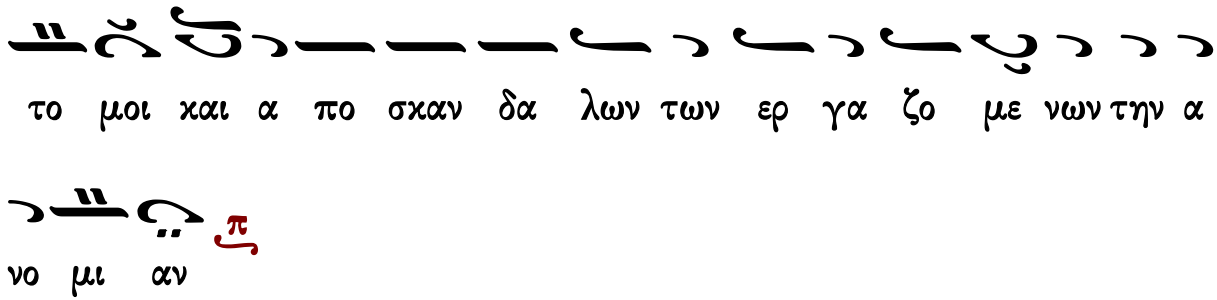
το μοι και α πο σκαν δα λων των ερ γα ζο με νων την α
νο μι αν

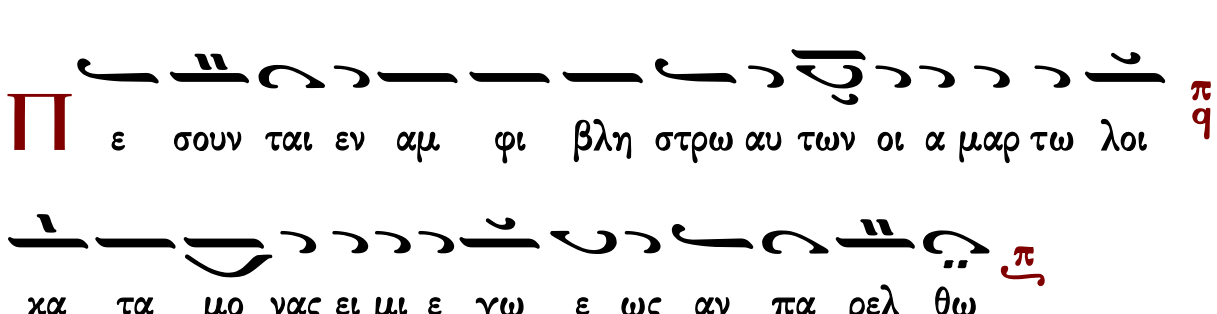
Π ε σουν ται εν αμ φι βλη στρω αυ των οι α μαρ τω λοι
κα τα μο νας ει μι ε γω ε ως αν πα ρελ θω

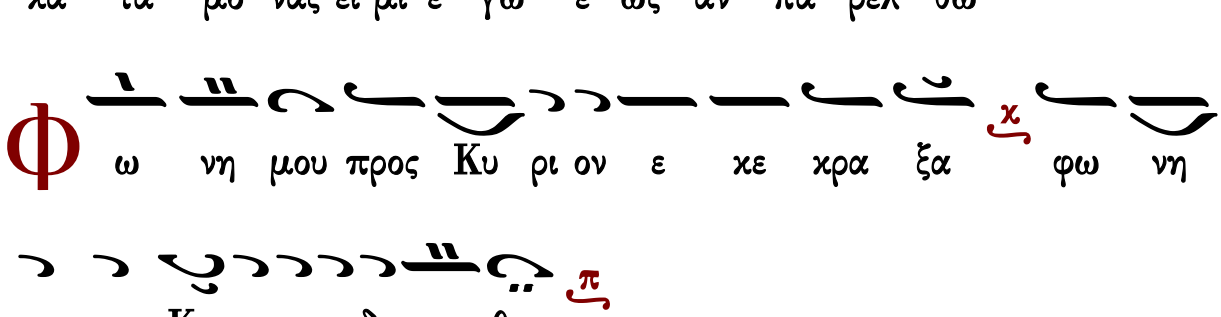
Φ ω νη μου προς Κυ ρι ον ε κε κρα ξα φω νη
μου προς Κυ ρι ον ε δε η θην

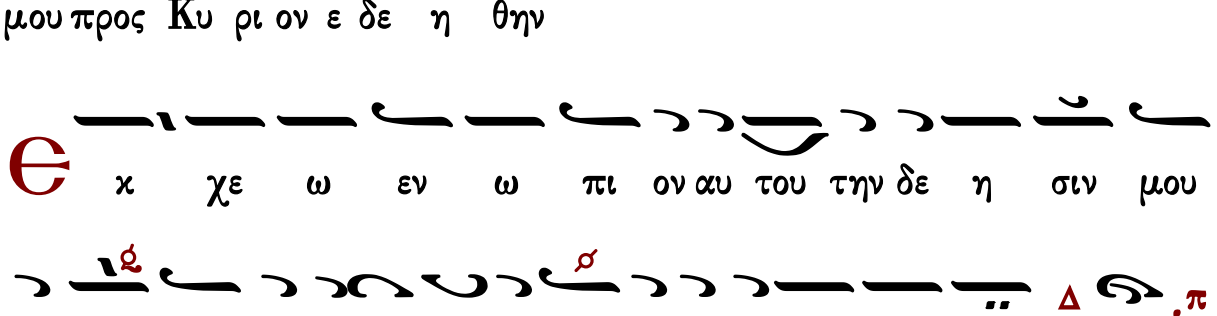
Є κ χε ω εν ω πι ον αυ του την δε η σιν μου
την θλι ψιν μου εν ω πι ον αυ του α παγ γε λω

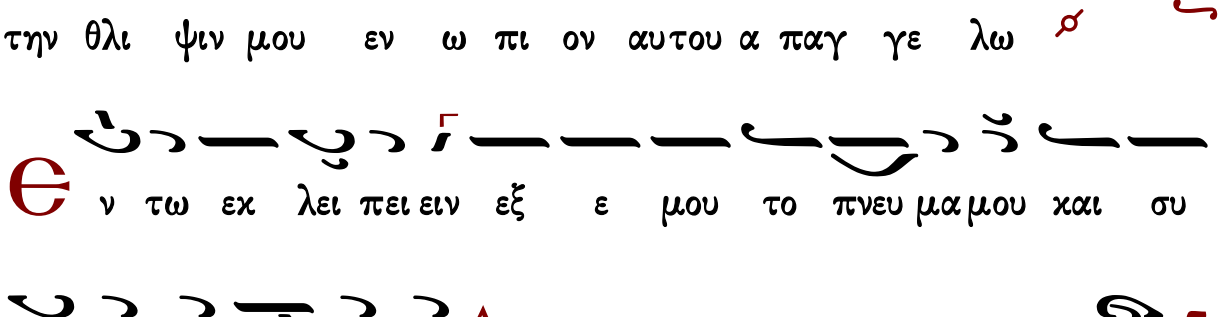
Є ν τω εκ λει πει ειν εξ ε μου το πνευ μα μου και συ
ε γνως τας τρι βους μου

Є

ν ο δω ταυ τη η ε πο ρευ ο ο μην ε χρυ ψαν

πα γι δα μοι

Κ

α τε νο ουν εις τα δε ξι α και ε πε βλε

πον και ουκ ην ο ε πι γι νω σκον με

Λ

πω λε τω φυ γη απ ε μου και ουκ ε ε

στιν ο εκ ζη των την ψυ χην μου

Є

κε κρα ξα προς σε Κυ ρι ε ει ει πα συ ει η ελ

πις μου με ρις μου ει εν γη ζων των

Π

ρο σχες προς την δε η σιν μου ο τι ε τα πει νω

θην σφο δρα

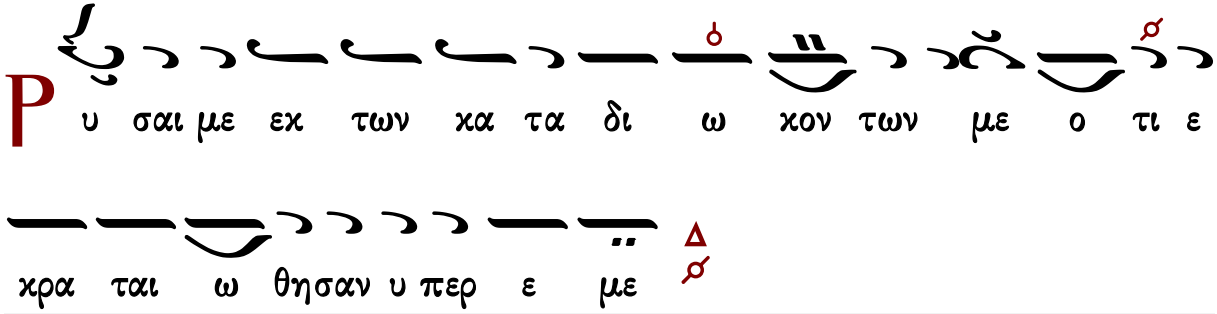

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου

Ἦχος λ πλ. Πα

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Αναστασιματάριον
1905 σ.264*

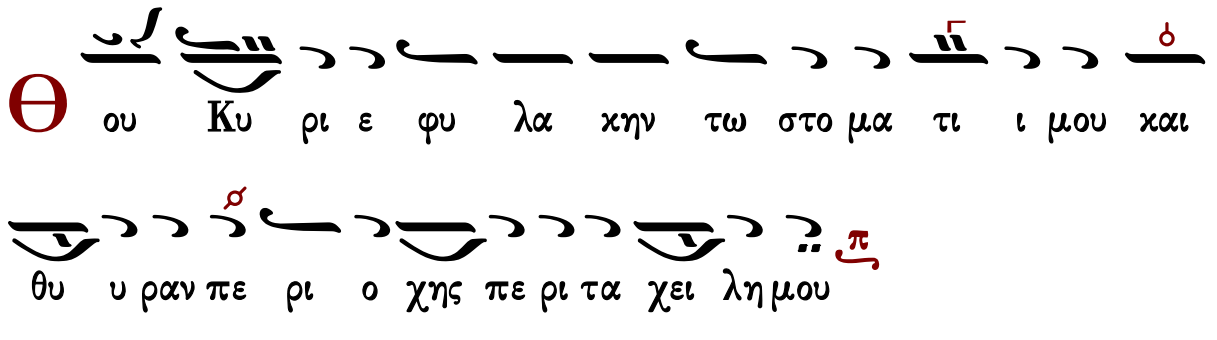

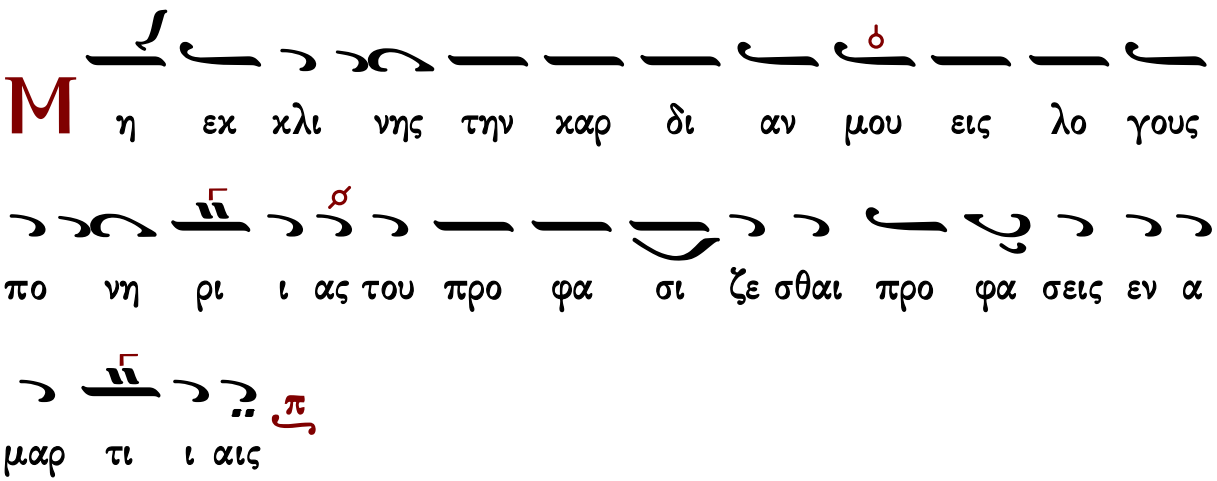

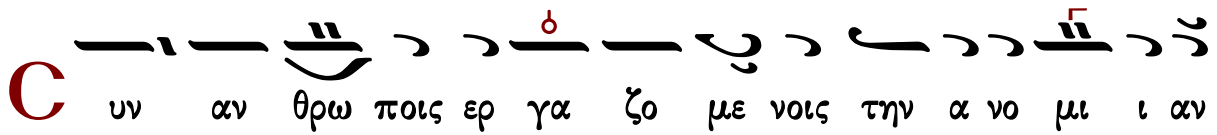

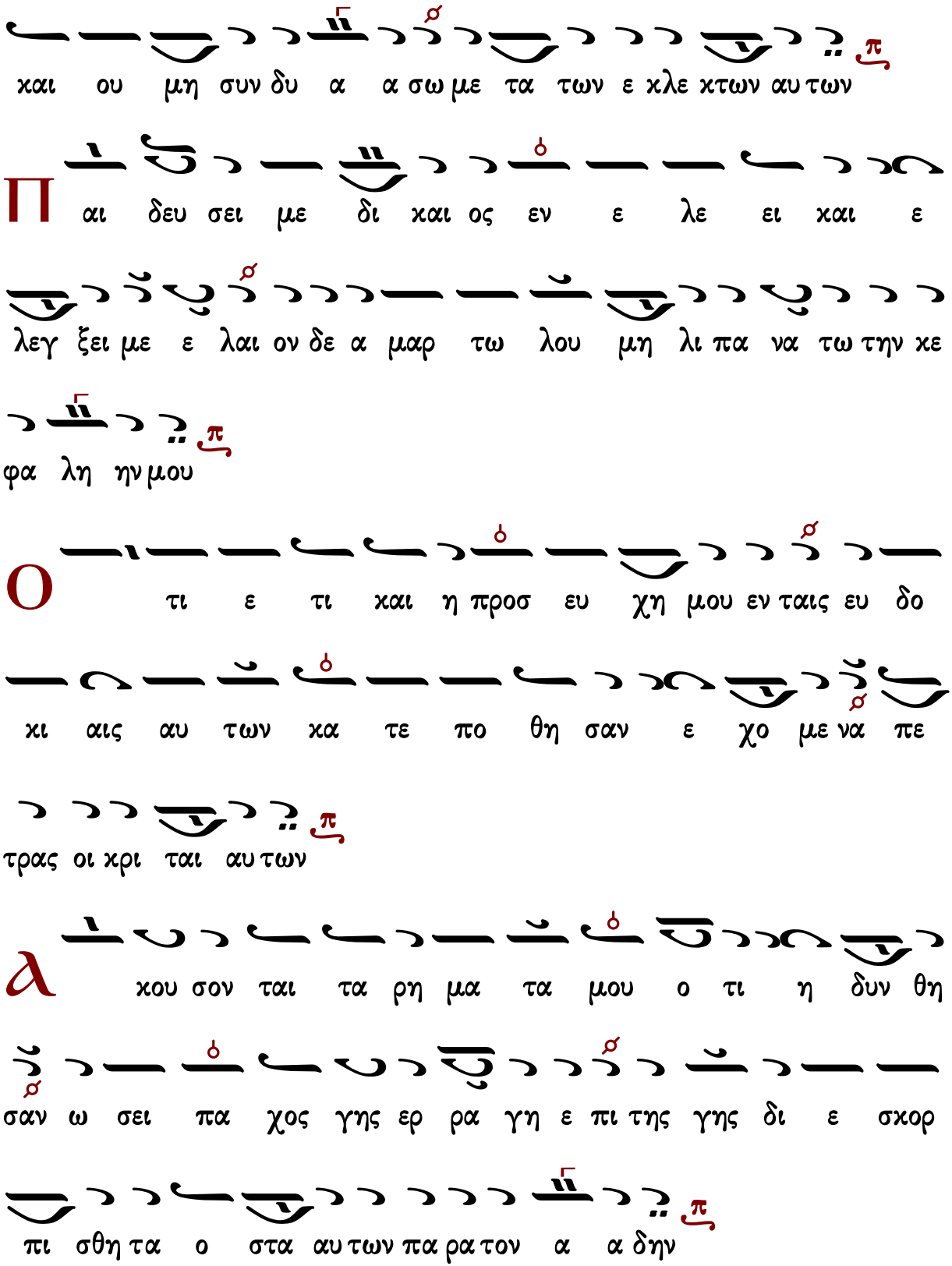
και ου μη συν δυ α α σω με τα των ε χλε χτων αυ των
Π αι δευ σει με δι και ος εν ε λε ει και ε
λεγ ξει με ε λαι ον δε α μαρ τω λου μη λι πα να τω την κε
φα λη ην μου
Ο τι ε τι και η προσ ευ χη μου εν ταις ευ δο
κι αις αυ των κα τε πο θη σαν ε χο με να πε
τρας οι κρι ται αυ των
λ κου σον ται τα ρη μα τα μου ο τι η δυν θη
σαν ω σει πα χος γης ερ ρα γη ε πι της γης δι ε σκορ
πι σθη τα ο στα αυ των πα ρα τον α α δην

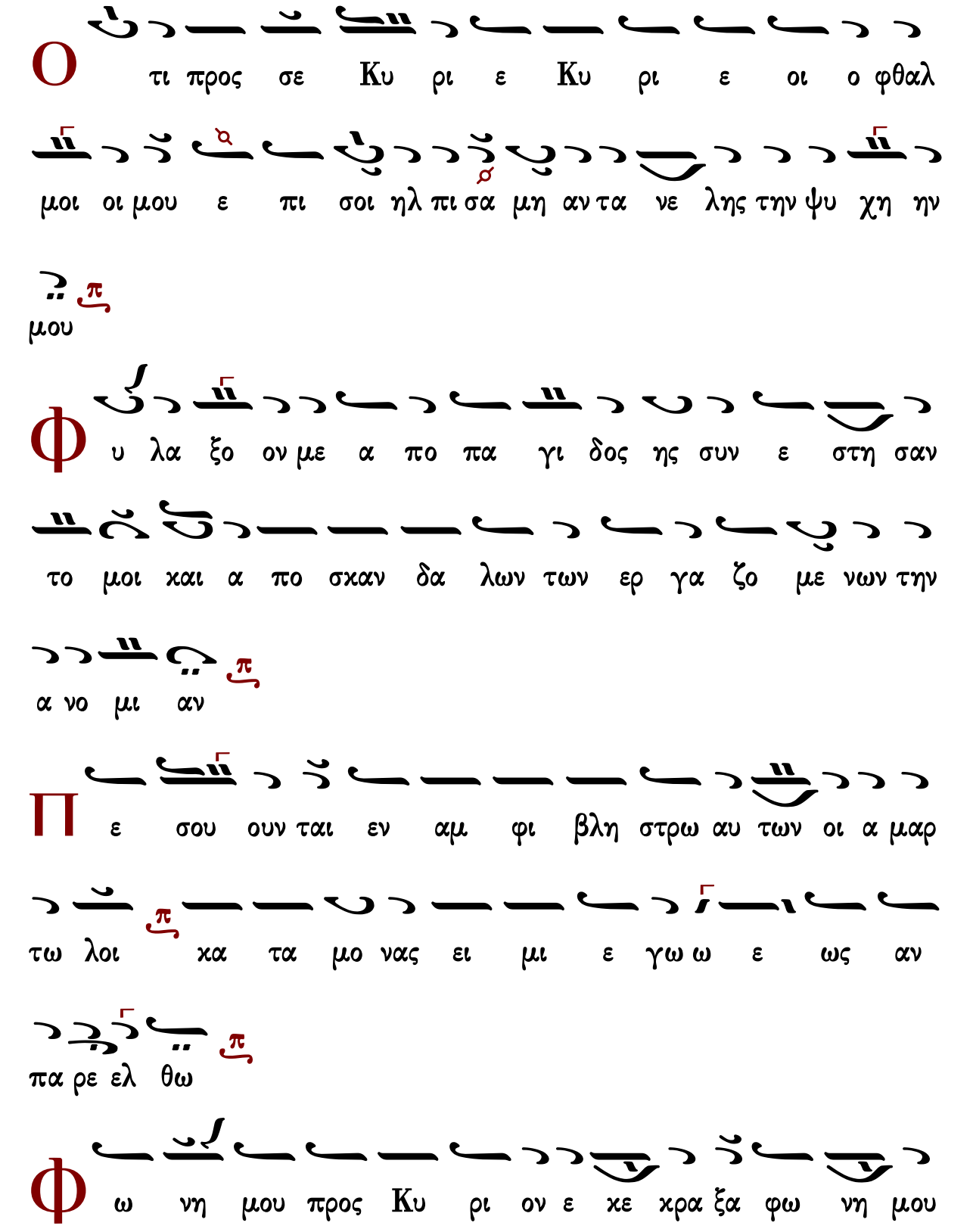
Ο τι προς σε Κυ ρι ε Κυ ρι ε οι ο φθαλ
μοι οι μου ε πι σοι ηλ πι σα μη αν τα νε λης την ψυ χη ην
μου
Φ υ λα ξο ον με α πο πα γι δος ης συν ε στη σαν
το μοι και α πο σκαν δα λων των ερ γα ζο με νων την
α νο μι αν
Π ε σου ουν ται εν αμ φι βλη στρω αυ των οι α μαρ
τω λοι κα τα μο νας ει μι ε γω ω ε ως αν
πα ρε ελ θω
Φ ω νη μου προς Κυ ρι ον ε κε κρα ξα φω νη μου

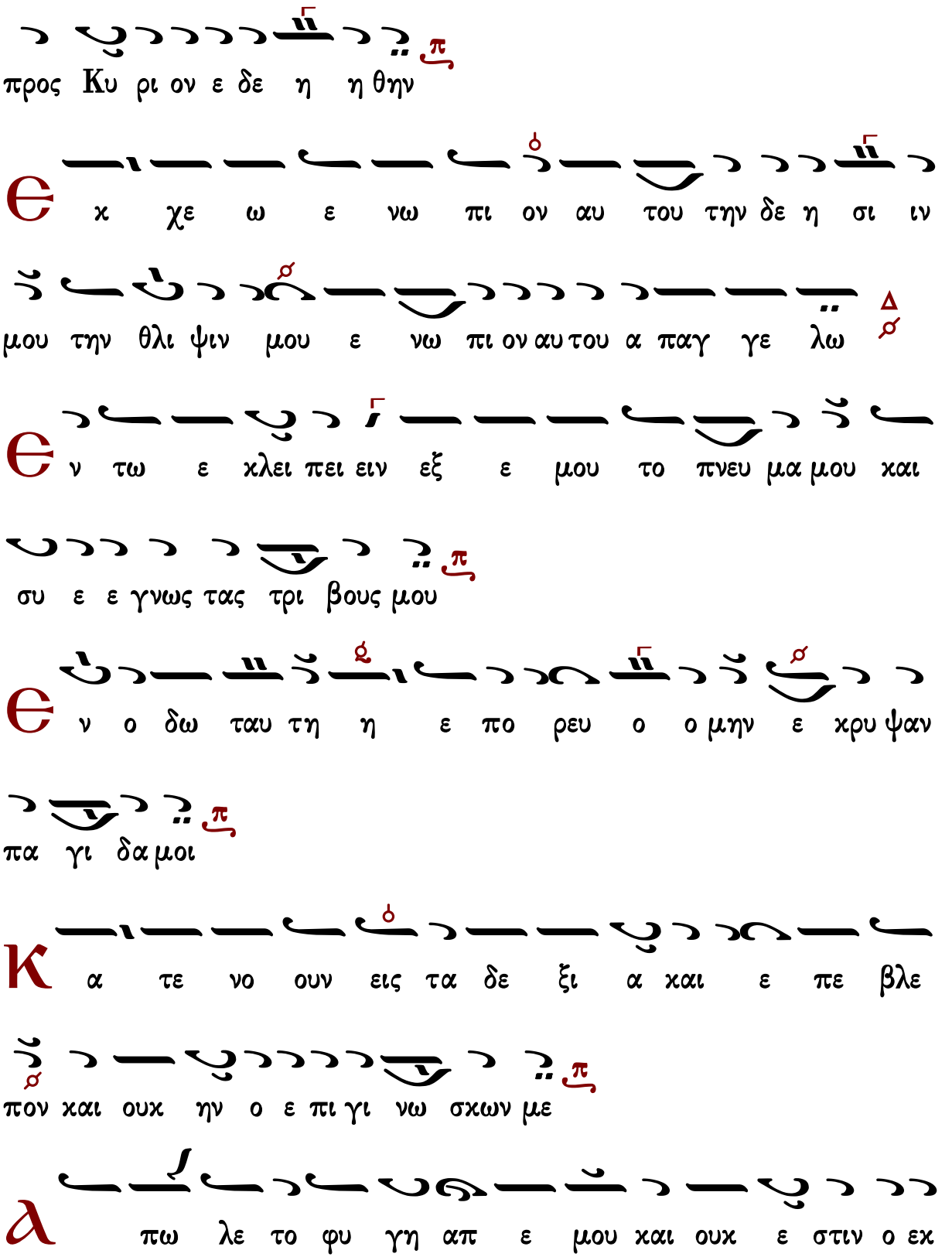
προς Κυ ρι ον ε δε η η θην
Є κ χε ω ε νω πι ον αυ του την δε η σι ιν
μου την θλι ψιν μου ε νω πι ον αυ του α παγ γε λω
Є ν τω ε χλει πει ειν εξ ε μου το πνευ μα μου και
συ ε ε γνως τας τρι βους μου
Є ν ο δω ταυ τη η ε πο ρευ ο ο μην ε χρυ ψαν
πα γι δα μοι
Κ α τε νο ουν εις τα δε ξι α και ε πε βλε
πον και ουκ ην ο ε πι γι νω σκων με
λ πω λε το φυ γη απ ε μου και ουκ ε στιν ο εκ

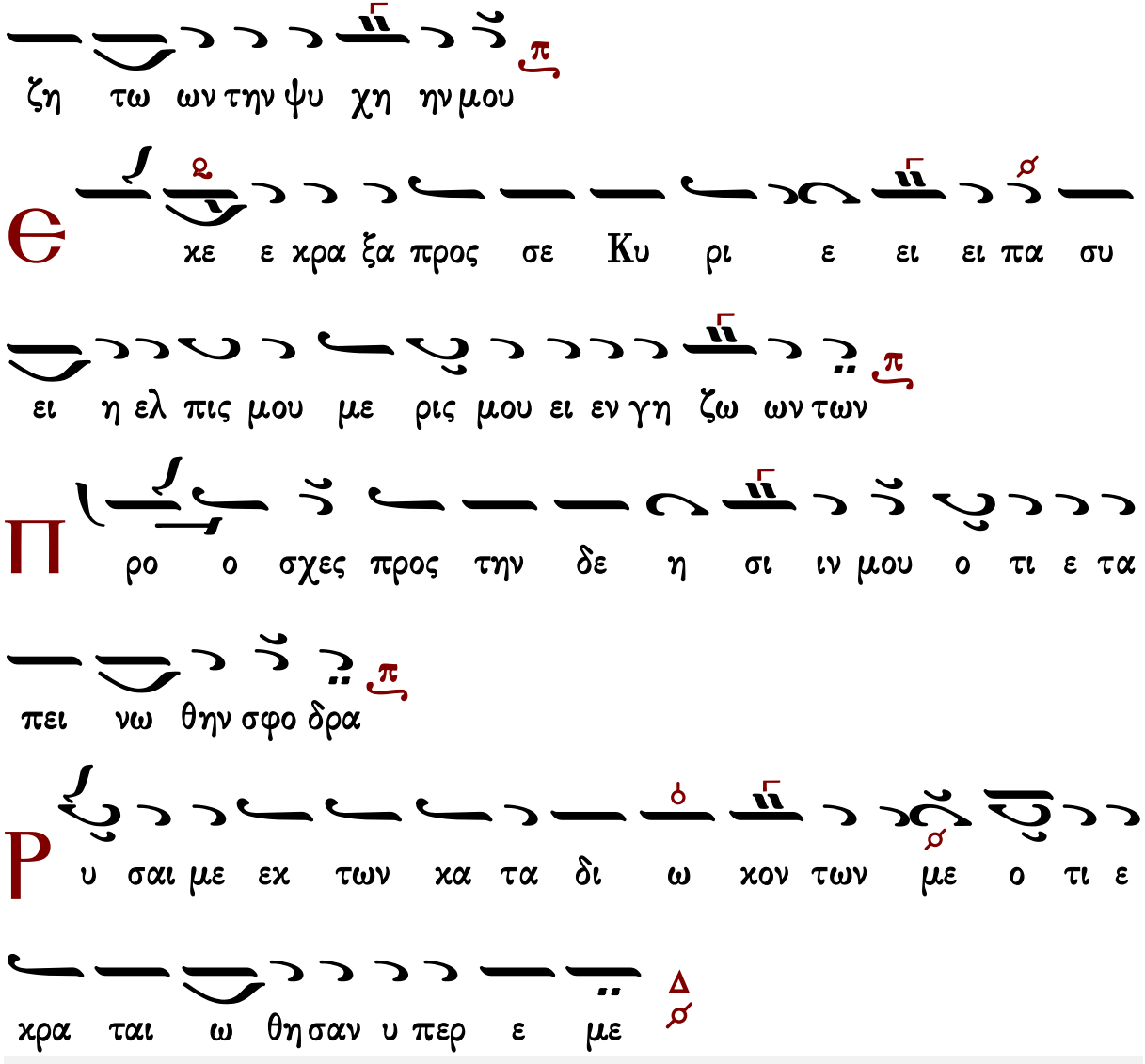

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Στιχηρὰ — Λουκᾶς Λουκᾶ

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Ἦχος λ Πα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσική Παρακλητική
2004 σ.Γ8*

υ ραν πε ρι ο χης πε ρι τα χει λη μου
Μ η εκ κλι νης την καρ δι αν μου εις λο γους πο νη ρι
ας του προ φα σι ζε σθαι προ φα α σεις εν α μαρ τι αις
C υν αν θρω ποις ερ γα ζο με νοις την α νο μι αν
και ου μη συν δυ α σω με τα των εκ λε κτων αυ των
Π αι δε ευ σει με δι καιο ς εν ε λε ει καιε
λεγ ξει με ε λαι ον δε α μαρ τω λου μη λι πα να τω την κε
φα λη ην μου
Ο τι ε τι και η προσ ευ χη μου εν ταις ευ δο
κι αις αυ των κα τε πο θη σαν ε χο με να πε τρας οι κρι

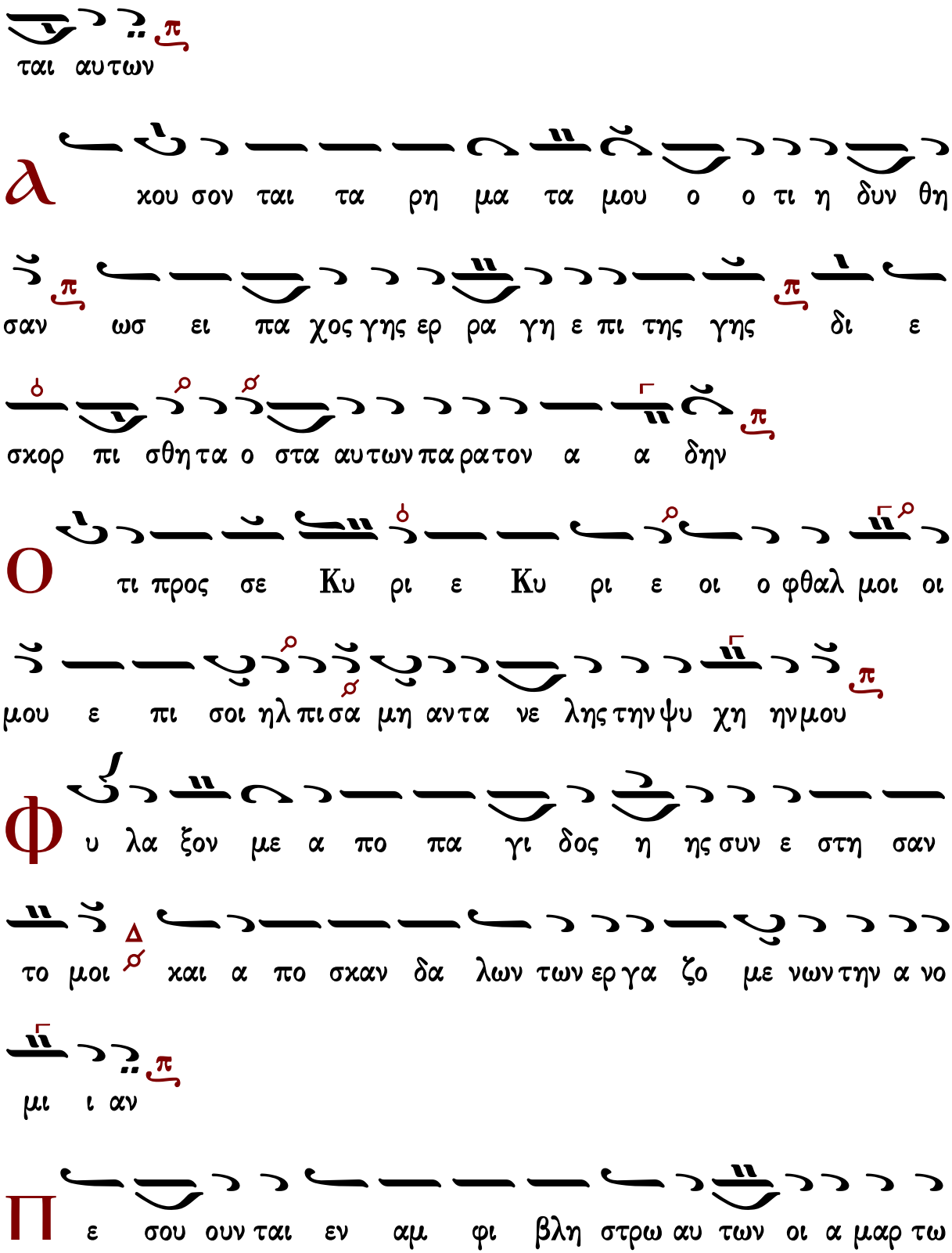
ται αυτων
λ
χου σον ται τα ρη μα τα μου ο ο τι η δυν θη
σαν ωσ ει πα χος γης ερ ρα γη ε πι της γης δι ε
σκορ πι σθη τα ο στα αυτων παρατον α α δην
ο
τι προς σε Κυ ρι ε Κυ ρι ε οι ο φθαλ μοι οι
μου ε πι σοι ηλ πισα μη αντα νε λης την ψυ χη ην μου
φ
υ λα ξον με α πο πα γι δος η ης συν ε στη σαν
το μοι και α πο σκαν δα λων των εργα ζο με νων την α νο
μι ι αν
Π
ε σου ουν ται εν αμ φι βλη στρω αυ των οι α μαρ τω

λοι χα τα μο ο νας ει μι ε γω ε ως αν πα ρε ε ελ

θω

Φ ω νη η μου προς Κυ ρι ον ε κε κρα ξα φω

νη μου προς Κυ ρι ον ε δε η θην

Є κ χε ω εν ω πι ον αυ του την δε η σι ιν

μου την θλι ψιν μου εν ω πι ον αυ του α παγ γε λω

Є ν τω εκ λει πειν εξ ε μου το πνευ μα μου και

συ ε ε γνως τας τρι βους μου

Є ν ο δω ταυ τη η ε πο ρευ ο ο μην ε κρυ

ψαν πα γι δα μοι

Κ α τε νο ουν εις τα δε ξι α και ε πε βλε πον

και ουκ ην ο ε πι γι νω σκων με

α πω λε το φυ γη απ ε μου και ουκ ε στιν ο εκ ζη

τω ων την ψυ χη ην μου

Θ κε κρα ξα προς σε Κυ ρι ε ει ει πα συ ει η ελ

πι ις μου με ρις μου ει εν γη η ζων των

Π ρο σχες προς την δε η σι ιν μου ο τι ε τα πει νω θην

σφο δρα

Ρ υ υ σαι με εκ των κα τα δι ω κον των με ο τι ε

κρα ται ω θησαν υ περ ε με

Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα

Πέτρου Βυζαντίου

Ἦχος λ/π ⸏ Πα

Πέτρου Εφεσίου
Αναστασιματάριον
1820 σ.157*

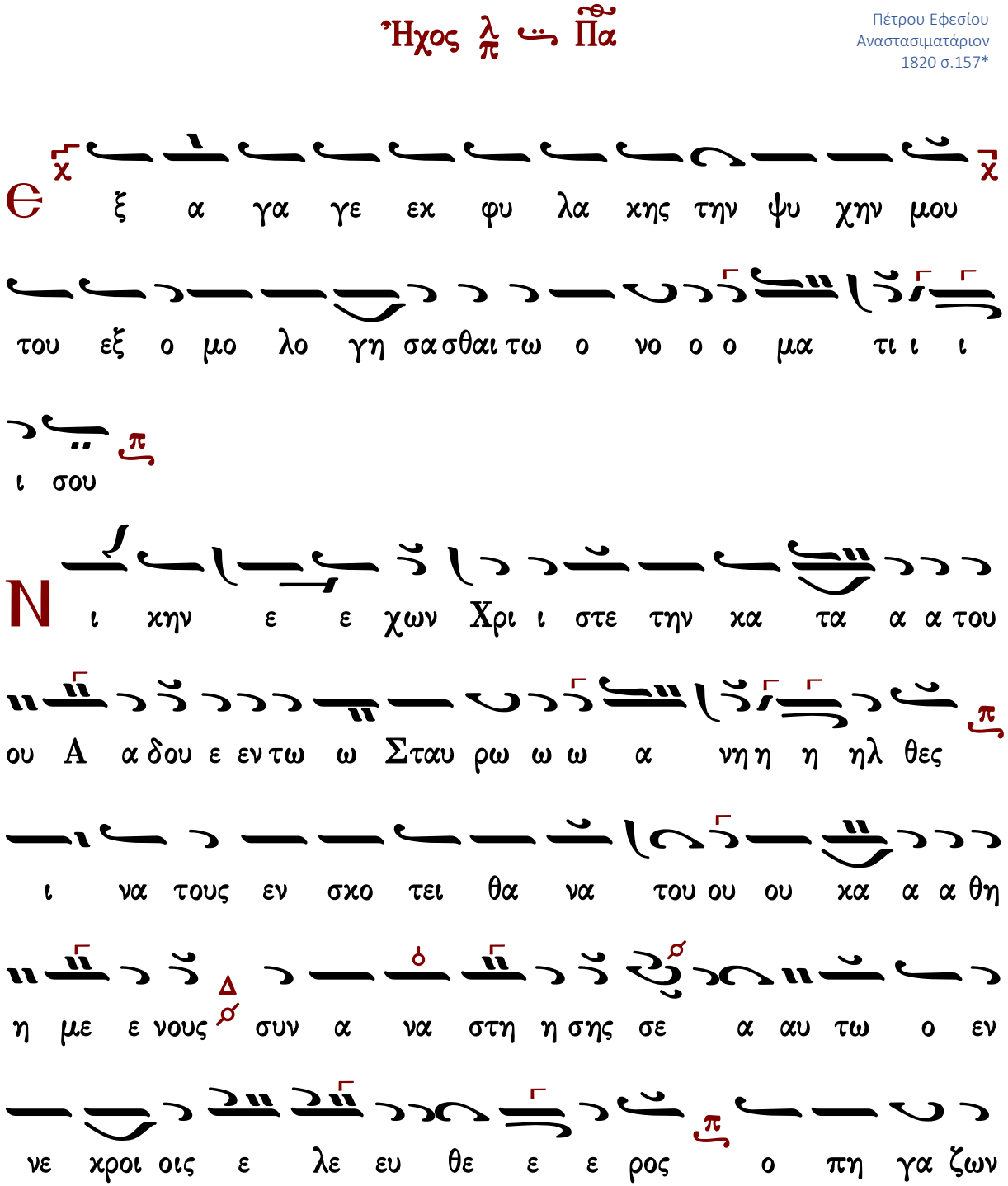

ζω ην εξ οι χει ου φω ω τος πανν το δυ υ να με

ε Σω ω τηρ ε λε ε η σο ον η η η μας

με υ πο με νου σι δι χαι οι ε ως

ου αν τα α πο δω ω ω ως μοι

C η με ρον ο Χρι στο ος θα να το ο ον πα α τη η σας κα

α θω ως ει πε εν α νε ε ε ε στη χαι την α α

γα αλ λι α α α σιν τω ω κο σμω ω ω ε δω

ω ρη η σα α α α το ι να παν τες χραυ γα ζο ον τες τον

υ μνον ου ου τως ει ει πω ω ω μεν η πη γη της

ζω ης το α προ σι το ον φως παν το δυ υ να

με Σω ω τηρ ε λε ε η σο ον η η η μας
Θ χ βα θε ων ε χε χρα ξα σοι Κυ ρι ε Κυ
ρι ε εισ α χου σον τη ης φω νη η η ης μου
C ε ε Κυ ρι ε ε ε το ον ο ον τα ε εν πα α α ση
τη χτι ι ι ι σει α μαρ τω λοι οι που φυ υ
υ γω ω ω ω μεν εν τω ου ρα νω αυ το ο ος
κα τοι οι κεις εν τω Α δη ε πα α τη η η
η σας θα α να α α α τον εις τα βα θη τα της
θα α λασ σης ε κει η χει ειρ σου Δε ε σπο ο ο
τα προς σε κα τα φευ γο μεν σοι προσ πι πτον τε ε ες

ι χε ε τε ευ ο ο ο ο μεν ο α να στα ας εκ

των νε ε χρων ε λε ε η σο ον η η η μας

Στιχηρά Ἀνατολικά

Γ ε νη θη τω τα ω τα σου προσ ε χον τα εις

την φω νην της δε η η σε ω ω ω ως μου

Θ ν τω Σταυ ρω ω σου ου Χρι ι στε κα αυ χω ω με

ε ε ε θα και την Α α α να α α στα σι ι ιν

σου υ μνου μεν και δο ο ξα α ζο ο ο ο μεν συ

γαρ ει ει Θε ε ος η η μω ων ε κτος σου αλ λο ον

ουκ οι οι οι δα α α α μεν

Θ αν α νο μι ας πα ρα τη ρη σης Κυ

ρι ε Κυ ρι ε τις υ πο στη σε ται ο τι πα

ρα σοι ο ι λα σμο ο ος ε ε ε ε στι

Δι α πα α αν τος ευ λο γουν τε ες το ον Κυ

υ ρι ι ον υ μνου ου μεν την Α να α στα σι

ιν α α αυ του Σταυ ρον γαρ υ υ υ πο ο μει

ει ει νας θα να τω θα α α α να τον ω ω

ω ω λε ε ε ε σε

Θε νε χεν του ο νο μα τος σου υ πε μει

να σε Κυ ρι ε υ πε μει νεν η ψυ χη μου

εις τον λο γον σου ηλ πι σεν η ψυ χη μου ε πι ι ι

τον Κυ υ ρι ι ι ον

Δο ξα τη δυ να α α μει σου ου Κυ υ ρι ι ι ι

ε ο τι ι κα τη ηρ γη η σας τον το κρα τος

ε ε ε ε χο ον τα του ου θα να α α α του α α

νε ε και αι νι ι σας η μα ας δι α α α του ου ου Σ τα αυ

ρου ου σου δω ρου ου με ε ε νο ος η η η μιν ζω

ω η ην και α φθαρ σι ι ι ι αν

πο φυ λα κης πρω ι ας με χρι νυ κτος

α πο φυ λα κης πρω ι ας ελ πι σα τω Ισ

ρα ηλ ε πι ι ι τον Κυ υ ρι ι ι ον

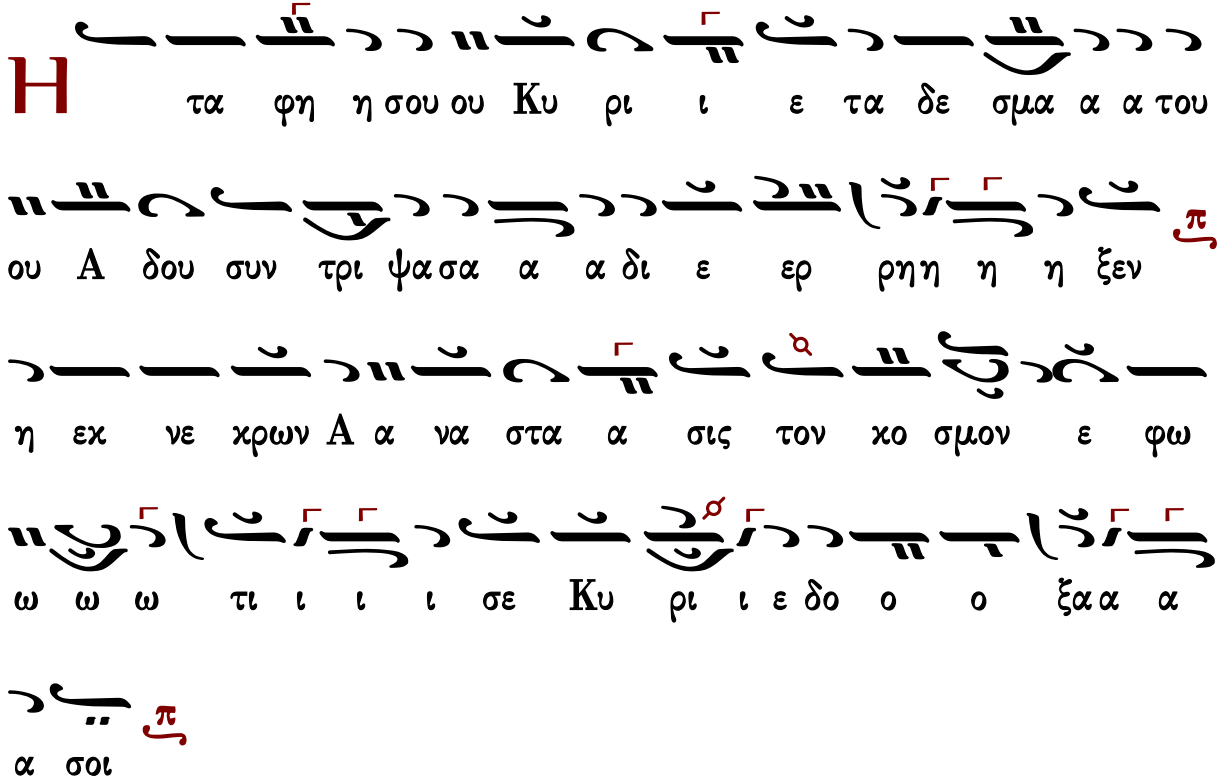

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου

Ἦχος λ π ⸏ Πα

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Αναστασιματάριον
1905 σ.268#

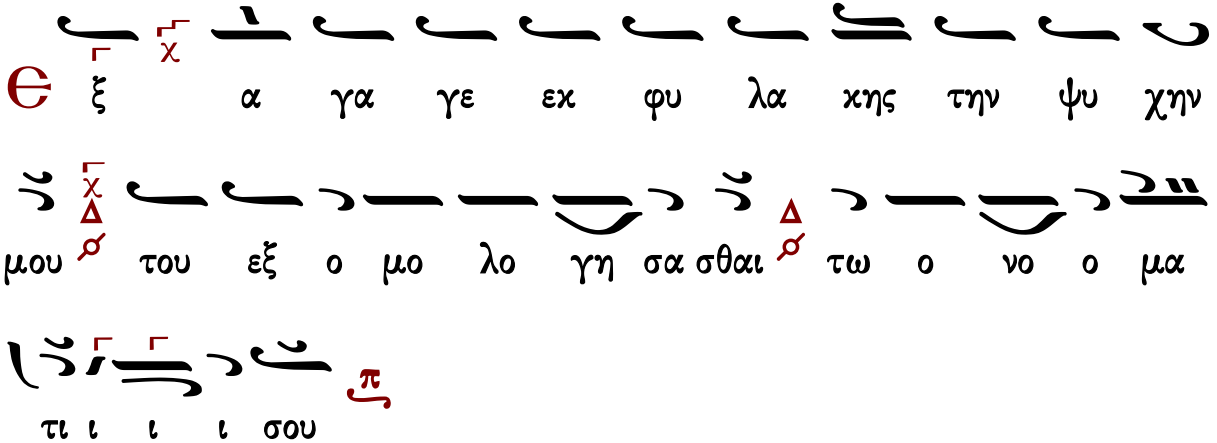

N ι κην ε χων Χρι ι στε την κα τα του α δου εν
τω Σταυ ρω ω α νη η η ηλ θες ι να τους εν σκο
τει θα να του ου ου κα α α θη η με ε ε
νους συν α να στη ση ης σε α αυ τω ο εν νε
χροι οις ε λε ευ θε ε ε ρος ο πη γα ζων ζω
ην εξ οι κει ου φω ω τος παν το δυ υ υ να α
α με ε Σω ω ω τηρ ε λε ε η σο ον η
η η μας
Θ με υ πο με νου σι δι ι και οι
ε ως ου ου αν τα α α πο δω ω ω ως μοι

C η με ρον ο Χρι στος θα να α α το ο ον πα α τη

σας χα θως ει ει ει πε εν α νε ε ε ε στη

χαι την α γα αλ λι α α α σιν τω ω χο

σμω ω ω ω ε δω ρη η σα α α α το ι να παν τες χρα

αυ γα ζο ον τες τον υ υ μνον ου ου τως ει ει πω

ω ω μεν η πη γη της ζω ης το α προ σι το

ον φως παν το δυ υ υ να α α με ε Σω ω ω

τηρ ε λε ε ε η σο ον η η η μας

Θ χ βα θε ων ε χε χρα ξα σοι Κυ ρι ε

Κυ ρι ε εισ α κου σον της φω νη η η η ης

μου
C ε ε Κυ ρι ι ε τον ο ο ον τα εν πα α ση
η η τη η χτι ι ι σει α μαρ τω λοι οι που φυ υ
υ υ υ υ υ υ γω μεν εν τω ου ρα νω αυ
τος κα τοι οι κεις εν τω α δη ε πα τη η η σας
θα α να α α α τον εις τα βα α α α θη τα της
θα α λασ σης ε κει η χει ειρ σου Δε ε σπο ο ο
τα προς σε κα τα φευ γο μεν σοι προσ πι πτον τε
ε ες ι κε ε τε ευ ο ο ο ο μεν ο α να
σταα ας εκ τω ων νε ε ε χρων ε λε ε η

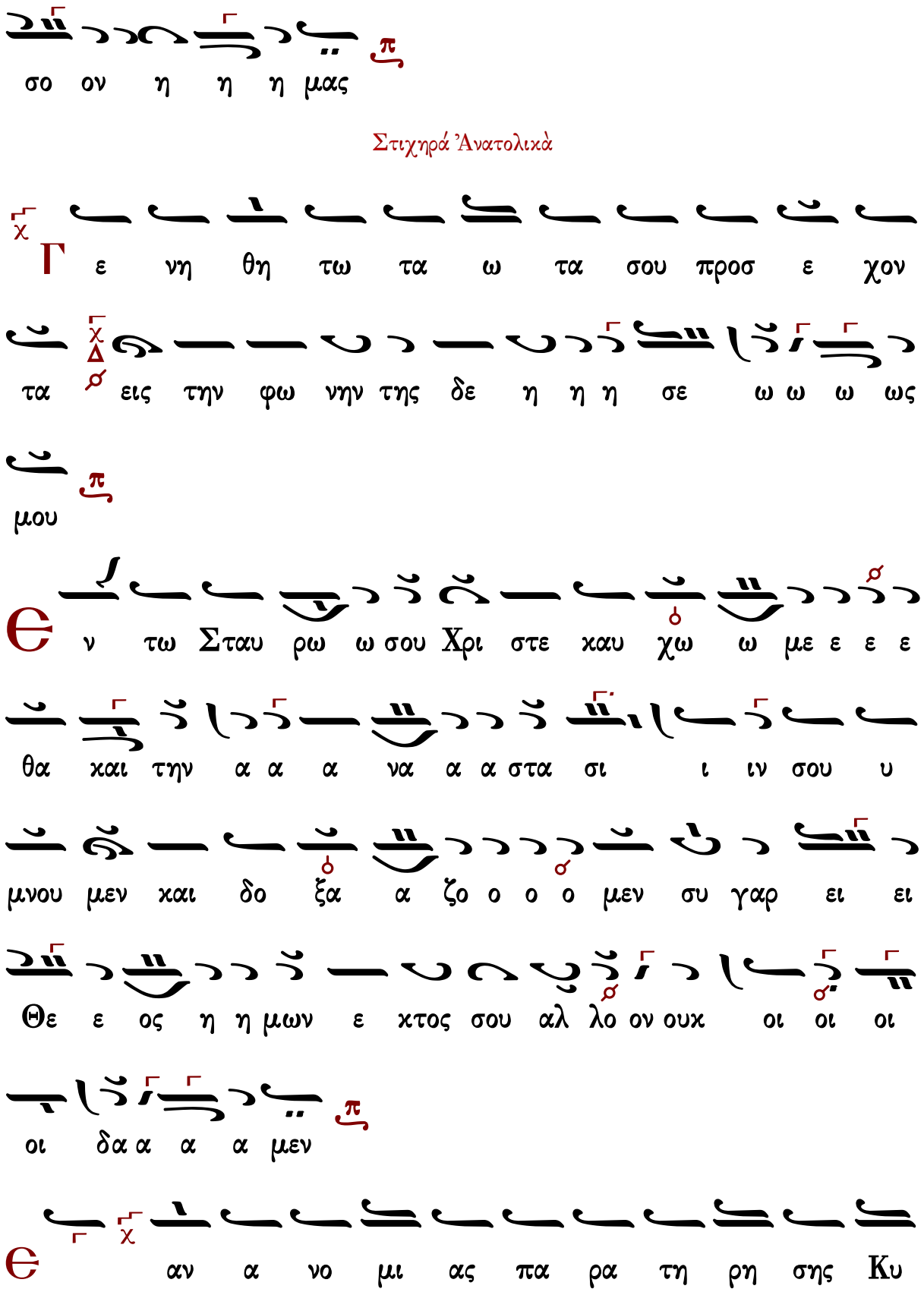
σο ον η η η μας
Στιχηρά Ἀνατολικά
Γ ε νη θη τω τα ω τα σου προσ ε χον
τα εις την φω νην της δε η η η σε ω ω ω ως
μου
Θ ν τω Σταυ ρω ω σου Χρι στε χαυ χω ω με ε ε ε
θα χαι την α α α να α α στα σι ι ιν σου υ
μνου μεν χαι δο ξα α ζο ο ο ο μεν συ γαρ ει ει
Θε ε ος η η μων ε χτος σου αλ λο ον ουκ οι οι οι
οι δα α α α μεν
Θ αν α νο μι ας πα ρα τη ρη σης Κυ

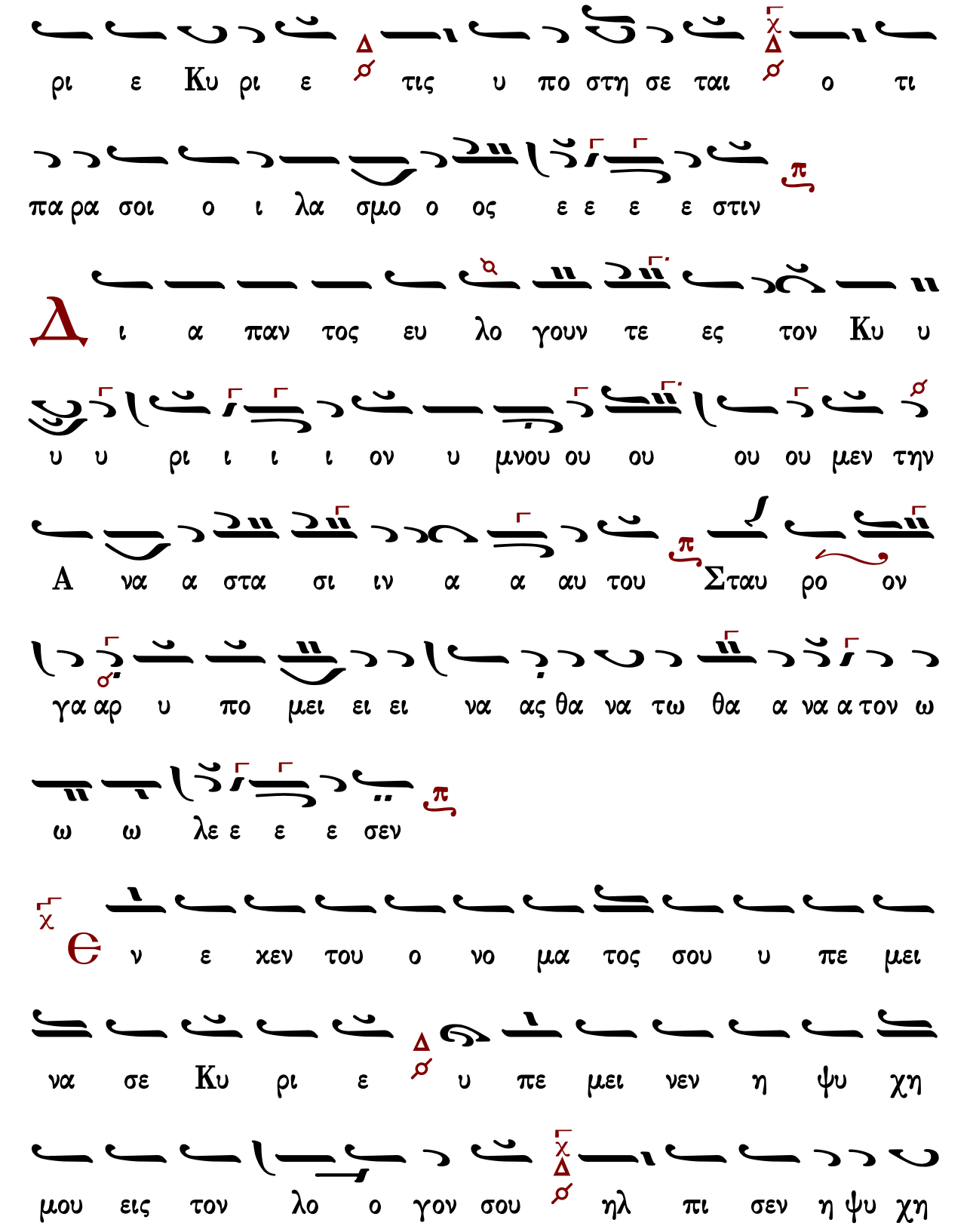
ρι ε Κυ ρι ε τις υ πο στη σε ται ο τι
πα ρα σοι ο ι λα σμο ο ος ε ε ε ε στιν
Δ ι α παν τος ευ λο γουν τε ες τον Κυ υ
υ υ ρι ι ι ι ον υ μνου ου ου ου ου μεν την
Α να α στα σι ιν α α αυ του Σταυ ρο ον
γα αρ υ πο μει ει ει να ας θα να τω θα α να α τον ω
ω ω λε ε ε ε σεν
Θ ν ε χεν του ο νο μα τος σου υ πε μει
να σε Κυ ρι ε υ πε μει νεν η ψυ χη
μου εις τον λο ο γον σου ηλ πι σεν η ψυ χη

μου ε πι τον Κυ υ ρι ι ι ον

Δ ο ξα τη δυ να α α α μει σου Κυ υ ρι ι ι ι

ε ο τι κα α τη ηρ γη η σας τον το κρα τος

ε ε ε ε χο ον τα του ου θα να α α α του α α

νε ε και νι ι ι σας η μα ας δι α α α του

ου ου Στα αυ ρου ου ου σου δω ρου ου ου με ε ε

νο ος η η η μιν ζω ω η ην και α α φθαρ σι ι

ι ι αν

λ πο φυ λα κης πρω ι ας με χρι νυ κτος

α πο φυ λα κης πρω ι ας ελ πι σα τω Ισ ρα

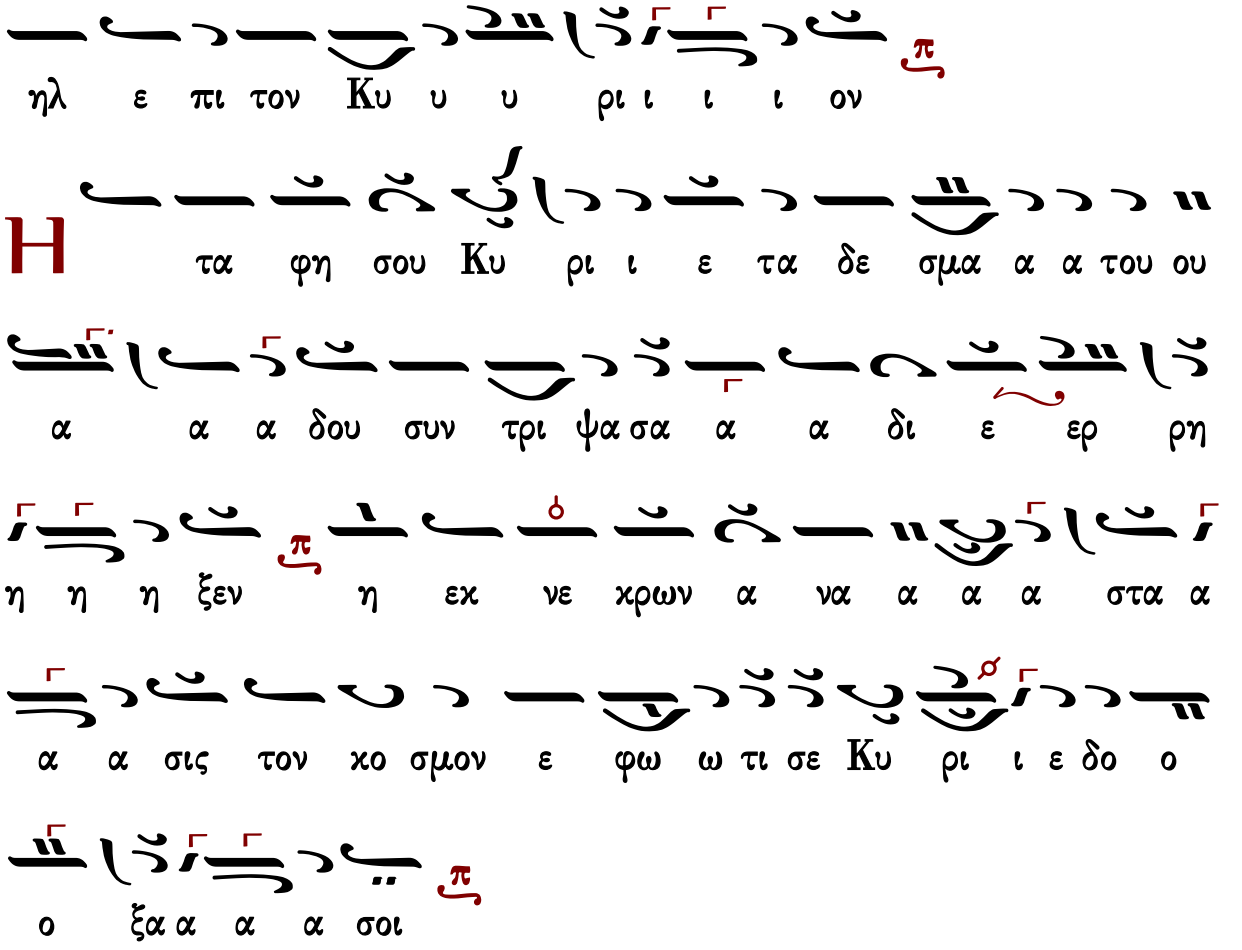

Κωνσταντίνου Πρίγγου

Ἦχος λ π ⸏ Πα

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Ἀναστασιματάριον
1952 σ.96*

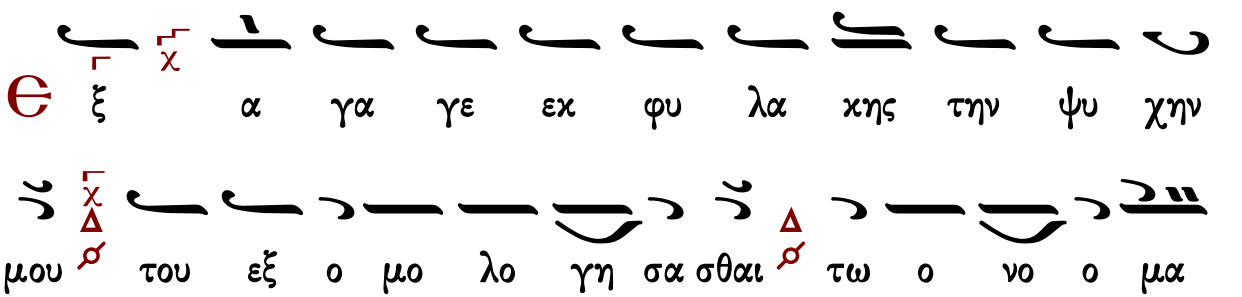

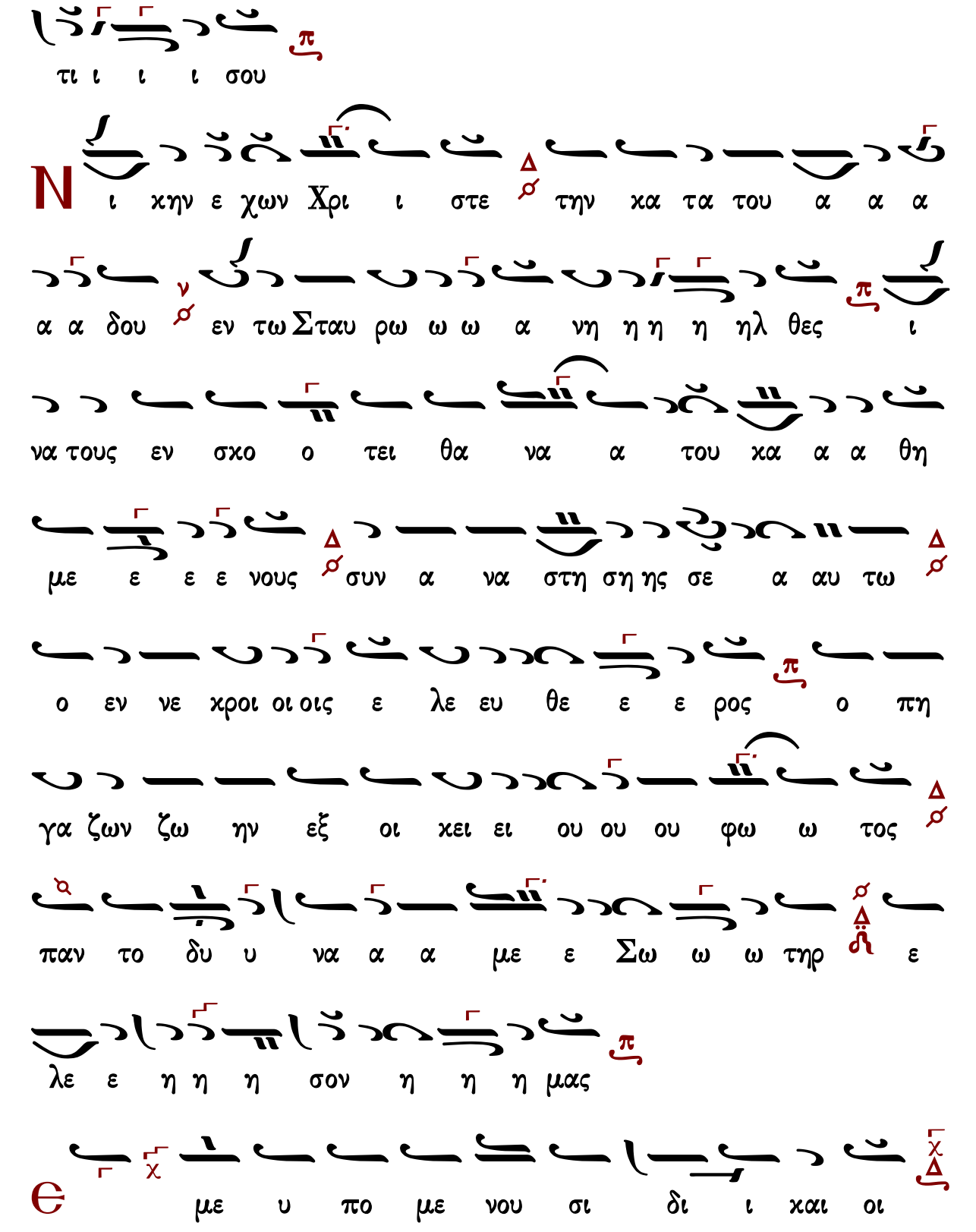
τι ι ι ι σου
N ι χην ε χων Χρι ι στε την κα τα του α α α
α α δου εν τω Σταυ ρω ω ω α νη η η η ηλ θες ι
να τους εν σκο ο τει θα να α του κα α α θη
με ε ε ε νους συν α να στη ση ης σε α αυ τω
ο εν νε χροι οι οις ε λε ευ θε ε ε ρος ο πη
γα ζων ζω ην εξ οι κει ει ου ου ου φω ω τος
παν το δυ υ να α α με ε Σω ω ω τηρ ε
λε ε η η η σον η η η μας
Θ με υ πο με νου σι δι ι και οι

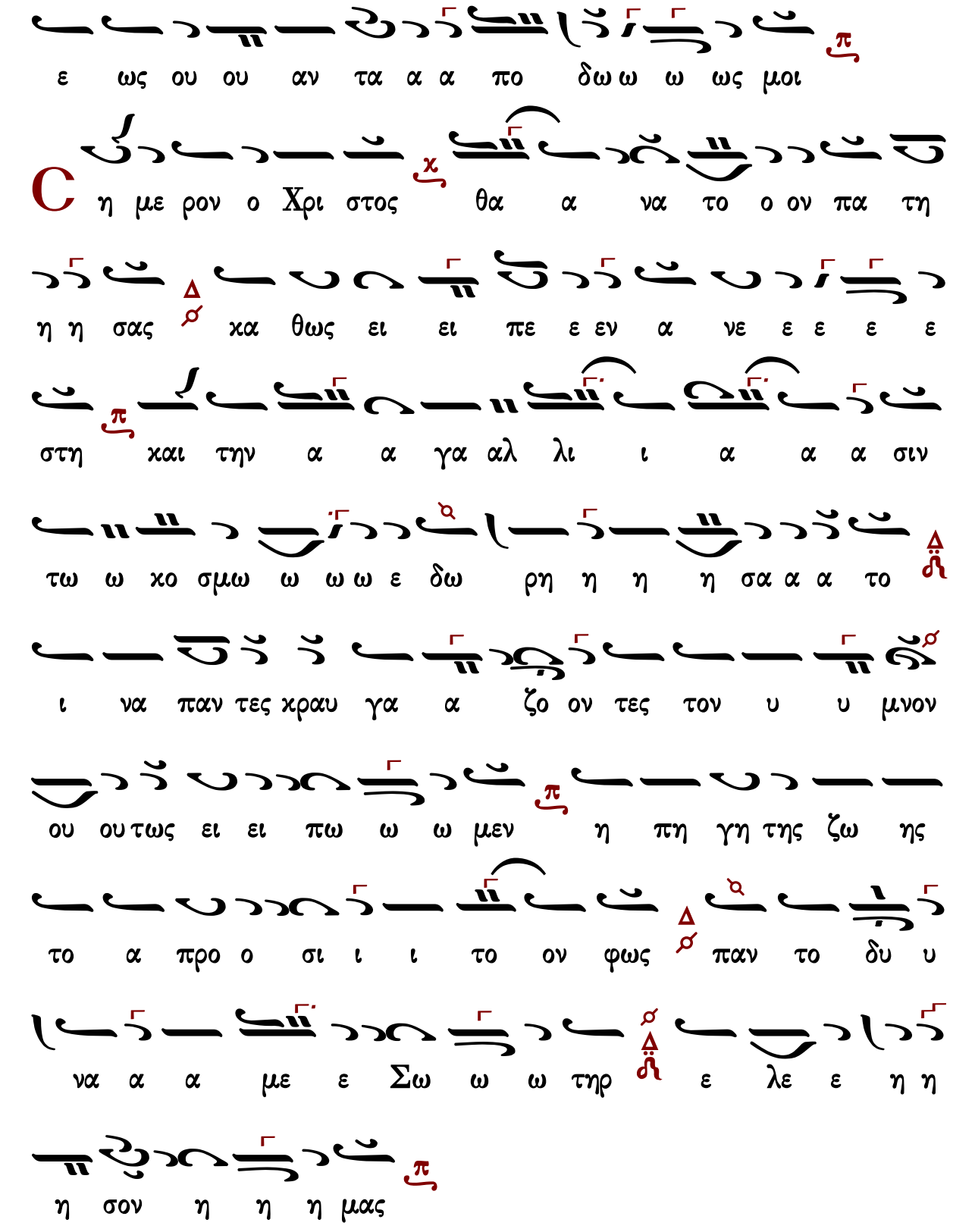
ε ως ου ου αν τα α α πο δω ω ω ως μοι
C η με ρον ο Χρι στος θα α να το ο ον πα τη
η η σας κα θως ει ει πε ε εν α νε ε ε ε ε
στη και την α α γα αλ λι ι α α α σιν
τω ω κο σμω ω ω ω ε δω ρη η η η σα α α το
ι να παν τες χραυ γα α ζο ον τες τον υ υ μνον
ου ου τως ει ει πω ω ω μεν η πη γη της ζω ης
το α προ ο σι ι ι το ον φως παν το δυ υ
να α α με ε Σω ω ω τηρ ε λε ε η η
η σον η η η μας

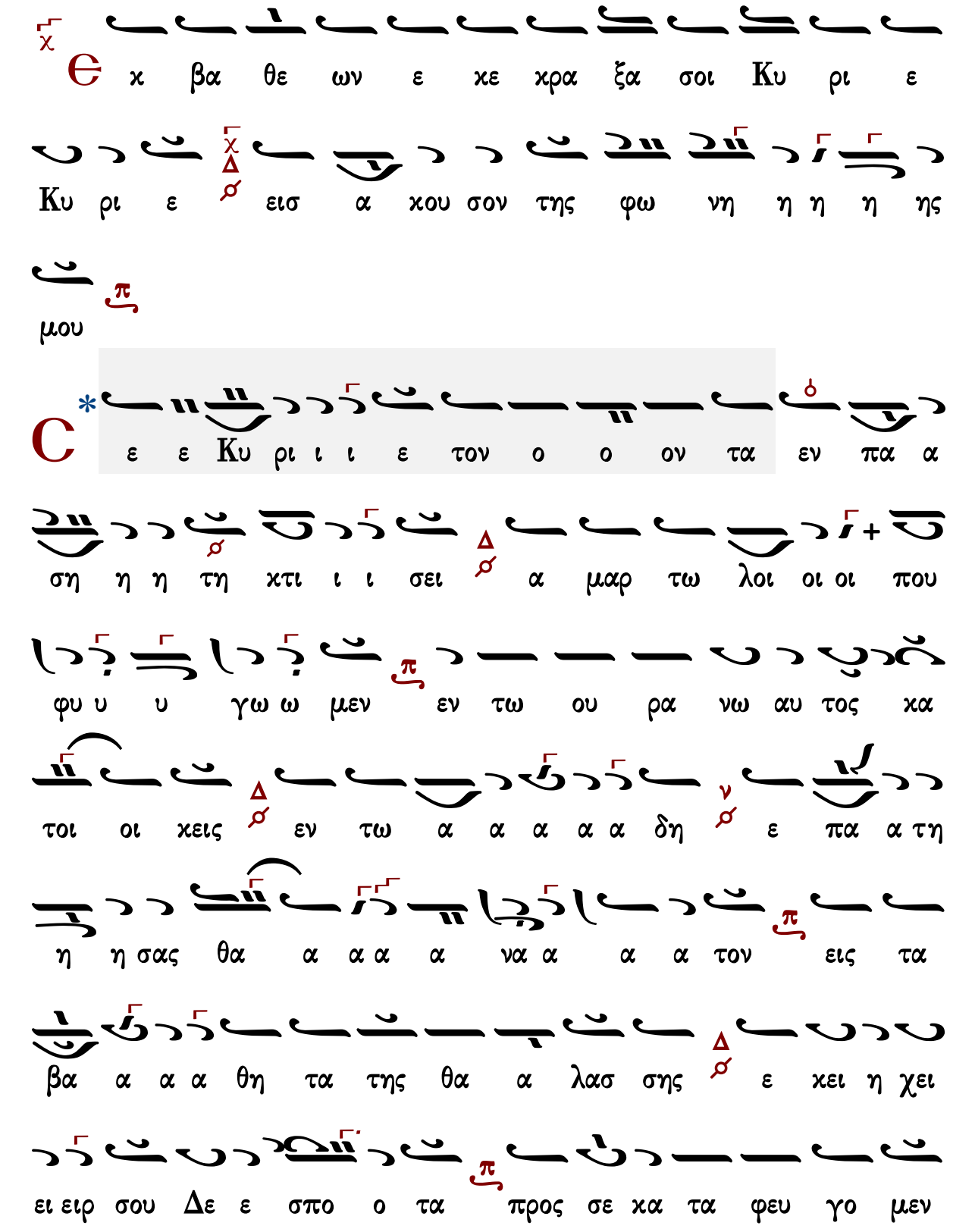
Θ χ βα θε ων ε χε χρα ξα σοι Κυ ρι ε
Κυ ρι ε εισ α χου σον της φω νη η η η ης
μου
C ε ε Κυ ρι ι ι ε τον ο ο ον τα εν πα α
ση η η τη χτι ι ι σει α μαρ τω λοι οι οι που
φυ υ υ γω ω μεν εν τω ου ρα νω αυ τος κα
τοι οι χεις εν τω α α α α α δη ε πα α τη
η η σας θα α α α α να α α α τον εις τα
βα α α α θη τα της θα α λασ σης ε χει η χει
ει ειρ σου Δε ε σπο ο τα προς σε κα τα φευ γο μεν

σοι προσ πι πτον τε ε ε ες ι χε τε ε ε ε ε

ευ ο ο ο μεν ο α να στα ας ε ε εχ τω

ων νε ε ε χρων ε λε ε η η η σον η η η

μας

*Σε Κυ ρι ε τον ο ο ον τα

Στιχηρά Ἀνατολικά

Γ ε νη θη τω τα ω τα σου προσ ε χον

τα εις την φω νην της δε η η η σε ω ω ω ως

μου

Θ ν τω Σταυ ρω σου Χρι στε καυ χω ω με ε ε θα και

τη ην Α α α να α α στα σι ι ιν σου υ μνου μεν και

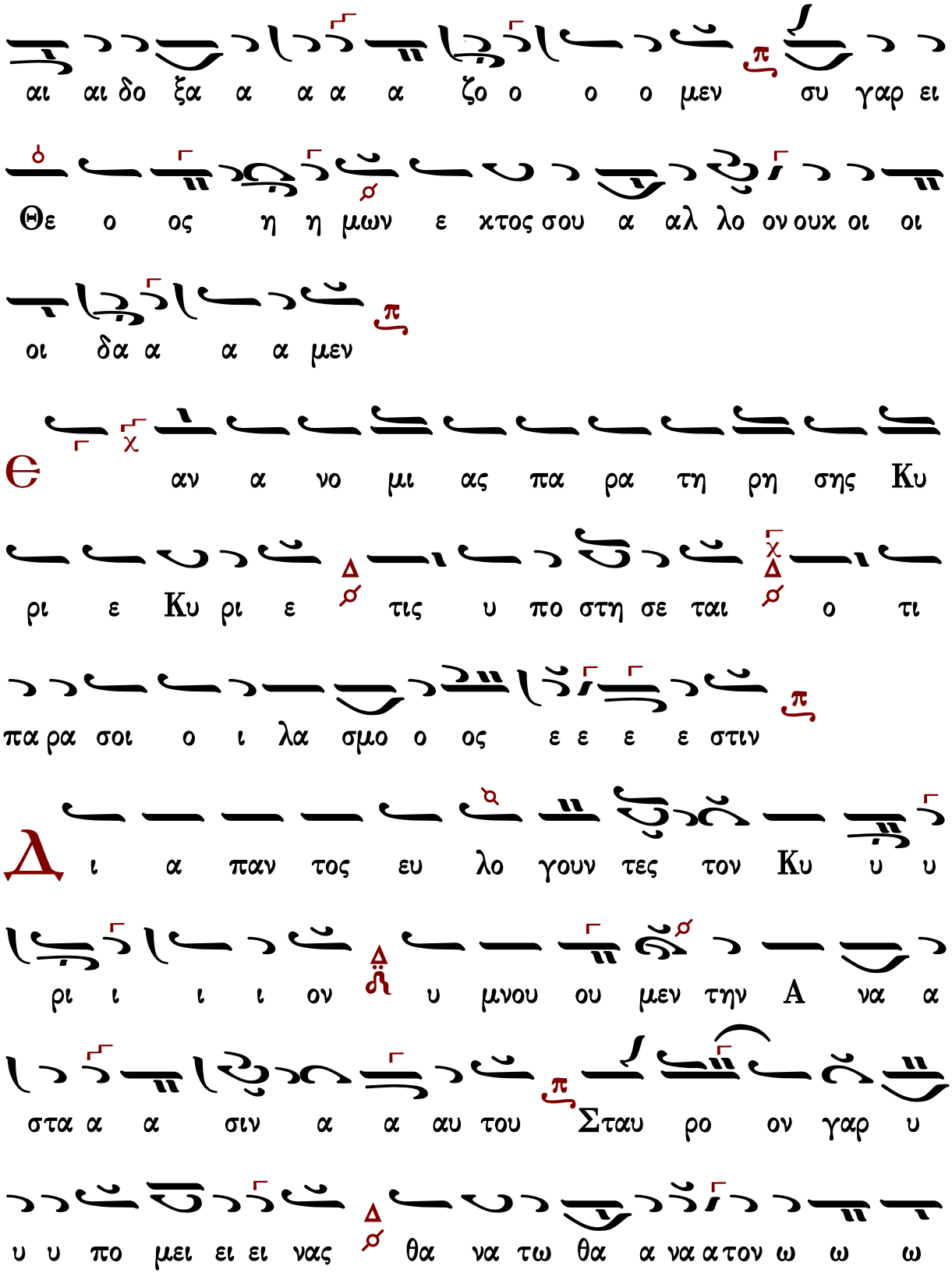
αι αι δο ξα α α α α ζο ο ο ο μεν συ γαρ ει
Θε ο ος η η μων ε χτος σου α αλ λο ον ουκ οι οι
οι δα α α α μεν
Є αν α νο μι ας πα ρα τη ρη σης Κυ
ρι ε Κυ ρι ε τις υ πο στη σε ται ο τι
πα ρα σοι ο ι λα σμο ο ος ε ε ε ε στιν
Δ ι α παν τος ευ λο γουν τες τον Κυ υ υ
ρι ι ι ι ον υ μνου ου μεν την Α να α
στα α α σιν α α αυ του Σταυ ρο ον γαρ υ
υ υ πο μει ει ει νας θα να τω θα α να α τον ω ω ω

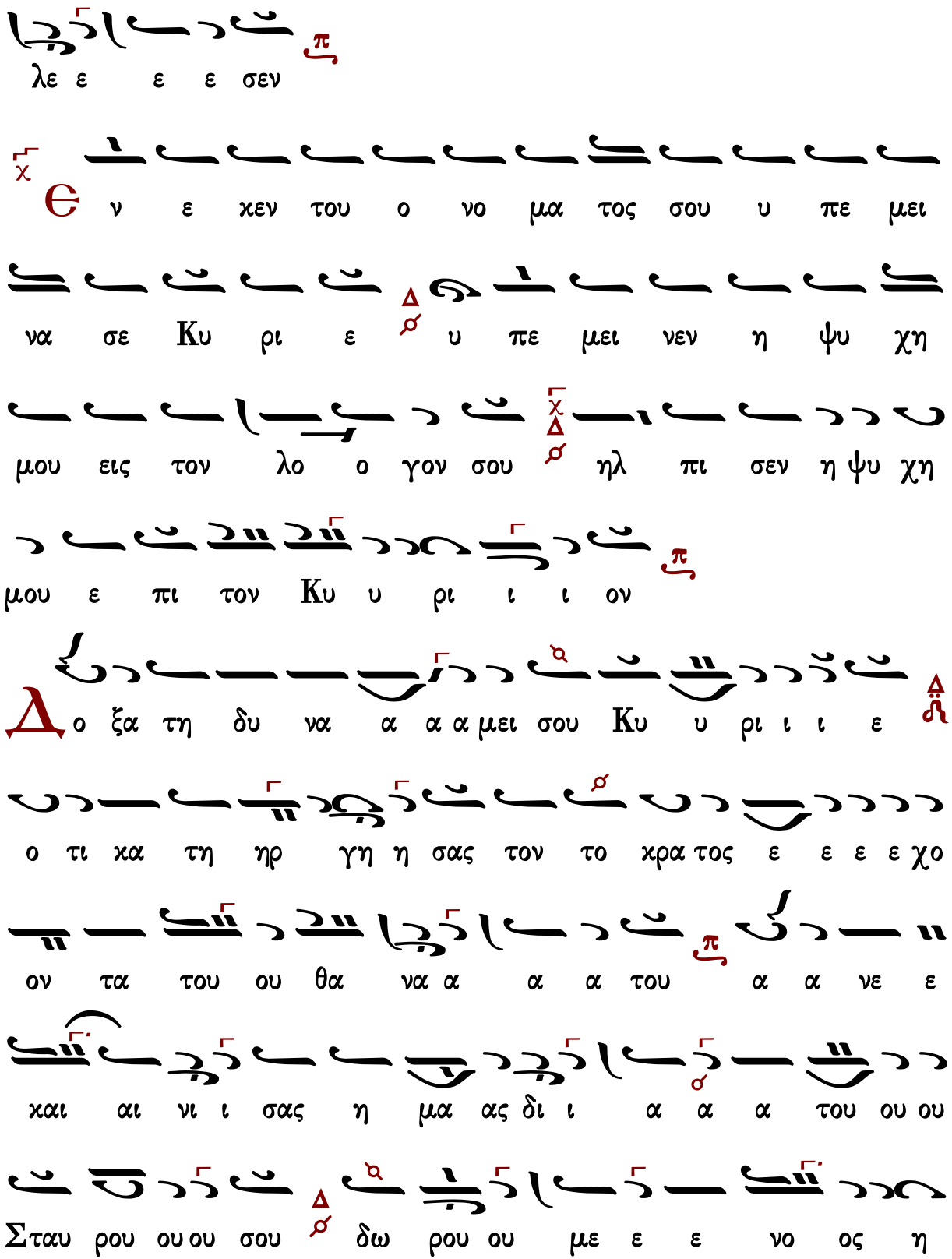
λε ε ε ε σεν
Θ ν ε χεν του ο νο μα τος σου υ πε μει
να σε Κυ ρι ε υ πε μει νεν η ψυ χη
μου εις τον λο ο γον σου ηλ πι σεν η ψυ χη
μου ε πι τον Κυ υ ρι ι ι ον
Δο ξα τη δυ να α α α μει σου Κυ υ ρι ι ι ε
ο τι κα τη ηρ γη η σας τον το κρα τος ε ε ε ε χο
ον τα του ου θα να α α α του α α νε ε
και αι νι ι σας η μα ας δι ι α α α του ου ου
Σταυ ρου ου ου σου δω ρου ου με ε ε νο ος η

η η μιν ζω ω ω η η η ην και α α φθαρ

σι ι ι ι αν

πο φυ λα κης πρω ι ας με χρι νυ κτος

α πο φυ λα κης πρω ι ας ελ πι σα τω Ισ ρα

ηλ ε πι τον Κυ υ υ ρι ι ι ι ον

Η τα φη σου ου Κυ υ ρι ι ε τα δε σμα α

α του α α α δου συν τρι ψα σα α α δι ε ε ε ε ερ

ρη η η η ξεν η εκ νε κρω ων α να α α

α στα α α α σις τον κο σμον ε φω ω τι ι

σε Κυ υ ρι ι ι ι ε δο ο ο ξα α α α σοι

Ἦχος λ̇ π̇ ... Πα

Ἐλευθερίου Π. Γεωργιάδη
Τρίτομος Ἀνθολογία
Τόμος α΄ Ἑσπερινὸς
Θεσσαλονίκη 1986 σ.235*

Θ ξ α γα γε εκ φυ λα κης την ψυ χην

μου του εξ ο μο λο γη σα σθαι τω ο νο ο μα

τι ι ι ι σου

Ν ι κην ε ε ε χων Χρι ι στε την κα τα του

α α α δου εν τω Σταυ ρω ω α νη η η ηλ θες

ι να τους εν σκο τει θα να του ου ου κα α α θη η

με ε ε νους συν α να στη ση ης σε α αυ τω ο εν

νε κροι οι οις ε λε ευ θε ε ε ρος ο πη γα ζων

ζω ην εξ οι κει ου φω ω τος παν το δυ υ υ

να α α με ε Σω ω ω τηρ ε λε ε η σο

ον η η η μας

Θ

με υ πο με νου σι δι ι χαι οι

ε ως ου ου αν τα α α πο δω ω ω ως μοι

C η με ρον ο Χρι στος θα να α α το ο ον πα α

τη η η σας κα θως ει ει ει πε εν α νε ε ε ε

στη και την α α γα αλ λι ι α α α σιν

τω ω κο σμω ω ω ω ε δω ρη η η η σα α α το

ι να παν τες κρα αυ γα ζο ον τες τον υ υ μνον ου ου ου

τως ει ει πω ω ω μεν η πη γη της ζω ης το

α προ σι το ον φως παν το δυ υ να α α με

ε Σω ω ω τηρ ε ε λε ε ε η σο ον η η η

μας

Є χ βα θε ων ε χε χρα ξα σοι Κυ ρι ε

Κυ ρι ε εισ α χου σον της φω νη η η η ης

μου

C ε ε Κυ υ ρι ι ι ε τον ο ο ον τα εν

πα α σι ι ι τη χτι ι ι σει α μαρ τω λοι οι οι

που φυ υ υ γω ω μεν εν τω ου ρα νω αυ τος κα

τοι οι χεις εν τω α α α δη ε πα τη η η σας

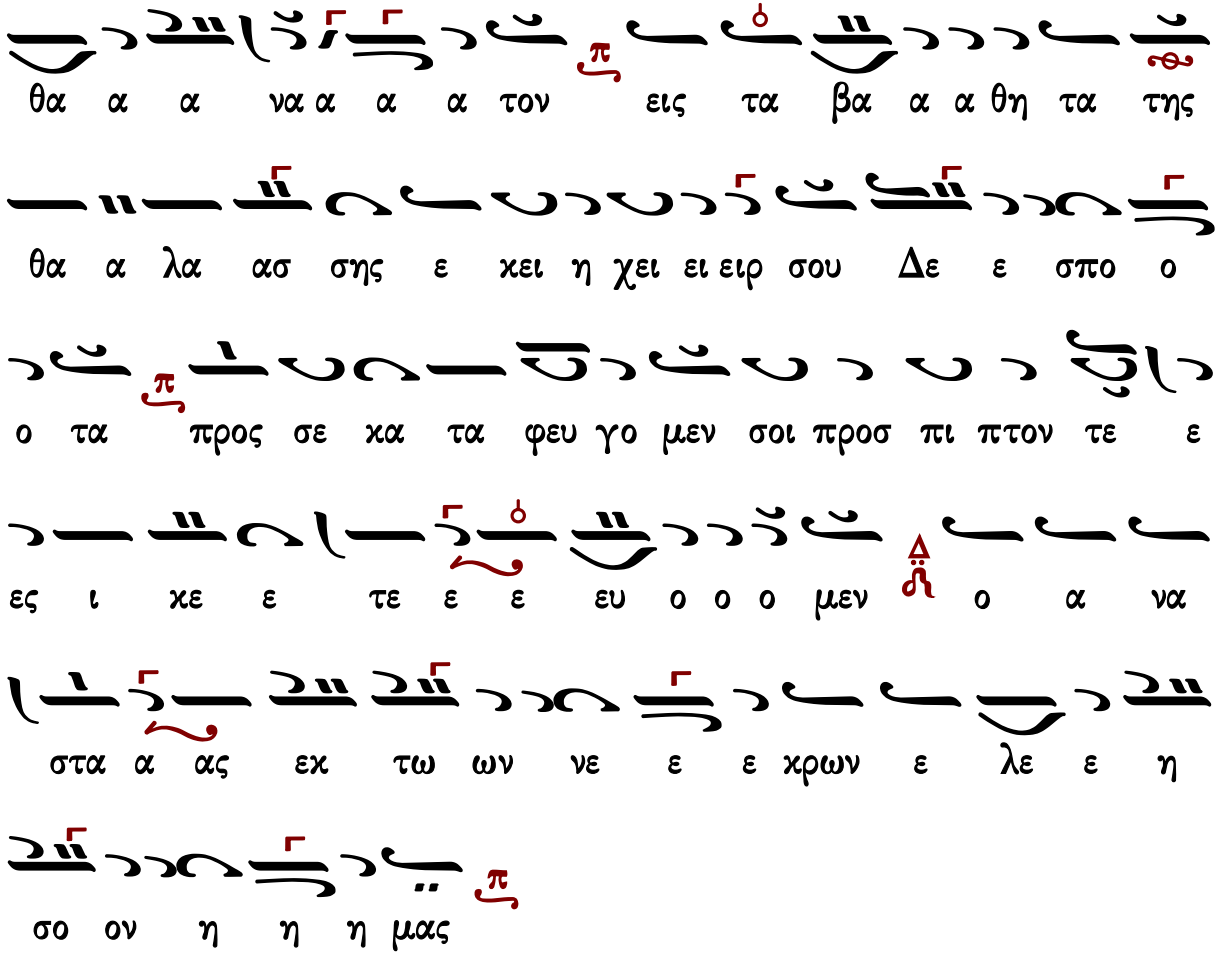

Στιχηρὰ Ἀνατολικὰ

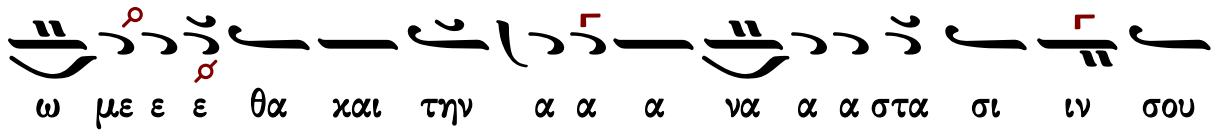

ω με ε ε θα χαι την α α α να α α στα σι ιν σου

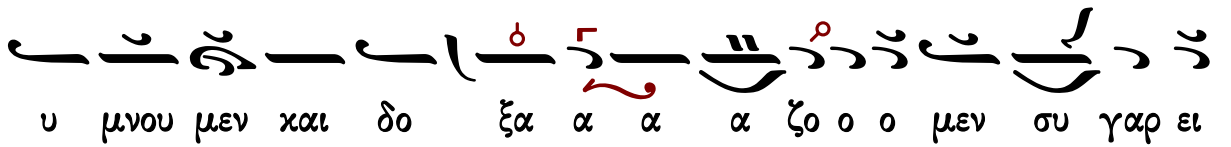

υ μνου μεν χαι δο ξα α α α ζο ο ο μεν συ γαρ ει

Θε ε ος η η μων ε χτος σου αλ λο ον ουχ οι οι οι δα α

α α μεν

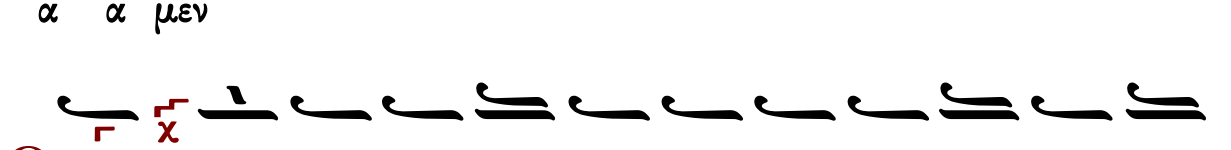

Є αν α νο μι ας πα ρα τη ρη σης Κυ

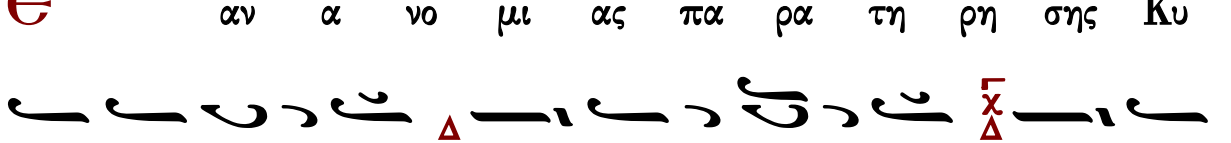

ρι ε Κυ ρι ε τις υ πο στη σε ται ο τι

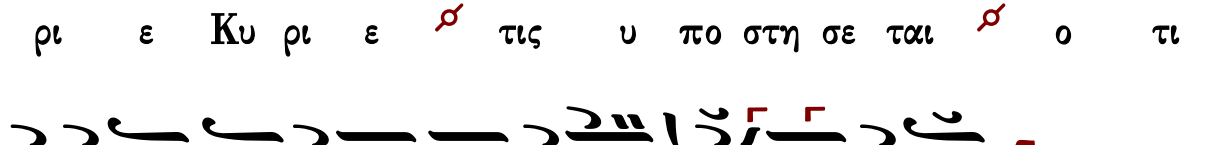

πα ρα σοι ο ι λα σμο ο ος ε ε ε ε στιν

Δ ι α παν τος ευ λο γου ουν τες τον Κυ υ

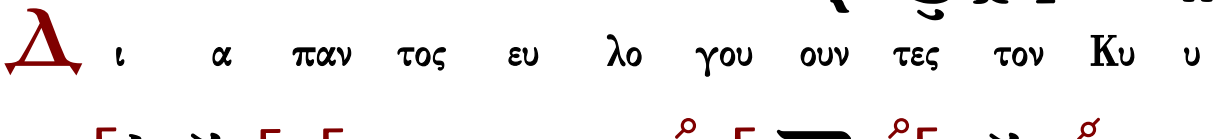

υ υ ρι ι ι ι ον υ μνου ου ου ου ου μεν την α

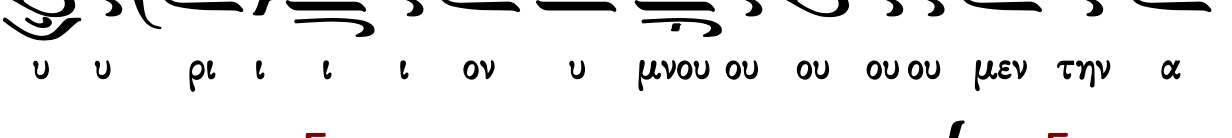

να α στα σι ιν α α αυ του Σταυ ρο ον γα αρ

υ πο ο μει ει ει να ας θα να τω θα α να α τον ω ω

ω λε ε ε ε σεν

Θ ν ε χεν του ο νο μα τος σου υ πε μει

να σε Κυ ρι ε υ πε μει νεν η ψυ χη

μου εις τον λο ο γον σου ηλ πι σεν η ψυ χη

μου ε πι τον Κυ υ ρι ι ι ον

Δ ο ξα τη δυ να α α α μει σου Κυ υ υ υ ρι ι

ι ε ο τι κα α τη ηρ γη η σας τον το κρα τος

ε ε ε ε χο ον τα του ου θα να α α α του α α

νε ε και αι νι ι ι σας η μα ας δι α α α

του ου ου σταυ ρου ου ου σου δω ρου ου ου με ε ε

νο ος η η η μιν ζω ω ω η η η ην και α α

φθαρ σι ι ι ι αν

πο φυ λα κης πρω ι ας με χρι νυ κτος

α πο φυ λα κης πρω ι ας ελ πι σα τω Ισ ρα

ηλ ε πι τον Κυ υ υ ρι ι ι ι ον

Η τα φη η σου Κυ υ ρι ε τα δε σμα α α του

Α α δου συν τρι ψα σα α α δι ε ε ερ ρη η η η

ξεν η εκ νε κρω ω ων α να α α στα α

α α σις τον κο σμον ε φω ω τι ι σε Κυ υ

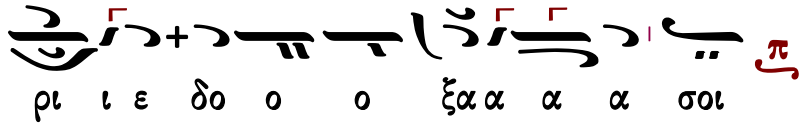

Δογματικὸν Θεοτοκίον

Πέτρου Βυζαντίου

ἀργοσύντομον

Ἦχος λ ⸏ Πα

Πέτρου Εφεσίου
Αναστασιματάριον
1820 σ.162*

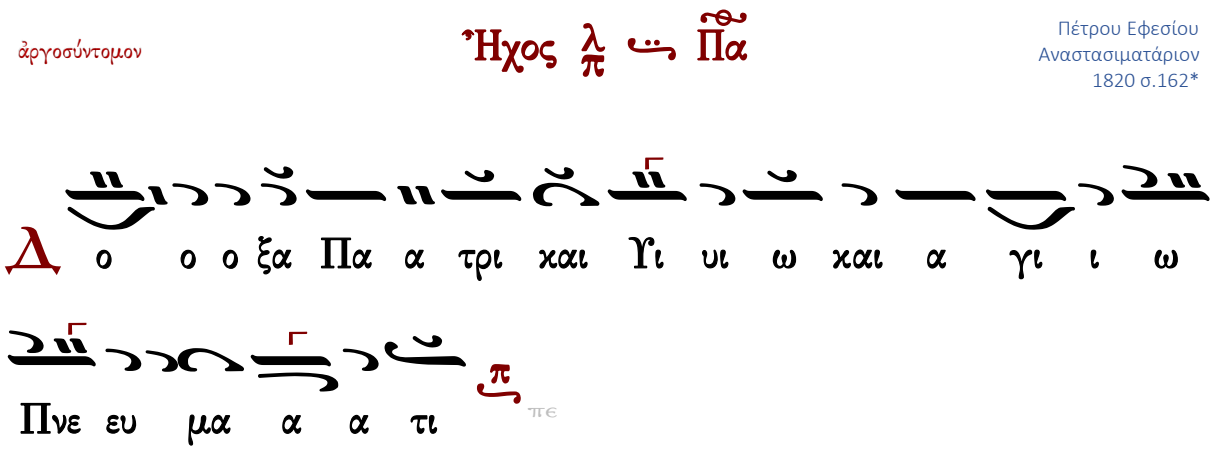

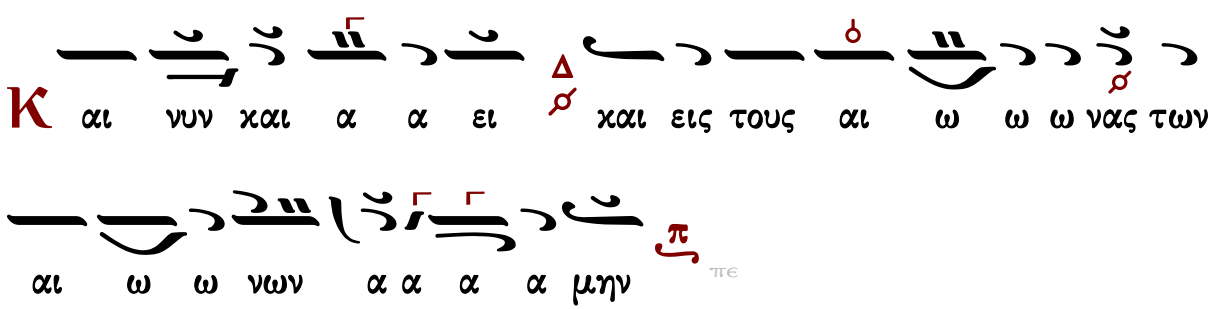

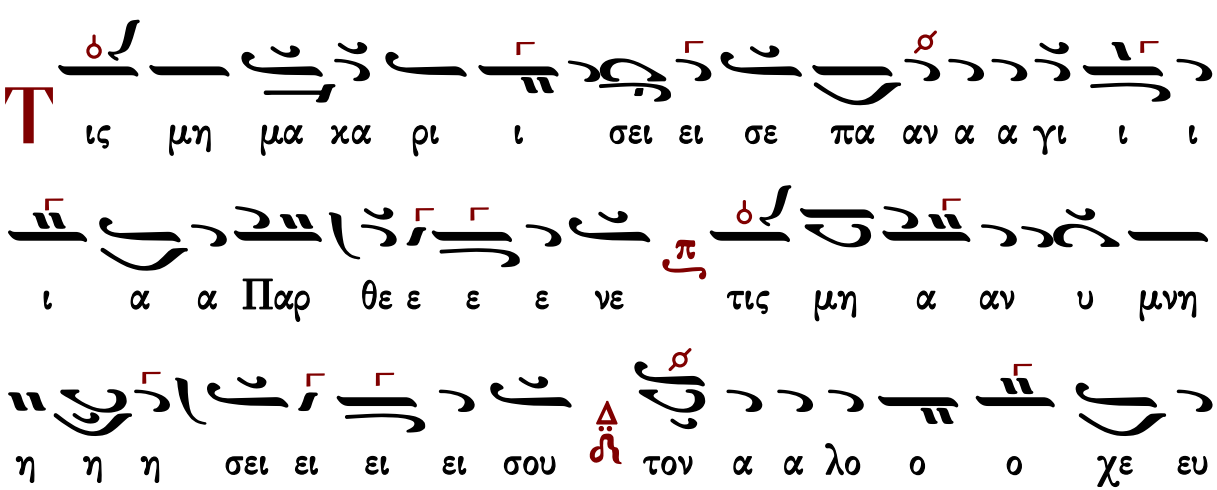

τον το ο ο ο χον ο γαρ α χρο νως εκ Πα τρος εκ

λαμ ψας Υι ος μο νο ο ο γε ε νης ο αυ τος εκ

σου ου της α α γνη η ης προ ο η η ηλ θεν α

φρα α στως σα αρ χω ω ω θεις φυ υ σει Θε ε ο

ο ος υ υ πα αρ χων και φυ σει γε νο με νος α αν

θρω ω πος δι ι η η η η μας ουκ εις δυ α α

δα α προσ ω ω ω ω πων τε ε μνο ο με ε ε ε νος αλλ

εν δυ α α δι ι φυ υ σε ε ων α συγ χυ υ τως

γνω ω ω ρι ζο ο με ε ε ε νος αυ το ον ι ι

κε τε ευ ε σε μνη Παμ μα κα α α α ρι ι ι ι στε

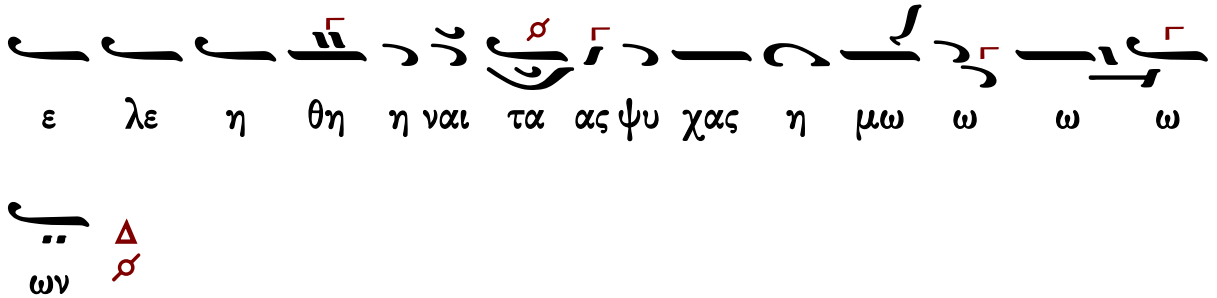

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου

Ἀργοσύντομον

Ἦχος λ/π ⸏ Πα

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Αναστασιματάριον 1905 σ.271#

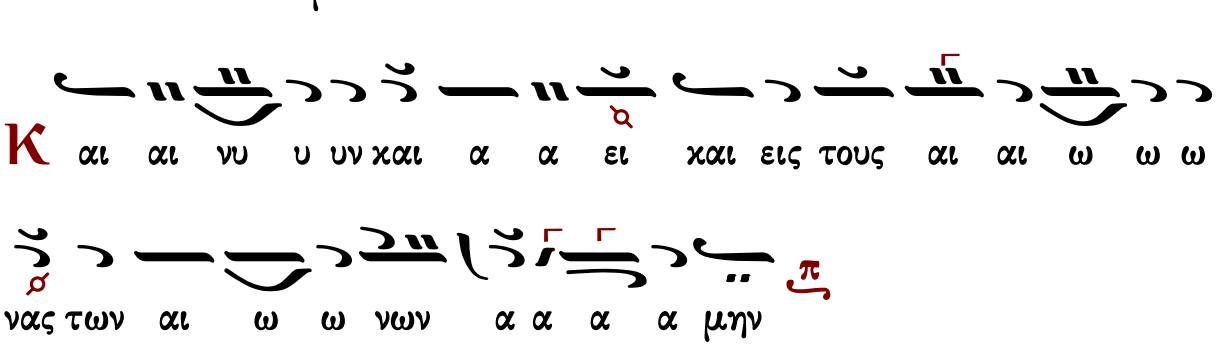

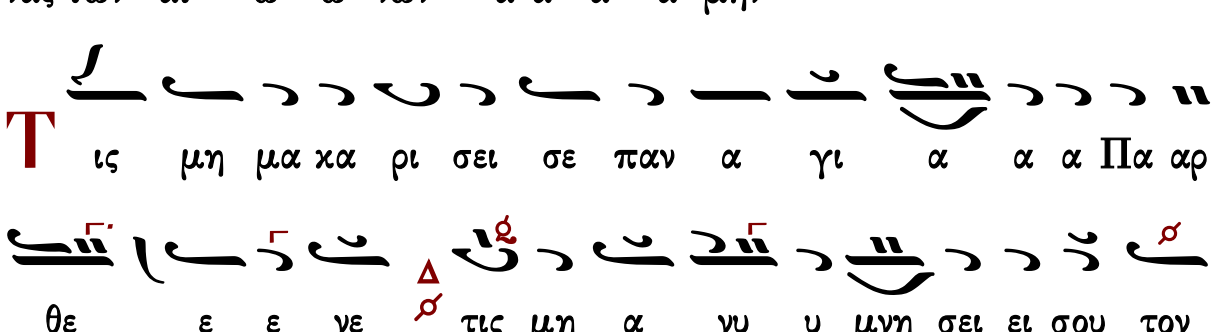

α λο ο ο χε ε ευ τον το ο ο ο χον ο γαρ α

χρο νως εκ Πα τρος εκ λα αμ ψας Υι ος Μο ο νο

γε ε νης ο αυ τος εκ σου ου της α α α γνη η ης

προ ο η ηλ θεν α φρα α α στως σα αρ κω ω ω

θεις φυ σει Θε ε ε ο ο ος υ πα α αρ χων

και φυ σει γε νο ο με ε νος α αν θρω ω ω πος

δι ι η η η η μας ουκ εις δυ α α δα α

προ σω ω ω ω πων τε μνο ο με ε ε ε νος αλλ εν δυ

α α δι ι φυ υ σε ε ων α συγ χυ υ τως γνω ω

ω ρι ζο ο με ε ε ε νος αυ το ον ι ι κε τε

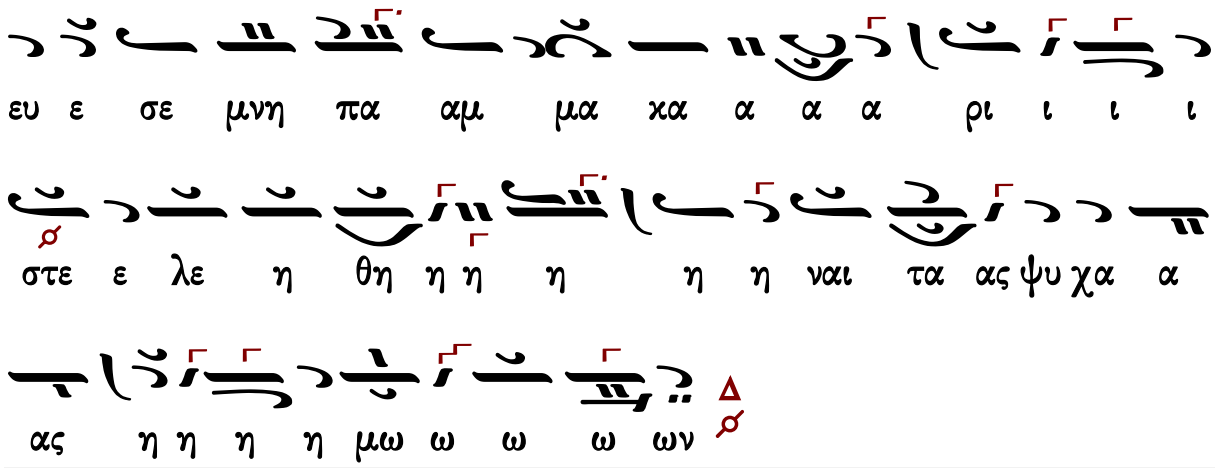

Σύντομον

Ἦχος λ̄ π̄ ⸗ Βȣ̄

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Αναστασιματάριον 1905 σ.506*

α χρο ο νως εκ Πα τρος εκ λαμ ψας Υι ος μο νο γε νης

ο αυ τος εκ σου της α γνη ης προ ηλ θεν α φρα στως σαρ κω

θεις φυ υ σει Θε ος υ πα αρ χων και φυ σει γε

νο με νος αν θρω πος δι η μας ουκ εις δυ α α α

δα προ σω πων τε μνο με νος αλλ εν δυ α δυ φυ σε

ων α συγ χυ τως γνω ω ρι ζο με νος αυ τον ι κε τευ

ε σε μνη παμ μα κα ρι στε ε λε η θη ναι τας ψυ

χας η μω ω ων

Πέτρου Φιλανθίδου

Ἦχος λ/π ⸏ Πα

Πέτρου Φιλανθίδου
Αθωνιάς Α 1906 σ.13*

N

ε ε ε ε Δο ο ο ο ξα Πα α τρι ι ι ι χαι

αι αι Υι υι ω ω ω ω ω χαι α γι ι ι ι

ι ι ω ω ω Πνε ε ε ε ευ μα α α α α ια α

α τι

K

αι αι νυ υ υ υν χαι α α ει ει ει ει ει

χαι αι ει ειϛ τουϛ αι αι ω ω ω ναϛ αϛ των αι ω ω

ω νω ω ω ω ω ων α α μην

T

ι ι ιϛ μη η η η η μα χα ρι ι σει ει

σε παν α γι ι ι α α α Πα αρ θε ε ε ε

νε ε ε ε ε ε ε ε τι ιϛ μη α νυ υ μνη η

σει ει α νυ υ μνη η σει ει σου τον α λο ο ο ο

χε ευ το ον το ο ο ο ο ο ο ο ο χον ο

γα αρ α α χρο ο ο ο νω ω ω ως ε εχ Πα α α

α τρο ο ο ο ο ος ε εχ λα α α α α α α αμ

ψας Υι υι υι ο ο ο ος μο ο ο ο νο ο γε ε νη

η η η η η η ης ο αυ το ος ε εχ σου ου

ου ου τη ης α α α γνη η ης προ ο η ηλ θεν α

φρα α α α στω ω ω ως σα α αρ χω ω ω ω

σα α αρ χω ω θεις φυ υ υ υ σει ει Θε ε

ε ο ο ο ος υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ Θε

χαι
π
αρ χων
α α α α
πα α
υ ος ο
ος ο ο ε ε ε ε νο ο ος
με ο ο νο ε ε σει υ υ φυ
α αν θρω ω ω ω α α α αν θρω πο ο ος δι ι
α α α
ι ι ι ι δι ι ι η η μας
π
q
ου ουκ εις δυ
α α α δα προσ ω ω ω ω πων τε μνο ο ο ο
με ε ε ε νος
Δ
αλλ εν δυ α α δι ι φυ υ σε ε
ων
η
z'
α συγ χυ τω ως γνω ω ω ω ρι ι ι ζο ο
ο ο ο με ε ε ε ε με ε ε ε νος αυ
π
το ον ι ι χε ε ε ε ε τε ε ευ ε ε ε
ε ε ε ε ε ε ε ε ε σε μνη πα
χ
α

αμ μα χα α α α ρι ι ι ι στε ε ε λε η

θη η η η η η ναι αι αι τα α α α α ας ψυ

χα α α α ας η η η η η η η η

μω ω ω ω ω ω ων

Κωνσταντίνου Πρίγγου

ἀργοσύντομον

Ἦχος λ π Πα

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Ἀναστασιματάριον
1952 σ.101*

Δ ο ο ο ο ο ξα Πα α τρι ι και αι αι Υι υι

ω και α γι ι ι ω Πνε ευ μα α α τι

Κ αι νυ υν και αι αι α α ει και εις του ου

ου ους αι ω ω ω ω νας των αι ω ω ω νων α

α α μην

Τις μη μα χα ρι σει σε παν α γι ι α α α α

Παρ θε ε ε ε νε τις μη α νυ μνη η σει ει ει

σου τον α λο ο ο ο χε ε ευ τον το ο ο ο ο

χον ο γαρ α χρο νως εκ Πα τρος εκ λα αμ ψας Υι

ο ος μο ο νο ο ο γε ε νης ο αυ τος εκ σου

ου τη ης α α α γνη η η ης προ η η η ηλ θεν

α φρα α α στω ω ως σαρ χω ω ω θεις φυ υ

σει ει Θε ε ε ο ο ο ο ος υ πα α αρ χων και

φυ σει γε νο ο με ε ε νος α αν θρω ω ω πος

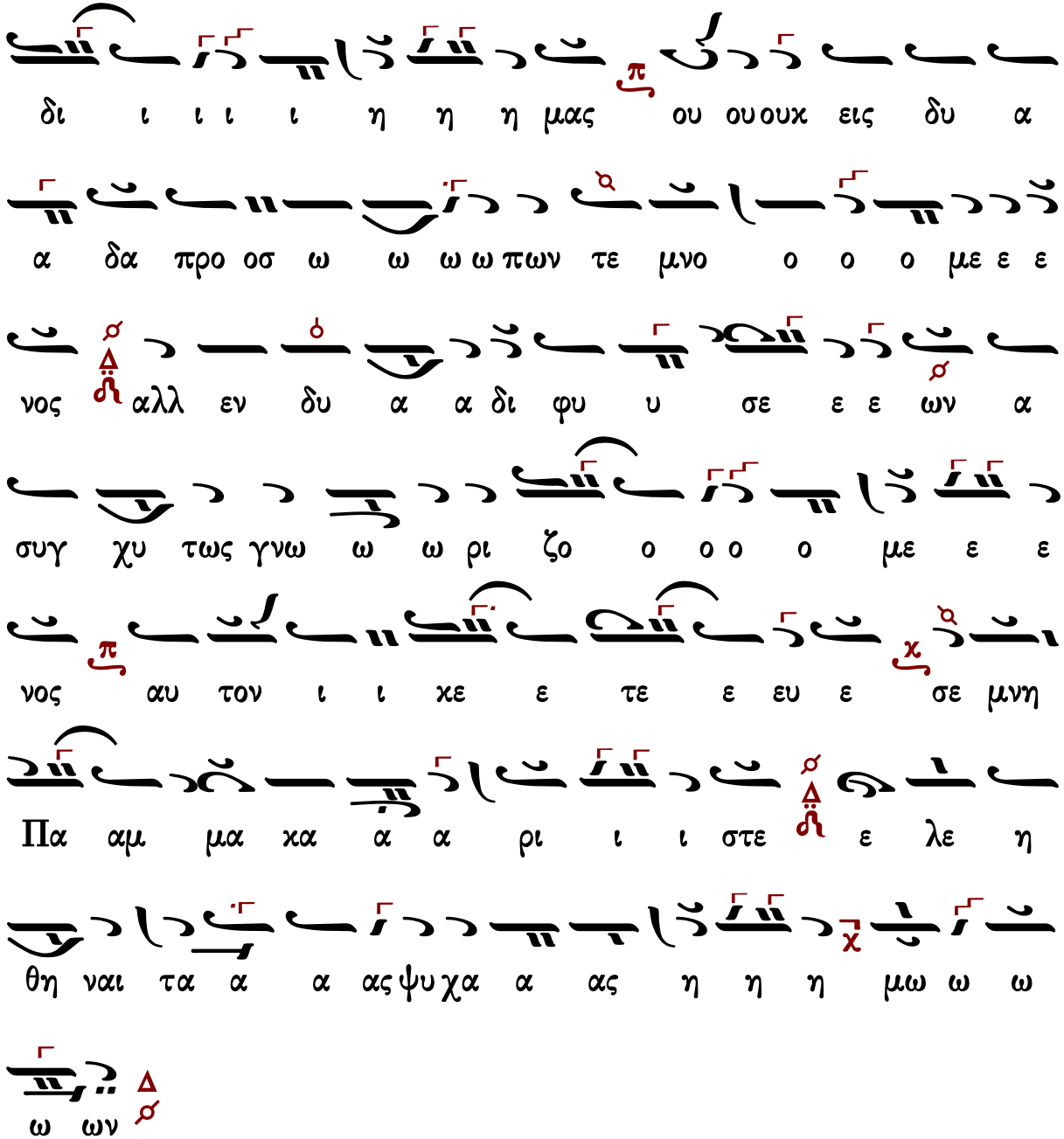

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Ἀργοσύντομον

Δογματικὸν Θεοτοκίον ἀργοσύντομο

Ἦχος λ Πα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσική Παρακλητική
2004 σ.Γ20*

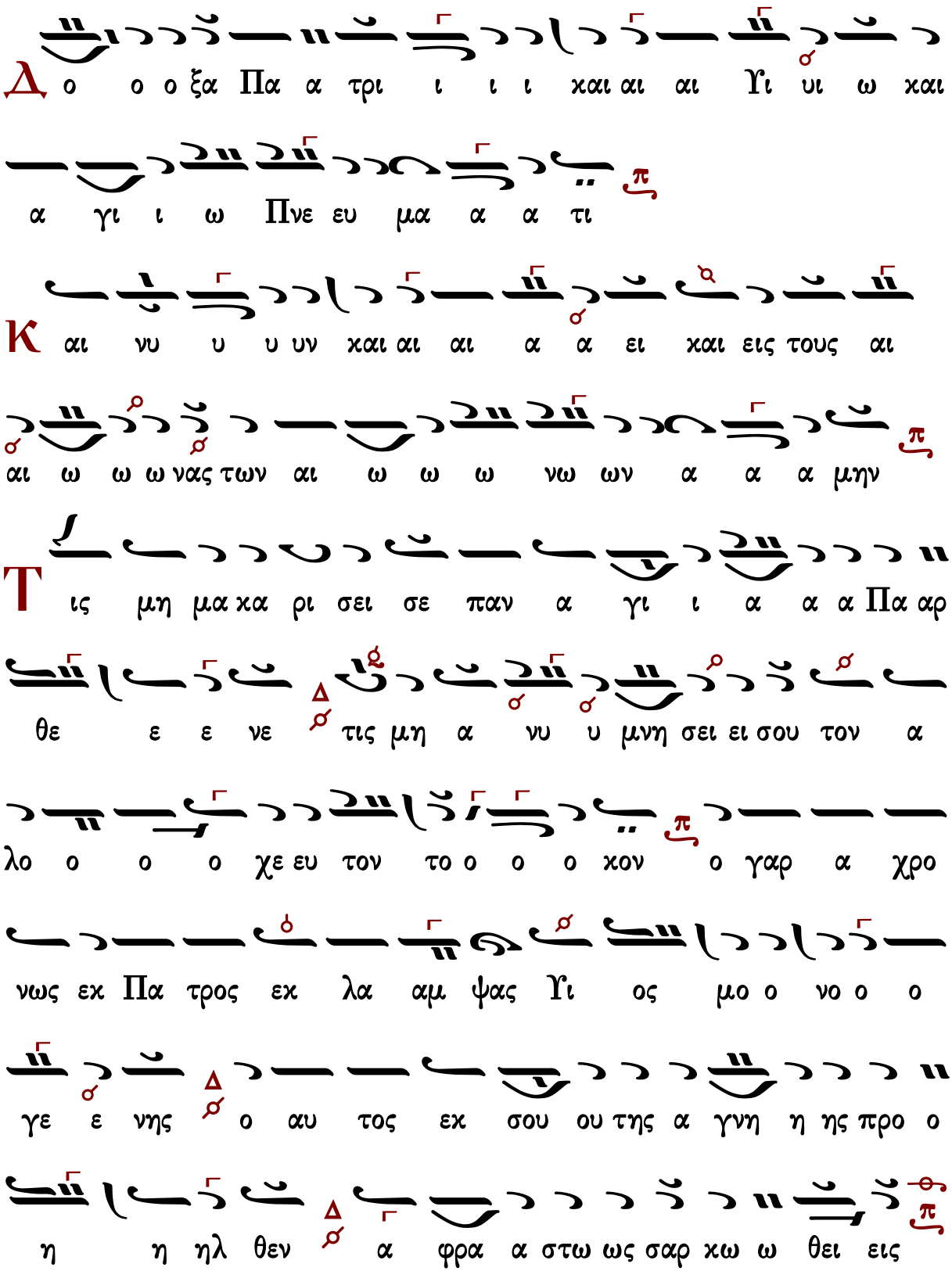
Δ
ο ο ο ξα Πα α τρι ι ι ι χαι αι αι Υι υι ω χαι
α γι ι ω Πνε ευ μα α α τι
Κ
αι νυ υ υ υν χαι αι αι α α ει χαι εις τους αι
αι ω ω ω νας των αι ω ω ω νω ων α α α μην
Τ
ις μη μα χα ρι σει σε παν α γι ι α α α Πα αρ
θε ε ε νε τις μη α νυ υ μνη σει ει σου τον α
λο ο ο ο χε ευ τον το ο ο ο χον ο γαρ α χρο
νως εκ Πα τρος εκ λα αμ ψας Υι ος μο ο νο ο ο
γε ε νης ο αυ τος εκ σου ου της α γνη η ης προ ο
η η ηλ θεν α φρα α στω ως σαρ κω ω θει εις

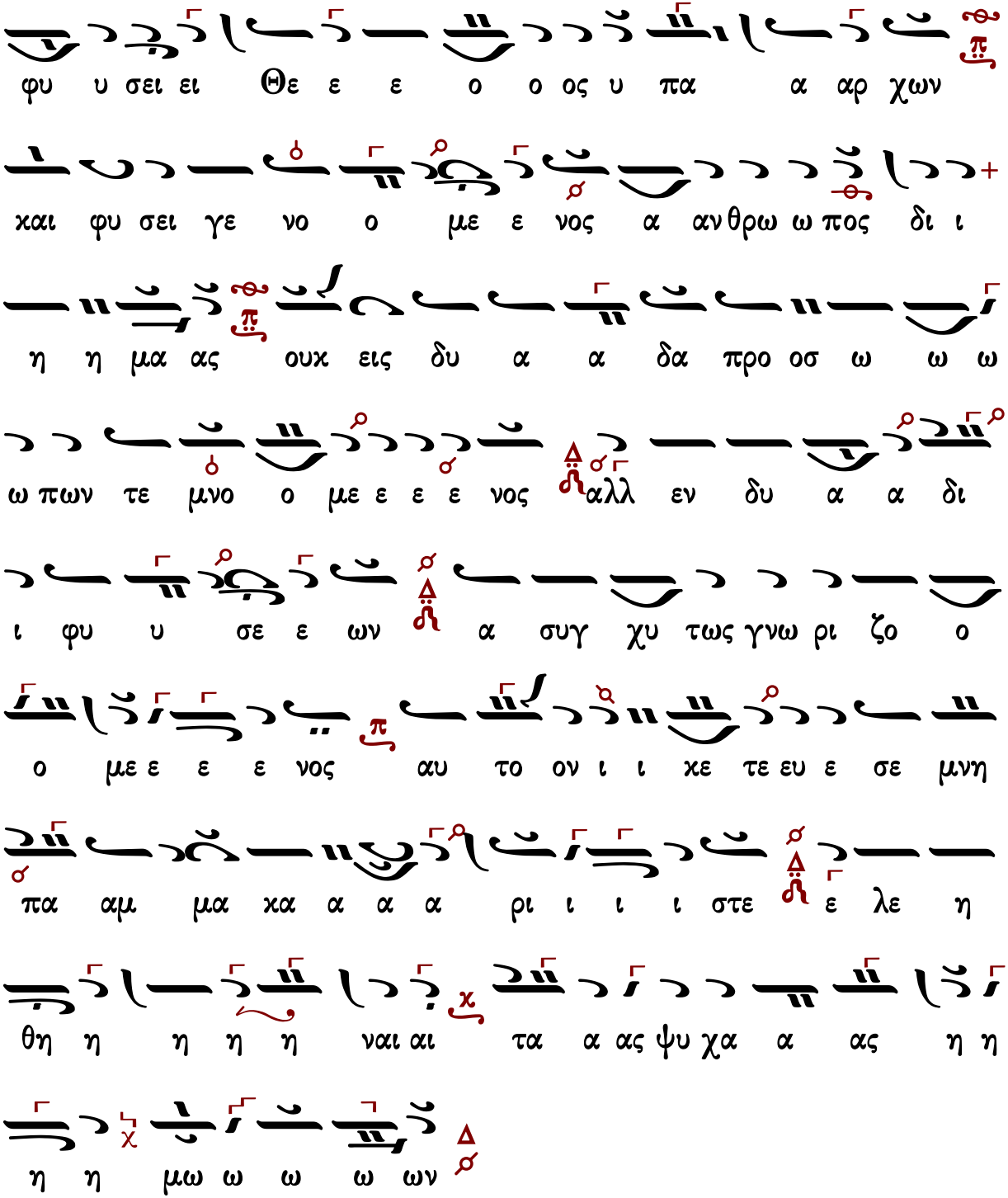
φυ υ σει ει Θε ε ε ο ο ος υ πα α αρ χων
χαι φυ σει γε νο ο με ε νος α αν θρω ω πος δι ι
η η μα ας ουκ εις δυ α α δα προ οσ ω ω ω
ω πων τε μνο ο με ε ε ε νος αλλ εν δυ α α δι
ι φυ υ σε ε ων α συγ χυ τως γνω ρι ζο ο
ο με ε ε ε νος αυ το ον ι ι κε τε ευ ε σε μνη
πα αμ μα κα α α α ρι ι ι ι στε ε λε η
θη η η η η ναι αι τα α ας ψυ χα α ας η η
η η μω ω ω ω ων

Σύντομον

Ἦχος λ/π ⸏ Βου

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσική Παρακλητική
2004 σ.Γ136*

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνευ μα τι

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω νων α

μην

Τ ις μη μα κα ρι σει σε παν α γι α α Παρ θε νε

τις μη α νυ μνη σει σου τον α λο χε ευ τον το κον ο γαρ

α χρο ο νως εκ Πα τρος εκ λαμ ψας Υι ος μο νο γε

νης ο αυ τος εκ σου της α γνη ης προ ηλ θεν α φρα στως

σαρ κω θεις φυ υ σει Θε ος υ παρ χων και φυ σει

γε νο με νος αν θρω πος δι η μας ουκ εις δυ α α α

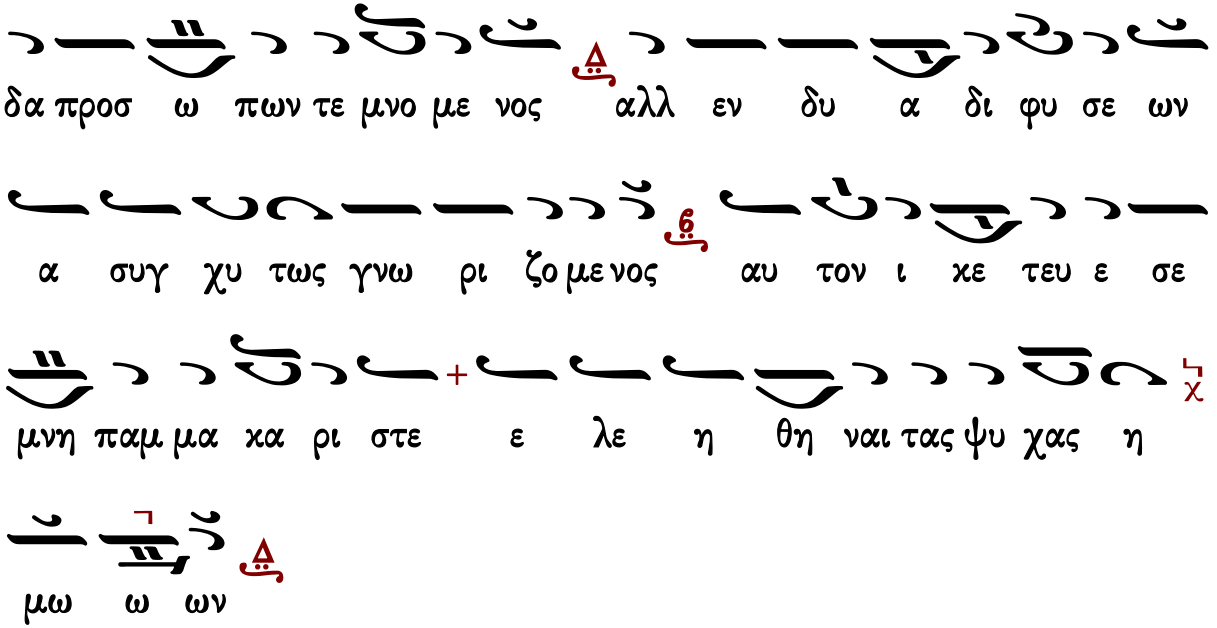

Γαβριήλ Κουντιάδου

ἀργοσύντομον

Ἦχος λ πλ. δ Πα

Γαβριήλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
Μουσικόν Πεντηκοστάριον
α΄ ἔκδοσις 1931-1935
ἐπανέκδοσις 1991 σ.106*

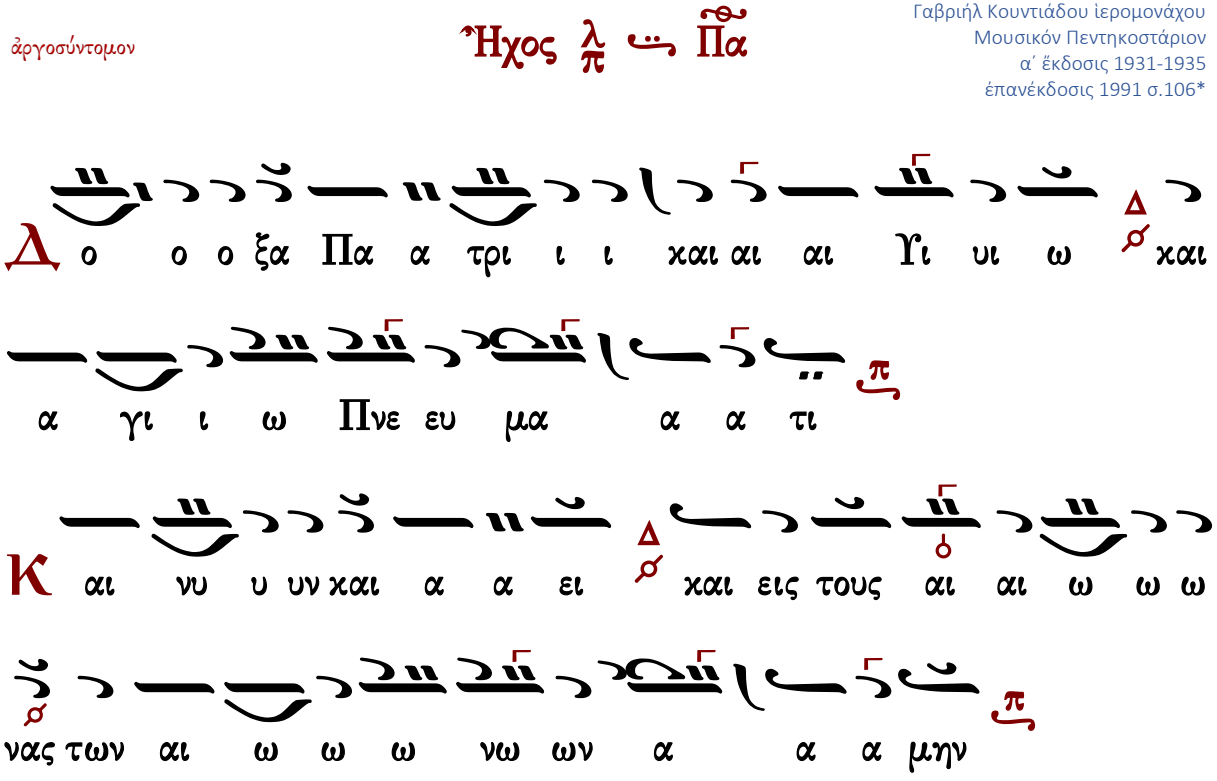

Τις μη μα κα ρι ση σε παν α γι α α α α Πα αρ

θε ε ε νε τις μη α νυ μνη σει ει σου τον α λο

ο ο ο χε ε ευ τον το ο ο ο κον ο γαρ

α χρο νως εκ Πα τρος εκ λα αμ ψας Υι ο ος μο ο

νο ο ο γε ε νης ο αυ τος εκ σου ου τη ης α α

α γνη η ης προ ο η η ηλ θεν α φρα α α στως σα

αρ κω ω ω θεις φυ υ σει ει Θε ε ε ο ο ος υ

πα α αρ χων και φυ σει γε νο ο με ε ε νος

α αν θρω ω ω πος δι ι η η η η μας ουκ

εις δυ α α δα προ οσ ω ω ω ω πων τε μνο ο

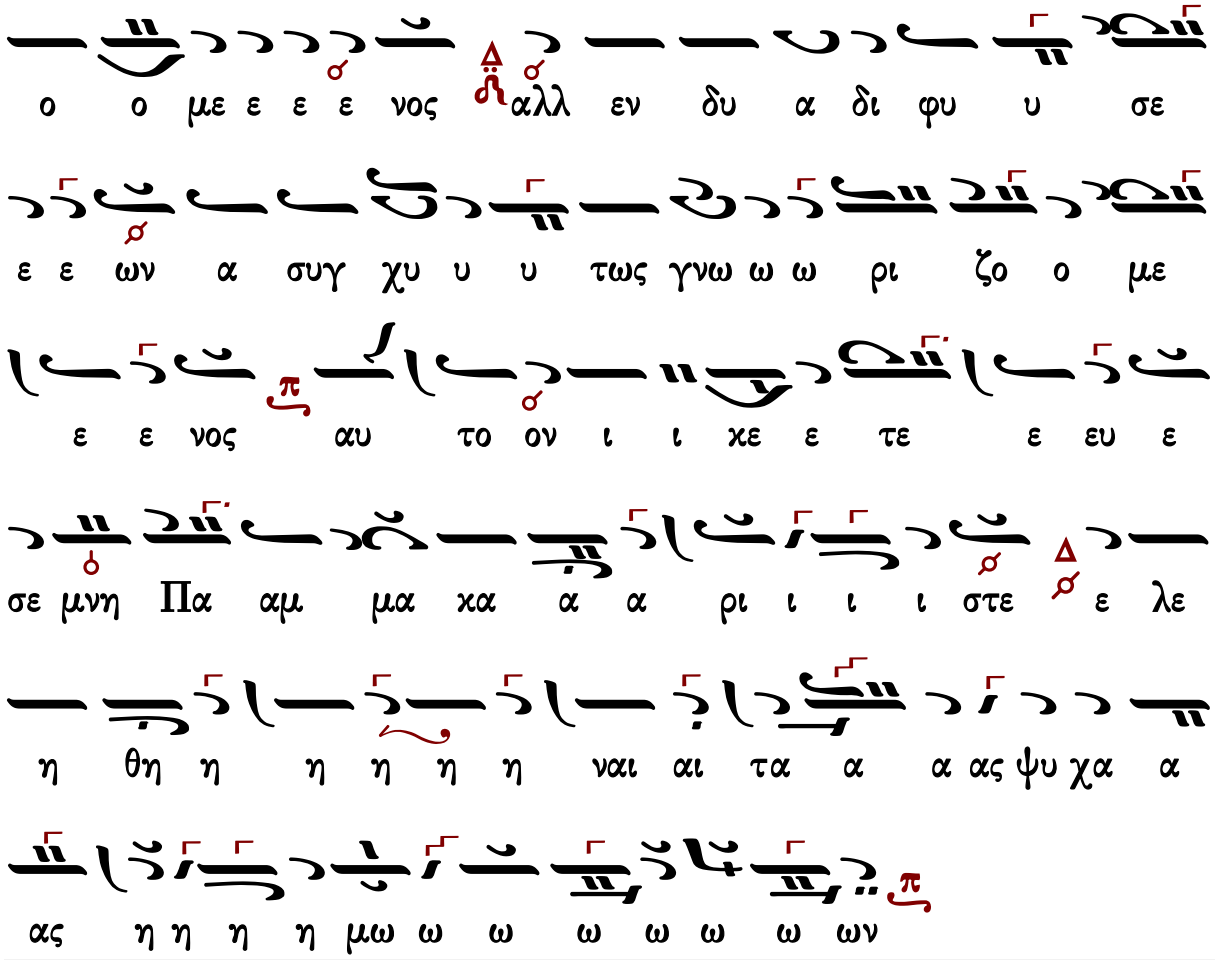

Γεράσιμος Μοναχός Ἁγιορείτης — Εἴσοδος — Λουκᾶς Λουκᾶ

Χρυσάνθου Θεοδοσοπούλου

ἀργοσύντομον

Ἦχος λ πλ. δ Πα

Χρυσάνθου Θεοδοσοπούλου
Πεντηκοστάριον 1983 σ.71*

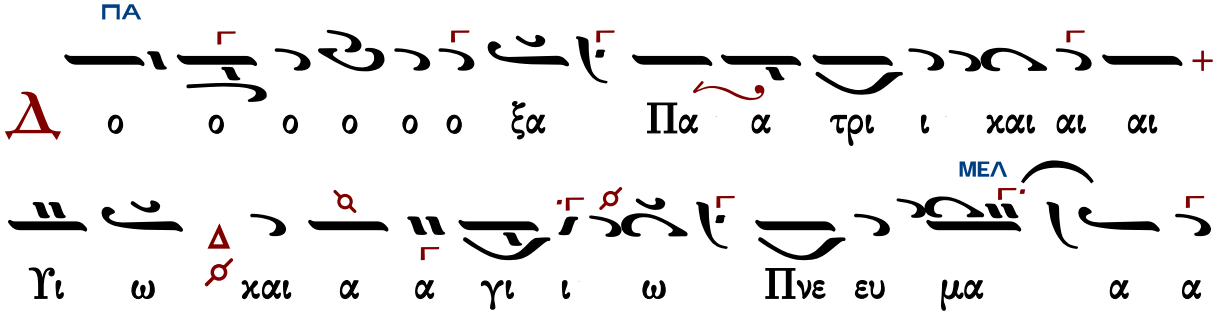

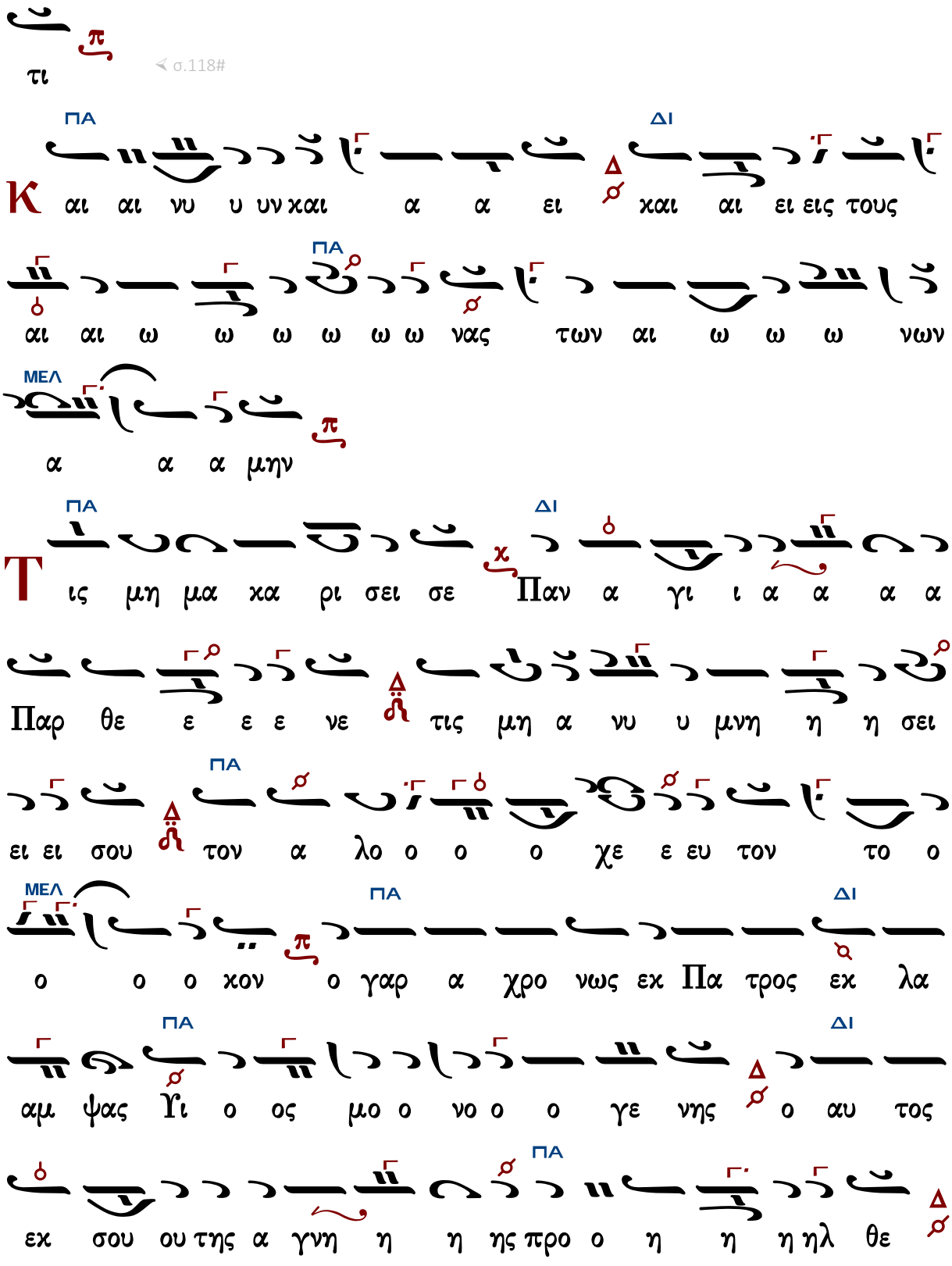
τι
σ.118#
ΠΑ
ΔΙ
Κ αι αι νυ υ υν χαι α α ει χαι αι ει εις τους
ΠΑ
αι αι ω ω ω ω ω ω νας των αι ω ω ω νων
ΜΕΛ
α α α μην
ΠΑ
ΔΙ
Τ ις μη μα χα ρι σει σε Παν α γι ι α α α α
Παρ θε ε ε ε νε τις μη α νυ υ μνη η η σει
ΠΑ
ει ει σου τον α λο ο ο ο χε ε ευ τον το ο
ΜΕΛ
ΠΑ
ΔΙ
ο ο ο χον ο γαρ α χρο νως εκ Πα τρος εκ λα
ΠΑ
ΔΙ
αμ ψας Υι ο ος μο ο νο ο ο γε νης ο αυ τος
ΠΑ
εκ σου ου της α γνη η η ης προ ο η η η ηλ θε

ΝΗ
α φρα α α στως σα αρ χω ω ω θεις φυ υ σει Θε
ΖΩ ΜΕΛ ΔΙ
ο ο ο ος υ πα α αρ χων χαι φυ σει γε νο
ΠΑ
ο με ε ε νος α αν θρω ω ω πος δι ι ι ι
ΜΕΛ ΚΕ
ι η η η η μας ουκ εις δυ α α δα α
ΔΙ
προ σω ω ω ω πων τε μνο ο ο ο ο ο με ε ε
ΠΑ
νος αλλ εν δυ α α δι φυ υ σε ε ε ων α
συγ χυ τως γνω ω ω ω ρι ζο ο ο ο ο με ε
ε ε νος αυ το ον ι ι κε ε τε ε ευ
ΚΕ
ΔΙ
ε σε μνη η πα α αμ μα κα α α α α α
ΚΕ
ρι ι ι ι στε ε λε η θη η η η η η η

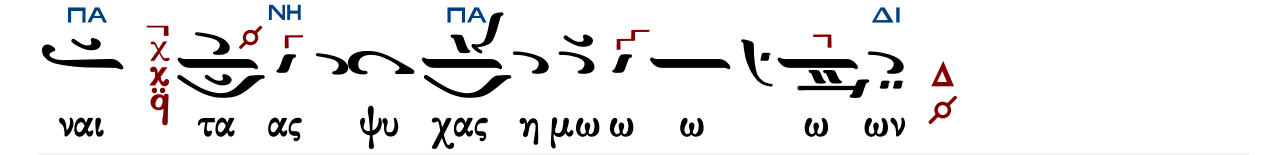

Ἐπιλύχνιος Εὐχαριστία

Μέλος Ἀρχαῖον

Μέλος ἀρχαῖον

Ἦχος Δι

Πανδέκτη - Εσπερινός
1850 σ.213*

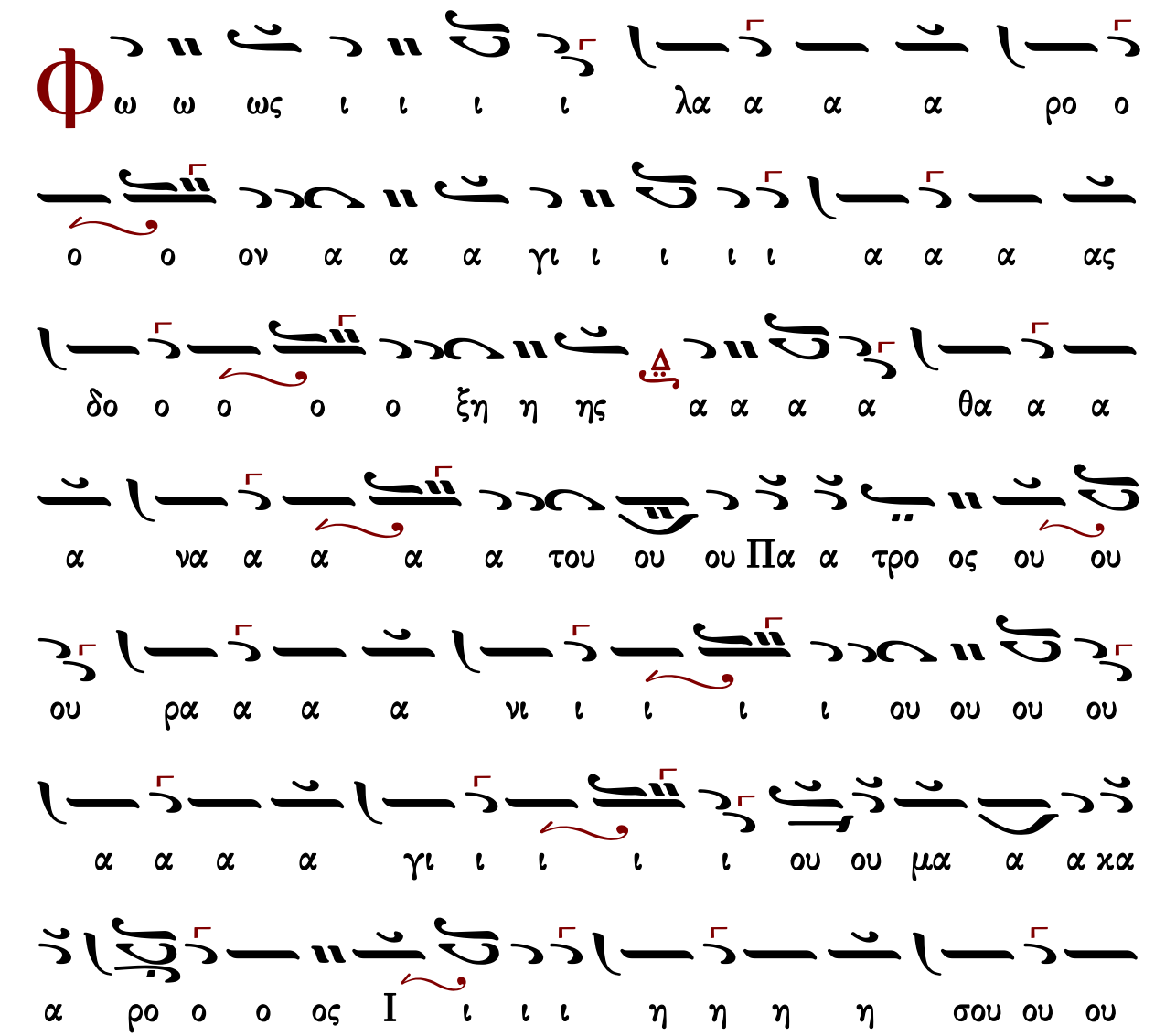

ου ου ου Χρι ι ι ι στε ε ε ε ελ θο ο ο

ον τες ε ε πι τη η η ην η η η η λι ι

ι ι ι ου ου δυ υ υ υ σι ι ι ιν ι ι δο ο

ο ον τε ε ε ες φω ω ω ω ω ως ε ε σπε

ε ε ρι ι νο ο ο ον υ υ μνου ου ου με ε ε εν

Πα α α α τε ε ε ε ε ρα α α α α

Υι υι υι υι ο ο ο ο ον χαι αι αι αι α α

α γι ι ι ο ο ο ον Πνε ε ε ε ευ μα

α α Θε ε ο ον α α α ξι ι ι ι ο ο

ο ο ον σε ε ε ε ε ε ε εν πα α

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἀγιορείτης — Ἑσπέρας προκείμενον — Λουκᾶς Λουκᾶ

Ἰωάννου Σακελλαρίδου

Ἦχος Δι

Μουσικός Πανδέκτης
Εσπερινός-Απόδειπνον
«ΖΩΗ»1977 σ.33#

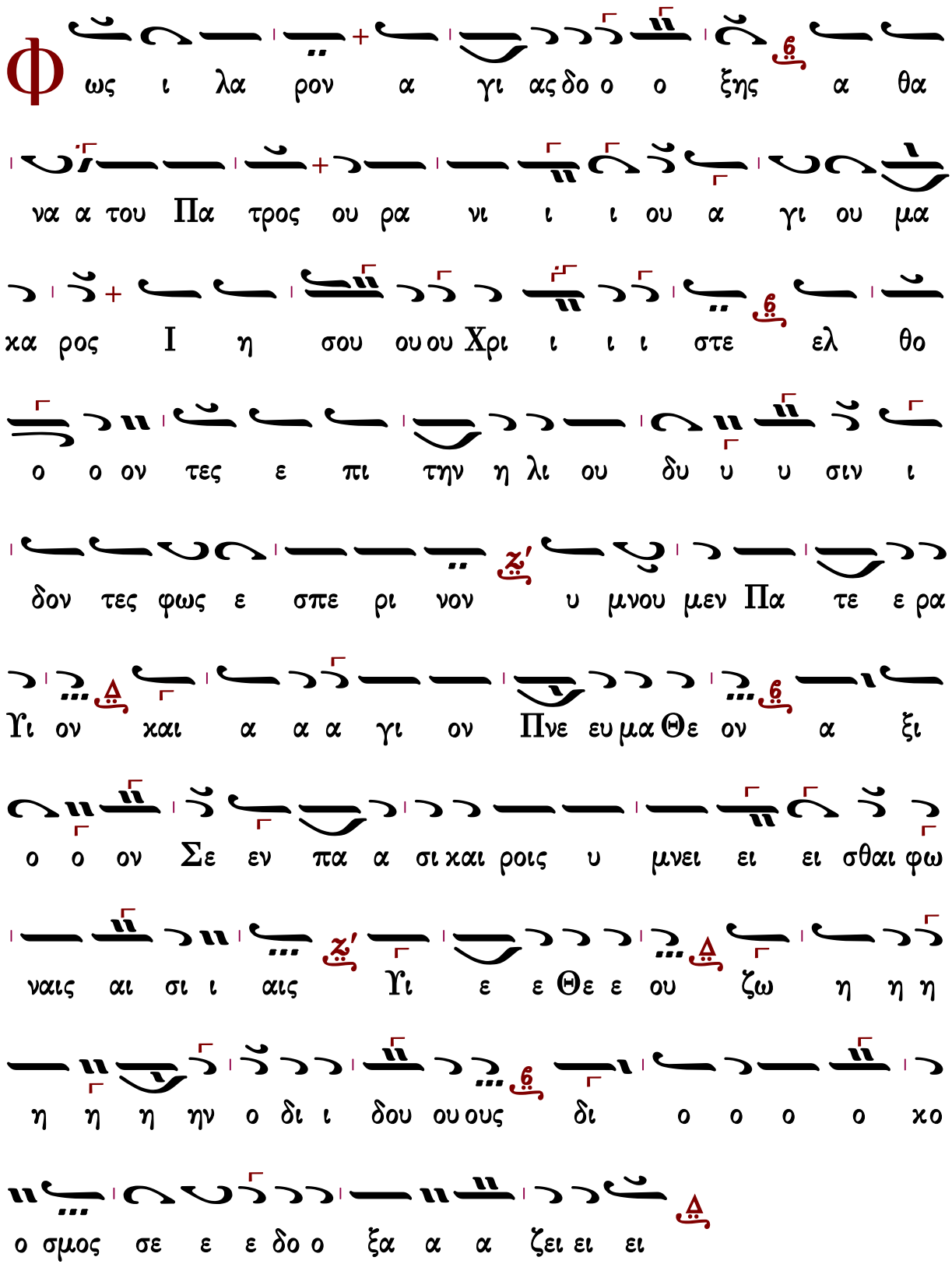
Φ ως ι λα ρον α γι ας δο ο ξης α θα
να α του Πα τρος ου ρα νι ι ι ου α γι ου μα
χα ρος Ι η σου ου ου Χρι ι ι ι στε ελ θο
ο ο ον τες ε πι την η λι ου δυ υ υ σιν ι
δον τες φως ε σπε ρι νον υ μνου μεν Πα τε ε ρα
Υι ον και α α α γι ον Πνε ευ μα Θε ον α ξι
ο ο ον Σε εν πα α σι και ροις υ μνει ει ει σθαι φω
ναις αι σι ι αις Υι ε ε Θε ε ου ζω η η η
η η η ην ο δι ι δου ου ους δι ο ο ο ο χο
ο σμος σε ε ε δο ο ξα α α ζει ει ει

Ἀργοσύντομον

Ἦχος Δι

Γεωργίου Τσατσαρώνη
Βυζαντινός Ἑσπερινός
1993 σ.167*

ΔΙ ΒΫ

Φ ως ι λα α ρο ο ον α α α γι ι ι ι ι

ΜΕΛ ΔΙ

ας δο ο ξης α θα να α α του ου Πα

ΔΙ

α α τρος ου ρα νι ι ι ι ου ου ου ου

ΒΫ

α γι ου ου ου μα α χα α α ρος Ι η σου ου

ΜΕΛ

ου Χρι ι ι ι ι στε ελ θο ο ον τες ε

ΔΙ ΓΑ

πι ι τη η ην η η η λι ι ι ου ου δυ υ υ σιν

ΔΙ

ι δο ον τε ες φω ως ε ε σπε ε ρι ι ι ι

ΔΙ

νο ον υ υ μνου ου ου ου ου ου με ε ε εν Πα

ΒΫ

τε ε ε ε ρα α Υι υι υι ον χαι α α γι

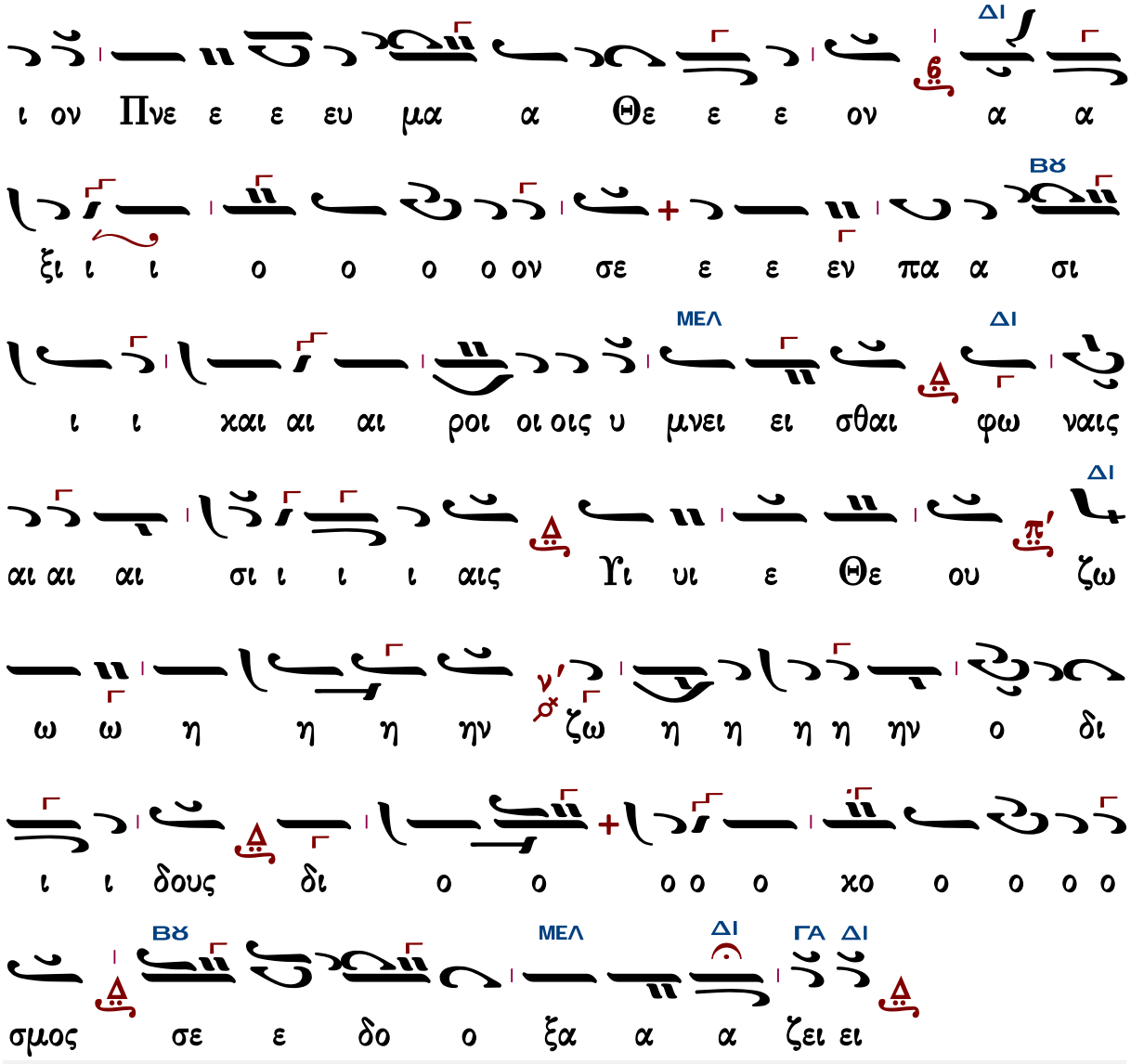

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Ἑσπέρας προκείμενον — Λουκᾶς Λουκᾶ

Ἐλευθερίου Γεωργιάδη

Ἦχος Δι

Ἐλευθερίου Γεωργιάδη
Τρίτομος Ἀνθολογία
Τόμος α΄ Ἑσπερινὸς
Θεσσαλονίκη 1986 σ.309*

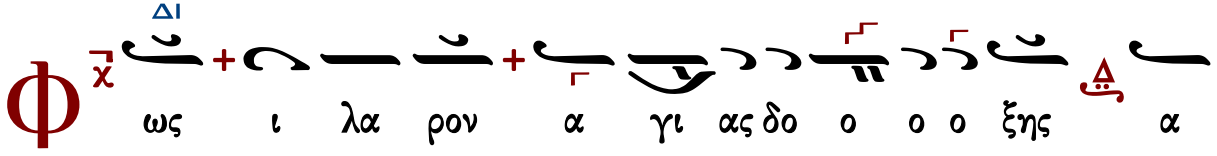

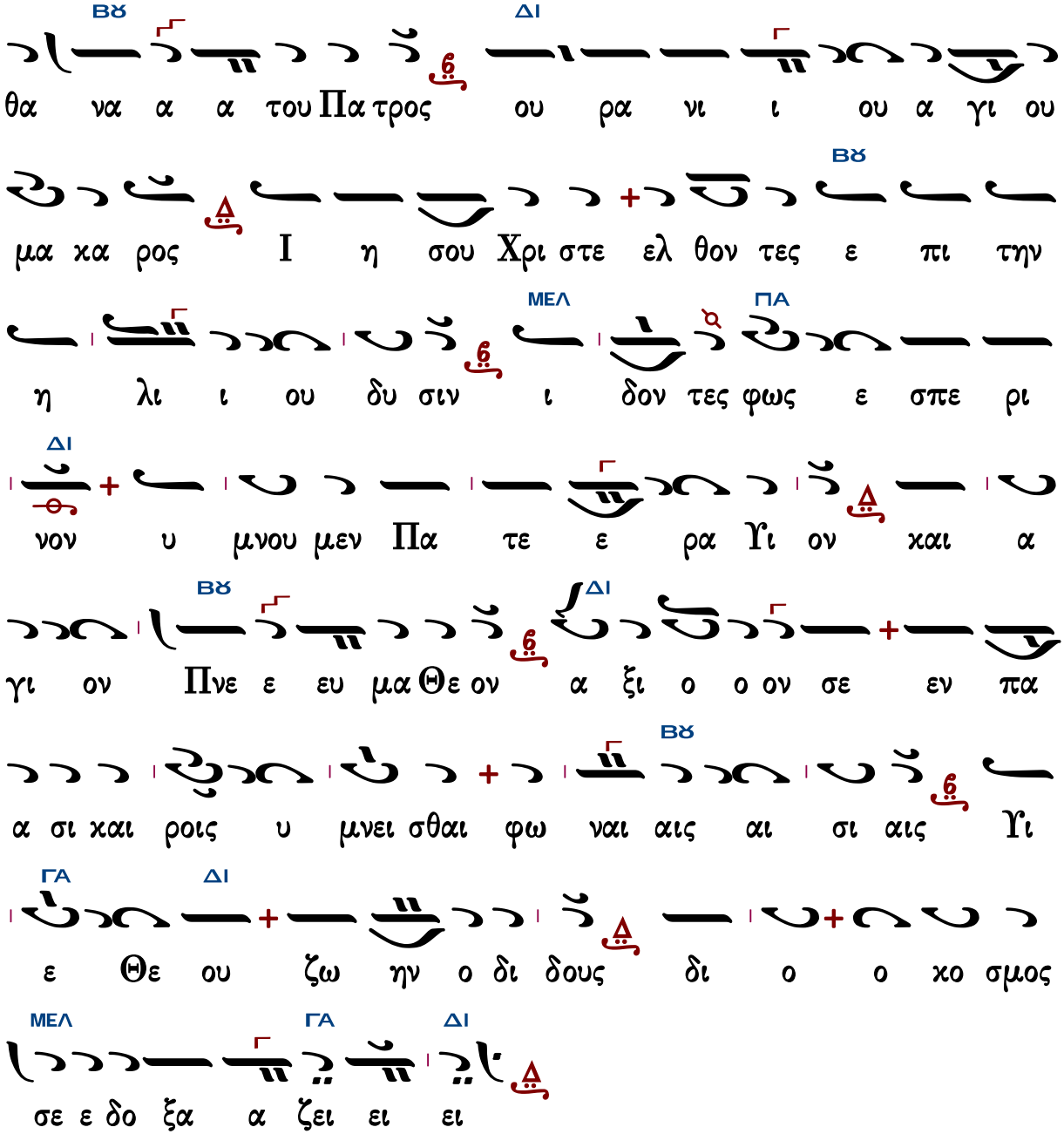

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Ἑσπέρας προκείμενον — Λουκᾶς Λουκᾶ

Εἰς τὸν Στίχον

Πέτρου Βυζαντίου

Ἦχος λ π ⸗ Δι

Πέτρου Εφεσίου
Αναστασιματάριον
1820 σ.163*

Τ ην Α να στα σιν σου Χρι στε Σω τηρ αγ γε λοι υ

μνου σιν εν ου ρα νοις και η μα ας τους ε πι γη ης

κα τα ξι ω σον εν κα θα ρα καρ δι α σε δο ξα

ζειν

Ο Κυ ρι ος ε βα σι λευ σεν ευ πρε πει

αν εν ε δυ σα το εν ε δυ σα το ο Κυ

ρι ος δυ να μιν και πε ρι ε ζω σα το

Π υ λας συν τρι ψας χαλ κας και μο χλους του Α δου ου συν

θλα σας ως Θε ος παν το δυ να μος γε νος αν θρω πων πε

πτω κος α νε στη σας δι α του το και η μεις συμ

φω νω ως βο ω μεν ο α να στας εκ των νε χρων Κυ

ρι ε δο ξα α σοι οι

Κ αι γαρ ε στε ρε ω σε την οι κου με νην η

τις ου σα λευ θη σε ται

Ρ ευ σε ως η μας της πα λαι Χρι στος ε πα νο ρθω σαι

θε λων Σταυ ρω προσ πη γνυ ται και τα φω τε θει ται ον

μυ ρο φο ροι γυ ναι αι κες με τα δα κρυ ων ζη του σαι θρη

νου σαι ε λε γον οι μοι Σω τηρ των α παν των πως κα α

τε δε ξω τα φω ω οι κη σαι οι κη σας δε θε λων πως ε

κλα πης πως με ε τε τε θης ποι ος δε το πος το σον ζω η

φο ρον κα τε κρυ υ ψε σω μα αλ λα Δε ε ε σπο τα

ως υ πε σχου η μιν εμ φα νη θι και παυ σον αφ η

μων τον ο δυρ μον τω ων δα κρυ ων θρη νου σαις δε αυ ταις

αγ γε λος προς αυ τα ας απ ε βο η σε των θρη νων παυ

σα με ναι τοις α πο στο λοις ει πα τε ο τι α νε στη ο

Κυ ρι ος τω κο σμω δω ρου με νος ι λα σμον και το με

γα ε λε ος

Τ ω οι κω σου πρε πει α γι α σμα Κυ ρι

ε εις μα κρο τη τα η με ρων

Ο ταυ ρω θεις ως η βου λη θης Χρι στε και τον θα να

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Θεοτοκίον — Λουκᾶς Λουκᾶ

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου

Ἦχος λ̀ πα ⸗ Βου

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Αναστασιματάριον
1905 σ.507#

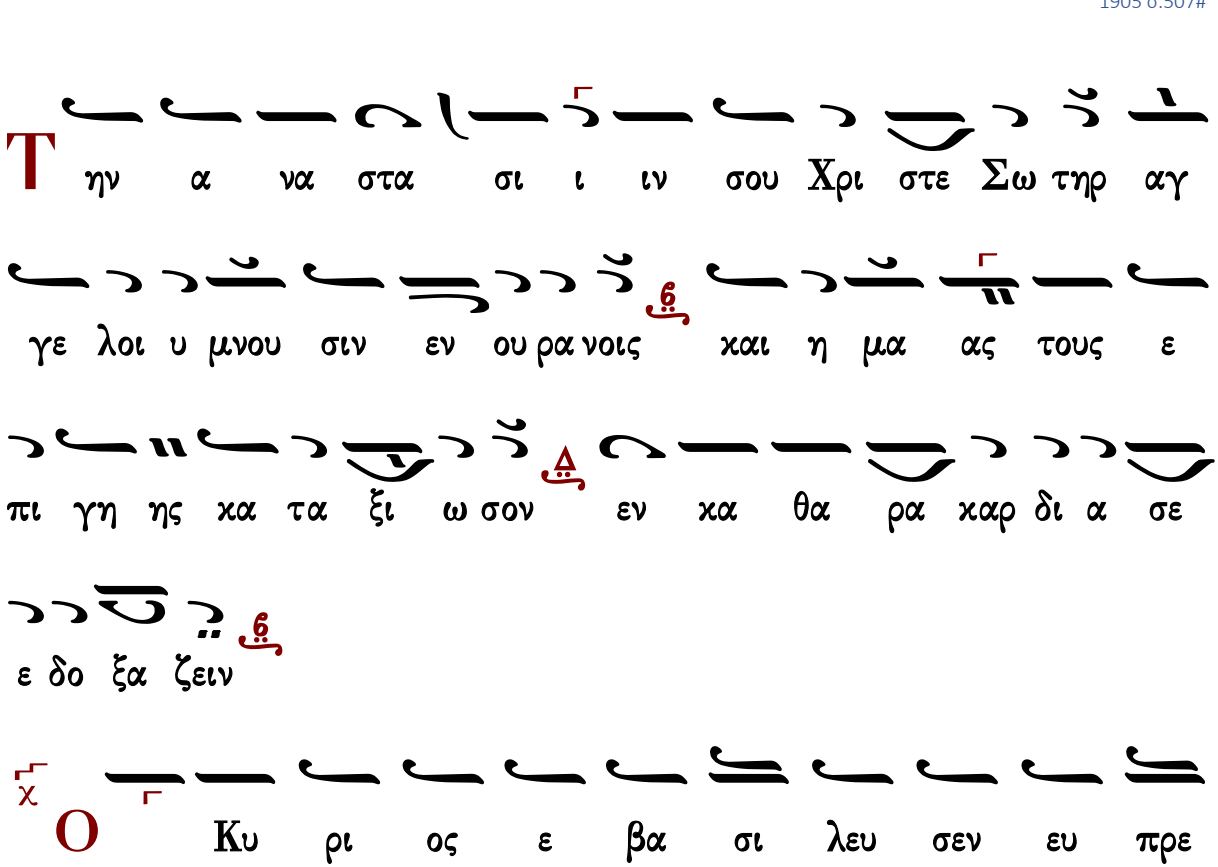

πει αν εν ε δυ σα το εν ε δυ σα το ο

Κυ ρι ος δυ να μιν και πε ρι ε ζω ω σα το

Π υ λας συν τρι ψας χαλ κας και μο χλους του α δου ου συν

θλα σας ως Θε ο ο ος παν το δυ να μος γε νος αν

θρω πων πε πτω κος α νε στη σας δι α του το και

η μεις συμ φω νω ως βο ω μεν ο α να στας εκ των νε

κρων Κυ ρι ε δο ξα α σοι

Κ αι γαρ ε στε ρε ω σε την οι κου με νην

η τις ου σα λευ θη σε ται

Ρ ευ σε ως η μας τους πα λαι Χρι στος ε παν ορ θω ω

σαι θε λων σταυ ρω προσ πη γνυ ται και τα φω τε θει ται

ον μυ ρο φο ροι γυ ναι αι κες με τα δα κρυ ων ζη

του ου ου σαι θρη νου σαι ε λε γον οι μοι Σω τηρ

των α παν των πως κα α τε δε ξω τα φω ω οι κη σαι οι

κη σας δε θε λων πως ε κλα πης πως με τε τε θης

ποι ος σε το πος το σον ζω η φο ρον κα τε κρυ υ ψε σω

μα αλ λα Δε ε σπο τα ως υ πε σχου η μιν εμ

φα νη θι και παυ σον αφ η μων τον ο δυρ μον τω ων δα

κρυ ων θρη νου σαις δε αυ ταις Αγ γε λος προς αυ τα α

ας απ ε βο η σε των θρη νων παυ σα με ναι τοις α

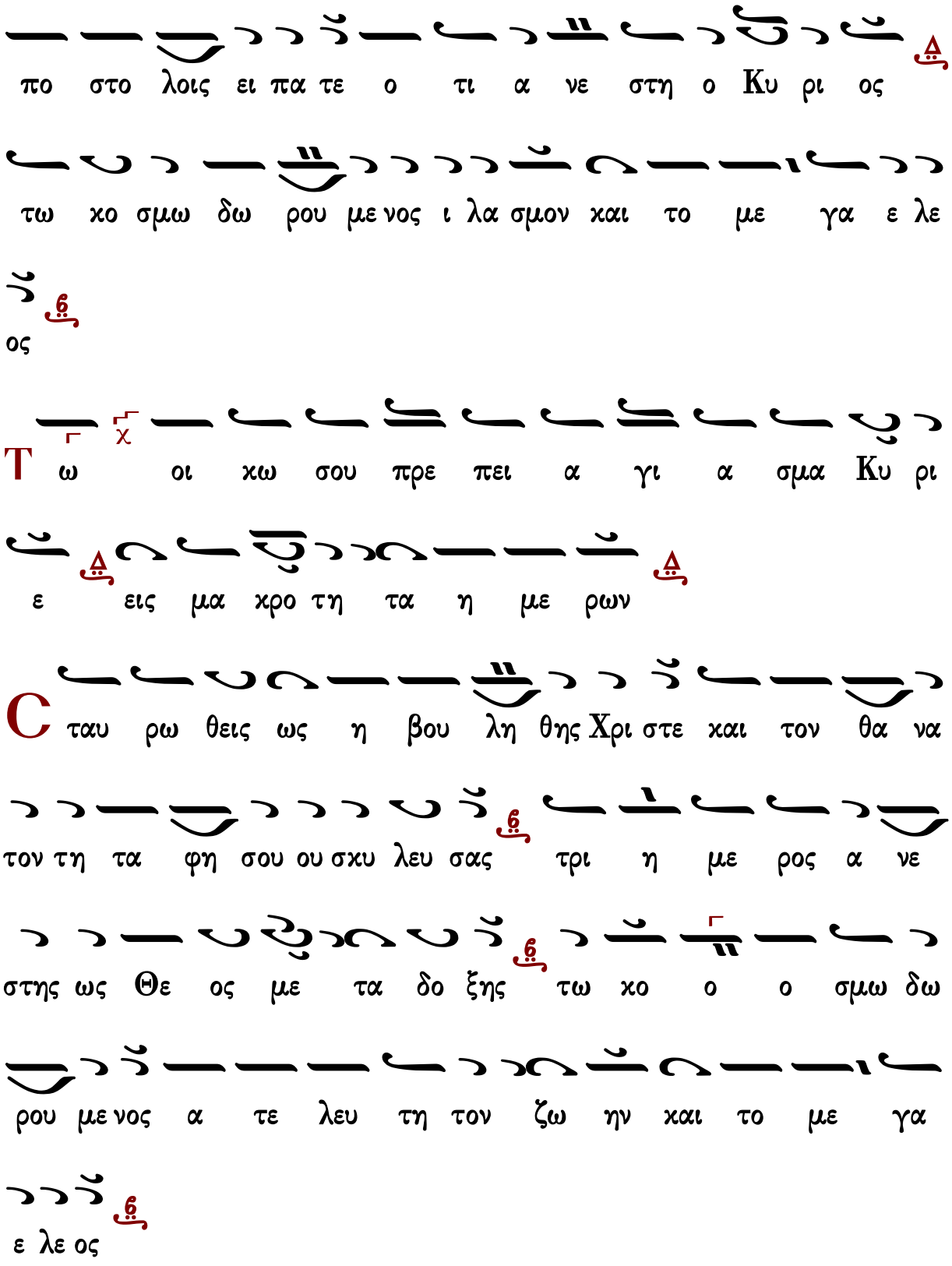
πο στο λοις ει πα τε ο τι α νε στη ο Κυ ρι ος
τω χο σμω δω ρου με νος ι λα σμον και το με γα ε λε
ος
Τ ω οι χω σου πρε πει α γι α σμα Κυ ρι
ε εις μα χρο τη τα η με ρων
C ταυ ρω θεις ως η βου λη θης Χρι στε και τον θα να
τον τη τα φη σου ου σκυ λευ σας τρι η με ρος α νε
στης ως Θε ος με τα δο ξης τω χο ο ο σμω δω
ρου με νος α τε λευ τη τον ζω ην και το με γα
ε λε ος

Κωνσταντίνου Πρίγγου

Ἦχος λ π Δι

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Ἀναστασιματάριον
1952 σ.103*

φω νω ως βο ω μεν ο α να στας εκ των νε κρων Κυ

ρι ε δο ξα α σο ο

Κ αι γαρ ε στε ρε ω σε την οι κου με νην

η τις ου σα λευ θη σε ται

Ρ ευ σε ως η μας της πα λαι Χρι στος ε πα νορ θω ω σαι

θε λων Σταυ ρω προσ πη γνυ ται και τα φω τε θει ται

ον μυ ρο φο ο ο ροι γυ ναι κες με τα δα κρυ

ων ζη του σαι θρη νου σαι ε λε γον οι μοι Σω τηρ τω ων

α παν των πως κα τε δε ξω τα φω ω οι κη σαι οι κη

σας δε θε λων πως ε κλα πης πως με ε τε τε θης ποι ος δε

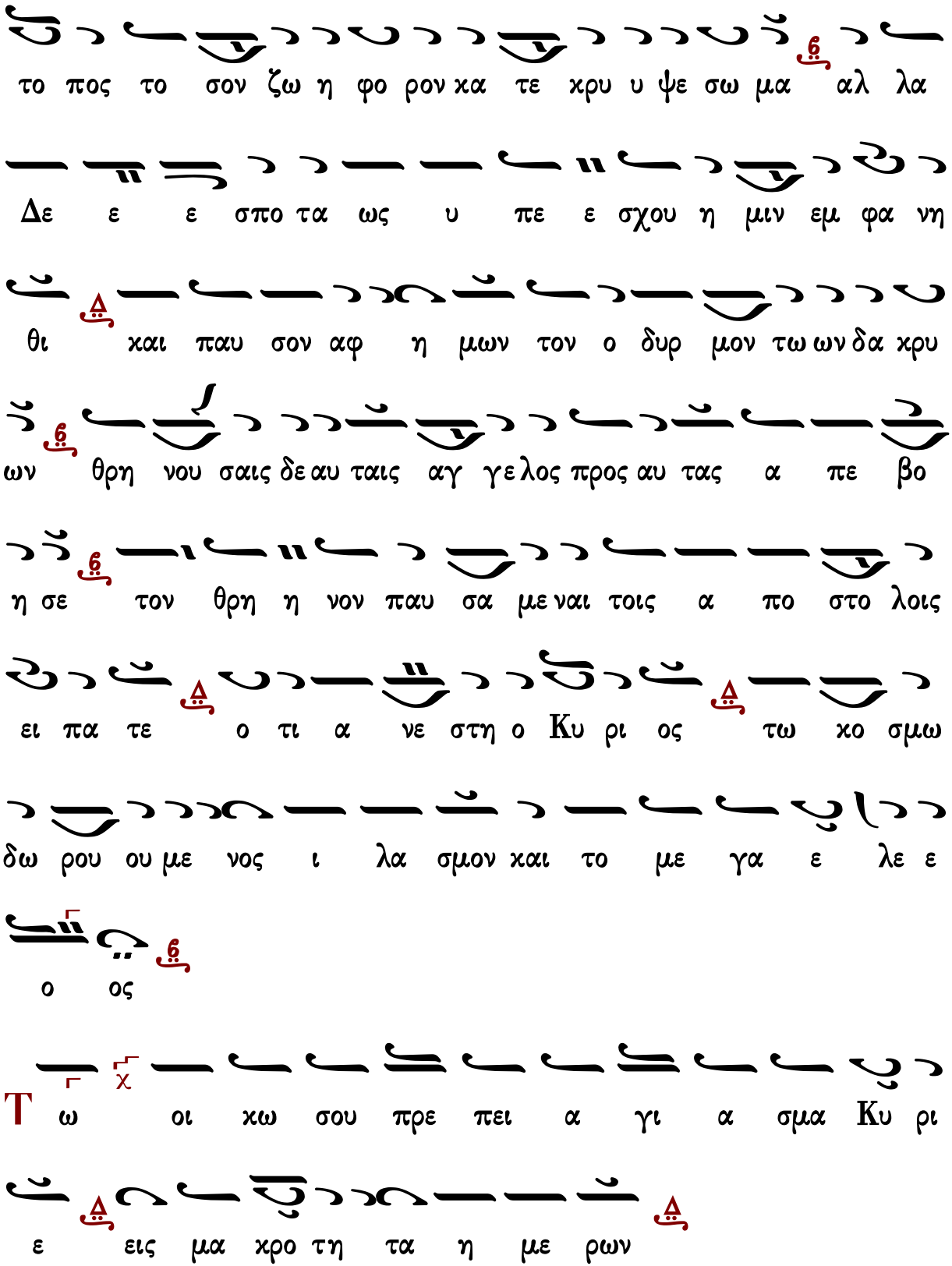
το πος το σον ζω η φο ρον κα τε κρυ υ ψε σω μα αλ λα
Δε ε ε σπο τα ως υ πε ε σχου η μιν εμ φα νη
θι και παυ σον αφ η μων τον ο δυρ μον τω ων δα κρυ
ων θρη νου σαις δε αυ ταις αγ γε λος προς αυ τας α πε βο
η σε τον θρη η νον παυ σα με ναι τοις α πο στο λοις
ει πα τε ο τι α νε στη ο Κυ ρι ος τω κο σμω
δω ρου ου με νος ι λα σμον και το με γα ε λε ε
ο ος
Τ ω οι κω σου πρε πει α γι α σμα Κυ ρι
ε εις μα κρο τη τα η με ρων

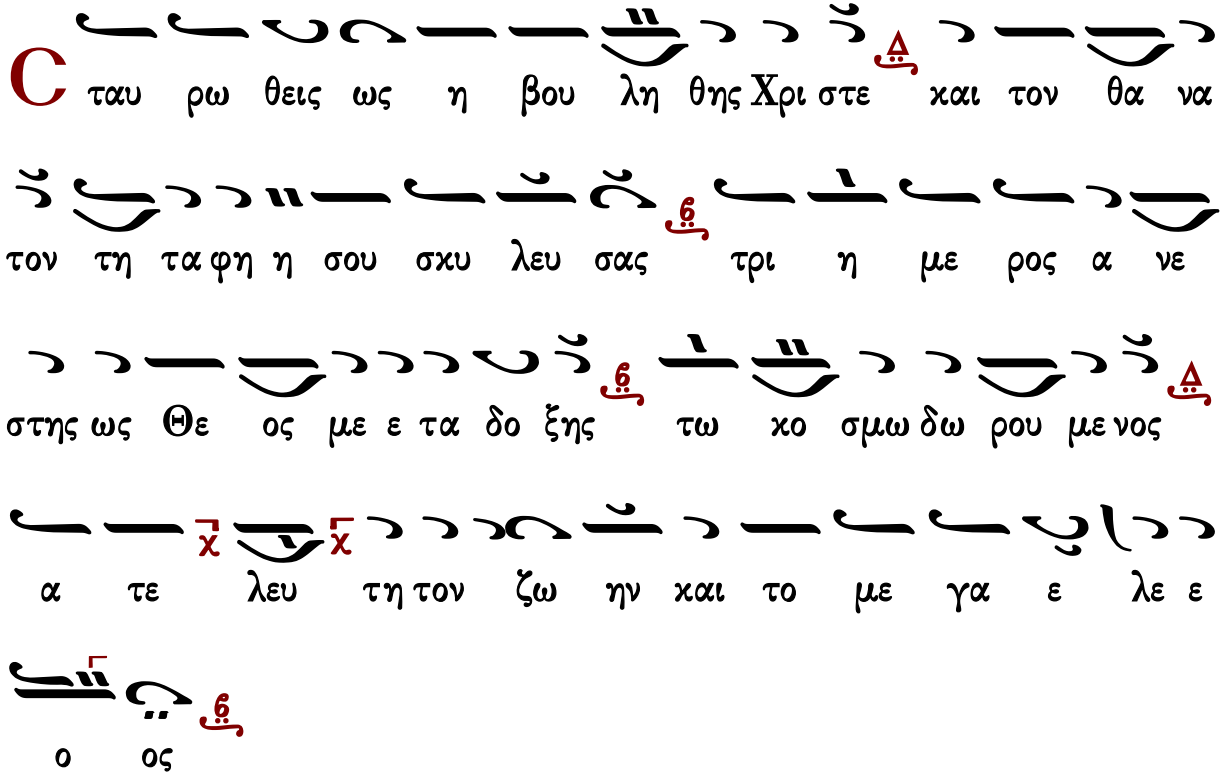

Θεοτοκίον

Πέτρου Βυζαντίου

Ἦχος λ π ∽ Δι

Πέτρου Εφεσίου
Αναστασιματάριον
1820 σ.165*

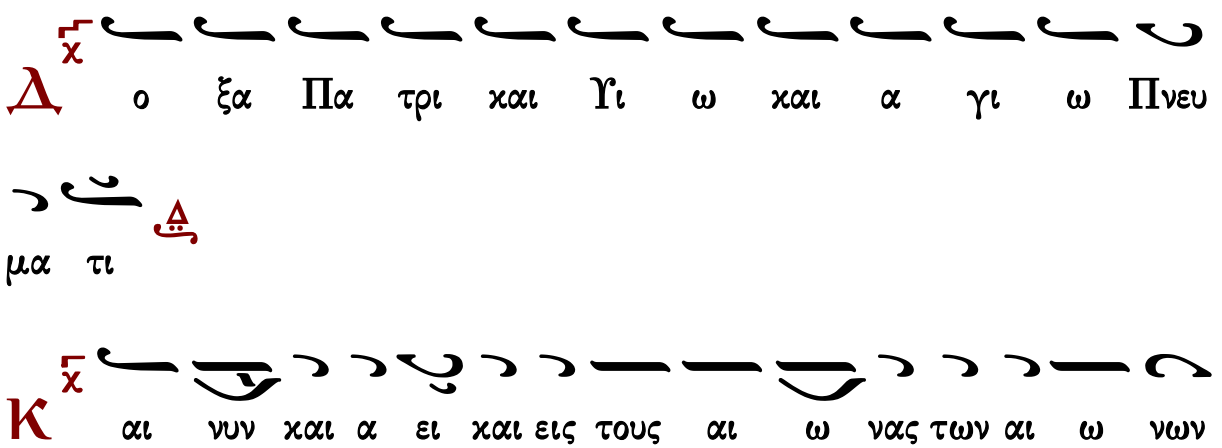

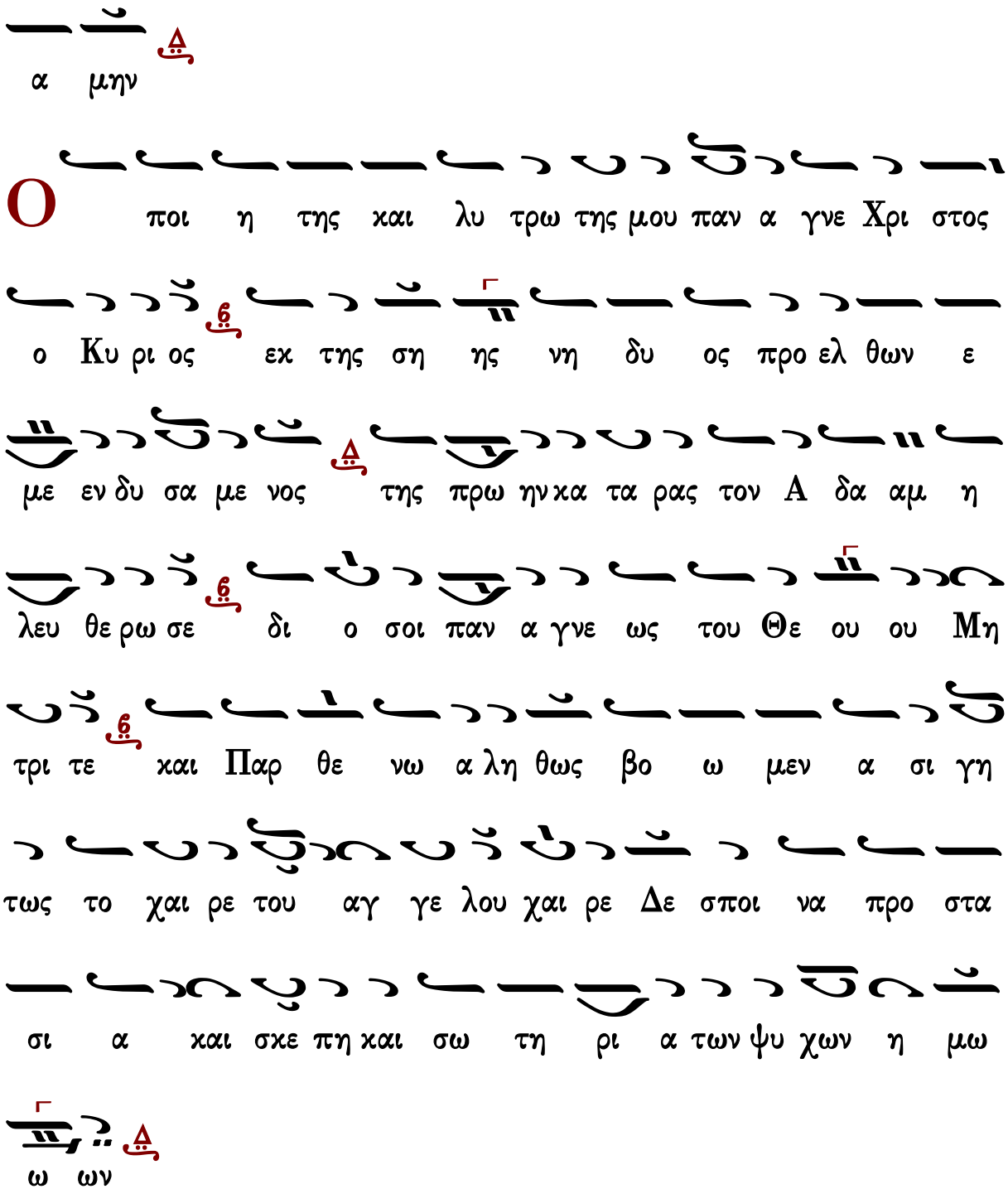

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου

ἀργοσύντομον

Ἦχος λ̇ π̇ ⸏ Πα

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Αναστασιματάριον 1905 σ.276#

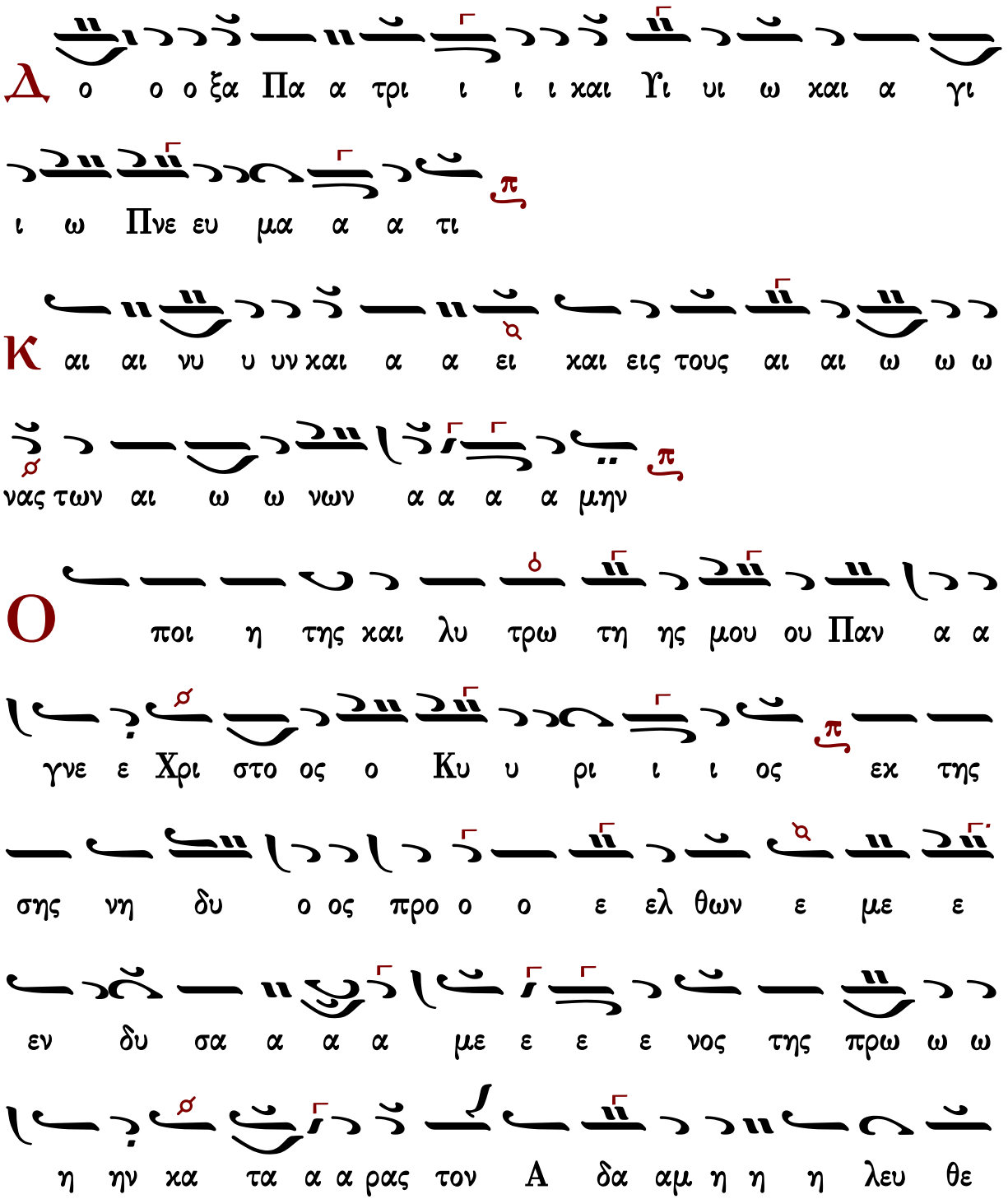

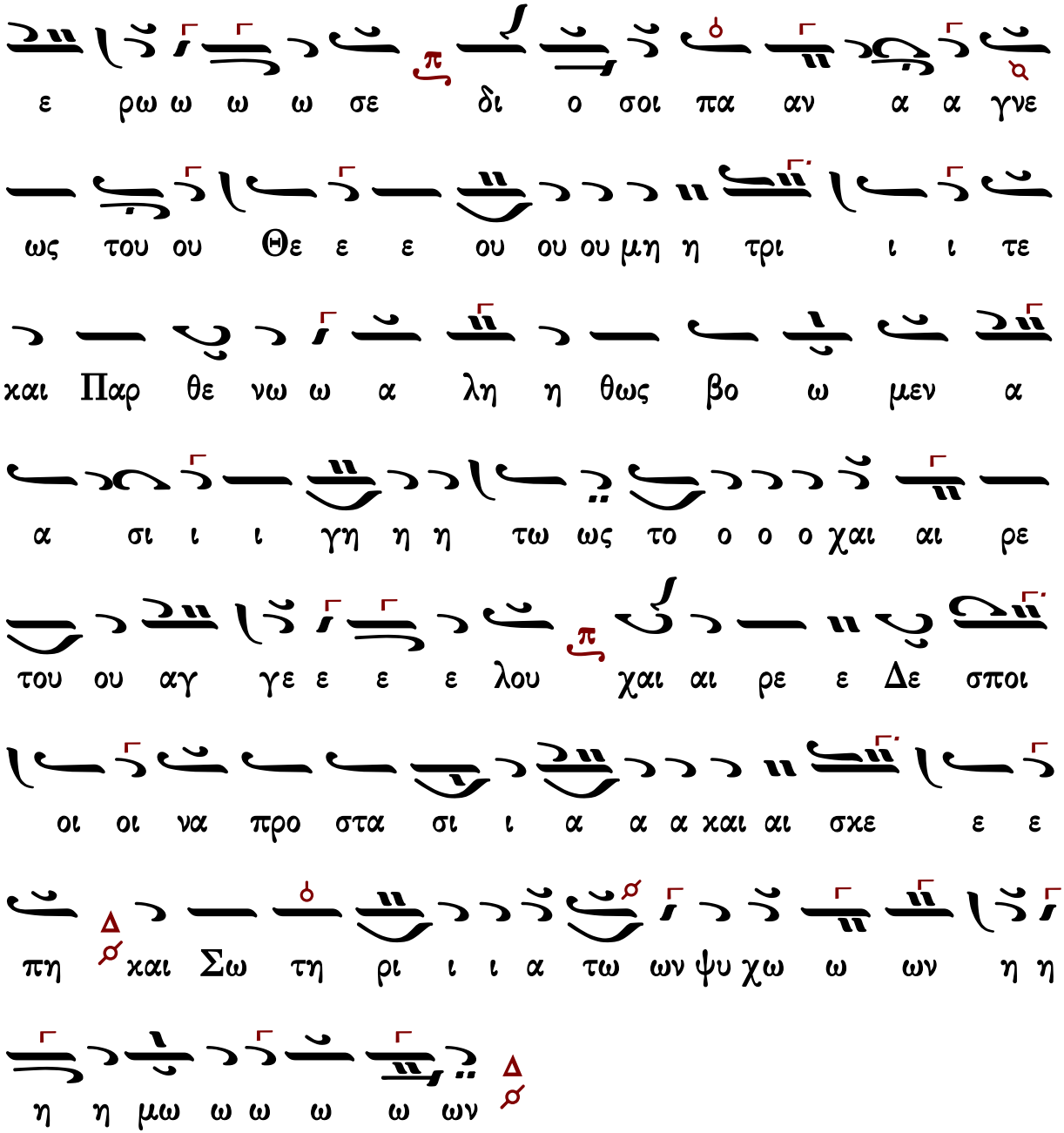

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Νῦν ἀπολύεις — Λουκᾶς Λουκᾶ

σύντομον

Ἦχος λ Βϡ

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Αναστασιματάριον
1905 σ.507#

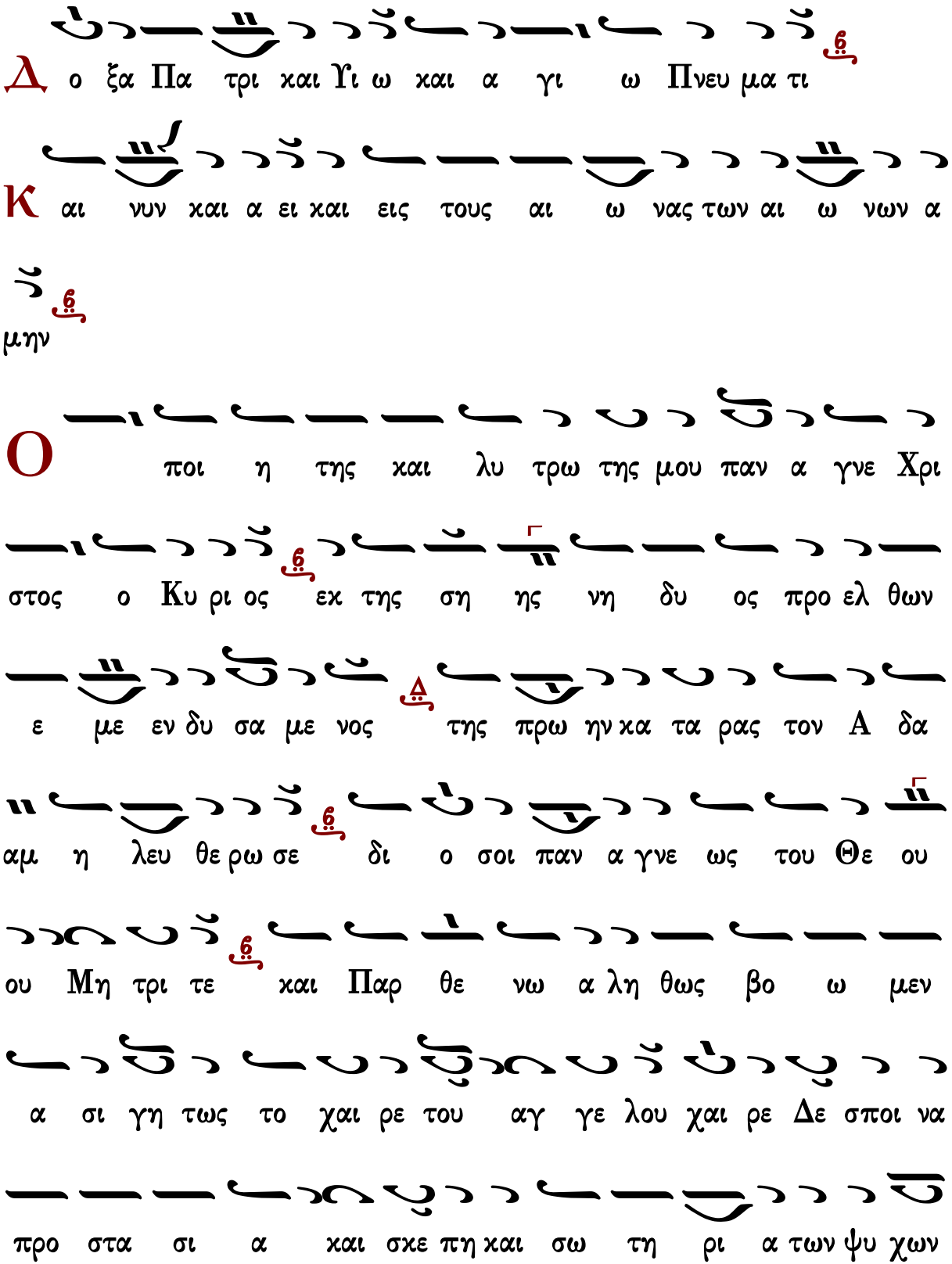
Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνευ μα τι
Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω νων α
μην
Ο ποι η της και λυ τρω της μου παν α γνε Χρι
στος ο Κυ ρι ος εκ της ση ης νη δυ ος προ ελ θων
ε με εν δυ σα με νος της πρω ην κα τα ρας τον Α δα
αμ η λευ θε ρω σε δι ο σοι παν α γνε ως του Θε ου
ου Μη τρι τε και Παρ θε νω α λη θως βο ω μεν
α σι γη τως το χαι ρε του αγ γε λου χαι ρε Δε σποι να
προ στα σι α και σκε πη και σω τη ρι α των ψυ χων

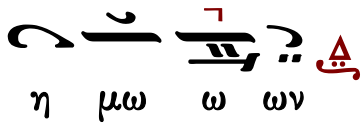

Κωνσταντίνου Πρίγγου

Θεοτοκίον σύντομο

Ἦχος λ/π ⸏ Δι

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Ἀναστασιματάριον
1952 σ.106*

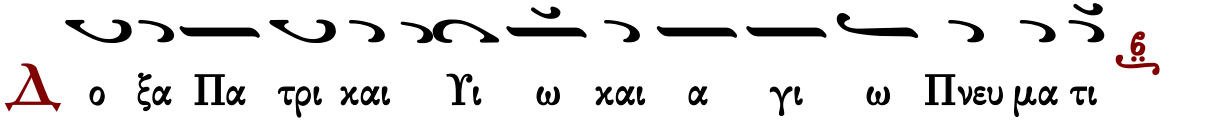

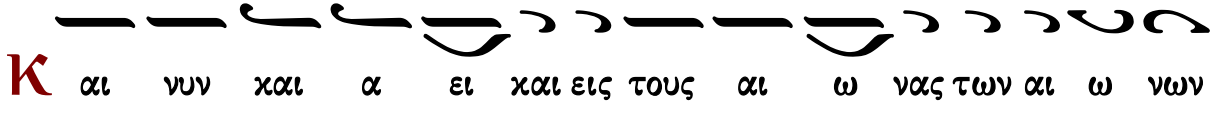

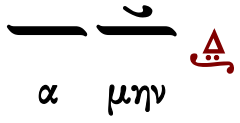

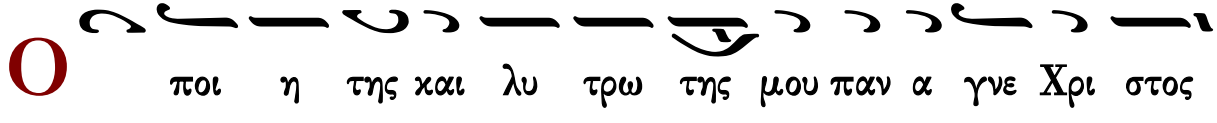

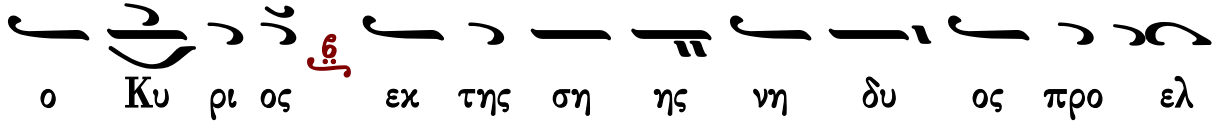

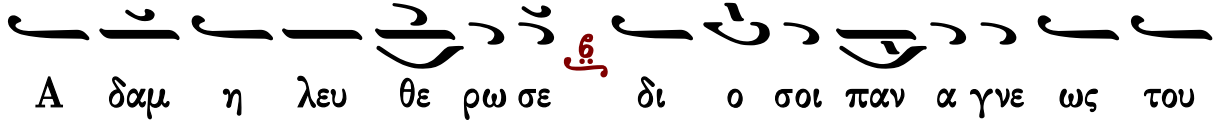

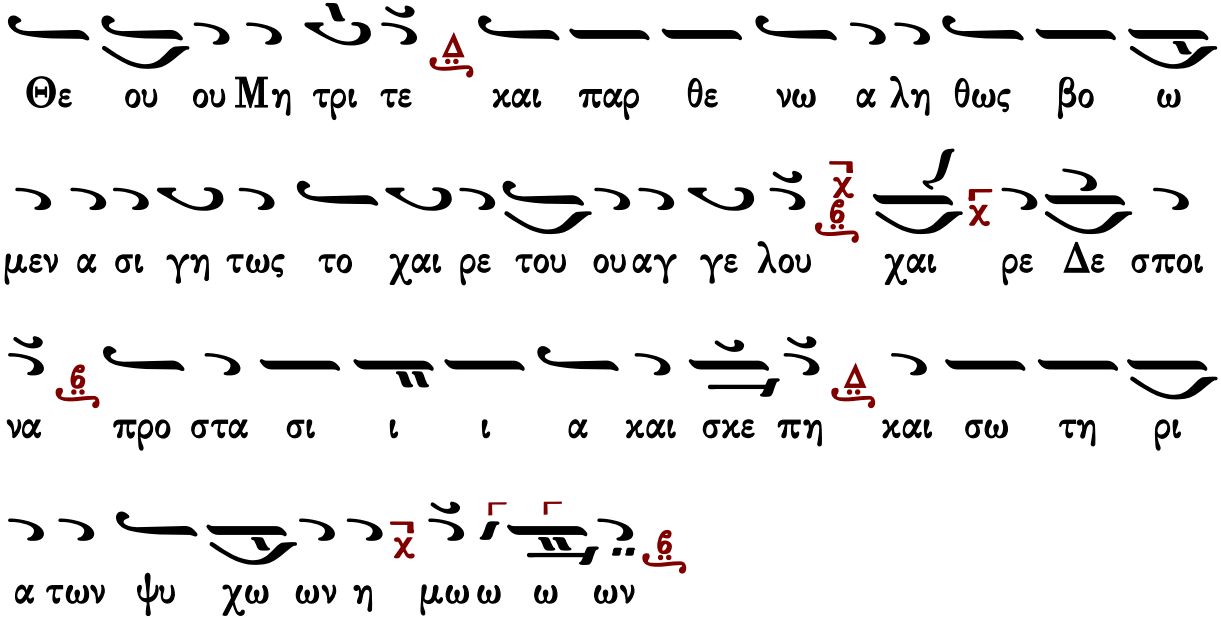

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Νῦν ἀπολύεις — Λουκᾶς Λουκᾶ

Γαβριὴλ Κουντιάδου

Ἦχος λ/π ⋯ Δι

Γαβριὴλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
Μουσικὸν Πεντηκοστάριον
α΄ ἔκδοσις 1931-1935
ἐπανέκδοσις 1991 σ.501*

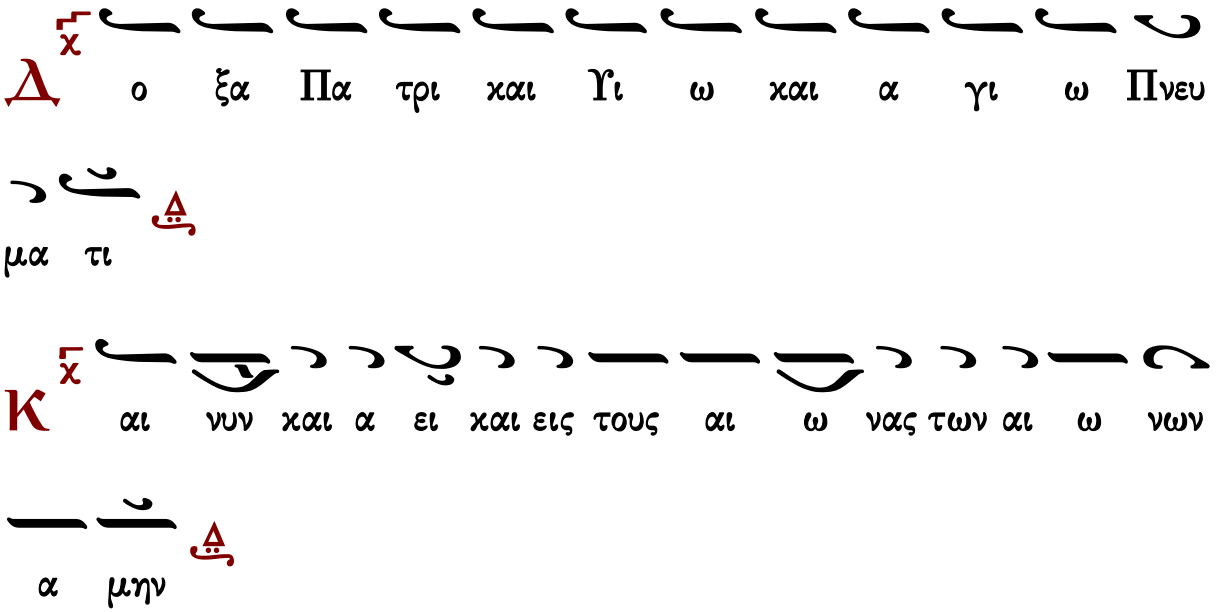

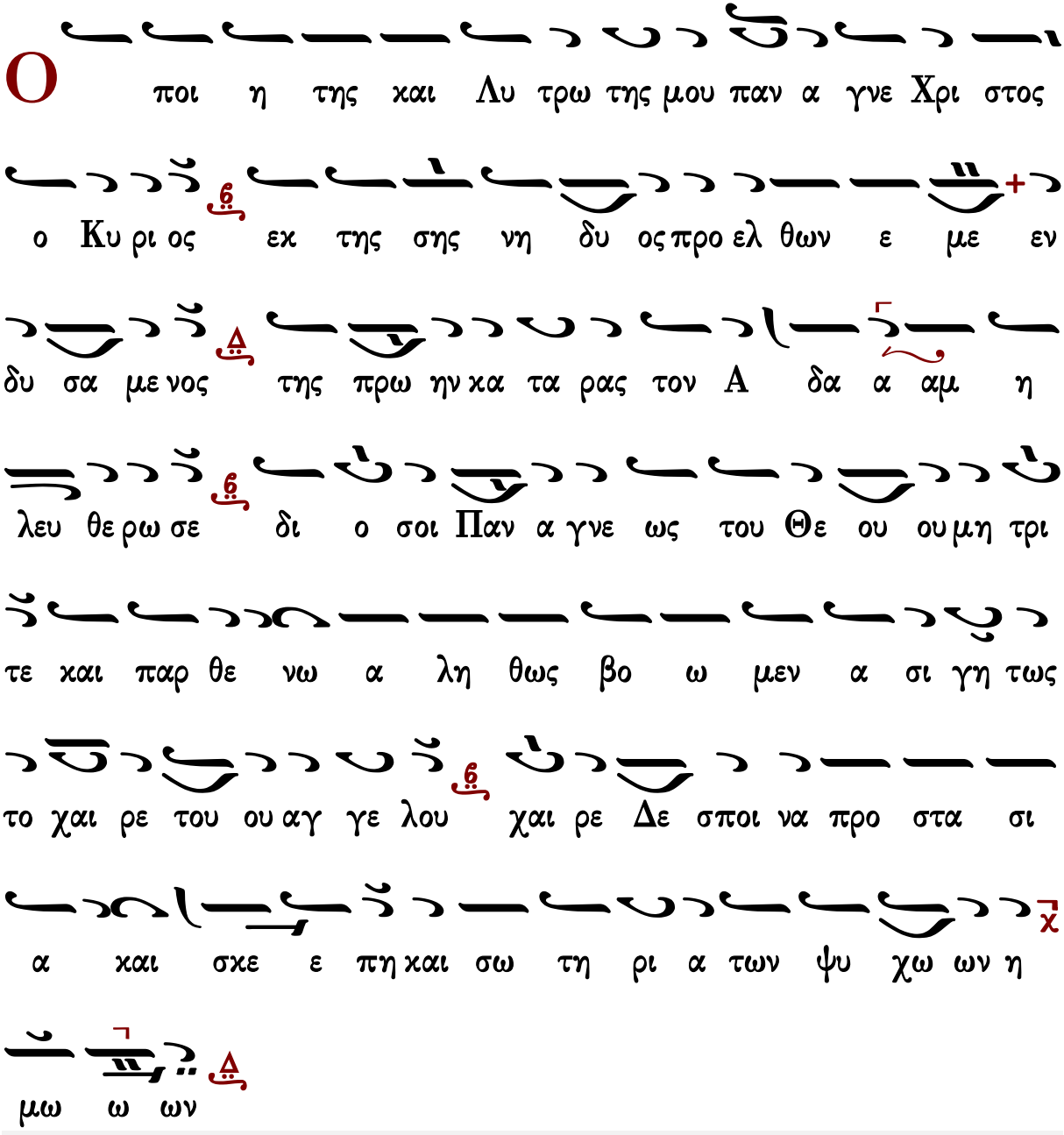

Γεράσιμος Μοναχός Ἁγιορείτης | Νῦν ἀπολύεις | Λουκᾶς Λουκᾶ

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Θεοτοκίον σύντομο

Ἦχος λ π Βου

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσική Παρακλητική
2004 σ.Γ27*

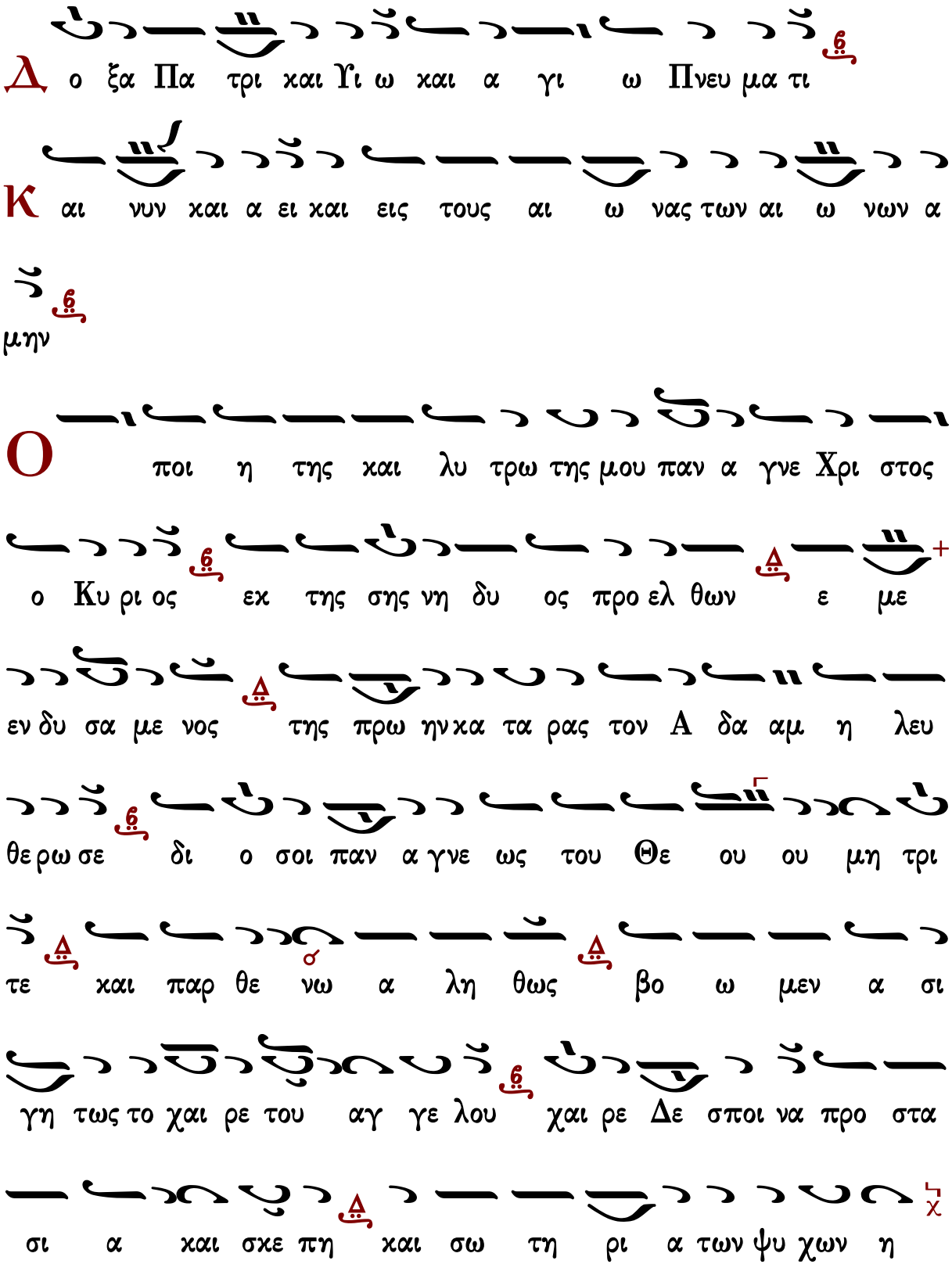
Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνευ μα τι
Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω νων α
μην
Ο ποι η της και λυ τρω της μου παν α γνε Χρι στος
ο Κυ ρι ος εκ της σης νη δυ ος προ ελ θων ε με
εν δυ σα με νος της πρω ην κα τα ρας τον Α δα αμ η λευ
θε ρω σε δι ο σοι παν α γνε ως του Θε ου ου μη τρι
τε και παρ θε νω α λη θως βο ω μεν α σι
γη τως το χαι ρε του αγ γε λου χαι ρε Δε σποι να προ στα
σι α και σκε πη και σω τη ρι α των ψυ χων η

Ἀπολυτίκιον

Ἀναστάσιμον

Πέτρου Βυζαντίου

ἀναστάσιμον ἀπολυτίκιον

Ἦχος λ/π ⸎ Δι

Πέτρου Εφεσίου
Αναστασιματάριον
1820 σ.165*

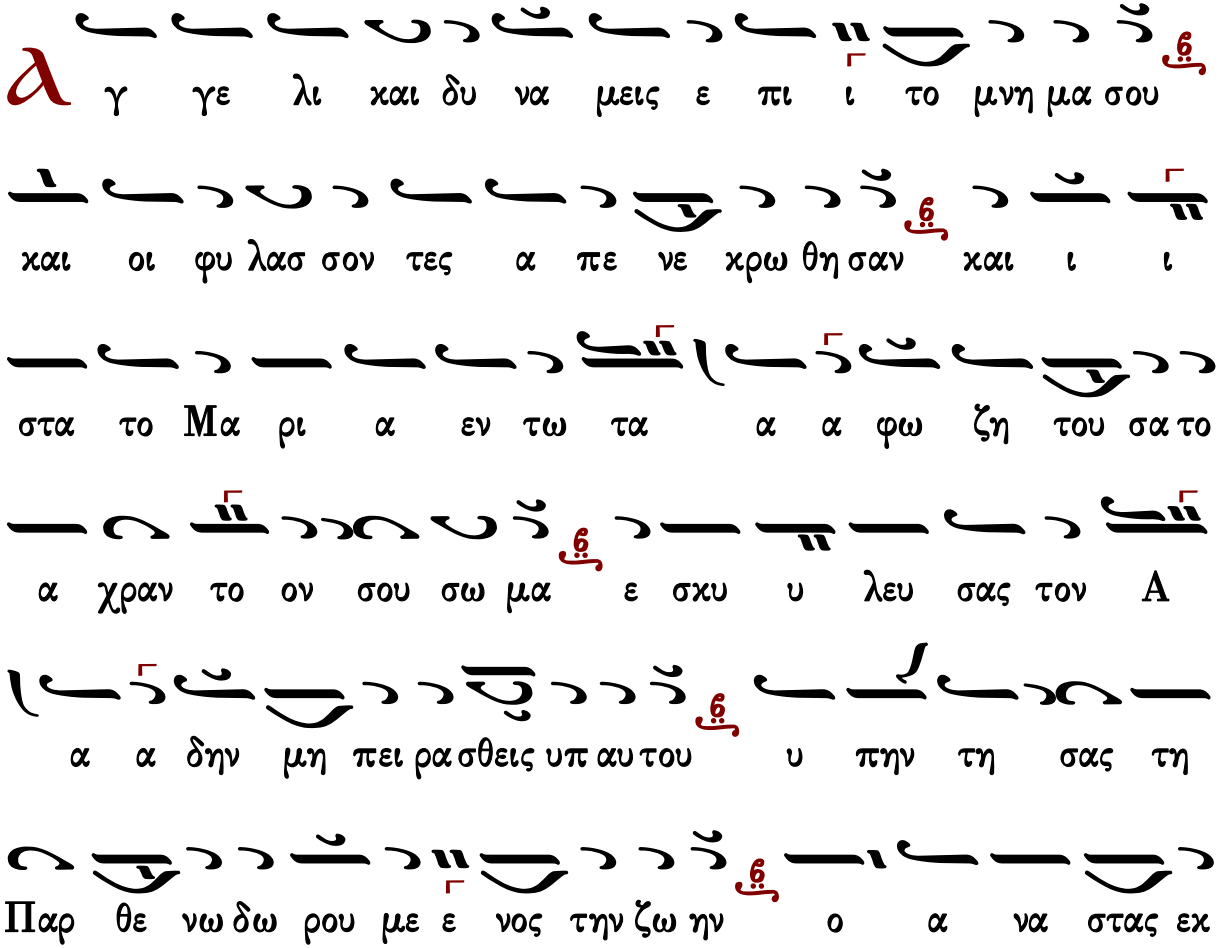

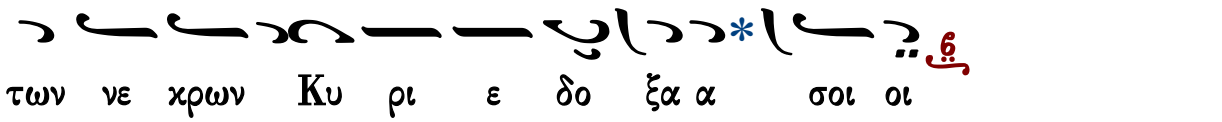

των νε χρων Κυ ρι ε δο ξα α σοι οι

τὸ τέλος

σοι οι οι

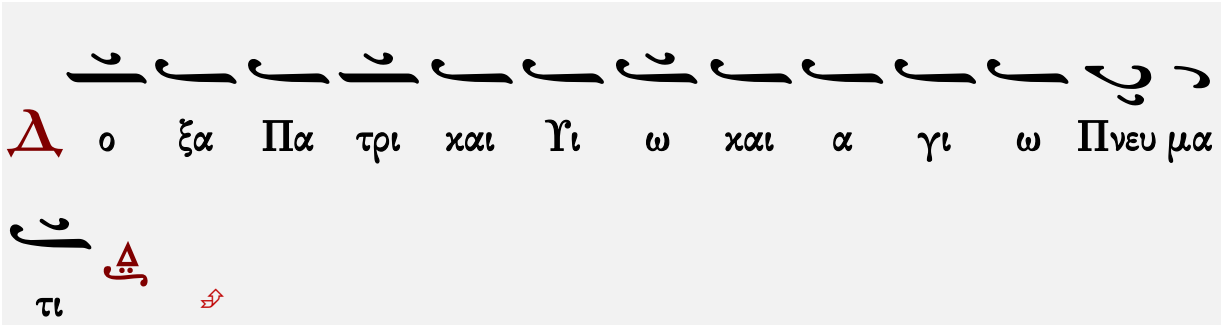

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνευ μα

τι

Ἑσπέρας ☜ Θεοτοκίον ☞ Ὄρθρος ἀπολυτίκιον τοῦ ναοῦ

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου

ἀναστάσιμον ἀπολυτίκιον

Ἦχος λ/π ⸏ Δι

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Αναστασιματάριον 1905 σ.277#

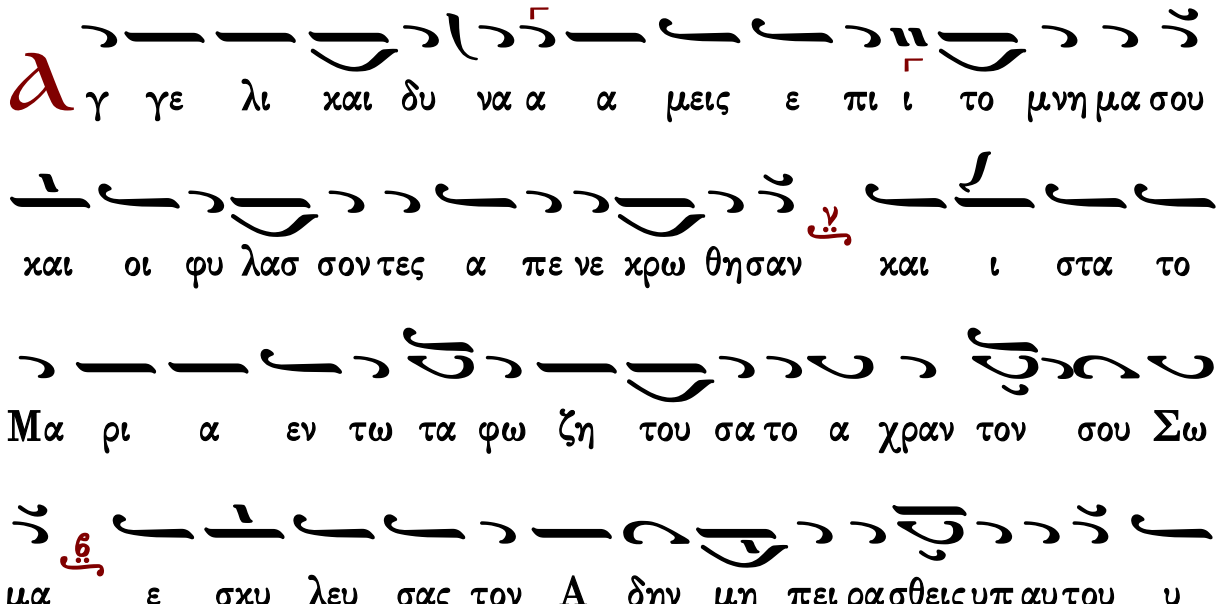

Δ γ γε λι και δυ να α α μεις ε πι ι το μνη μα σου

και οι φυ λασ σον τες α πε νε χρω θησαν και ι στα το

Μα ρι α εν τω τα φω ζη του σα το α χραν τον σου Σω

μα ε σχυ λευ σας τον Α δην μη πει ρασθεις υπ αυ του υ

πην τη σας τη Παρ θε νω δω ρου με νος την ζω ην ο α

να στας εκ των νε κρων Κυ ρι ε δο ξα σοι οι

τὸ τέλος σοι οι οι

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνευ μα

τι

Ἑσπέρας ☜ Θεοτοκίον ☞ Ὄρθρος ἀπολυτίκιον τοῦ ναοῦ

Κωνσταντίνου Πρίγγου

ἀναστάσιμον ἀπολυτίκιον

Ἦχος λ π Δι

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Αναστασιματάριον 1952 σ.107*

Αγ γε λι και δυ να μεις ε πι το μνη μα σου και οι

φυ λασ σον τες α πε νε κρω θη σαν και ι στα το Μα

ρι α εν τω τα φω ζη του σα το α χραν το ον σου σω

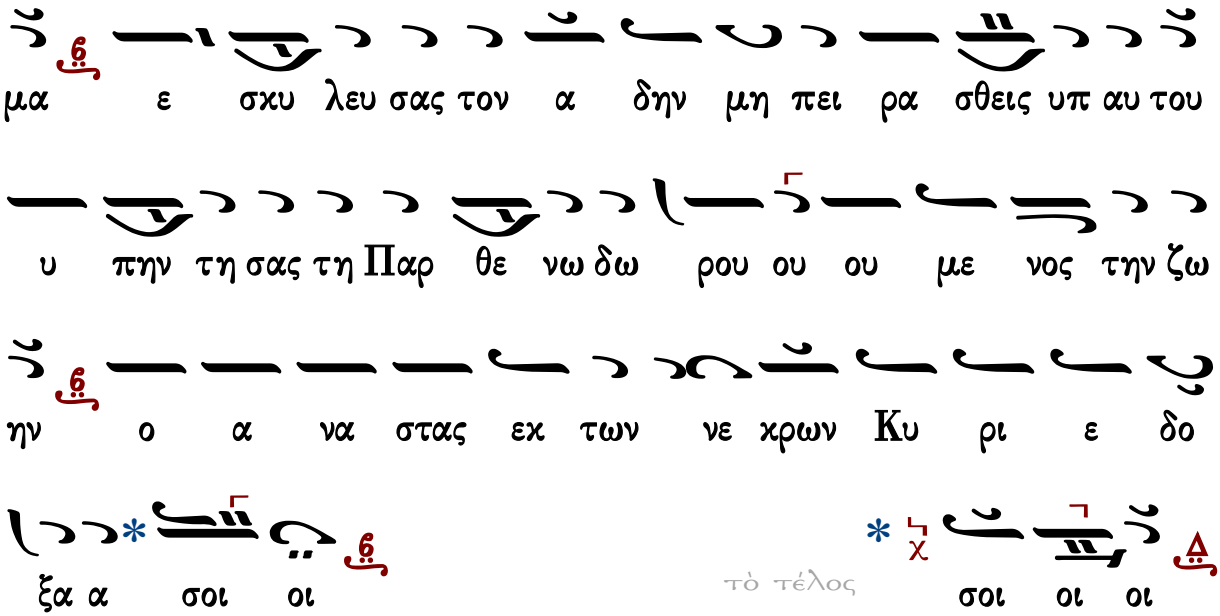

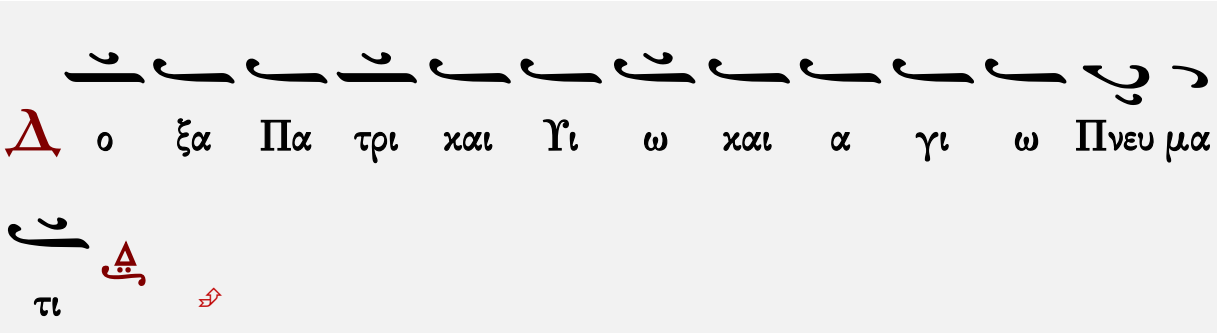

Ἑσπέρας ☜ Θεοτοκίον ☞ Ὄρθρος ἀπολυτίκιον τοῦ ναοῦ

Γαβριὴλ Κουντιάδου

ἀναστάσιμον ἀπολυτίκιον

Ἦχος λ/π ⸏ Δι

Γαβριὴλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
Μουσικὸν Πεντηκοστάριον
α΄ ἔκδοσις 1931-1935
ἐπανέκδοση 1991 σ.400*

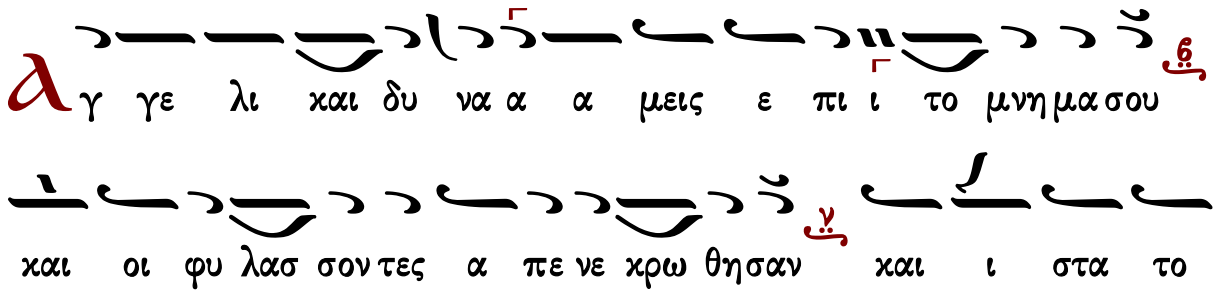

Μα ρι α ε εν τω τα φω ζη του σα το α χραν τον σου σω

μα ε σκυ λευ σας τον α δην μη πει ρα σθεις υπ αυ του

υ πην τη σας τη Παρ θε νω δω ρου ου ου με νος την ζω

ην ο α να στας εκ των νε κρων Κυ υ ρι ε δο ξα α

* σοι οι

τὸ τέλος

* σοι οι οι

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνευ μα

τι

Ἑσπέρας ☜ Θεοτοκίον ☞ Ὄρθρος ἀπολυτίκιον τοῦ ναοῦ

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

ἀναστάσιμον ἀπολυτίκιον

Ἦχος λ/π ⋯ Δι

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσική Παρακλητική
2004 σ.Γ28*

Δγ γε λι και δυ να α α μεις ε πι το μνη μα σου

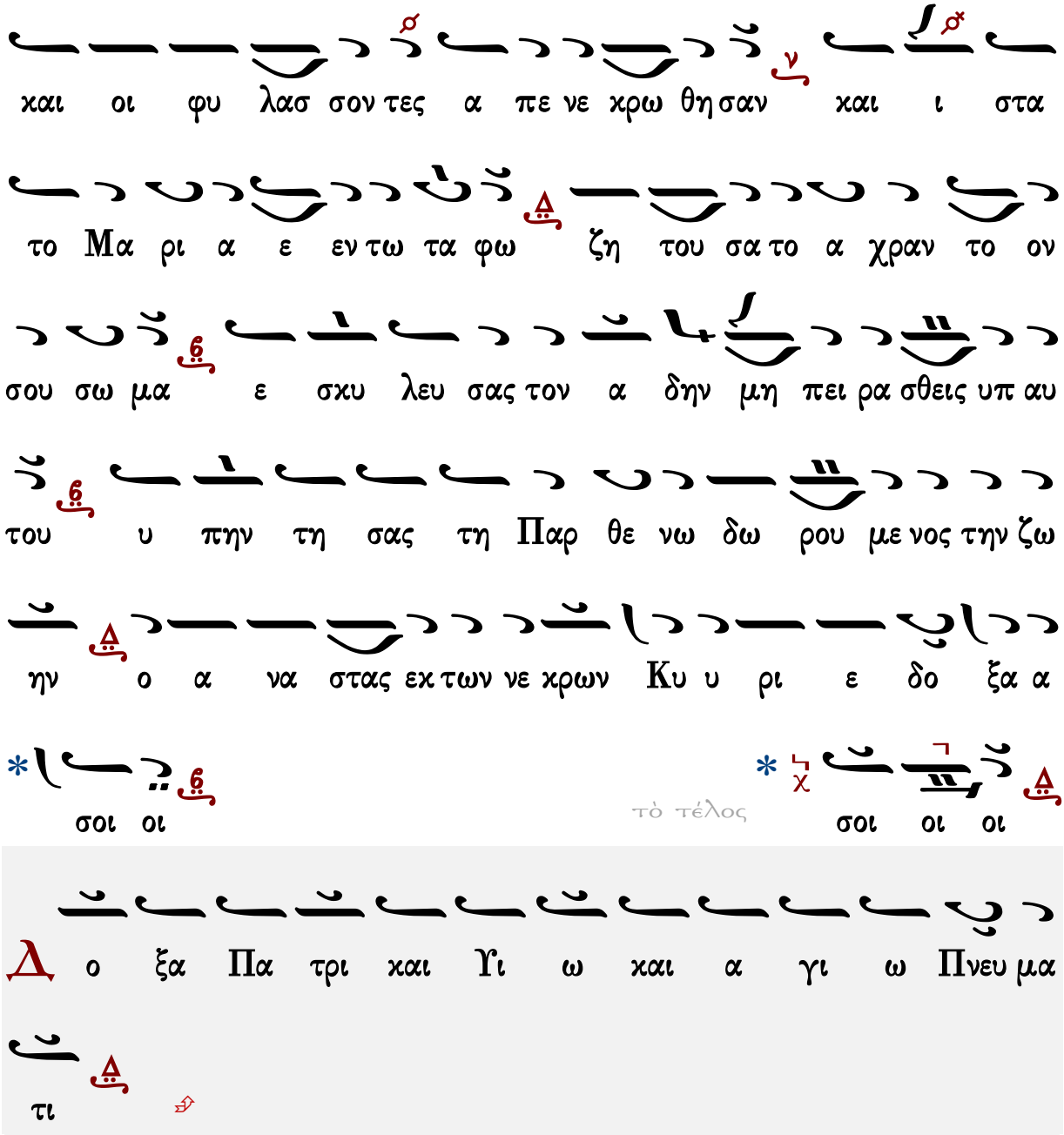

Ἑσπέρας ☜ Θεοτοκίον ☞ Ὄρθρος | ἀπολυτίκιον τοῦ ναοῦ

Χρυσοστόμου μοναχοῦ

ἀναστάσιμον ἀπολυτίκιον

Ἦχος λ̇ π̇ ⸓ Βου ⸓

Χρυσοστόμου Μοναχοῦ
Μουσικόν Ἀπάνθισμα
Κωνσταντινούπολη 1904 σ.435*
(διασκ. Γερασίμου μοναχοῦ)

γ γε λι χαι δυ να α α μεις ε πι ι τω

ω μνη η η μα α α α σου χαι οι οι οι φυ υ

λα ασ σο ον τε ες α πε ε νε ε χρω ω θη η η σαν

χαι ι ι ι ι στα το Μα ρι α εν τω τα

α α φω ζη του ου ου ου ου σα το α χραν το

ον σου ου Σω ω ω μα α ε σχυ υ λε ε ευ σας το ον

α α α α α α δην μη πει ρα σθει ει ει ει εις

υπ α αυ του ου δω ω ρου ου με ε νος τη η η ην ζω ω

ω ω ην ο α να στα ας εχ των νε χρω ω ων

Κυ υ ρι ι ε ε δο ο ξα α σοι οι

Ἑσπέρας ☜ Θεοτοκίον ☞ Ὄρθρος ἀπολυτίκιον τοῦ ναοῦ

Θεοτοκίον

Πέτρου Βυζαντίου

Θεοτοκίον

Ἦχος λ π Δι

Πέτρου Εφεσίου
Αναστασιματάριον
1820 σ.166*

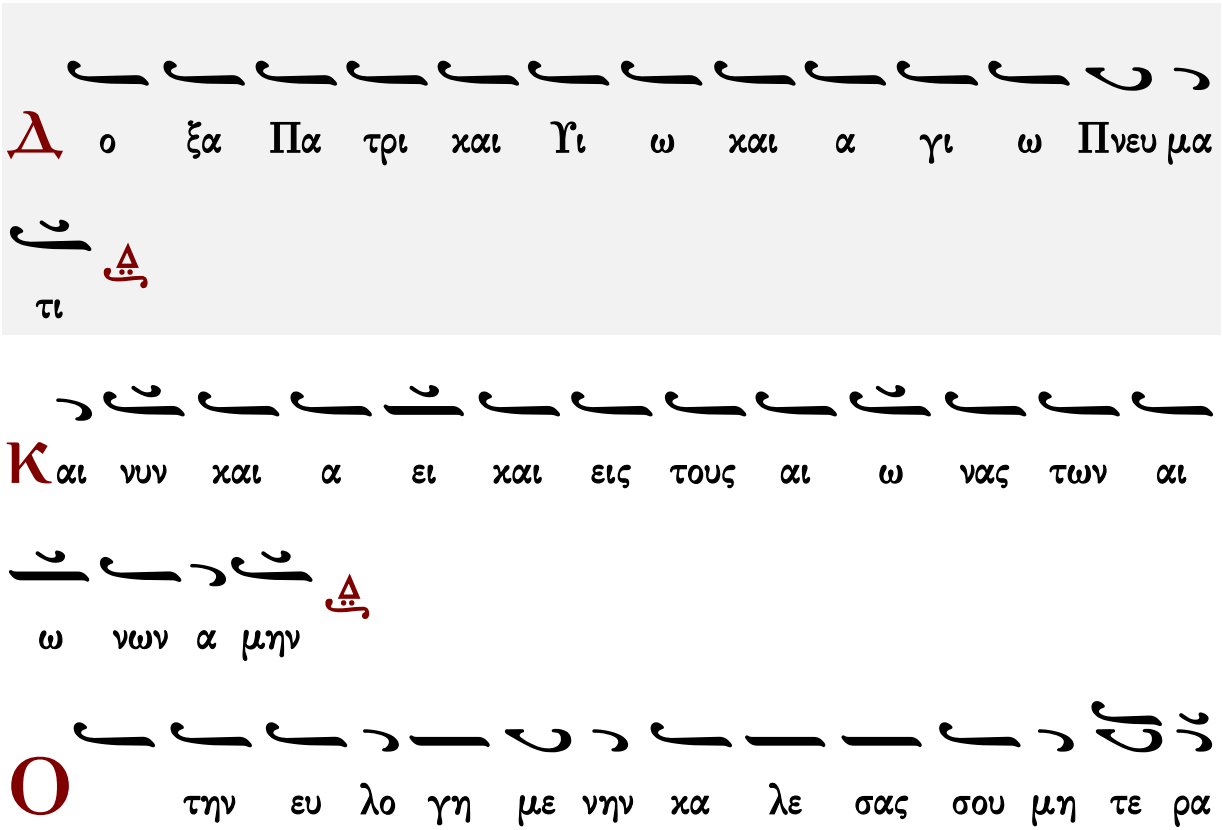

ηλ θες ε πι το πα θος ε κου σι α βου λη λαμ ψας εν τω

Σταυ ρω α να ζη τη σαι θε λων τον Α δαμ λε γων

τοις αγ γε ε ε λοις συγ χα α ρη τε μοι ο τι ευ

ρε θη η α πολ λυ με νη δρα χμη ο παν τα σο φως οι

κο νο μη σας δο ξα σοι οι οι

Ἑσπέρας: Ἀπόλυσις Ὄρθρος: Κάθισμα

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου

Θεοτοκίον

Ἦχος λ π Δι

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Αναστασιματάριον 1905 σ.277#

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνευ μα

τι

Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι

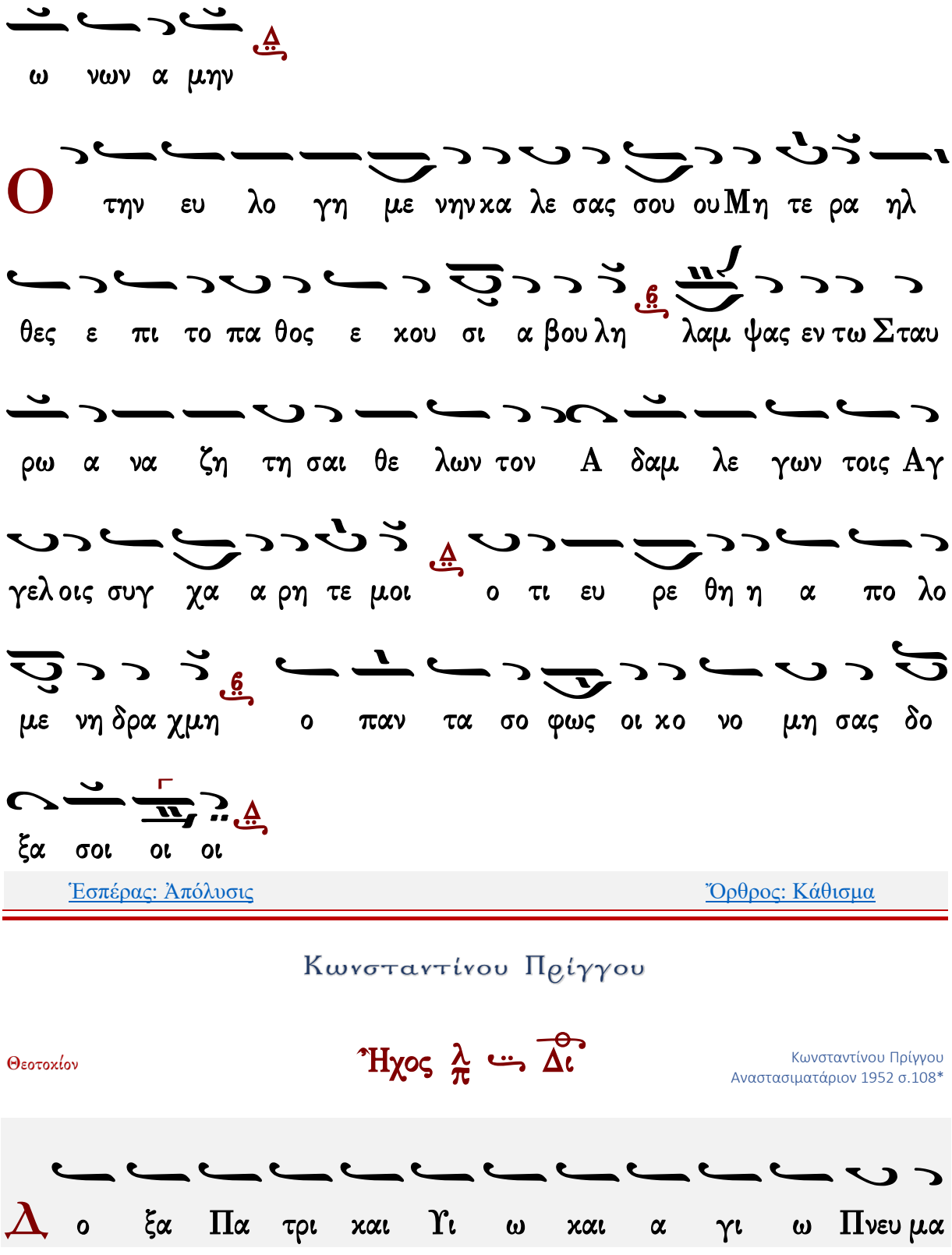

Ἑσπέρας: Ἀπόλυσις

Ὄρθρος: Κάθισμα

Κωνσταντίνου Πρίγγου

Θεοτοκίον

Ἦχος λ/π ... Δι

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Αναστασιματάριον 1952 σ.108*

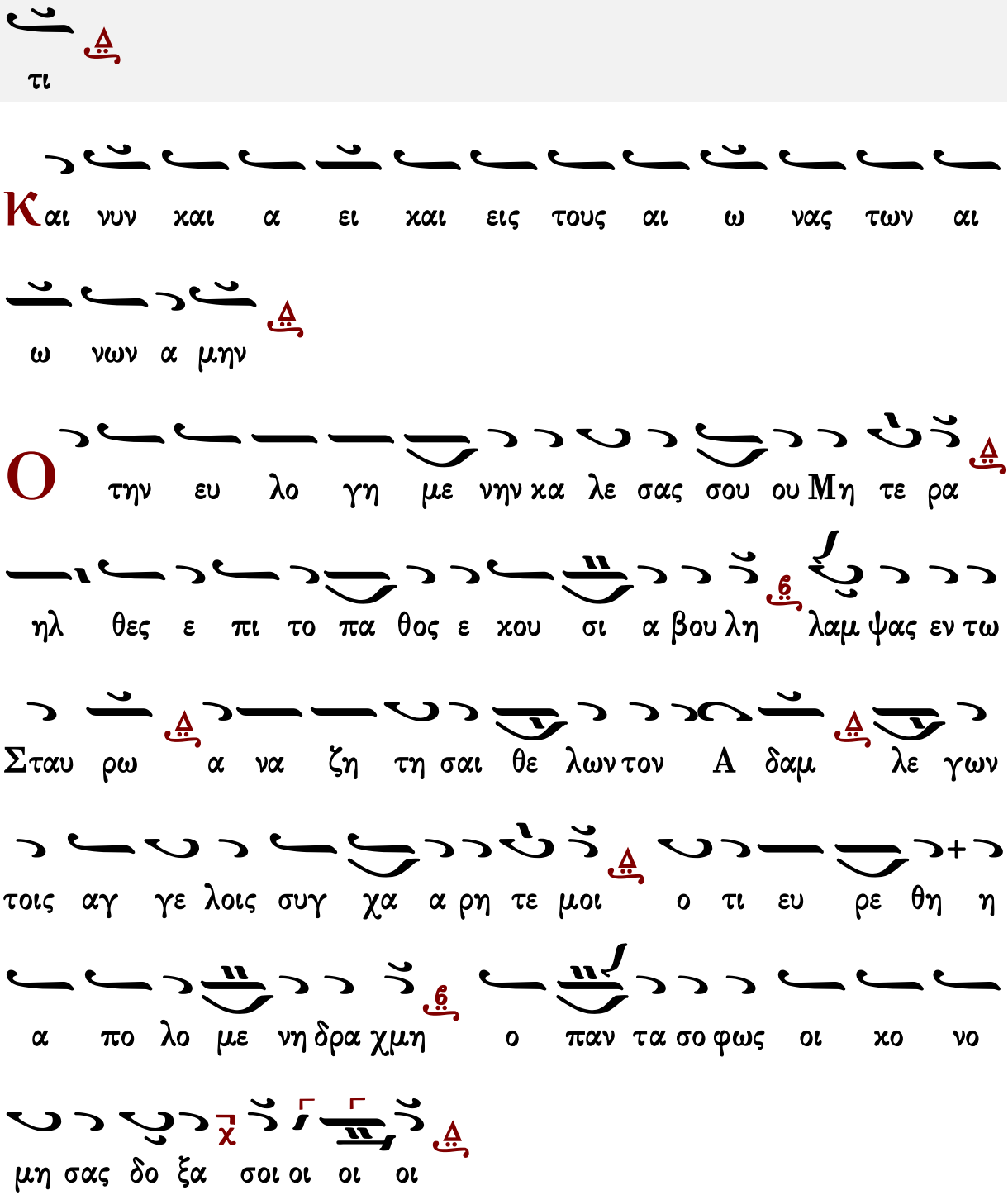

Ἑσπέρας: Ἀπόλυσις Ὄρθρος: Κάθισμα

Θεοτοκίον

Ἦχος λ πλ. δι

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσική Παρακλητική
2004 σ.Γ28*

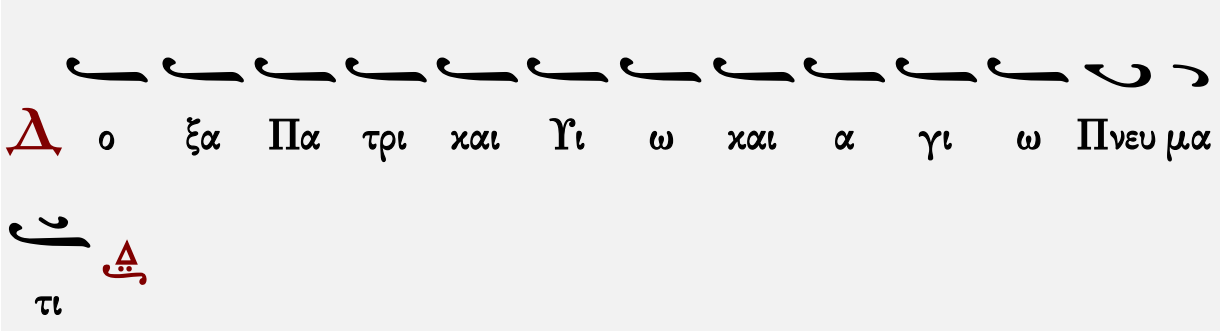

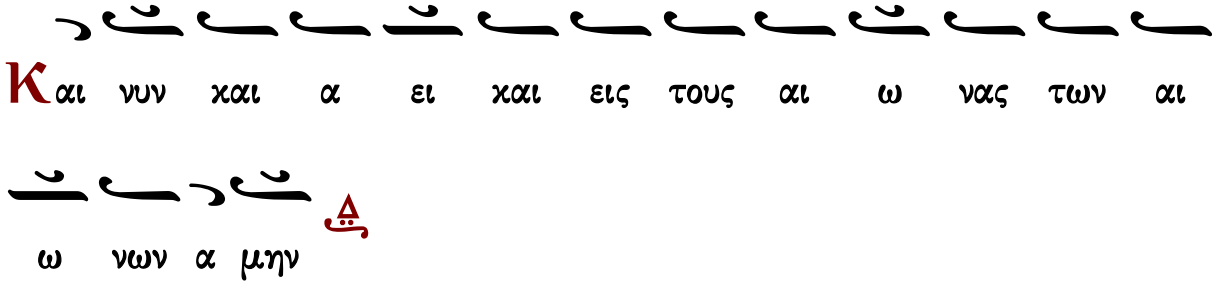

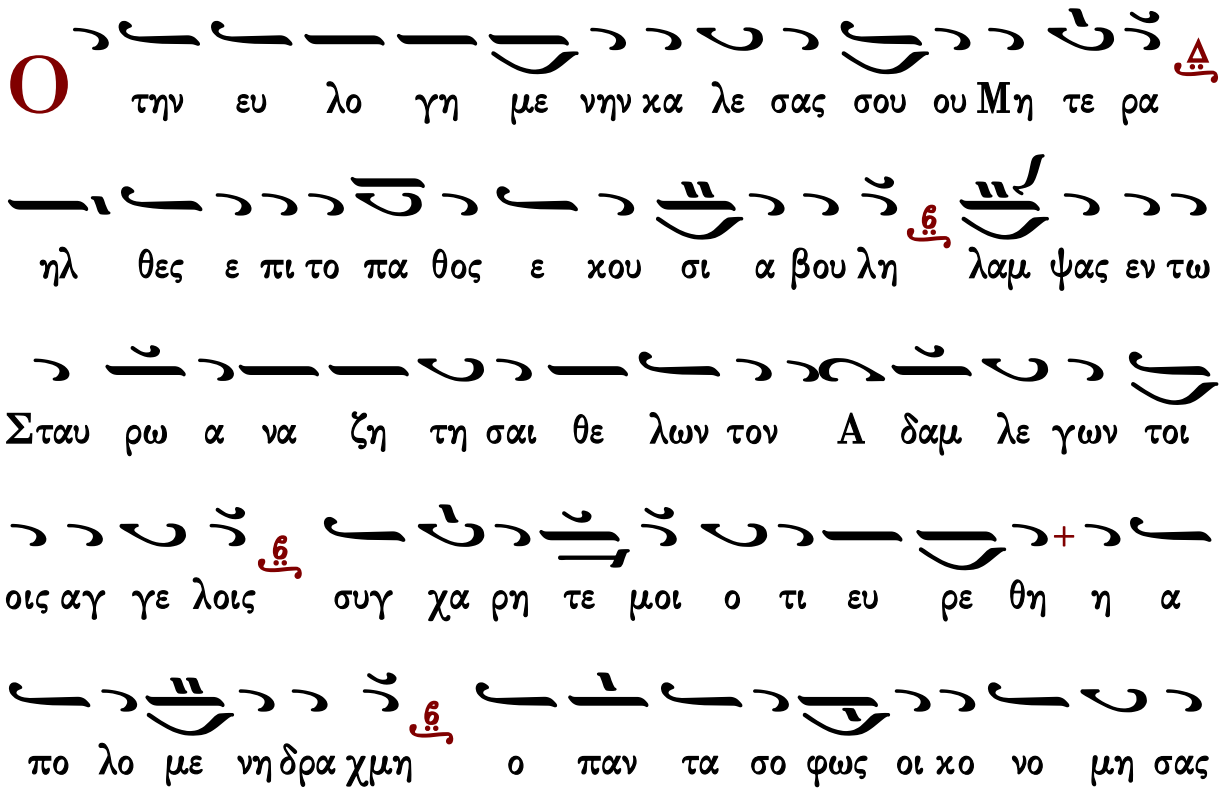

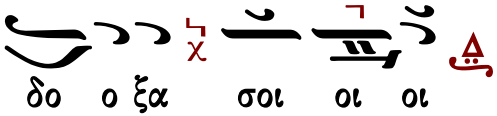

ΟΡΘΡΟΣ

Θεὸς Κύριος

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου

Ἦχος λ Βου

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Αναστασιματάριον 1905 σ.277#

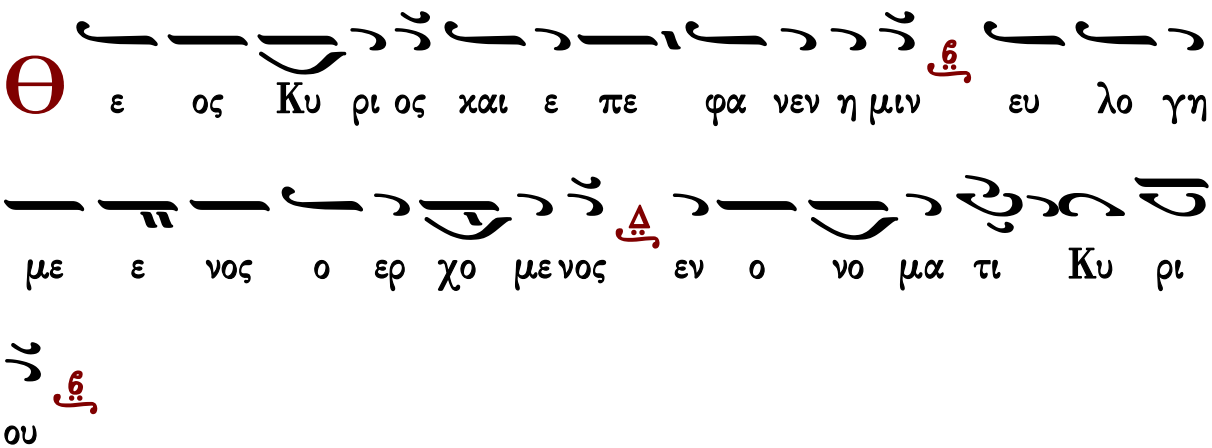

∴ Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. ↑

∴ Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἠμυνάμην αὐτούς. ↓

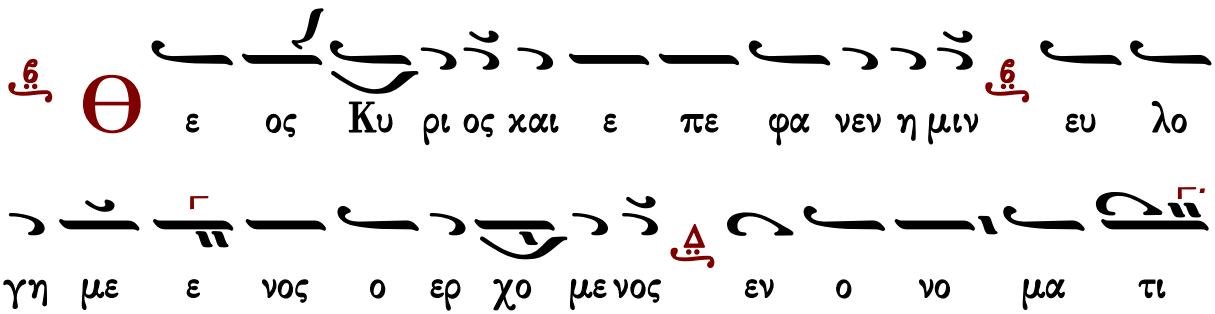

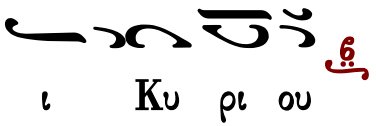

∴ Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη καὶ ἔστι θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν. ↥

Κωνσταντίνου Πρίγγου

Ἦχος λ π ⸏ Δι

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Ἀναστασιματάριον
1952 σ.107*

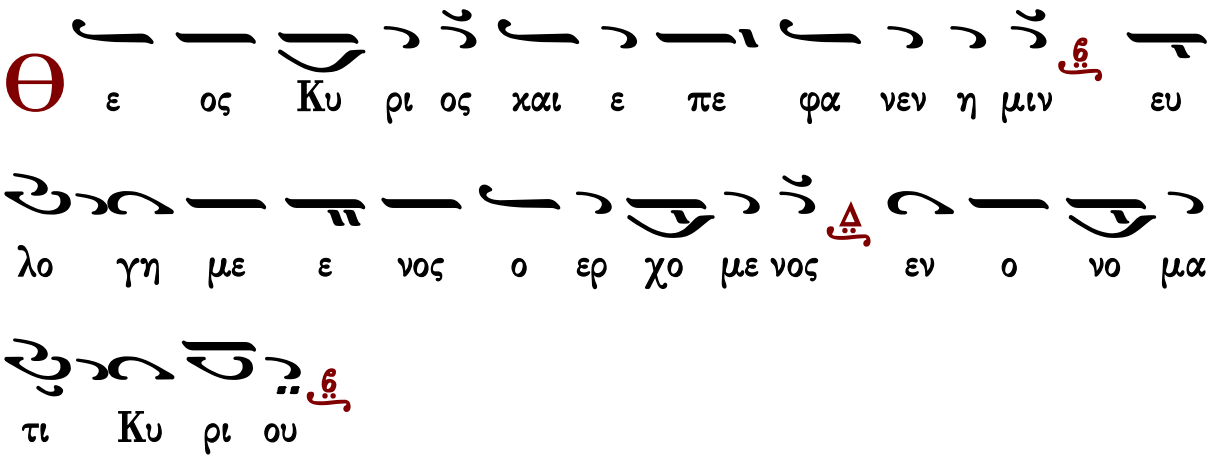

∴ Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.
∴ Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἠμυνάμην αὐτούς.
∴ Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη καὶ ἔστι θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Χρυσοστόμου μοναχοῦ

Ἦχος λ π ⸏ Βϡ

Χρυσοστόμου Μοναχοῦ
Μουσικὸν Ἀπάνθισμα
Κωνσταντινούπολη 1904 σ.429*
(διασκ. Γερασίμου μοναχοῦ)

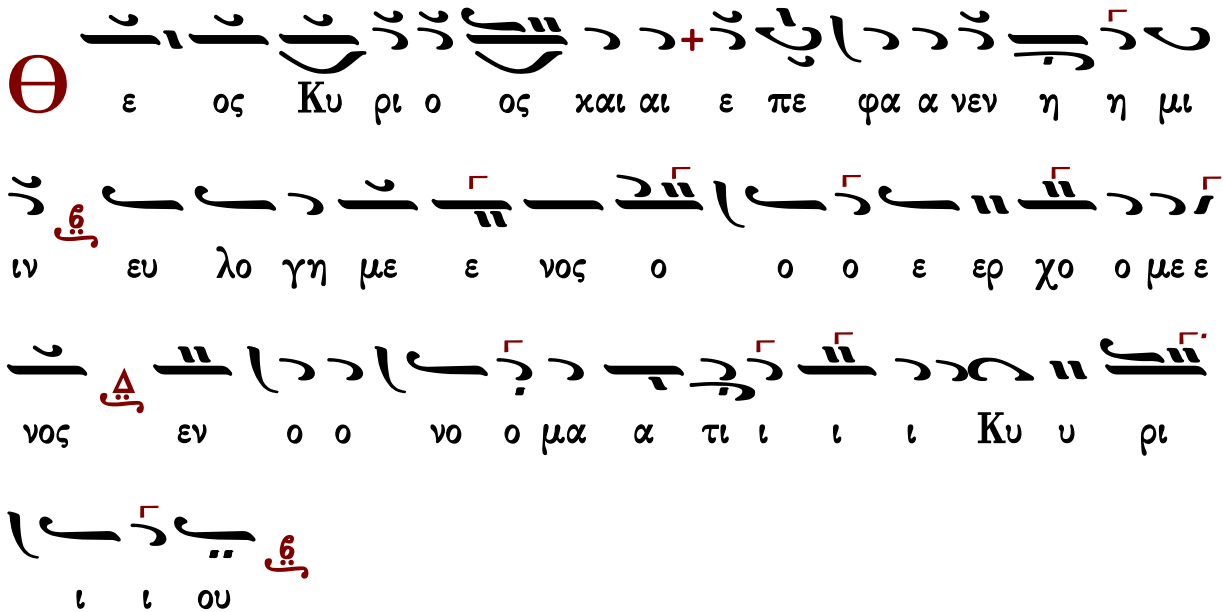

∴ Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

∴ Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἠμυνάμην αὐτούς.

∴ Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη καὶ ἔστι θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Καθίσματα

Πέτρου Ἐφεσίου

Μετὰ τὴν α΄ στιχολογίαν

Ἦχος λ/π ⸏ Δι

Πέτρου Εφεσίου
Αναστασιματάριον
1820 σ.166*

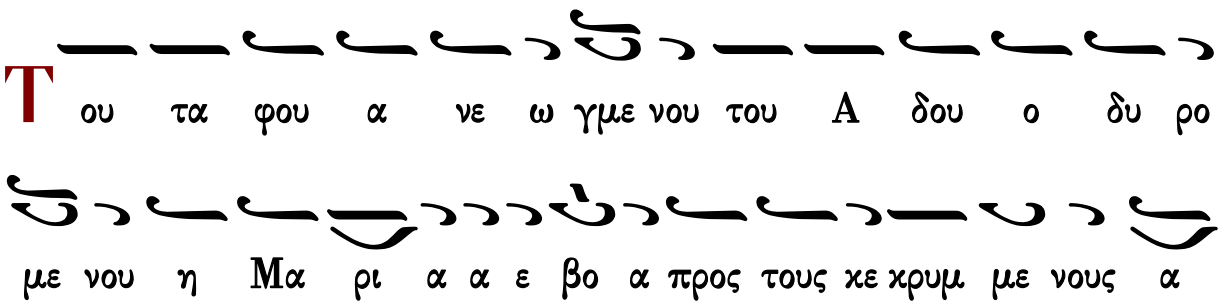

α πο στο λους ε ξε ε ελ θε τε οι του αμ πε λω

νο ος ερ γα ται κη ρυ ξα τε τον της α να στα σε ως

λο γον α νε στη ο Κυ ρι ος πα ρε χων τω κο σμω το

με γα ε λε ε ο ος

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνευ μα

τι

Κ υ ρι ε πα ρι στα το τω τα φω σου Μα ρι α η

Μα γδα λη νη και ε κλαι ε ε βο ω σα και κη που ρον

σε νο μι ι ζου σα ε λε γε που ε ε ε κρυ ψας την

αι ω νι ον ζω ην που ε θη κας τον ε πι θρο νου χε

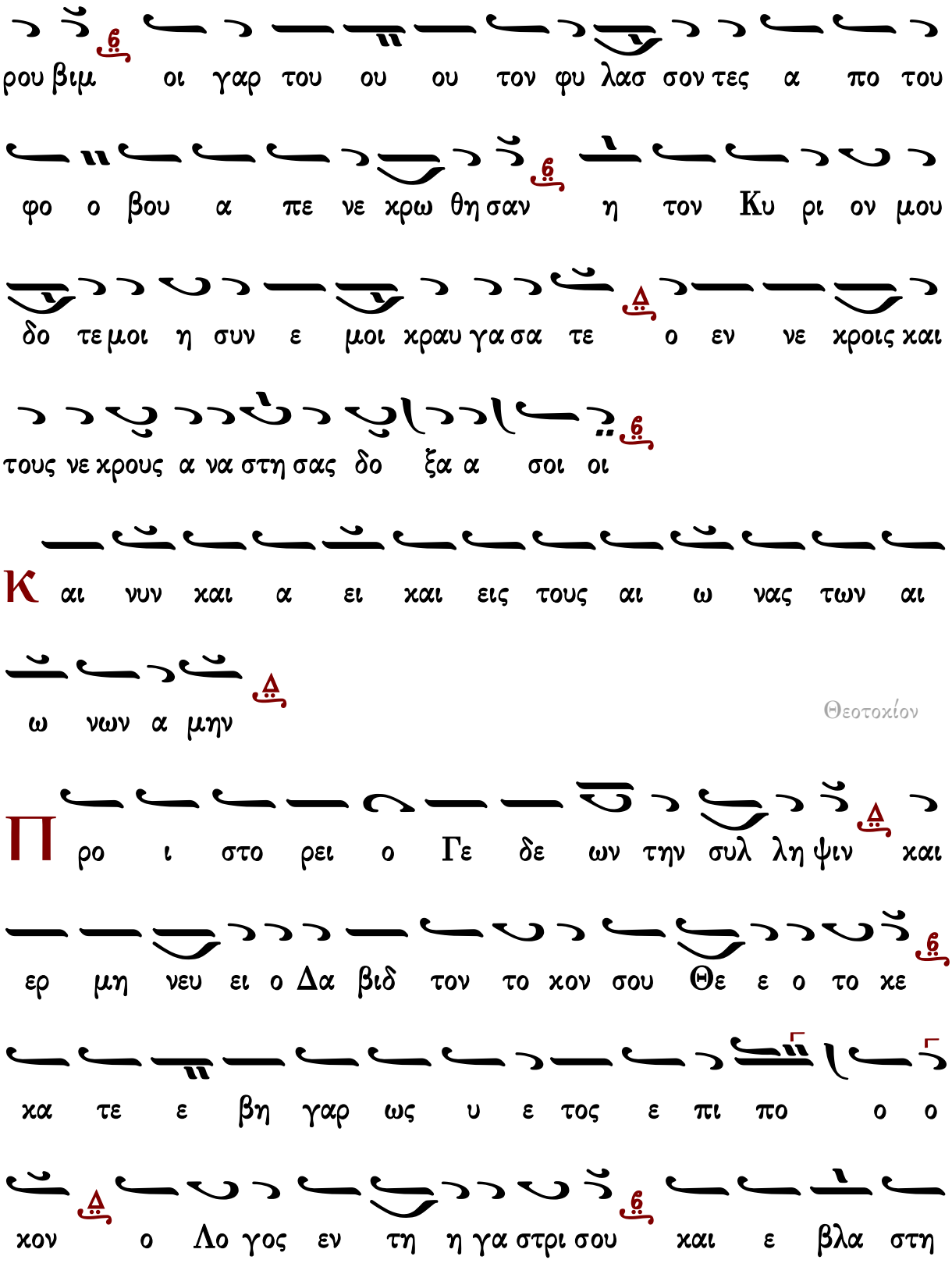
ρου βιμ οι γαρ του ου ου τον φυ λασ σον τες α πο του
φο ο βου α πε νε κρω θη σαν η τον Κυ ρι ον μου
δο τε μοι η συν ε μοι κραυ γα σα τε ο εν νε κροις και
τους νε κρους α να στη σας δο ξα α σοι οι
Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι
ω νων α μην
Θεοτοχίον
Π ρο ι στο ρει ο Γε δε ων την συλ λη ψιν και
ερ μη νευ ει ο Δα βιδ τον το κον σου Θε ε ο το κε
κα τε ε βη γαρ ως υ ε τος ε πι πο ο ο
κον ο Λο γος εν τη η γα στρι σου και ε βλα στη

σας α νευ σπο ρας γη α γι α του χο σμου την σω ω τη ρι

αν Χρι στον τον Θε ον η μων η Κε χα ρι τω με νη

Μετὰ τὴν β′ στιχολογίαν

Ἦχος λ π Δι

Πέτρου Εφεσίου
Αναστασιματάριον
1820 σ.167*

Η ζω η εν τω τα α φω α νε χει το και σφρα γις

εν τω λι ι θω ε πε χει το ως βα σι λε ε ε α

υ πνουν τα στρα τι ω ται ε φυ λατ τον Χρι στον και τους

ε χθρους αυ του α ο ρα σι α α πα τα ξας α νε ε

στη ο Κυ ρι ι ο ος

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνευ μα

τι

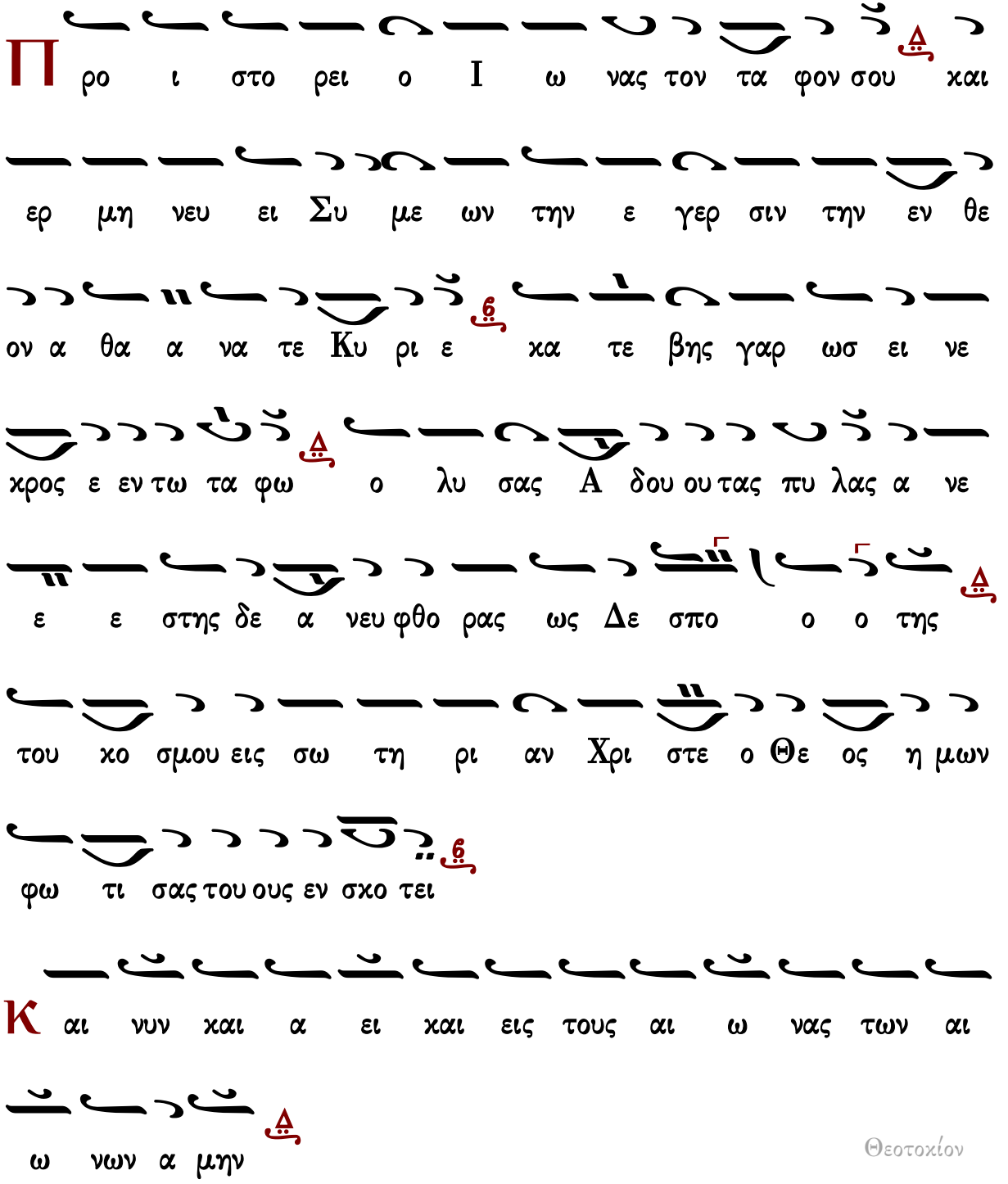
Προ ι στο ρει ο Ι ω νας τον τα φον σου και
ερ μη νευ ει Συ με ων την ε γερ σιν την εν θε
ον α θα α να τε Κυ ρι ε κα τε βης γαρ ωσ ει νε
κρος ε εν τω τα φω ο λυ σας Α δου ου τας πυ λας α νε
ε ε στης δε α νευ φθο ρας ως Δε σπο ο ο της
του χο σμου εις σω τη ρι αν Χρι στε ο Θε ος η μων
φω τι σας του ους εν σχο τει
Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι
ω νων α μην
Θεοτοχίον
Θε ο το κε Παρ θε νε ι κε τευ ε το ον Υι ον σου

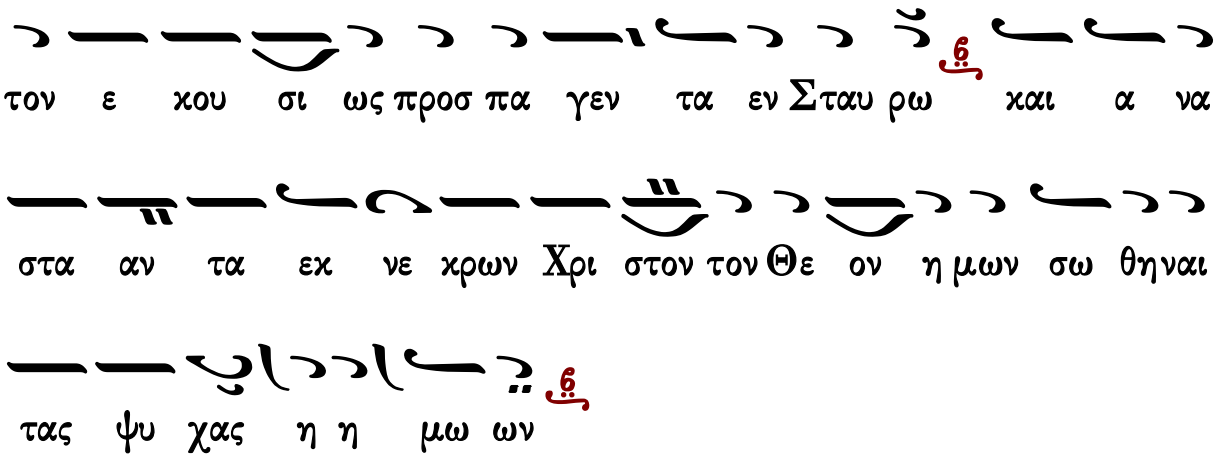

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου

Μετὰ τὴν α΄ Στιχολογίαν

Ἦχος λ̇ Βου

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Αναστασιματάριον 1905 σ.278#

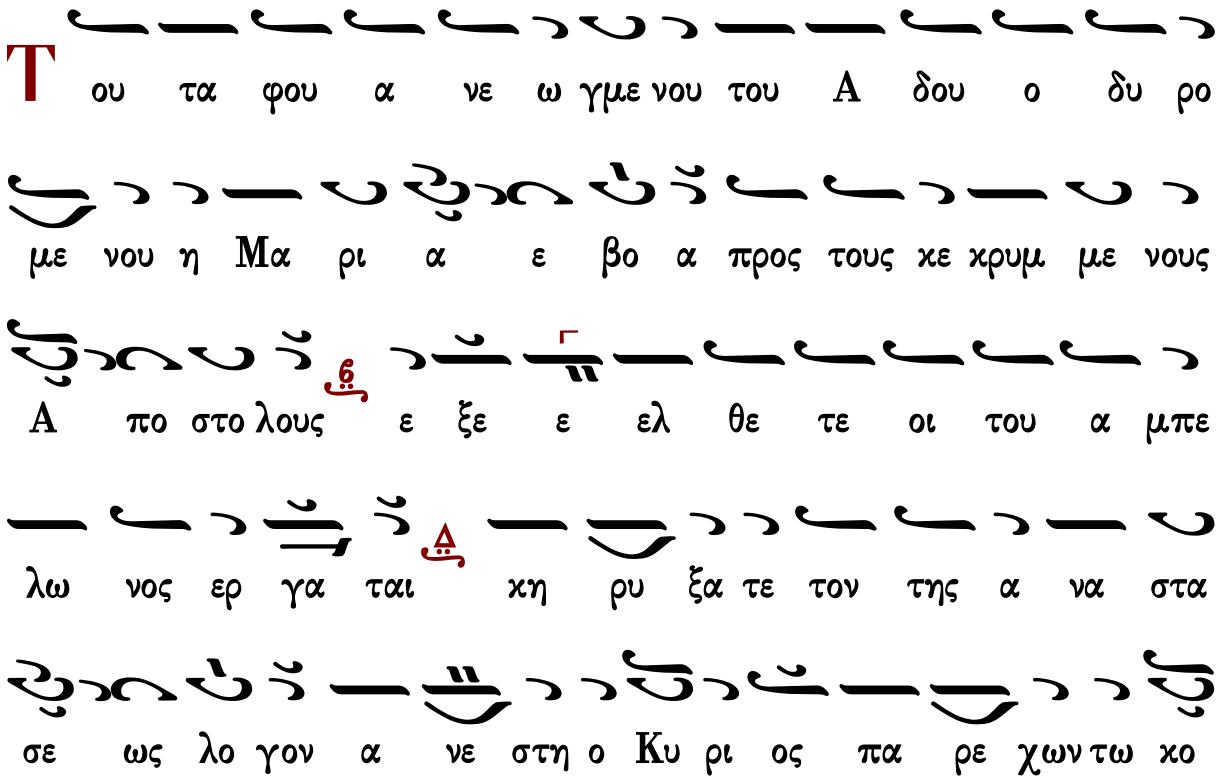

σμω το με γα ε λε ε ος
Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνευ μα
τι
Κ υ ρι ε πα ρι στα το τω τα φω σου Μα ρι α η
Μαγ δα λη νη και ε κλαι ε βο ω σα και κη
που ρον σε νο μι ι ι ζου σα ε λε γε που ε
κρυ ψας την αι ω νι ον ζω ην που ε θη κας τον
ε πι θρο νου Χε ρου βιμ οι γαρ του ου ου τον φυ λασ
σον τες α πο του φο ο βου α πε νε κρω θη σαν η
τον Κυ ρι ον μου δο τε μοι η συν ε μοι κραυ γα σα τε ο

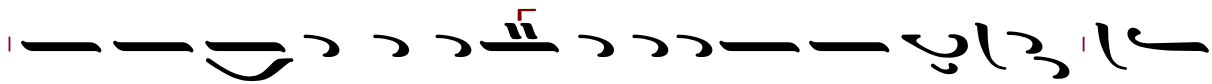

εν νε χροις και τους νε χρου ους α να στη σας δο ξα σοι

οι

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι

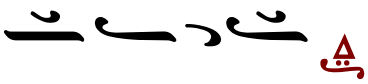

ω νων α μην

Θεοτοχίον

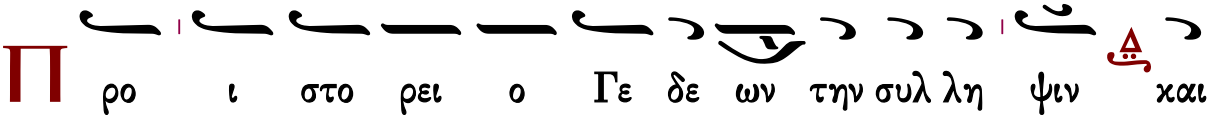

Π ρο ι στο ρει ο Γε δε ων την συλ λη ψιν και

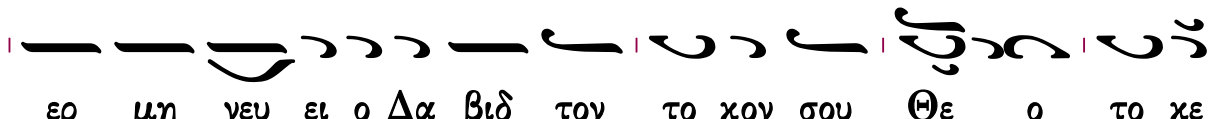

ερ μη νευ ει ο Δα βιδ τον το χον σου Θε ο το κε

κα τε βη γαρ ως υ ε τος ε πι πο χον ο Λο

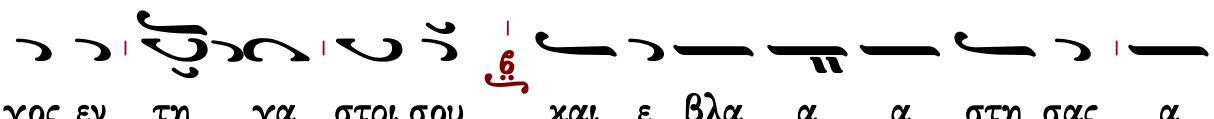

γος εν τη γα στρι σου και ε βλα α α στη σας α

νευ σπο ρας γη α γι ι ι α του χο σμου την

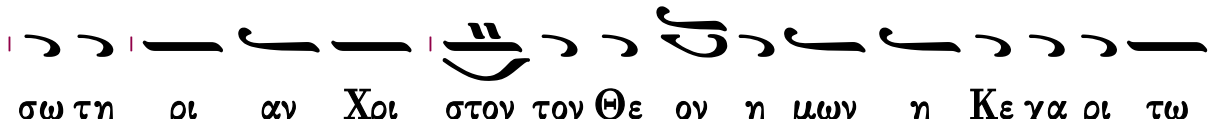

σω τη ρι αν Χρι στον τον Θε ον η μων η Κε χα ρι τω

Μετὰ τὴν β′ Στιχολογίαν

Ἦχος λ πλ. Βαρύς

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Αναστασιματάριον 1905 σ.279#

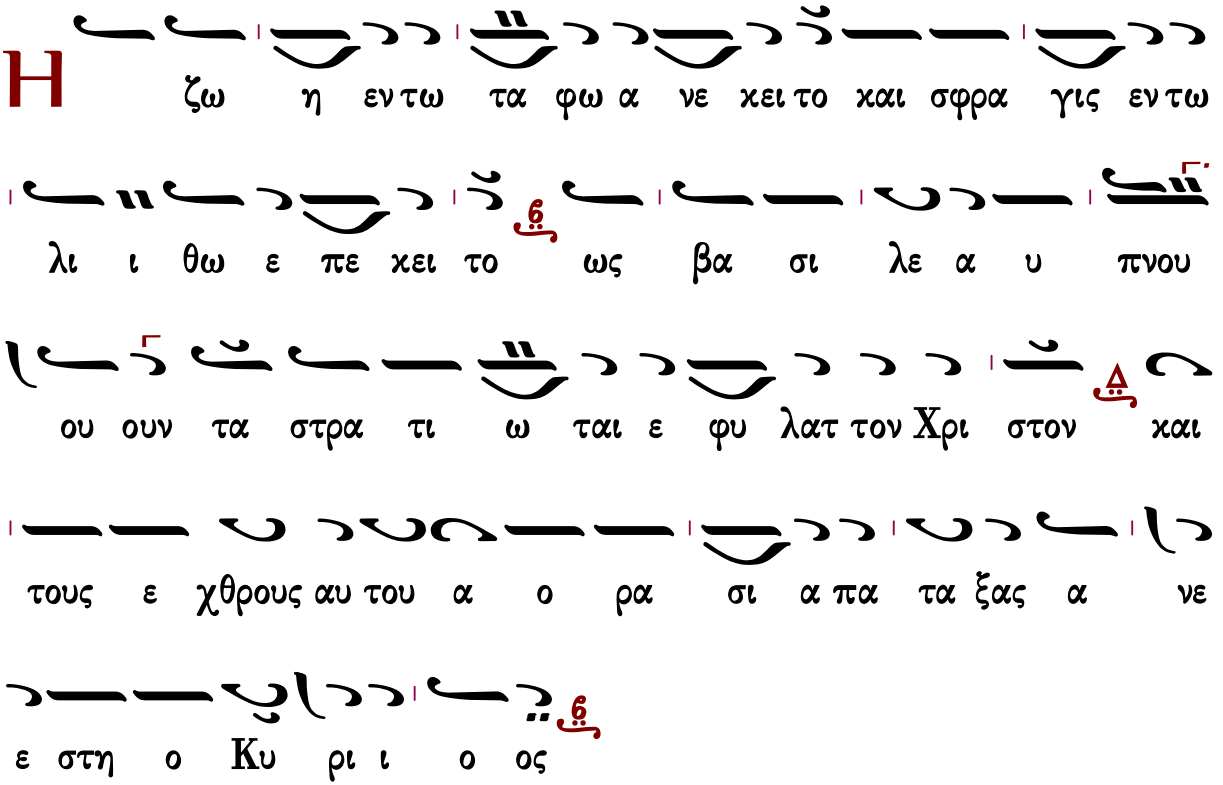

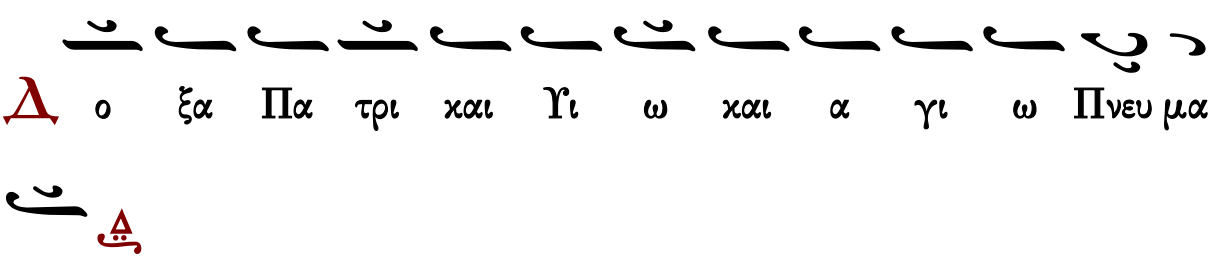

ερ μη νευ ει Συ με ων την ε γερ σιν την εν θε ον α

θα α να τε Κυ ρι ε κα τε βης γαρ ω σει νε χρος

εν τω τα α α φω ο λυ σας Α δου τας πυ

λας α νε ε ε στης δε α νευ φθο ρας ως Δε σπο

ο ο της του χο σμου εις σω τη ρι αν Χρι στε ο

Θε ος η μων φω τι σας τους εν σχο τει

Κ αι νυν χαι α ει χαι εις τους αι ω νας των αι

ω νων α μην

Θεοτοχίον

Θ ε ο το κε Παρ θε νε ι κε τευ ε τον Υι

ον σου τον ε χου σι ως προσ πα γεν τα εν Σταυ ρω

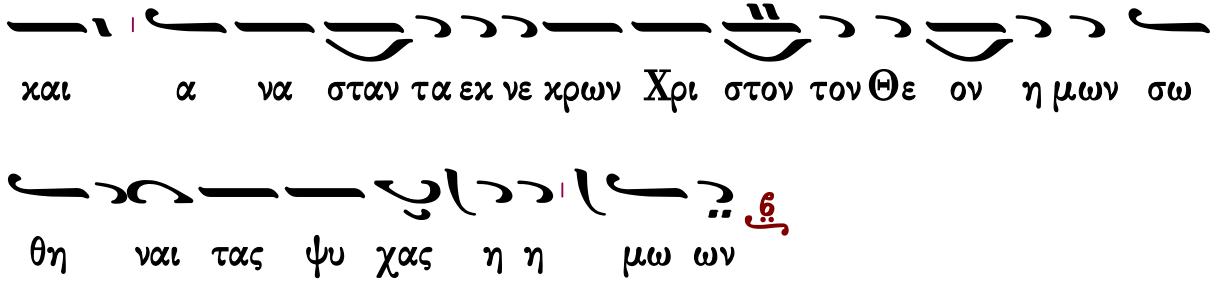

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Μετὰ τὴν α΄ Στιχολογίαν

Ἦχος λ/π ⸏ Δι

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσική Παρακλητική
2004 σ.Γ43/913*

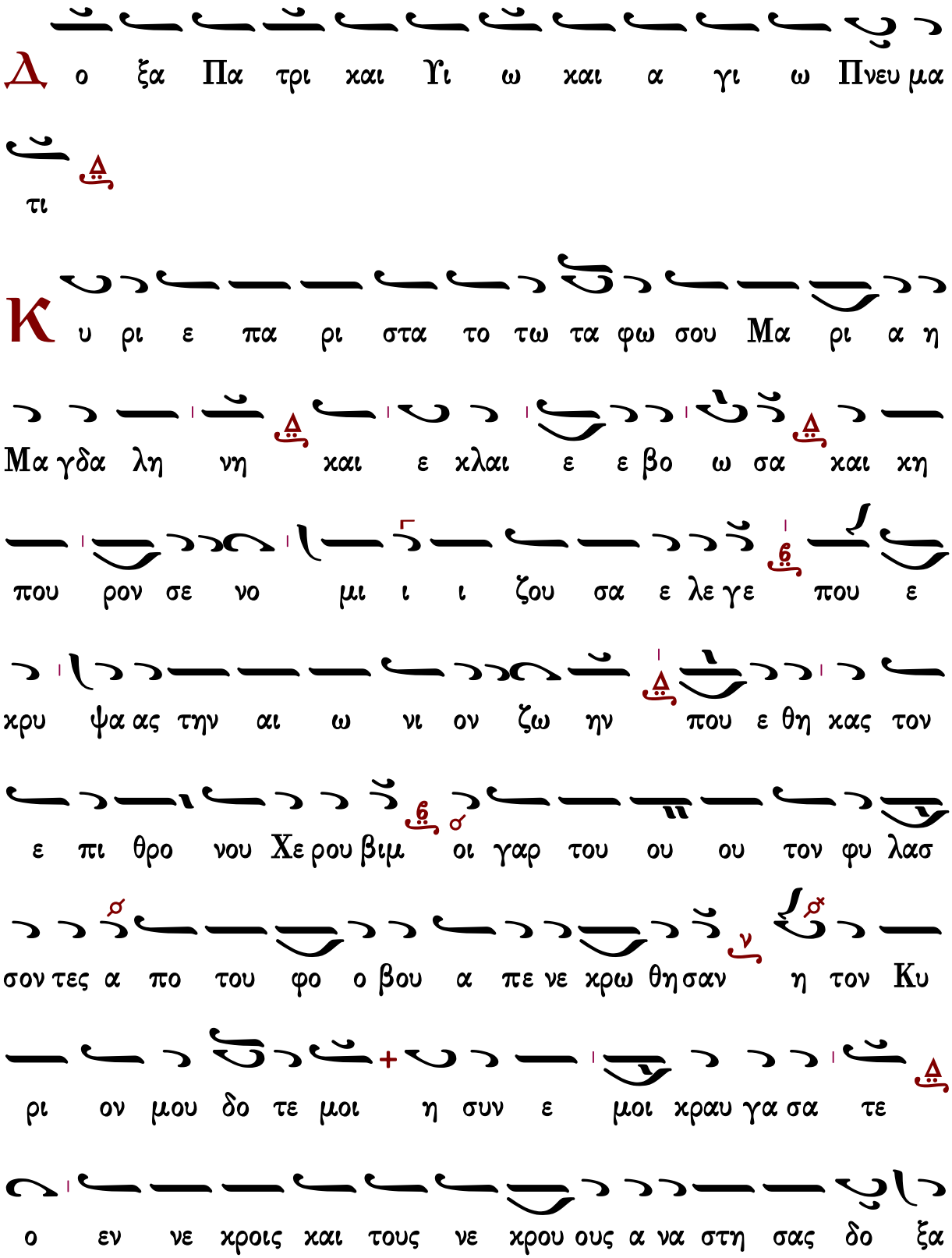
Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνευ μα
τι
Κ υ ρι ε πα ρι στα το τω τα φω σου Μα ρι α η
Μα γδα λη νη και ε κλαι ε ε βο ω σα και κη
που ρον σε νο μι ι ι ζου σα ε λε γε που ε
κρυ ψα ας την αι ω νι ον ζω ην που ε θη κας τον
ε πι θρο νου Χε ρου βιμ οι γαρ του ου ου τον φυ λασ
σον τες α πο του φο ο βου α πε νε κρω θη σαν η τον Κυ
ρι ον μου δο τε μοι η συν ε μοι κραυ γα σα τε
ο εν νε κροις και τους νε κρου ους α να στη σας δο ξα

α σοι οι

Κ αι νυν χαι α ει χαι εις τους αι ω νας των αι

ω νων α μην

Θεοτοχίον

Π ρο ι στο ρει ο Γε δε ων την συλ λη ψιν και

ερ μη νευ ει ο Δα βιδ τον το χον σου παν α μω με Θε

ο το χε α γνη κα τε βη γαρ ως υ ε τος ε ε πι πο

χον ο Λο γος εν τη γα στρι σου και ε βλα α α

στη σας α νευ σπο ρας γη α γι ι α του χο σμου

την σω τη ρι αν Χρι στον τον Θε ον η μων η Κε χα ρι

ι τω με νη

Μετὰ τὴν β′ Στιχολογίαν

Ἦχος λ̇ π̇ ∴ Δι

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσική Παρακλητική
2004 σ.Γ45/915*

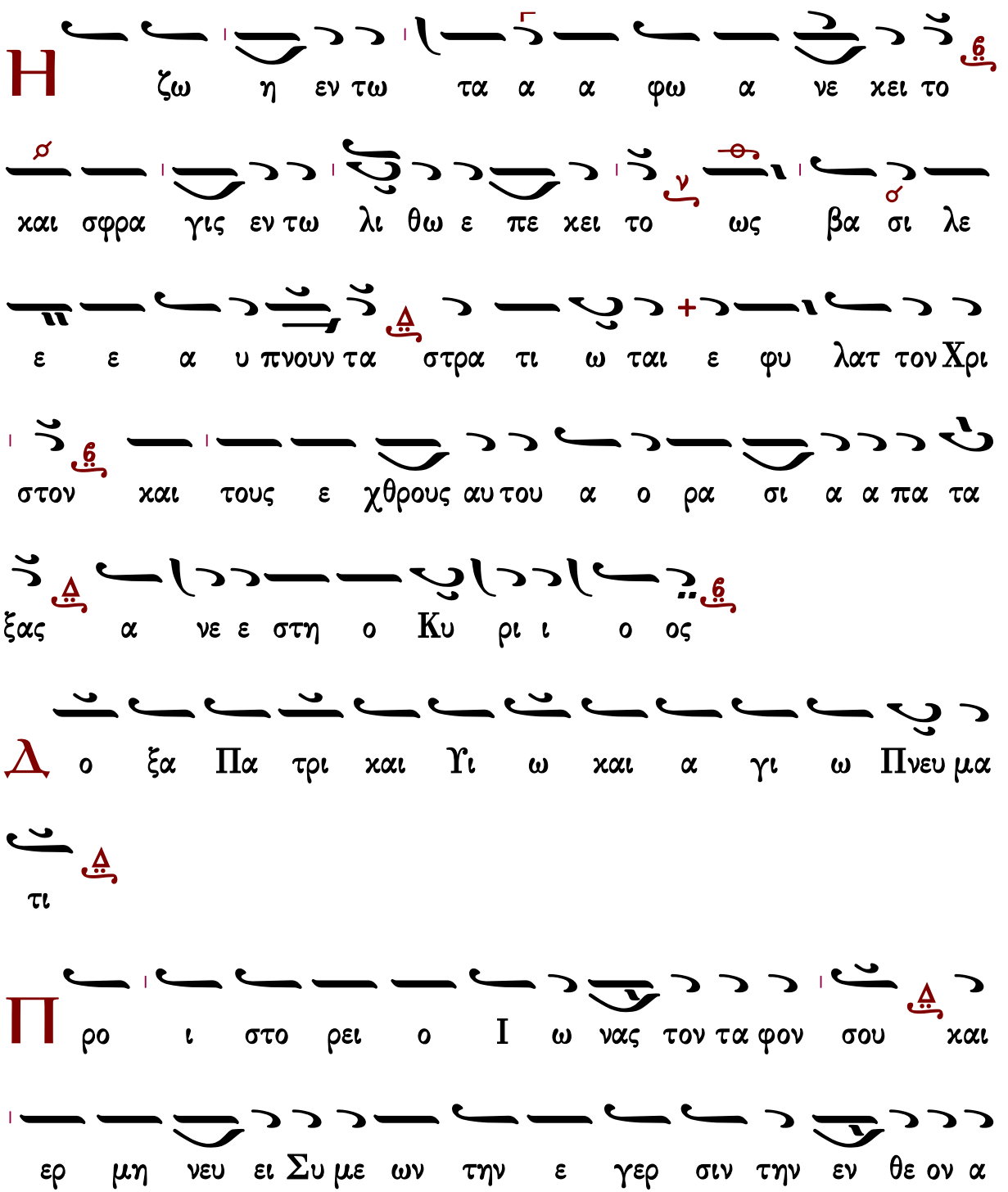

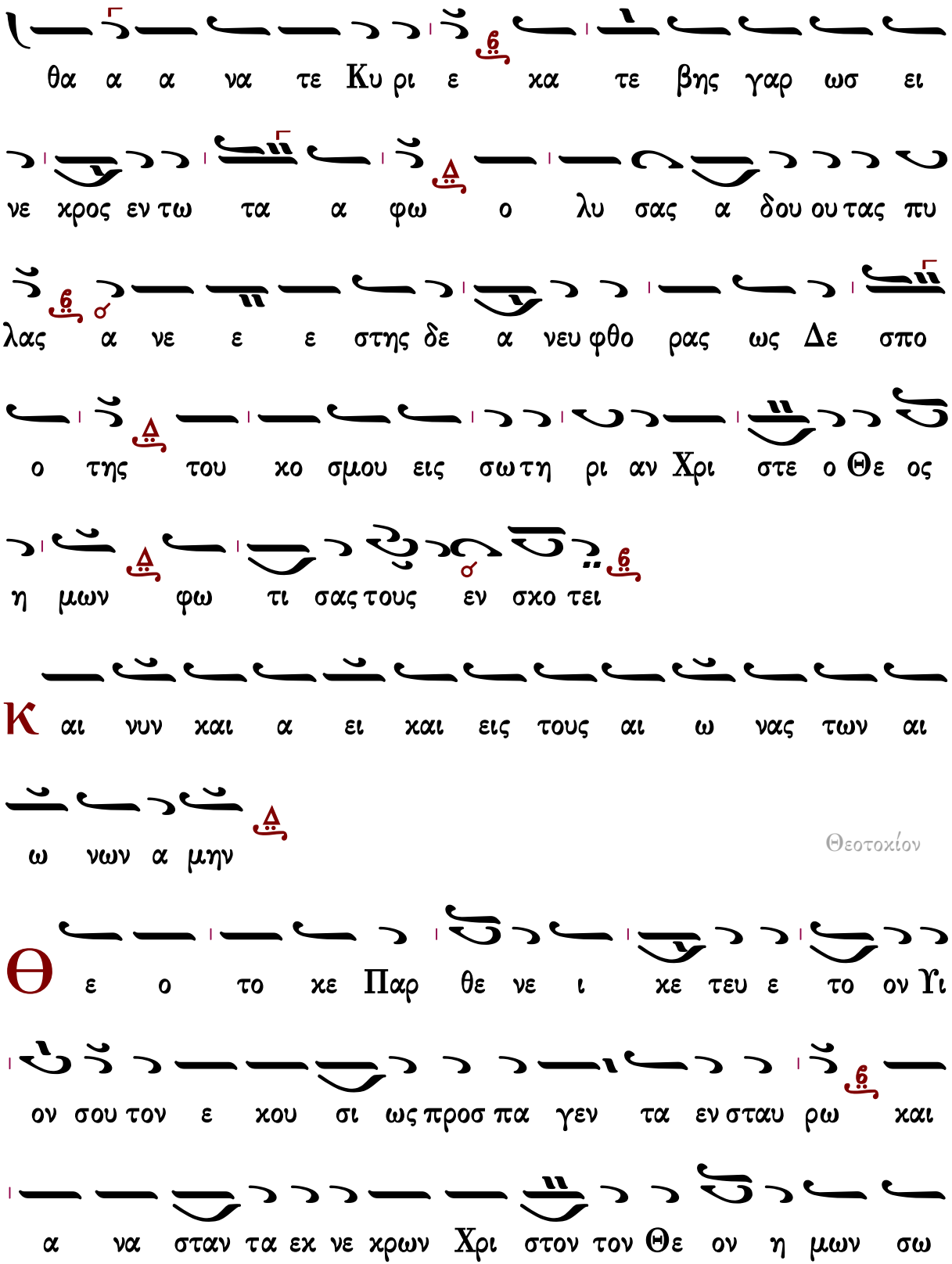
θα α α να τε Κυ ρι ε κα τε βης γαρ ωσ ει
νε χρος εν τω τα α φω ο λυ σας α δου ου τας πυ
λας α νε ε ε στης δε α νευ φθο ρας ως Δε σπο
ο της του κο σμου εις σω τη ρι αν Χρι στε ο Θε ος
η μων φω τι σας τους εν σκο τει
Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι
ω νων α μην
Θεοτοχίον
Θ ε ο το κε Παρ θε νε ι κε τευ ε το ον Υι
ον σου τον ε κου σι ως προσ πα γεν τα εν σταυ ρω και
α να σταν τα εκ νε κρων Χρι στον τον Θε ον η μων σω

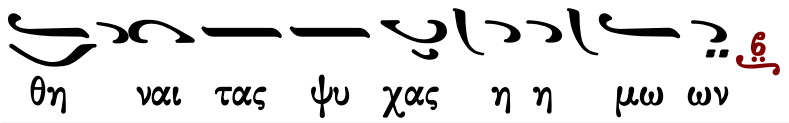

Εὐλογητάρια

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου

Ἦχος λ π ϊ Κε

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Εἱρμολόγιον 1903 σ.159#

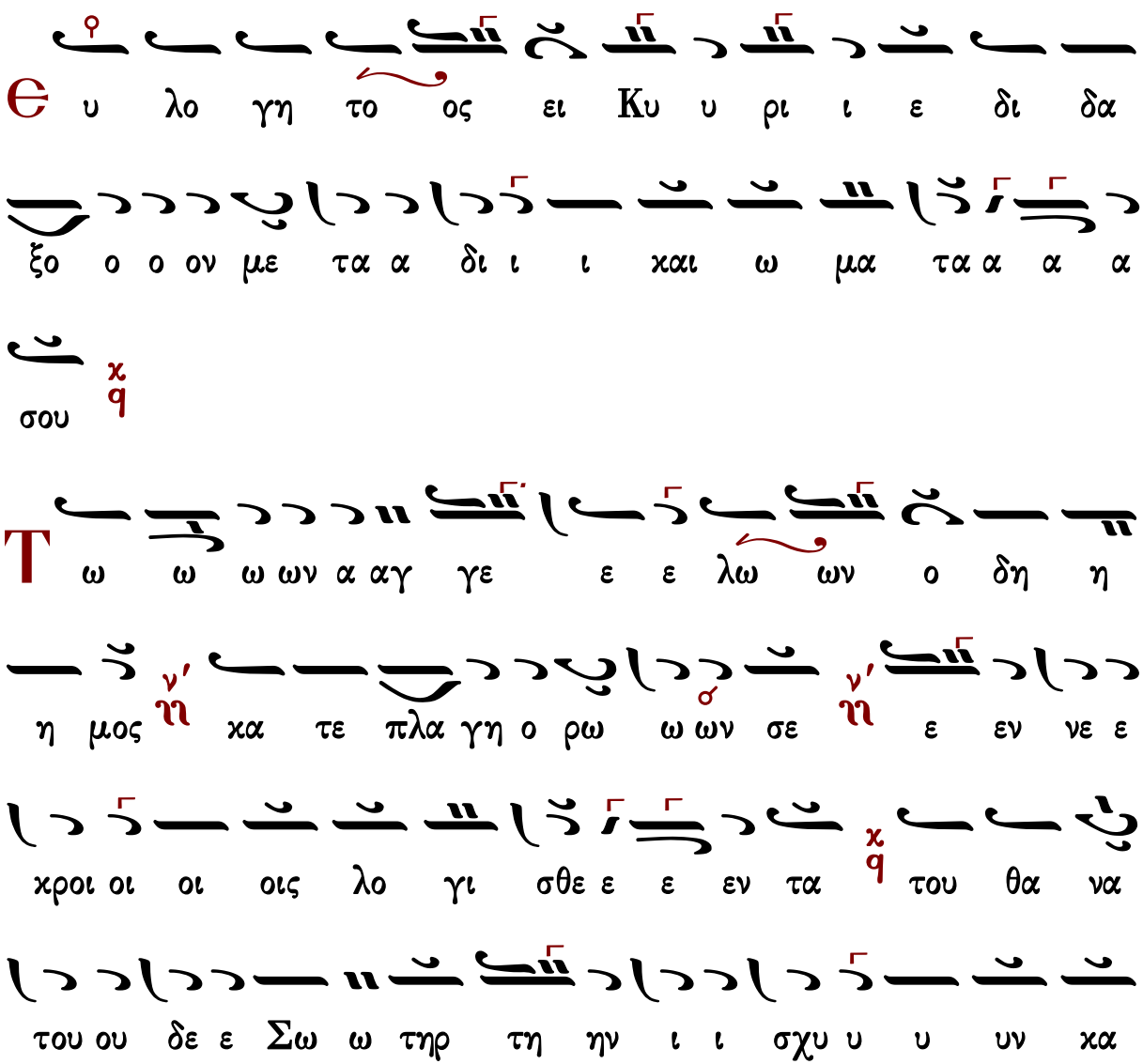

θε λο ο ο ον τα χαι αι συν ε ε α αυ τω

το ον Α δαμ ε γει ει ρα α αν τα χαι εξ

α δου πα α αν τας ε ε λε ευ θε ρω ω ω σα α α

αν τα

Θ υ λο γη το ος ει Κυ υ ρι ι ε δι δα

ξο ο ο ον με τα α δι ι ι χαι ω μα τα α α α

σου

Τ ι ι ι ι τα α μυ υ υ ρα συμ πα θως τοι οις

δα α χρυ υ σιν ω ω μα α θη η η τρι αι χιρ να

α α α τε ο ο α στρα α α πτων εν τω

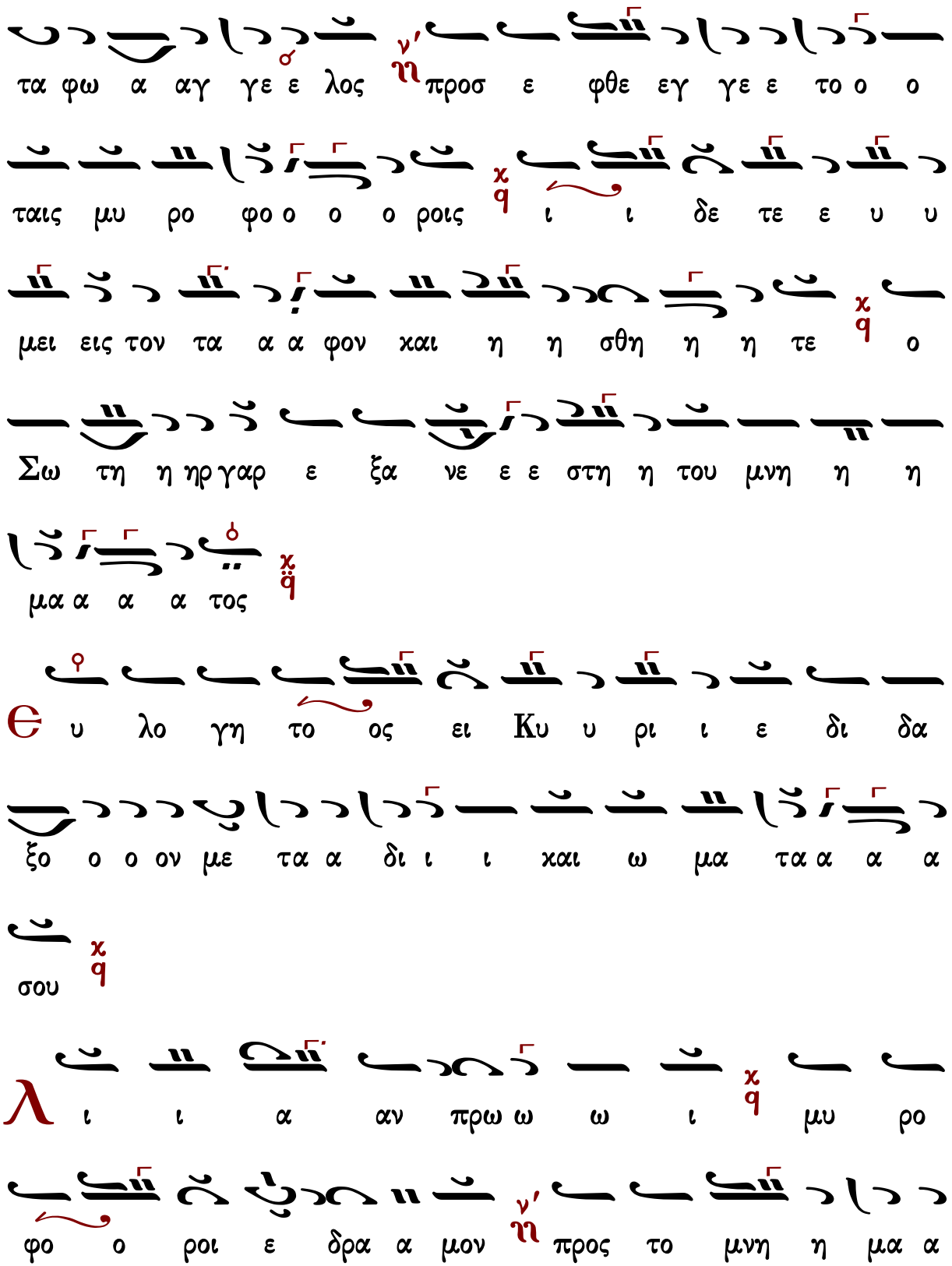
τα φω α αγ γε ε λος προσ ε φθε εγ γε ε το ο ο
ταις μυ ρο φο ο ο ο ροις ι ι δε τε ε υ υ
μει εις τον τα α α φον χαι η η σθη η η τε ο
Σω τη η ηρ γαρ ε ξα νε ε ε στη η του μνη η η
μα α α α τος
Θ υ λο γη το ος ει Κυ υ ρι ι ε δι δα
ξο ο ο ον με τα α δι ι ι χαι ω μα τα α α α
σου
λ ι ι α αν πρω ω ω ι μυ ρο
φο ο ροι ε δρα α μον προς το μνη η μα α

σου ου ου θρη νο λο γου ου ου ου σαι αλλ ε πε
στη η προ ος α αυ τας ο ο α α αγ γε λος χαι ει ει
ει ει πε θρη η νου ο ο χαι αι ρος πε ε παυ
ται μη χλαι αι ε ε ε τε την α να α α στα
σι ιν δε α πο ο στο ο λοις ει ει ει πα α α
α τε
Θ υ λο γη το ος ει Κυ υ ρι ι ε δι δα
ξο ο ο ον με τα α δι ι ι χαι ω μα τα α α α
σου
Μ υ υ υ υ ρο ο φο ο ο ροι οι γυ ναι αι

αι χες ν' η με τα μυ ρων ελ θου ου ου σαι προς το μνη η

μα α σου ου ου Σω ω ω τερ εν η χου ου ου ουν το χ q

α α αγ γε ε λο ος δε ν' η προς αυ τας ε φη λε ε ε γων

τι με τα α νε ε χρω ω ων τον ζω ω ων τα λο γι

ι ζε ε ε σθε χ q ως Θε ο ο ος γαρ ε ξα νε ε ε

στη η του μνη η η μα α α α τος χ q

Δ ο ο ο ξα Πα α τρι ι ι χαι αι Υι υι ω χαι αι α

γι ω Πνε ευ μα α α τι χ q

Π ρο ο ο οσ χυ υ νου ου ου με εν Πα τε ε

ε ρα ν' η χαι τον του του Υι ο ο ον τε χαι αι το ο

α α α α γι ον Πνε ε ε ευ μα χq τη η η ην α

α γι ι ι αν Τρι α α α δα εν μι α τη ου

σι ι ι α νν συν τοι οις Σε ε ρα α φιμ νν χρα α ζο

ον τες το α α α γι ος α α γι ι ι ος χq α

α γι ι ο ος ει Κυ υ υ ρι ι ι ι ε χq

Κ αι νυ υ υν χαι α α ει νν χαι εις τους αι ω

ω νας τω ω ων αι ω ω ω νω ων α α μην χq

Ζ ω ω ω ω ο ο δο ο ο την τε χου ου ου σα νν

τον Α δαμ α μαρ τι ας ε ε λυ υ τρω ω ω ω σω

Παρ θε ε ε ε νε χq χα αρ μο νη η ην δε τη η

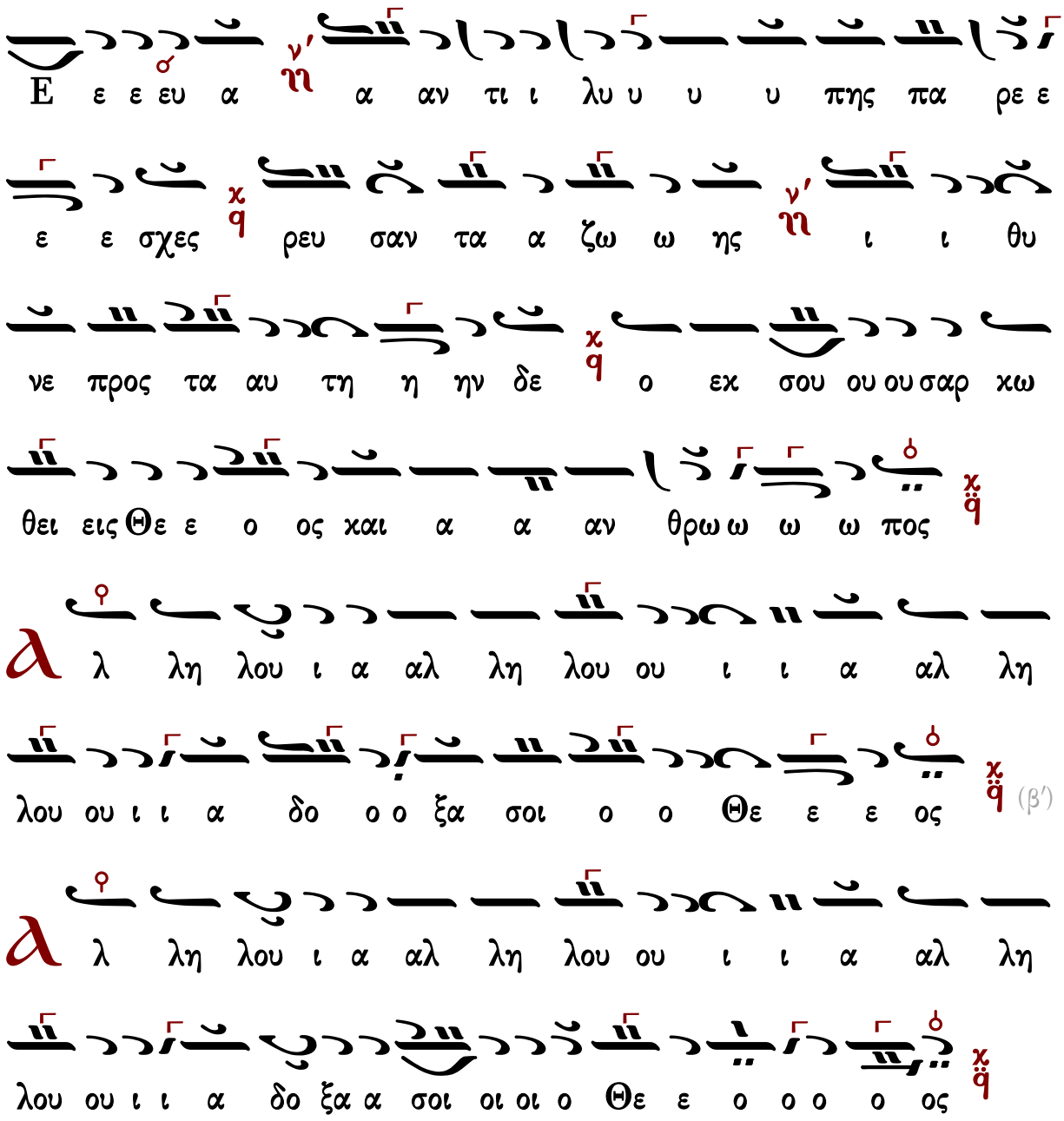

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Συναπτή — Λουκᾶς Λουκᾶ

Πέτρου Λαμπαδαρίου τοῦ Πελοποννησίου (†1778)

Ἦχος λ ἀπ ϊ Πα

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Ἀναστασιματάριον 1905 σ. 17*

Є υ λο γη το ος ει ει Κυ υ ρι ι ε ε ε δι

δα α ξο ο ον με τα α α α δι ι και ω ω μα α τα α α

σου

Τ ω ων Αγ γε ε ε λω ων ο δη η η μος κα

τε πλα α γη η ο ρω ω ω ων σε ε ε εν νε ε

κροι οι οις λο ο γι ι σθε ε εν τα του ου θα να του

δε ε Σω τη η ηρ τη ην ι σχυ υν κα α θε λο ο

ο ον τα α και αι συν ε ε α αυ τω ω το ον Α α

δα αμ ε γει ει ρα αν τα α α και εξ Α δου πα αν

τας ε λευ θε ρω ω σα αν τα

Є υ λο γη το ος ει ει Κυ υ ρι ι ε ε ε δι

δα α ξο ο ον με τα α α α δι ι και ω ω μα α τα α α

σου

Τ ι ι τα μυ υ υ ρα α συμ πα θως τοι οις δα α

κρυ σι ιν ω ω μα α θη η τρι αι αι κι ιρ να α α

τε ο ο α στρα α α πτω ων εν τω τα φω Α

αγ γε ε λο ος προσ ε φθε εγ γε ε το ο ταις Μυ υ ρο

ο φο ο ο ροις ι ι δε τε υ υ μεις τον τα α α α

φο ον και η η σθη η τε ε ε ο Σω τη ηρ γαρ εξ

α νε ε ε ε στη του ου μνη η η μα τος

Є υ λο γη το ος ει ει Κυ υ ρι ι ε ε ε δι

δα α ξο ο ον με τα α α α δι ι και ω ω μα α τα α α

σου

λ ι ι α αν πρω ω ω ι Μυ ρο φο ροι οι ε

ε δρα α μο ον προς το μνη η μα α σου ου θρη νο ο λο

ο γου ου ου σαι α αλλ ε πε ε ε στη η προς αυ

τας ο ο α αγ γε ε λος και ει ει ει ει πε ε θρη η

νου ου ο ο και αι αι ρος πε ε πα αυ ται αι μη κλαι ε ε τε

ε ε την Α να α α στα α σι ιν δε ε α πο

στο λοις ει ει ει πα τε

Є υ λο γη το ος ει ει Κυ υ ρι ι ε ε ε δι

δα α ξο ο ον με τα α α α δι ι χαι ω ω μα α τα α α

σου

Μ υ υ ρο φο ο ο ροι οι γυ ναι αι αι χες με

τα μυ υ ρων ελ θου ου ου σαι αι προς το μνη η μα σου

ου ου Σω ω τερ ε εν η η χου ου ουν το Α αγ γε ε

λο ο ος δε ε προς αυ τας ε ε φη η λε ε ε ε

γω ων τι ι με ε τα α νε ε ε χρων τον ζω ω ω ων

τα α λο γι ι ζε ε σθε ε ε ως Θε ο ος γαρ εξ

α νε ε ε ε στη του μνη η η μα τος

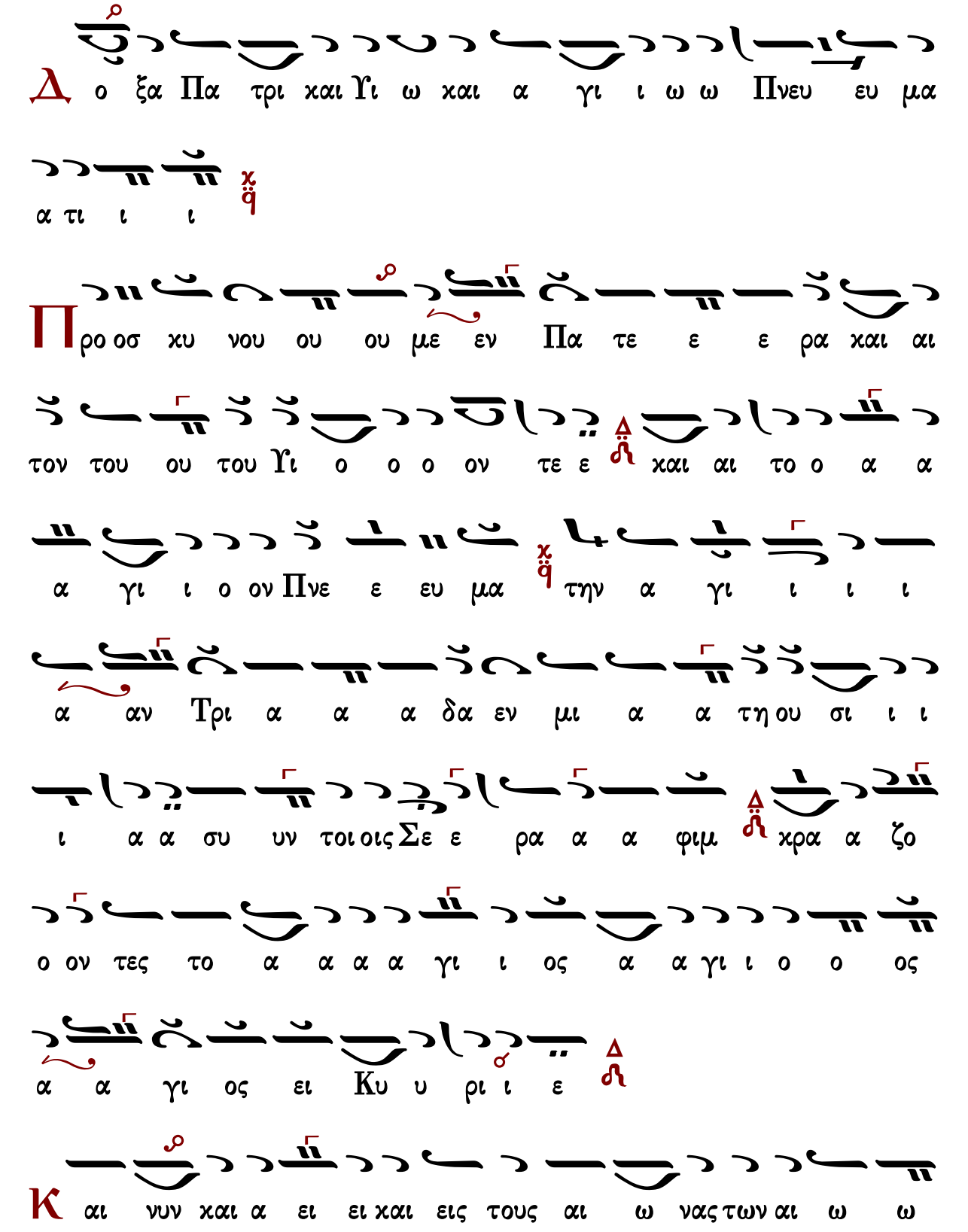
Δ ο ξα Πα τρι χαι Υι ω χαι α γι ι ω ω Πνευ ευ μα
α τι ι ι
Προ οσ χυ νου ου ου με εν Πα τε ε ε ρα χαι αι
τον του ου του Υι ο ο ο ον τε ε χαι αι το ο α α
α γι ι ο ον Πνε ε ευ μα την α γι ι ι ι
α αν Τρι α α α δα εν μι α α τη ου σι ι ι
ι α α συ υν τοι οις Σε ε ρα α α φιμ χρα α ζο
ο ον τες το α α α α γι ι ος α α γι ι ο ο ος
α α γι ος ει Κυ υ ρι ι ε
Κ αι νυν χαι α ει ει χαι εις τους αι ω νας των αι ω ω

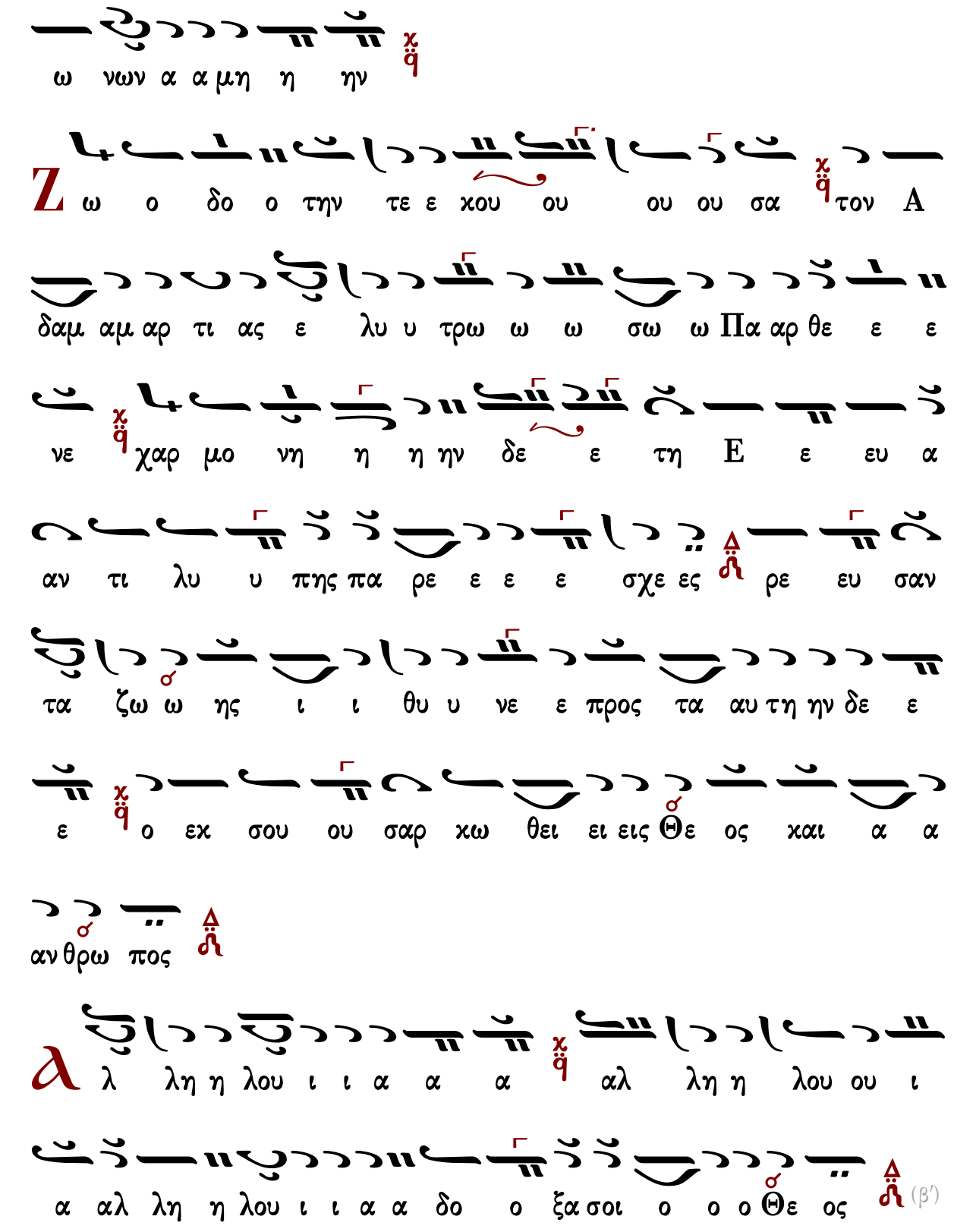
ω νων α α μη η ην
Z ω ο δο ο την τε ε χου ου ου ου σα τον A
δαμ αμ αρ τι ας ε λυ υ τρω ω ω σω ω Πα αρ θε ε ε
νε χαρ μο νη η η ην δε ε τη E ε ευ α
αν τι λυ υ πης πα ρε ε ε ε σχε ες ρε ευ σαν
τα ζω ω ης ι ι θυ υ νε ε προς τα αυ τη ην δε ε
ε ο εκ σου ου σαρ κω θει ει εις Θε ος και α α
αν θρω πος
λ λη η λου ι ι α α α αλ λη η λου ου ι
α αλ λη η λου ι ι α α δο ο ξα σοι ο ο ο Θε ος
(β')

Χρήστου Τσακίρογλου

Ἦχος λ π ϊ q Πα ♀ ♩

Χρήστος Τσακίρογλου#

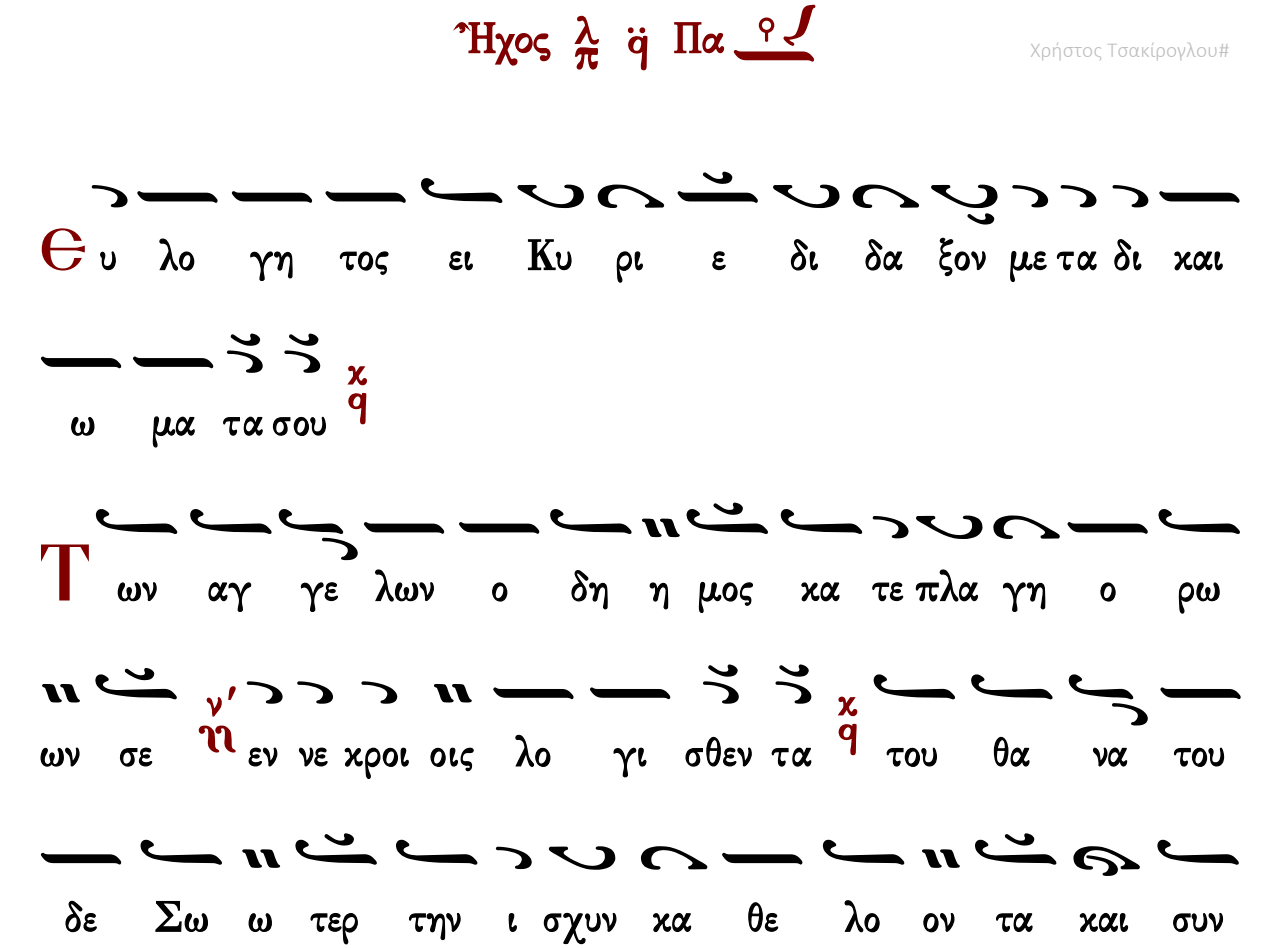

ε αυ τω τον A δαμ ε γει ραν τα χq και εξ A δου

παν τας ε λευ θε ρω σαν τα χq

Θυ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα δι και

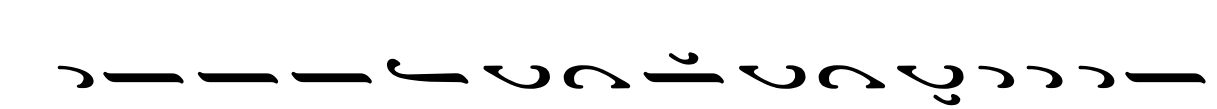

ω μα τα σου χq

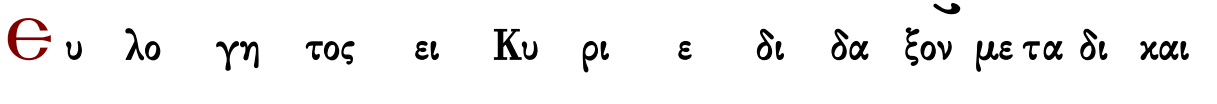

Τι τα μυ ρα συμ πα θως τοις δα κρυ σιν ω μα θη

τρι αι κιρ να τε χq ο α στρα πτων εν τω τα φω

Αγ γε λος προσ ε φθεγ γε το ταις μυ ρο φο ροις χq ι δε

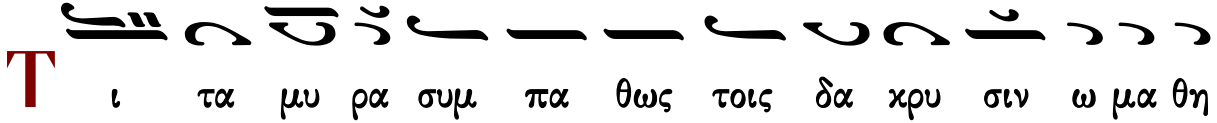

τε υ μεις τον τα α φον και η σθη τε χq ο Σω τηρ

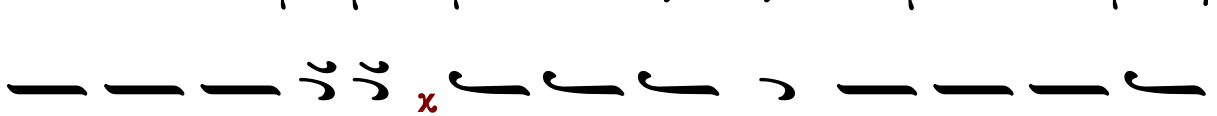

γαρ ε ξα νε ε στη του μνη μα α τος χq

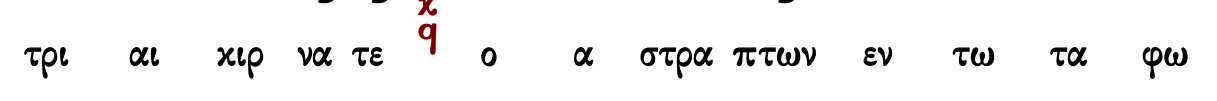

Θυ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα δι και

ω μα τα σου
χ q
λ ι αν πρω ι μυ ρο φο ροι ε δρα μον προς το μνη
μα σου θρη νο λο γου σαι χ q αλλ ε πε στη προς αυ τας
ο αγ γε λος και ει ει πε θρη νου ο και ρος πε παυ ται
μη χλαι ε τε χ q την α να στα σιν δε α πο στο λοις ει
πα τε χ q
Θ υ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα δι και
ω μα τα σου χ q
Μ υ ρο φο ο ροι γυ ναι αι κες με τα μυ υ ρων
ελ θου ου σαι προς το μνη η μα σου Σω τερ χ q εν η χου

ουν το αγ γε ε λου προς αυ τα ας φθεγ γο με ε νου

τι με τα νε χρων τον ζω ων τα λο γι ζε σθε ς q ως Θε

ος γαρ ε ξα νε ε στη του μνη μα α τος ς q

Δ ο ξα Πα τρι ι και Υι ω και α γι ω Πνευ μα τι ς q

Π ροσ κυ νου ου μεν Πα τε ε ρα και τον του ου του

Υι ο ον τε και το α α γι ον Πνευ μα ς q την α γι

αν Τρι α α δα εν μι α α τη ου σι ι α συν

τοις Σε ρα φιμ χρα ζον τες το Α α γι ος α γι ος

α γι ος ει Κυ ρι ι ε ς q

Κ αι νυ υν και α ει και εις τους αι ω νας των αι

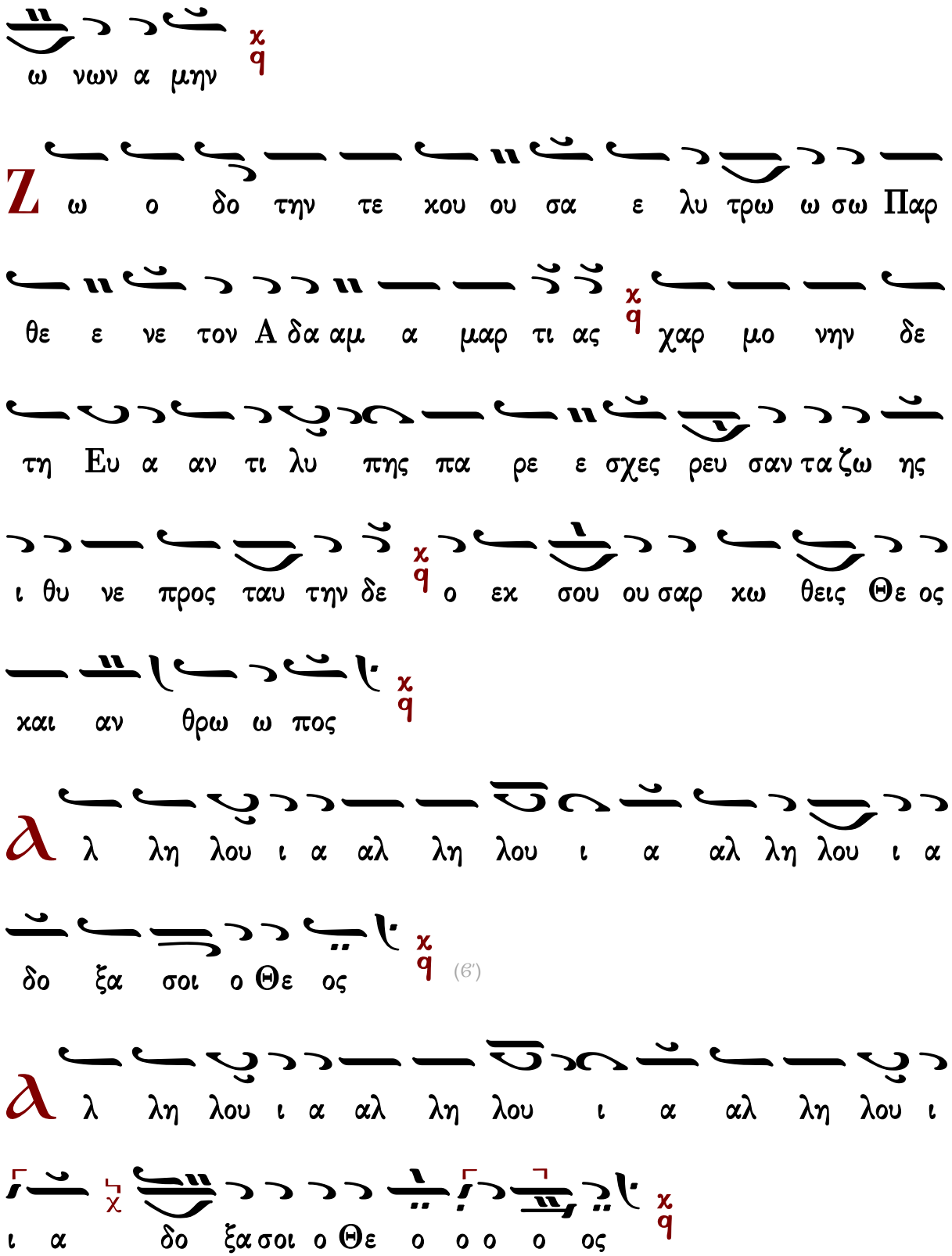
ω νων α μην
Ζ ω ο δο την τε κου ου σα ε λυ τρω ω σω Παρ
θε ε νε τον Α δα αμ α μαρ τι ας χαρ μο νην δε
τη Ευ α αν τι λυ πης πα ρε ε σχες ρευ σαν τα ζω ης
ι θυ νε προς ταυ την δε ο εκ σου ου σαρ κω θεις Θε ος
και αν θρω ω πος
α λ λη λου ι α αλ λη λου ι α αλ λη λου ι α
δο ξα σοι ο Θε ος (β')
α λ λη λου ι α αλ λη λου ι α αλ λη λου ι
ι α δο ξα σοι ο Θε ο ο ο ο ος

Ἦχος ⸗ Κε

Γαβριὴλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
Μουσικὸν Πεντηκοστάριον
α΄ ἔκδοσις 1931-1935
ἐπανέκδοσις 1991 σ.222*

Θυ λο γη τος ει Κυ ρι ε νη δι δα ξον με τα δι και

ω μα τα σου χ

Τω ων αγ γε ε λων ο δη η η μος κα τε πλα α γη

ο ρω ων σε εν νε χροι οις λο γι σθεν τα χ του θα να του

δε Σω τηρ την ι σχυ υν κα θε λο ον τα και συν ε αυ

τω τον Α δαμ ε γει ραν τα χ και εξ Α δου πα αν τας ε

λευ θε ρω σα αν τα χ

Θυ λο γη τος ει Κυ ρι ε νη δι δα ξον με τα δι και

ω μα τα σου χ

Τι τα μυ υ ρα συμ πα θως τοις δα κρυ σιν ω μα θη

τρι αι κιρ να τε χ q ο α στρα πτων εν τω τα φω αγ

γε λος προσ ε φθεγ γε το ταις μυ ρο φο ροις χ q ι δε τε υ

μεις τον τα α φον και η σθη τε χ q ο Σω τηρ γαρ εξ α νε

ε στη του μνη μα α τος χ q

Θυ λο γη τος ει Κυ ρι ε ν' ῃ δι δα ξον με τα δι και

ω μα τα σου χ q

Λι αν πρω ι μυ ρο φο ροι ε δρα μον ν' ῃ προς το

μνη μα σου θρη νο λο γου σαι χ q αλλ ε πε ε στη η προς

αυ τας ο αγ γε λος και ει ει πε ν' ῃ θρη νου ο και ρος

πε παυ ται μη χλαι ε τε χ/q την Α να στα σιν δε α πο

στο λοις ει ει πα α τε χ/q

Θυ λο γη τος ει Κυ ρι ε ν'/η δι δα ξον με τα δι και

ω μα τα σου χ/q

Μυ ρο φο ο ροι γυ ναι αι αι χες με τα μυ υ ρων

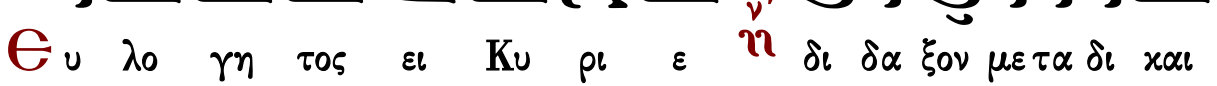

ελ θου ου σαι ν'/η προς το μνη μα σου Σω τερ εν η χουν το χ/q

αγ γε λου τρα νω ως προς αυ τα ας φθεγ γο με ε

νου ν'/η τι με τα νε κρων τον ζω ων τα λο γι ζε σθε χ/q ως

Θε ος γαρ εξ α νε ε στη του μνη μα α τος χ/q

Δο ξα Πα τρι ι και Υι ω και α γι ω Πνευ μα τι χ/q

Π ροσ χυ νου ου μεν Πα τε ε ε ρα και τον του ου του

Υι ο ον τε και το α α γι ον Πνευ μα χ/q την α γι

ι αν Τρι α α α δα εν μι α τη ου σι ι α ν'/ῆ

συν τοις Σε ρα φιμ κρα ζον τες το α α α γι ος α

γι ος χ/q α γι ος ει Κυ ρι ι ε χ/q

Κ αι νυ υν και α ει ν'/ῆ και εις τους αι ω νας των αι

ω νων α μην χ/q

Ζ ω ο δο ο την τε κου ου ου σα ε λυ τρω ω σω Παρ

θε ε νε τον Α δα αμ α μαρ τι ας χ/q χαρ μο νη ην δε τη

Ε ε ευ α αν τι λυ πης πα ρε ε σχες ν'/ῆ ρευ σαν

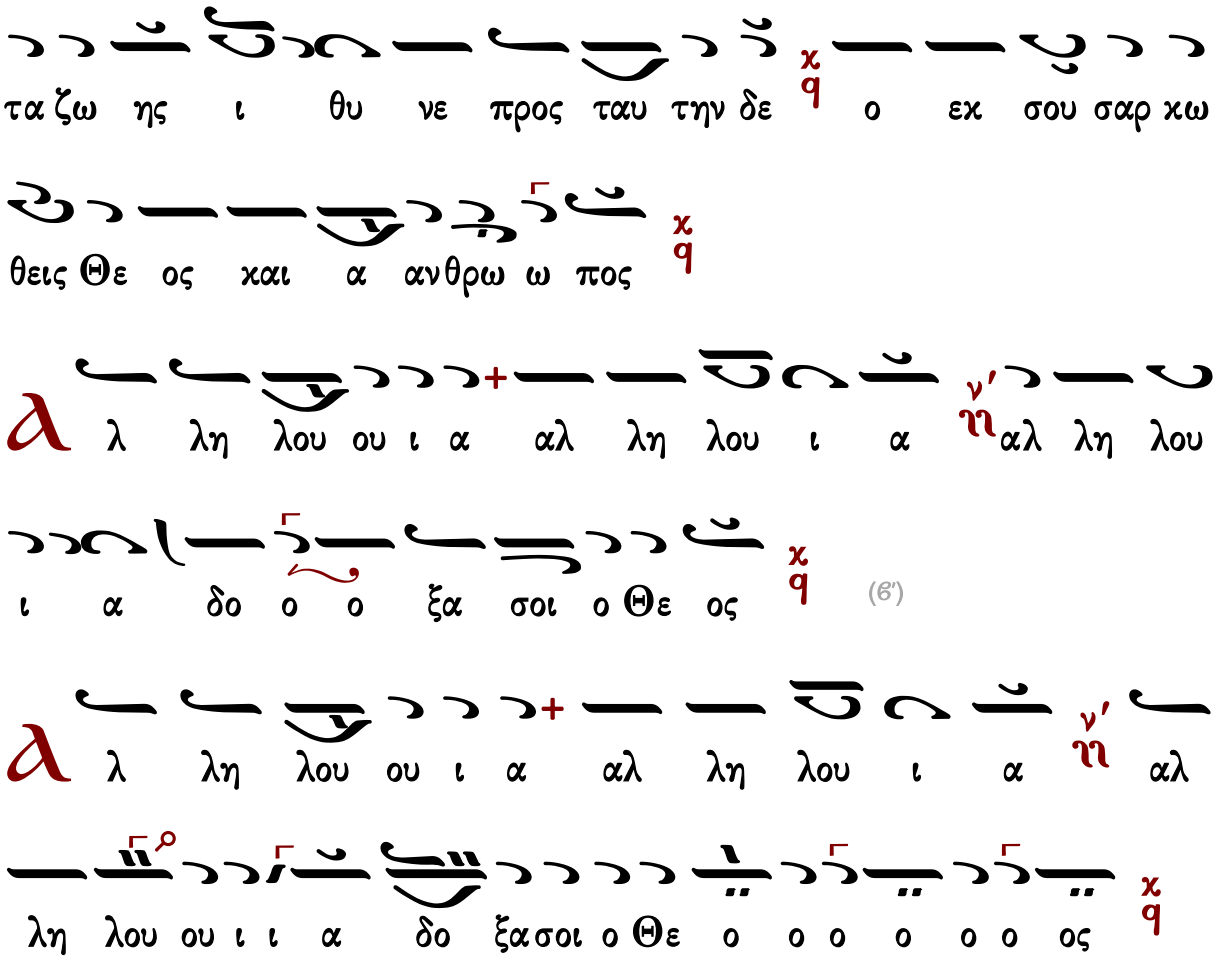

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Συναπτή — Λουκᾶς Λουκᾶ

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Ἦχος λ/π ϋ Πα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μεγάλη Εβδομάς 1996 σ.243/255*

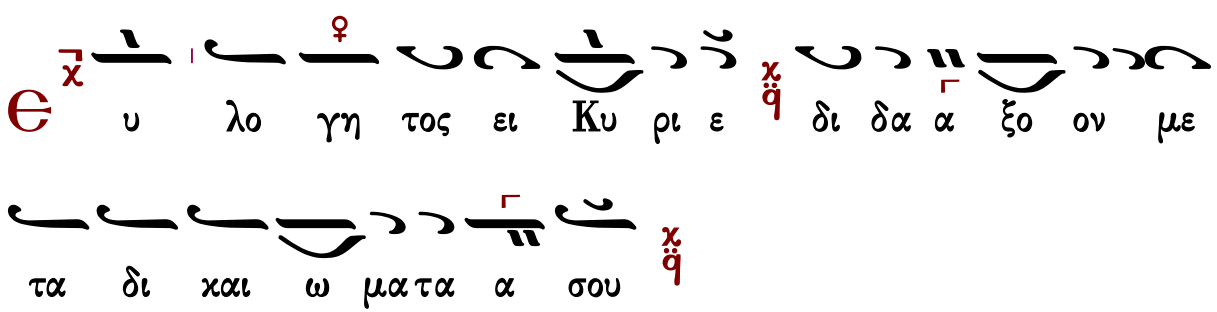

Τ ων αγ γε ε λων ο δη μος κα τε πλα α γη ο

ρω ων σε εν νε κροι οις λο γι σθε εν τα του θα

να του δε Σω τηρ την ι σχυ υν κα θε λο ον τα και

συν ε αυ τω ω τον Α δαμ ε γει ραν τα και εξ

α δου πα αν τας ε λευ θε ρω ωσαν τα

Θ υ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα α ξο ον με τα

δι και ω μα τα α σου

Τ ι τα μυ υ υ ρα α συμ πα θως τοις δα κρυ σι

ιν ω μα θη τρι αι κιρ να α τε ο α στρα α πτω ων

εν τω τα φω αγ γε λος προσ ε φθεγ γε το ταις μυ ρο

φο ο ροις ι δε τε υ μεις τον τα α φον και η σθη τε ο

Σω τηρ γαρ εξ α νε ε στη του μνη ημα τος

Θ υ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα α ξο ον με τα

δι και ω μα τα α σου

Λ ι ι αν πρω ι μυ ρο φο ροι ε δρα μον προς

το μνη μα σου θρη νο λο γου ου σαι αλλ ε πε στη προς

αυ τας ο αγ γε λος και ει ει πε θρη νου ο και

ρο ος πε παυ ται μη η χλαι ε τε την α να α στα σιν δε

α πο στο λοις ει ει πα τε

Θ υ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα α ξο ον με τα

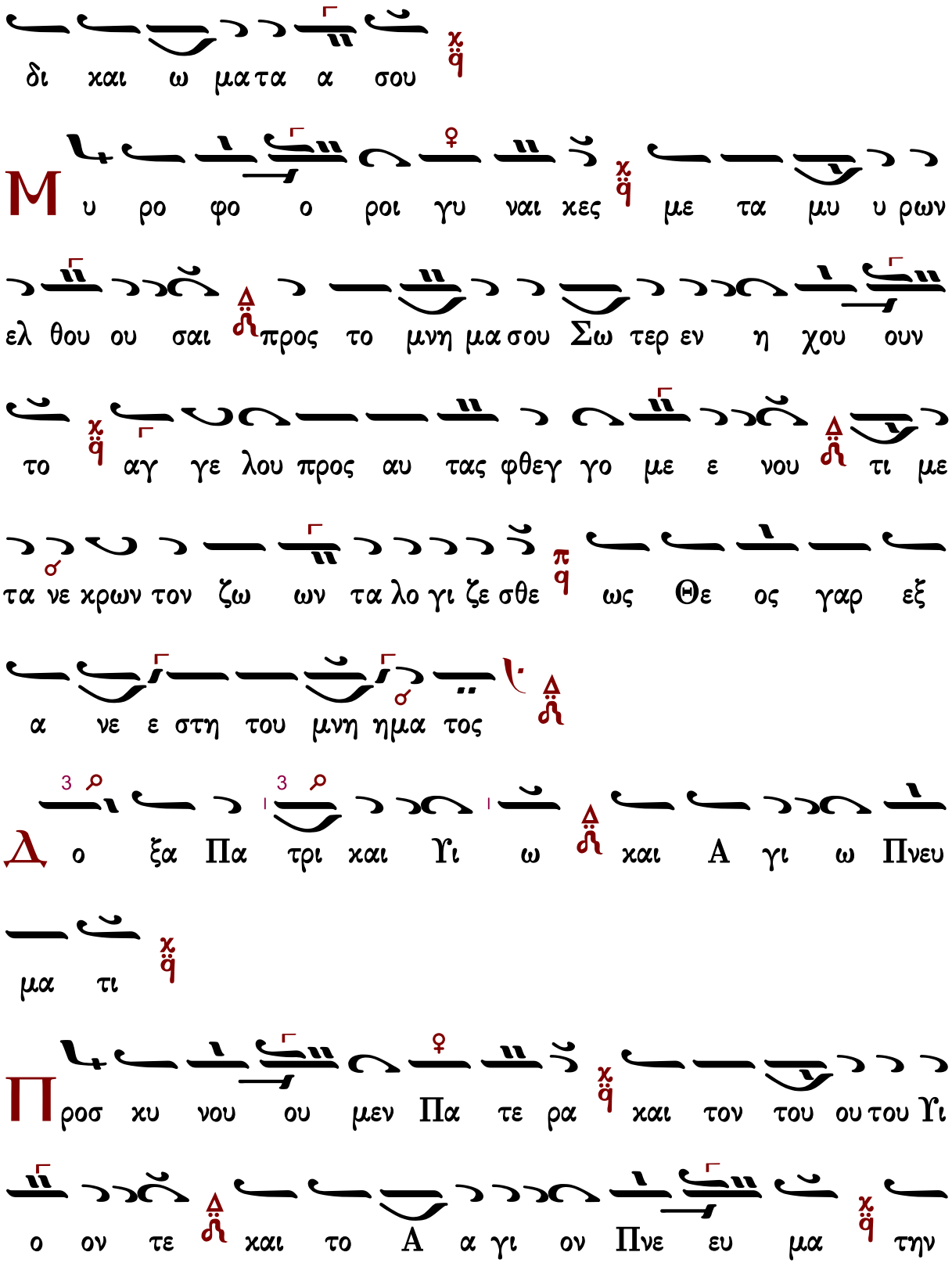
δι και ω μα τα α σου
Μυ ρο φο ο ροι γυ ναι κες με τα μυ υ ρων
ελ θου ου σαι προς το μνη μα σου Σω τερ εν η χου ουν
το αγ γε λου προς αυ τας φθεγ γο με ε νου τι με
τα νε κρων τον ζω ων τα λο γι ζε σθε ως Θε ος γαρ εξ
α νε ε στη του μνη ημα τος
Δο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ
μα τι
Προσ κυ νου ου μεν Πα τε ρα και τον του ου του Υι
ο ον τε και το Α γι ον Πνε ευ μα την

α γι ι αν Τρι α δα α εν μι α α τη ου σι

ι α συν τοις Σε ρα φι ιμ χρα ζον τες το α α

γι ος α γι ος α γι ος ει Κυ υ ρι ε

Κ αι νυν χαι α ει χαι εις τους αι ω νας

των αι ω ω νων α μην

Ζ ω ο δο ο την τε χου σα α ε λυ τρω σω Παρ

θε ε νε τον Α δα αμ α μαρ τι ι ας χαρ

μο νη ην δε τη Ευ α α αν τι λυ υ πης πα ρε

ε σχες ρευ σαν τα ζω ης ι θυ νε προς ταυ την δε ο

εκ σου ου σαρ κω θεις Θε ος χαι α ανθρω πος

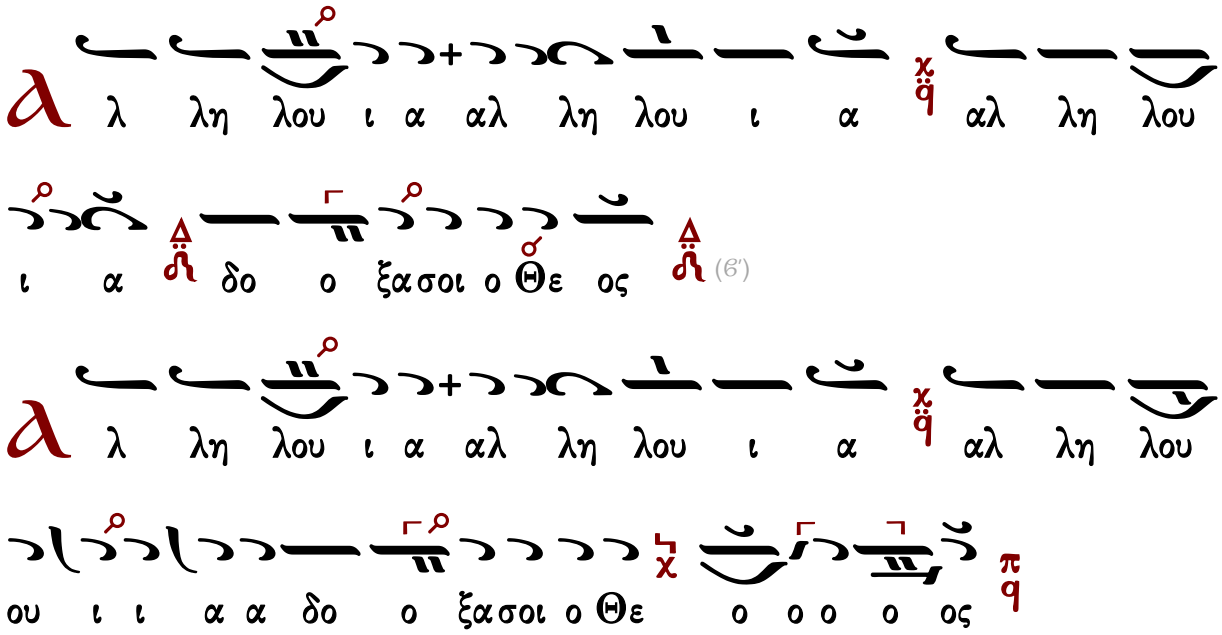

Γεωργίου Γέμελου

Ἦχος λ ἀ Πα

Χαραλάμπους Καρακατσάνη
Οκτάηχον Μουσικόν Λειμωνάριον
τόμος Στ΄ 1985-1993 σ.50*

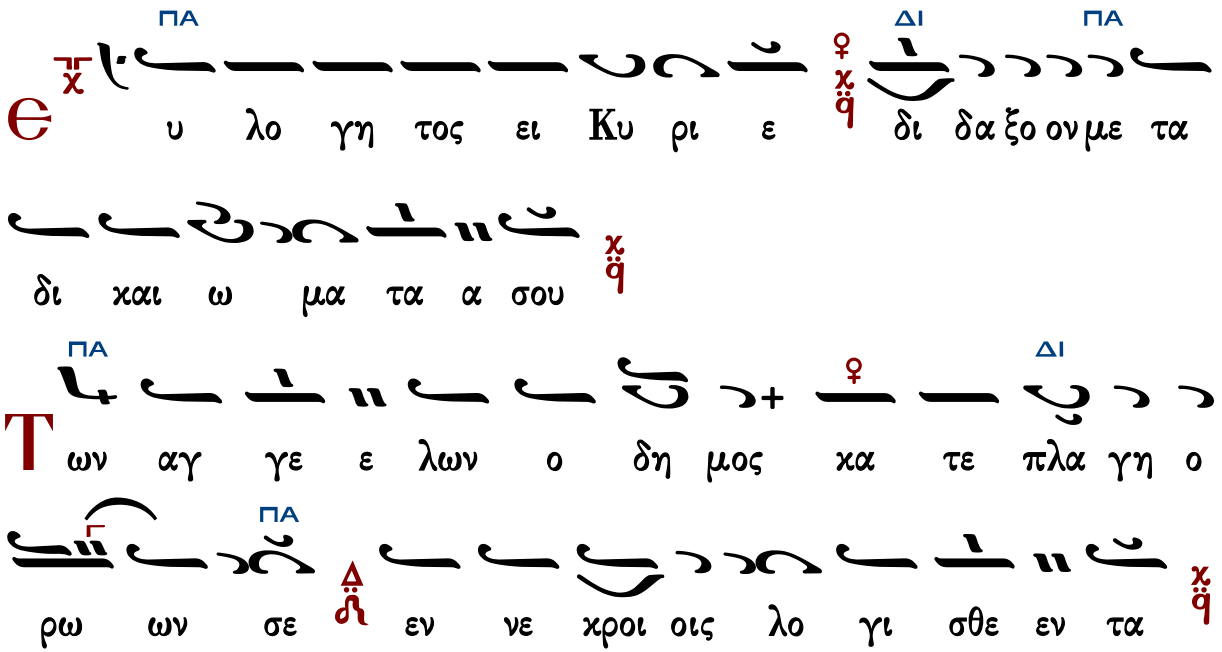

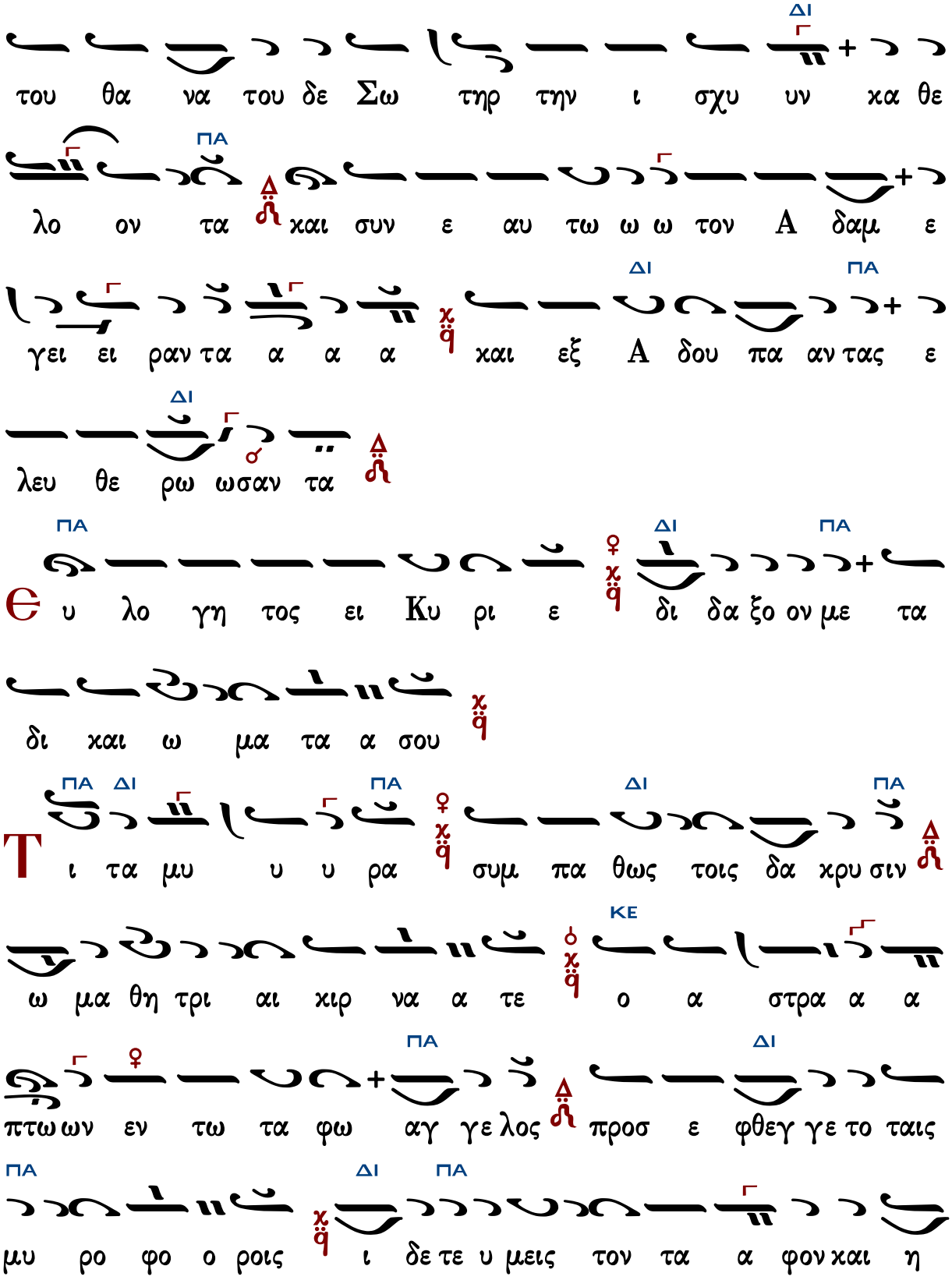
ΔΙ
του θα να του δε Σω τηρ την ι σχυ υν κα θε
ΠΑ
λο ον τα και συν ε αυ τω ω ω τον Α δαμ ε
ΔΙ ΠΑ
γει ει ραν τα α α α και εξ Α δου πα αν τας ε
ΔΙ
λευ θε ρω ωσαν τα
ΠΑ ΔΙ ΠΑ
Ε υ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξο ον με τα
δι και ω μα τα α σου
ΠΑ ΔΙ ΠΑ ΔΙ ΠΑ
Τ ι τα μυ υ υ ρα συμ πα θως τοις δα κρυ σιν
ΚΕ
ω μα θη τρι αι κιρ να α τε ο α στρα α α
ΠΑ ΔΙ
πτω ων εν τω τα φω αγ γε λος προσ ε φθεγ γε το ταις
ΠΑ ΔΙ ΠΑ
μυ ρο φο ο ροις ι δε τε υ μεις τον τα α φον και η

ΔΙ

σθη τε ε ε ε ο Σω τηρ γαρ εξ α νε ε στη του μνη

ΠΑ

ημα τος

ΠΑ

Θ υ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα

ΠΑ

δι και ω μα τα α σου

ΠΑ

λ ι αν πρω ι μυ ρο φο ροι οι ε δρα μο ον προς

το μνη μα σου θρη νο λο γου ου σαι αλλ ε πε στη προς

ΔΙ ΠΑ

αυ τας ο αγ γε λος και ει ει πε θρη νου ο

ΚΕ↓

και ρο ος πε ε παυ ται μη η χλαι αι ε τε την

ΠΑ ΔΙ ΠΑ

α να σταστν δε ε α πο στο λοις ει ει πα α τε

ΠΑ ΔΙ ΠΑ

Θ υ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα

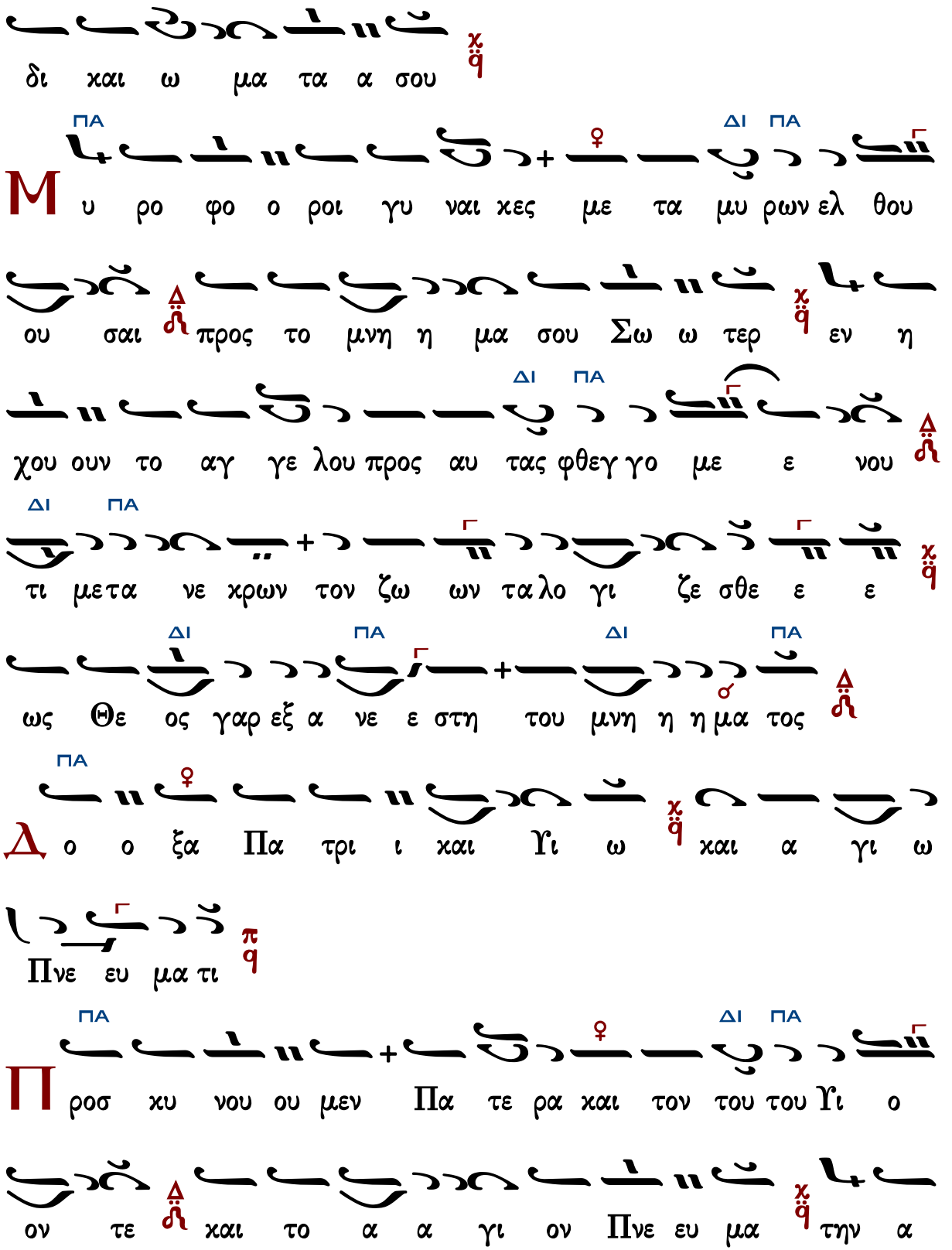
δι και ω μα τα α σου
ΠΑ ΔΙ ΠΑ
Μ υ ρο φο ο ροι γυ ναι κες με τα μυ ρων ελ θου
ου σαι προς το μνη η μα σου Σω ω τερ εν η
χου ουν το αγ γε λου προς αυ τας φθεγ γο με ε νου
ΔΙ ΠΑ
τι μετα νε κρων τον ζω ων τα λο γι ζε σθε ε ε
ΔΙ ΠΑ ΔΙ ΠΑ
ως Θε ος γαρ εξ α νε ε στη του μνη η η μα τος
ΠΑ
Δ ο ο ξα Πα τρι ι και Υι ω και α γι ω
Πνε ευ μα τι
ΠΑ ΔΙ ΠΑ
Π ροσ κυ νου ου μεν Πα τε ρα και τον του του Υι ο
ον τε και το α α γι ον Πνε ευ μα την α

ΔΙ ΠΑ

γι ι αν Τρι α δα εν μι α τη ου σι ι α συν

τοις Σε ρα φι ιμ χρα ζον τες το Α α γι ος Α

ΔΙ ΠΑ

γι ο ο ος Α γι ος ει ει Κυ υ ρι ε

ΠΑ ΔΙ ΠΑ

Κ αι νυ υν χαι α ει χαι εις τους αι ω νας των αι

ω νων α μην

ΠΑ ΔΙ ΠΑ

Ζ ω ο δο ο την τε χου σα τον Α δαμ α μαρ

τι ι ας ε λυ τρω ω σω Παρ θε ε νε χαρ

ΔΙ ΠΑ

μο νη ην δε τη Ευ α αν τι λυ πης πα

ρε ε σχες ρευ σαν τα ζω η ης ι θυ νε προς

ΔΙ ΠΑ

ταυ την δε ε ε ε ο εχ σου σαρ χω θεις Θε ος

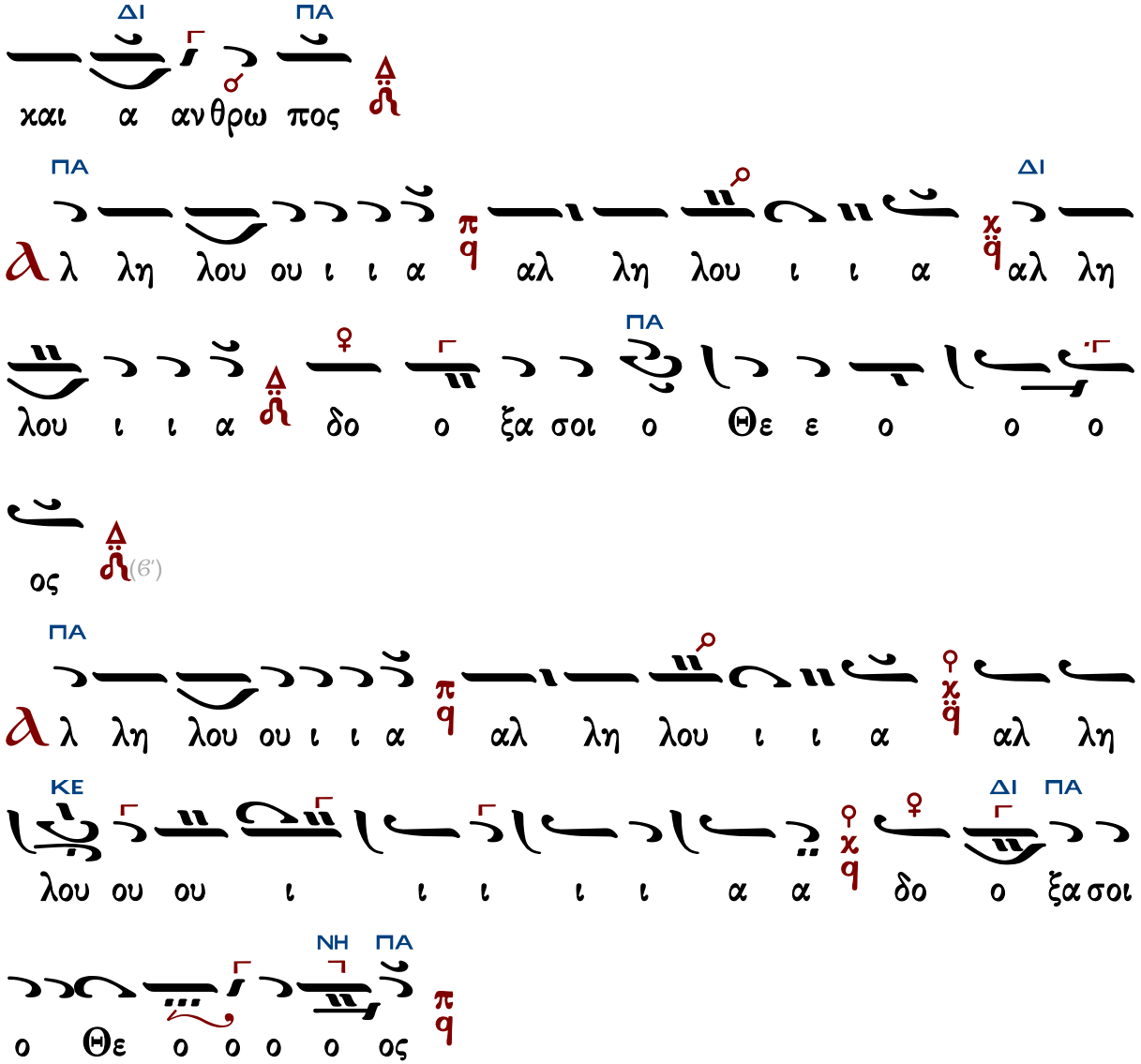

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Συναπτή — Λουκᾶς Λουκᾶ

Ὑπακοή

Ἦχος λ π ⸏ Δι

Πέτρου Εφεσίου
Αναστασιματάριον
1820 σ.169#

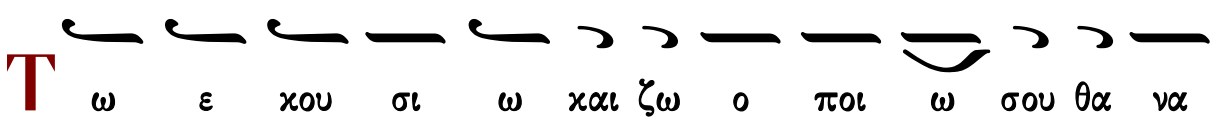

Ἀναβαθμοὶ - Προκείμενον

Πέτρου Ἐφεσίου

ἀντίφωνον α΄

Ἦχος λ π ↄ Δι

Πέτρου Εφεσίου
Αναστασιματάριον
1820 σ.169*

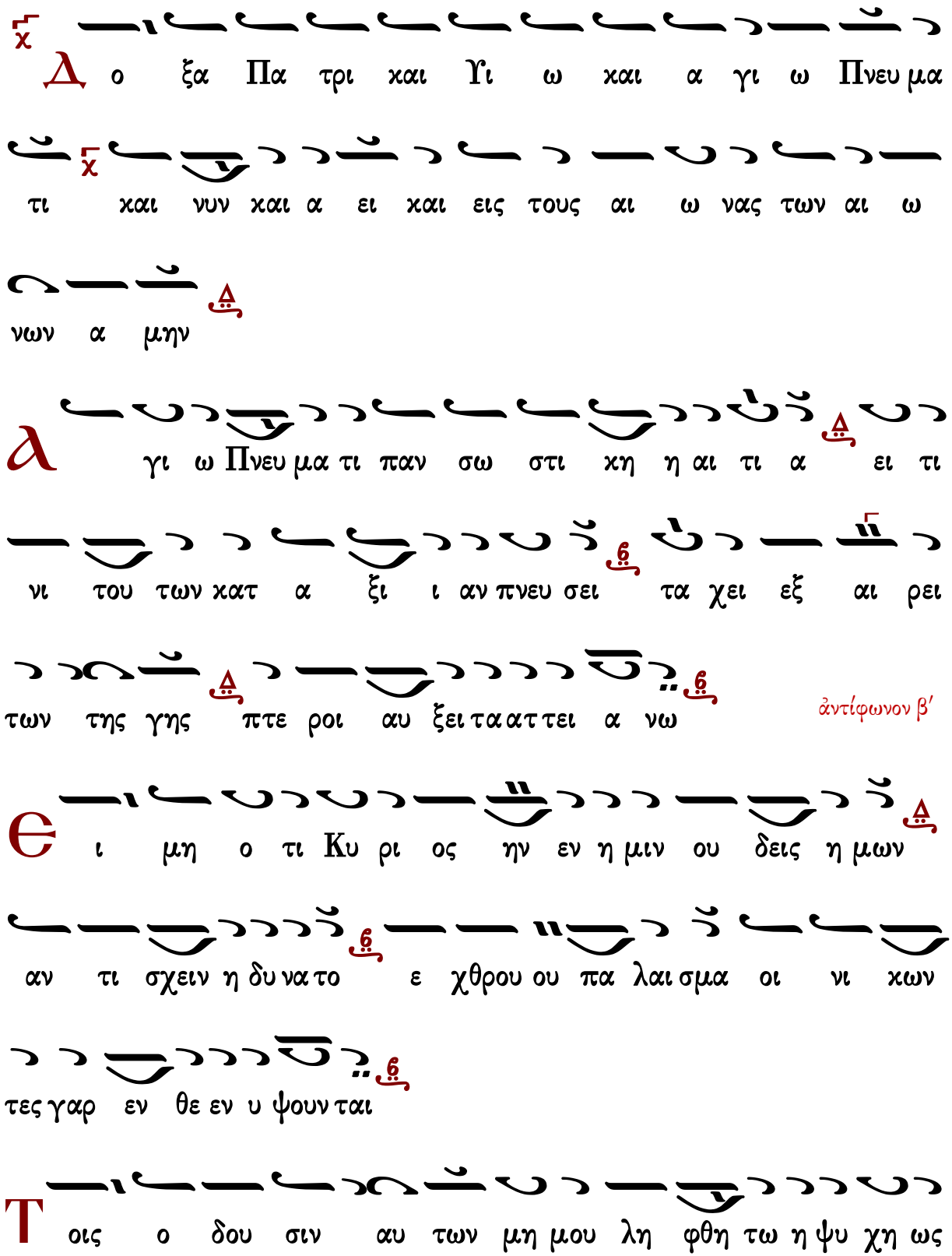
Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνευ μα
τι και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω
νων α μην
α γι ω Πνευ μα τι παν σω στι κη η αι τι α ει τι
νι του των κατ α ξι ι αν πνευ σει τα χει εξ αι ρει
των της γης πτε ροι αυ ξει τα ατ τει α νω
ἀντίφωνον β′
ε ι μη ο τι Κυ ρι ος ην εν η μιν ου δεις η μων
αν τι σχειν η δυ να το ε χθρου ου πα λαι σμα οι νι κων
τες γαρ εν θε εν υ ψουν ται
Τ οις ο δου σιν αυ των μη μου λη φθη τω η ψυ χη ως

στρου θι ι ον Λο γε οι οι οι μοι πως μελ λω των ε χθρων ρυ
σθη η η ναι φι λα μαρ τη μω ων υ παρ χων
Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνευ μα
τι και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω
νων α μην
α γι ω Πνευ μα τι εν θε ω σι ις τοις πα σιν ευ δο
κι α συν ε σις ει ρη νη και η ε ευ λο γι α ι σουρ
γο ον γαρ τω Πα τρι ε στι ι και Λο γω
ἀντίφωνον γ'
Ο ι πε ποι θο τες ε πι Κυ ρι ον ε χθροις φο βε
ροι και πα σι θαυ μα στι κοι α νω γα αρ ο ρω σιν

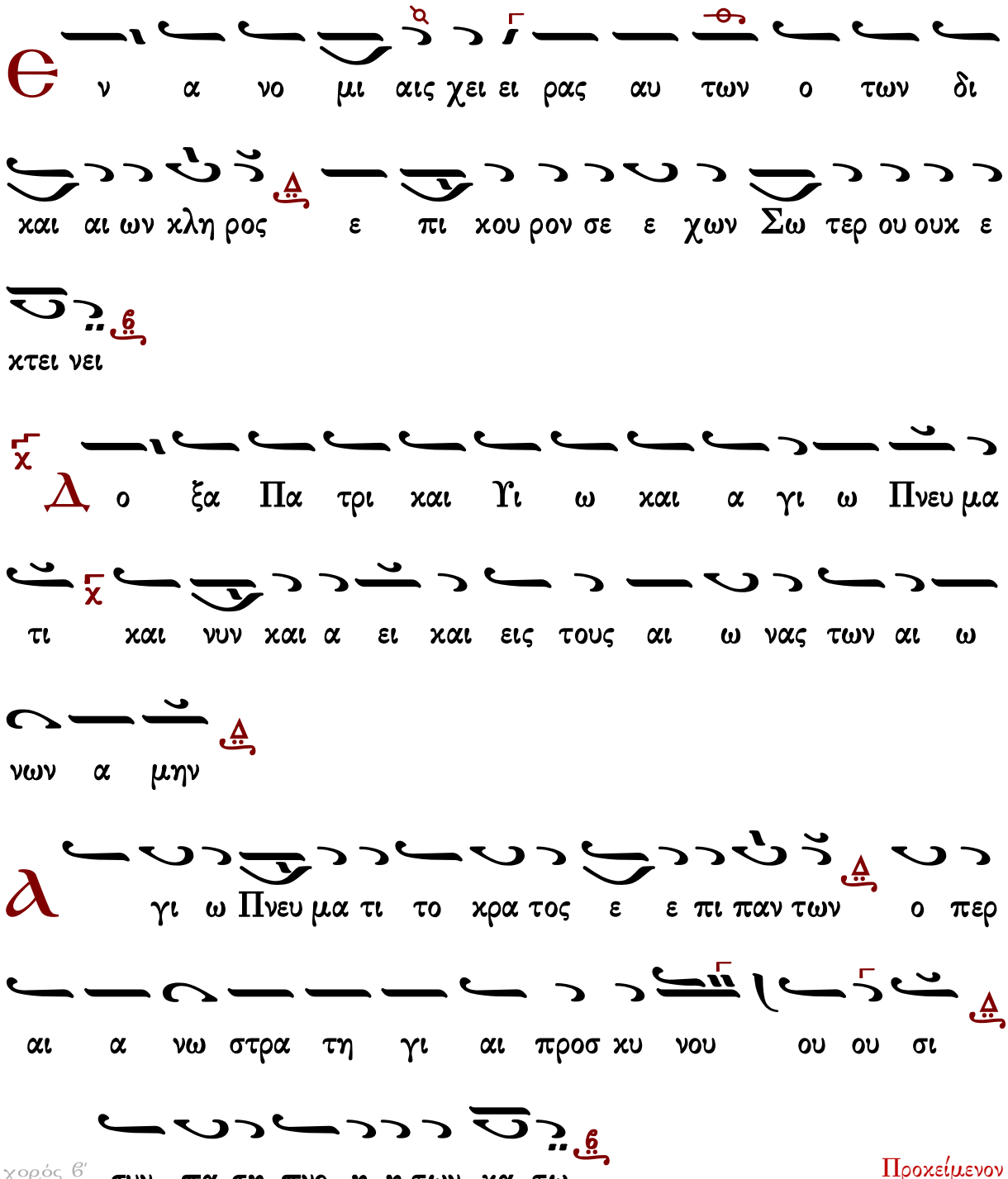

Προκείμενον

Ἦχος λ/π Δι

Πέτρου Εφεσίου
Αναστασιματάριον
1820 σ.171*

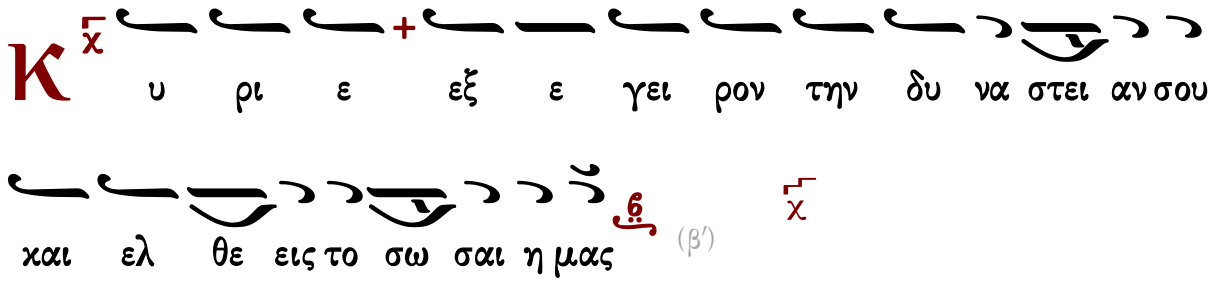

(β′)

∴ Ὁ ποιμαίνων τὸν Ἰσραήλ, πρόσχες, ὁ ὁδηγῶν ὡσεὶ πρόβατα τὸν Ἰωσήφ. 79:2

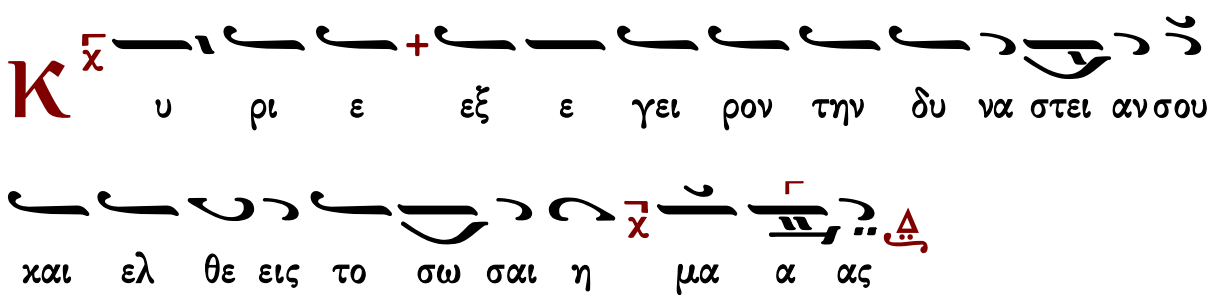

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου

ἀντίφωνον α′

Ἦχος λ π Βου

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Αναστασιματάριον 1905 σ.281#

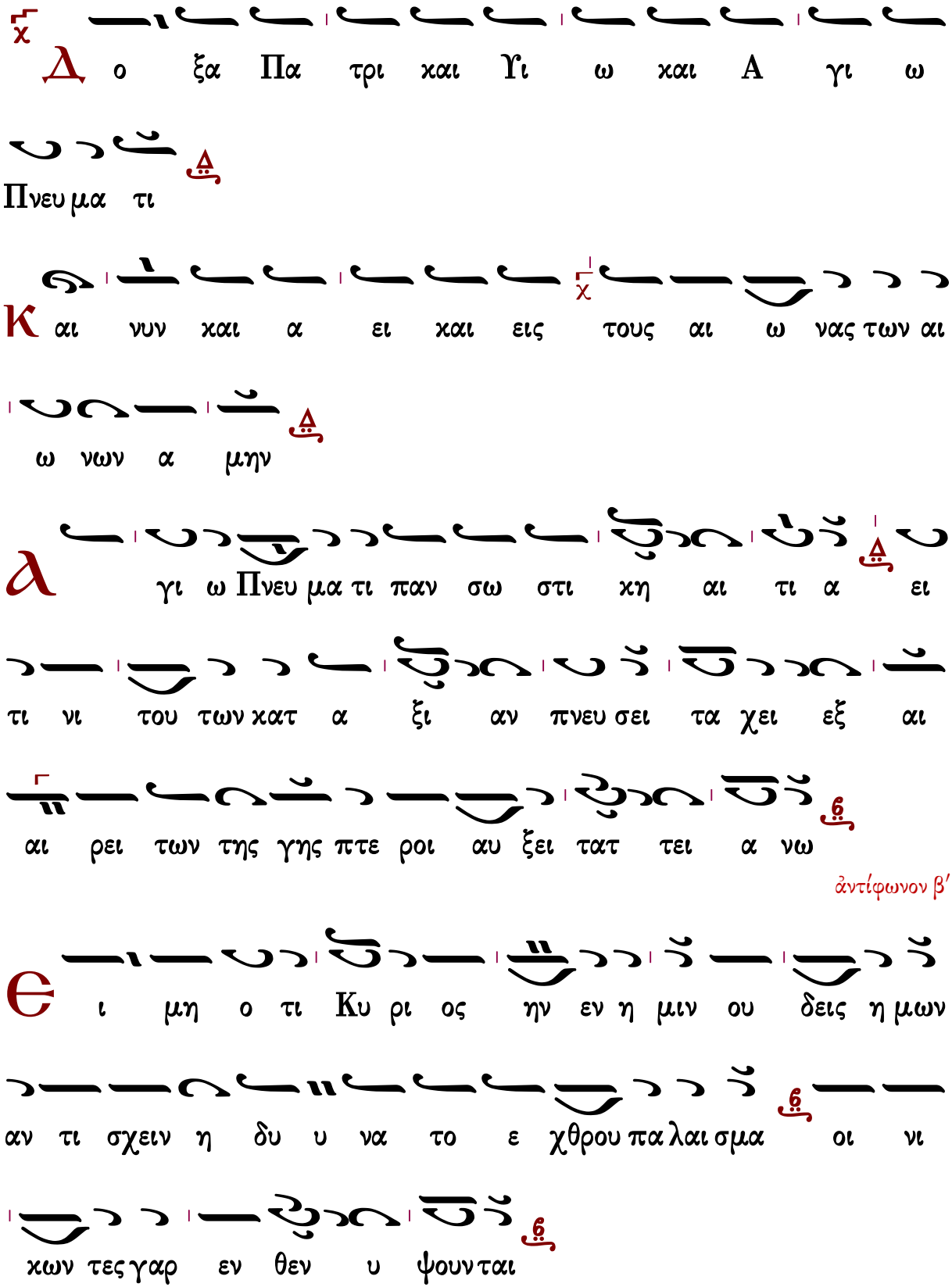
Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω
Πνευ μα τι
Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι
ω νων α μην
α γι ω Πνευ μα τι παν σω στι κη αι τι α ει
τι νι του των κατ α ξι αν πνευ σει τα χει εξ αι
αι ρει των της γης πτε ροι αυ ξει ταυ τει α νω
ἀντίφωνον β′
Θ ι μη ο τι Κυ ρι ος ην εν η μιν ου δεις η μων
αν τι σχειν η δυ υ να το ε χθρου πα λαι σμα οι νι
χων τες γαρ εν θεν υ ψουν ται

Τοις ο δου σιν αυτων μη μου λη φθη τω η ψυ χη
ως στρου θι ον Λο γε οι μοι πως μελλω των ε χθρων
ρυ σθη η η ναι φι λα μαρ τη μων υ παρ
χων
Δο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω
Πνευ μα τι
Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι
ω νων α μην
Αλ γι ω Πνευ μα τι εν θε ω σις τοις πα σιν ευ δο
κι α συ νε σις ει ρη νη και η ευ λο γι α ι

ἀντίφωνον γ΄

σουρ γον γαρ τω Πα τρι ε στι και Λο γω

Ο ι πε ποι θο τες ε πι Κυ ρι ον ε χθροις φο βε

ροι και πα σι θαυ μα στι κοι α νω γαρ ο ρω σιν

Є ν α νο μι αις χει ρας αυ των ο των δι

και ων κλη ρος ε πι κου ρον σε ε χων Σω τερ

ουκ εκ τει νει

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω

Πνευ μα τι

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι

ω νων α μην

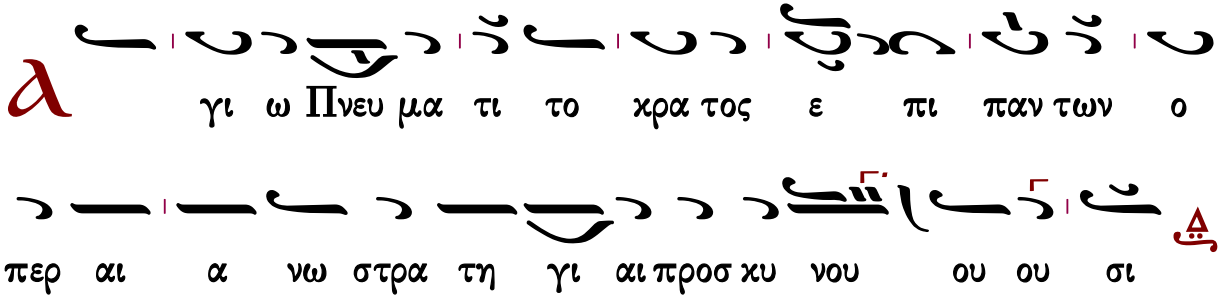

Προκείμενον

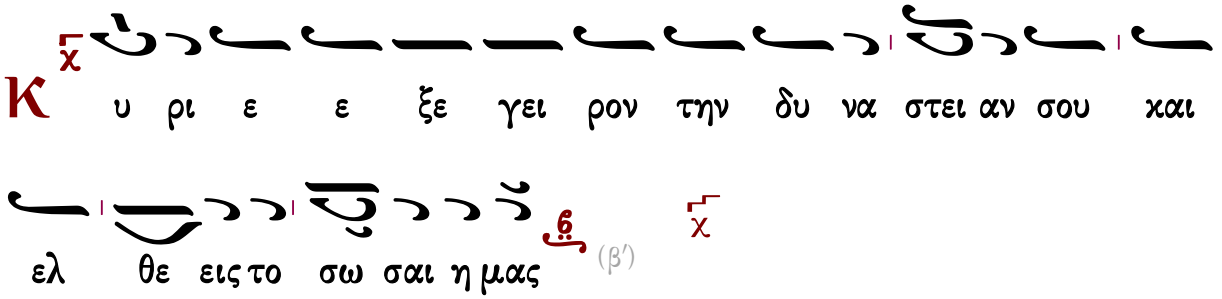

(β′)

∴ Ὁ ποιμαίνων τὸν Ἰσραήλ, πρόσχες, ὁ ὁδηγῶν ὡσεὶ πρόβατα τὸν Ἰωσήφ. 79:2

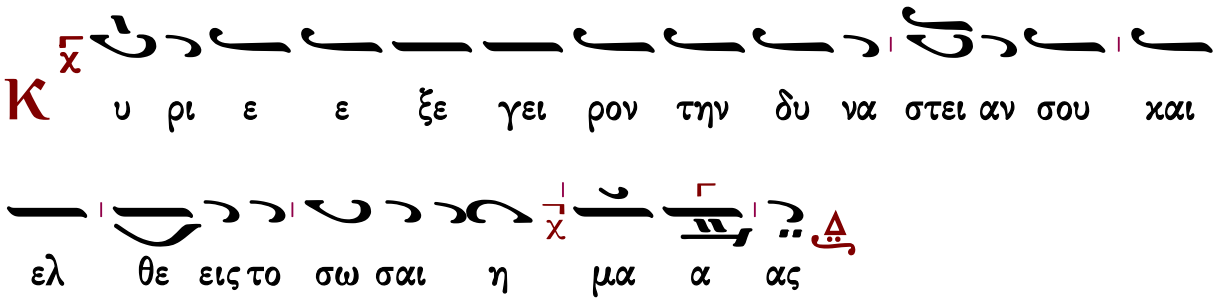

Ν′ Ψαλμός

Γεωργίου Ραιδεστηνοῦ

Γεωργίου Ραιδεστηνοῦ

Ἦχος Δι

Μουσική Συλλογή
Πρωγάκη 1909 σ.150#

Є λε η μον ε λε η σον με ο Θε ος κα τα

το με γα ε λε ος σου και κα τα το πλη θος των

οι κτιρ μων σου εξ α λει ψον το α νο μη μα μου

Є πι πλει ον πλυ νον με α πο της α νο μι ι

ας μου και α πο της α μαρ τι ας μου κα θα ρι σον

με

Ο τι την α νο μι αν μου ε γω γι νω σκω και

η α μαρ τι α μου ε νω πι ον μου ε στι δι α παν

τος

C οι μο νω η η μαρ τον και το πο νη ρον ε

νω πι ον σου ε ποι η η σα ο πως αν δι και

ω θης εν τοις λο γοις σου και νι κη σης εν τω κρι νε

σθαι σε

δου γαρ εν α νο μι αις συν ε λη φθην και εν α

μαρ τι ι αις ε κισ ση σε με η μη τηρ μου

δου γαρ α λη θει αν η γα α πη σας τα α

δη λα και τα κρυ φι α της σο φι ι ας σου ε δη λω σας

μοι

εἰς τὸν ἀσπασμὸν τοῦ θὐαγγελίου ἱερουργοῦντος ἀρχιερέως.

δου ου ου ου ου ου γα αρ α λη η

η η θει αν η η η γα πη η σα ας τα

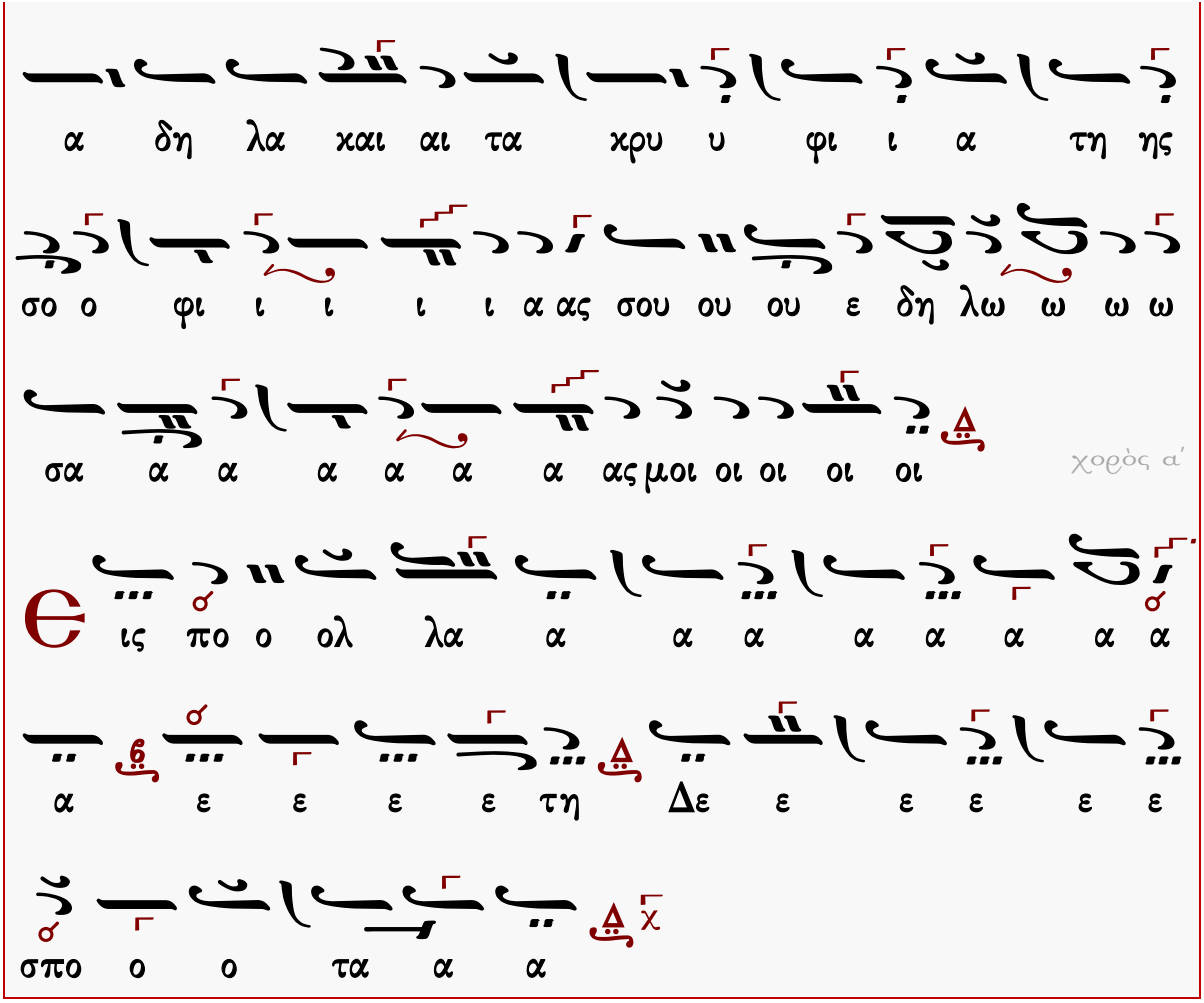
α δη λα και αι τα χρυ υ φι ι α τη ης
σο ο φι ι ι ι ι α ας σου ου ου ε δη λω ω ω ω
σα α α α α α α ας μοι οι οι οι οι
χορὸς α΄
Θ ις πο ο ολ λα α α α α α α α α
α ε ε ε ε τη Δε ε ε ε ε ε
σπο ο ο τα α α
Ρ αν τι εις με υσ σω πω και κα θα ρι σθη η σο
μαι πλυ νεις με και υ περ χι ο να λευ καν θη σο
μαι
λ κου τι εις μοι α γαλ λι α σιν και ευ φρο

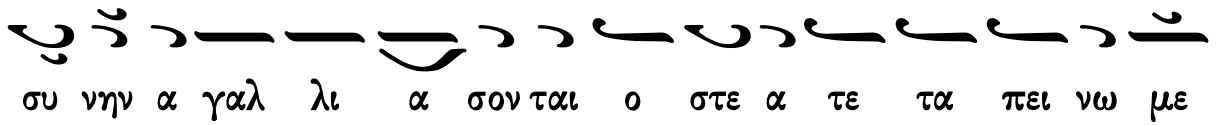
συ νην α γαλ λι α σον ται ο στε α τε τα πει νω με

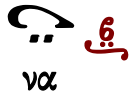
να

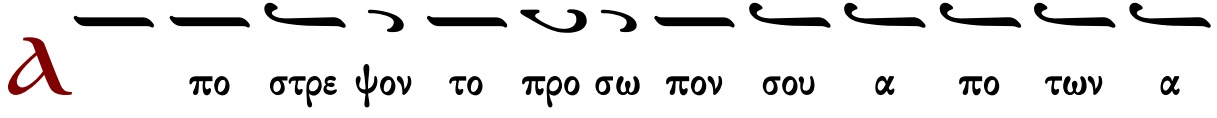
Ϡ πο στρε ψον το προ σω πον σου α πο των α

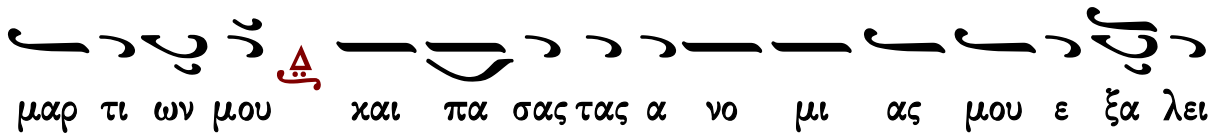
μαρ τι ων μου και πα σας τας α νο μι ας μου ε ξα λει

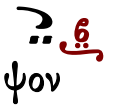
ψον

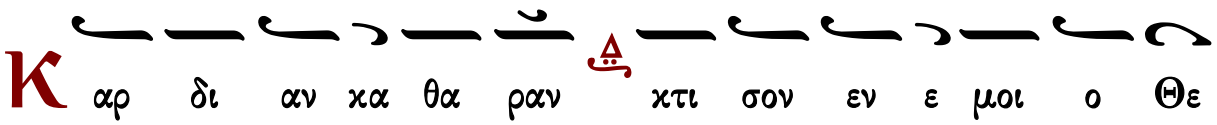
Κ αρ δι αν κα θα ραν κτι σον εν ε μοι ο Θε

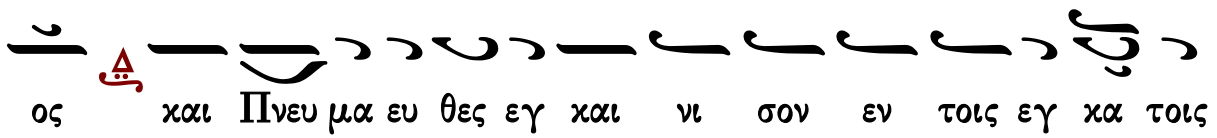
ος και Πνευ μα ευ θες εγ και νι σον εν τοις εγ κα τοις

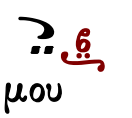
μου

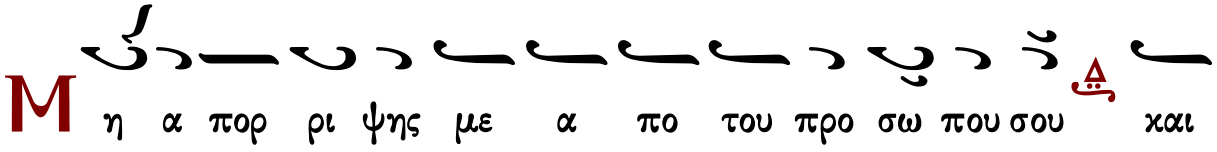
Μ η α πορ ρι ψης με α πο του προ σω που σου και

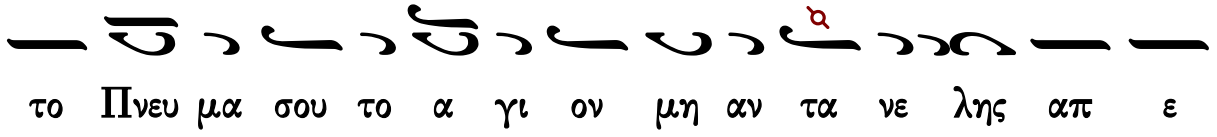
το Πνευ μα σου το α γι ον μη αν τα νε λης απ ε

μου

Δ πο δος μοι την α γαλ λι α σιν του σω τη

ρι ου σου και πνευ μα τι η γε μο νι χω στη ρι ξον

με

Δ ι δα ξω α νο μους τας ο δους σου και α σε

βεις ε πι σε ε πι στρε ψου σι

Ρ υ σαι με εξ αι μα των ο Θε ος ο Θε ος της

σω τη ρι ι ας μου α γαλ λι α σε ται η γλωσ σα μου την

δι και ο συ νην σου

Κ υ ρι ε τα χει λη μου α νοι ξεις και το

στο μα μου α ναγ γε λει την αι νε σιν σου

Ο τι ει η θε λη σας θυ σι αν ε δω κα αν ο

λο καυ τω μα τα ουκ ευ δο κη σεις

Θ υ σι α τω Θε ω πνευ μα συν τε τριμ με νον

καρ δι αν συν τε τριμ με νην και τε τα πει νω με νην

ο Θε ος ουκ ε ξου δε νω σει

Α γα θυ νον Κυ ρι ε εν τη ευ δο κι α σου

την Σι ων και οι κο δο μη θη τω τα τει χη Ι ε ρου

σα λημ

Τ ο τε ευ δο κη σεις θυ σι αν δι και ο συ

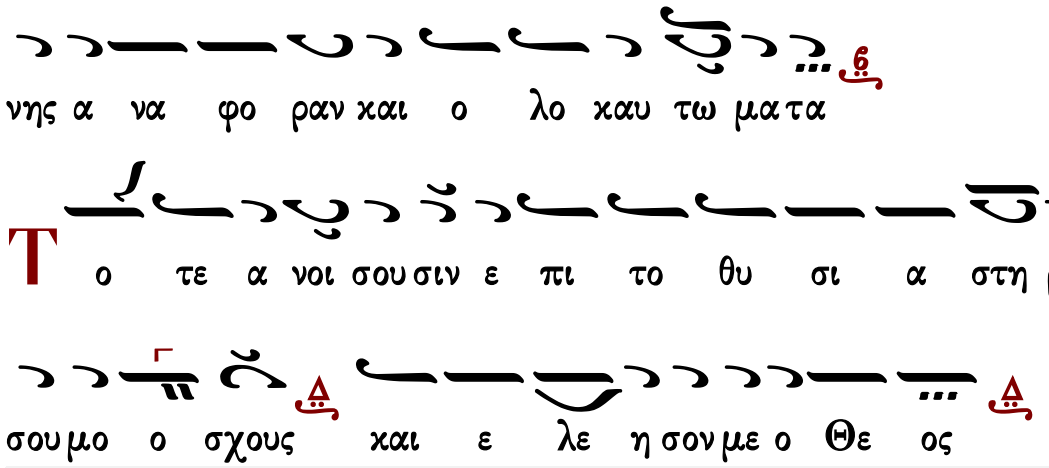

Πεντηκοστάρια

Γεωργίου Πρωγάκη I

Ἦχος Δι

Μουσική Συλλογή
Πρωγάκη 1909 σ.157#

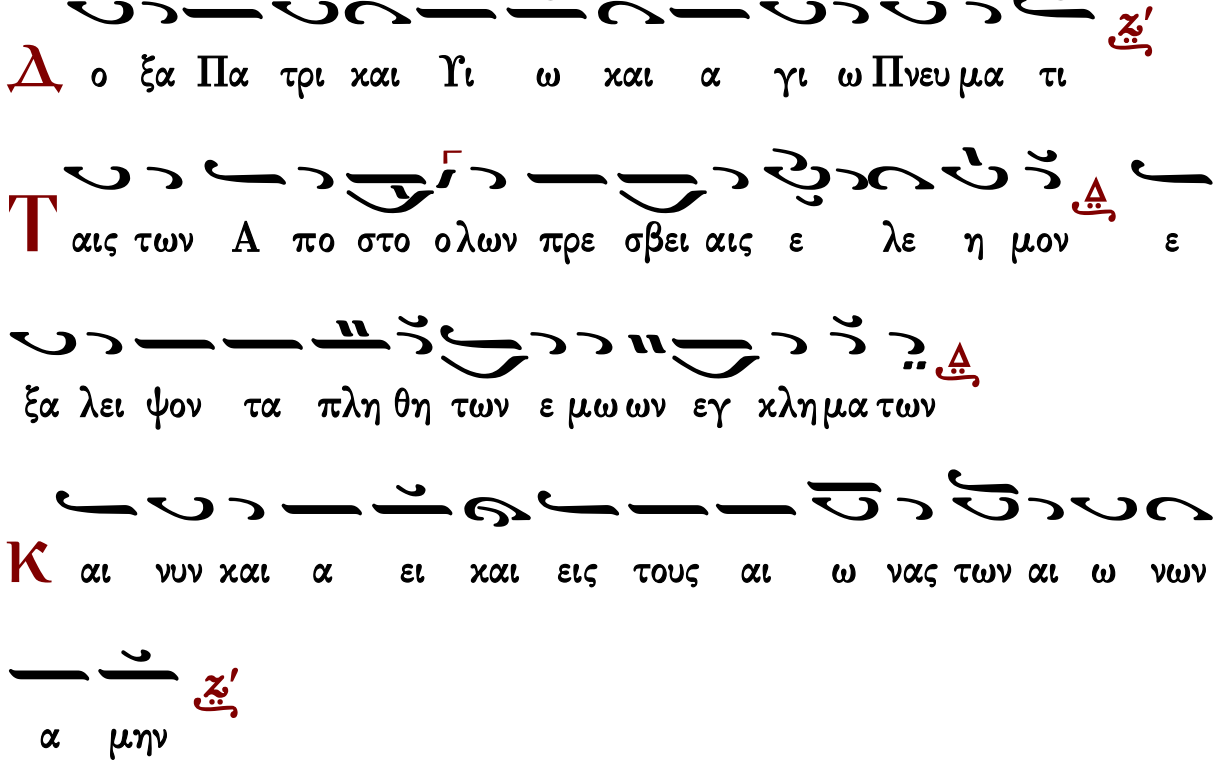

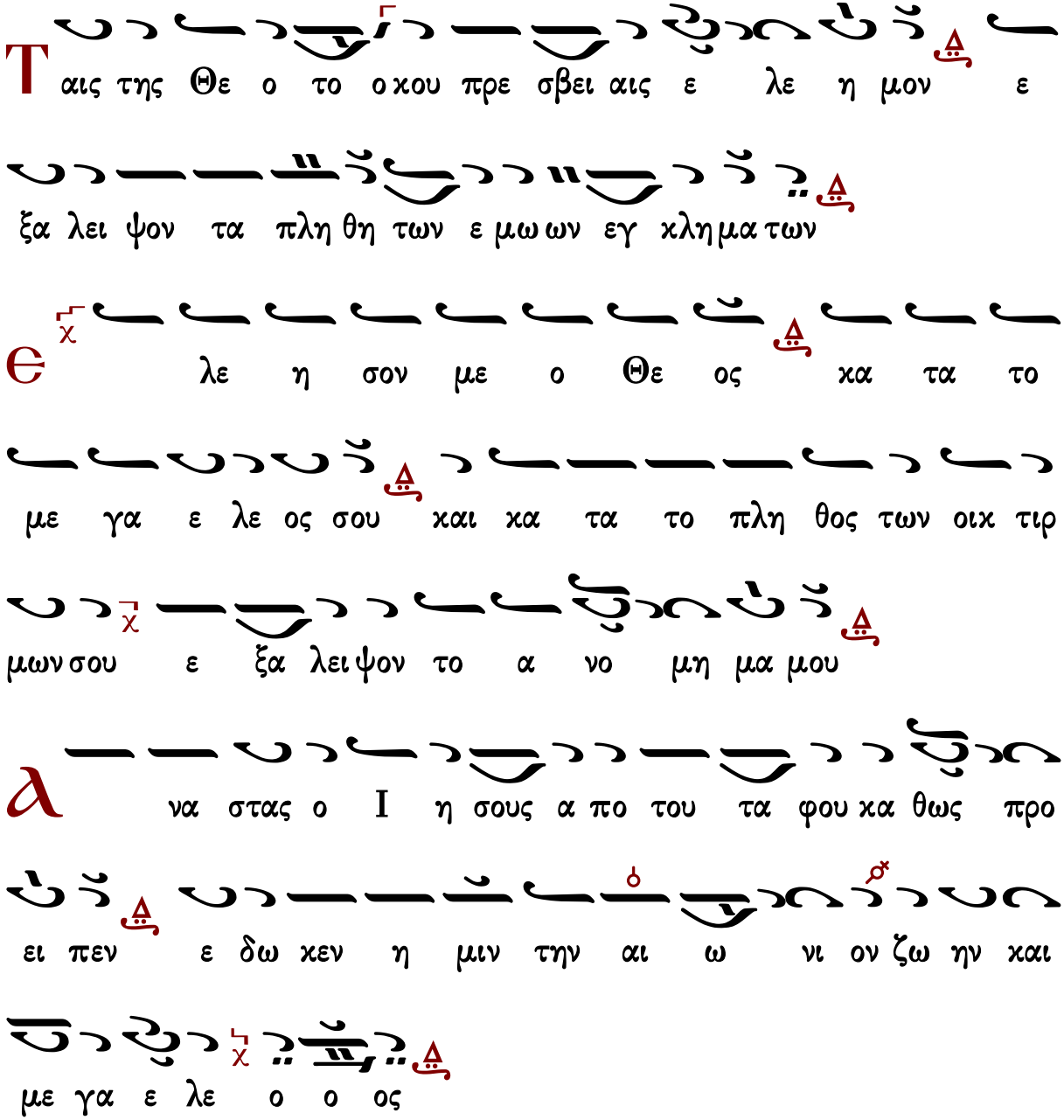

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου Λουκᾶς Λουκᾶ

Γεωργίου Πρωγάκη II

Μέλος ἀργόν κατά μίμησιν τῶν ἀρχαίων διδασκάλων

Ἦχος Δι

Μουσική Συλλογή
Πρωγάκη 1909 σ.158#

Δ χ

ο ξα Πα α τρι και Υι υι ω και α γι ω ω Πνευ

μα τι ι ι Ταις των Α πο στο ο ο λων πρε ε

σβει ει ει αις ε ε ε ε λε ε η η η μο ο

ον ε ξα α α λει ψο ο οντα πλη η η θη των

ε ε μω ω ω ων ε εγ χλη μα α α α των

Κ

αι νυν και α α ει και εις τους αι ω νας των αι ω

νων α α μη η ην Ταις της Θε ο το ο ο κου

πρε ε σβει ει ει αις ε ε ε ε λε ε η η η μο

ο ον ε ξα α α λει ψο ο οντα πλη η η

θη των ε ε μω ω ω ων ε εγ χλη μα α α α

των
λε η σον με ο Θε ος κα τα το
με γα ε λε ος σου και κα τα το πλη θος των οικ τιρ
μων σου ε ξα λει ψον το α νο ο ο μη μα α α α
μου
Α να σταs ο Ι η η σουs α α πο του ου τα α α α α
α α φου κα α θω ω ωs προ ο ει ει ει ει πε ε ε
εν ε ε δω κεν η η μιν την αι ω νι ι
ον ζω ω ην και με ε γα ε ε λε ε ε
ο ο ο ος

Ἦχος Δι χ

Γαβριήλ Κουντιάδου
Μουσικὸν Πεντηκοστάριον
α΄ έκδοση 1931-1935
επανέκδοση 1991 σ.195*

Δο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνευ μα α τι

Ταις ταις των Απο στο ο λων πρε σβει αις ε ε λε η μον εξ α λει ψον τα πλη θη των ε μω ων εγ χλη μα α των

Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω νων α μην

Ταις ταις της Θε ο το ο κου πρε σβει αις ε ε λε η μον εξ α λει ψον τα πλη θη των ε μω ων εγ χλη μα α των

Ε χ λε η σον με ο Θε ος κα τα το

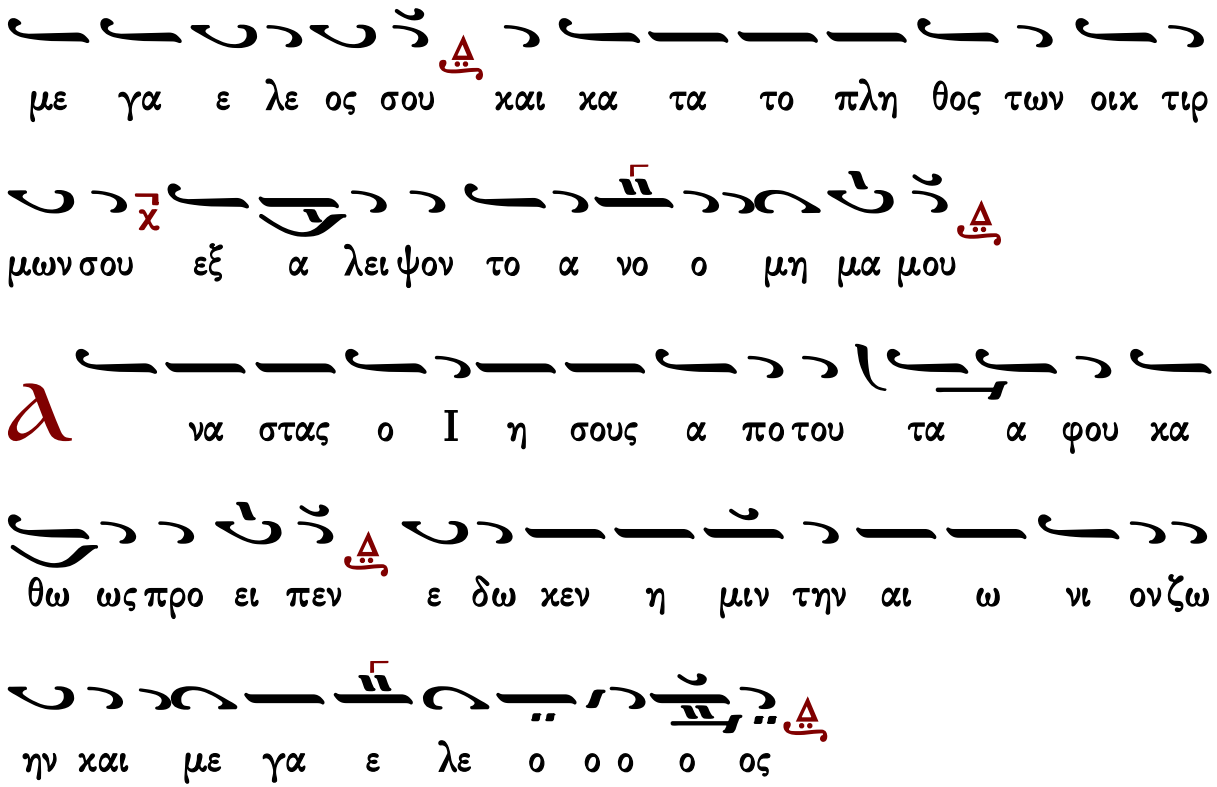

Κανόνες

Κανὼν Ἀναστάσιμος, ᾠδὴ α΄

ὁ εἱρμὸς

Ἦχος λ̀ πλ. β΄

Αναστασιματάριον
Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
1905 σ.283#

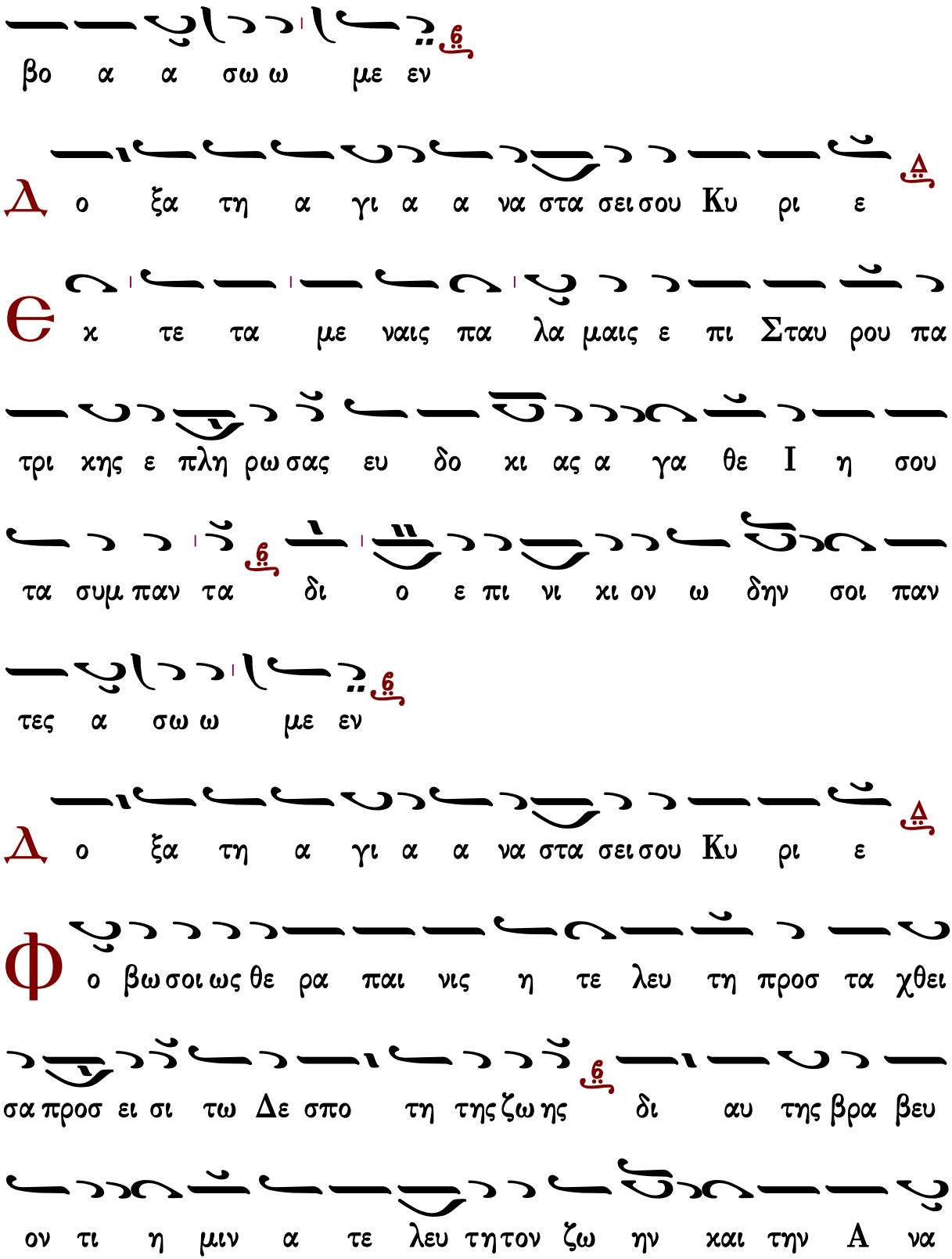
βο α α σω ω με εν
Δ ο ξα τη α γι α α να στα σει σου Κυ ρι ε
Θ κ τε τα με ναις πα λα μαις ε πι Σταυ ρου πα
τρι κης ε πλη ρω σας ευ δο κι ας α γα θε Ι η σου
τα συμ παν τα δι ο ε πι νι κι ον ω δην σοι παν
τες α σω ω με εν
Δ ο ξα τη α γι α α να στα σει σου Κυ ρι ε
Φ ο βω σοι ως θε ρα παι νις η τε λευ τη προσ τα χθει
σα προσ ει σι τω Δε σπο τη της ζω ης δι αυ της βρα βευ
ον τι η μιν α τε λευ τη τον ζω ην και την Α να

Κανὼν Ἀναστάσιμος, ᾠδὴ γ΄

ὁ εἱρμὸς

Ἦχος λ̀ π̀ Βου

Αναστασιματάριον
Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
1905 σ.285#

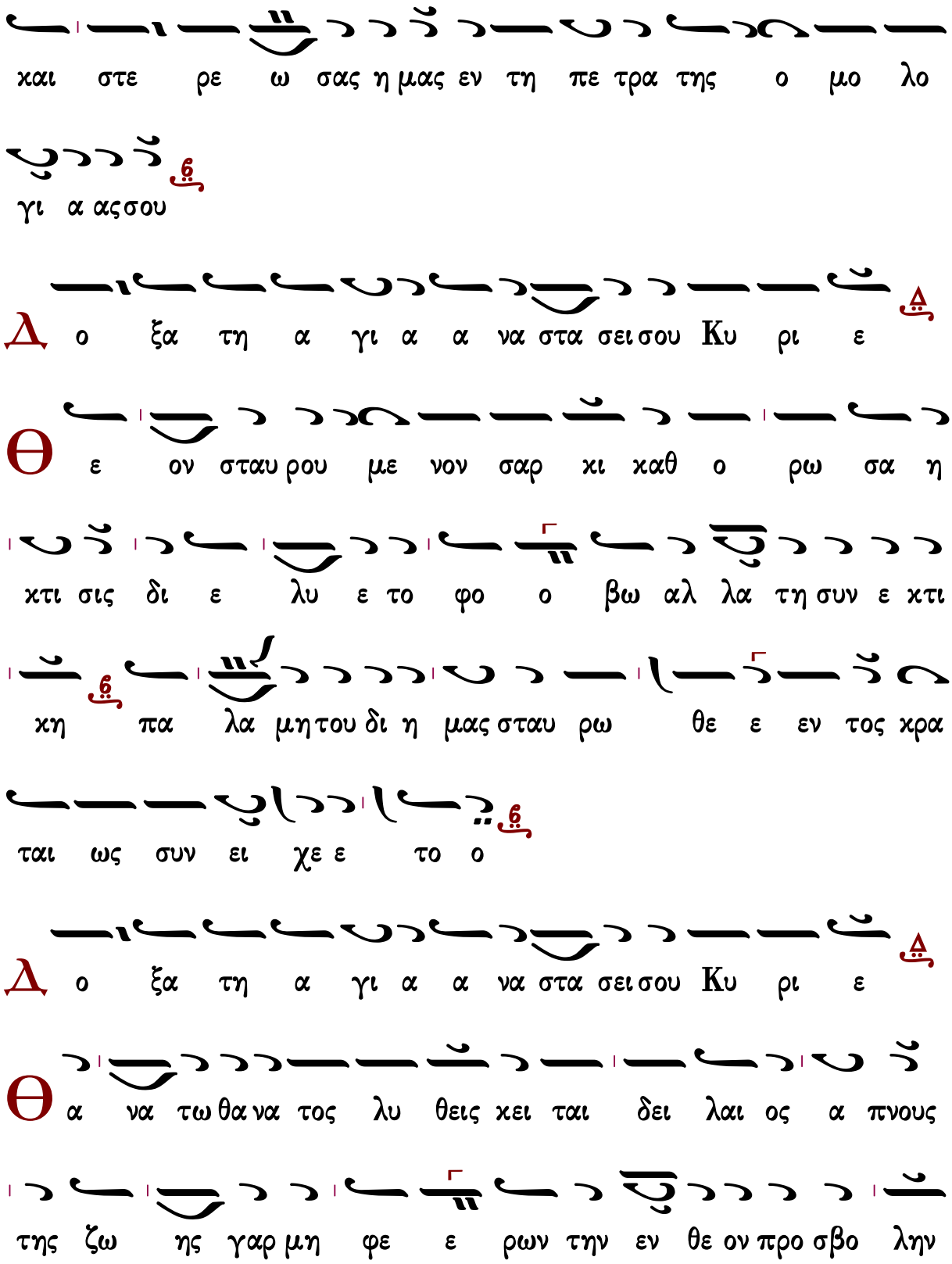
και στε ρε ω σας η μας εν τη πε τρα της ο μο λο
γι α ας σου
Δ ο ξα τη α γι α α να στα σει σου Κυ ρι ε
Θ ε ον σταυ ρου με νον σαρ κι καθ ο ρω σα η
κτι σις δι ε λυ ε το φο ο βω αλ λα τη συν ε κτι
κη πα λα μη του δι η μας σταυ ρω θε ε εν τος κρα
ται ως συν ει χε ε το ο
Δ ο ξα τη α γι α α να στα σει σου Κυ ρι ε
Θ α να τω θα να τος λυ θεις κει ται δει λαι ος α πνους
της ζω ης γαρ μη φε ε ρων την εν θε ον προ σβο λην

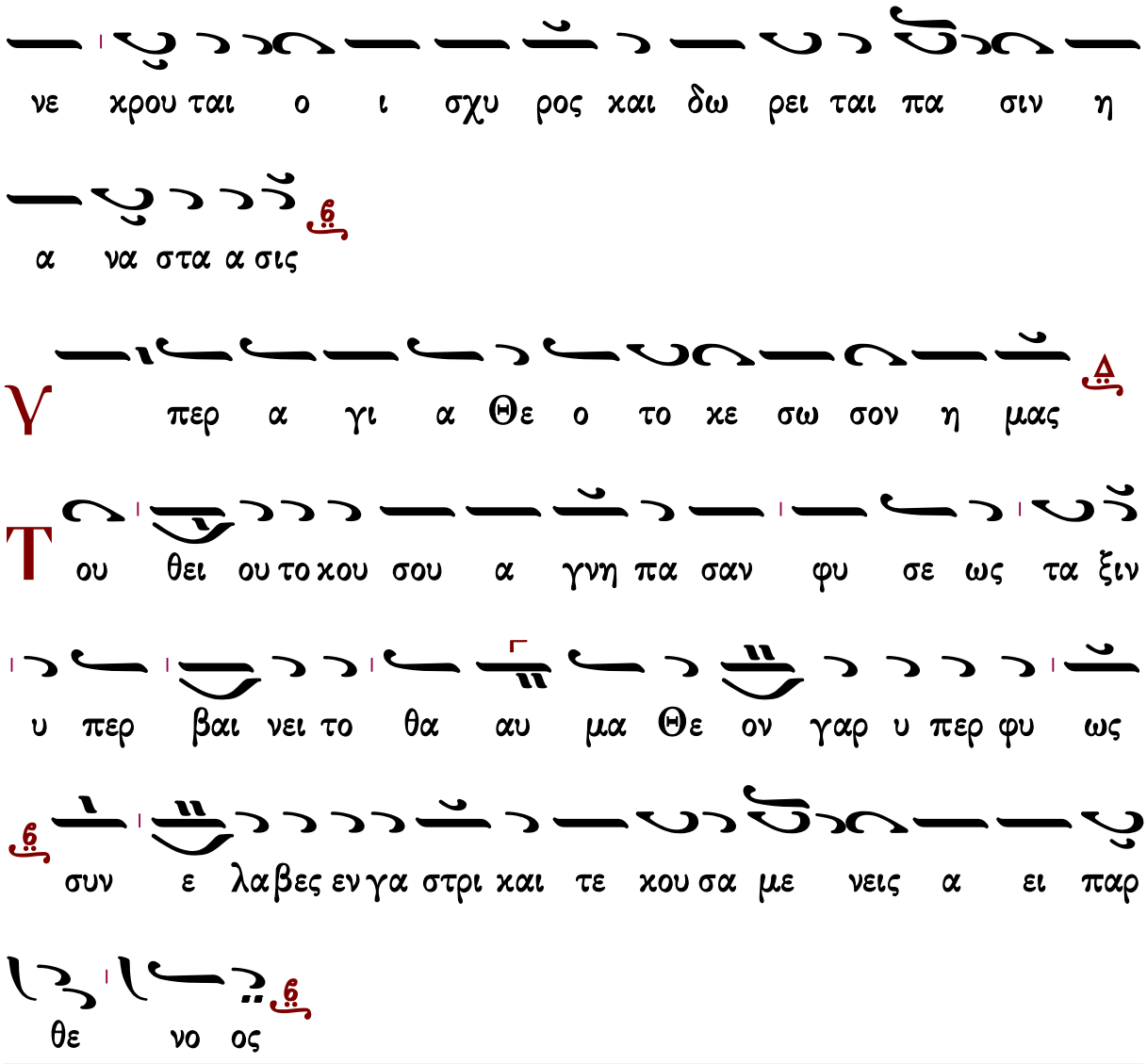

Κοντάκιον ἀναστάσιμον

Ἦχος λ/π ⸗ Βȣ

Αναστασιματάριον
Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Ι.Μ.Βατοπαιδίου 2015 σ.888#

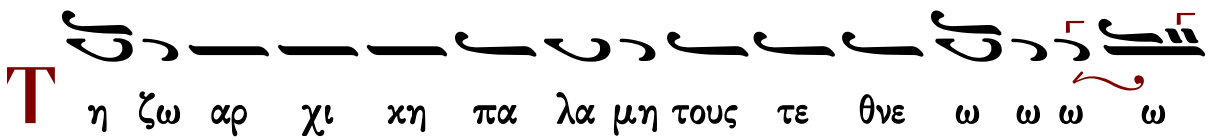

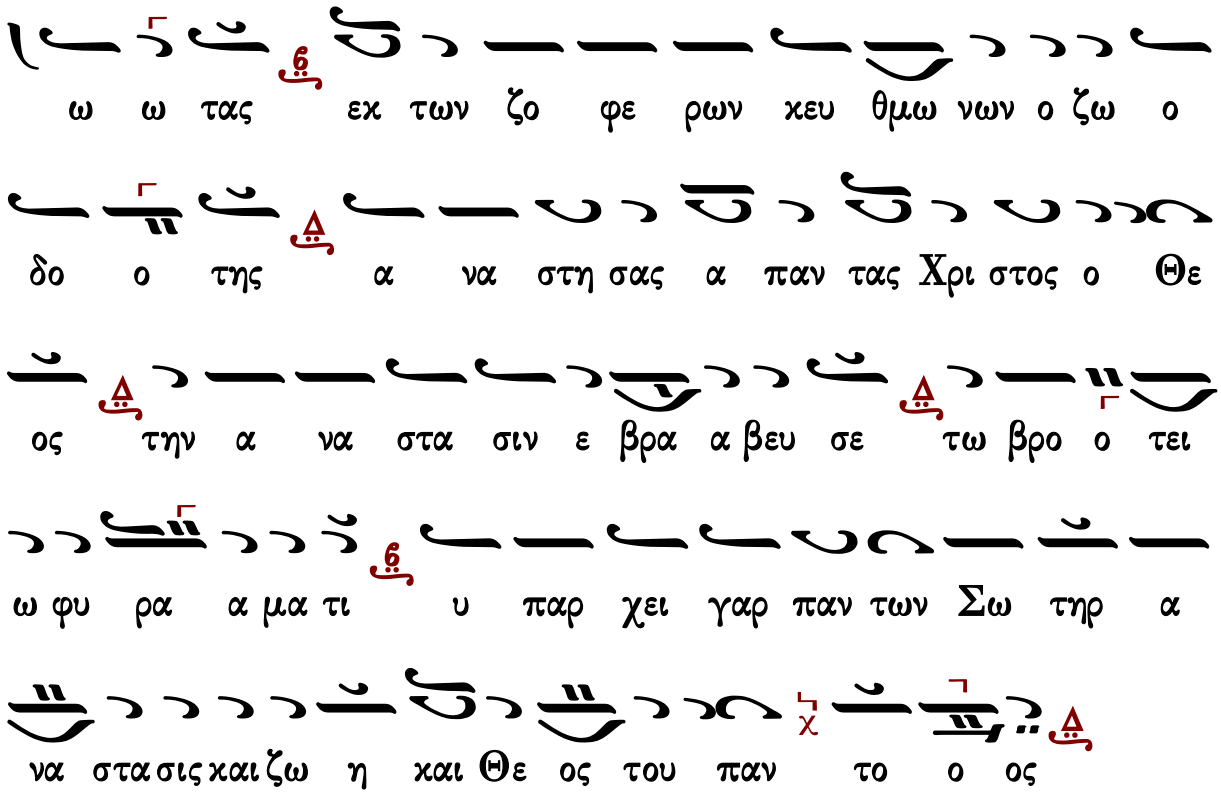

Καταβασίαι τῆς Ὑπαπαντῆς

Σύντομοι

Πέτρου Λαμπαδαρίου τοῦ Πελοποννησίου

ᾠδὴ α΄

Ἦχος ἡ Γα

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Ειρμολόγιον 1903 σ.286#

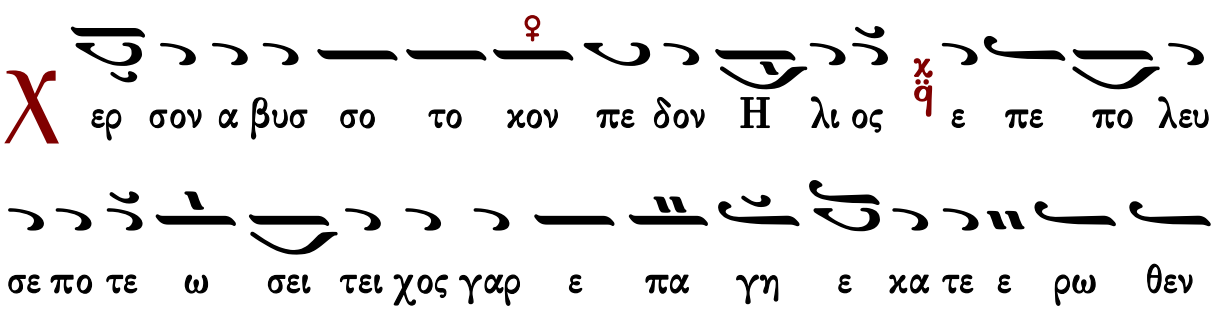

υ υ δωρ λα ω πε ζο πον το πο ρου ου ουν τι και

θε α ρε στω ως μελ πο ον τι α σω μεν τω Κυ ρι ι ι

ω εν δοξως γαρ δε δο ο ξα α σται

ᾠδὴ γ΄

Το στε ρε ε ω μα των ε πι σοι πε ε ποι θο

ο ο των στε ρε ω σον Κυ ρι ε την Εκ κλη σι ι αν

ην ε κτη σω χορὸς α΄ τω τι μι ι ω σου αι αι μα α

τι

ᾠδὴ δ΄

Θε κα α λυ ψεν ου ρα νους η α ρε τη σου Χρι

στε της κι βω του γαρ προ ελ θων του α γι α σμα

τος σου της α α φθο ο ρου μη τρος εν τω να ω της δο ξης

σου ω φθη ης ως βρε φος αγ κα λο φο ο ρου ου με ε νος και

ε πλη ρω θη τα πα αν τα της σης αι νε ε σε ε

ως

ᾠδὴ ε′

Ω ς ει δεν Η σα ι ας συμ βο λι κως εν θρο νω

ε πηρ με νω Θε ον υπ Αγ γε λων δο ξης δο ρυ φο ο

ρου ου με ε νον ω τα α λας ε βο α ε γω προ γαρ ει

δον σω μα του με νον Θε ον φω τος α α νε σπε ρου και

ει ρη η νης δε σπο ο ζο ον τα

ᾠδὴ ς′

Θ βο ο ο η σε ε ε σοι ι δων ο πρε ε ε

σβυς τοις ο φθαλ μοι οις τοσω ω τη η ρι ι ον ο λα

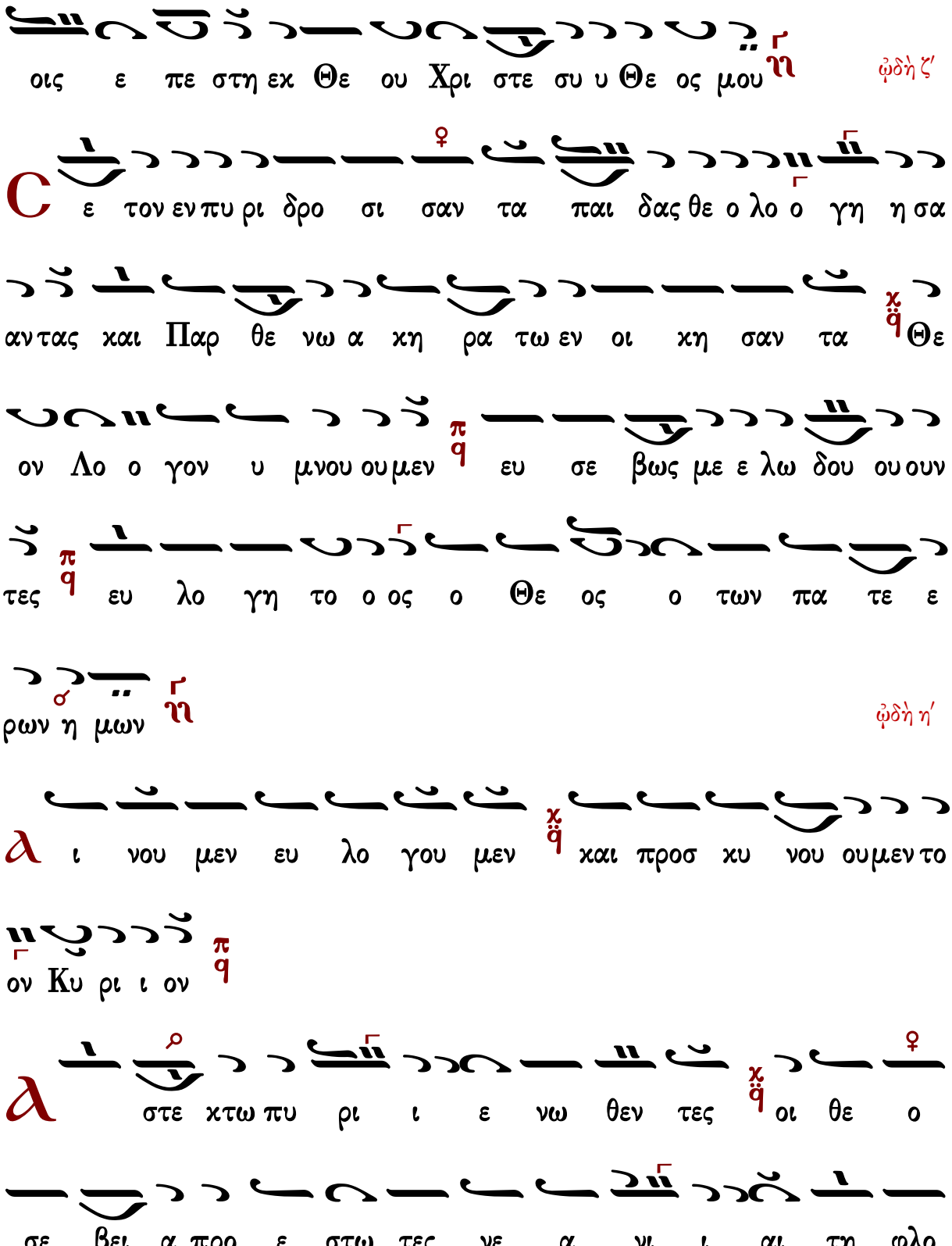
ὠδὴ ζ′
ois ε πε στη εκ Θε ου Χρι στε συ υ Θε ος μου
C ε τον εν πυ ρι δρο σι σαν τα παι δας θε ο λο ο γη η σα
αν τας και Παρ θε νω α κη ρα τω εν οι κη σαν τα Θε
ον Λο ο γον υ μνου ου μεν ευ σε βως με ε λω δου ου ουν
τες ευ λο γη το ο ος ο Θε ος ο των πα τε ε
ρων η μων
ὠδὴ η′
λ ι νου μεν ευ λο γου μεν και προσ κυ νου ου μεν το
ον Κυ ρι ι ον
λ στε κτω πυ ρι ι ε νω θεν τες οι θε ο
σε βει α προ ε στω τες νε α νι ι αι τη φλο

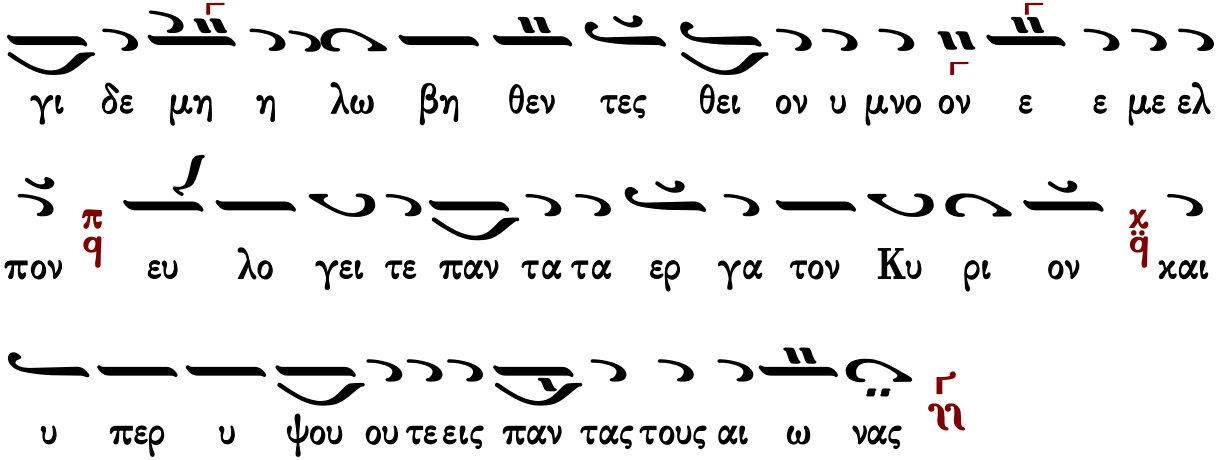

Ἀργαί

Πέτρου Λαμπαδαρίου τοῦ Πελοποννησίου

Εἰς τὰς καταβασίας ταύτας ἐπεφέραμεν ἐλαφράς τινας μεταβολὰς πρὸς ἀποφυγὴν παρατονισμῶν καὶ ἀστόχου χωρισμοῦ λέξεων. Οὐσιαστικωτέρας διορθώσεις πρὸς καλυτέραν ἀπόδοσιν τοῦ νοήματος καὶ σύντμησιν μουσικῶν τινων γραμμῶν παραθέτομεν μεθ' ἑκάστην καταβασίαν. [πρωτ.Κων.Παπαγιάννης]

ᾠδὴ α΄

Ἦχος ἡ Γα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2002 σ.65/512*

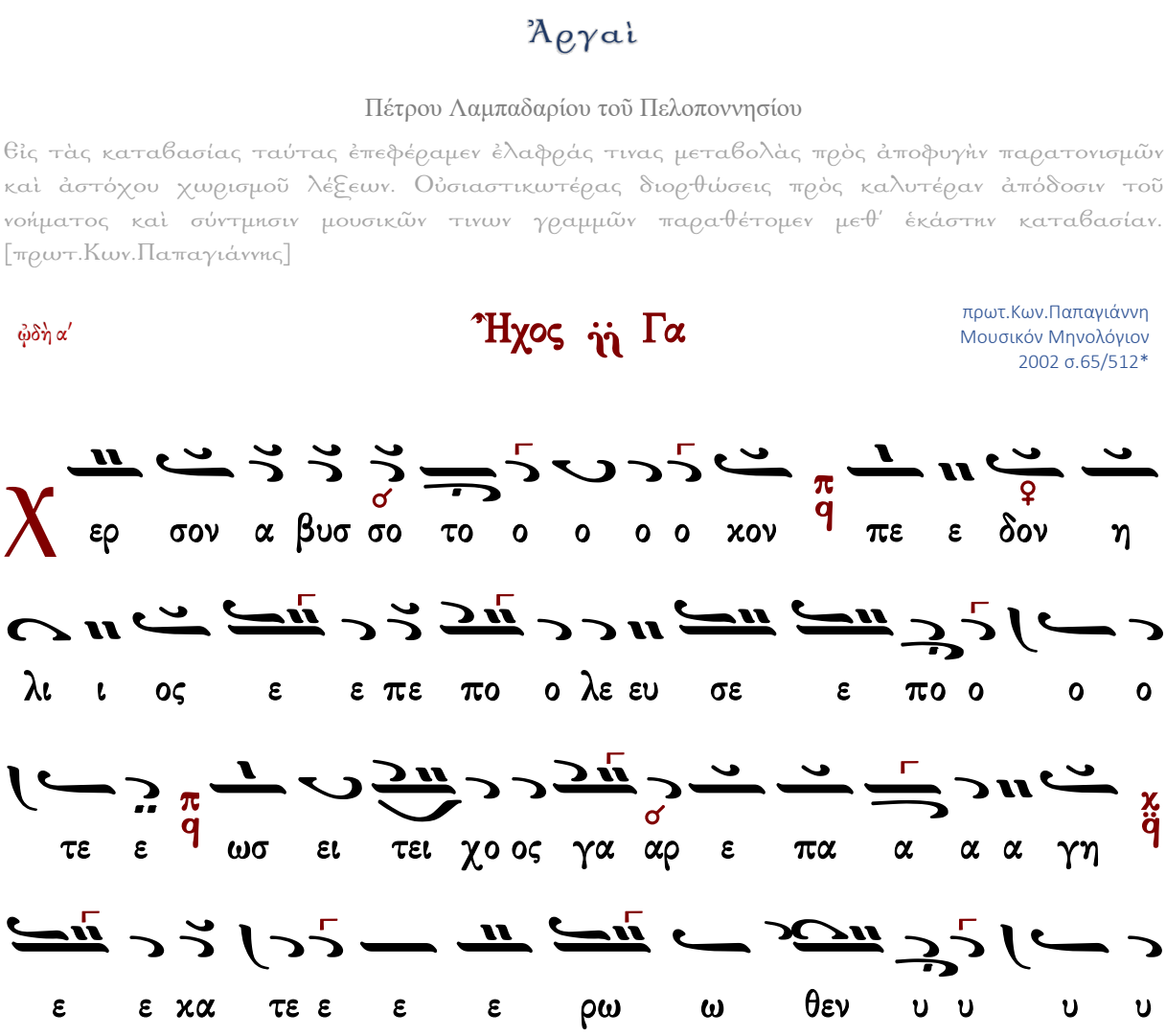

δω ωρ λα ω πε ζο ο πο ον το πο ρου ου
ου ου ου ουν τι ι και θε α ρε ε στω ως με ελ
πο ο ο ον τι ι α σω μεν τω ω ω ω Κυ ρι
ω ω εν δο ο ξως γαρ δε ε δο ο ο ο ο ο ξα
α σται

διασκευή

ερ σον α βυσ σο το ο κον πε ε ε ε δον η
η λι ι ος ε πε πο ο λε ευ σε ε ε πο ο τε
ε ωσ ει τει χο ος γα αρ ε πα α α α γη ε
κα τε ε ρω ω θεν υ υ υ υ δω ωρ λα
ω πε ζο πον το πο ρου ου ου ου ουν τι ι και θε

ᾠδὴ γ′

διασκευὴ

T
ο στε ε ρε ε ε ω ω ω ω ω μα α
των ε πι ι σοι πε ε ε ε ποι οι θο ο ο τω ων
στε ρε ε ε ω ω ω ω σον Κυ υ ρι ι ε ε ε
την Ε εκ χλη σι ι ι ι α αν η η η
ην ε ε κτη η η σω τω ω τι μι ι ι ι ω
σου ου αι αι αι αι αι αι μα α τι

ᾠδὴ δ΄

e
κα λυ ψε εν ου ου ρα νου ου ους η α α
ρε ε ε τη η σου ου Χρι ι ι στε ε ε
της κι βω του γαρ προ ε ε ελ θων του ου α α α γι
α α σμα το ο ο ος σου ου της α φθο ο ο

ρου ου Μη η τρο ο ος χ̈q εν τω ω να ω ω τη ης δο ο

ο ξη η η ης σου ου π̈q ω ω φθη η ης ω ως βρε

ε ε φος χ̈q α αγ κα λο ο φο ο ρου ου ου με ε ε

ε νο ος π̈q και ε πλη ρω ω ω θη τα α πα α αν

τα α της σης αι αι νε ε ε ε ε σε ε

ως μ̈η

διασκευὴ

κα λυ ψε εν ου ου ρα νου ου ους η α α

ρε ε ε τη η σου ου Χρι ι ι στε ε ε χ̈q

της κι βω του γαρ προ ε ε ελ θων του α γι α

σμα α α το ο ος σου ου χ̈q της α φθο ο ο ρου ου

Μη η τρο ος π/q εν τω να ω ω ω της δο

ο ξη ης σου χ/q ω ω φθη η η ης ω ως βρε ε ε φος χ/q

αγ κα λο φο ρου ου ου με ε ε ε νο ος π/q και ε

πλη ρω ω ω θη τα α πα α αν τα α της σης αι αι

νε ε ε ε ε σε ε ως ἦχ/q

ὠδὴ ε′

Ω ς ει δε εν Η η σα ι ι ι ι ας χ/q συ υμ

βο ο λι ι ι κω ω ως χ/q εν θρο νω ε ε

ε πηρ με ε ε ε ε νω ω Θε ε ε ον χ/q υπ αγ

γε λω ων δο ο ο ξης δο ο ρυ υ φο ρου ου ου με

ε ε ε ε νο ον π/q ω τα α α α α α α α

ἄλλη γραμμὴ

ᾠδὴ ς′

διασκευὴ

ᾠδὴ ζ'

οι χη η σα αν τα Θε ο ο ον Λο ο ο ο γο
ον υ μνου ου ου ου με εν ευ σεσ βως με ε ε
λω ω δου ου ουν τε ες ευ λο γη το ο ο ος ο Θε
ο ο ος ο των πα α τε ε ε ε ρω ων η η μω
ων

ᾠδὴ η´

ι νου μεν ευ λο γου μεν και προσ χυ νου ου ου
μεν το ον Κυ υ υ ρι ι ι ο ον

στε ε χτω πυ ρι ι ι ι ε εν ω θε ε
ε εν τες οι οι θε ο σε βει ει ει α ας προ ο
ε ε στω ω ω τες νε ε α νι ι ι ι αι

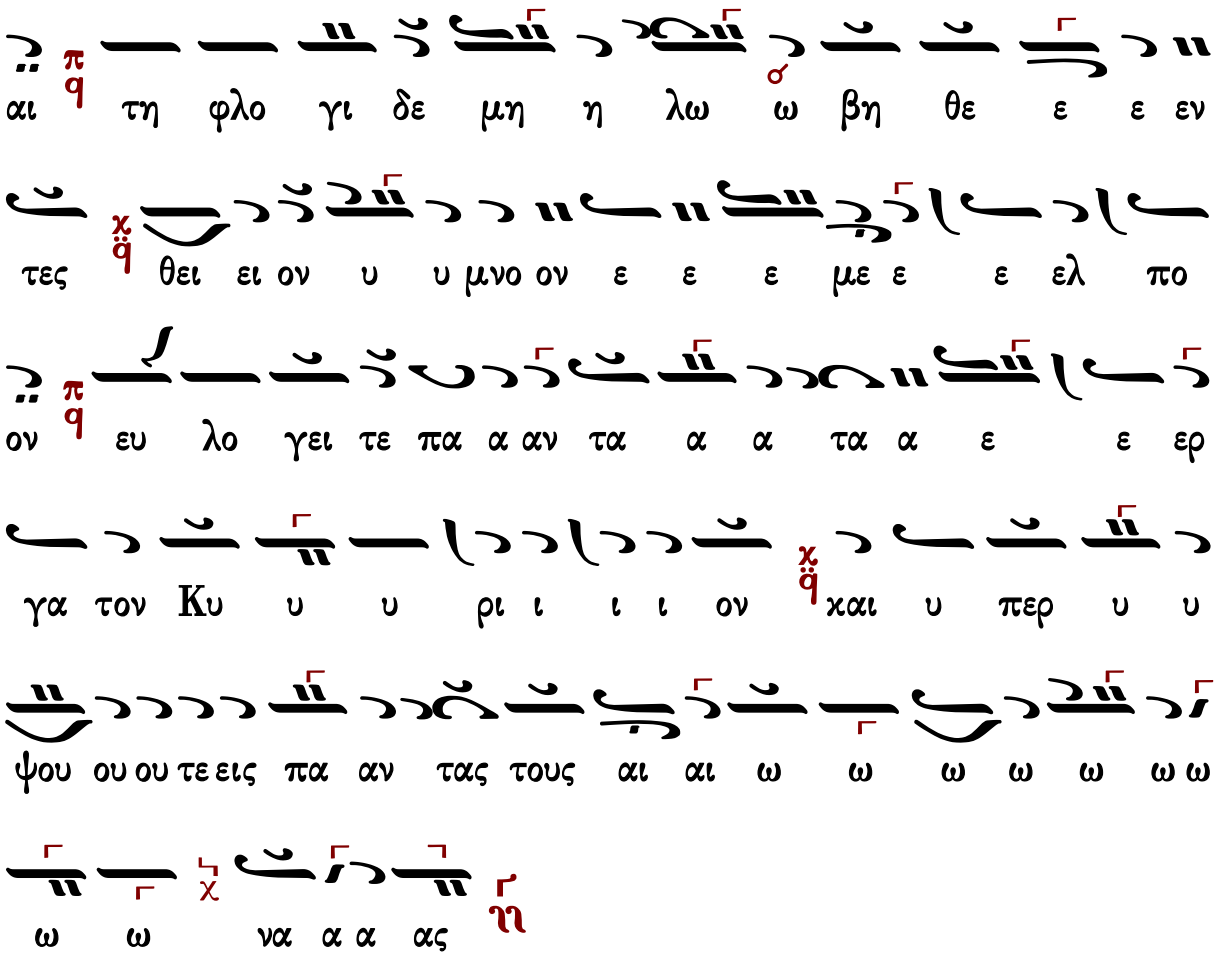

Τιμιωτέρα

Πέτρου τοῦ Πελοποννησίου

Λουκᾶ κεφ. 1

Ἦχος ἠ Γα

∴ Μεγαλύνει ἡ ψυχή μου τὸν Κύριον, καὶ ἠγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ σωτῆρί μου. 46-47

∴ Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης αὐτοῦ· ἰδοὺ γὰρ ἀπὸ τοῦ νῦν μακαριοῦσί με πᾶσαι αἱ γενεαί. 48

∴ Ὅτι ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα ὁ Δυνατός, καὶ ἅγιον τὸ ὄνομα αὐτοῦ, καὶ τὸ ἔλεος αὐτοῦ εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν τοῖς φοβουμένοις αὐτόν. 49-50

∴ Ἐποίησε κράτος ἐν βραχίονι αὐτοῦ, διεσκόρπισεν ὑπερηφάνους διανοίᾳ καρδίας αὐτῶν.

51

∴ Καθεῖλε δυνάστας ἀπὸ θρόνων καὶ ὕψωσε ταπεινούς, πεινῶντας ἐνέπλησεν ἀγαθῶν καὶ πλουτοῦντας ἐξαπέστειλε κενούς. 52-53

∴ Ἀντελάβετο Ἰσραὴλ παιδὸς αὐτοῦ, μνησθῆναι ἐλέους, καθὼς ἐλάλησε πρὸς τοὺς πατέρας ἡμῶν, τῷ Ἀβραὰμ καὶ τῷ σπέρματι αὐτοῦ ἕως αἰῶνος. 54-55

Πέτρου Λαμπαδαρίου

Ἦχος ἠ Γα Πα

Πανδέκτη
Ὄρθρος 1850 σ.502#

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Καταβασία θ΄ ᾠδῆς — Λουκᾶς Λουκᾶ

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Ἦχος ἠ Γα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Τριώδιον Β'
2003 σ.24#

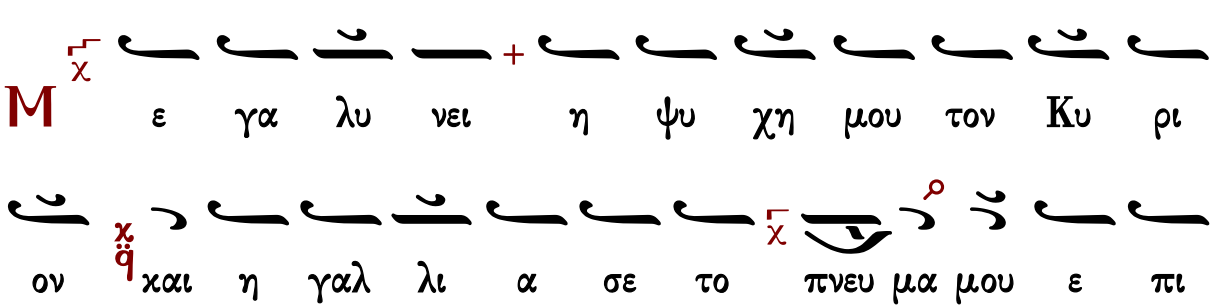

τω Θε ω ω τω σω ω τη ρι ι μου
Τ ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο
ξο τε ραν α συγ χρι τως των Σε ρα φιμ την α
δι α φθο ρως Θε ον Λο γον τε κου ου σαν την ον
τως Θε ο το κον σε με γα λυ υ νο ο μεν
Ο τι ε πε βλε ψεν ε πι την τα πει νω
σιν της δου λης αυ του ι δου γαρ α πο του νυν μα
κα ρι ου σι με πα α σαι αι γε νε αι
Τ ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο
ξο τε ραν α συγ χρι τως των Σε ρα φιμ την α

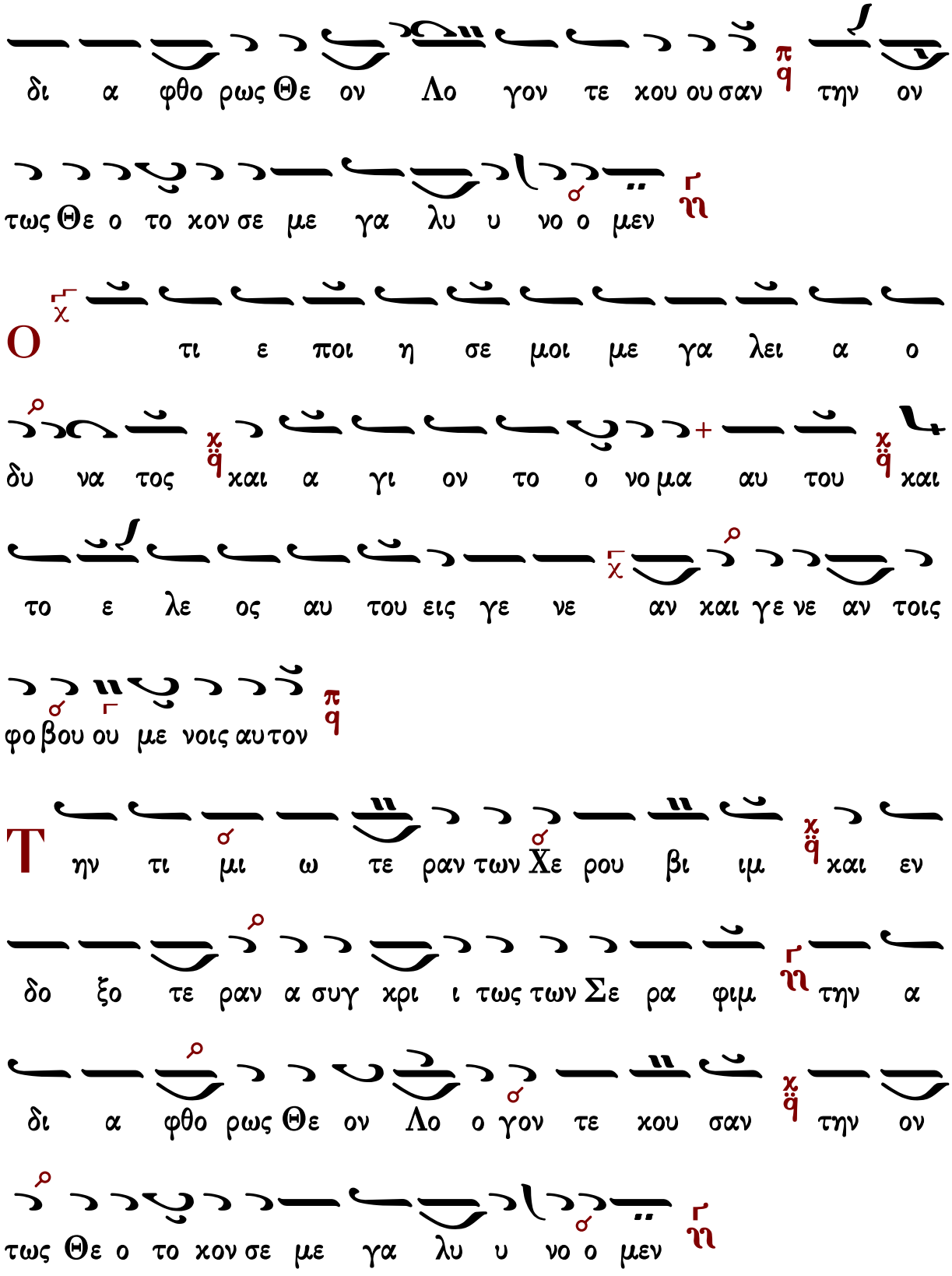
δι α φθο ρως Θε ον Λο γον τε χου ου σαν την ον
τως Θε ο το χον σε με γα λυ υ νο ο μεν
Ο τι ε ποι η σε μοι με γα λει α ο
δυ να τος και α γι ον το ο νο μα αυ του και
το ε λε ος αυ του εις γε νε αν και γε νε αν τοις
φο βου ου με νοις αυ τον
Τ ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βι ιμ και εν
δο ξο τε ραν α συγ κρι ι τως των Σε ρα φιμ την α
δι α φθο ρως Θε ον Λο ο γον τε χου σαν την ον
τως Θε ο το χον σε με γα λυ υ νο ο μεν

Θ
ποι η σε χρα τος εν βρα χι ο νι αυ
του δι ε σχορ πι σεν υ περ η φα νους δι α νοι α
χαρ δι ι ας αυ των
Τ
ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βι ιμ και εν
δο ξο τε ραν α συγ χρι ι τως των Σε ρα φιμ την α
δι α φθο ρως Θε ον Λο ο γον τε κου σαν την ον
τως Θε ο το κον σε με γα λυ υ νο ο μεν
Κ
α θει λε δυ να στας α πο θρο νων και υ
υ ψω σε τα πει νους πει νων τας εν ε πλη σεν α γα
θων και πλου τουν τας εξ α πε στει λε κε νους

Τ ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βι ιμ χ q και εν

δο ξο τε ραν α συγ χρι τως των Σε ρα φιμ χ q την α δι

α φθο ο ρως Θε ο ον Λο γον τε κου ου σαν π q την ο ο

ον τως Θε ο το κον σε μεγα λυ υ νο ο μεν ϩ

χ λ ν τε λα βε το Ισ ρα ηλ παι δος αυ του

μνη σθη ναι ε λε ους χ q κα θως ε λα λη σε προς τους

πα τε ρας η μων χ q τω Α βρα χ αμ και τω σπερ μα τι αυ

του ε ως αι ω ω νος π q

Τ ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βι ιμ χ q και εν

δο ξο τε ραν α συγ χρι τως των Σε ρα φιμ χ q την α δι

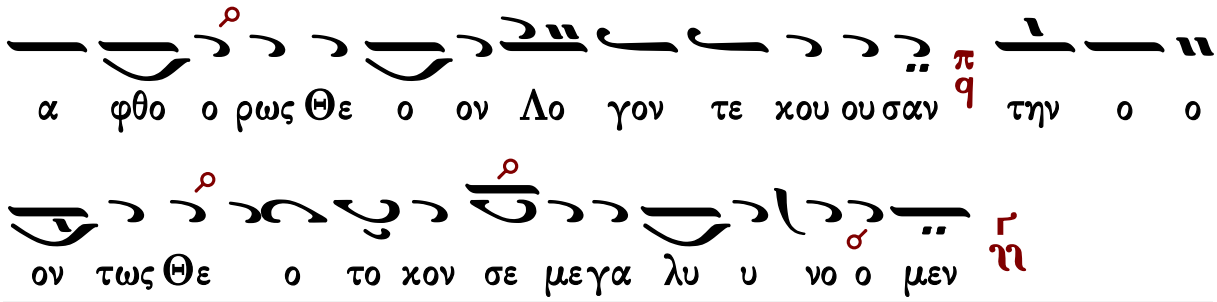

Καταβασία θ΄ ᾠδῆς

Πέτρου Λαμπαδαρίου (σύντομος)

ᾠδὴ θ΄

Ἦχος ἡ Γα

Ιωάννου Πρωτοψάλτου
Ειρμολόγιον 1903 σ.293#

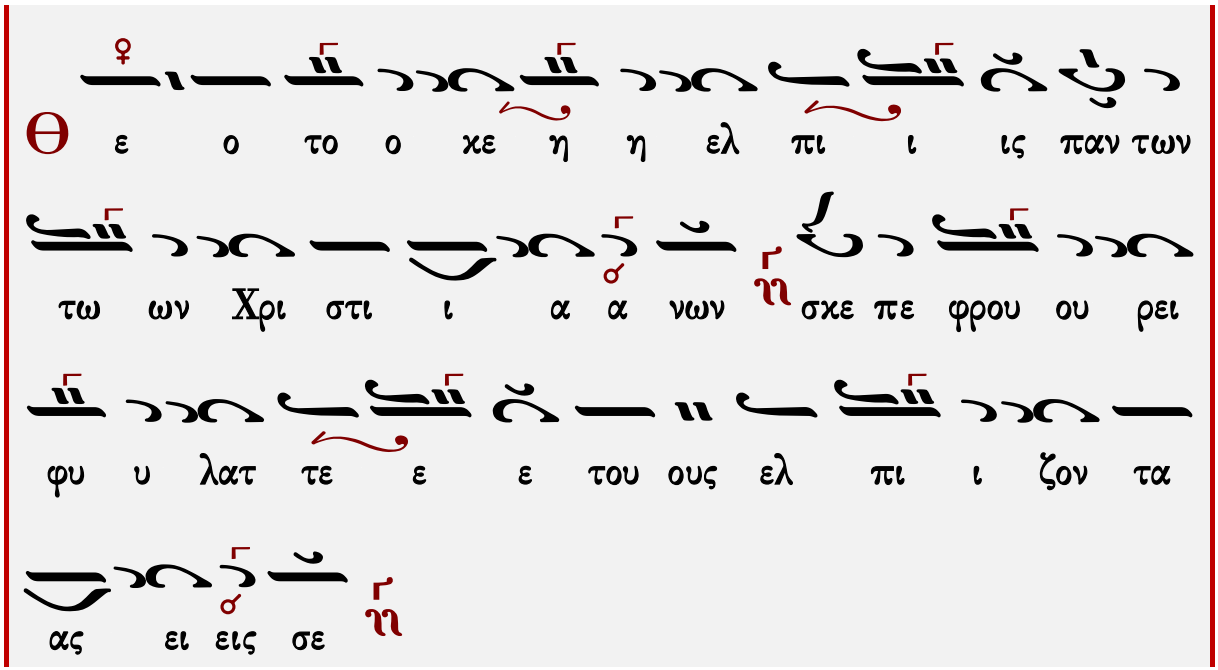

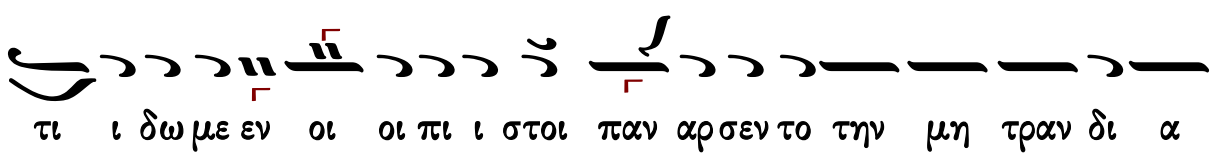

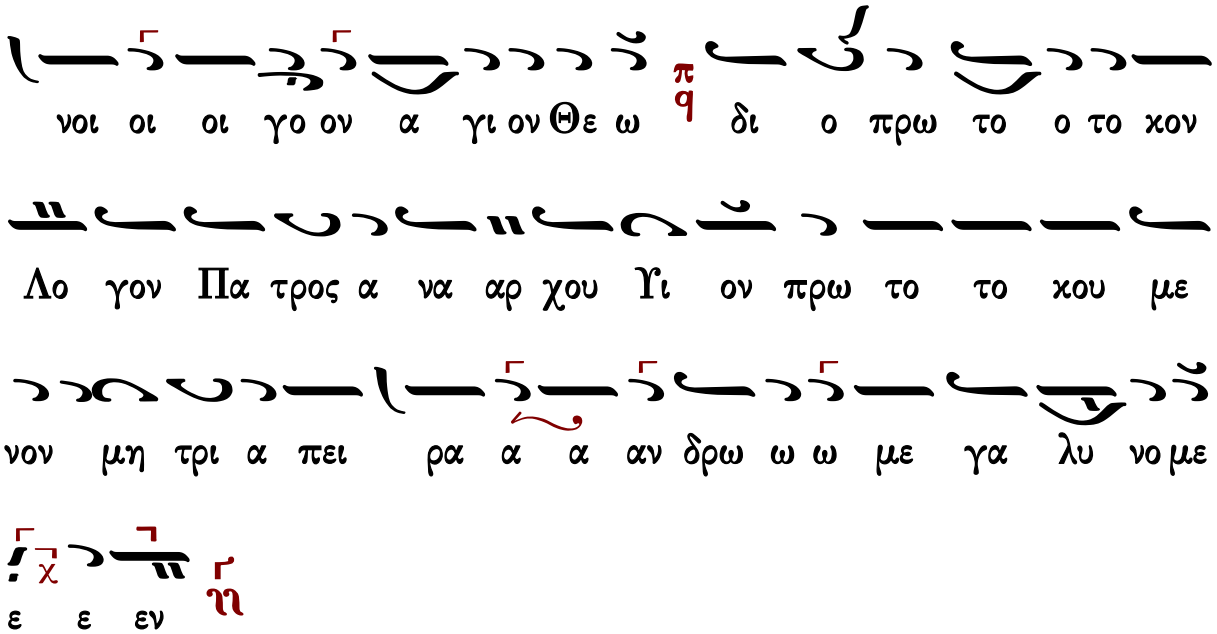

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη (σύντομος)

ᾠδὴ θ′

Ἦχος ἡ Γα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2002 σ.74/521*

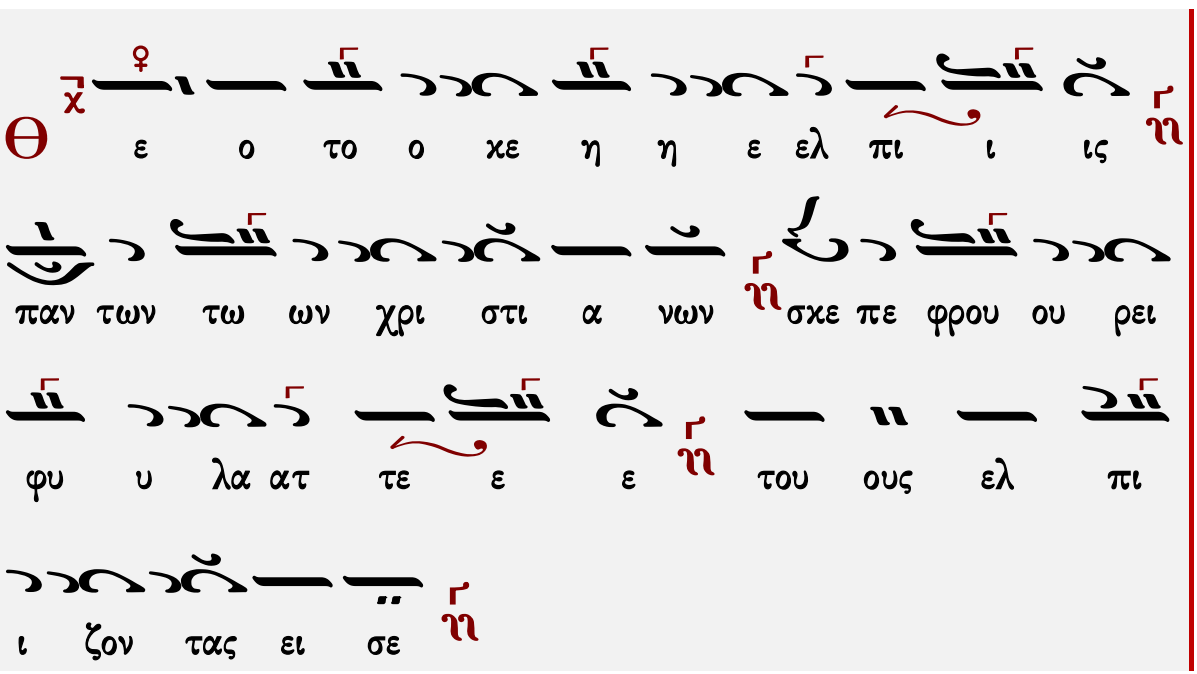

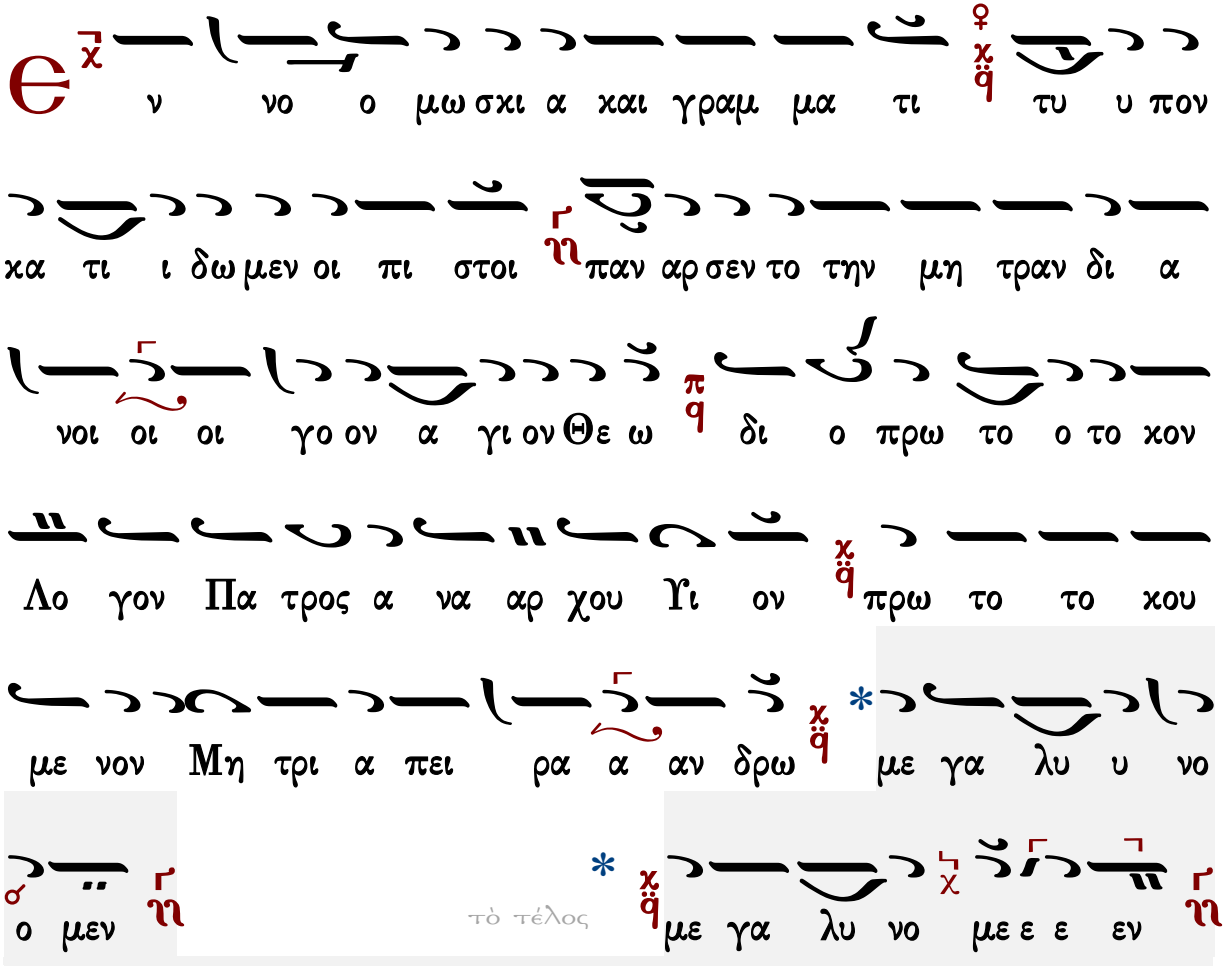

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Ἐξαποστειλάριον — Λουκᾶς Λουκᾶ

Πέτρου Λαμπαδαρίου (ἀργὴ)

ᾠδὴ θ′

Ἦχος ἡ Γα

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Ειρμολόγιον 1903 σ.50#

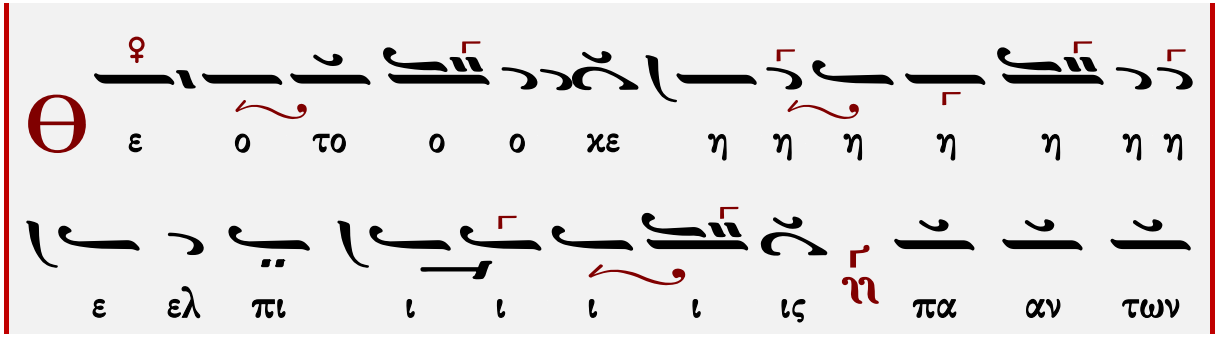

τω ω ω ω ων χρι στι ι ι α α νων σκε πε φρου

ου ου ρει ει φυ υ υ υ υ υ λα ατ τε

ε ε ε ε ε του ους ελ πι ι ι ι ι ζον

τα α ας ει εις σε

ι στοι οι πα αν α αρ σεν το την μη τρα αν δι ι α

ι τυ υ υ πον κα τι ι ι δω ω μεν οι οι οι πι ι ι

ν νο ο μω σκι ι α α και γρα α αμ μα τι ι ι

νοι οι οι οι γο ο ον α α γι ι ο ο ον Θε ε ε ε

ω ω δι ο ο πρω το ο ο ο το ο κον λο ο ο

ο γον πα τρος α να α α αρ χου ου υι υι υι

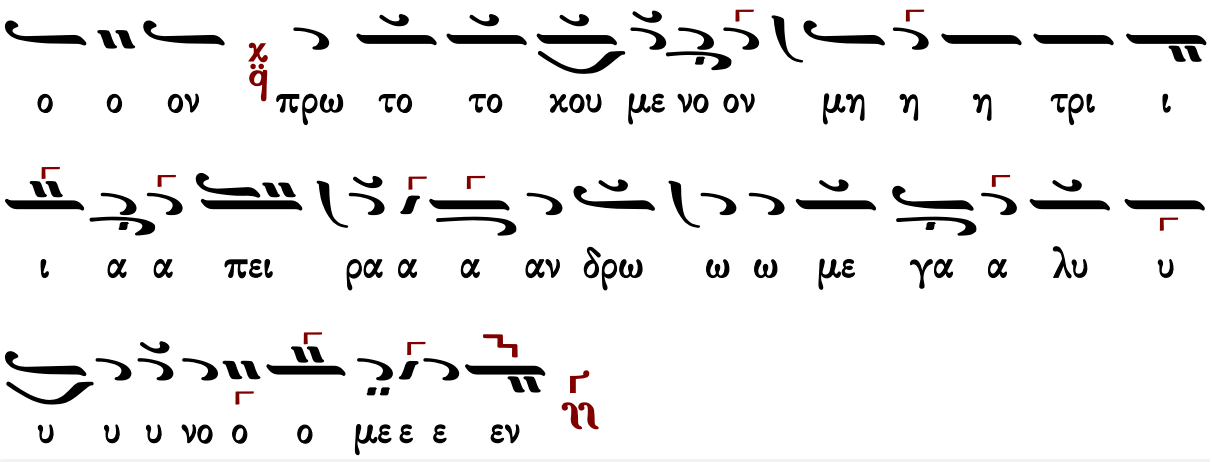

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Ἐξαποστειλάριον — Λουκᾶς Λουκᾶ

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη (ἀργὴ)

ᾠδὴ θ′

Ἦχος ἡ Γα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2002 σ.75/522*

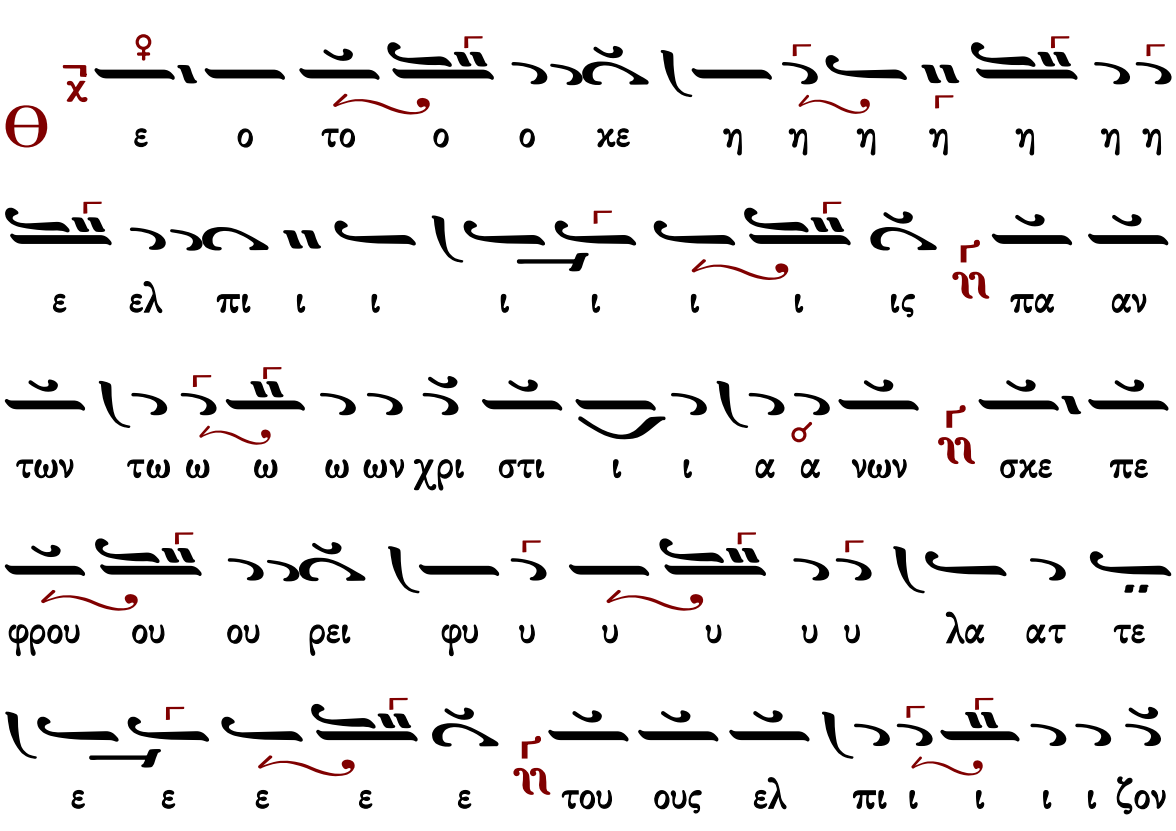

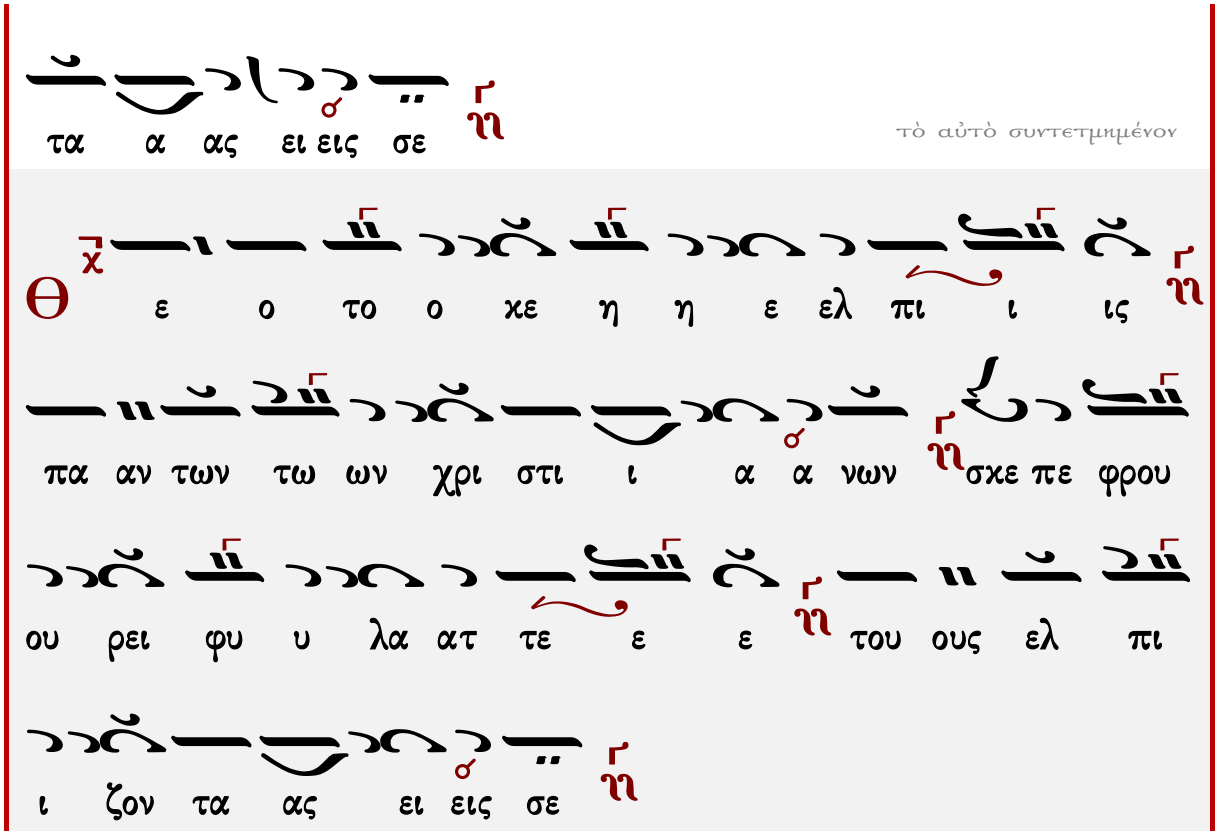

τὸ αὐτὸ συντετμημένον

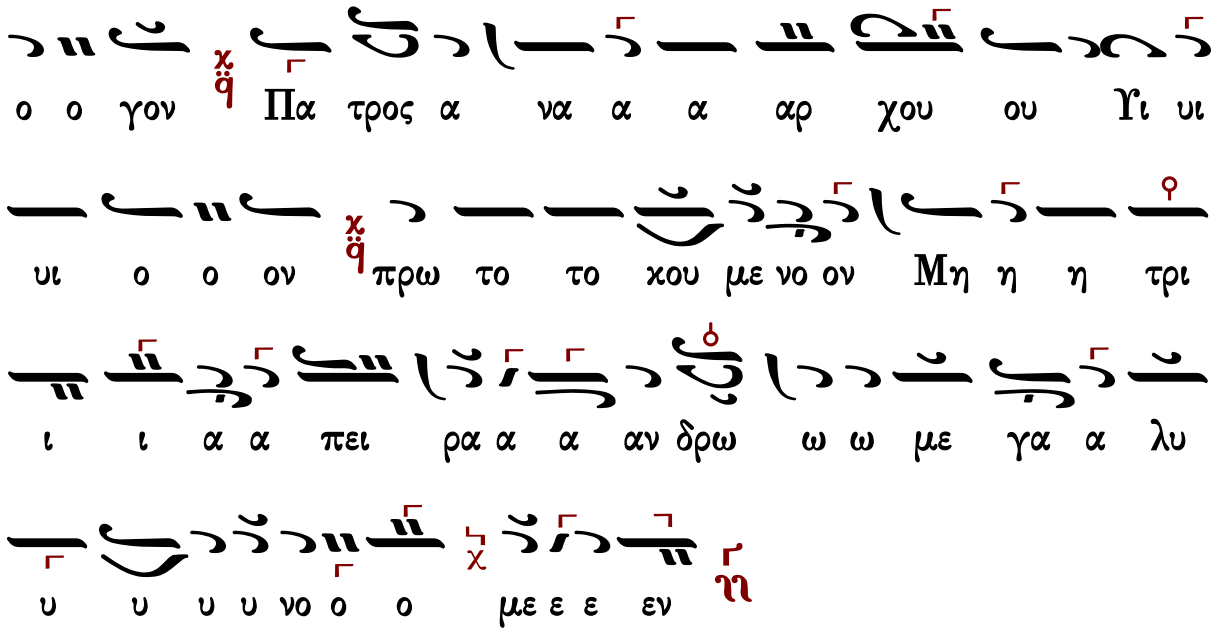

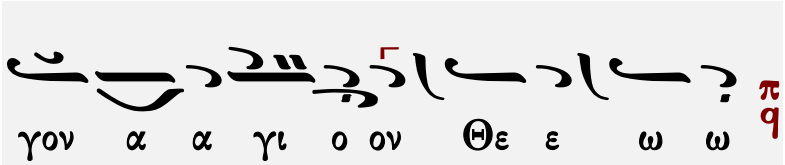

ἄλλη γραμμή

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Ἐξαποστειλάριον — Λουκᾶς Λουκᾶ

Ἀναστάσιμον ἐξαποστειλάριον θ'

Πέτρου Λαμπαδαρίου (†1778)

Ἦχος Δι

Πέτρου Εφεσίου
Αναστασιματάριον
1820 σ.237#

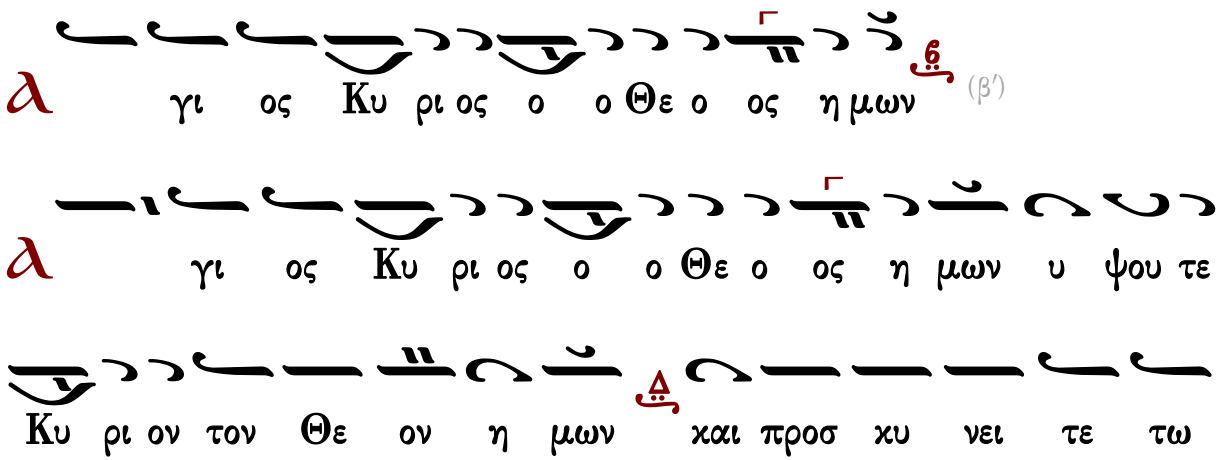

υ πο πο δι ω των πο δω ων αυ του χορὸς β΄ ο τι α α

γι ο ος ε στι

Ἦχος Δι

Πέτρου Εφεσίου
Αναστασιματάριον 1820 σ.255*

C υγ κε κλει σμε ε νων Δε ε σπο τα των θυ ρων

ω ως εισ η ηλ θες τους Α πο στο ο λους ε ε

πλη σας Πνευ μα τος πα αν α γι ι ου ει ρη νι κως ε

εμ φυ ση η σας οις δε σμειν τε ε και λυ υ ειν τας

α μαρ τι ι ας ει ει ρη κας και ο κτω με εθ η με

ε ρας την σην πλευ ρα α α αν τω Θω μα υ πε

δει ξας και αι τας χει ει ρας μεθ ου βο ω ω μεν Κυ

υ ρι ος και Θε ος συ υ υ πα αρ χεις

Θεοτοκίον

Ἦχος Βȣ

Αναστασιματάριον
Πέτρου Εφεσίου
1820 σ.255*

Τον σον Υι ο ον ως ε ε βλε ψας α να σταν τα α εκ

τα α φου τρι η με ρο ον Θε ο ο νυμ φε παν α

γι α α Παρ θε ε νε α πα σαν θλι ψι ιν α

πε ε θου ην υ πε στη ης ως Μη η τηρ ο τε

κα τει ει δες πα α σχον τα και χα ρας ε εμ πλη σθει

ει σα συν τοις αυ του ου ου Μα θη ταις γε ραι ρου

σα του ου τον υ υ μνεις δι ο τους Θε ε ο το ο

κον σε νυν κη ρυτ τον τας σω ζε ε ε ε ε

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη (†2014)

Ἦχος Δι

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσική Παρακλητική
2004 σ.467/1334*

α γι ος Κυ ρι ος ο ο Θε ο ος η μων (γ')

γ ψου τε Κυ ρι ον τον Θε ο ον η μων και προσ κυ νει

τε τω υ πο πο δι ω των πο δων αυ του χορὸς β' ο τι

α α γι ο ος ε στι ι

Ἦχος Βου

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσική Παρακλητική
2004 σ.476/1346#

C υγ κε κλει σμε ε νων Δε ε σπο τα των θυ υ

ρων ω ως εισ η ηλ θες τους α πο στο ο λους ε ε

πλη σας Πνευ μα τος παν α γι ι ου ει ρη νι κως ε

εμ φυ ση η σας οις δε σμειν τε ε και λυ υ υ ειν τας

α μαρ τι ι ας ει ει ρη κας και ο κτω με εθ η με

ε ρας την σην πλευ ρα α α α αν τω Θω μα υ

πε δει ξας και αι τας χει ει ρας μεθ ου βο ω ω μεν

Κυ υ ρι ος και Θε ε ος συ υ υ πα αρ χει εις

Θεοτοκίον

Τ ον σον Υι ο ον ως ε ε βλε ψας α να α σταν τα

α εκ τα α φου τρι η με ρο ον Θε ο ο νυμ φε παν

α γι α α Παρ θε ε νε α πα σαν θλι ψι ιν α πε

ε θου ην υ πε στη ης ως Μη η τηρ ο τε κα

τει ει δες πα α σχον τα και χα ρας ε εμ πλη σθει ει

σα συν τοις αυ του μα θη ται αι αι αι αις γε ραι ρου σα

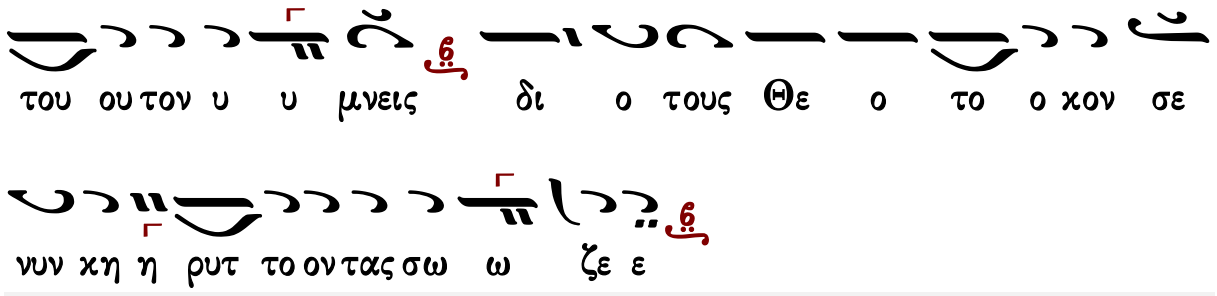

Ἀθανασίου Παναγιωτίδη

Ἦχος Δι

Ἀθανασίου Παναγιωτίδη
Ἐπίτομον Ἀναστασιματάριον
Θεσσαλονίκη 1955 σ.5*

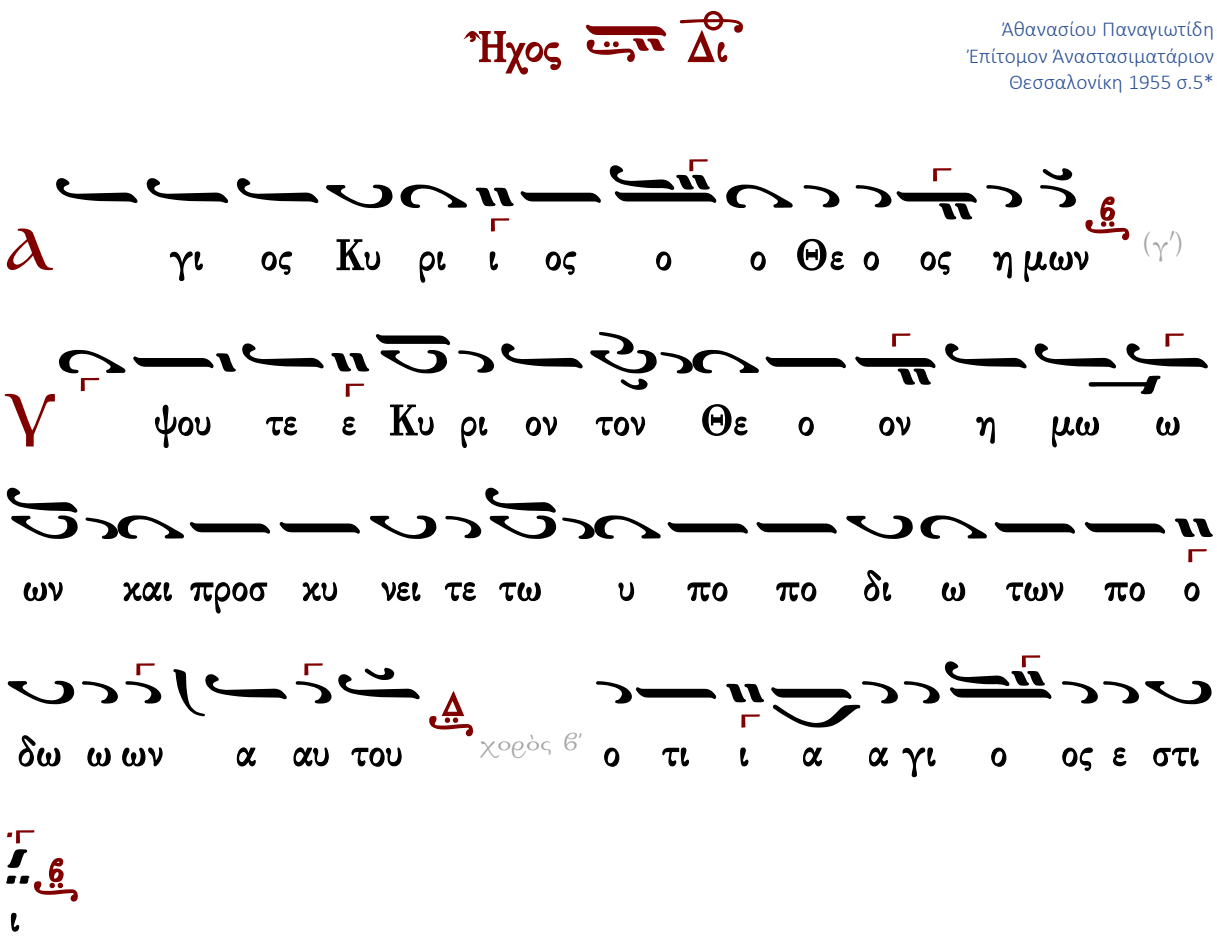

Ἦχος Δι

Ἀθανασίου Παναγιωτίδη
Ἐπίτομον Ἀναστασιματάριον
Θεσσαλονίκη 1955 σ.11#

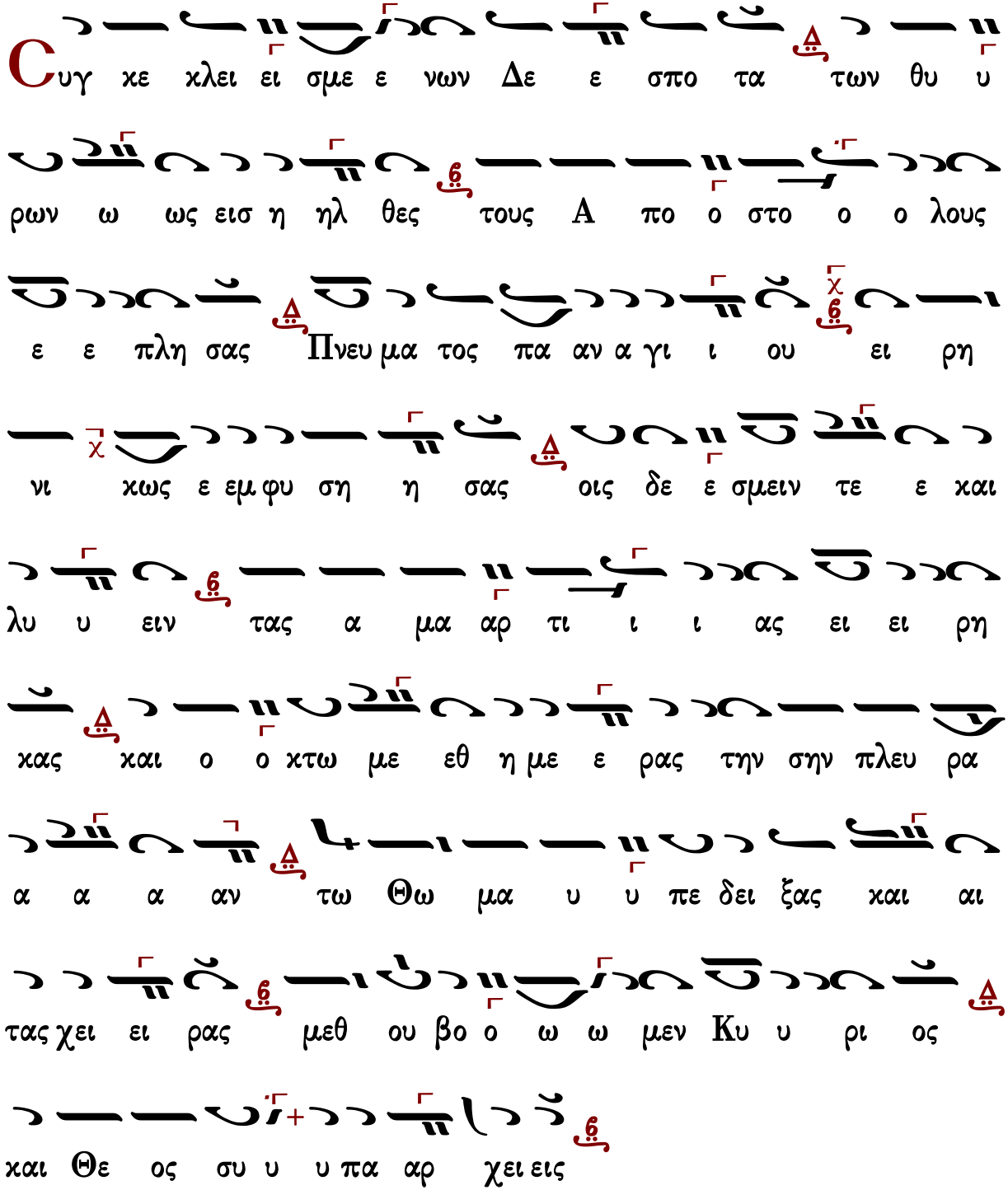

Γεράσιμος Μοναχός Ἁγιορείτης | Θεοτοχίον | Λουκᾶς Λουκᾶ

Χρυσάνθου Θεοδοσοπούλου

Ἦχος Δι

Χρυσάνθου Θεοδοσοπούλου
Ἀκολουθία τοῦ Ὄρθρου σ.224#

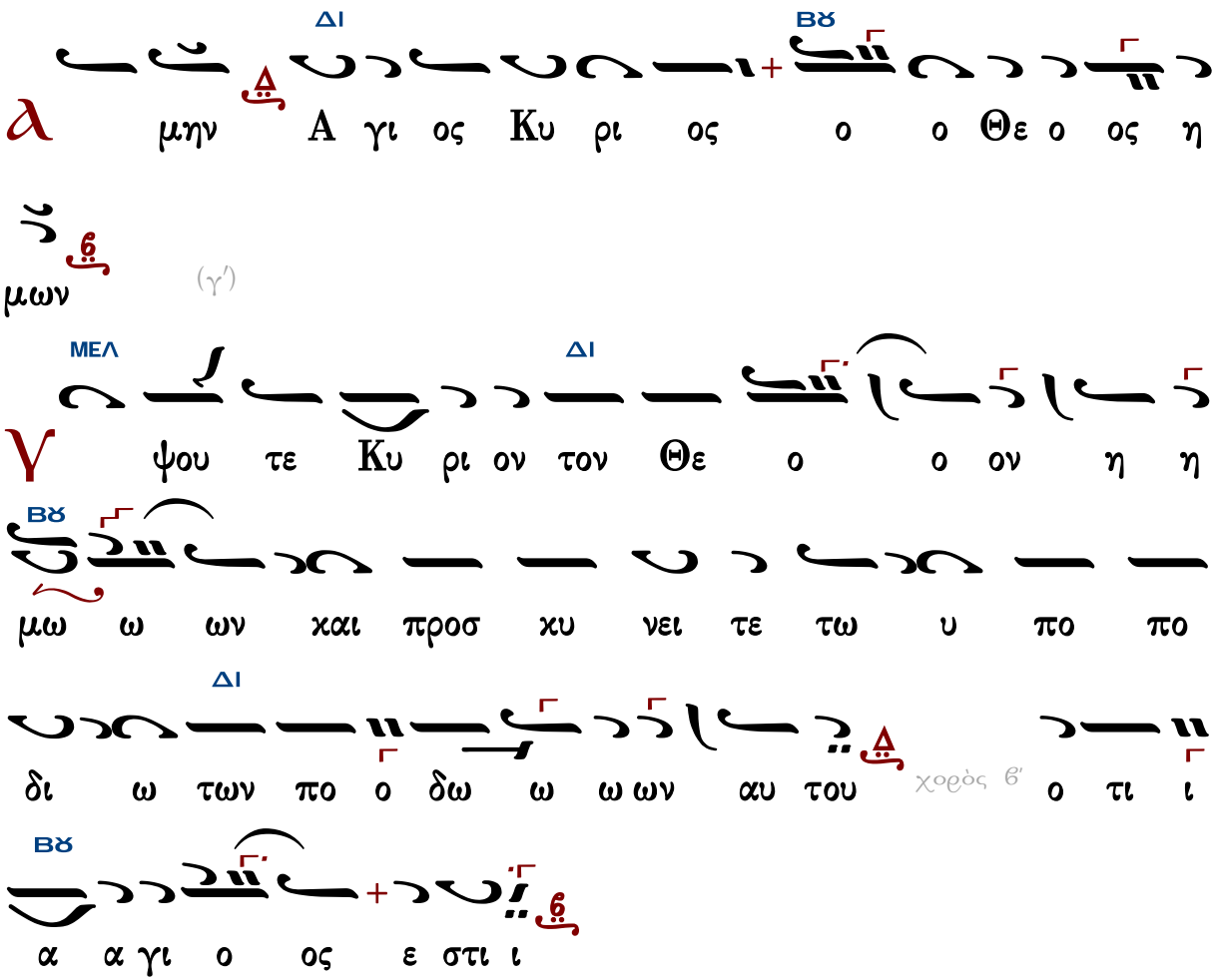

Ἦχος Δι

Χρυσάνθου Θεοδοσοπούλου
Ἀκολουθία τοῦ Ὄρθρου σ.242#

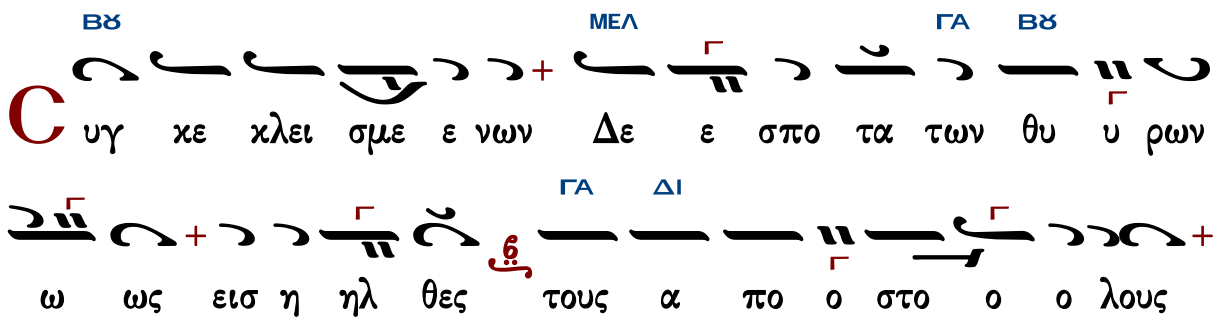

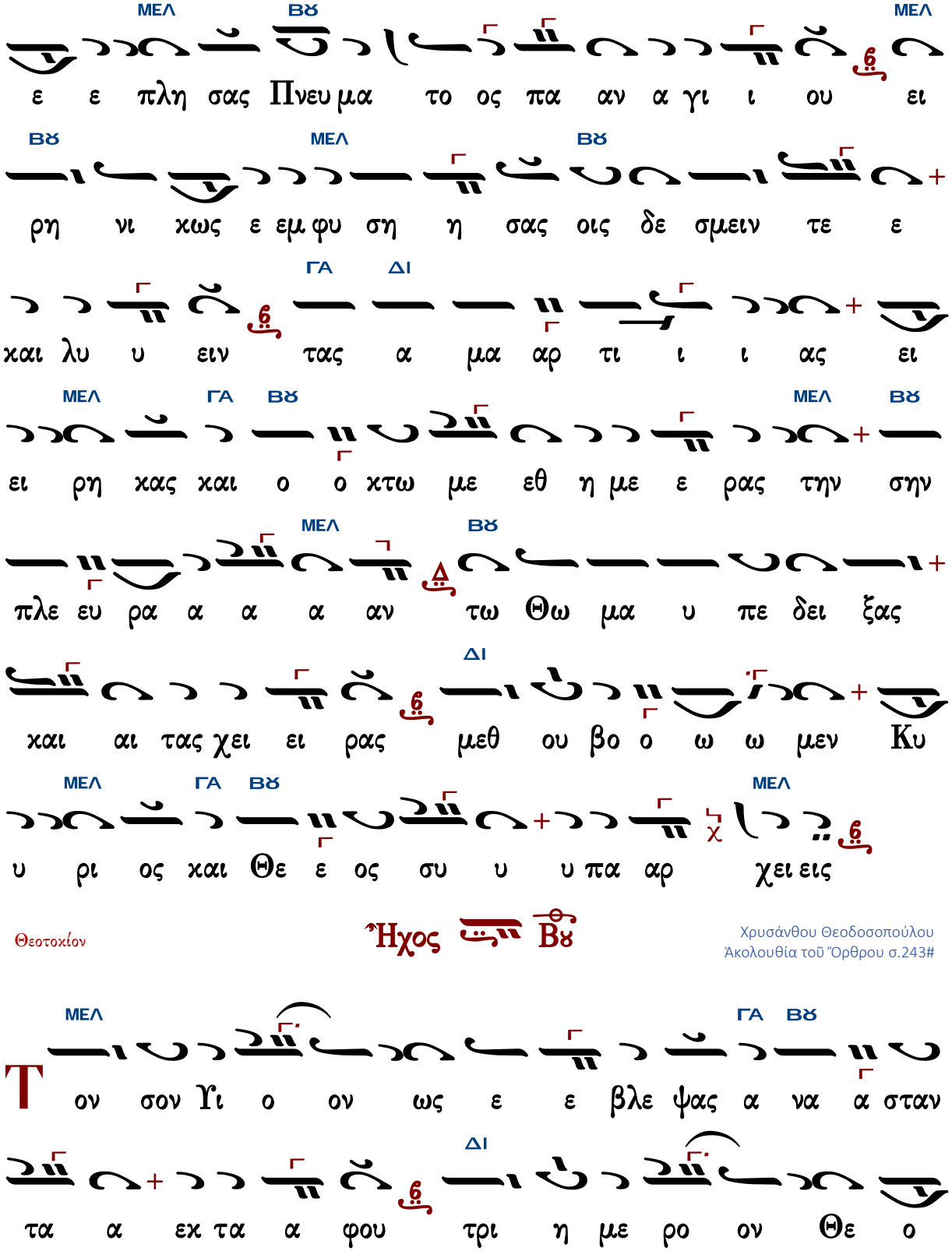
ΜΕΛ ΒΫ ΜΕΛ
ε ε πλη σας Πνευ μα το ος πα αν α γι ι ου ει
ΒΫ ΜΕΛ ΒΫ
ρη νι χως ε εμ φυ ση η σας οις δε σμειν τε ε
ΓΑ ΔΙ
και λυ υ ειν τας α μα αρ τι ι ι ας ει
ΜΕΛ ΓΑ ΒΫ ΜΕΛ ΒΫ
ει ρη χας και ο ο χτω με εθ η με ε ρας την σην
ΜΕΛ ΒΫ
πλε ευ ρα α α α αν τω Θω μα υ πε δει ξας
ΔΙ
και αι τας χει ει ρας μεθ ου βο ο ω ω μεν Κυ
ΜΕΛ ΓΑ ΒΫ ΜΕΛ
υ ρι ος και Θε ε ος συ υ υ πα αρ χει εις
Θεοτοκίον
Ἦχος Βϋ
Χρυσάνθου Θεοδοσοπούλου
Ἀκολουθία τοῦ Ὄρθρου σ.243#
ΜΕΛ ΓΑ ΒΫ
Τον σον Υι ο ον ως ε ε βλε ψας α να α σταν
ΔΙ
τα α εκ τα α φου τρι η με ρο ον Θε ο

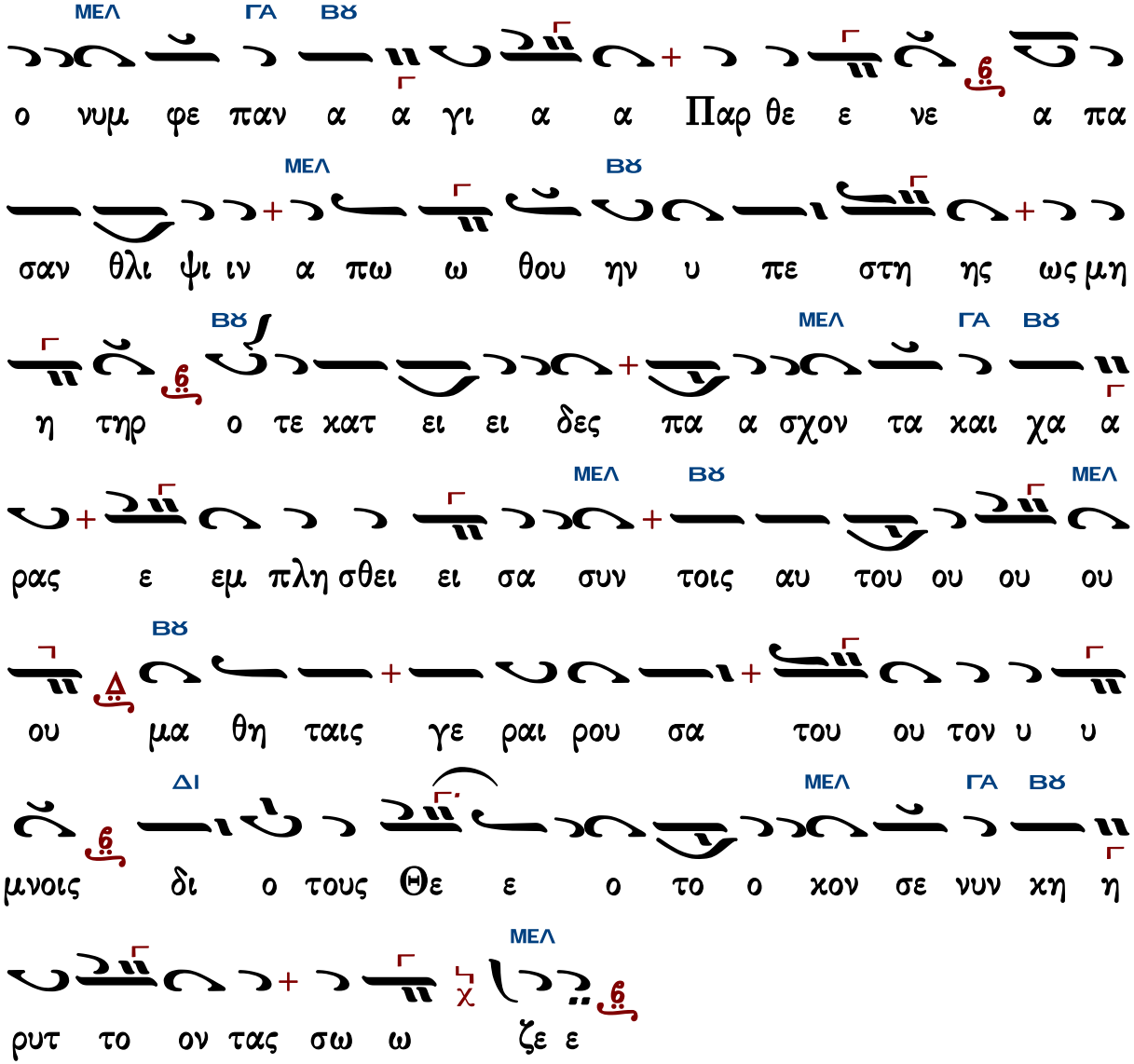

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Αἶνοι — Λουκᾶς Λουκᾶ

Θὶς τοὺς Αἴνους

Πασαπνοάρια

Ἰακώβου Πρωτοψάλτου

Ἦχος λ π Πα

Πανδέκτη-Ὀρθρος
1851 σ.532*

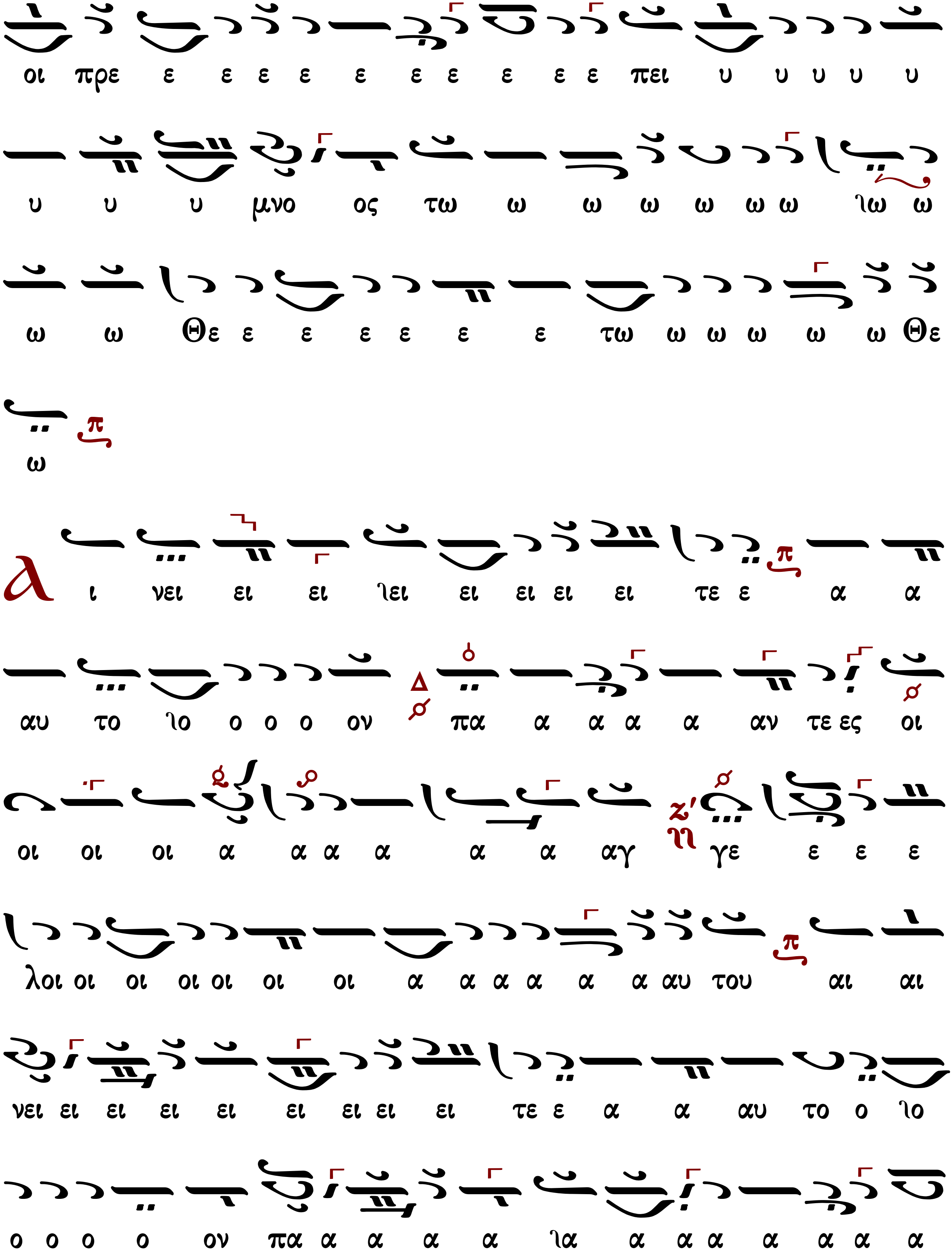
οι πρε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε πει υ υ υ υ υ
υ υ υ μνο ος τω ω ω ω ω ω ω ιω ω
ω ω Θε ε ε ε ε ε ε τω ω ω ω ω ω Θε
ω
λ ι νει ει ει ιει ει ει ει ει τε ε α α
αυ το ιο ο ο ο ον πα α α α α αν τε ες οι
οι οι οι α α α α α α αγ γε ε ε ε
λοι οι οι οι οι οι οι α α α α α α αυ του αι αι
νει ει ει ει ει ει ει ει ει τε ε α α αυ το ο ιο
ο ο ο ο ον πα α α α α ια α α α α α α α

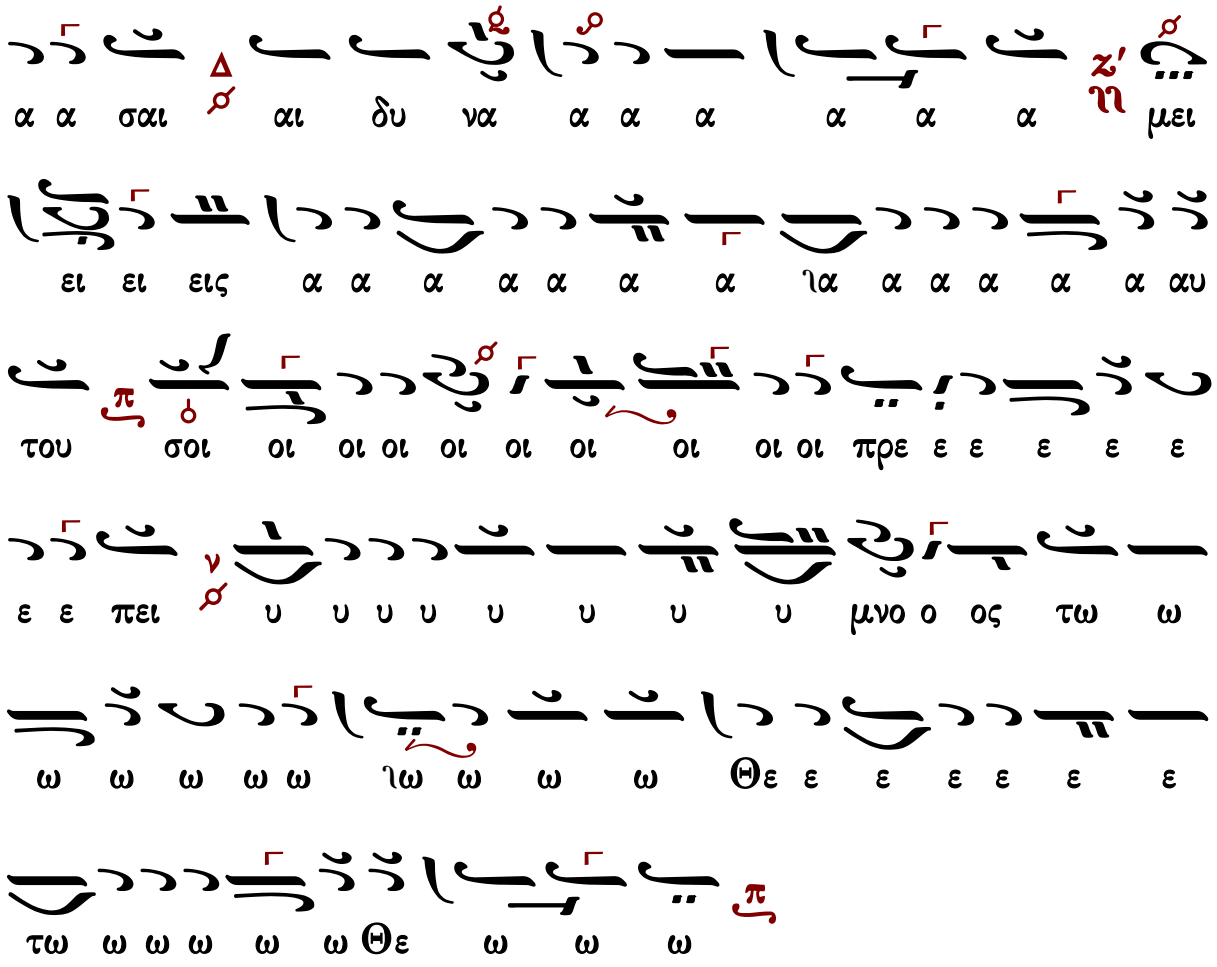

Πέτρου Βυζαντίνου

Ἦχος λ/π ⸏ Πα

Πέτρου Εφεσίου
Αναστασιματάριον
1820 σ.171*

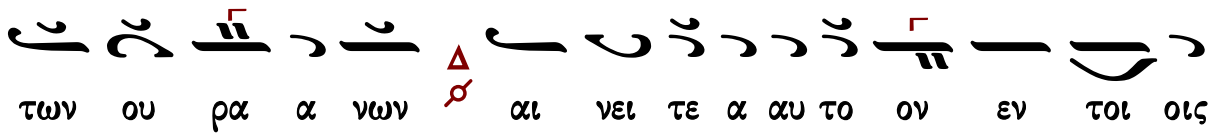

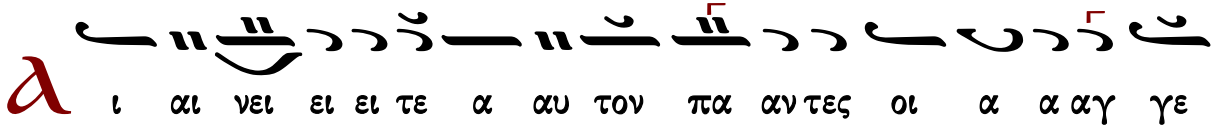

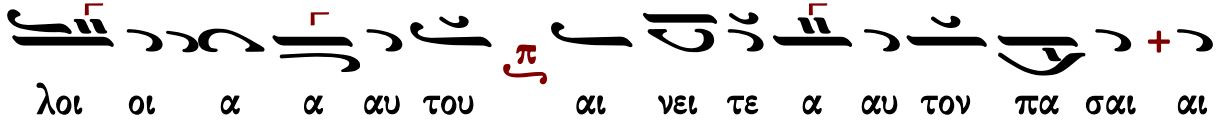

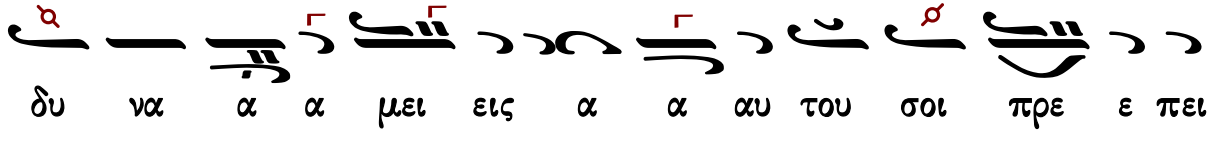

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου

Ἦχος λ/π ⸏ Πα

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Αναστασιματάριον 1905 σ.298#

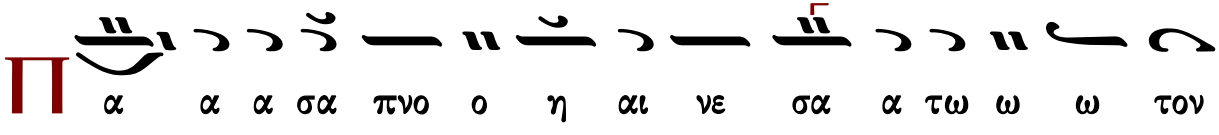

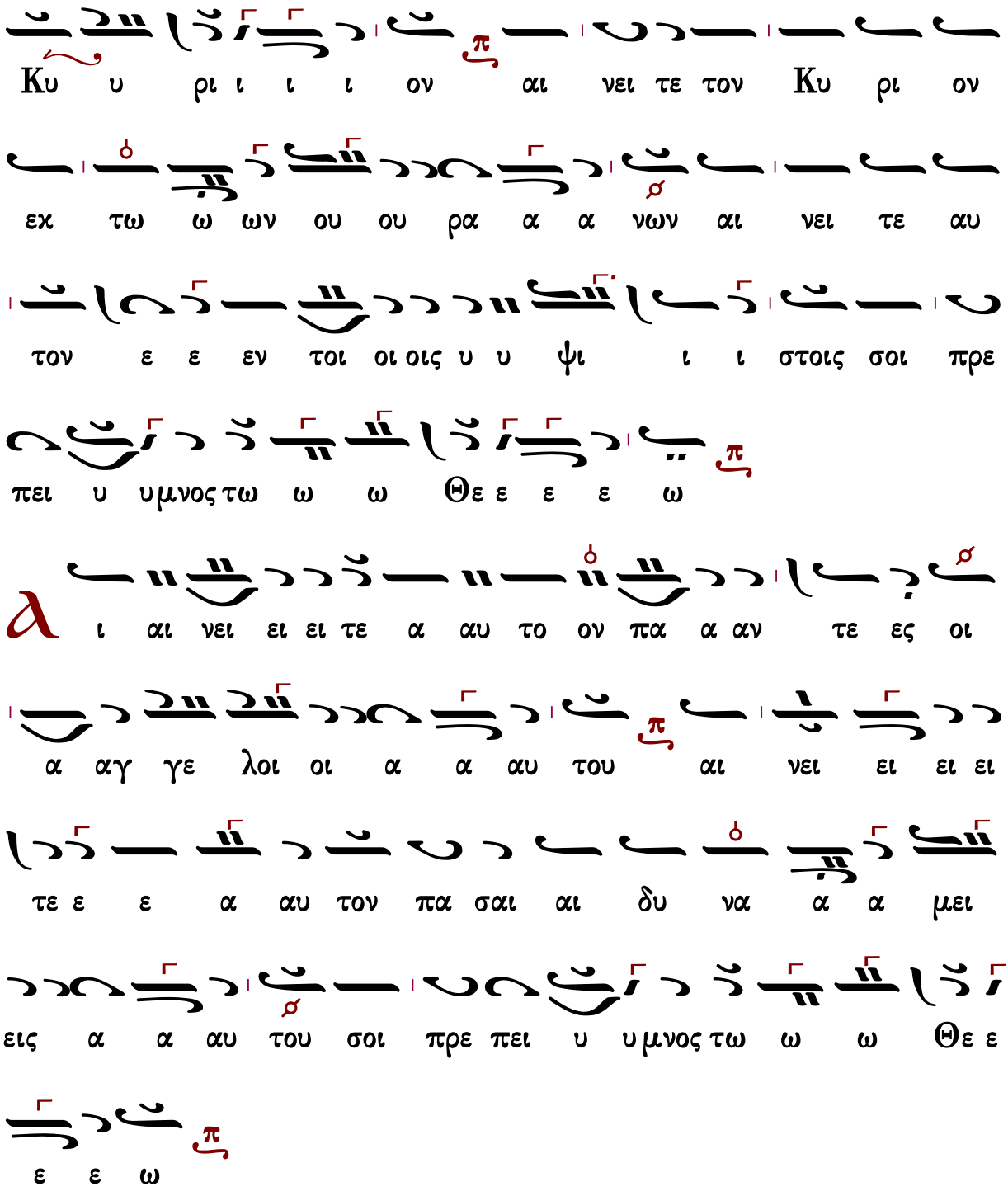

Κωνσταντίνου Πρίγγου

Ἦχος λ̅ π̅ ∽ Πα

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Ἀναστασιματάριον
1952 σ.109*

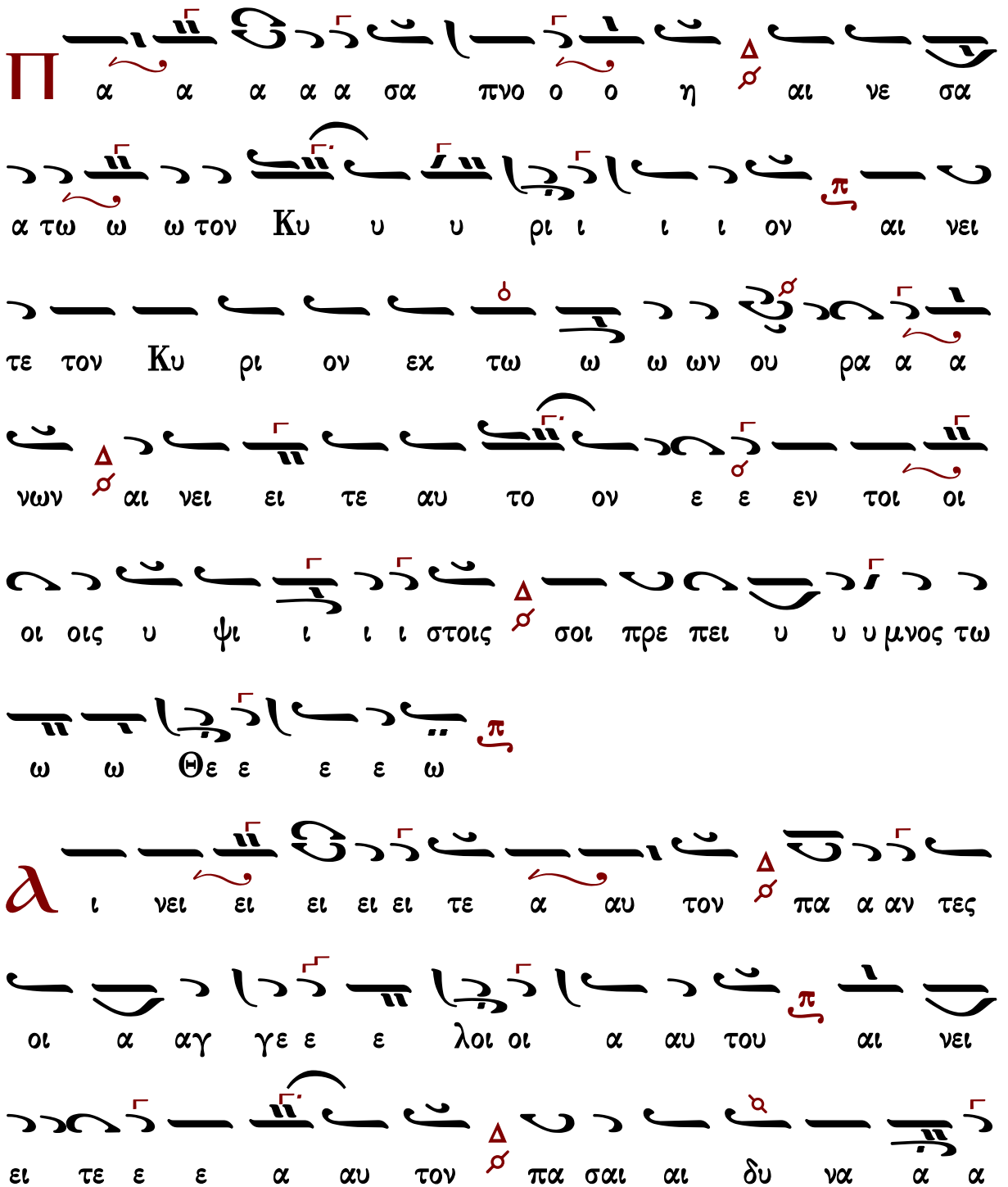

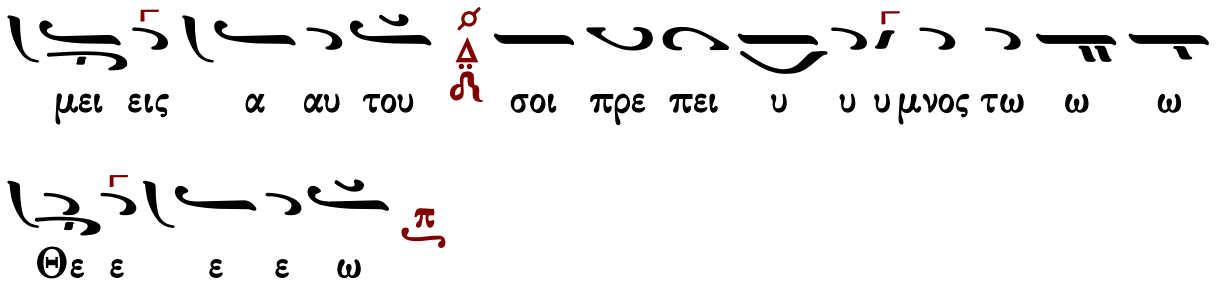

Γαβριὴλ Κουντιάδου

Ἦχος λ πλ. Πα

Γαβριὴλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
Μουσικὸν Πεντηκοστάριον
α΄ ἔκδοσις 1931-1935
ἐπανέκδοσις 1991 σ.111*

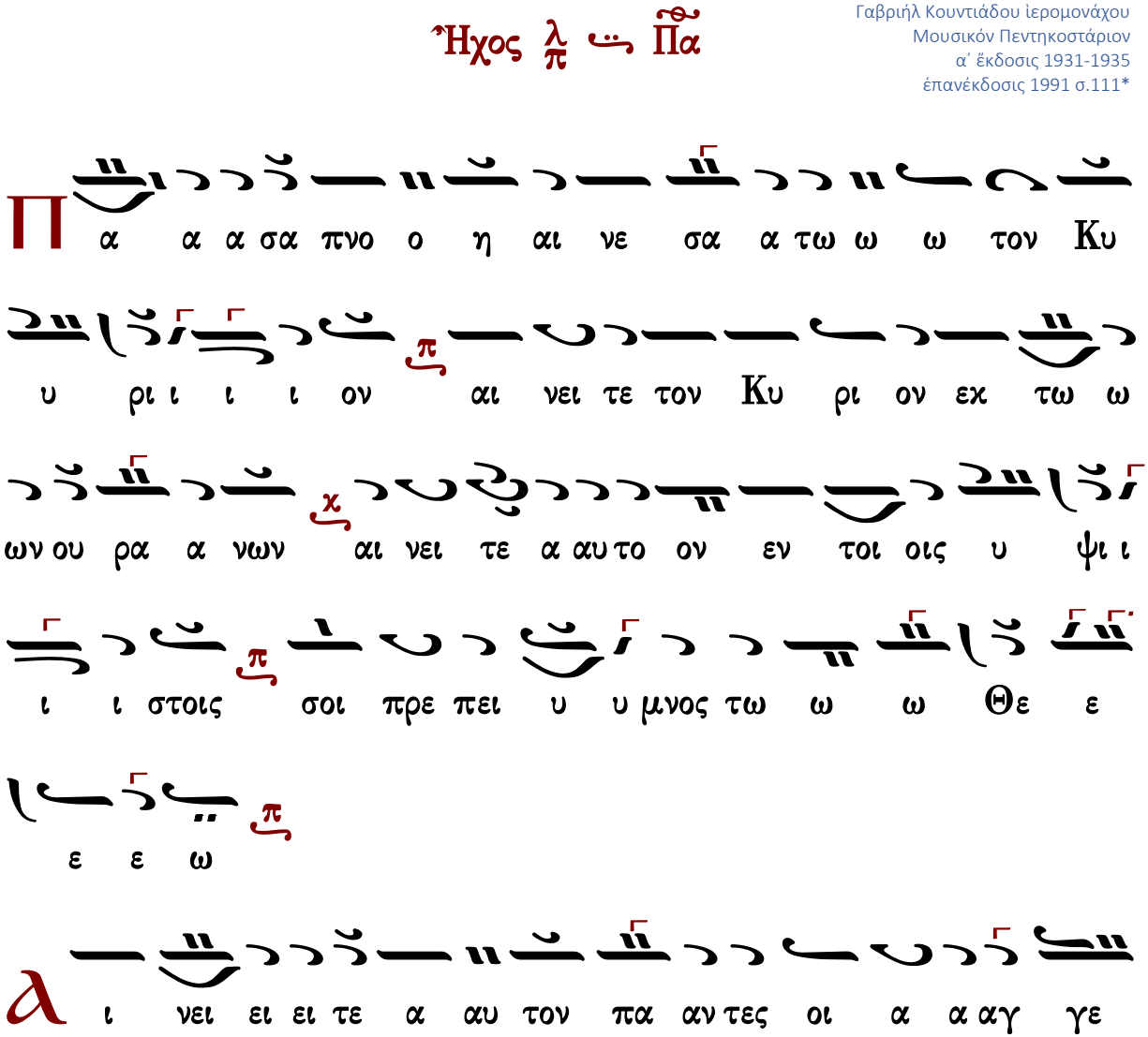

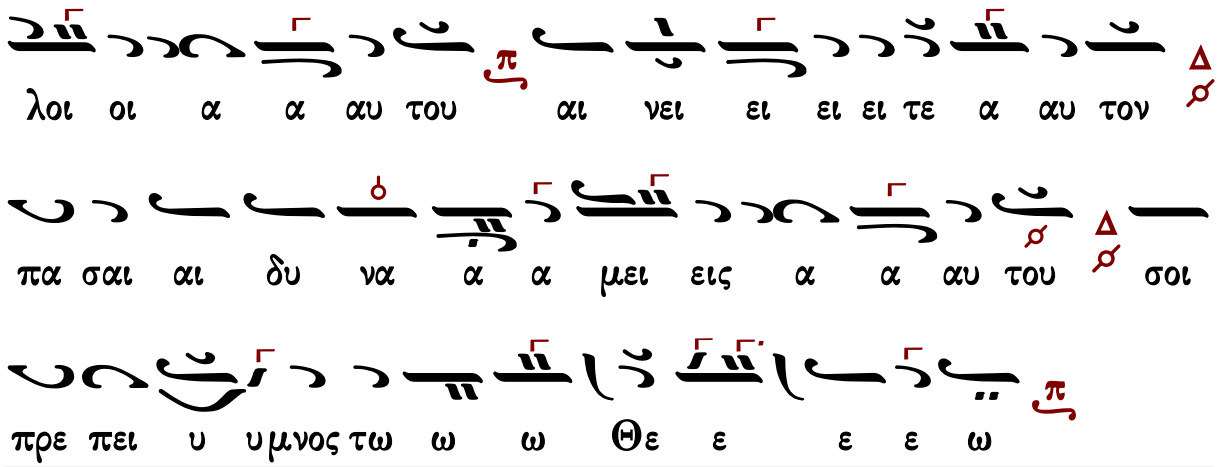

Χρυσάνθου Θεοδοσοπούλου

Ἦχος λ/π ⸏ Πα

Χρυσάνθου Θεοδοσοπούλου
Πεντηκοστάριον 1983 σ.81*

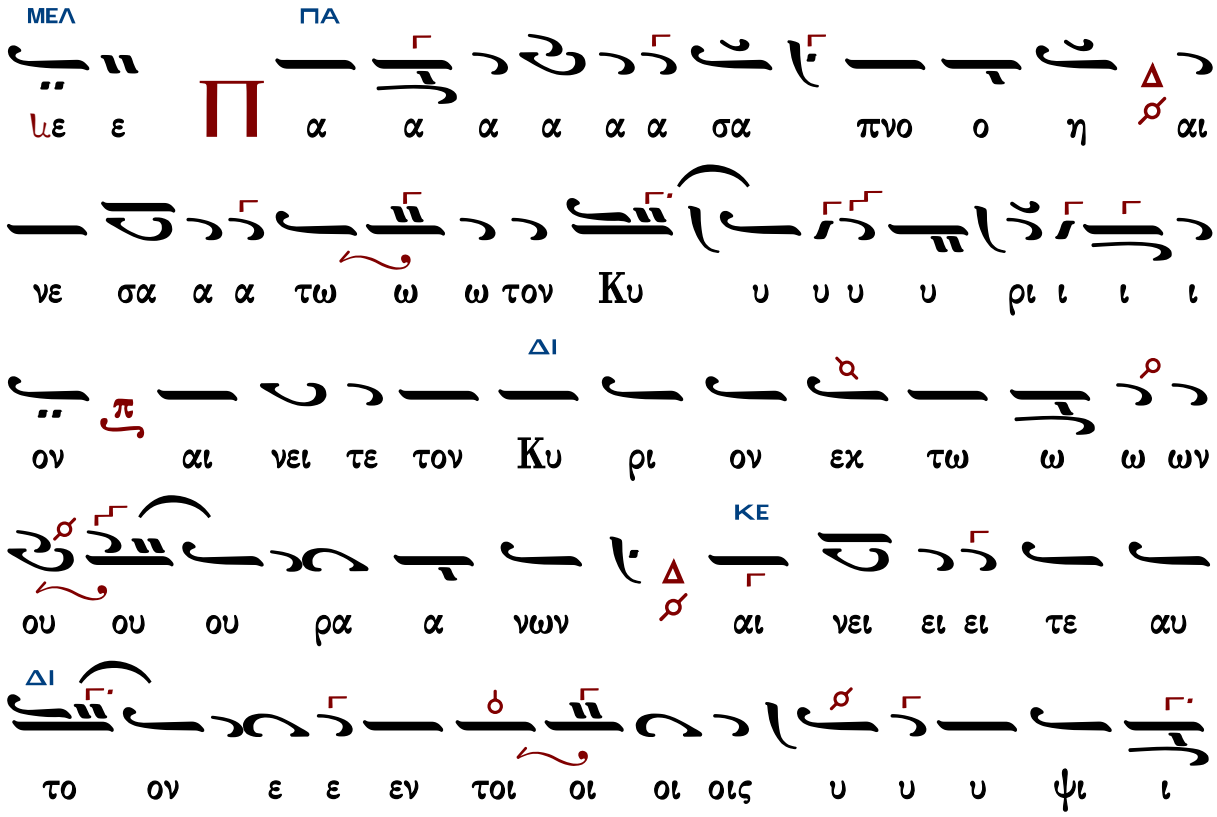

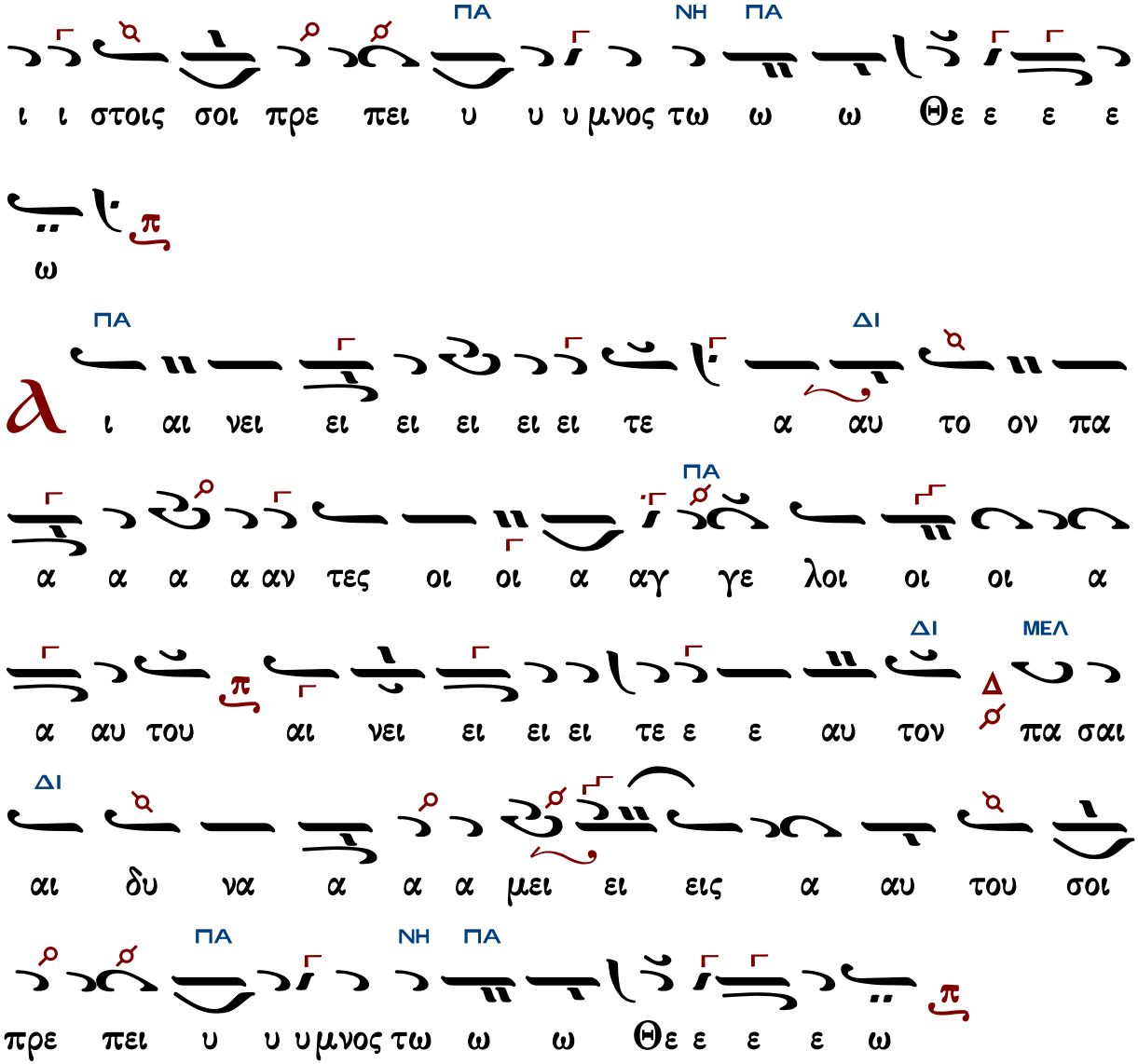

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Στιχολογία — Λουκᾶς Λουκᾶ

Ἀθανασίου Καραμάνη

Ἦχος λ/π ⸏ Πα

Ἀθανασίου Καραμάνη
Ὄρθρος 1955 σ.106*

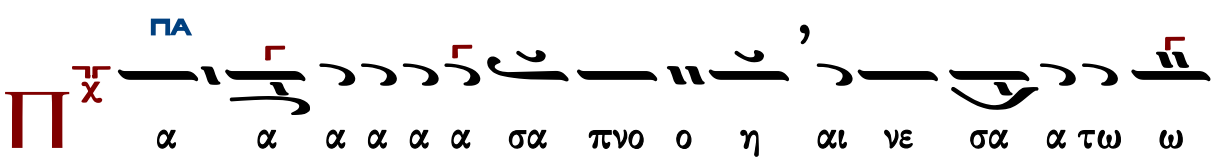

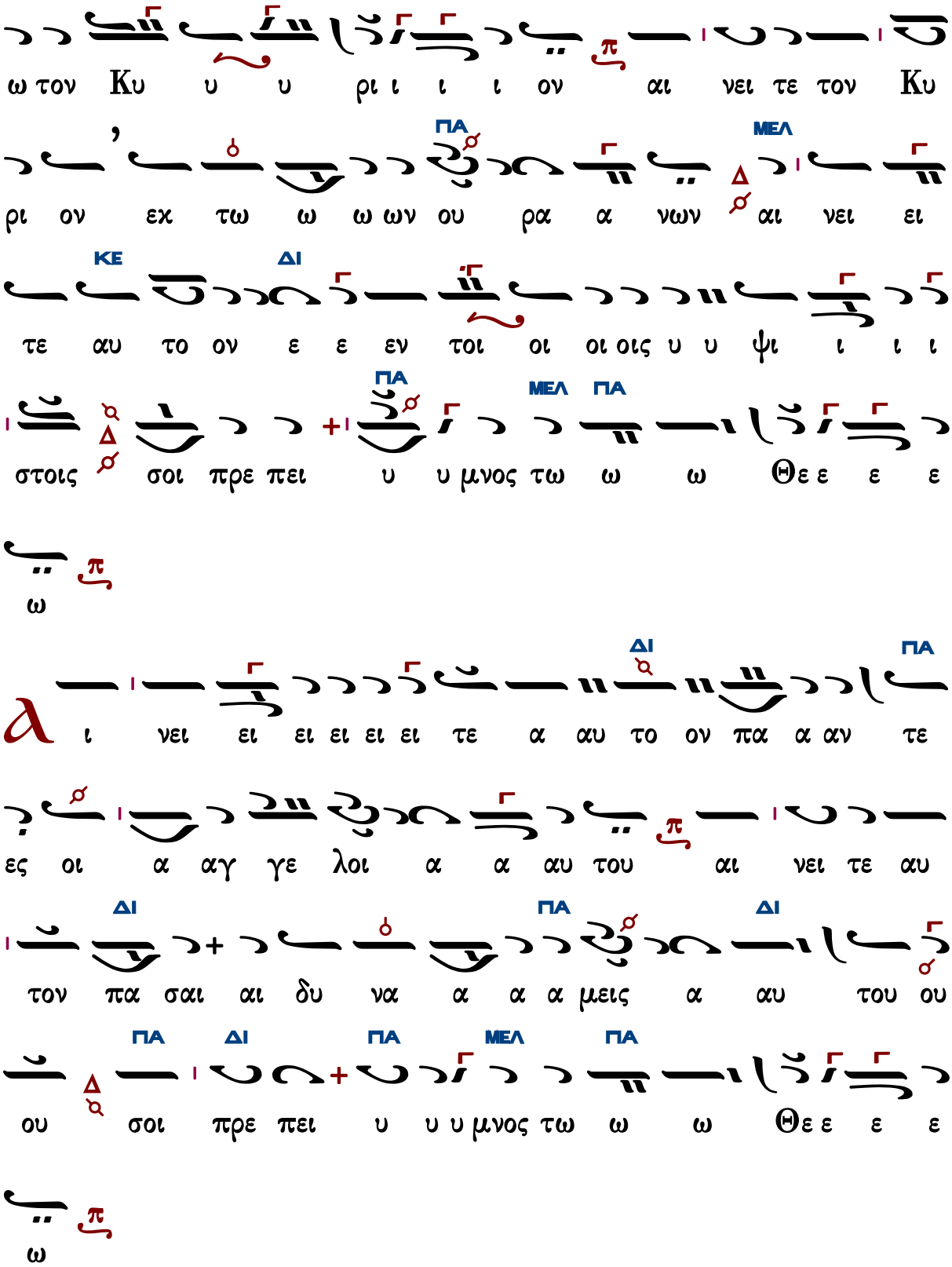
ω τον Κυ υ υ ρι ι ι ι ον αι νει τε τον Κυ
ΜΕΛ
ΠΑ
ρι ον εχ τω ω ω ων ου ρα α νων αι νει ει
ΚΕ
ΔΙ
τε αυ το ον ε ε εν τοι οι οι οις υ υ ψι ι ι ι
ΠΑ
ΜΕΛ ΠΑ
στοις σοι πρε πει υ υ μνος τω ω ω Θε ε ε ε
ω
ΔΙ
ΠΑ
α ι νει ει ει ει ει ει τε α αυ το ον πα α αν τε
ες οι α αγ γε λοι α α αυ του αι νει τε αυ
ΔΙ
ΠΑ
ΔΙ
τον πα σαι αι δυ να α α α μεις α αυ του ου
ΠΑ
ΔΙ
ΠΑ
ΜΕΛ
ΠΑ
ου σοι πρε πει υ υ υ μνος τω ω ω Θε ε ε ε
ω

Ἦχος λ πλ. Πα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσική Παρακλητική
2005 σ.Γ79*

Π α α α σα πνο ο η αι νε σα α τω ω ω τον Κυ

υ ρι ι ι ι ον αι νει ει τε τον Κυ ρι ι

ον εκ των ου ρα α α νω ων αι αι νει ει τε αυ

τον εν τοι οις υ υ ψι ι ι στοι οις σοι πρε πει υ υ

μνος τω ω ω Θε ε ε ε ω

Δ ι αι νει ει ει τε α αυ το ον πα α αν τες οι α αγ

γε λοι οι α α αυ του αι νει ει ει ει τε ε ε

α αυ τον πα σαι αι δυ να α α μει εις α α

αυ του σοι πρε πει υ υ μνος τω ω ω Θε ε ε ε

Ἐλευθερίου Γεωργιάδη

Ρυθμὸς 4σημος

Ἦχος λ π ⸏ Πα

Ἐλευθερίου Γεωργιάδη
Τρίτομος Ἀνθολογία
Τόμος β' 1987 σ.271*

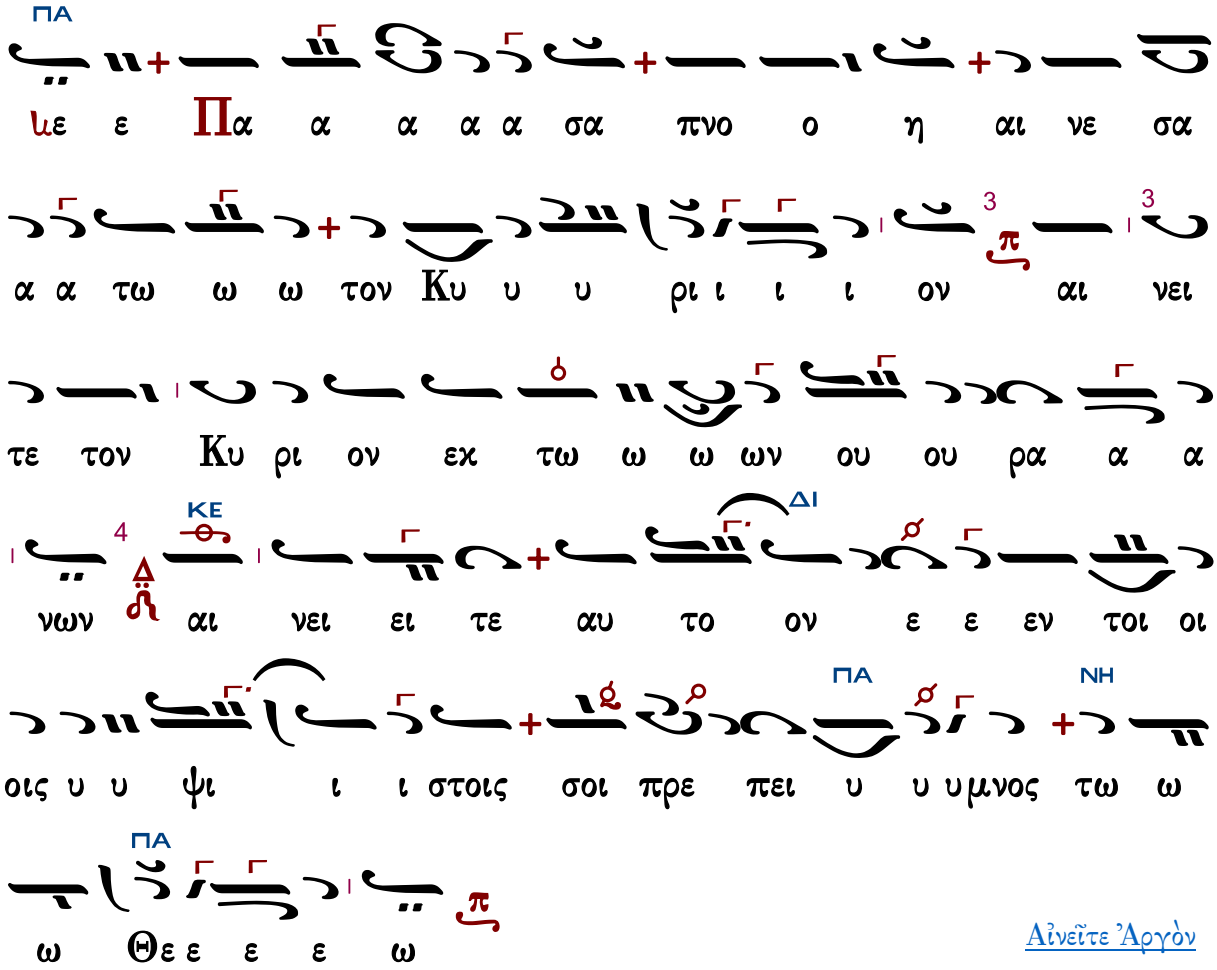

Αἰνεῖτε Ἀργὸν

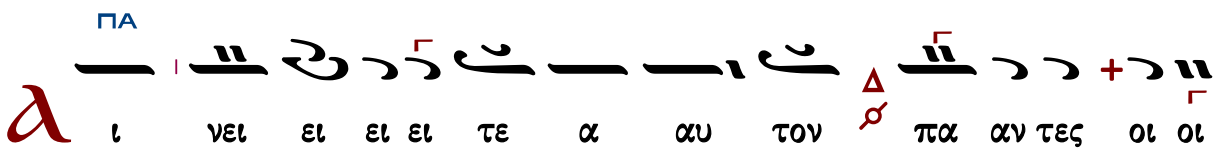

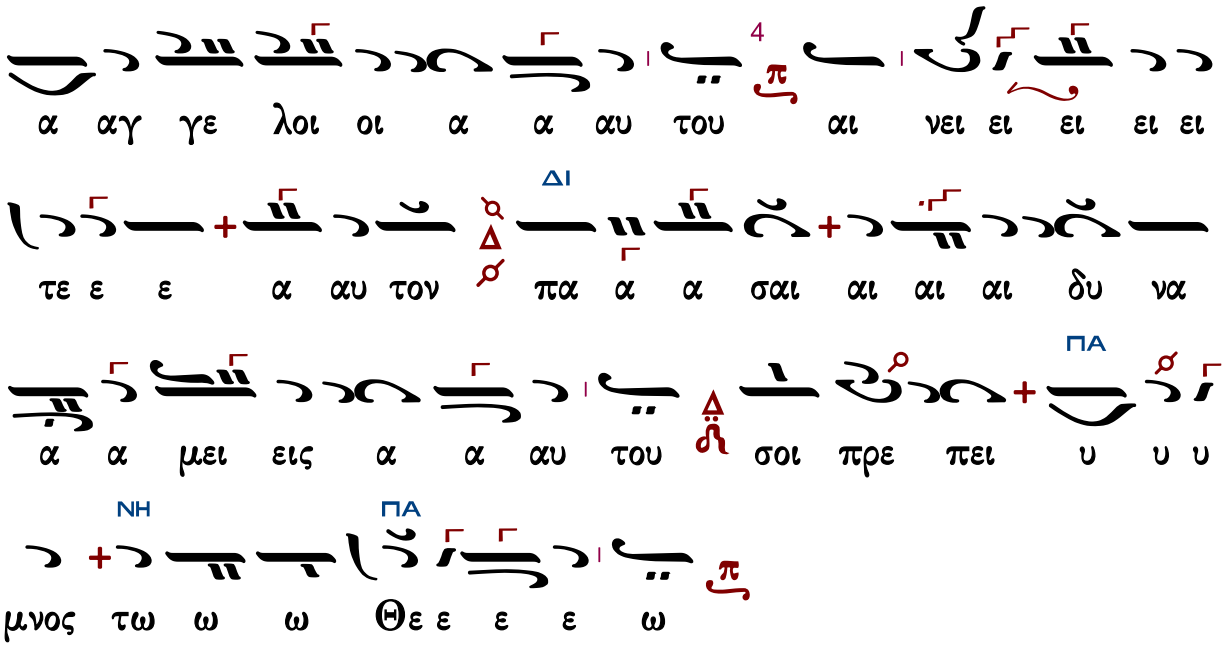

Ἀργὸν - Εἰς τὸν ἀσπασμὸν τῆς εἰκόνος

Ἰακώβου Πρωτοψάλτου
(διασκ. Ελ. Γεωργιάδη)

Ἦχος λ Πα

Ἐλευθερίου Γεωργιάδη
Τρίτομος Ἀνθολογία
Τόμος β' 1987 σ.273*

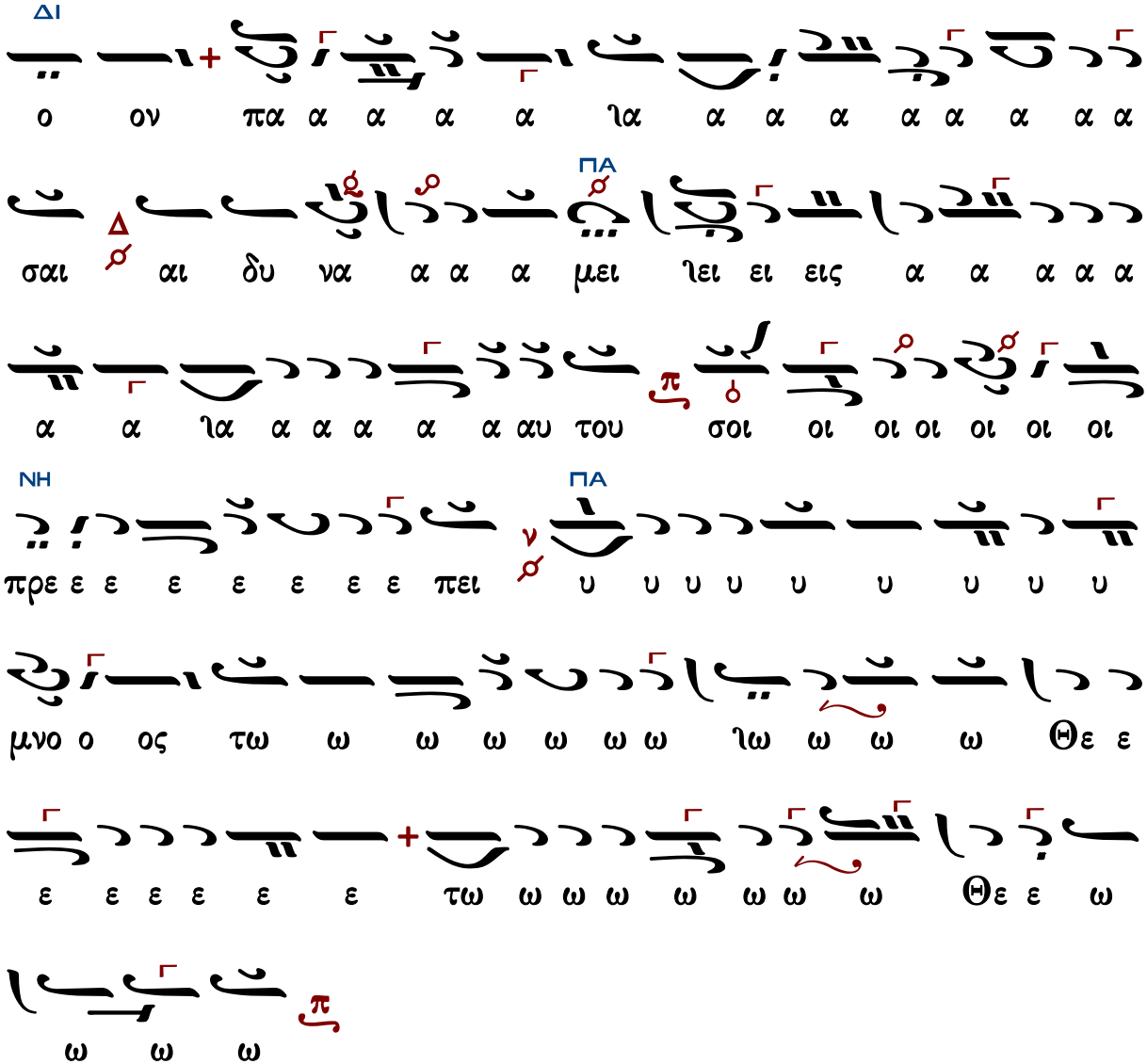

Στιχολογία

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Ἦχος λ πλ. δ Πα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσική Παρακλητική
2005 σ.Γ80*

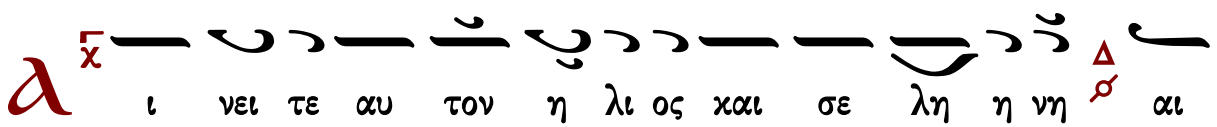

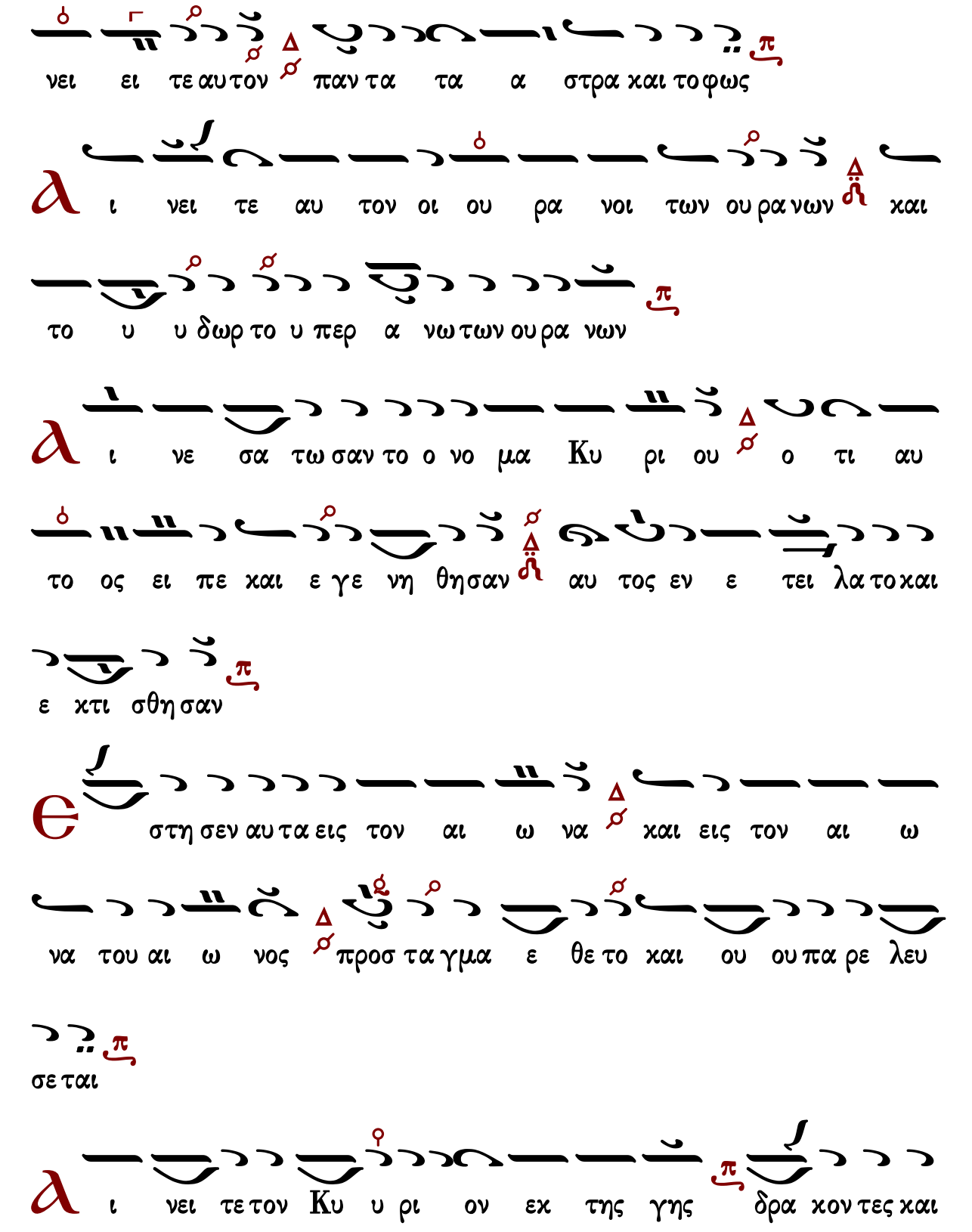
νει ει τε αυ τον παν τα τα α στρα και το φως
α ι νει τε αυ τον οι ου ρα νοι των ου ρα νων και
το υ υ δωρ το υ περ α νω των ου ρα νων
α ι νε σα τω σαν το ο νο μα Κυ ρι ου ο τι αυ
το ος ει πε και ε γε νη θη σαν αυ τος εν ε τει λα το και
ε κτι σθη σαν
ε στη σεν αυ τα εις τον αι ω να και εις τον αι ω
να του αι ω νος προσ τα γμα ε θε το και ου ου πα ρε λευ
σε ται
α ι νει τε τον Κυ υ ρι ον εκ της γης δρα κον τες και

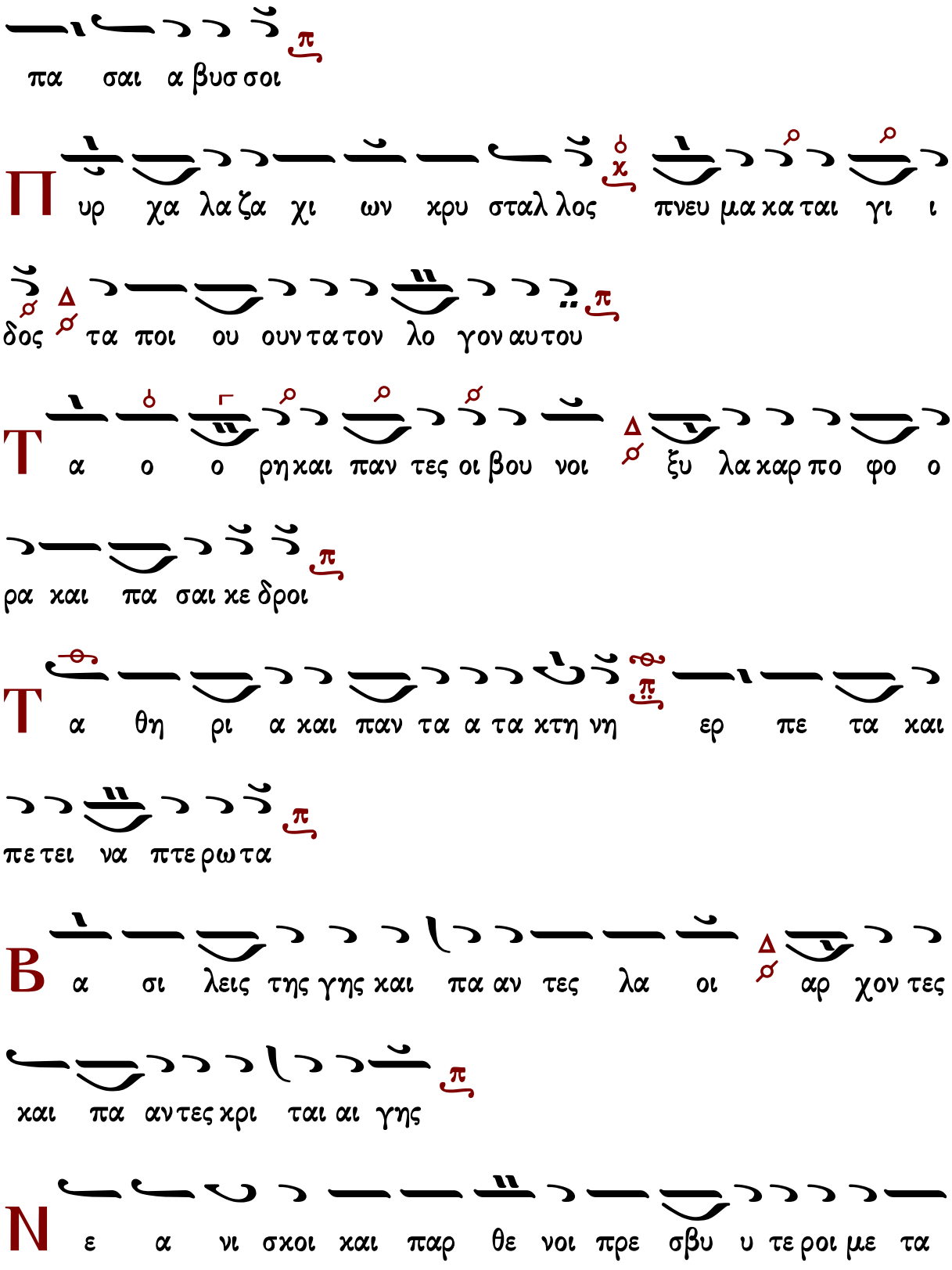
πα σαι α βυσ σοι
Π υρ χα λα ζα χι ων κρυ σταλ λος πνευ μα κα ται γι ι
δος τα ποι ου ουν τα τον λο γον αυ του
Τ α ο ο ρη και παν τες οι βου νοι ξυ λα καρ πο φο ο
ρα και πα σαι κε δροι
Τ α θη ρι α και παν τα α τα κτη νη ερ πε τα και
πε τει να πτε ρω τα
Β α σι λεις της γης και πα αν τες λα οι αρ χον τες
και πα αν τες κρι ται αι γης
Ν ε α νι σκοι και παρ θε νοι πρε σβυ υ τε ροι με τα

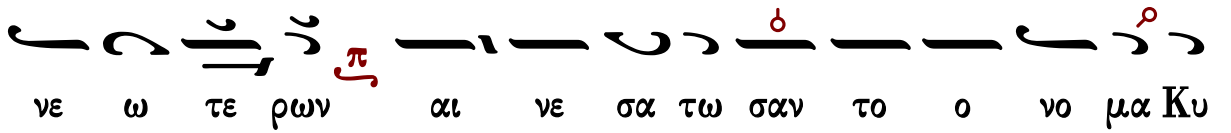

νε ω τε ρων αι νε σα τω σαν το ο νο μα Κυ

ρι ου ο τι υ ψω ω θη το ο νο μα αυ του

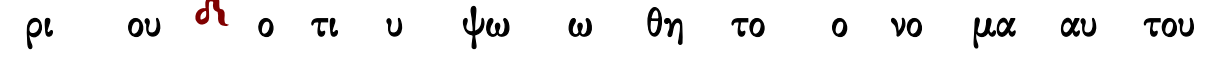

ου μο νου

Η

εξ ο μο λο γη σις αυ του ε πι γης και

ου ρα νου και υ ψω σει κε ε ρας λα ου αυ του

Υ

μνος πα σι τοις ο σι οις αυ του τοις υι οι

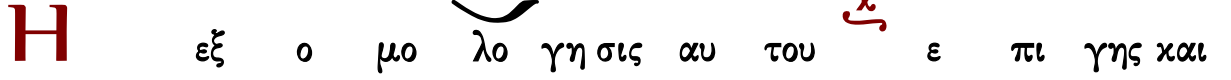

οις Ισ ρα ηλ λα ω εγ γι ζον τι αυ τω

α

α σα τε τω Κυ ρι ω α σμα και νον

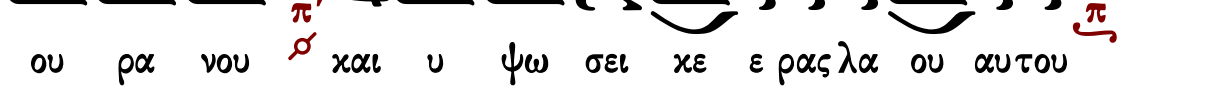

η αι νε σις αυ του εν εκ κλη σι α ο σι ι ων

θ

υ φραν θη τω Ισ ρα ηλ ε πι τω ποι η σαν τι αυ

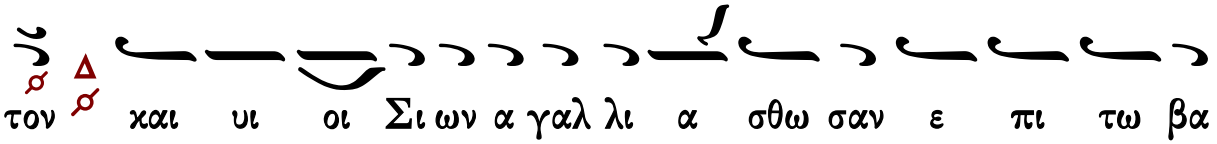

τον και υι οι Σι ων α γαλ λι α σθω σαν ε πι τω βα

σι λει αυ των

ι νε σα τω σαν το ο νο μα αυ του εν χο ρω

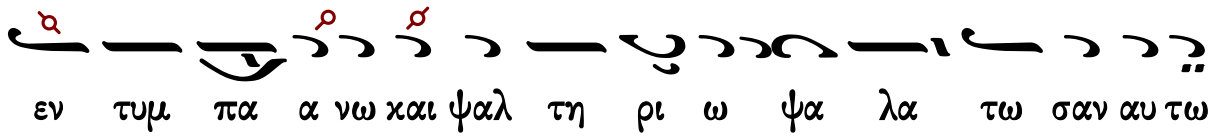

εν τυμ πα α νω και ψαλ τη ρι ω ψα λα τω σαν αυ τω

τι ευ δο κει ει Κυ ρι ος εν τω λα ω αυ του και

υ ψω σει πρα εις εν σω τη ρι ι α

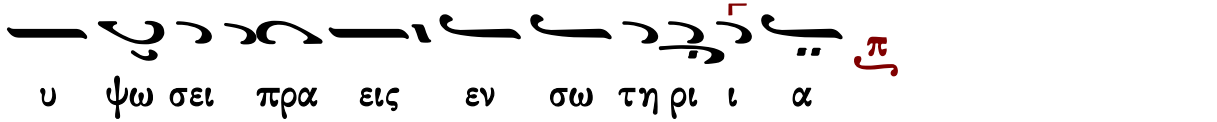

αυ χη η σον ται ο σι οι εν δο ξη και α γαλ λι

α σο ον ται ε πι των κοι των αυ των

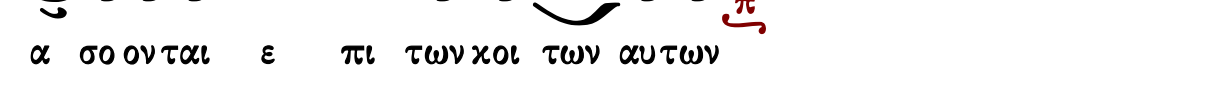

ι υ ψω σεις του Θε ου εν τω λα ρυγ γι αυ των και

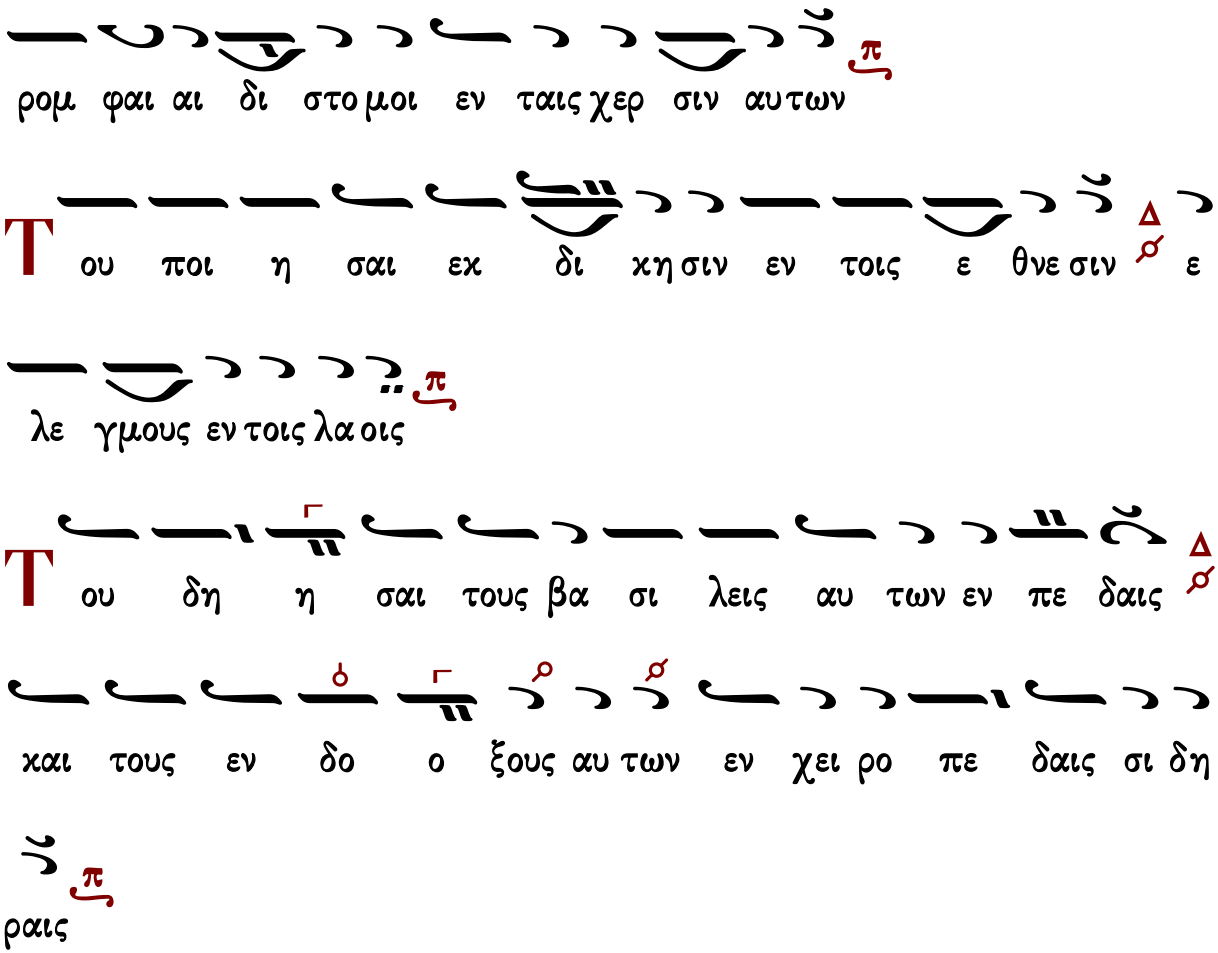

Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα

Πέτρου Βυζαντίου

Ἦχος λ/π ⸏ Πα

Πέτρου Εφεσίου
Αναστασιματάριον
1820 σ.172*

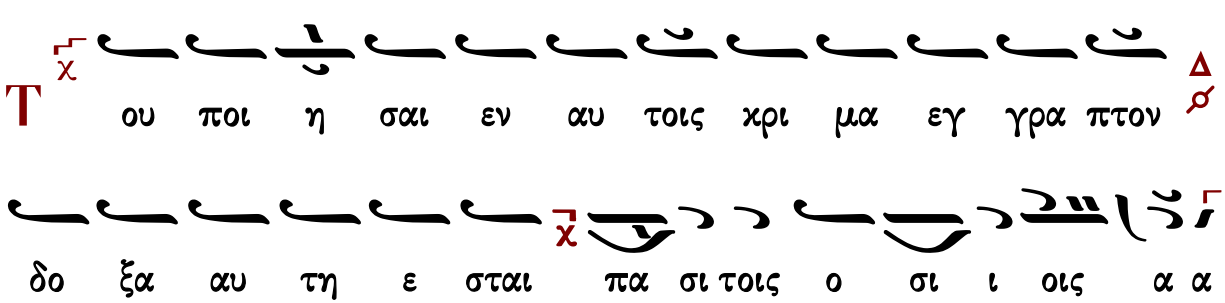

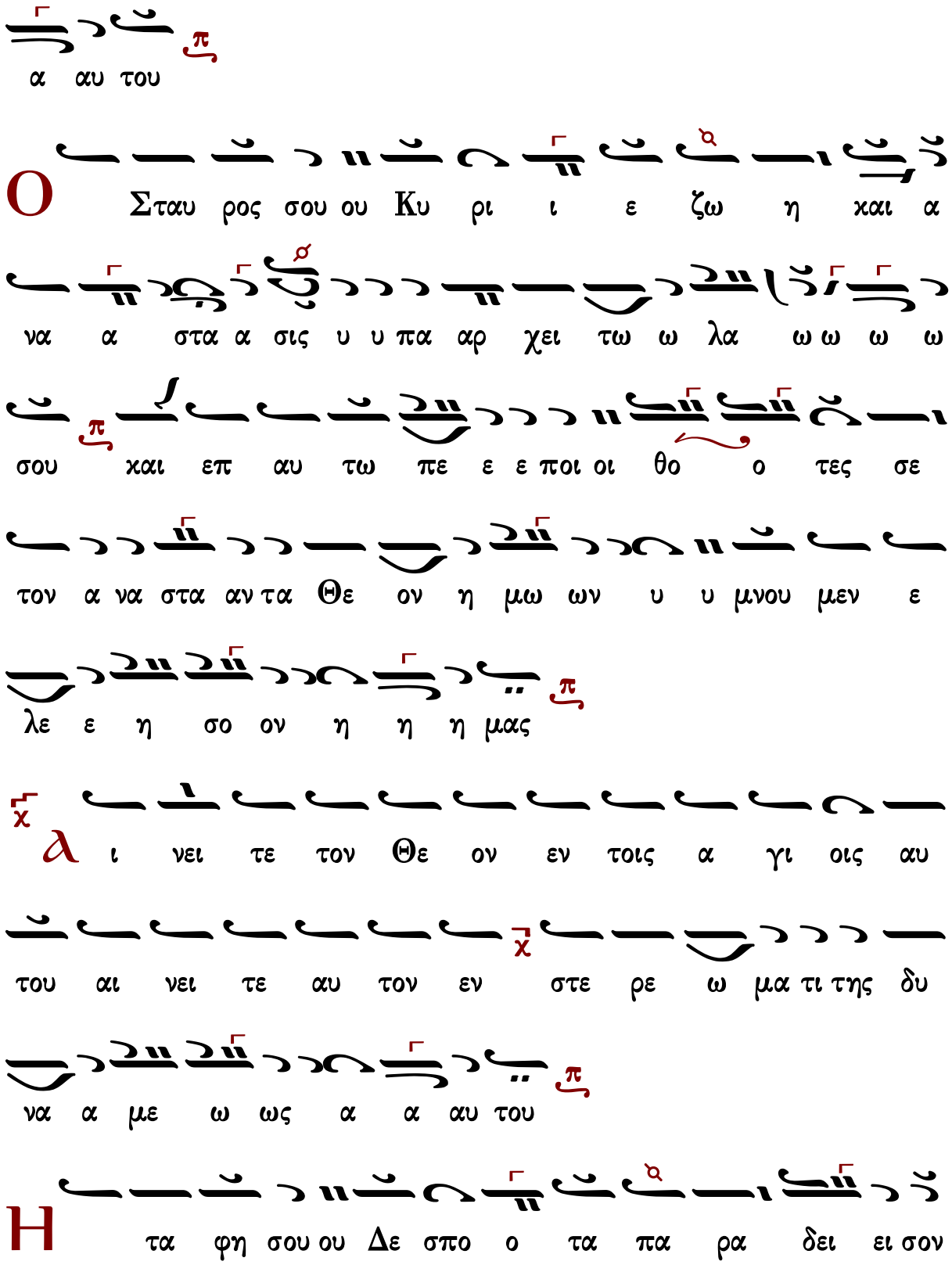
α αυ του
Ο Σταυ ρος σου ου Κυ ρι ι ε ζω η χαι α
να α στα α σις υ υ πα αρ χει τω ω λα ω ω ω ω
σου χαι επ αυ τω πε ε ε ποι οι θο ο τες σε
τον α να στα αν τα Θε ον η μω ων υ υ μνου μεν ε
λε ε η σο ον η η η μας
χ
α ι νει τε τον Θε ον εν τοις α γι οις αυ
του αι νει τε αυ τον εν χ στε ρε ω μα τι της δυ
να α με ω ως α α αυ του
Η τα φη σου ου Δε σπο ο τα πα ρα δει ει σον

η η νοι οι ξε τω ω γε ε νει τω ων αν θρω ω ω

ω ω πων και εκ φθο ρα ας λυ υ υ τρω ω θε

ε εν τες σε των α να στα αν τα Θε ον η μω

ων υ υ μνου μεν ε λε ε η σο ον η η η μας

α ι νει τε αυ τον ε πι ταις δυ να στει αις

αυ του αι νει τε αυ τον κα τα το πλη θος της

με γα λω συ υ νης α α α αυ του

Συν Πα τρι και αι Πνευ μα α τι Χρι στον α α

νυ υ μνη σω ω μεν τον α να στα αν τα ε εκ νε ε ε

χρων και προς αυ το ον ε ε εκ βο ο ω μεν συ ζω

η υ πα αρχεις η μων χαι αι α να α α α στα α

α α σις ε λε ε η σο ον η η η μας

λ ι νει τε αυ τον εν η χω σαλ πιγ γος αι

νει τε αυ τον εν ψαλ τη ρι ω χαι χι θα α ρα

Τ ρι η με ρος α νε ε ε ε στης Χρι ι στε ε εκ

τα φου κα θω ως γε ε ε γρα α α α πται συν

ε γει ει ει ρας τον προ πα το ρα α η η η μων

δι ι ι ο ο ο σε χαι αι αι δο ξα α α α

ζει το ο ο ο ο γε ε ε νος τω ω ων αν θρω

ω ω ω ω πω ων χαι α νυ μνει σου τη η ην

Στιχηρά Ἀνατολικά

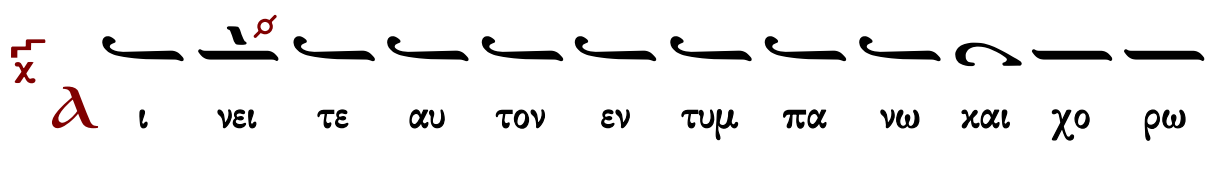

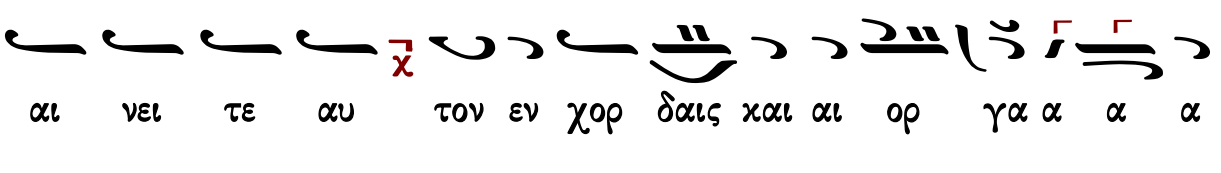

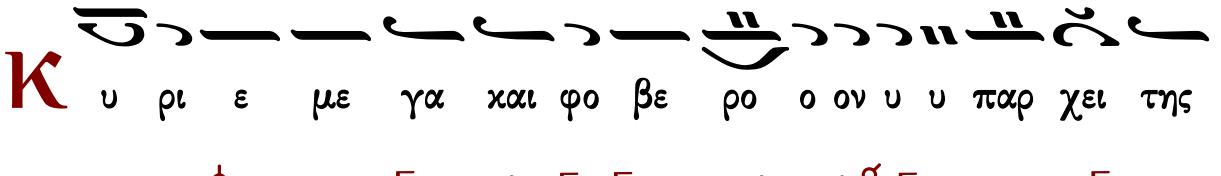

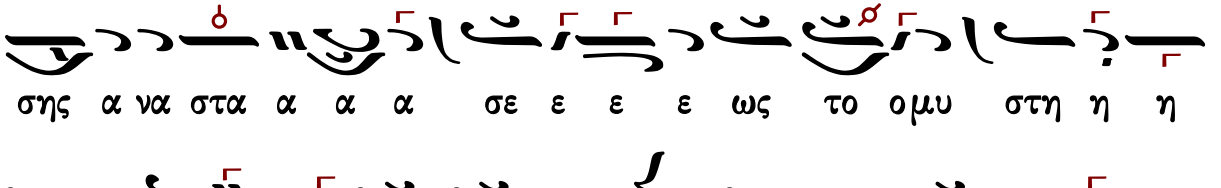

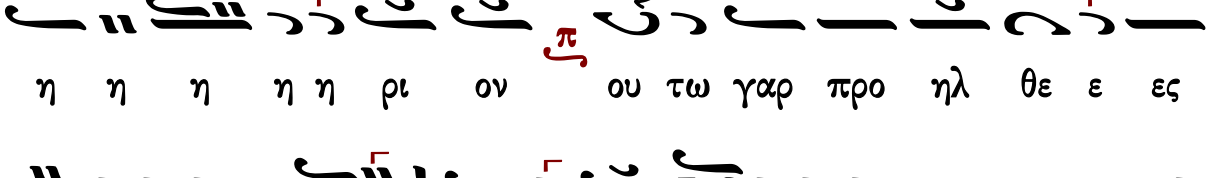

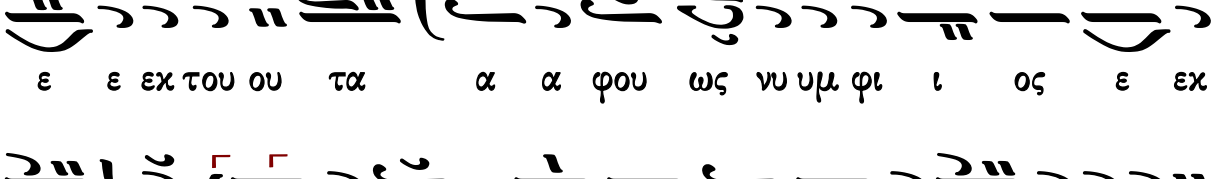

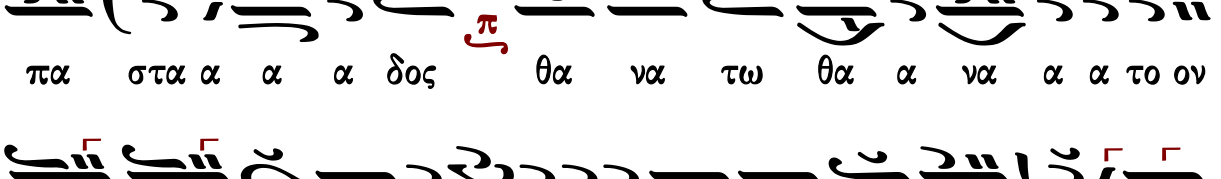

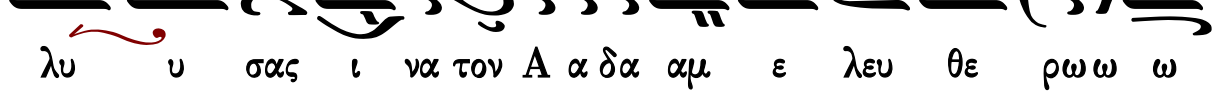

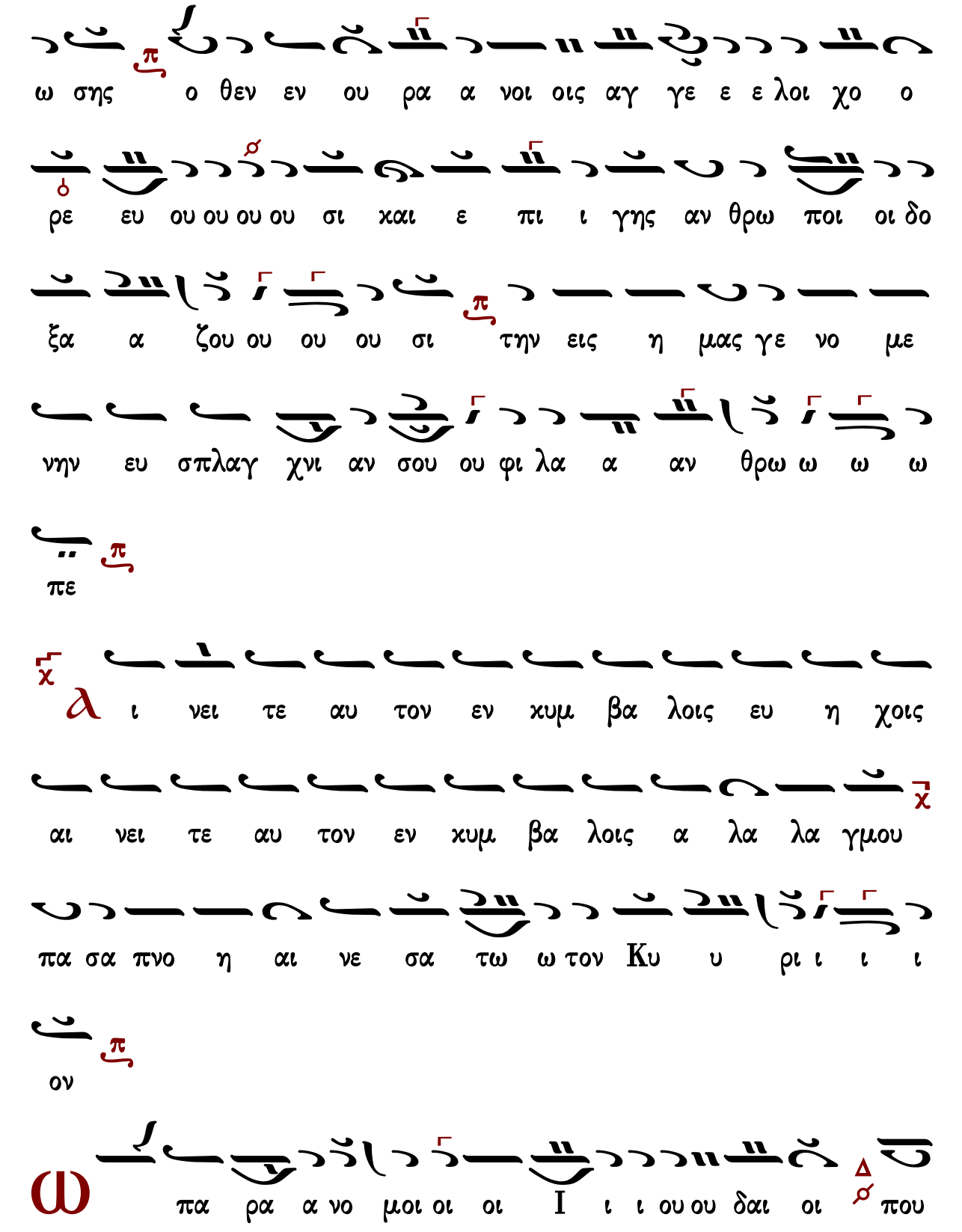
ω σης ο θεν εν ου ρα α νοι οις αγ γε ε ε λοι χο ο
ρε ευ ου ου ου ου σι χαι ε πι ι γης αν θρω ποι οι δο
ξα α ζου ου ου ου σι την εις η μας γε νο με
νην ευ σπλαγ χνι αν σου ου φι λα α αν θρω ω ω ω
πε
α ι νει τε αυ τον εν χυμ βα λοις ευ η χοις
αι νει τε αυ τον εν χυμ βα λοις α λα λα γμου
πα σα πνο η αι νε σα τω ω τον Κυ υ ρι ι ι ι
ον
ω πα ρα α νο μοι οι οι Ι ι ι ου ου δαι οι που

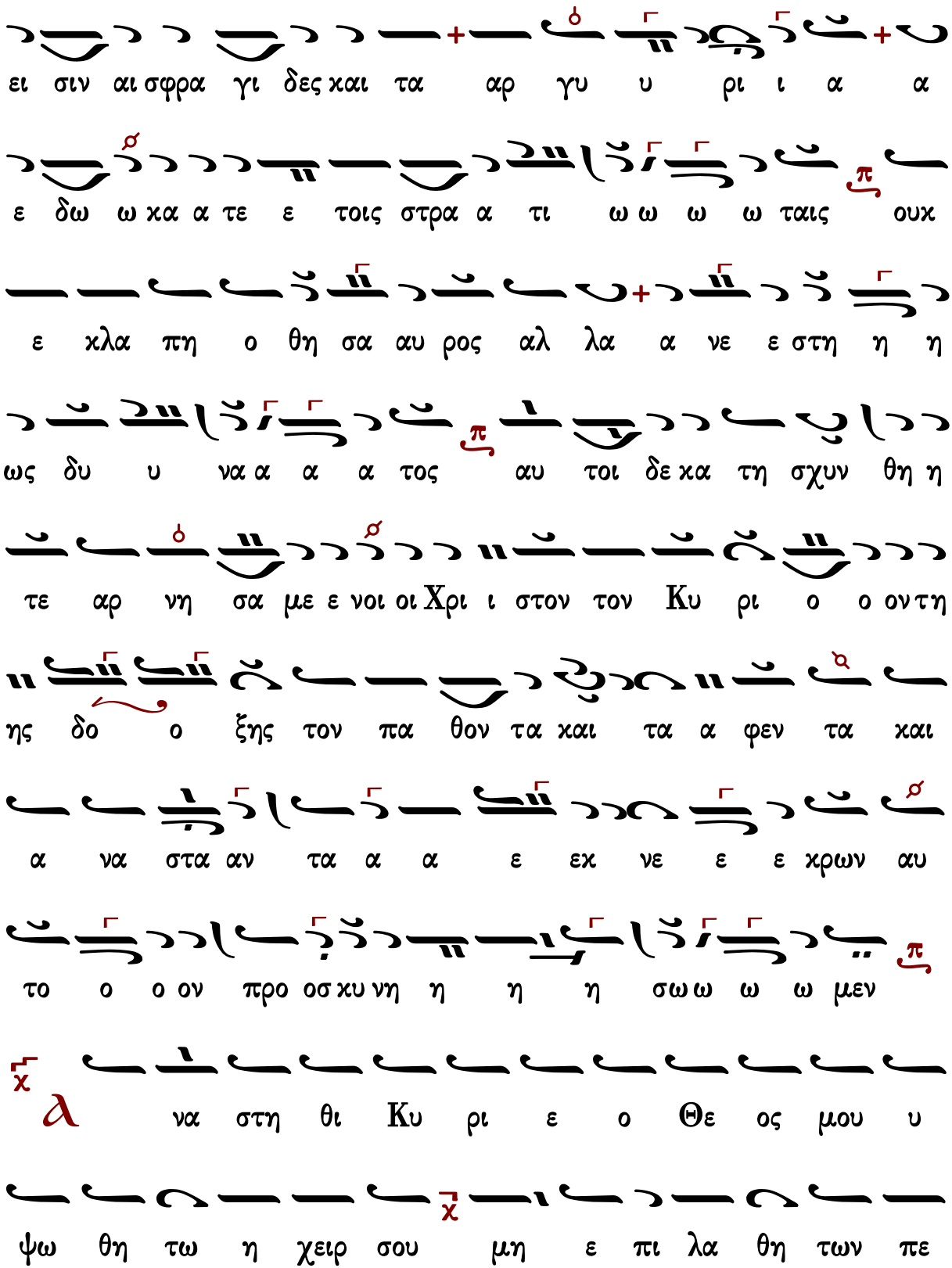
ει σιν αι σφρα γι δες και τα αρ γυ υ ρι ι α α
ε δω ω κα α τε ε τοις στρα α τι ω ω ω ω ταις ουκ
ε κλα πη ο θη σα αυ ρος αλ λα α νε ε στη η η
ως δυ υ να α α α τος αυ τοι δε κα τη σχυν θη η
τε αρ νη σα με ε νοι οι Χρι ι στον τον Κυ ρι ο ο ον τη
ης δο ο ξης τον πα θον τα και τα α φεν τα και
α να στα αν τα α α ε εκ νε ε ε κρων αυ
το ο ο ον προ οσ κυ νη η η η σω ω ω ω μεν
λ να στη θι Κυ ρι ε ο Θε ος μου υ
ψω θη τω η χειρ σου μη ε πι λα θη των πε

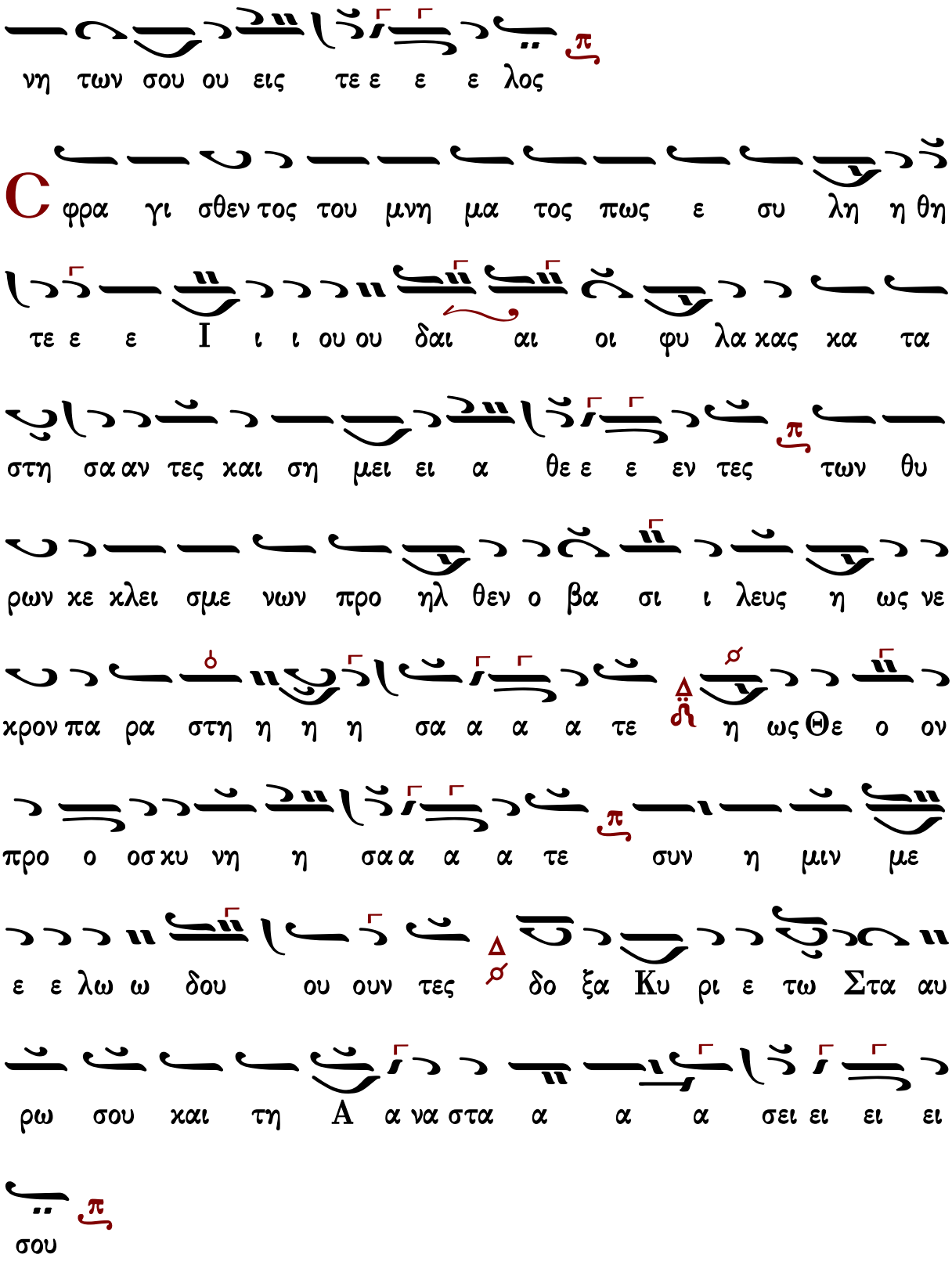
νη των σου ου εις τε ε ε ε λος
C φρα γι σθεν τος του μνη μα τος πως ε συ λη η θη
τε ε ε I ι ι ου ου δαι αι οι φυ λα κας κα τα
στη σα αν τες και ση μει ει α θε ε ε εν τες των θυ
ρων κε κλει σμε νων προ ηλ θεν ο βα σι ι λευς η ως νε
κρον πα ρα στη η η η σα α α α τε η ως Θε ο ον
προ ο οσ κυ νη η σα α α α τε συν η μιν με
ε ε λω ω δου ου ουν τες δο ξα Κυ ρι ε τω Στα αυ
ρω σου και τη A α να στα α α α σει ει ει ει
σου

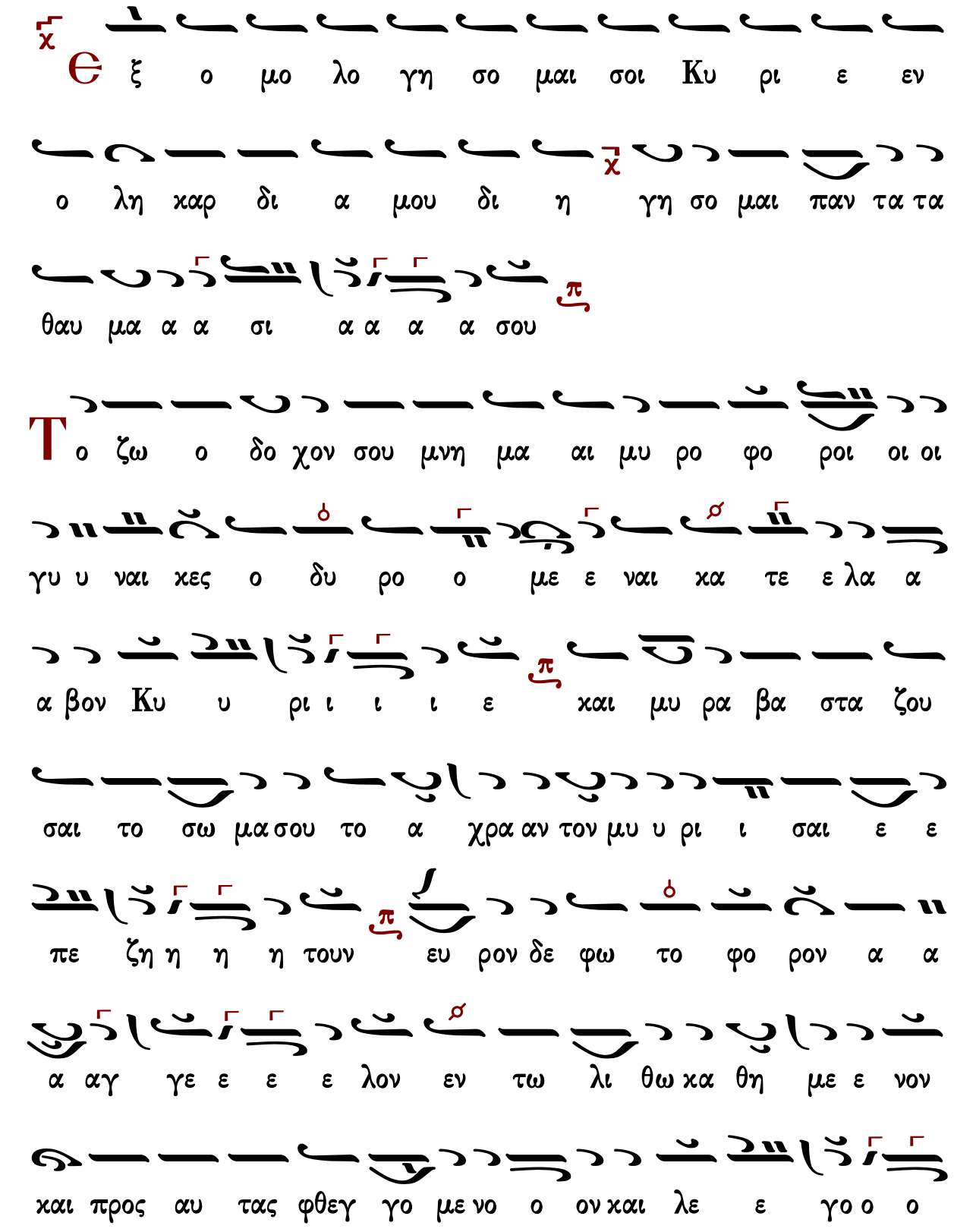
Θ ξ ο μο λο γη σο μαι σοι Κυ ρι ε εν
ο λη καρ δι α μου δι η γη σο μαι παν τα τα
θαυ μα α α σι α α α α σου
Το ζω ο δο χον σου μνη μα αι μυ ρο φο ροι οι οι
γυ υ ναι κες ο δυ ρο ο με ε ναι κα τε ε λα α
α βον Κυ υ ρι ι ι ι ε και μυ ρα βα στα ζου
σαι το σω μα σου το α χρα αν τον μυ υ ρι ι σαι ε ε
πε ζη η η η τουν ευ ρον δε φω το φο ρον α α
α αγ γε ε ε ε λον εν τω λι θω κα θη με ε νον
και προς αυ τας φθεγ γο με νο ο ον και λε ε γο ο ο

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Ἑωθινὸν δοξαστικὸν — Λουκᾶς Λουκᾶ

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου

Ἦχος λ̅ π̅ ⸏ Πα

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Ἀναστασιματάριον
1905 σ.299#

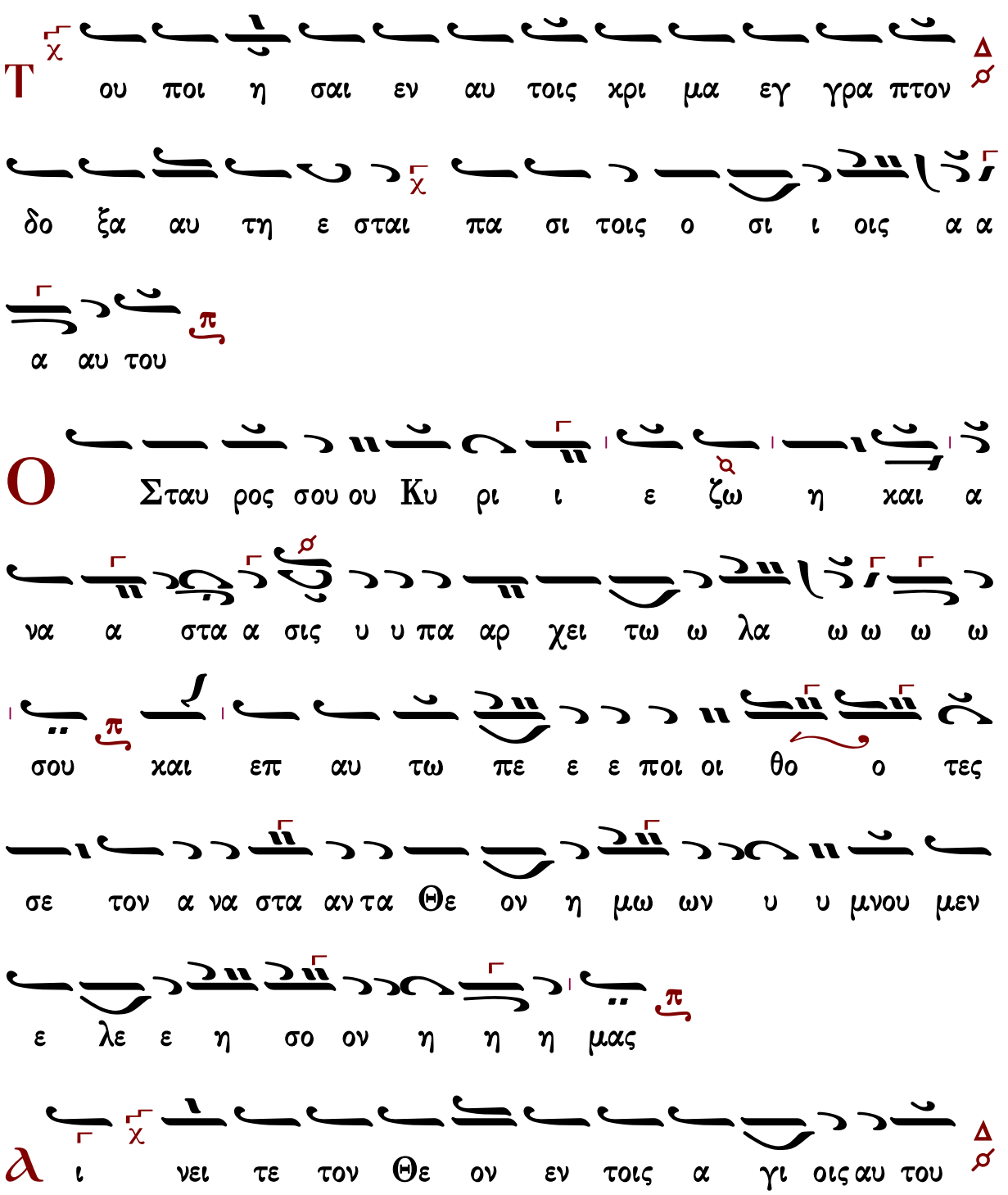

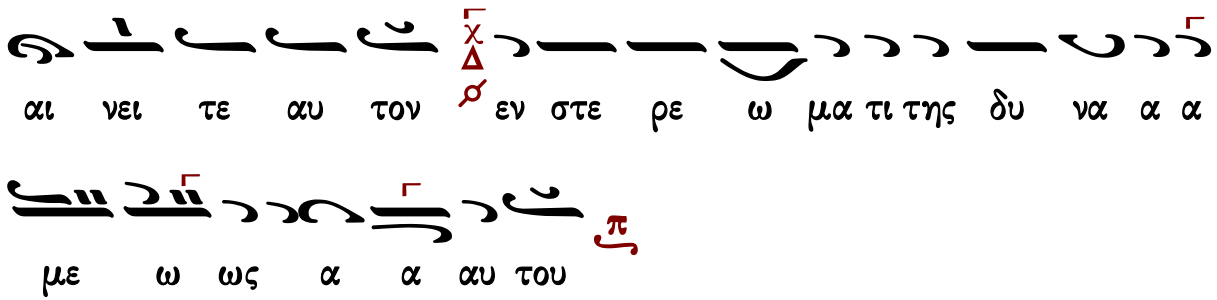
αι νει τε αυ τον εν στε ρε ω μα τι της δυ να α α
με ω ως α α αυ του

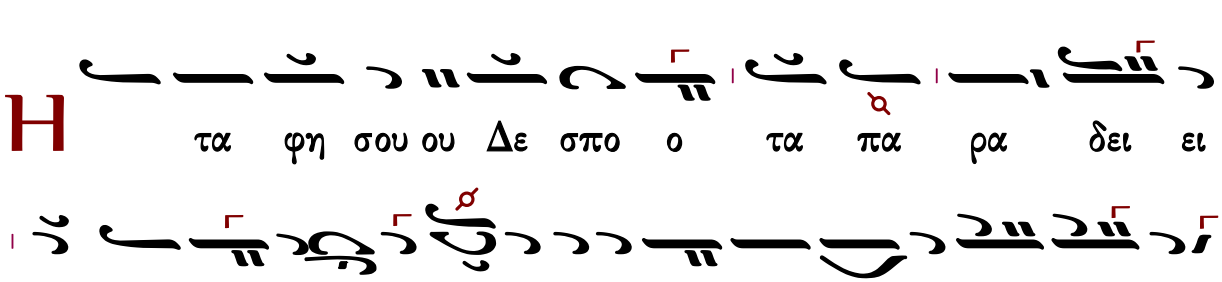
Η τα φη σου ου Δε σπο ο τα πα ρα δει ει
σον η η νοι οι ξε τω ω γε ε νει τω ων αν θρω ω ω
ω ω πων χαι εχ φθο ρα ας λυ υ υ τρω ω θε
ε εν τες σε τον α να στα αν τα Θε ον η μω
ων υ υ μνου μεν ε λε ε η σο ον η η η μας

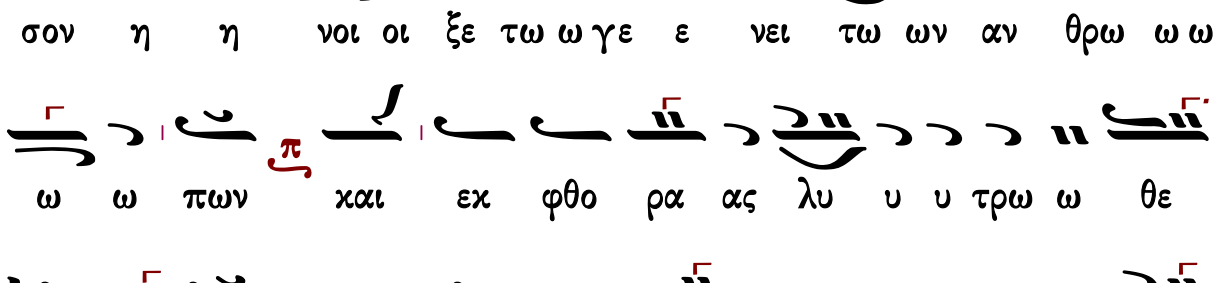
ϧ ι νει τε αυ τον ε πι ταις δυ να στει αις αυ
του αι νει τε αυ τον κα τα το πλη θος της με γα
λω συ υ υ νη ης α α αυ του

C υν Πα τρι και αι Πνευ μα α τι Χρι στον α α

νυ υ μνη σω ω μεν τον α να στα αν τα ε εκ νε ε ε

χρων και προς αυ το ον ε ε εκβο ο ω μεν συ ζω

η υ πα αρχεις η μων και αι α να α α α στα α

α α σις ε λε ε η σο ον η η η μας

Δι

λ ι νει τε αυ τον εν η χω σαλ πιγ γος αι νει

τε αυ τον εν ψαλ τη ρι ι ω ω ω και αι αι κι

θα α ρα

T ρι η με ρος α νε ε ε στης Χρι ι στε ε

εκ τα φου κα θω ως γε ε ε γρα α α α

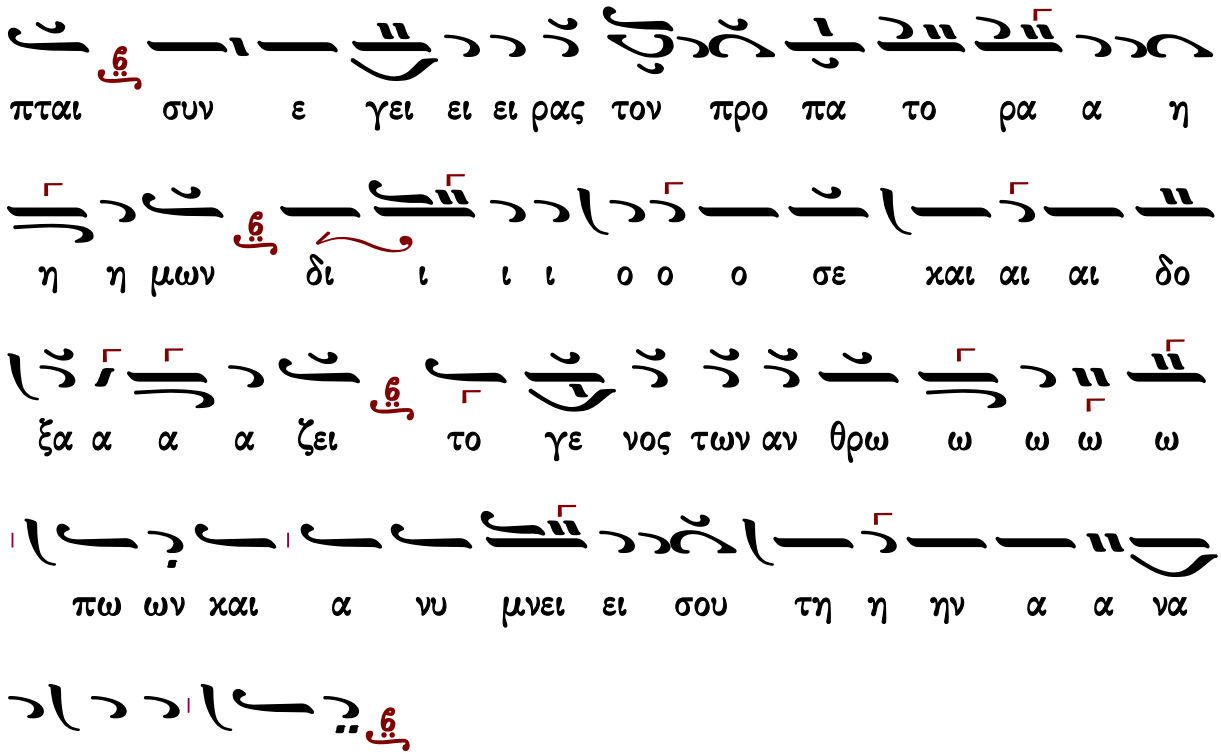

ἕτερον

Ἦχος λ/π ⸏ Πα

Θεοδώρου Π.Π.Φωκαέως
Μουσική Μέλισσα Α'
1847 σ.238#

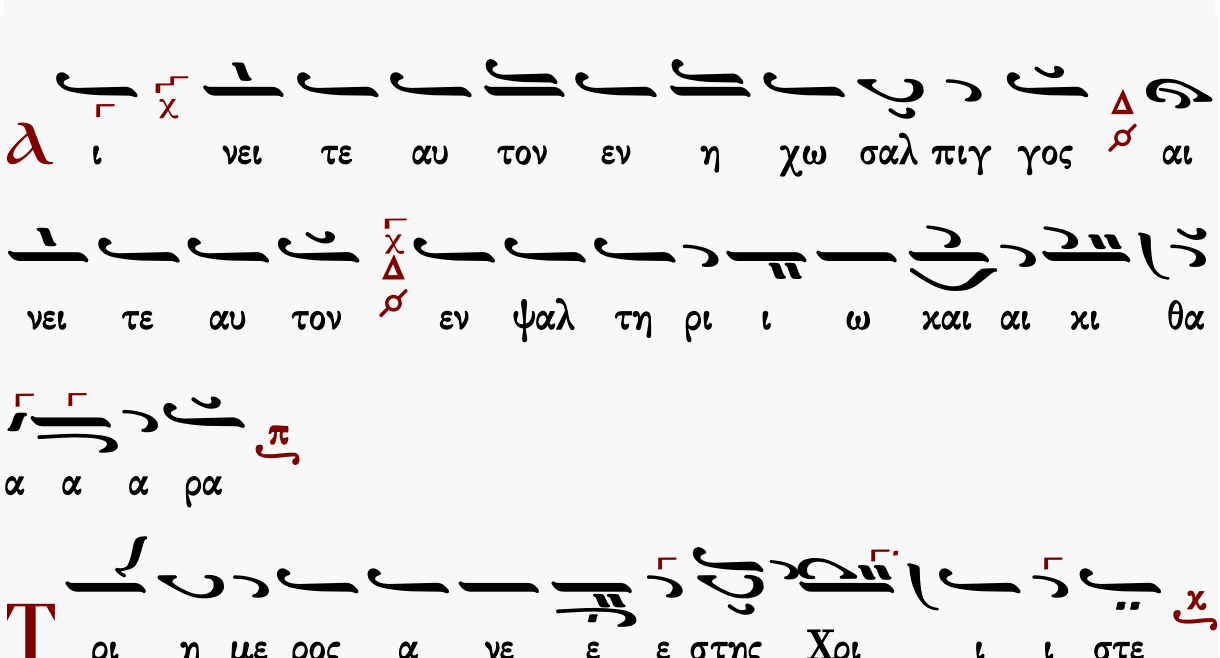

εκ τα φου κα θως γε ε γρα α α α πται συν ε γει

ει ει ρας τον Προ πα α το ρα α η η η μων δι

ο ο σε ε και δο ξα α α ζει το γε νο ο ος

τω ω ων α αν θρω ω ω πων και α νυ μνει ει σου

τη ην Α να α α α στα α α α σιν

Στιχηρά Ἀνατολικά

Ἦχος λ πλ. Πα

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Αναστασιματάριον
1905 σ.300#

α ι νει τε αυ τον εν τυμ πα νω και χο ρω αι

νει τε αυ τον εν χορ δαι αι αις και αι ορ γα α

α α νω

Κ υ ρι ε με γα και φο βε ρο ο ον υ υ παρ χει

της σης α να στα α α α σε ε ε ε ως το ο μυ

στη η η η η η η η ρι ον ου τω γαρ προ ηλ

θε ε ες ε ε εκ του ου τα α α φου ως νυ υμ φι

ι ος ε εκ πα στα α α α δος θα να τω θα

α να α α το ον λυ υ σας ι να τον Α α δα αμ ε λευ

θε ρω ω ω ω σης ο θεν εν ου ρα α νοι οις αγ γε

ε ε λοι χο ο ρε ευ ου ου ου ου σι και ε πι ι γης αν

θρω ποι οι δο ξα α ζου ου ου ου σι την εις η μας

γε νο με νην ευ σπλαγ χνι αν σου ου φι λα α αν θρω ω

ω ω πε

α

ι νει τε αυ τον εν χυμ βα λοις ευ η χοις αι

νει τε αυ τον εν χυμ βα λοις α λα λα γμου πα σα

πνο η αι νε σα α τω ω ω τον Κυ υ υ ρι ι

ι ι ον

ω

πα ρα α νο μοι οι οι Ι ι ι ου ου δαι οι που

ει σιν αι σφρα γι δες και τα αρ γυ υ ρι ι α α

ε δω ω κα α τε ε τοις στρα α τι ω ω ω ω ταις ουκ

ε κλα πη ο θη σα αυ ρος αλ λα α νε ε στη η

η ως δυ υ να α α α τος αυ τοι δε κα τη σχυν

θη η τε αρ νη σα με ε νοι οι Χρι ι στον τον Κυ ρι ο

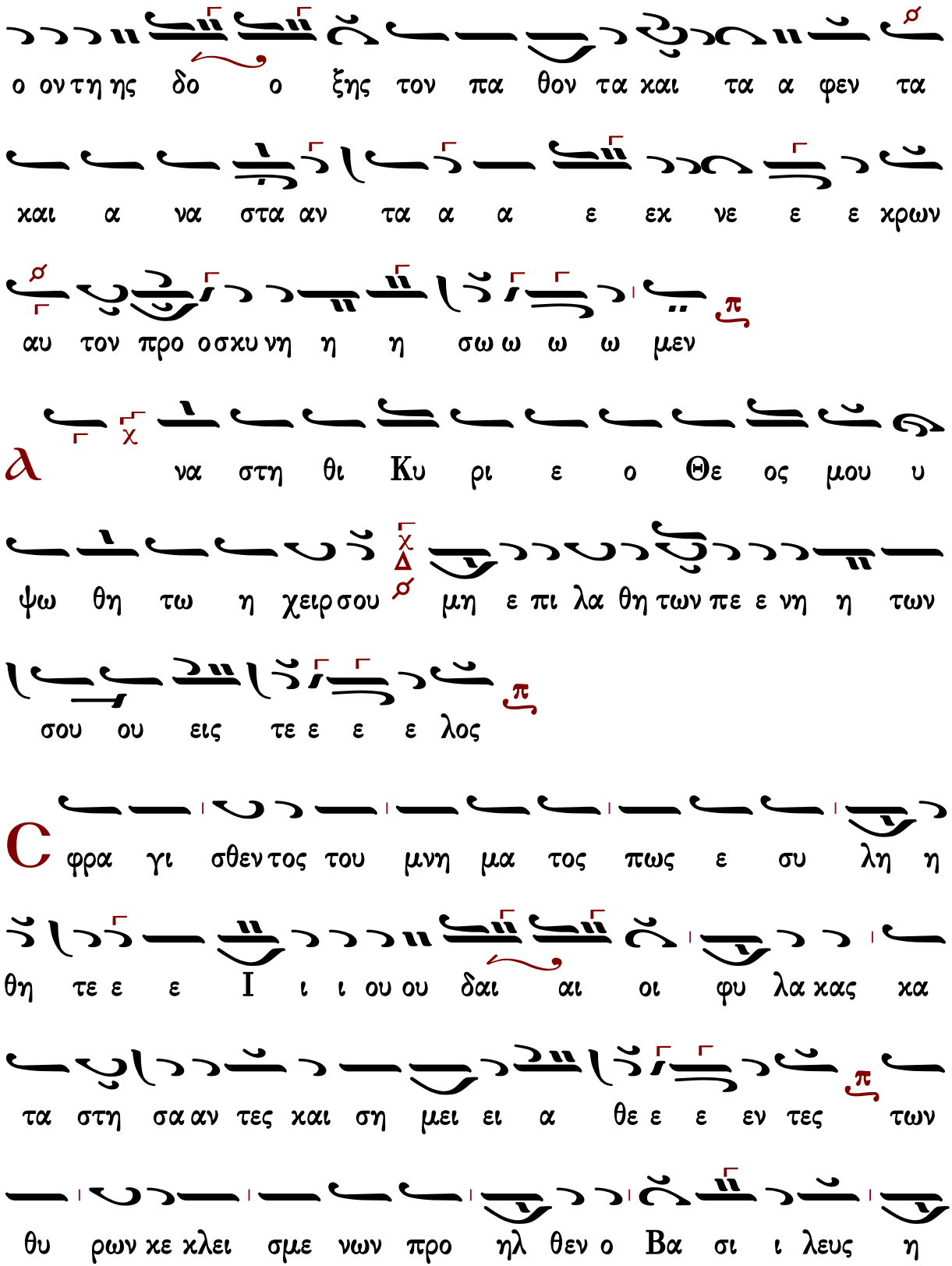
ο ον τη ης δο ο ξης τον πα θον τα και τα α φεν τα
και α να στα αν τα α α ε εκ νε ε ε κρων
αυ τον προ οσκυ νη η η σω ω ω ω μεν
α να στη θι Κυ ρι ε ο Θε ος μου υ
ψω θη τω η χειρ σου μη ε πι λα θη των πε ε νη η των
σου ου εις τε ε ε ε λος
C φρα γι σθεν τος του μνη μα τος πως ε συ λη η
θη τε ε ε Ι ι ι ου ου δαι αι οι φυ λα κας κα
τα στη σα αν τες και ση μει ει α θε ε ε εν τες των
θυ ρων κε κλει σμε νων προ ηλ θεν ο Βα σι ι λευς η

ως νε χρον πα ρα στη η η η σα α α α τε η ως Θε

ο ον προ ο οσ χυ νη η σα α α α τε συν η

μιν με ε ε λω ω δου ου ουν τες δο ξα Κυ ρι ε

τω Στα αυ ρω σου και τη Α ναστα α α α σει ει

ει ει σου

Θ ξο μο λο γη σο μαι σοι Κυ ρι ε εν

ο λη καρ δι α μου δι η γη σο μαι παν τα τα

θαυ μα α σι α α α α σου

Το ζω ο δο χον σου μνη μα αι Μυ ρο φο ροι

οι οι γυ υ ναι κες ο δυ ρο ο με ε ναι κα τε ε λα

α α βον Κυ υ ρι ι ι ι ε και μυ ρα βα στα

ζου σαι το σω μα σου το α χρα αν τον μυ υ ρι ι σαι

ε ε πε ζη η η η τουν ευ ρον δε φω το φο ρον

Α α α αγ γε ε ε ε λον εν τω λι θω κα θη με

ε νον και προς αυ τας φθεγ γο με νο ο ον και λε ε

γο ο ο ον τα τι ι δα χρυ υ ε ε τε τον εκ

πλευ ρας πη γα σαν τα τω κο ο σμω τη ην ζω ω ω

ην τι ε πι ι ι ζη η τει ει τε ως περ θνη τον

εν μνη μα τι το ον α θα α να α α α τον δρα μου

σαι δε μαλ λον α παγ γει λα τε τοις αυ του Μα θη η

Κωνσταντίνου Πρίγγου

Ἦχος λ/π ⸏ Πα

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Ἀναστασιματάριον
1952 σ.110*

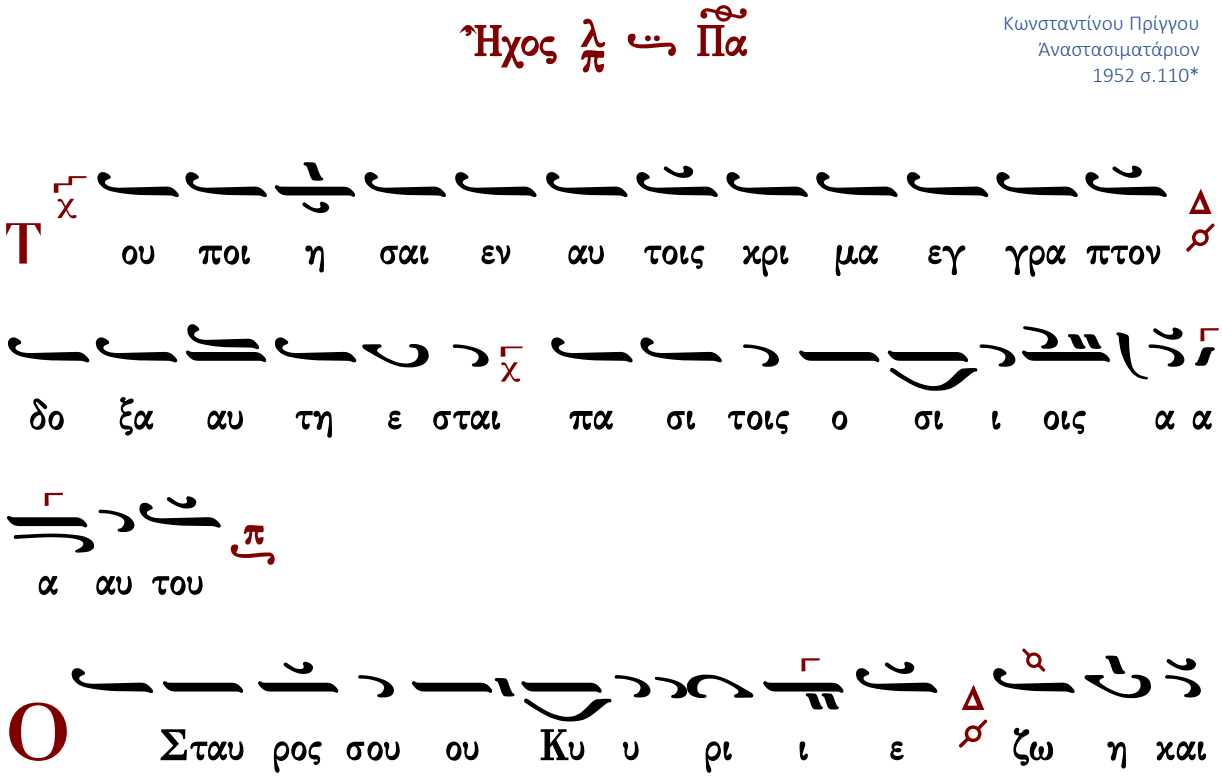

α να α σταα σις υ υ υ πα αρ χει τω ω λα

ω ω ω ω σου χαι επ αυ τω ω πε ε ε ποι θο

ο ο τες σε τον α ναστανταΘε ο ον η η η μω

ω ων υ μνου ου ου μεν ε λε ε η η η σον

η η η μας

ℓ ι νει τε τον Θε ον εν τοις α γι οις αυ του

αι νει τε αυ τον εν στε ρε ω μα τι της δυ να α α

με ω ως α α αυ του

H τα φη σου ου Δε ε σπο ο τα πα ρα δει

σον η η νοι οι ξε τω ω γε ε νει τω ων αν

θρω ω ω ω πων και εκ φθο ρα ας λυ υ υ τρω θε

ε εν τες σε τον α να στα α αν τα Θε

ο ον η η η μω ω ων υ μνου ου ου μεν ε λε

ε η η η σον η η η μας

a ι νει τε αυ τον ε πι ταις δυ να στει αις αυ

του αι νει τε αυ τον κα τα το πλη θος της με γα

λω συ υ υ νη ης α α αυ του

C υν Πα τρι και αι Πνε ευ μα α τι Χρι στον α

νυ μνη η σω ω μεν τον α να στα α αν τα ε εκ

νε ε κρων και προς αυ το ον ε ε εκ βο ω ω ω

μεν συ ζω η υ παρ χεις η μων χαι αι α να

α α στα α α α σις ε λε ε η η η σον

η η η μας

ι νει τε αυ τον εν η χω σαλ πιγ γος αι νει

τε αυ τον εν ψαλ τη ρι ι ω ω ω χαι αι αι χι

θα α ρα

ρι η με ρος α α α νε ε ε στης Χρι ι στε ε

εχ τα φου χα θω ως γε ε ε ε γρα α α

πται συ υν ε ε γει ει ει ρας το ον προ πα α

α το ο ο ρα α η η η μων δι ι ι ι ι

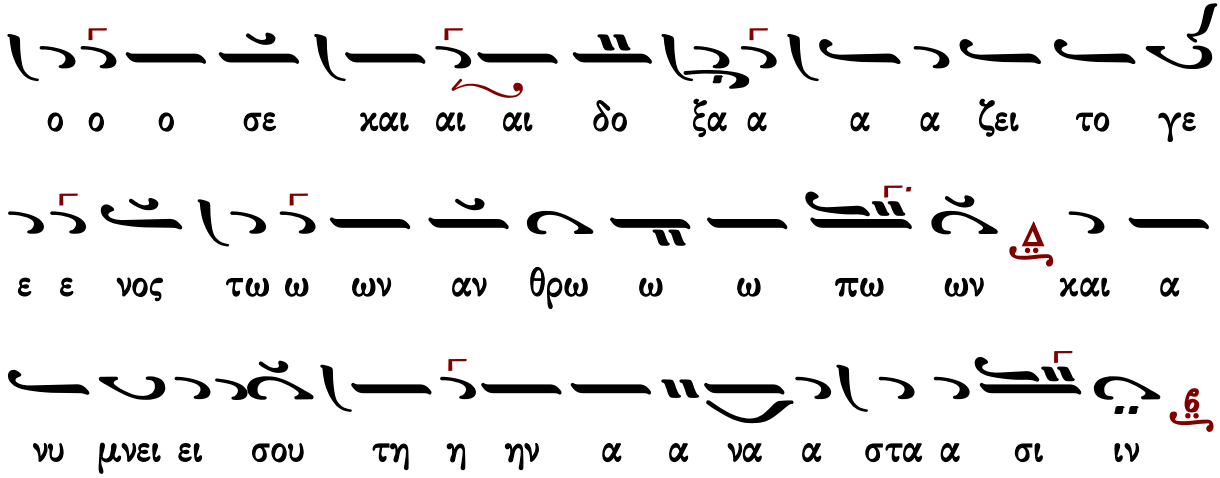

Στιχηρὰ Ἀνατολικὰ

Ἦχος λ/π ⸏ Πα

Ελευθερίου Γεωργιάδη
Τρίτομος Ανθολογία
Ὄρθρος 1952 σ.280*

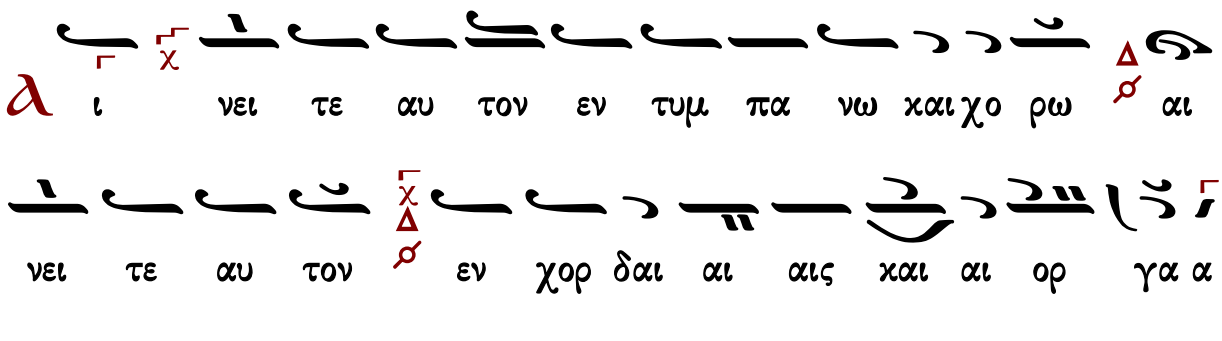

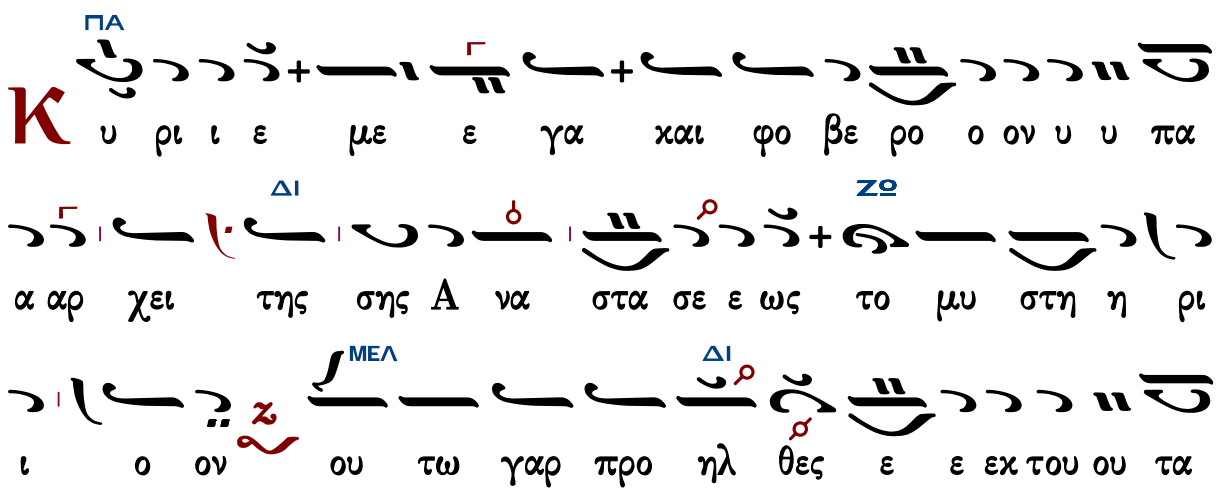

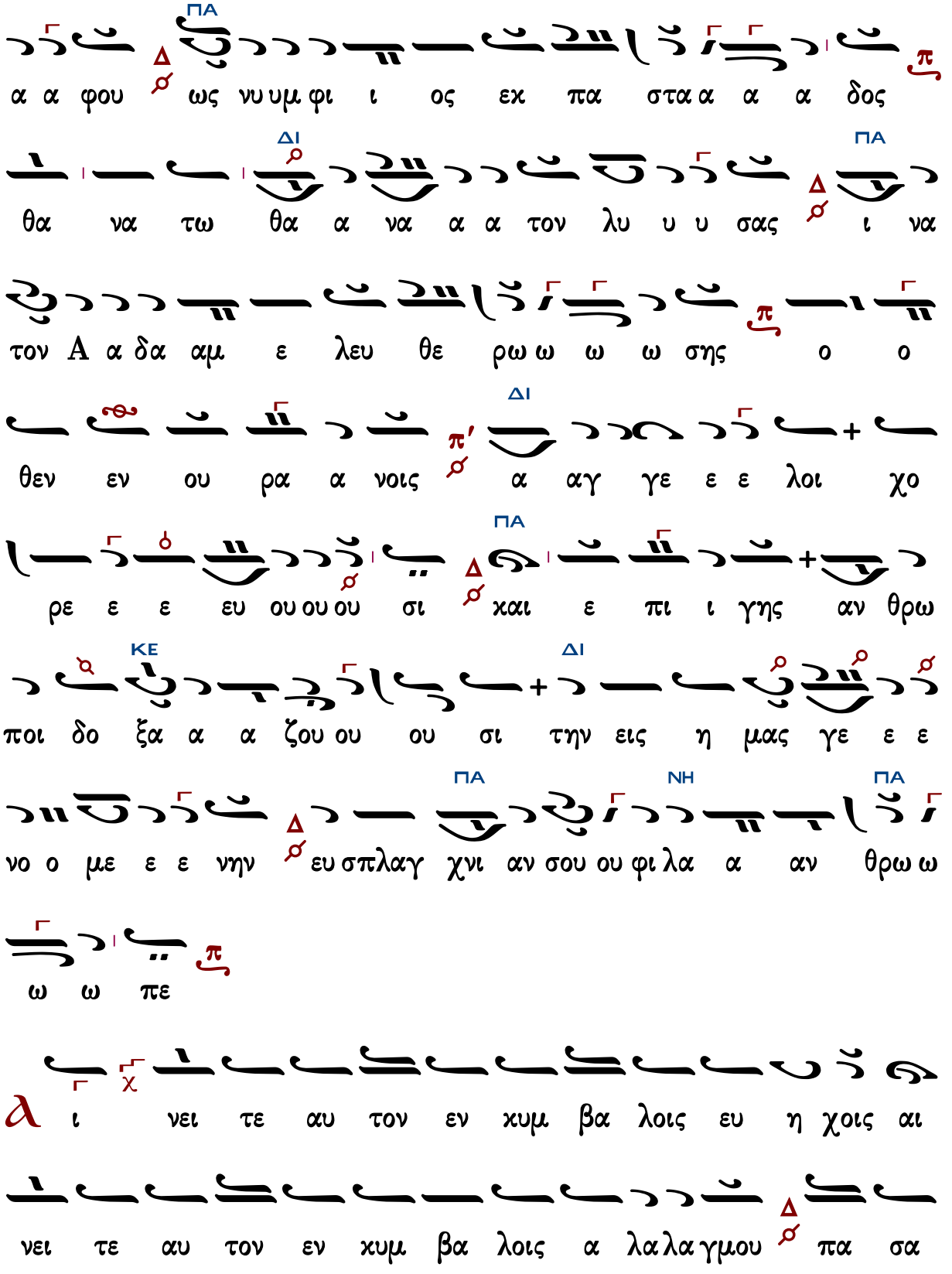
ΠΑ
α α φου ως νυ υμ φι ι ος εκ πα στα α α α δος
ΔΙ ΠΑ
θα να τω θα α να α α τον λυ υ υ σας ι να
τον Α α δα αμ ε λευ θε ρω ω ω ω σης ο ο
ΔΙ
θεν εν ου ρα α νοις α αγ γε ε ε λοι χο
ΠΑ
ρε ε ε ευ ου ου ου σι χαι ε πι ι γης αν θρω
ΚΕ ΔΙ
ποι δο ξα α α ζου ου ου σι την εις η μας γε ε ε
ΠΑ ΝΗ ΠΑ
νο ο με ε ε νην ευ σπλαγ χνι αν σου ου φι λα α αν θρω ω
ω ω πε
ι νει τε αυ τον εν κυμ βα λοις ευ η χοις αι
νει τε αυ τον εν κυμ βα λοις α λα λα γμου πα σα

πνο η αι νε σα α τω ω ω τον Κυ υ υ ρι ι

ι ι ον

ΚΕ

Ω πα ρα νο μοι Ι ου ου ου δαι αι αι οι

ΔΙ

που ει σιν αι σφρα γι δες και τα αρ γυ υ υ ρι ι

ι ι α α ΠΑ α ε δω ω κα α τε ε τοις στρα τι ω ω ω

ω ταις ΝΗ ουκ ε κλα πη ΠΑ ο θη η σα αυ ρος αλ

ΚΕ λα α νε ε στη ως δυ να α τος ΠΑ αυ τοι δε

κα τη σχυν ΝΗ θη η τε ΠΑ αρ νη σα α με νοι οι Χρι ι

στον τον Κυ ρι ι ι ο ο ον τη ης δο ο ο ξης τον πα

θον τα και τα α φε εν τα και α να στα αν

ΠΑ ΝΗ

τα α ε ε εκ νε ε ε κρων αυ τον προ οσ κυ νη

ΠΑ

η η σω ω ω ω μεν

α

να στη θι Κυ ρι ε ο Θε ος μου υ

ψω θη τω η χειρ σου μη ε πι λα θη των πε ε νη η των

σου ου εις τε ε ε ε λος

ΠΑ

C φρα γι σθεν τος του μνη μα τος πως ε συ λη η θη

ΔΙ

τε ε ε Ι ι ι ου ου δαι αι αι οι φυ λα κας κα τα

ΠΑ ΜΕΛ

στη σα αν τες και ση μει ει α θε ε ε εν τες των

ΠΑ

θυ ρω ων κε ε ε κλει ει σμε ε νων προ η ηλ θεν

ΔΙ

ο βα α σι λευς η ως νε κρον πα ρα στη

ΠΑ

η η σα α α α τε η ως Θε ον προ ο οσ κυ νη

ΚΕ

η η σα α α α τε συν η μιν με λω ω ω δου

ΔΙ

ου ουν τε ες δο ξα Κυ υ ρι ε ε ε τω ω ω Στα αυ ρω

ΠΑ ΝΗ ΠΑ

ω ω σου και τη Α ανα στα α α σει ει ει ει σου

Θ ξο μο λο γη σο μαι σοι Κυ ρι ε εν

ο λη καρ δι α μου δι η γη σο μαι παν τα τα

θαυ μα α σι α α α α σου

ΠΑ

Το ζω ο δο χον σου μνη μα αι Μυ ρο φο ο ροι

οι οι γυ υ ναι αι αι κες ο δυ ρο μεναι κα τε ε λα α

α βον Κυ υ υ ρι ι ι ι ε και μυ ρα βα στα

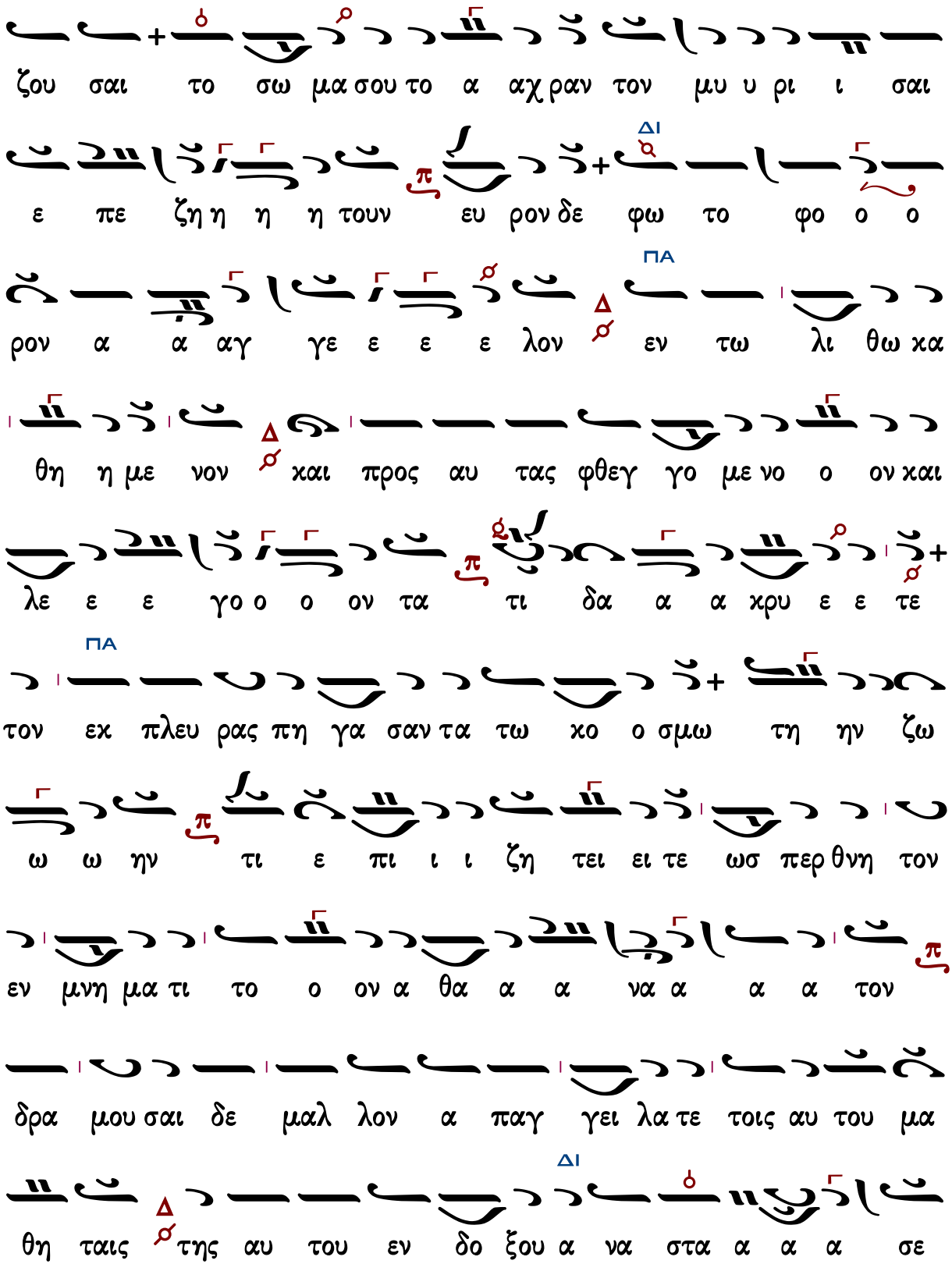
ζου σαι το σω μα σου το α αχ ραν τον μυ υ ρι ι σαι
ε πε ζη η η η τουν ευ ρον δε φω το φο ο ο
ΔΙ
ΠΑ
ρον α α αγ γε ε ε ε λον εν τω λι θω κα
θη η με νον και προς αυ τας φθεγ γο με νο ο ον και
λε ε ε γο ο ο ον τα τι δα α α κρυ ε ε τε
ΠΑ
τον εκ πλευ ρας πη γα σαν τα τω κο ο σμω τη ην ζω
ω ω ην τι ε πι ι ι ζη τει ει τε ωσ περ θνη τον
εν μνη μα τι το ο ον α θα α α να α α α τον
δρα μου σαι δε μαλ λον α παγ γει λα τε τοις αυ του μα
ΔΙ
θη ταις της αυ του εν δο ξου α να στα α α α σε

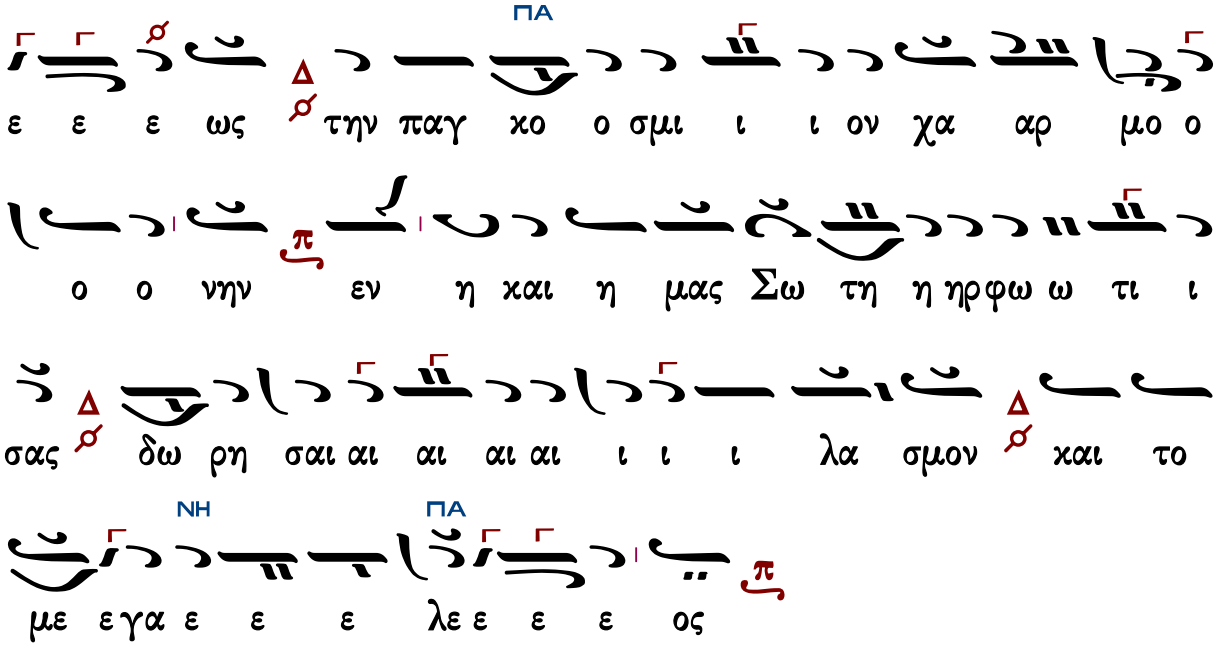

Ἑωθινὸν δοξαστικὸν θ'

Πέτρου Λαμπαδαρίου (†1778)

Ἦχος λ̇ π̇ ϟ̇ Πα

Πέτρου Ἐφεσίου
Αναστασιματάριον 1820 σ.255*

φι ι ι ι λοι οις Χρι ι ι στε π/q και αι θαυ μα α τι

θαυ μα βε βαι αι οις χ/q τη κε κλει σμε νη ει σο ο δω ω

των θυ υ ρων την εκ νε κρω ων σου ου Α να α α α

α στα α α α σιν π/q αλλ ε πλη σας χα ρα α ας τους

Μα α θη η η τας χ/q και Πνευ μα α τος α α γι ι ου με

τε ε ε δω κα ας α α αυ τοις π/q και ε ξου ου σι ι

αν ε ε ε νει ει ει ει μας χ/q α φε σε ως α μα

αρ τι ι ι ων π και τον Θω ω μαν ου ου κα τε

ε ε λι ι ι ι πες χ/q τω της α πι στι ι ι ας κα

τα βα πτι ι ζε ε σθαι κλυ υ υ υ υ δω ω ω ω

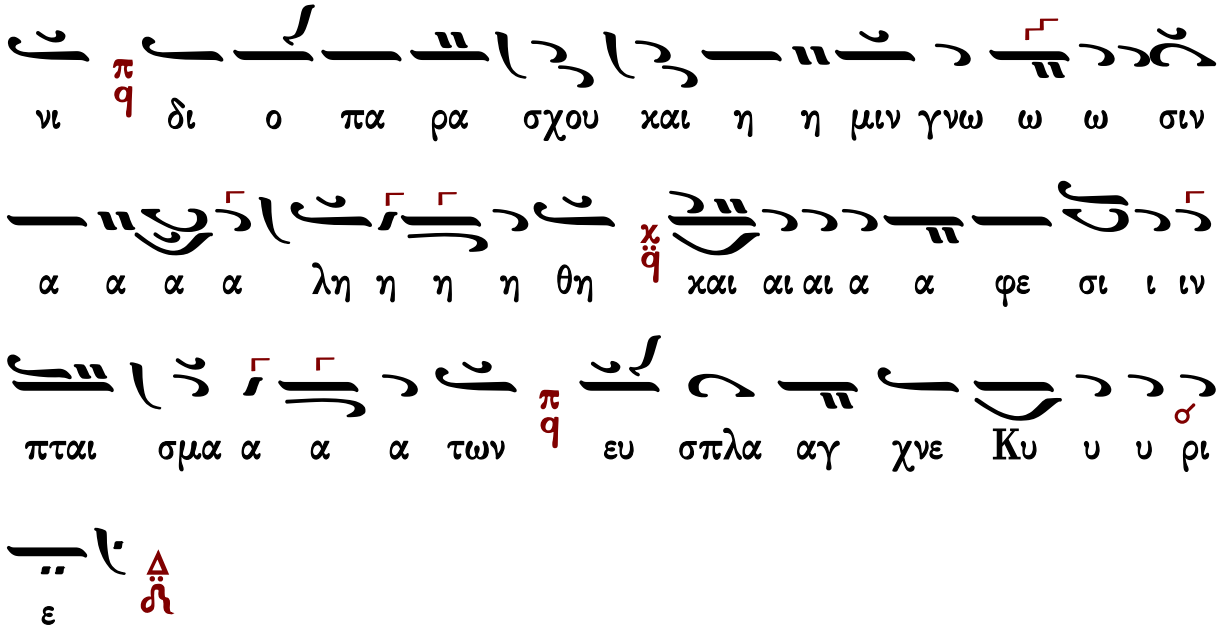

Κωνσταντίνου Πρωτοψάλτου (†1862)

Ἦχος λ ϊ Πα

Κωνσταντίνου Πρωτοψάλτου
Αναστασιματάριον 1865 σ.484*

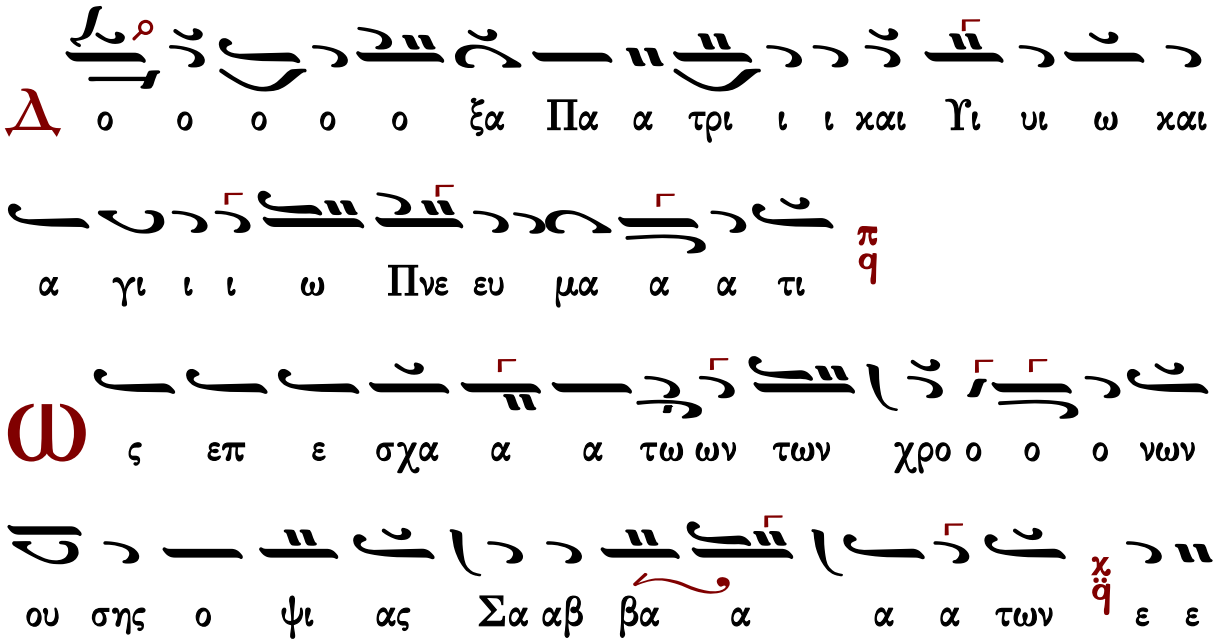

φι στα α σαι αι τοις φι ι ι ι ι ι λοι

οις Χρι ι ι στε και αι θαυ μα α τι θα αυ μα α α α

βε ε βαι αι οις τη κε κλει ει σμε ε ε ε ε ε

νη ει σο ο δω ω τω ων θυ υ ρων την εκ νε

κρω ω ω ων σου ου Α α να α α α α στα α

α α σιν αλλ ε ε ε ε πλη η σας χα ρα α ας τους

μα α θη η η τας και αι Πνευ μα τος α α γι ι ι

ου ου με τε ε ε δω κα ας α α αυ τοις και ε

ξου σι α αν ε νει ει μας α φε σε ε ως α α μαρ τι ι

ων και τον Θω μαν ου κα α τε ε λι ι πες τω της α

πι ι στι ι ι ι ι ι ας κα τα βα πτι ζε ε σθαι

χλυ υ υ υ υ δω ω ω ω νι δι ο ο ο πα

ρα α σχου ου και αι η η μιν γνω σι ιν α λη η θη

και αι α φε σιν πται αι σμα α α α α α α τω ων

ε ευ σπλα αγ χνε Κυ υ ρι ε

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου (†1866)

Ἦχος λ π ϊ Πα

Αναστασιματάριον
Ιωάννου Πρωτοψάλτου
1905 σ.436*

Δ ο ο ο ο ο ξα α Πα α τρι ι ι ι και αι

Υι ω ω και α γι ι ι ω Πνε ευ μα α α

τι

ω

ς επ ε σχα α α τω ω ω ων τω ων χρο ο

ο νω ων π/q ου σης ο ψι α ας σα αβ βα α α

των εφ ι ι στα α σαι τοις φι ι ι ι λοι οις

Χρι ι ι στε π/q και αι θαυ μα α τι θα αυ μα α α α

βε ε βαι αι οις χ/q τη κε χλει ει σμε ε ε νη η ει

σο δω ω των θυ υ ρων Δ/ϯ την εκ νε κρων σου ου α να

α α α α στα α α α σιν π/q α αλλ ε πλη η σας

χα ρα α ας του ου ους μα α θη η η τας χ/q

και Πνευ μα α τος α γι ι ι ι ι ι ου ου με τε

ε ε δω κα ας α α αυ τοις π/q και ε ξου ου σι α

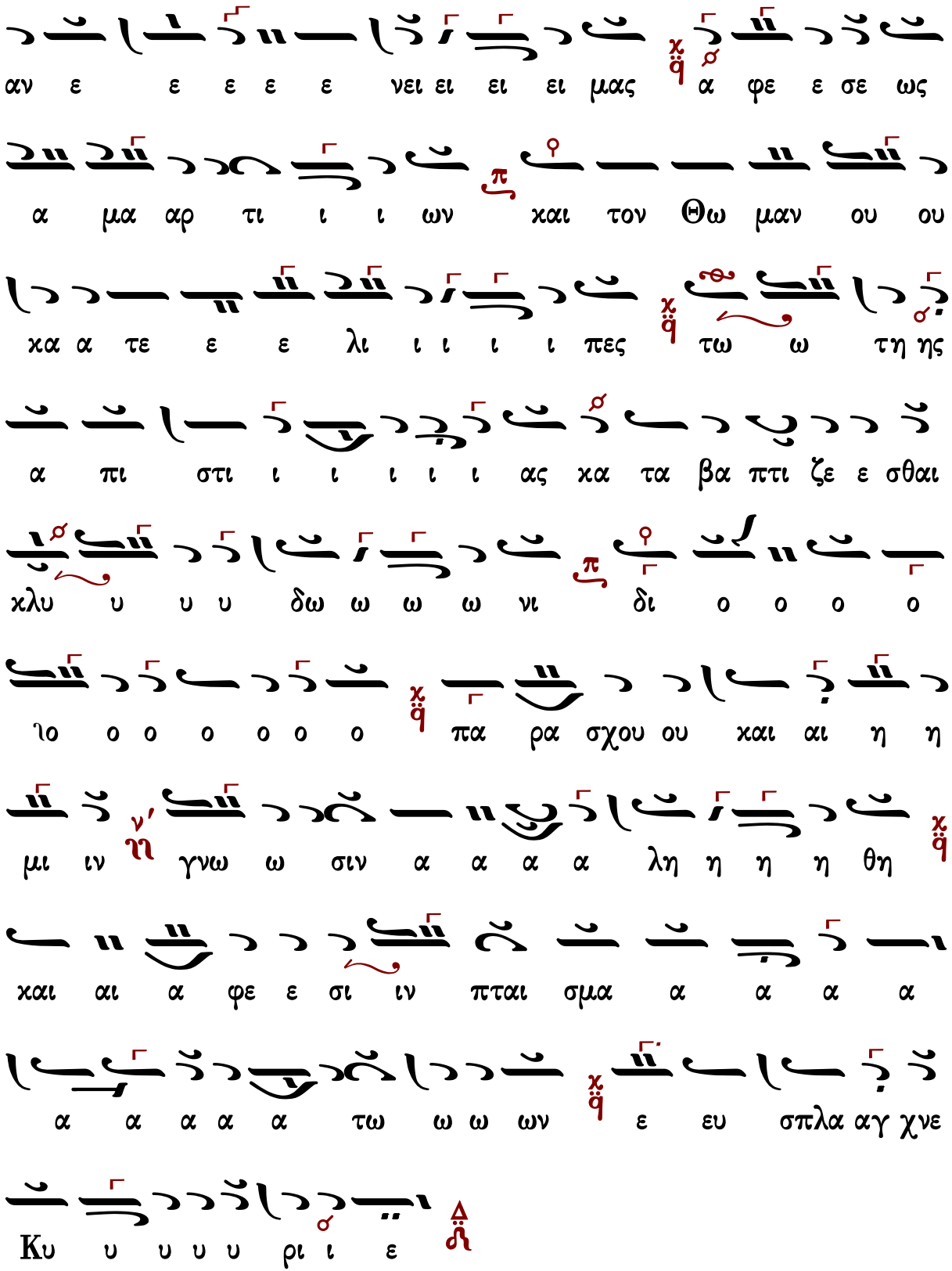
αν ε ε ε ε ε νει ει ει ει μας α φε ε σε ως
α μα αρ τι ι ι ων και τον Θω μαν ου ου
κα α τε ε ε λι ι ι ι ι πες τω ω τη ης
α πι στι ι ι ι ι ι ας κα τα βα πτι ζε ε σθαι
κλυ υ υ υ δω ω ω ω νι δι ο ο ο ο
ιο ο ο ο ο ο ο πα ρα σχου ου και αι η η
μι ιν γνω ω σιν α α α α λη η η η θη
και αι α φε ε σι ιν πται σμα α α α α
α α α α α τω ω ω ων ε ευ σπλα αγ χνε
Κυ υ υ υ υ ρι ι ε

Ἦχος λ π ϊ Πα

Ιωάσαφ Διονυσιάτου
Διονυσιάτικη Μουσική Ανθολογια
Άγιον Όρος 2009 σ.374*

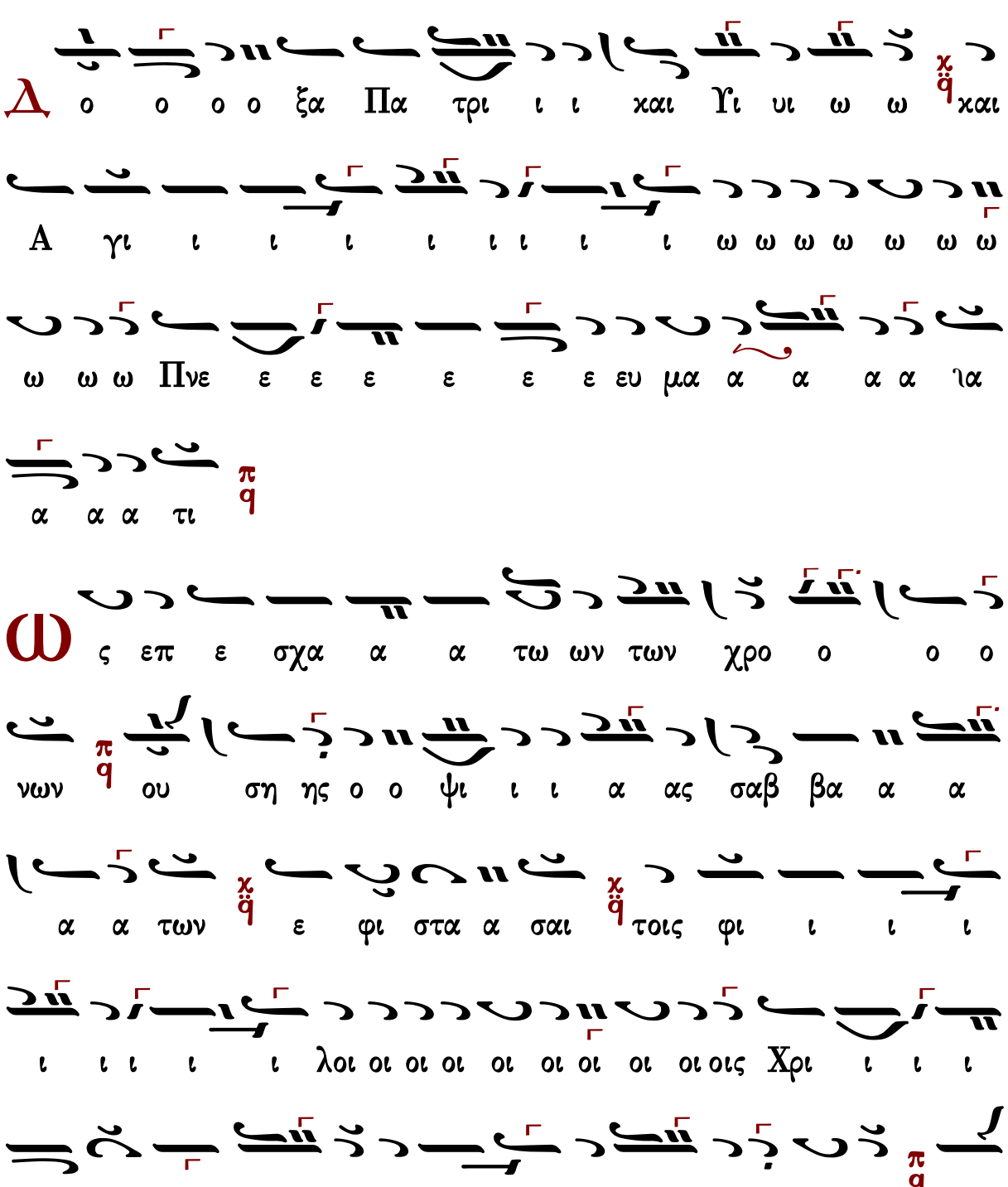

θα α α α α α αυ μα α α α α α α α

τι ι ι ι ιι ι ι θα α αυ μα α α α βε βαι αι

οι οις τη χε χλει ει σμε ε ε νη η ει σο ο δω

των θυ υ ρων την εχ νε χρω ων σου α να α

α α α α α α στα α α α α να στα α

σι ι ι ι ι ι ιι ι ι ι ι ι ιν αλλ ε

ε ε ε ε ε ε πλη σας χα α ρα ας του ου ους

μα α θη η η τα α α α α α α ας χαι αι

πνευ μα τος Α α γι ι ι ι ι ου με τε ε

δω χα ας α α αυ τοι οις χαι ε ε ξου ου ου ου

φε ε σι ι ιν πται σμα α α α τω ων ευ σπλαγ χνε

ιν α λη η η η η α λη η θη η ιη η η η και α

ιο ω γνω ω σι ι ι ιν γνω ω ω ω ιο ι ι ι ι ιι

ο πα ρα α α σχου ου και αι αι αι αι η μι ι ι

ιχλυ υ υ υ υ δω ω ω ω ιω ω ω ω νι δι

ι α ας κα τα βα πτι ι ι ι ζε ε ε ε σθαι

λι ι ι ι πες τω ω της α πι στι ι ι ι

ων και τον Θω ω μα α αν ου ου κα τε ε ε

α φε σε ε ω ως α μα α αρ τι ι ι ι ω

ου σι ι ι α α αν ε ε ε ε ε νει ει ει ει μας

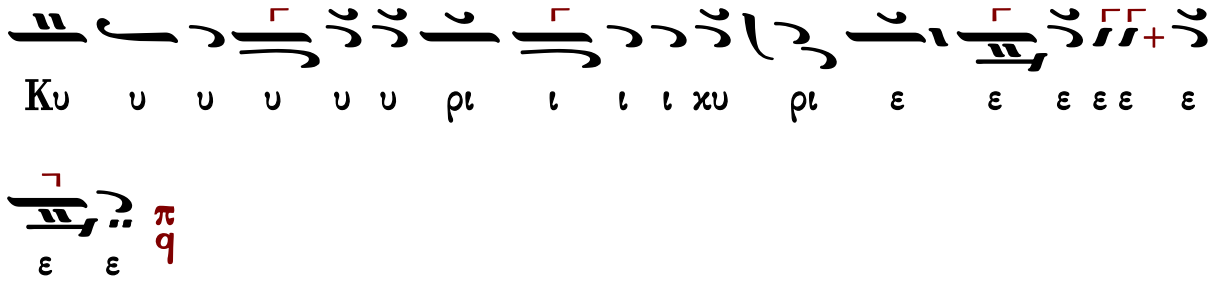

Γεωργίου Ραιδεστηνοῦ (†1875)

Ἦχος λ ἀ Πα

Γεωργίου Ραιδεστηνοῦ
Πεντηκοστάριον
1886 σ.171*

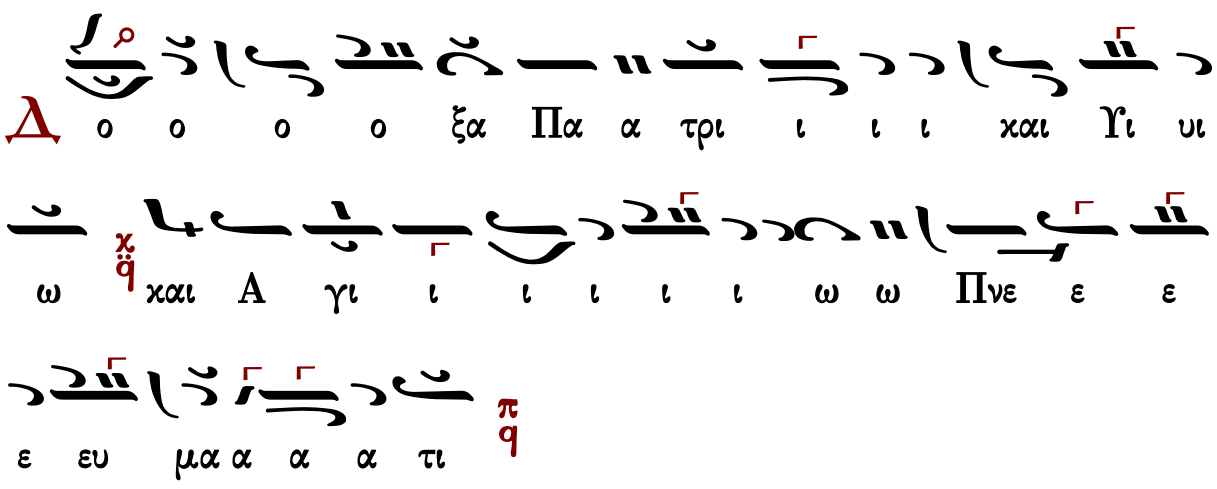

Σα α αβ βα α α α α των ε ε φι στα α σαι

αι τοι οις φι ι ι ι ι ι ι ι ιι ι ι ι

ι ι ι λοι οι οι οι οι οις Χρι ι ι ι ιι ι ι

ι στε ε ε ε και θα α α α α αυ μα

α α τι ι θα α α α α αυ μα α α α βε βαι αι

οι οι ιοι οι οι οις τη κε κλει σμε ε ε ε ε ε ε νη

η η η ει σο δω ω των θυ υ ρω ω ω ων την εκ

νε κρω ω ω ων σου ου Α α να α α α α α α

στα α α α ια α α α σιν αλλ ε ε ε ε ε

ε ε πλη η η η η αλλ ε ε ε ε ε ε πλη η

σας χα α ρα α α α α α ας του ου ου ου

ου ου ους μα α α α α α θη η η η ιη η η η

τας και αι Πνευ μα α το ος Α α γι ι ι ι ι ου

ου με τε ε ε δω κας αυ τοι οι οι οι ιοι οι οι οι

οι οι οις και ε ξου ου σι α αν ε ε ε ε ε ε

νει ει ει ει μας α φε σε ω ως α α μα αρ τι ι ω

ω ω ιω ω ω ω ω ω ων και τον Θω ω μα αν

ου κα α τε ε ε λι ι ι ι πες τω ω τη ης

α πι στι ι ι ι ι ι ι ι α ας κα τα

βα πτι ι ι ζε ε σθαι κλυ υ υ υ δω ω ω

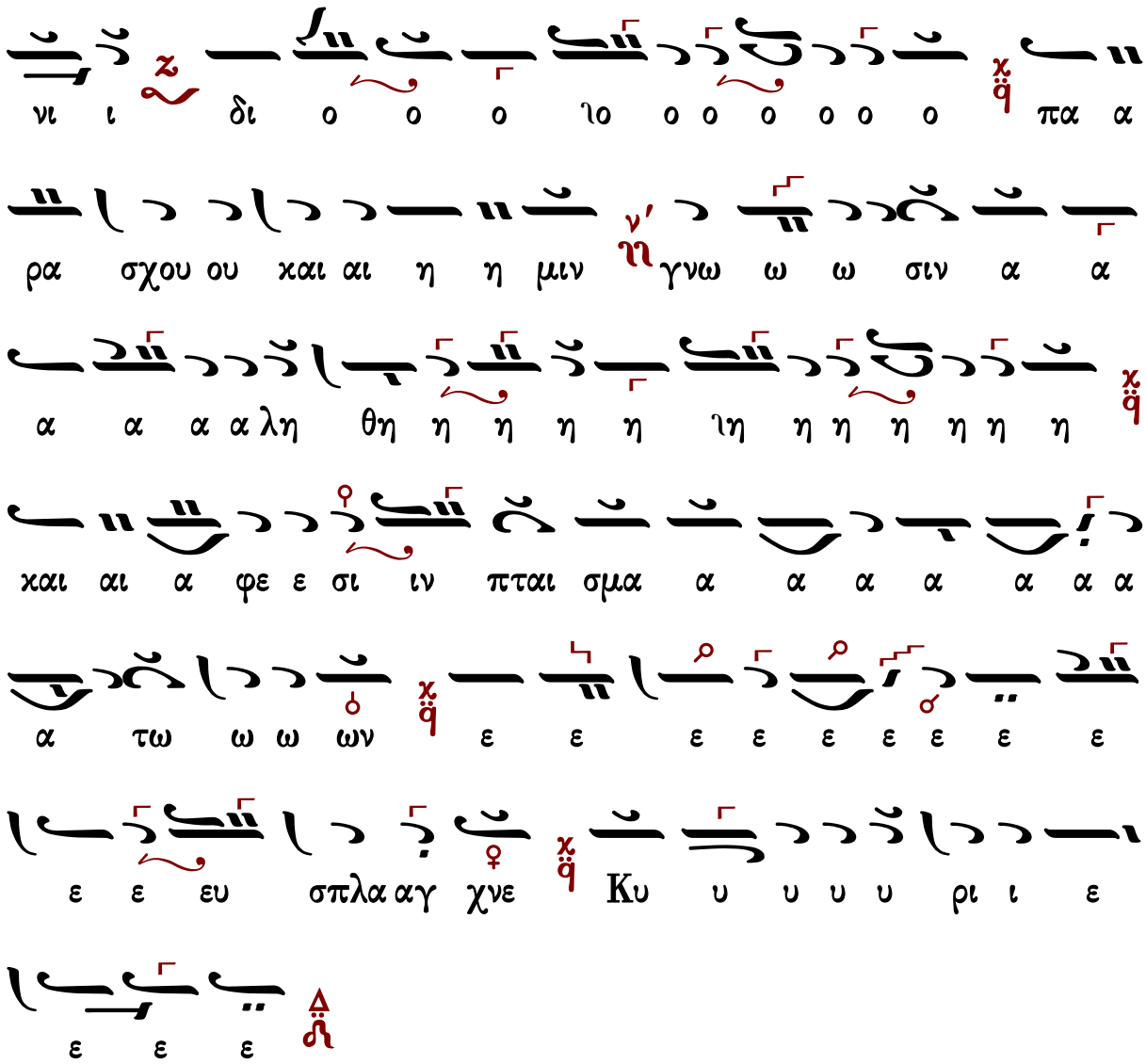

Γεράσιμος Μοναχός Ἀγιορείτης — Θεοτοκίον — Λουκᾶς Λουκᾶ

Ἀλεξάνδρου Βυζαντίου (†1908)

Ἦχος λ π ϊ Πα

Ἀλεξάνδρου Βυζαντίου
Τά Ἕνδεκα Ἑωθινά 1886 σ.38*

ω χαι αι α α γι ι ω ω Πνε ε ε ε ευ μα α
α α τι

ω
ς επ ε σχα α α τω ω ω ω ων τω ω
ων χρο ο ο ο ο ο ο ο ο ιο ο ο ο νων ου σης
ο ο ψι ι ι ας Σα αβ βα α α α των ε φι στα
σαι τοι οις φι ι ι ι ι λοις Χρι ι ι στε και
αι θα α α α α α αυ μα α α α α α
τι ι ι ι ι ι θα α αυ μα α α α βε βαι αι οι
οι οι οι οις τη χε χλει ει σμε νη ει σο δω ω των θυ υ ρω
ω ω ων την εχ νε ε χρω ω ω ων σου Α α

πε ε ε ε ε ιε ε ε ε ε ε ες χq τω της

αν ου κα α τε ε ε ε ε ε λι ι ου κα τε ε λι ι

ε σε ε ω ως α α μαρ τι ι ων πq και τον Θω ω μα

οις πq και ε ξου ου σι ι α αν ε νει ει μας α α φε

ε δω ω κα ας αυ τοι οι οι οι οι ιοι οι οι οι οι οι οι

Πνευ μα α το ος α α γι ι ι ι ι ου με ε τε

τους μα α θη τα α α ια α α α α α ας χq και αι

του ου ου ου ου ους μα α α α α α θη η η

ναι α α α α α α στα α α α α ια α α α

σιν πq α αλλ ε ε ε ε πλη η σας χα ρα α α α ας

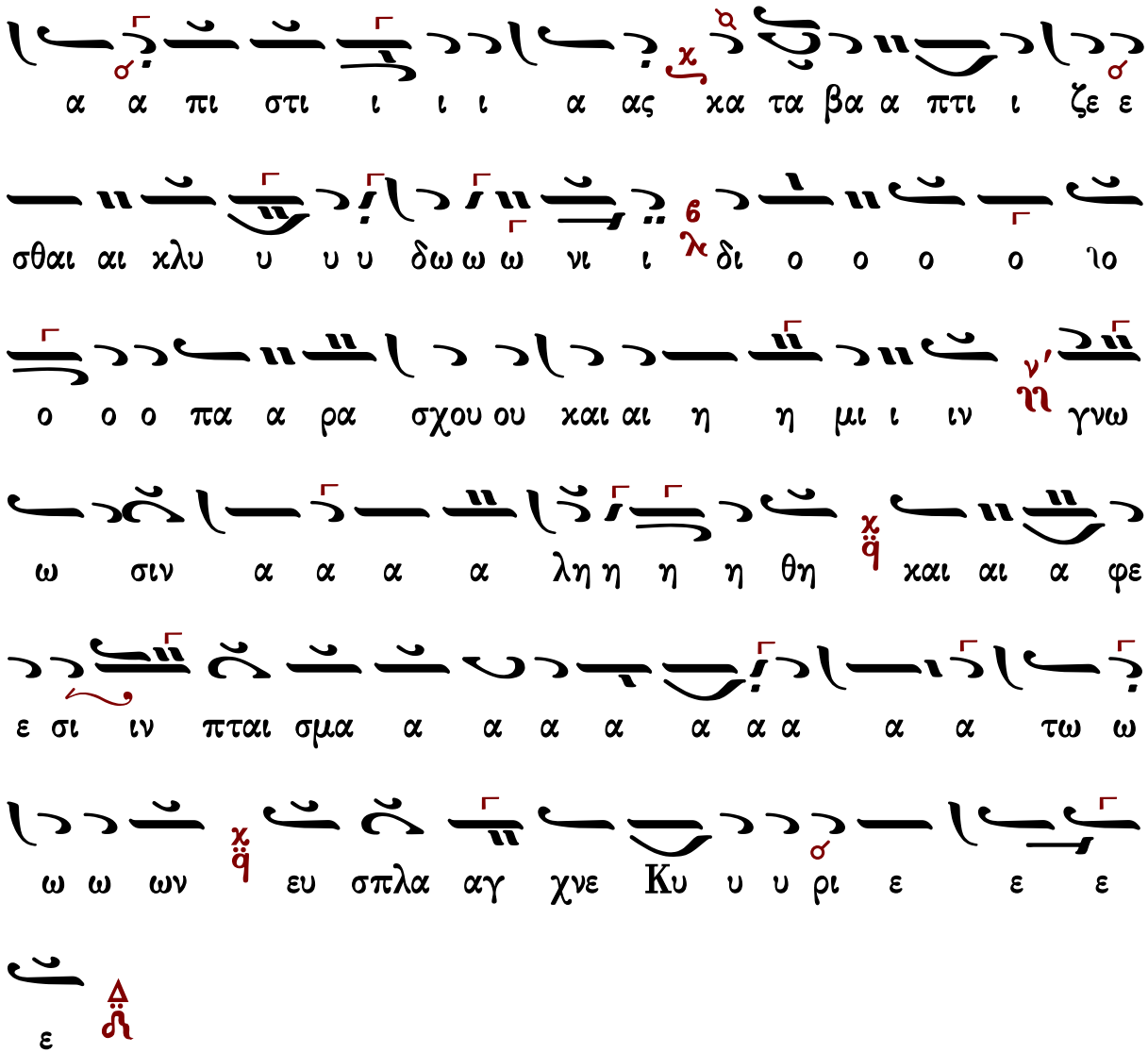

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Θεοτοκίον — Λουκᾶς Λουκᾶ

Πέτρου Φιλανθίδου (†1920)

Ἦχος λ ϊ Πα

Πέτρου Φιλανθίδου
Αθωνιάς Α 1906 σ.41*

ω ω ι ι ι ι ι γι α και ω ω υι αι και

τι α α α α ια α α α ευ ε ε ε ε Πνε ω

χρο των ων ω ω τω α α α σχα ε επ ς

α α α ι ας Σα ο ψι ο ου ου σης ο ο ο ο νων

ι ε φι ι α α α α α α α α α των αβ βα α

τοις αι αι σαι α α α στα ι ι ι φι ε ε στα ι

οις οι οι οι οι οι οι οι οι οι λοι ι ι ι φι

τι α α α αυ μα α α θα αι και στε ι Χρι

οι οι βαι ε ε ε ε βε α α α α μα αυ θα ι

εισ νη ε ε ε ε ε σμε ει ει λει κε τη οις

ο δω ω των θυ υ υ ρω ων την εκ νε ε κρω ω
ω ων σου Α α να α α α α α α στα α α α α
ια α α α σιν α α α αλλ ε ε ε ε ε ε
ιε ε πλη η η σας χα ρα ας του ουους μα α θη
η τα α α α α α α α ια α του ους μα α α
θη η τας και αι Πνε ε ε ε ευ μα α α το ο ος
α α γι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι
ι ι ι ι ι ου με τε ε δω ω κα ας
α α α α α α α ια α α α α
α α α α αυ τοις και ε εξ ου ου σι α αν ε

ε ε νει ει ει ει ει ιει ει ει ει μας α φε ε
ε σε ε ε ε ε ω ω ω ω ω ω ω ως α α α α μα
α α α α α α αρ τι ι ι α μα α αρ
τι ι ων χαι το ον Θω ω ω ω μα α α α
α α α αν ου χα α τε ε ε ε λι ι ου χα α
τε ε ε λι ι πες τω ω τη ης α α πι
ι στι ι ι ι ι ι ι α ας χα τα βα α πτι ι
ι ι ι ι ι ι ζε ε ε ε ε σθαι χλυ υ υ υ υ υ υ
υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ ιυ υ υ χλυ υ υ
υ υ δω ω νι ι δι ο ο ο ο ιο ο ο

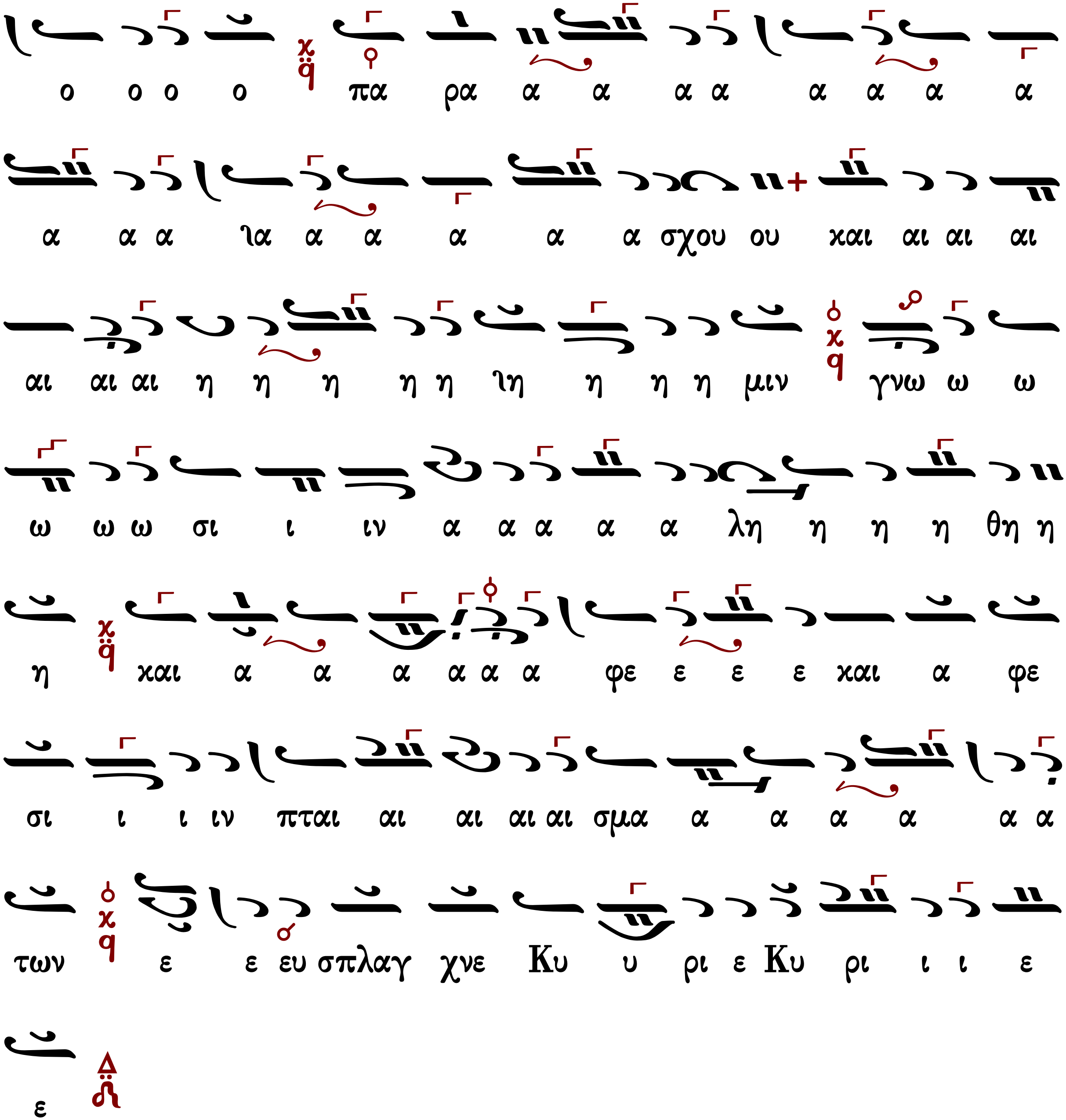

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης | Θεοτοκίον | Λουκᾶς Λουκᾶ

Κωνσταντίνου Πρίγγου (†1964)

Ἦχος λ π ϙ Πα

Τα 11 εωθινά
κατ' εκτέλεση Κ. Πρίγγου
Παναγιώτης Φιλίππου, 2017*

Δ
ο ο ο ο ξα α Πα τρι ι ι ι και αι Υι
ω χαι α γι ι ι ω ω ω Πνευ μα α α τι
ω
ς επ ε σχα α α α τω ων τω ω ων χρο ο
ο ο νων ου σης ο ψι ας Σα αβ βα α α α
α των ε φι ι στα σαι αι αι τοι οις φι ι ι ι ι
λοις Χρι ι ι στε και αι θαυ μα α α τι θα αυ
μα α α βε βαι αι οις τη κε κλει σμε ε ε
ε νη ει σο ο δω ω ω τω ων θυ ρων την εκ
νε κρω ω ωων σου Α α να α α α α στα α α α
α σιν α αλλ ε ε πλη η η σας χα ρα ας

του ου ους Μα θη η η τας και Πνευ μα τος α γι

ι ι ου με ε τε ε δω ω ω χας α α αυ

τοις και ε ε ξου ου σι ι α αν ε ε ε

νει ει ει ει μας α φε σε ε ω ω ως α α μα α

αρ τι ι ι ι ων και το ον Θω ω μαν ου

ου κα α τε ε ε λι ι ι ι πες τω ω τη ης

α α πι ι στι ι ι ι ι α ας κα τα

βα πτι ι ζε ε ε σθαι αι κλυ υ υ υ υ δω ω ω ω

νι δι ο πα ρα α σχου ου ου και αι η η

μι ιν γνω ω ω σι ι ιν α λη η η θη και

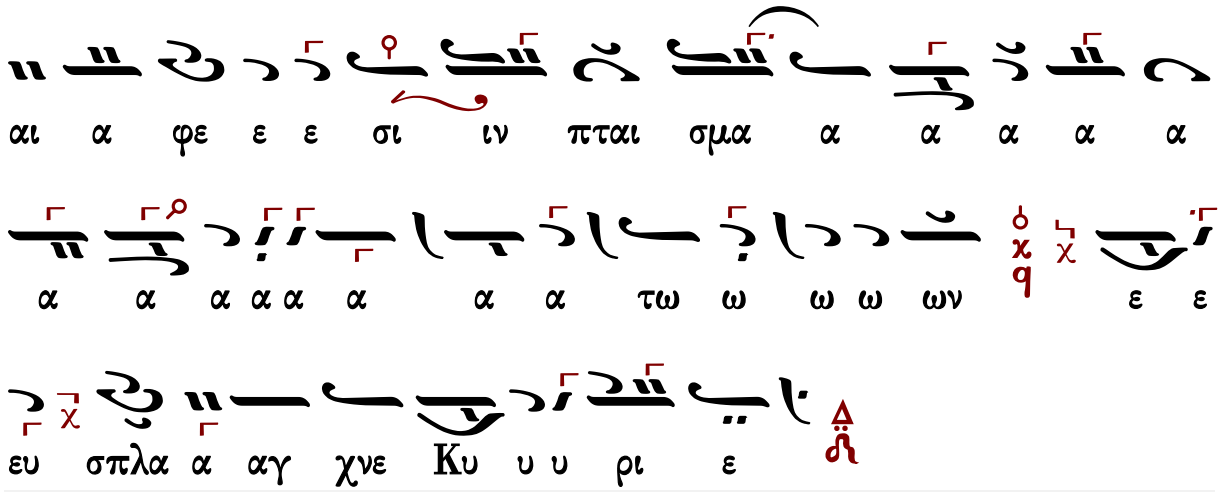

Ἀθανασίου Καραμάνη (†2012)

Ἦχος λ π ϊ Πα

Αθανάσιος Καραμάνης
Νέα Μουσική Συλλογή
τόμος Α' 1955 σ.156*

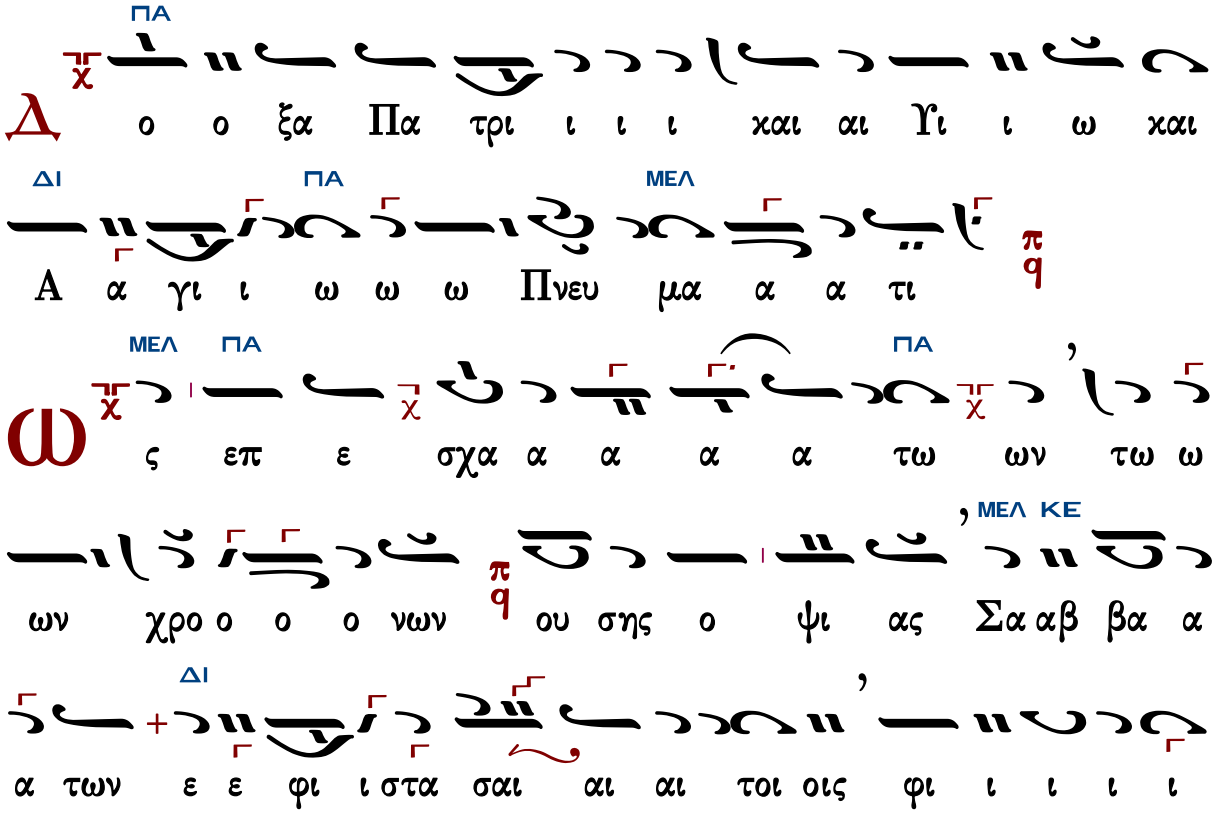

ΜΕΛ ΚΕ

λοις Χρι ι ι στε π/q και αι θα α αυ μα α α τι θα

ΜΕΛ

αυ μα α α βε βαι αι αι οις τη κε κλει σμε

ΠΑ ΜΕΛ ΠΑ

ε ε ε ε νη ει ει σο ο δω ω ω τω ων θυ

ΔΙ ΠΑ ΜΕΛ ΠΑ

ρων την εκ νε κρω ω ω ων σου Α α α α να α

ΜΕΛ ΚΕ

α α α στα α α α σιν π/q α αλλ ε ε ε πλη η η

ΔΙ

σας χα α ρα ας του ου ους Μα θη η η τας χ/q και

ΔΙ ΠΑ

Πνευ μα τος Α γι ι ου με ε τε ε δω ω ω

ΜΕΛ ΚΕ ΔΙ

κας α α αυ τοις π/q και ε ε ξου ου ου σι ι α

ΔΙ

αν ε ε ε ε νει ει ει ει μας χ/q α φε ε σε ε

ΠΑ

ω ω ως α μα α α α αρ τι ι ι ι ων

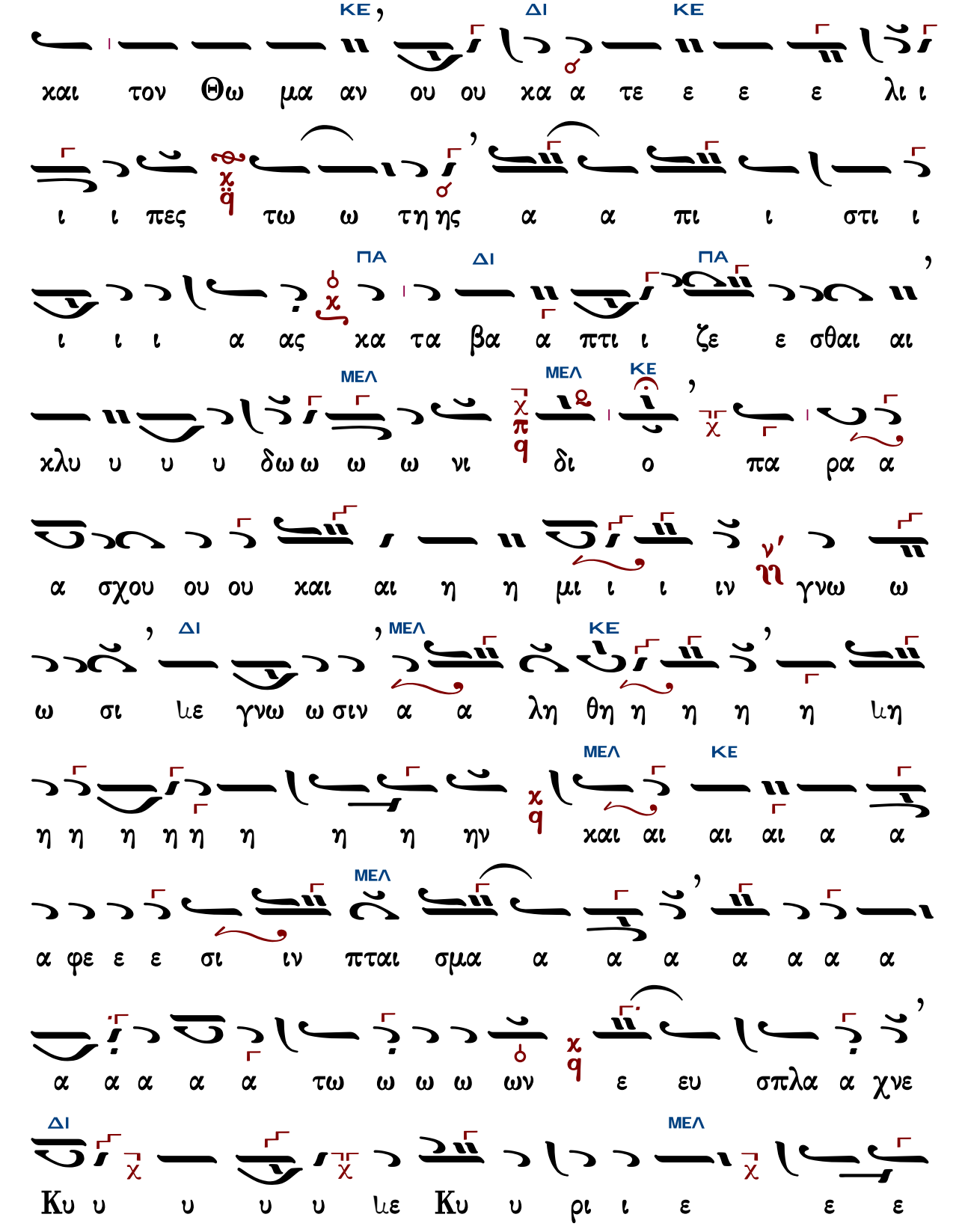
ΚΕ ΔΙ ΚΕ
χαι τον Θω μα αν ου ου χα α τε ε ε ε λι ι
ι ι πες τω ω τη ης α α πι ι στι ι
ΠΑ ΔΙ ΠΑ
ι ι ι α ας χα τα βα α πτι ι ζε ε σθαι αι
ΜΕΛ ΜΕΛ ΚΕ
χλυ υ υ υ δω ω ω ω νι δι ο πα ρα α
α σχου ου ου χαι αι η η μι ι ι ιν γνω ω
ΔΙ ΜΕΛ ΚΕ
ω σι με γνω ω σιν α α λη θη η η η η μη
ΜΕΛ ΚΕ
η η η η η η η η ην χαι αι αι αι α α
ΜΕΛ
α φε ε ε σι ιν πται σμα α α α α α α α
α α α α α τω ω ω ω ων ε ευ σπλα α χνε
ΔΙ ΜΕΛ
Κυ υ υ υ υ με Κυ υ ρι ι ε ε ε

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη (†2014)

Ἦχος λ̇ π̇ ϙ̈ Πα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσική Παρακλητική
2004 σ.489/1359#

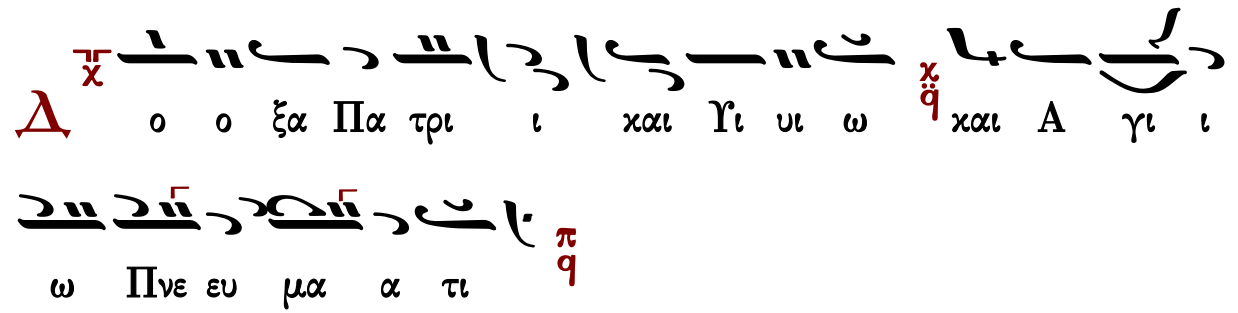

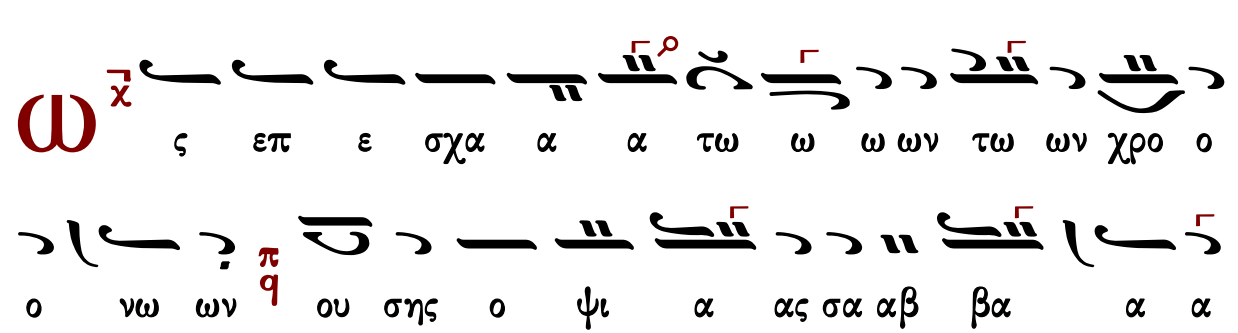

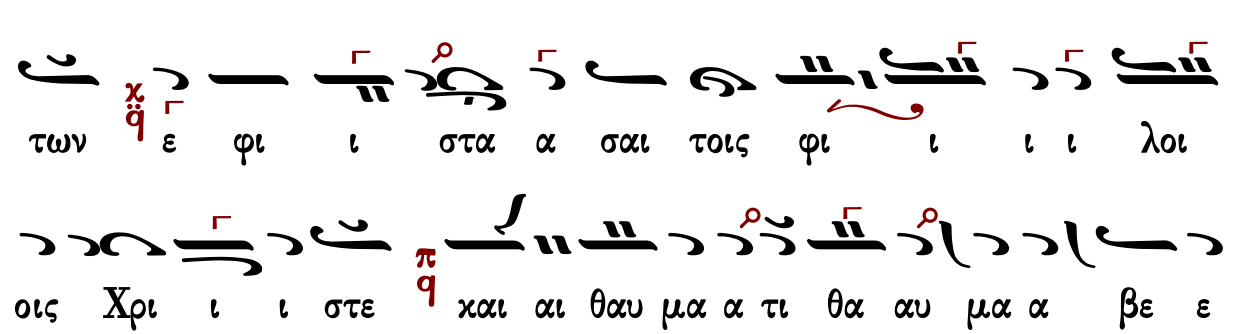

θυ υ ρων την εκ νε κρω ων σου ου α να α α α

στα α α α σιν α αλλ ε πλη η σας χα ρα α ας

τους μα α θη η η τας και αι Πνευ μα α τος α γι ι

ι ι ι ου ου με τε ε ε δω κα ας α α αυ

τοις και ε εξ ου ου σι α αν ε ε ε ε νει ει

ει ει μας α φε ε σε ε ως α α μαρ τι ι ων και

τον Θω μαν ου ου κα α τε ε ε λι ι ι ι ι

πες τω ω τη ης α πι στι ι ι ι ι α ας

κα τα βα πτι ι ζε ε ε σθαι κλυ υ υ υ υ δω ω

ω ω νι δι ο ο ο πα ρα σχου ου και αι η η

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Θεοτοκίον — Λουκᾶς Λουκᾶ

Ἐλευθερίου Γεωργιάδη (†2016)

Ἦχος λ π ϊ Πα

Ελευθερίου Γεωργιάδη
Τρίτομος ανθολογία τ. Β'
Ὄρθρος 1987 σ.594*

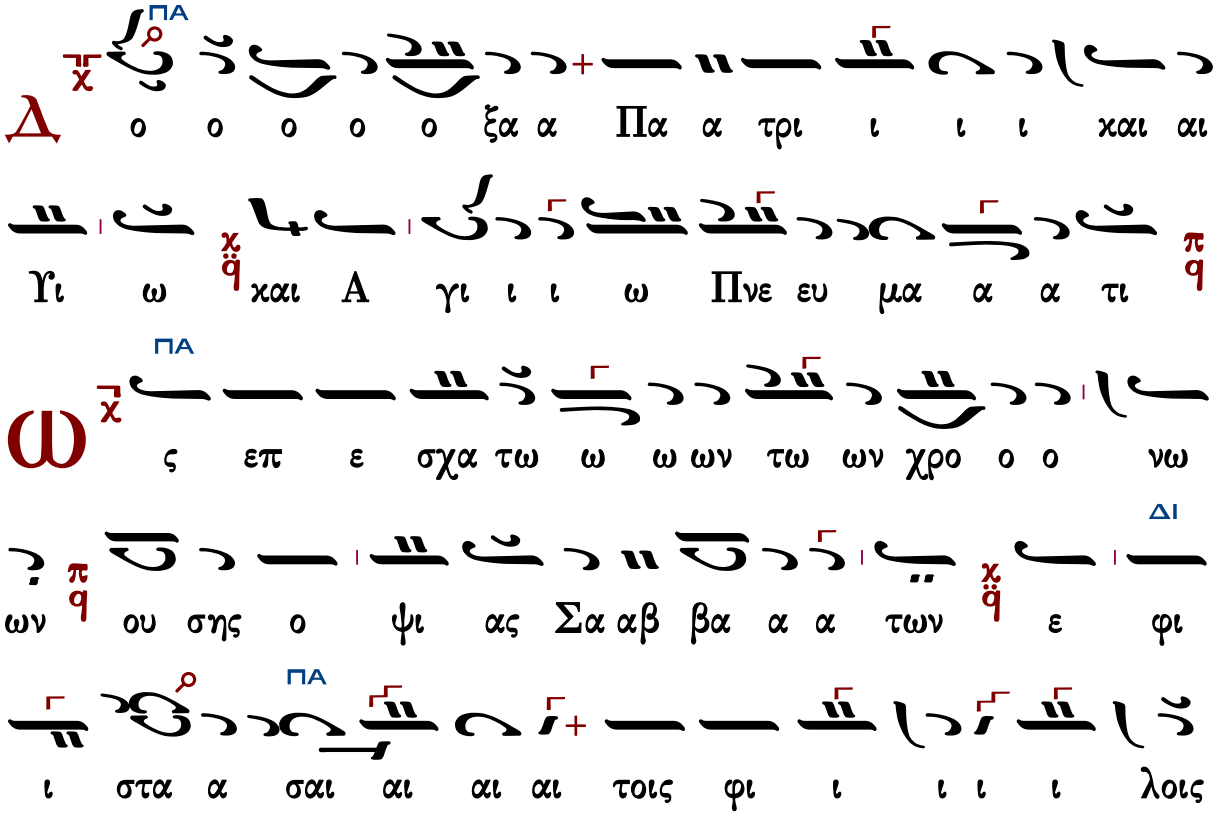

ΚΕ

Χρι ι ι στε π/q και αι θα αυ μα α α τι θα α αυ

ΔΙ

μα α α βε ε βαι αι αι οις χ/q τη κε κλει ει

ΠΑ

σμε ε ε ε ε νη ει σο δω ω των θυ ρων την εκ νε κρων

ΚΕ

σου ου Α να α α α α στα α α α σιν π/q α αλλ

ε ε πλη η η σας χα ρα ας του ου ους Μα α θη

ΔΙ

η η τας χ/q και Πνε ευ μα α α το ο ος Α

ΠΑ

α γι ι ι ι ι ι ι ου ου χ/q με τε ε ε

δω ω ω κα ας α α αυ τοις π/q και ε ε ξου ου

ΔΙ ΚΕ ΔΙ

σι α αν ε ε ε ε ε νει ει ει ει μας χ/q α φε ε

ΠΑ

σε ε ε ε ως α μα αρ τι ι ι ων π και

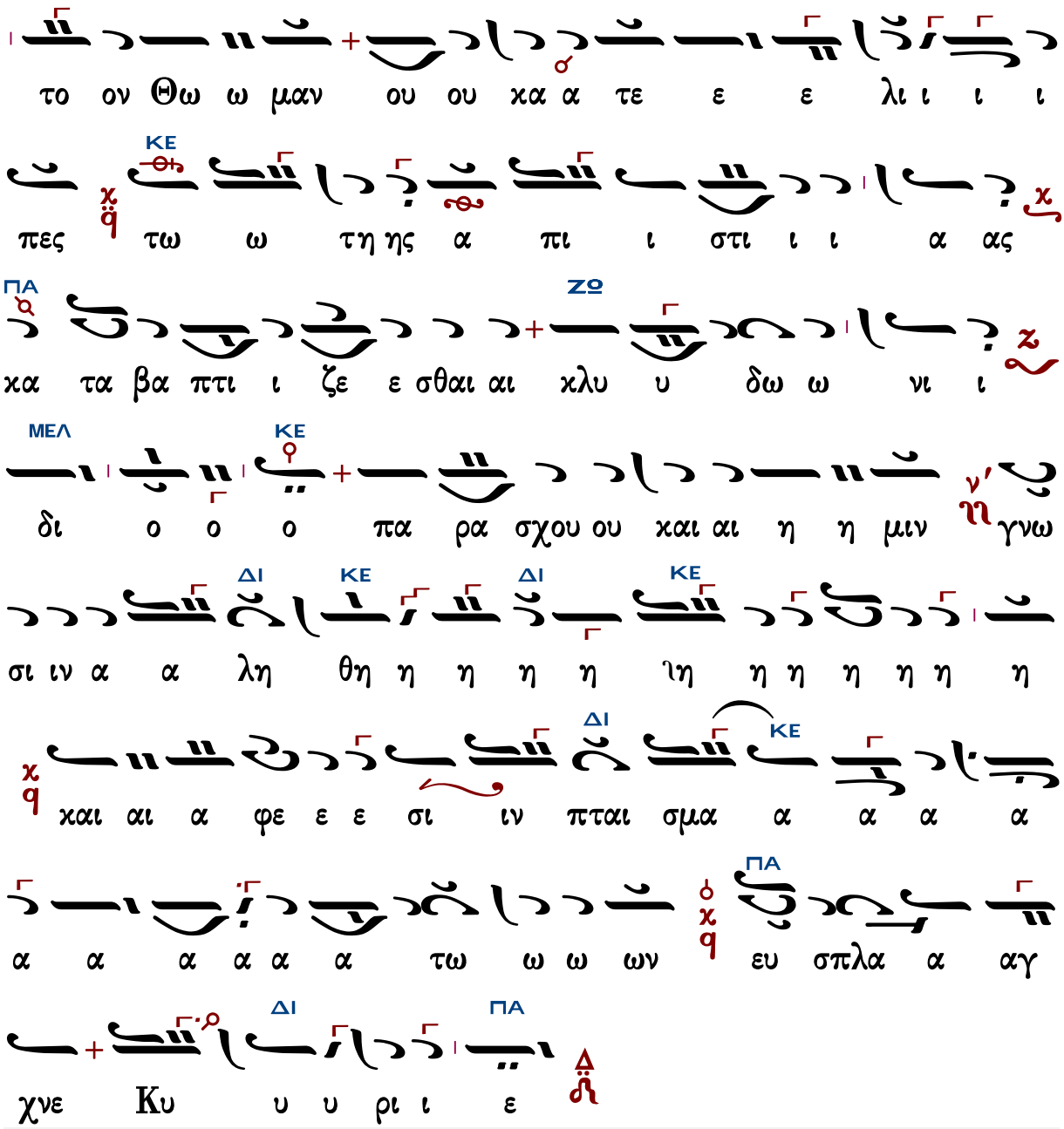

Γεράσιμος Μοναχός Ἁγιορείτης | Θεοτοκίον | Λουκᾶς Λουκᾶ

Κωνσταντίνου Λάμπρου

Ἦχος λ̀ π̀ ἀ Πα

Κωνσταντίνου Λάμπρου
Εωθινά Δοξαστικά 2020*

Δ
ο ο ο ο ξα Πα τρι ι ι ι και Υι ω
και α γι ι ω Πνευ μα α α τι
Ω
ς επ ε σχα α των τω ων θρο ο ο ο ο νων
ου ου σης ο ψι ας Σα αβ βα α α των ε ε φι στα σαι τοι
οις φι ι ι ι ι λοις Χρι ι ι στε και αι θαυ μα α τι
θα αυ μα βε βαι οι οι οις τη κε κλει σμε ε ε
νη ει ει σο ο δω των θυ ρω ω ων την εκ νε
κρω ω ω ων σου α α να α α α α στα α α α σιν
α αλλ ε πλη η σας χα ρα α ας του ου ους μα
α θη η η τας και Πνευ μα τος α α γι ι ι ου με ε τε

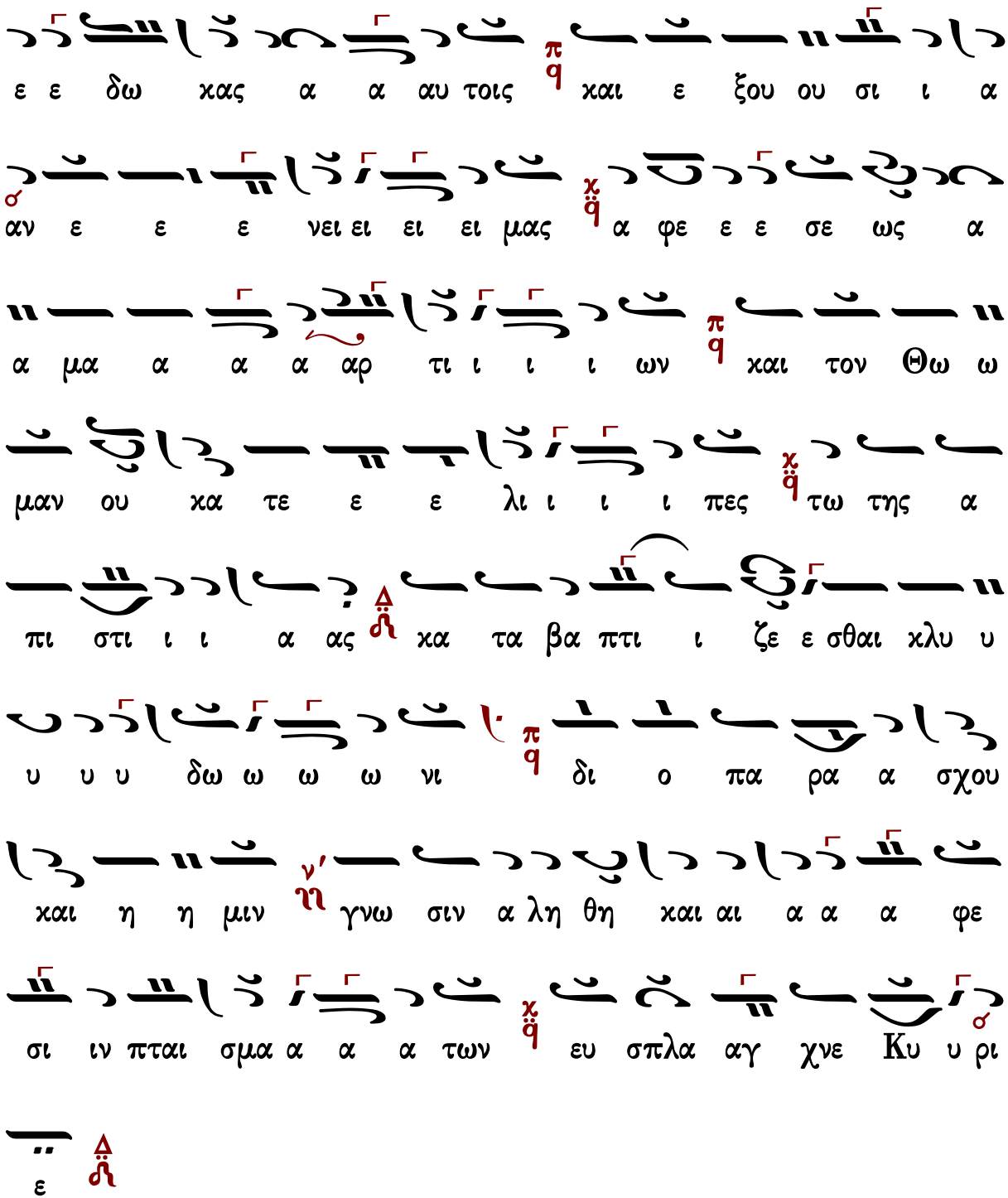

Θεοτοκίον

Πέτρου Ἐφεσίου

Ἦχος Δι

Κ αι νυν χαι α ει ει χαι εις τους αι ω νας των

αι ω νων α μην

Υ περ ευ λο γη με ε νη υ παρ χεις Θε ο

το κε Παρ θε ε ε ε ε νε δι α γαρ του

εκ σου σαρ κω θε εν τος ο Α δης η χμα λω ω

τι σται ο Α δαμ α να κε χλη ται η κα τα ρα νε νε

κρω ται η Ευ α η λευ θε ρω ται ο θα να τος τε

θα να α τω ται χαι η μεις ε ζω ο ποι η

η θη μεν δι ο α νυ μνουν τες βο ω ω μεν ευ

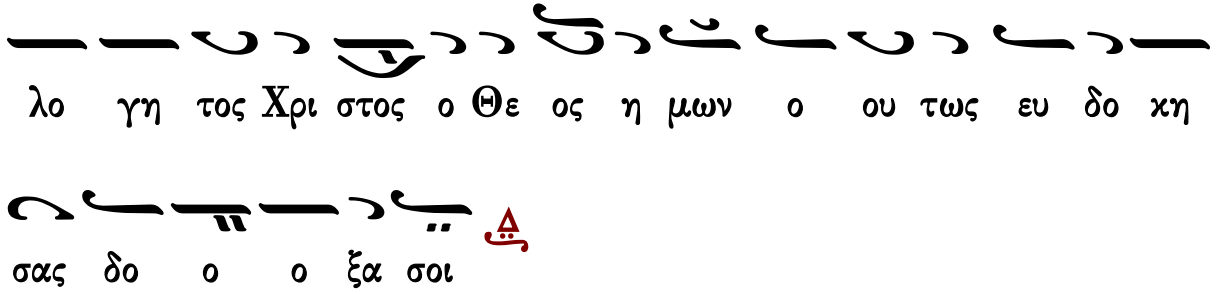

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Ἦχος Δι

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Ἁγία και Μεγάλη Εβδομάς
2004 σ.250*

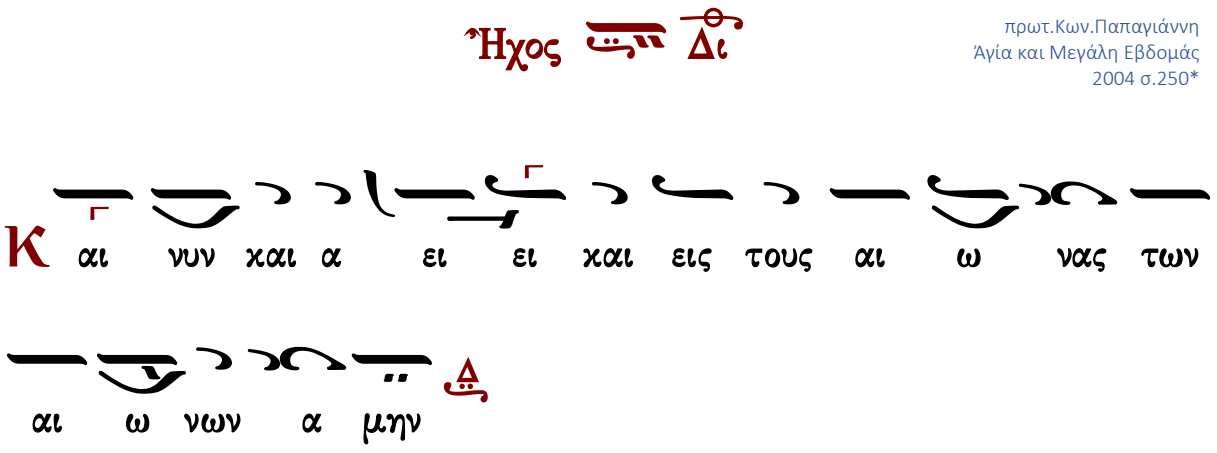

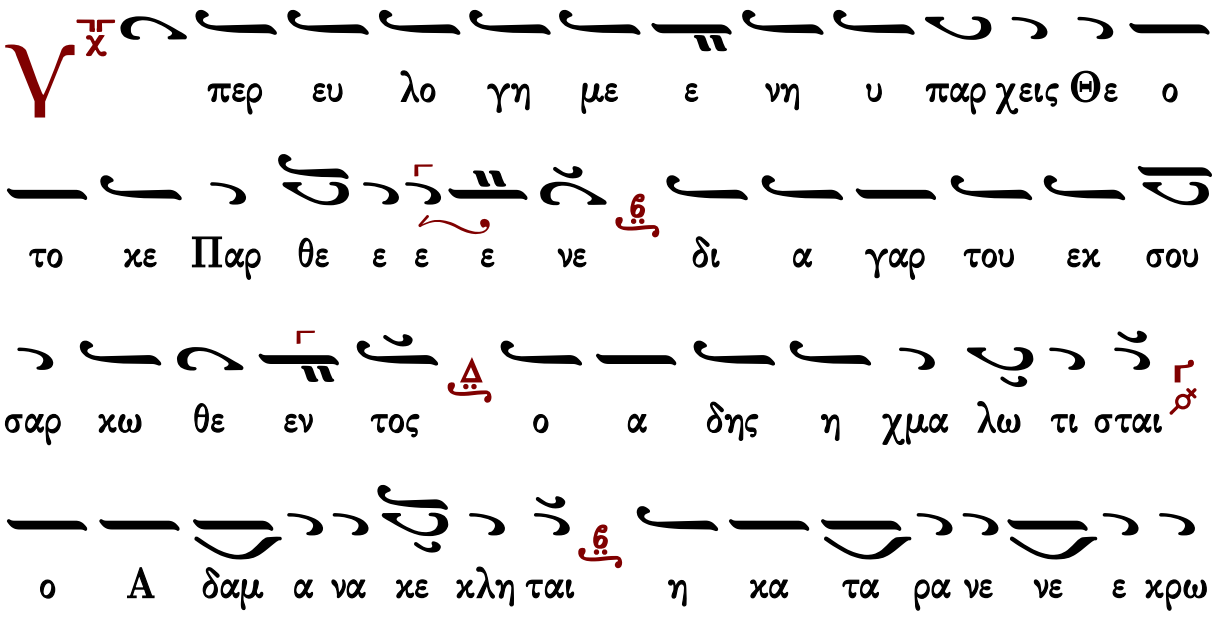

Δοξολογίαι

Πέτρου Λαμπαδαρίου τοῦ Πελοποννησίου (1730-1777)

σύντομος

Ἦχος λ π Πα

Πανδέκτη, Ὄρθρος 1851 σ. 595*

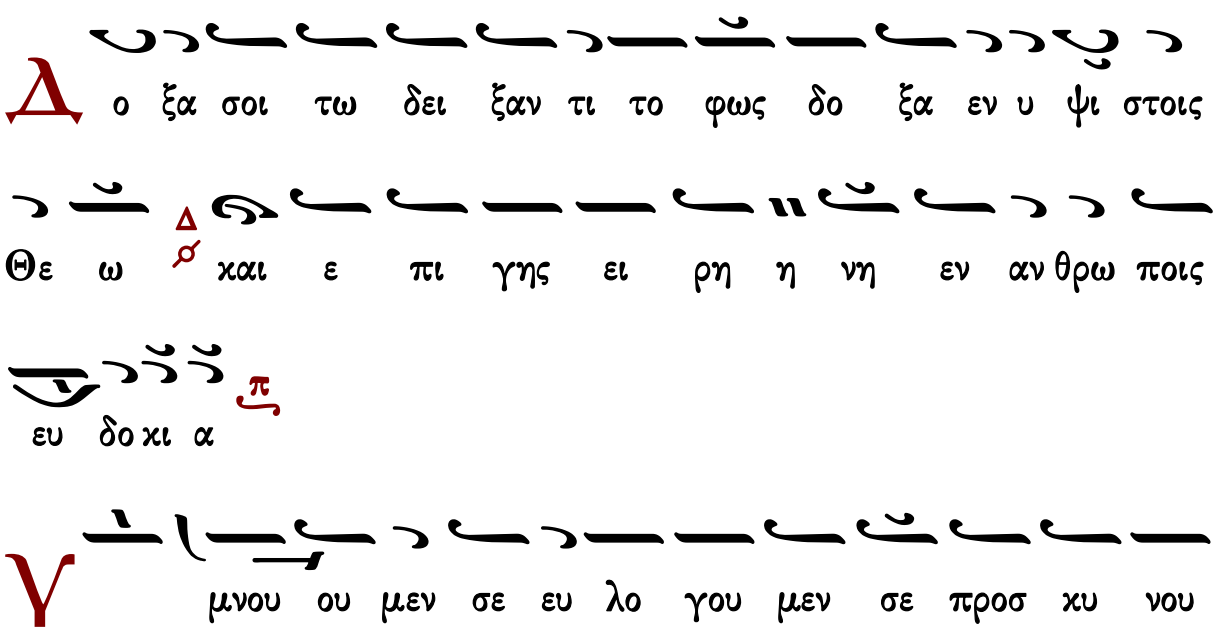

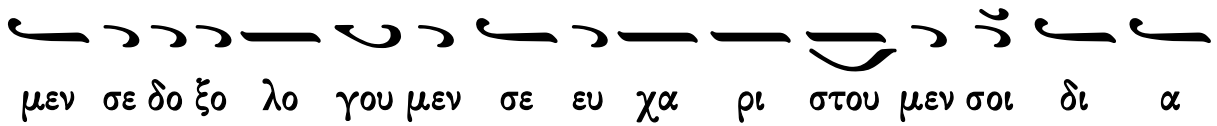

μεν σε δο ξο λο γου μεν σε ευ χα ρι στου μεν σοι δι α

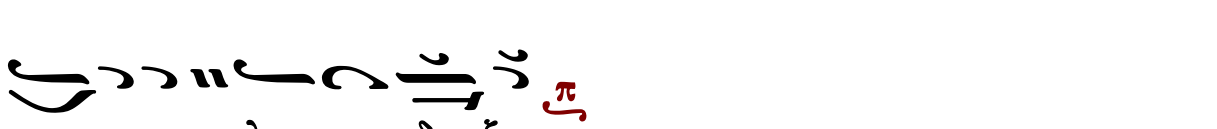

την μεγα α λην σου δο ξαν

Κ

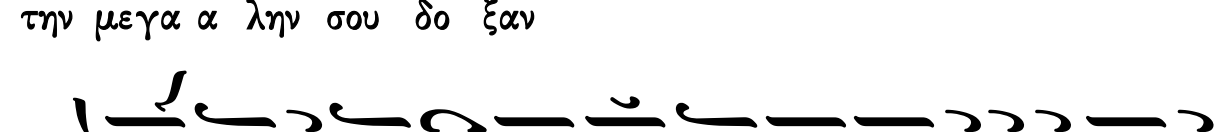

υ υ ρι ε βα σι λευ ε που ρα νι ε Θε ε ε

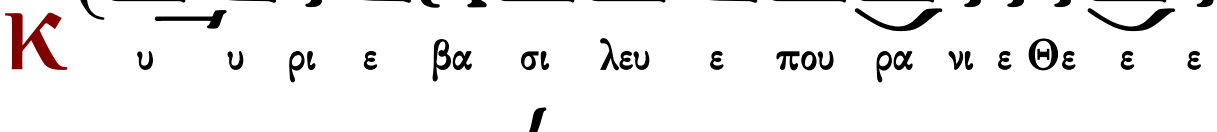

Πα τερ παν τοκρα τορ Κυ ρι ε Υι ε μο νο γε νες Ι η

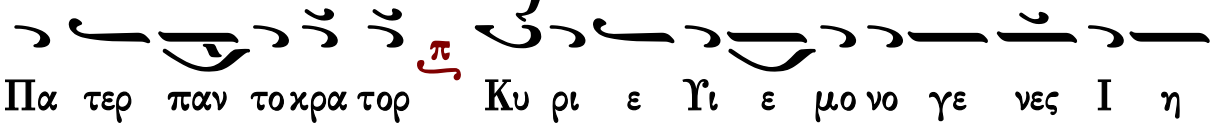

σου Χρι στε ε και α γι ον Πνευ μα

Κ

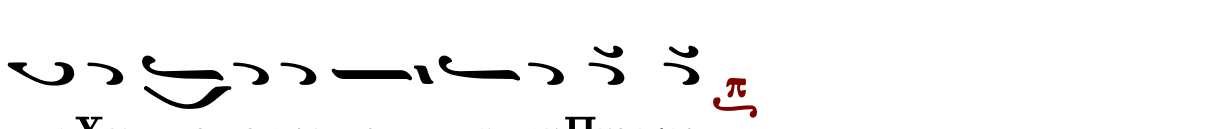

υ υ ρι ε ο Θε ος ο α μνος του Θε ου ο Υι

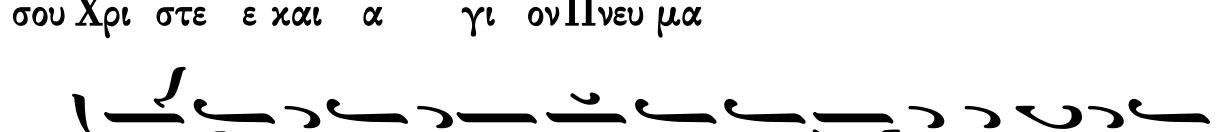

ο ος του Πα τρος ο αι αι ρων την α μαρ τι ι αν του

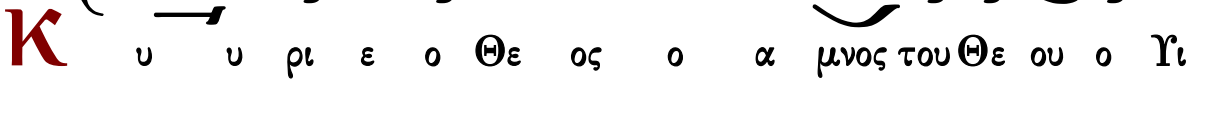

κο σμου ε λε η σον η μας ο αι αι ρων τας α

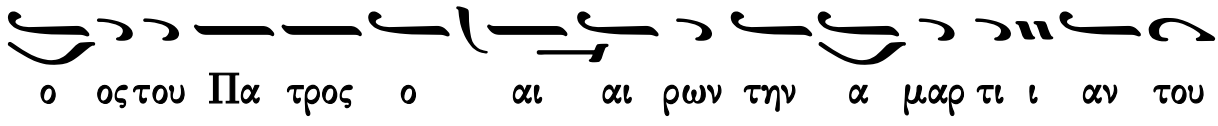

μαρ τι ι ας του κο σμου

Π

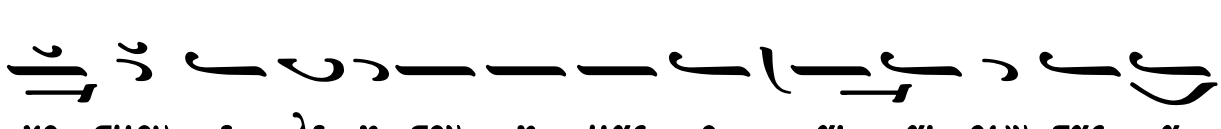

ροσ δε ξαι την δε η σιν η μων ο κα θη με νος εκ

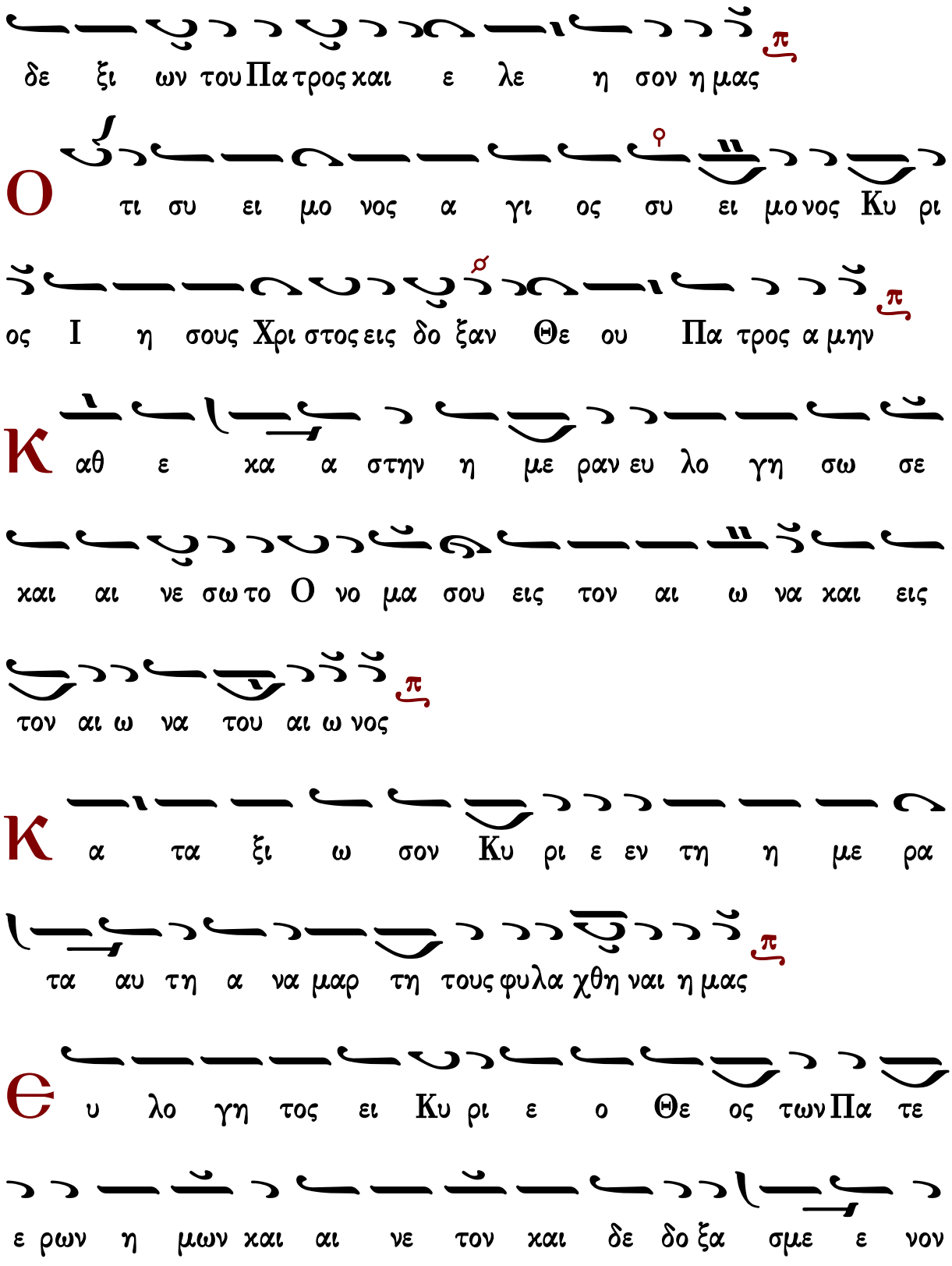
δε ξι ων του Πα τρος και ε λε η σον η μας
Ο τι συ ει μο νος α γι ος συ ει μο νος Κυ ρι
ος Ι η σους Χρι στος εις δο ξαν Θε ου Πα τρος α μην
Κ αθ ε κα α στην η με ραν ευ λο γη σω σε
και αι νε σω το Ο νο μα σου εις τον αι ω να και εις
τον αι ω να του αι ω νος
Κ α τα ξι ω σον Κυ ρι ε εν τη η με ρα
τα αυ τη α να μαρ τη τους φυλα χθη ναι η μας
Θ υ λο γη τος ει Κυ ρι ε ο Θε ος των Πα τε
ε ρων η μων και αι νε τον και δε δο ξα σμε ε νον

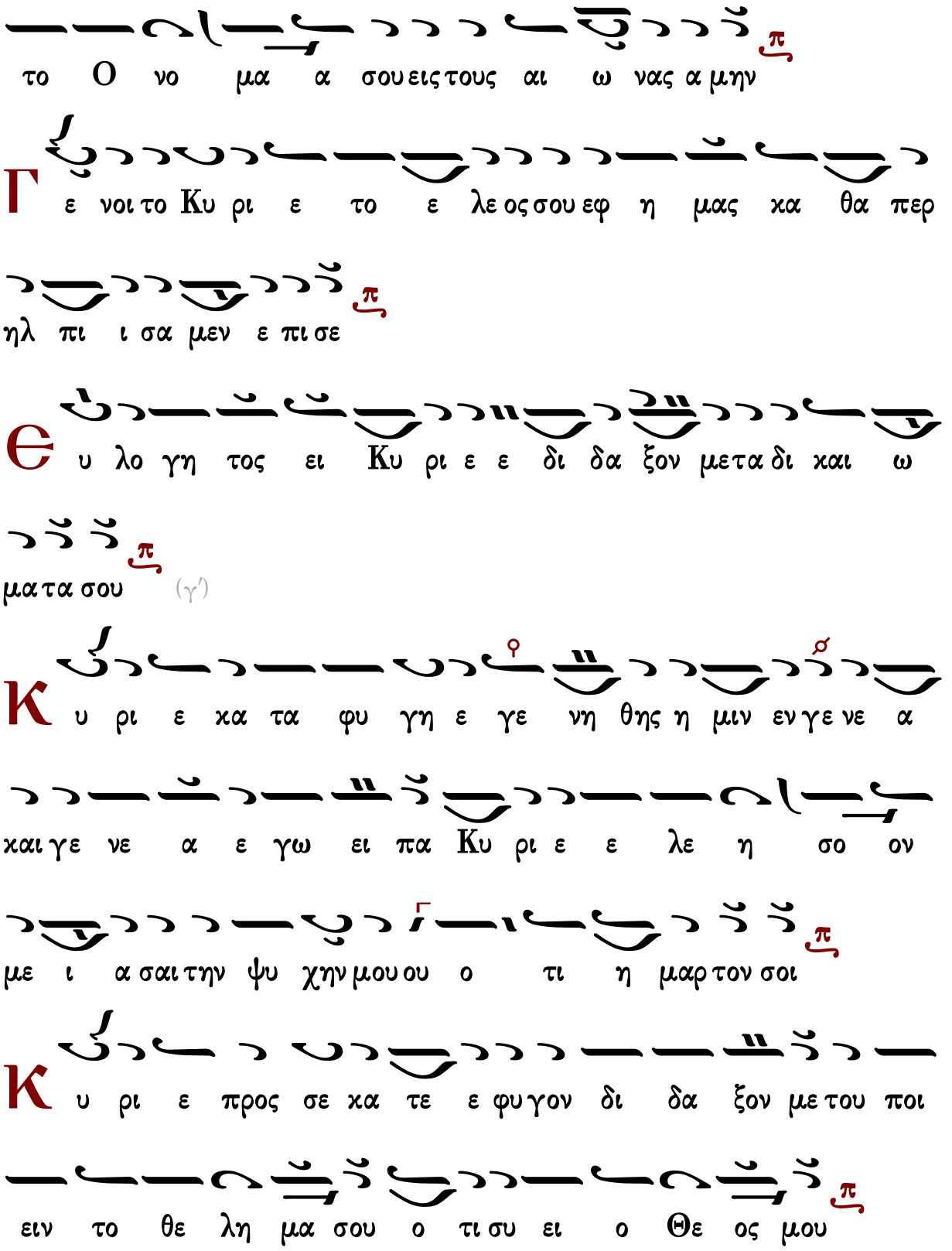
το O νο μα α σου εις τους αι ω νας α μην
Γ ε νοι το Κυ ρι ε το ε λε ος σου εφ η μας κα θα περ
ηλ πι ι σα μεν ε πι σε
Θ υ λο γη τος ει Κυ ρι ε ε δι δα ξον με τα δι και ω
μα τα σου (γ′)
Κ υ ρι ε κα τα φυ γη ε γε νη θης η μιν εν γε νε α
και γε νε α ε γω ει πα Κυ ρι ε ε λε η σο ον
με ι α σαι την ψυ χην μου ου ο τι η μαρ τον σοι
Κ υ ρι ε προς σε κα τε ε φυ γον δι δα ξον με του ποι
ειν το θε λη μα σου ο τι συ ει ο Θε ος μου

Ο τι πα ρα σοι πη γη ζω ης εν τω φω τι σου ο

ψο με θα φως π

Π α ρα τει νον το ε λε ος σου ου τοις γι νω σκου σι

σε π

Α γι ος ο Θε ος α γι ος Ι σχυ ρος α γι ος Α θα

νατος ε λε η σον η μας π (γ΄)

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα τι π

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω νων α

μην π

Α γι ος α θα νατος ε λε η σον η μας π χ

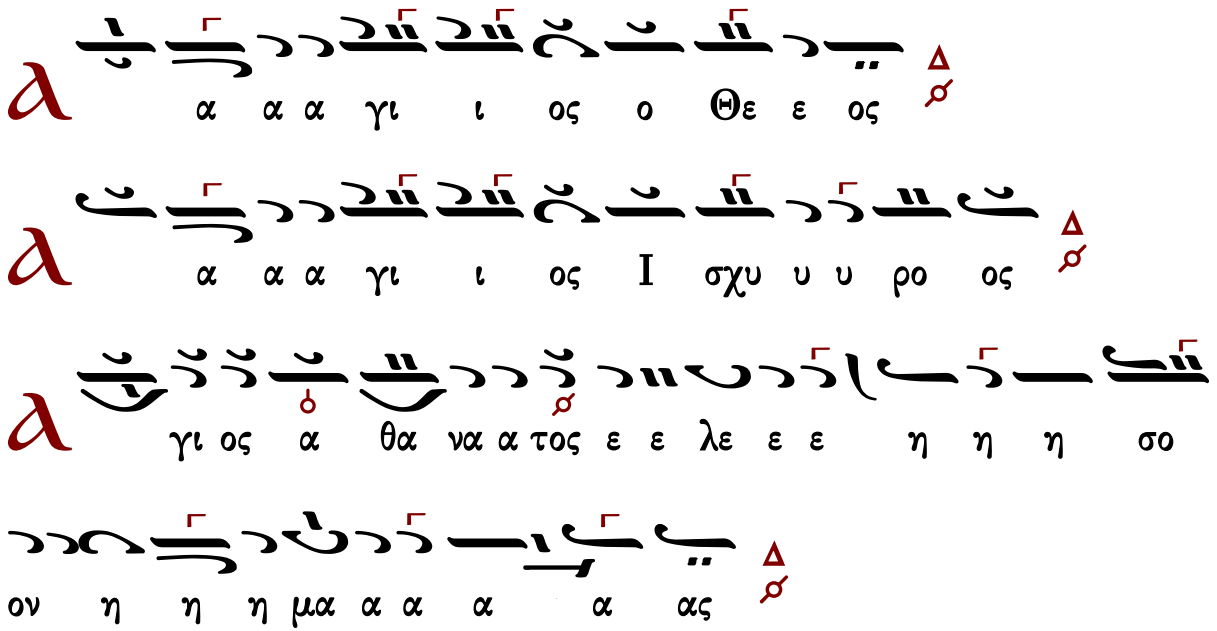

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Ἀναστάσιμον τροπάριον — Λουκᾶς Λουκᾶ

Μανουὴλ Πρωτοψάλτου (†1831)

σύντομος

Ἦχος λ π

Αναστασιματάριον
Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
1905 σ.305*

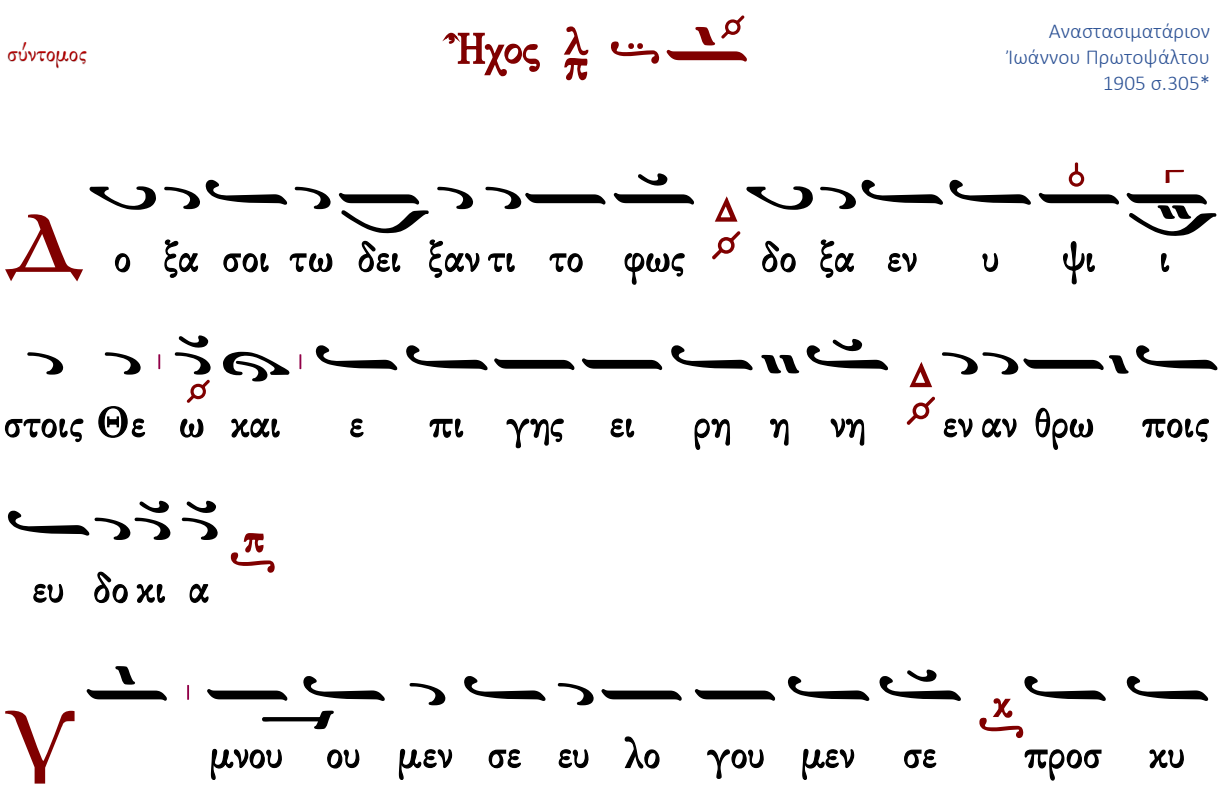

νου μεν σε δο ξο λο γου μεν σε ευ χα ρι στου μεν σοι δι

α την μεγα α λην σου δο ξαν

Κ υ υ ρι ε Βα σι λευ ε που ρα νι ε Θε ε Πα

τερ παν το κρα τορ Κυ ρι ε Υι ε μο νο γε νες Ι η

σου Χριστε ε και Α γι ον Πνευ μα

Κ υ υ ρι ε ο Θε ος ο α μνος του Θε ου ο Υι

ο ος του Πα τρος ο αι αι ρων την α μαρ τι ι αν του

κο σμου ε λε η σον η μας ο αι αι ρων τας α μαρ τι

ι ας του κο σμου

Π ροσ δε ξαι την δε η σιν η μων ο κα θη μενος εκ

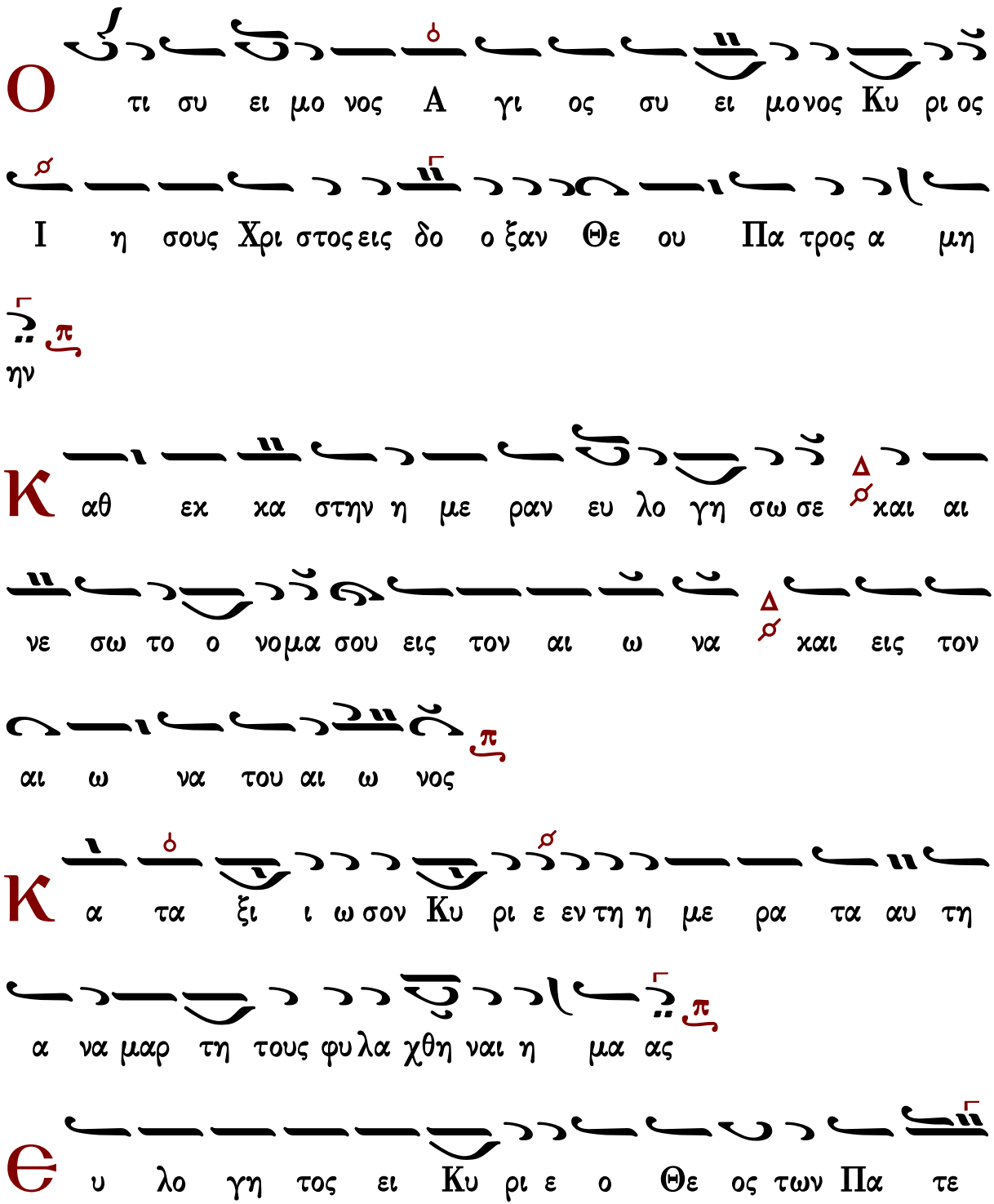
δε ξι ω ων του Πα τρος και ε λε η σον η μα ας
Ο τι συ ει μο νος Α γι ος συ ει μονος Κυ ρι ος
Ι η σους Χρι στος εις δο ο ξαν Θε ου Πα τρος α μη
ην
Κ αθ εκ κα στην η με ραν ευ λο γη σω σε και αι
νε σω το ο νομα σου εις τον αι ω να και εις τον
αι ω να του αι ω νος
Κ α τα ξι ι ω σον Κυ ρι ε εν τη η με ρα τα αυ τη
α να μαρ τη τους φυ λα χθη ναι η μα ας
Θ υ λο γη τος ει Κυ ρι ε ο Θε ος των Πα τε

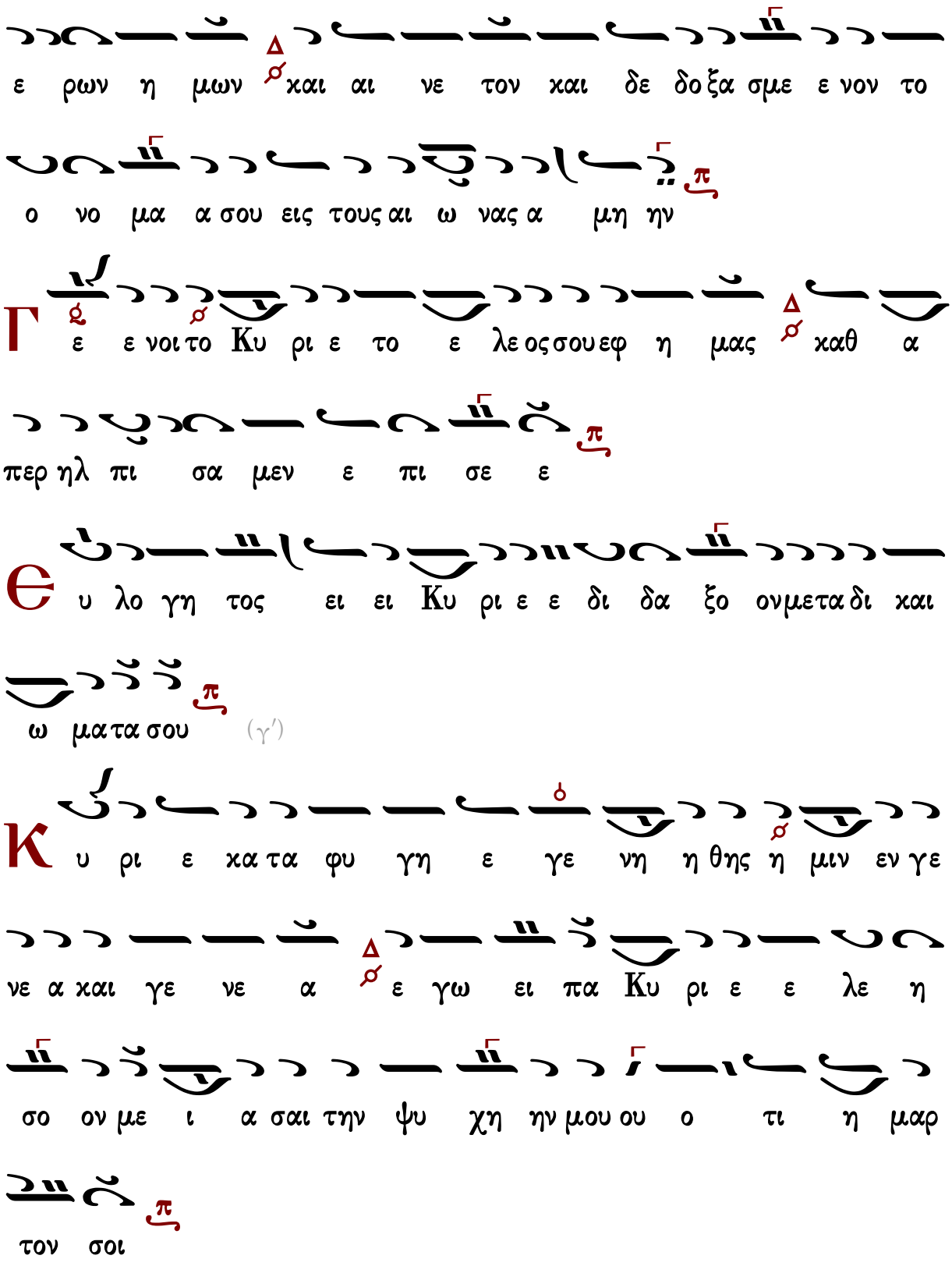
ε ρων η μων και αι νε τον και δε δο ξα σμε ε νον το
ο νο μα α σου εις τους αι ω νας α μη ην
Γ ε ε νοι το Κυ ρι ε το ε λε ος σου εφ η μας καθ α
περ ηλ πι σα μεν ε πι σε ε
Θ υ λο γη τος ει ει Κυ ρι ε ε δι δα ξο ον με τα δι και
ω μα τα σου (γ′)
Κ υ ρι ε κα τα φυ γη ε γε νη η θης η μιν εν γε
νε α και γε νε α ε γω ει πα Κυ ρι ε ε λε η
σο ον με ι α σαι την ψυ χη ην μου ου ο τι η μαρ
τον σοι

Κ υ ρι ε προς σε κα τε φυ γον δι δα ξο ον με του

ποι ειν το θε λη μα α σου ο τι συ ει ο Θε ος

μου

Ο τι πα ρα σοι πη γη ζω ης εν τω φω τι σου ο

ψο μεθα φω ως

Π α ρα τει νον το ε λε ο ος σου ου τοις γι νω σκου σι

σε

Α γι ος ο Θε ος Α α γι ος Ι σχυ ρος Α γι ος α

θα νατος ε λε η σον η μα ας (γ′)

Δ ο ξα Πα τρι ι και Υι ω και α γι ω Πνευ

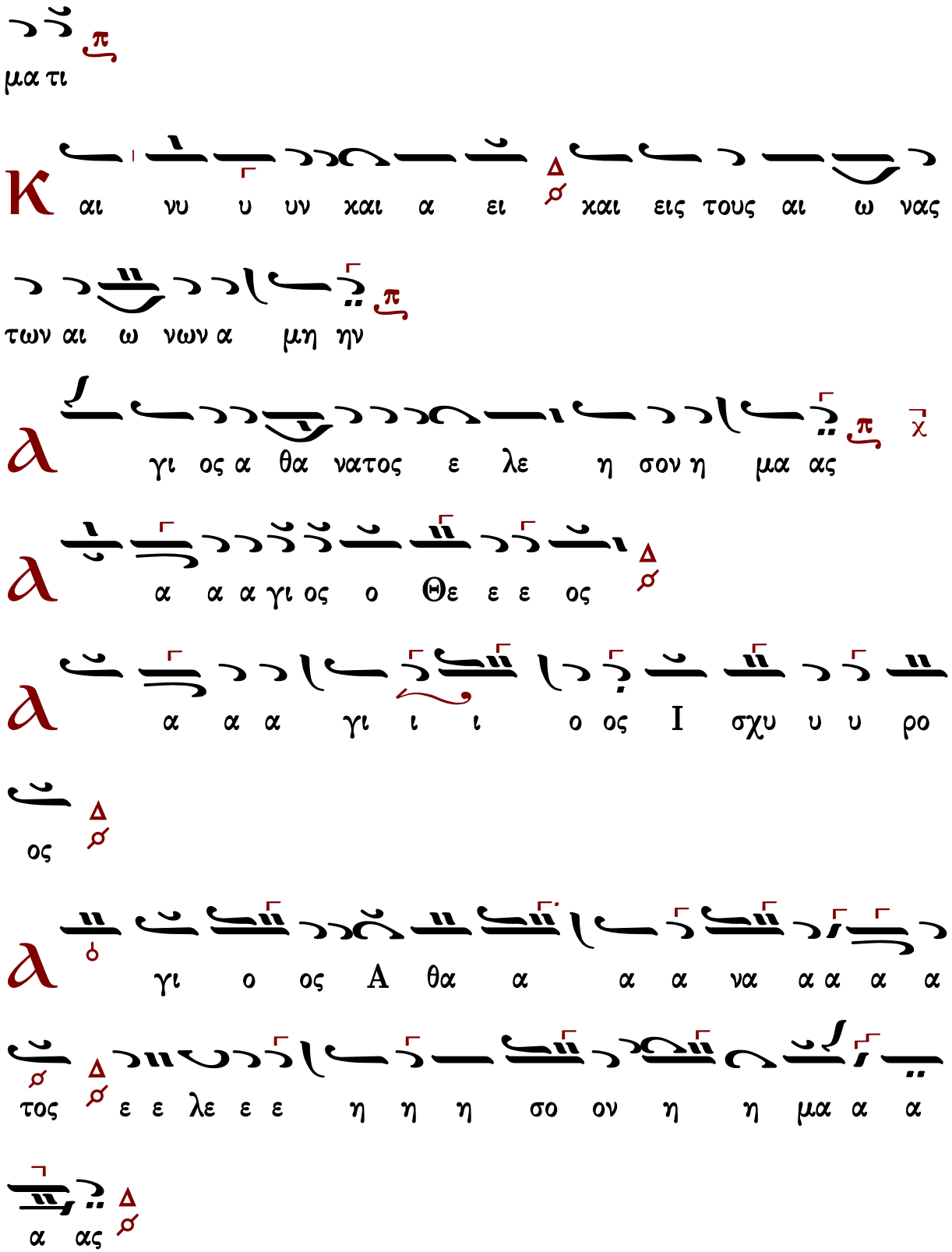
μα τι
Κ αι νυ υ υν χαι α ει χαι εις τους αι ω νας
των αι ω νων α μη ην
γι ος α θα νατος ε λε η σον η μα ας χ
α α α γι ος ο Θε ε ε ος
α α α γι ι ι ο ος Ι σχυ υ υ ρο
ος
γι ο ος Α θα α α α να α α α α
τος ε ε λε ε ε η η η σο ον η η μα α α
α ας

Μιχαήλ Χατζηαθανασίου (1880-1948)

Εἱρμολογικὴ

Ἦχος λ πλ. δ Πα

Μιχαήλ Χατζηαθανασίου
Μουσική Ζωοδόχος Πηγή
1975 σ.63*

Δ ο ξα σοι τω δει ξαν τι το φως δο ξα εν υ

ψι ι στοις Θε ω και ε πι γης ει ρη νη

εν αν θρω ποις ευ δο κι α

Υ μνου μεν σε ευ λο γου μεν σε προσ κυ

νου μεν σε δο ξο λο γου μεν σε ευ χα ρι στου μεν

σοι δι α την με γα α α λην σου δο ξαν

Κ υ ρι ε Βα σι λευ ε που ρα νι ε Θε

ε ε ε Πα τερ παν το κρα τορ Κυ ρι ε Υι ε μο νο

γε νες Ι η σου Χρι στε ε και α γι ον Πνευ

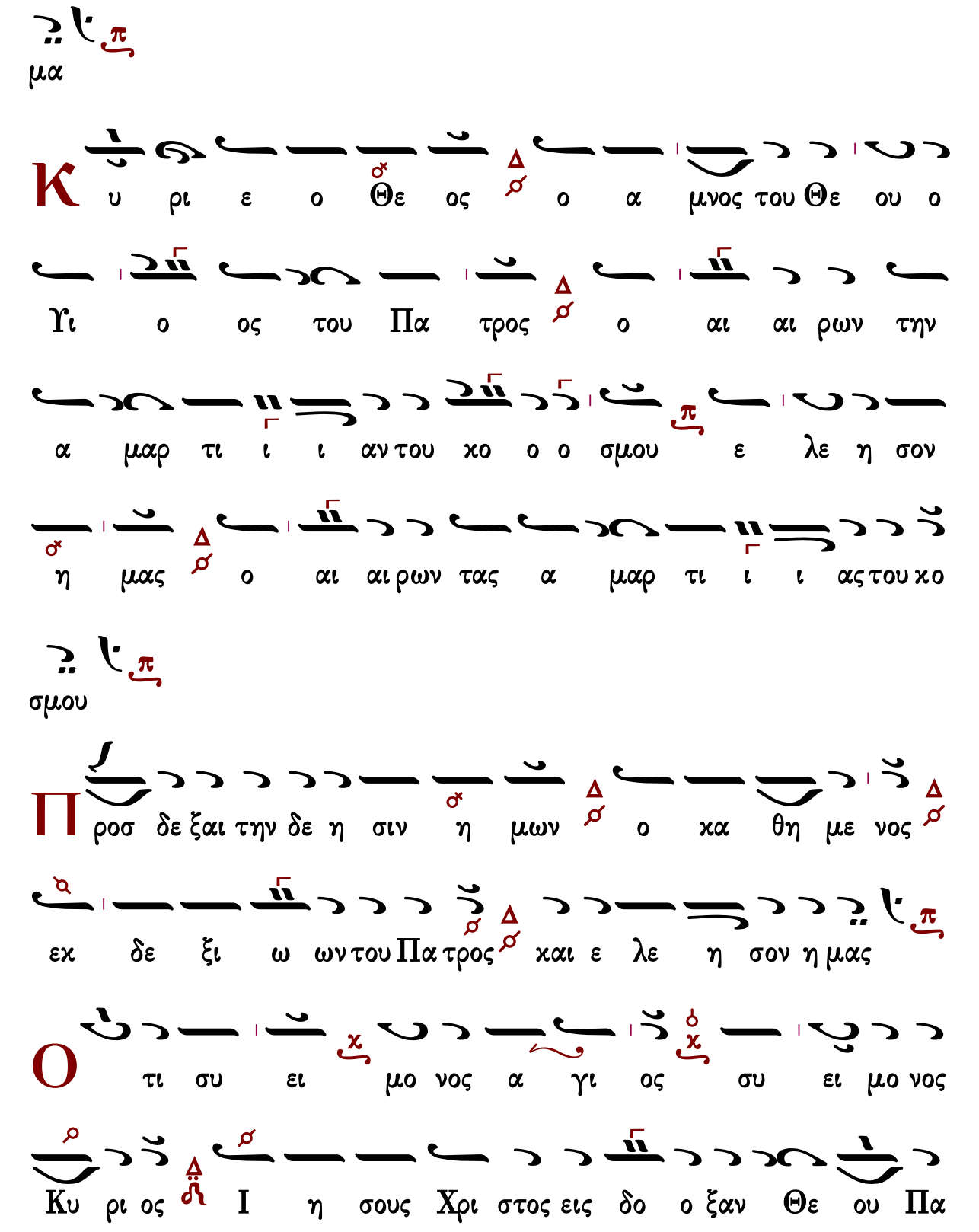
μα
Κ υ ρι ε ο Θε ος ο α μνος του Θε ου ο
Υι ο ος του Πα τρος ο αι αι ρων την
α μαρ τι ι ι αν του χο ο ο σμου ε λε η σον
η μας ο αι αι ρων τας α μαρ τι ι ι ας του χο
σμου
Π ροσ δε ξαι την δε η σιν η μων ο κα θη με νος
εκ δε ξι ω ων του Πα τρος και ε λε η σον η μας
Ο τι συ ει μο νος α γι ος συ ει μο νος
Κυ ρι ος Ι η σους Χρι στος εις δο ο ξαν Θε ου Πα

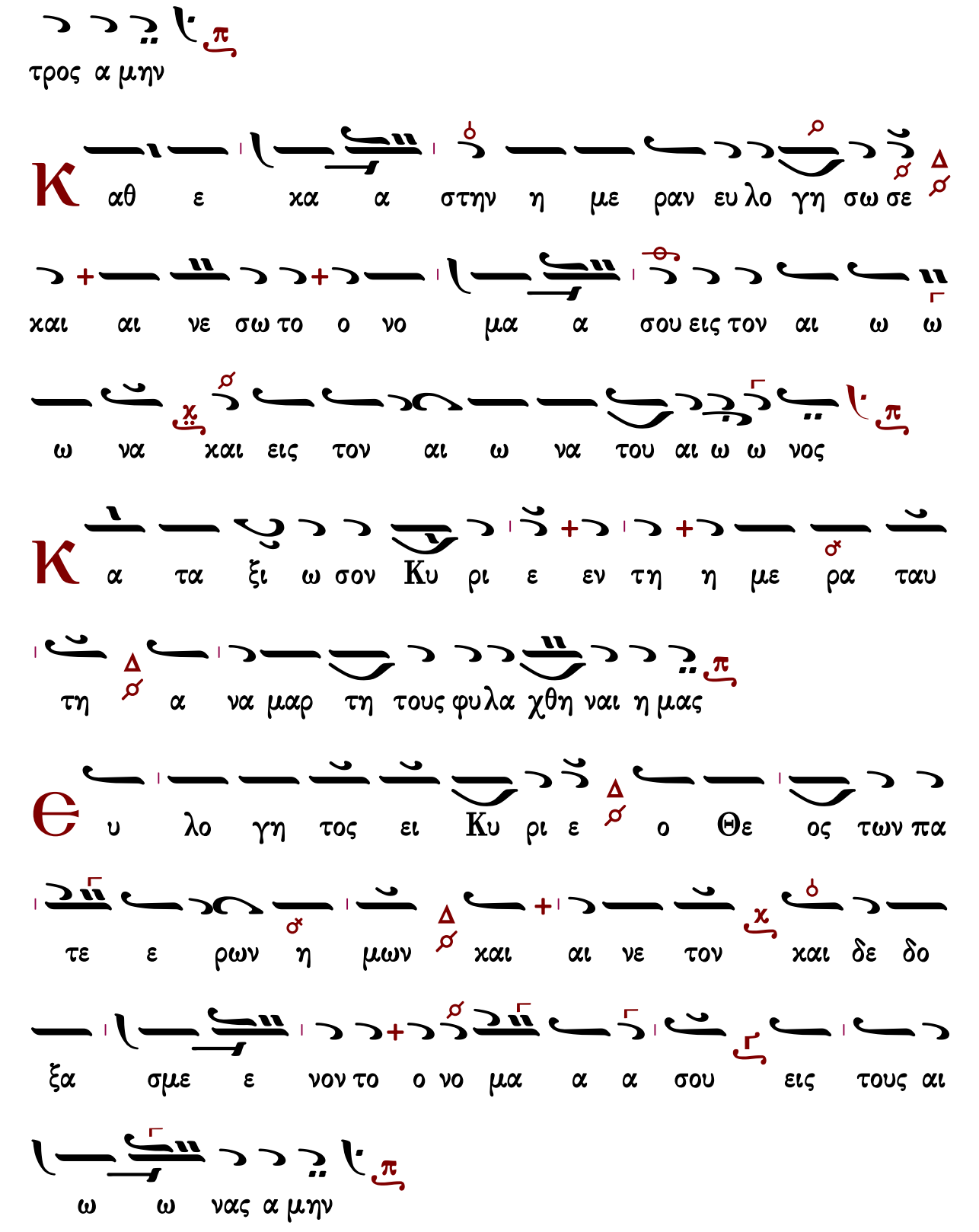
τρος α μην
Κ αθ ε κα α στην η με ραν ευ λο γη σω σε
και αι νε σω το ο νο μα α σου εις τον αι ω ω
ω να και εις τον αι ω να του αι ω ω νος
Κ α τα ξι ω σον Κυ ρι ε εν τη η με ρα ταυ
τη α να μαρ τη τους φυλα χθη ναι η μας
Θ υ λο γη τος ει Κυ ρι ε ο Θε ος των πα
τε ε ρων η μων και αι νε τον και δε δο
ξα σμε ε νον το ο νο μα α α σου εις τους αι
ω ω νας α μην

Γ
ε νοι το Κυ ρι ε το ε λε ος σου εφ η μας κα
θα περ ηλ πι σα μεν ε πι σε
Θ
υ λο γη τος ει ει Κυ ρι ε δι δα ξο ον με τα δι
και ω μα τα σου
(6')
Θ
υ λο γη το ος ει ει Κυ ρι ε ε ε ε ε ε ε
ε δι δα ξο ο ο ον με τα δι και ω μα τα σου
Κ
υ ρι ε κα τα φυ γη ε γε νη θης η μιν εν γε νε α
και γε νε α ε γω ει ει πα Κυ ρι ε
ε λε η σο ον με ι α σαι την ψυ χη ην μου ου ο
τι η μαρ τον σοι

Κ

υ ρι ε προς σε κα τε ε φυ γον δι δα ξον

με του ποι ειν το θε λη μα α σου ο τι συ ει ο

Θε ος μου

Ο

τι πα ρα σοι πη γη ζω ης εν τω φω τι

σου ο ψο μεθα φως

Π

α ρα τει ει ει νον το ε λε ο ος σου ου τοις γι

νω σκου σι σε

α

γι ος ο Θε ος α α γι ος ι σχυ ρος α γι ος

α θα νατος ε λε η σον η μας

(β')

α

γι ος ο Θε ος α γι ος ι σχυ ρος α γι

ος α θα νατος ε λε η σον η μας
Δ ο ξα Πα τρι ι και Υι ω και α γι ω Πνευ
μα τι
Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι
ω νων α μην
α γι ος α θα νατος ε λε η σον η μας
Ἀσματικόν
α α α γι ι ος ο ο Θε ε ος
α α α γι ι ος ι ι σχυ υ ρος
α α γι ο ο ο ο ος α θα α α α
α α να α α α α τος ε λε ε η σο ο

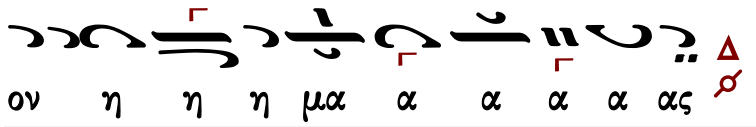

Γαβριὴλ Κουντιάδου (†1965)

Ἦχος λ Πα

Γαβριὴλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
Μουσικὸν Πεντηκοστάριον
1η ἔκδοση 1931-1935
ἐπανέκδοση 1991 σ.456*

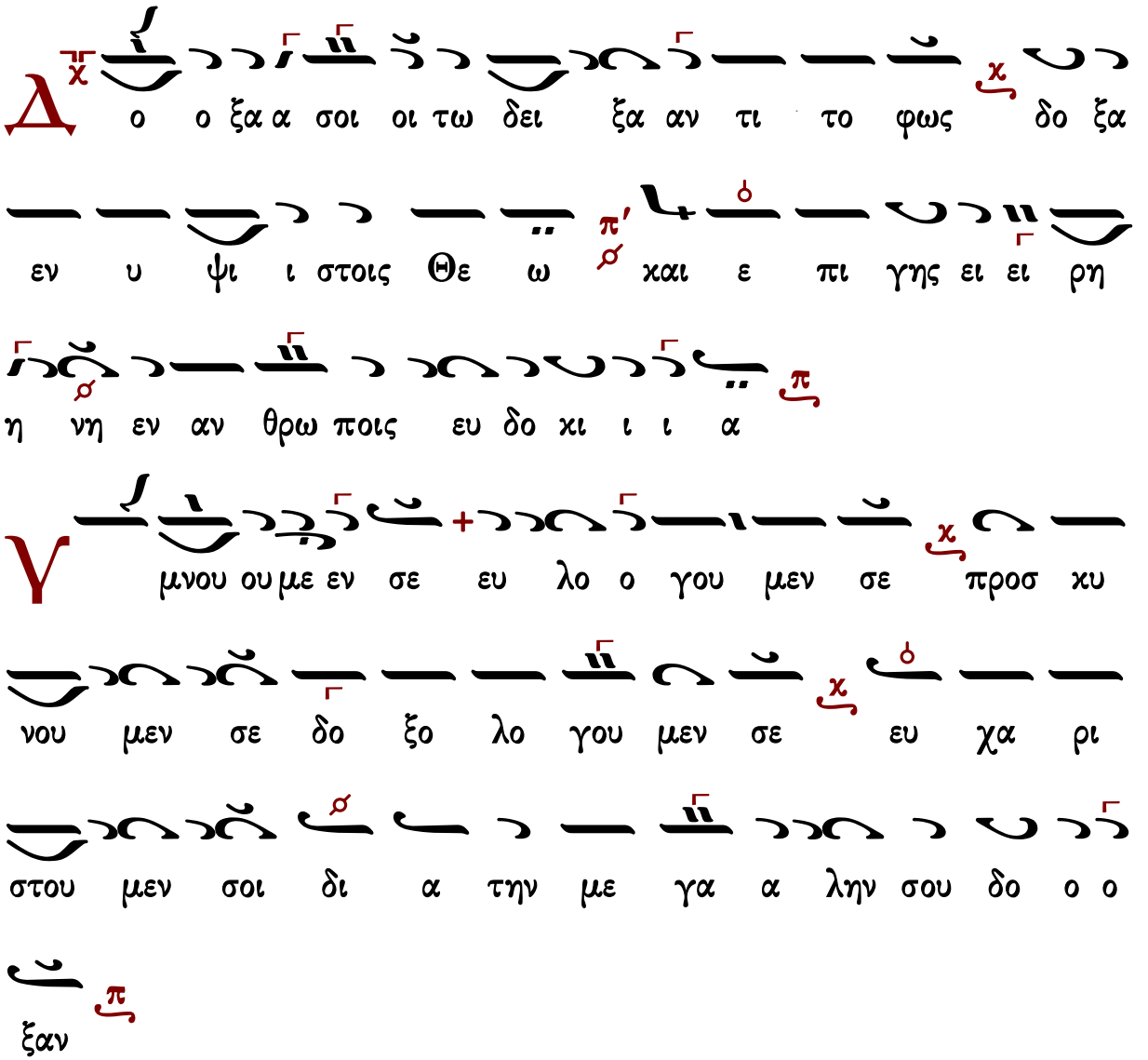

Κ υ υ ρι ε ε βα σι λευ ε που ρα νι ε

Θε ε Πα τερ παν το κρα α α τορ Κυ ρι ε Υι

ε μο ο νο γε νες Ι η η σου Χρι στε και αι

α α γι ον Πνε ε ευ μα

Κ υ υ ρι ε ε ο Θε ος ο α μνο ος του

Θε ου ο Υι ο ος του Πα τρος ο αι αι αι

ρων την α μαρ τι ι αν του κο ο ο σμου ε λε η η

σον η μα ας ο ο αι αι ρων τας α μαρ τι ι

ι ας του κο ο ο σμου

Π ρο οσ δε ε ξαι αι την δε η η σιν η μων ο κα

α θη με νος εκ δε ξι ω ω ων του Πα τρος και

ε λε η σον η μα ας

Ο τι συ ει μο νος α α γι ι ος συ

ει ει μο νο ος Κυ υ ρι ος Ι η σους Χρι στος εις

δο ο ο ξαν Θε ου Πα τρος α μη ην

Κ αθ ε κα α α στην η με ρα αν ευ λο γη

σω σε και αι νε ε σω το ο ο νο μα α σου εις τον

αι ω ω ω να και εις τον αι ω ω να του αι

ω ω ω νος

Κ α τα ξι ι ω σον Κυ υ ρι ι ε εν τη

η με ρα α τα αυ τη α να μαρ τη η η τους φυ λα

χθη η ναι η μα ας

Θ υ λο γη το ος ει ει ει Κυ υ ρι ι ε

ο Θε ο ος των πα τε ε ε ρων η μω ων και αι

νε τον και δε δο ξα σμε ε ε νον το ο νο ο

μα α σου εις τους αι ω ω ω νας α μη ην

Γ ε ε νοι το ο Κυ ρι ι ε το ε λε ος σου εφ η

μας κα θα α α περ ηλ πι ι σα μεν ε πι σε ε

Θ υ λο γη το ος ει ει ει Κυ υ ρι ι ε ε

ε ε ε ε ε ε ε δι δα α ξο ον με τα α δι και ω μα

τα α σου
(6')
Θ υ λο γη το ος ει ει Κυ υ υ υ ρι ι ε ε
ε ε ε ε ε ε ε δι δα α ξο ον με τα α δι και ω μα
τα α σου
Κ υ ρι ε κα τα φυ γη ε γε νη η θης η μι ιν
εν γε νε α και γε νε α α ε γω ει ει ει ει
πα Κυ υ ρι ι ε ε λε η η σο ον με ι ι
α σαι την ψυ χη η ην μου ο τι η η μαρ
το ον σοι
Κ υ υ ρι ι ε προς σε κα τε ε φυ γον δι δα ξο

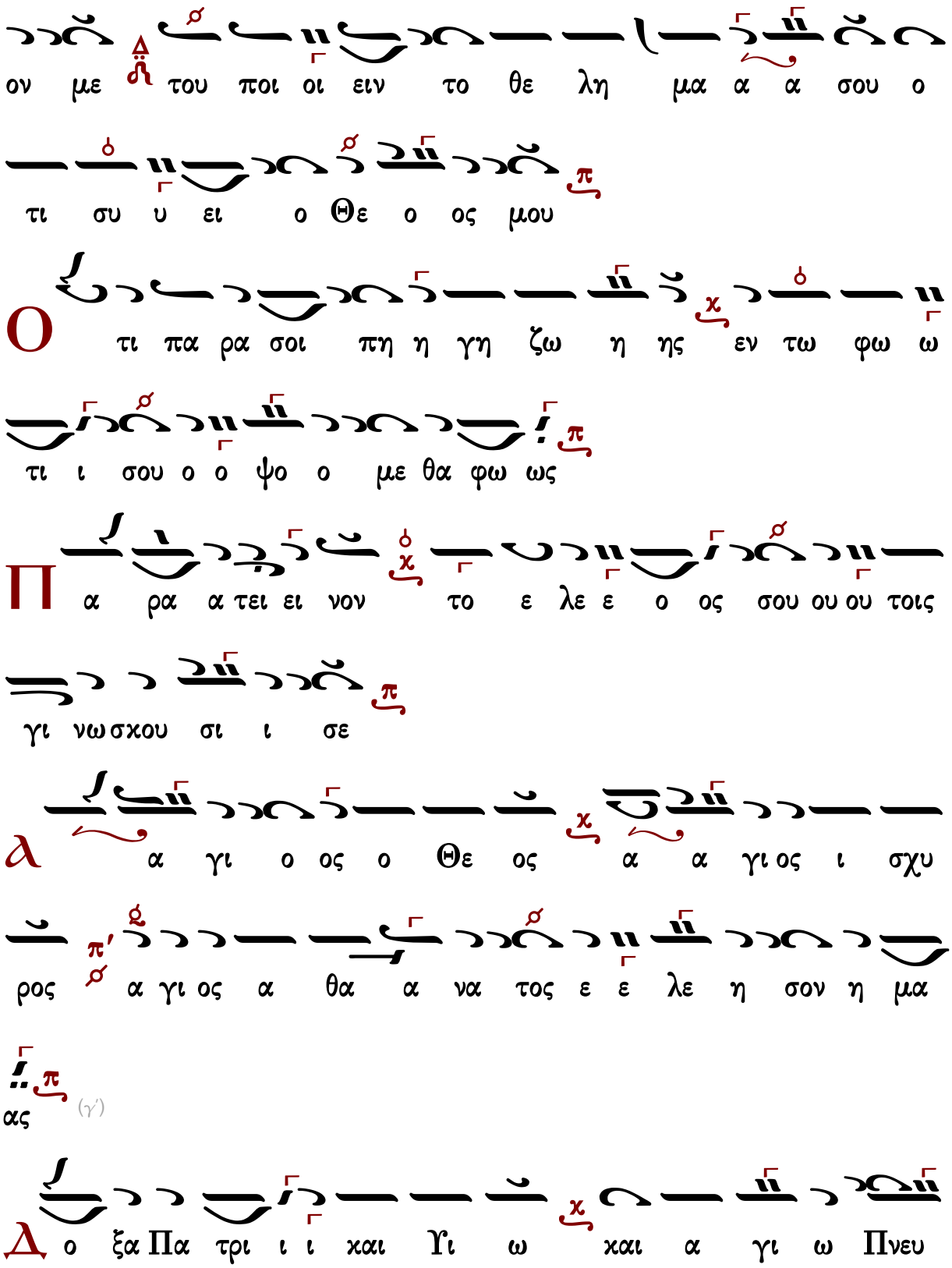
ον με του ποι οι ειν το θε λη μα α α σου ο
τι συ υ ει ο Θε ο ος μου
Ο τι πα ρα σοι πη η γη ζω η ης εν τω φω ω
τι ι σου ο ο ψο ο με θα φω ως
Π α ρα α τει ει νον το ε λε ε ο ος σου ου ου τοις
γι νω σχου σι ι σε
α α γι ο ος ο Θε ος α α γι ος ι σχυ
ρος α γι ος α θα α να τος ε ε λε η σον η μα
ας (γ')
Δ ο ξα Πα τρι ι ι και Υι ω και α γι ω Πνευ

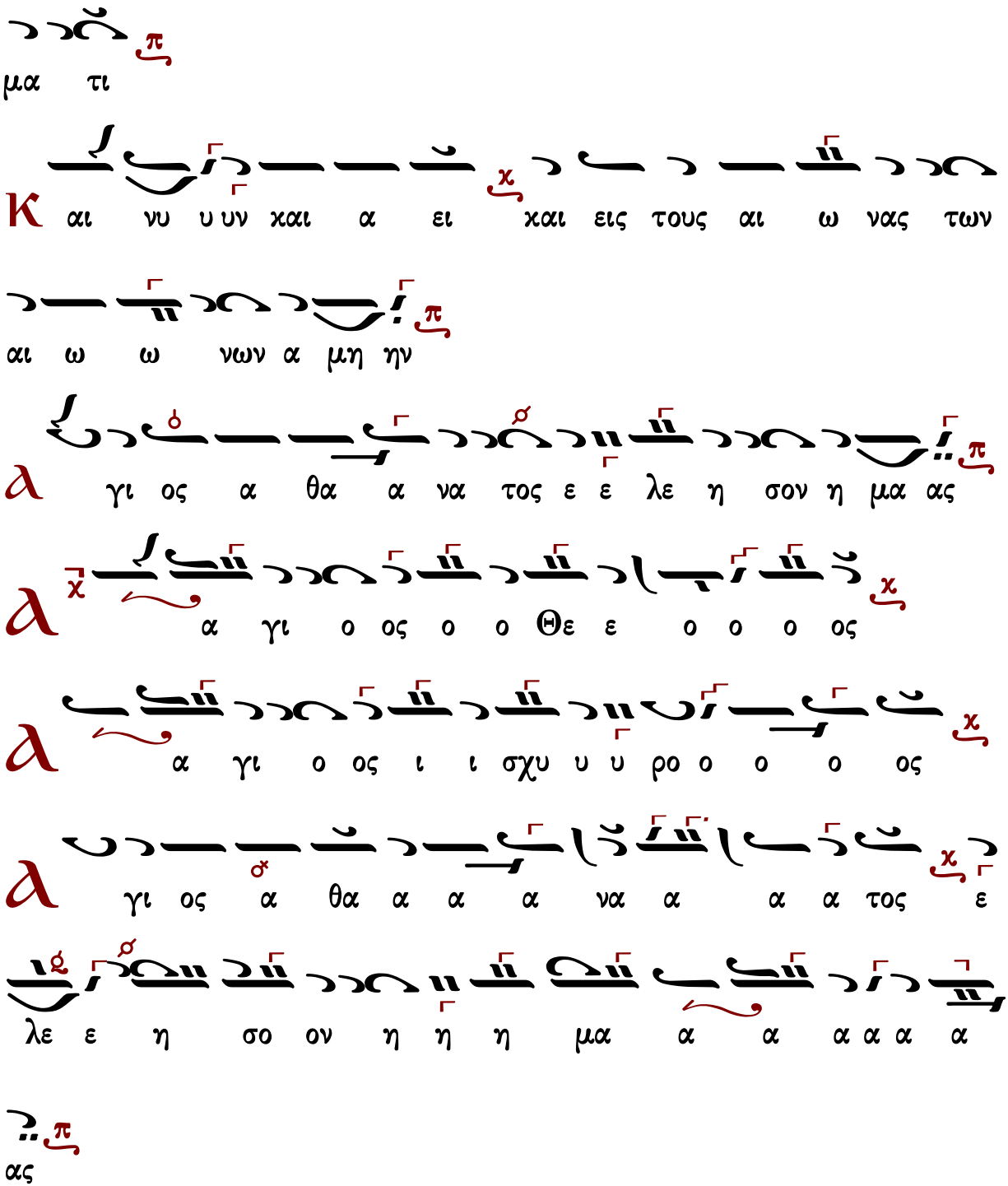

Γεωργίου Βιολάκη (1820-1911)

Ἦχος λ̃ π̃ ⸒ Πα

Μουσική Συλλογή
Γεωργίου Πρωγάκη
Ὄρθρος 1909 σ.307*

Κ υ υ ρι ε ε ε Βα σι ι λευ ε που ρα

νι ι ε ε Θε ε ε Πα α τερ παν το κρα

α α α τορ Κυ ρι ε Υι ε ε μο νο ο

γε ε νες Ι η σου ου Χρι ι στε ε και Α α

α α γι ι ο ον Πνε ε ε ευ μα α

Κ υ υ ρι ε ε ε ο ο Θε ε ος ο α

μνο ο ο ος του Θε ε ου ου ο Υι ο ο ος του

ου Πα α α τρος ο αι αι αι αι ρω ων την α μαρ

τι ι ι ι α αν του ου ου κο ο ο ο σμου ε

λε ε η η σον η η μα ας ο αι αι αι

αι αι ρων τας α μαρ τι ι ι ι ας του χο ο

ο ο σμου

Π ρο οσ δε ξαι την δε ε η η σιν η η μων ο

κα θη η με ε νος εκ δε ξι ω ω ων του

ου Πα α α τρος και ε λε ε η η σο ον η

η η μας

Ο τι ι συ υ ει ει μο ο νο ος α α γι ι ι ος

συ ει μο ο νο ος Κυ ρι ι ι ος Ι η σου

ους Χρι ι στο ος εις δο ο ο ο ο ο ξαν Θε

ου ου Πα α τρο ος α α α μην

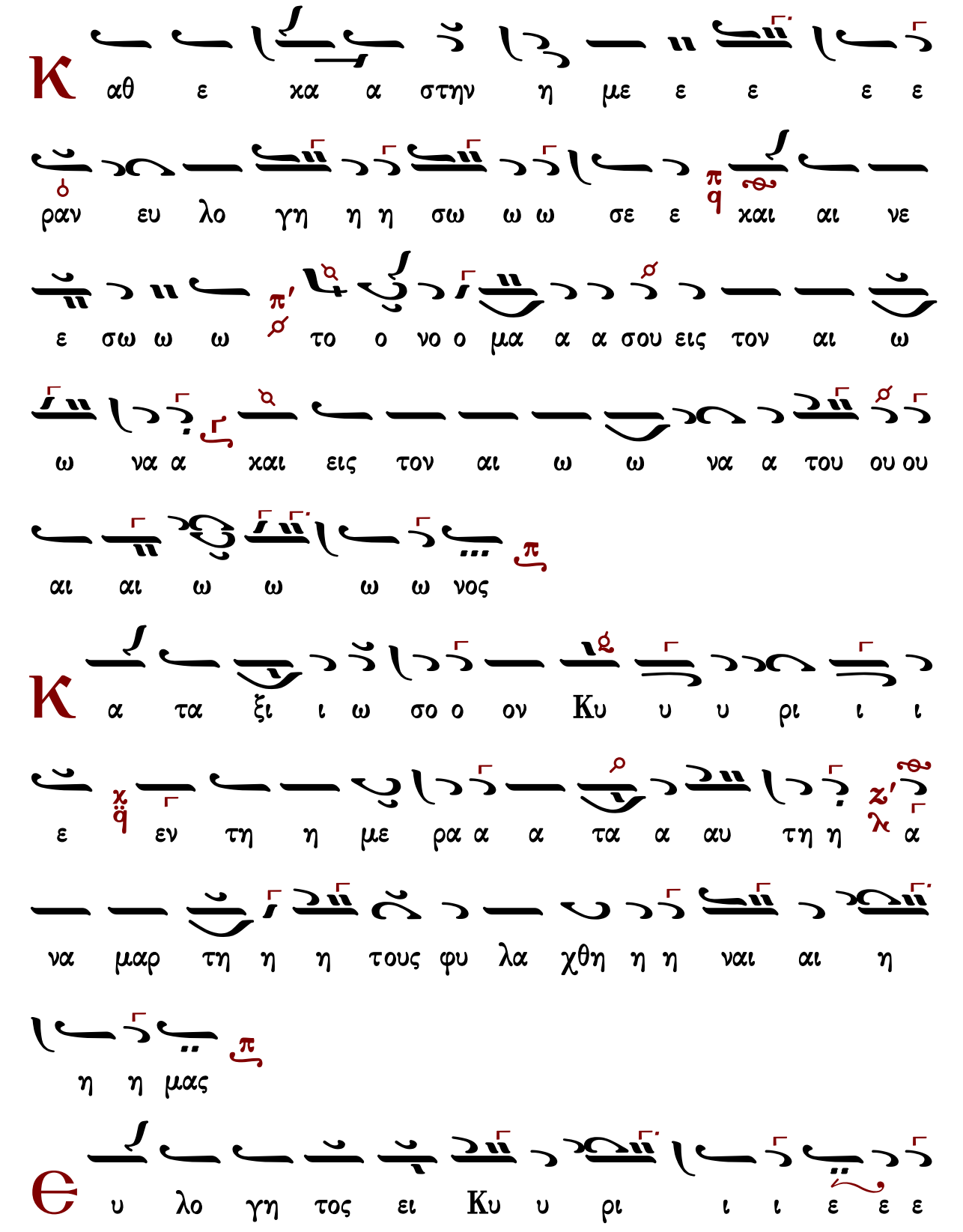
Κ
αθ ε κα α στην η με ε ε ε ε
ραν ευ λο γη η η σω ω ω σε ε και αι νε
ε σω ω ω το ο νο ο μα α α σου εις τον αι ω
ω να α και εις τον αι ω ω να α του ου ου
αι αι ω ω ω ω νος
Κ
α τα ξι ι ω σο ο ον Κυ υ υ ρι ι ι
ε εν τη η με ρα α α τα α αυ τη η α
να μαρ τη η η τους φυ λα χθη η η ναι αι η
η η μας
Θ
υ λο γη τος ει Κυ υ ρι ι ι ε ε ε

ο Θε ε ος των Πα τε ε ε ε ε ε ρω
ων η η η μων και αι νε ε ε τον και δε δο
ξα σμε ε ε ε ε ε νον το ο ο νο ο μα α α
σου ου εις τους αι ω ω ω ω να ας α α α
μην
Γ ε ε νοι οι το ο Κυ υ ρι ε το ε ε ε
λε ε ος σου ου εφ η η μα ας καθ α α α περ
ηλ πι σα με ε εν ε ε πι ι ι σε
Θ υ λο γη τος ει Κυ υ υ υ υ υ ρι
ι ι ι ε δι ι δα α α ξο ο ο ο ο ον

με τα δι και ω ω μα α τα α α α σου ου

Κ υ ρι ε ε κα α τα φυ υ γη η ε γεν νη

θη ης η μι ιν εν γε νε α και αι γε ε νε ε

α ε γω ει πα Κυ υ υ ρι ι ι ε ε

λε ε ε η σο ο ο ο ον με ι ι α α σαι

αι την ψυ χη η ην μου ου ου ο ο τι ι η

η μα αρ το ο ο ον σοι οι

Κ υ ρι ε προς σε κα α τε ε φυ υ γο ον δι δα

α ξο ο ον με του ποι ει ειν το ο θε λη η

μα α α σου ου ο ο τι ι συ υ ει ει ο ο Θε ο

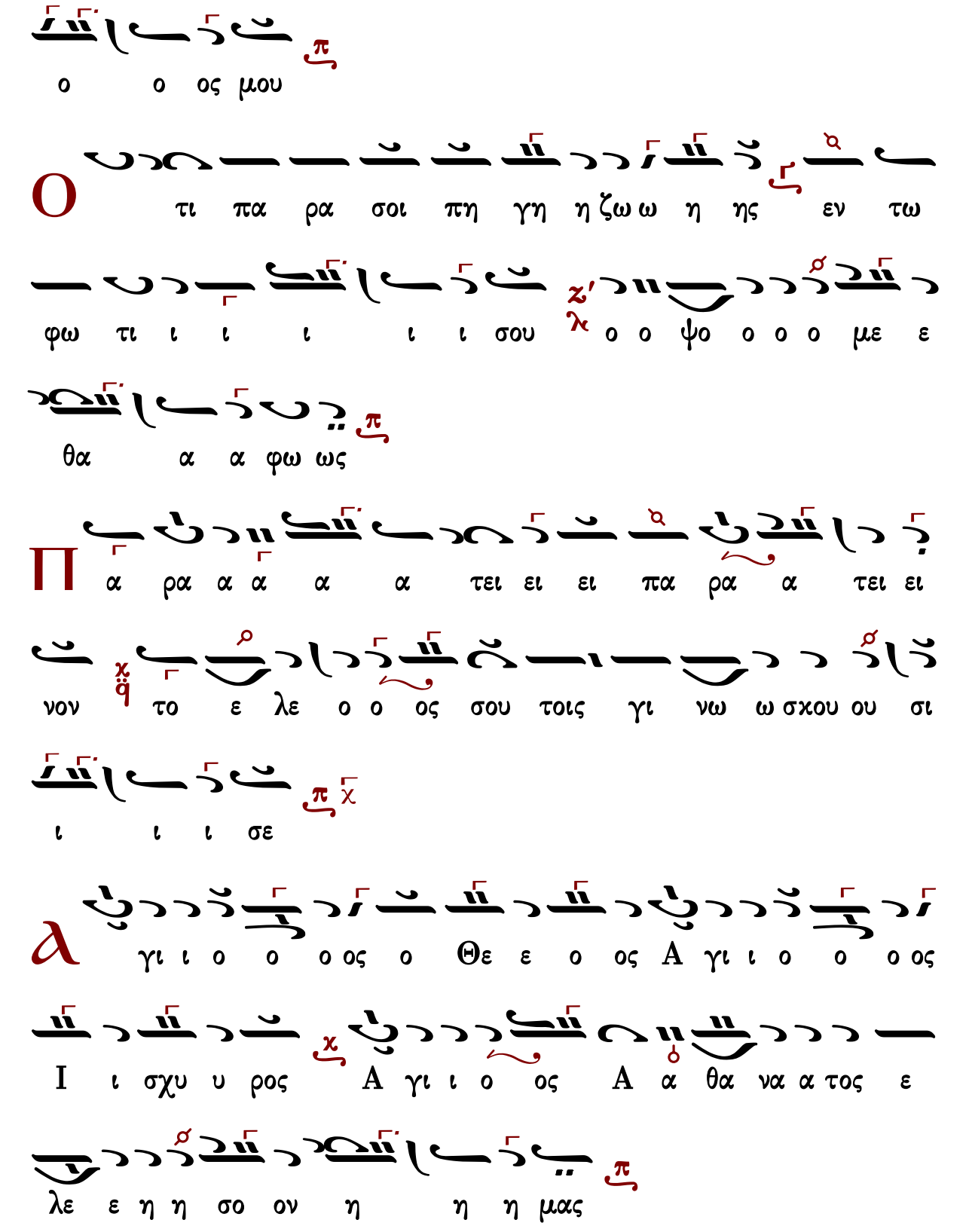
Ο
τι πα ρα σοι πη γη η ζω ω η ης εν τω
φω τι ι ι ι ι ι σου ο ο ψο ο ο ο με ε
θα α α φω ως
Π
α ρα α α α α τει ει ει πα ρα α τει ει
νον το ε λε ο ο ος σου τοις γι νω ω σχου ου σι
ι ι ι σε
Α
γι ι ο ο ο ος ο Θε ε ο ος Α γι ι ο ο ο ος
Ι ι σχυ υ ρος Α γι ι ο ος Α α θα να α τος ε
λε ε η η σο ον η η η μας

Δ ο ξα Πα τρι ι ι ι και Υι υι ω ω και α

γι ι ω ω Πνε ευ μα α τι ι

Κ αι νυ υ υ υν και α α ει ει και εις τους αι

ω ω ω ω νας των αι ω ω ω νω ων α α α

μην

α γι ι ο ος α α θα α να α το ος ε

λε ε η η σο ον η η η μας

α γι ι ο ο ο ος ο ο ο Θε ε ε ε ε ε

ε με ε ε ε ε ο ο Θε ε ο ο ος

α γι ι ο ο ο ος Ι ι ι σχυ υ υ υ υ υ

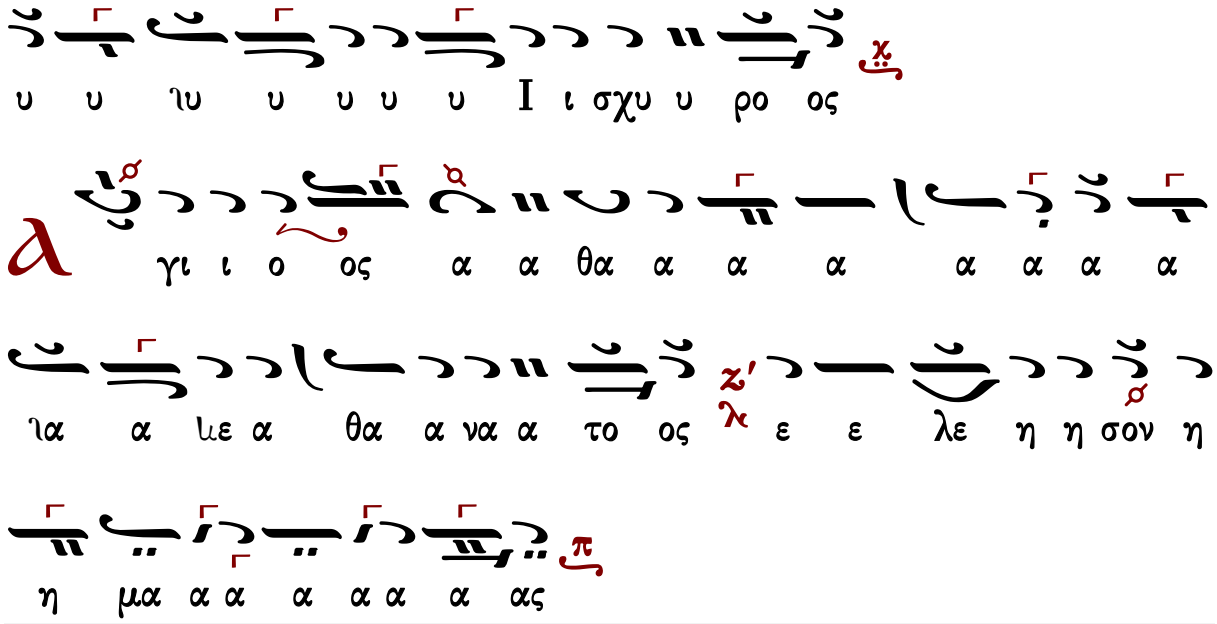

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Ἀναστάσιμον τροπάριον — Λουκᾶς Λουκᾶ

Γεωργίου Ραιδεστηνοῦ (†1875)

ἀργὴ

Ἦχος λ/π ⸏ Πα

Αγαθαγγέλου Κυριαζίδου
Ἐν ἄνθος... 1896 σ.198*

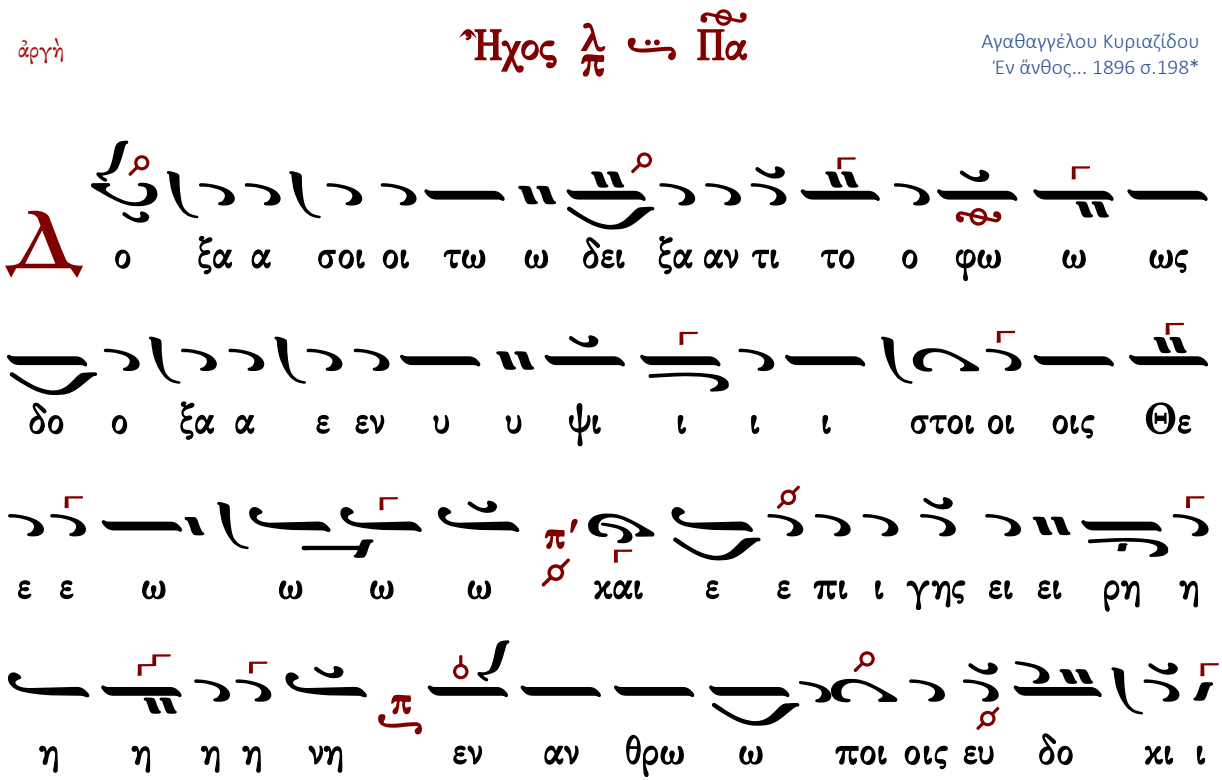

ι ι α

Υ μνου με εν σε ε ευ λο γου ου ου ου ου με ε

ε εν σε προ οσ κυ υ νου ου ου ου με ε εν

σε ε δο ξο λο γου ου ου με ε εν σε ε

ευ χα ρι ι ι στου με εν σοι οι δι α την με

γα α α α λην σου δο ο ο ο ξαν

Κ υ ρι ι ε ε ε ε βα σι ι λευ ε που ρα νι ι

ε ε ε Θε ε ε ε ε ε Πα α τε ερ Πα αν το

ο κρα α α α τορ Κυ ρι ε Υι υι ε μο ο νο ο

ο γε ε νες Ι η σου Χρι ι στε και αι α α α α

γι ον Πνε ε ε ευ μα

Κυ ρι ι ε ε ε ε ο Θε ε ος ο α μνο ο

ο ος του ου ου Θε ε ου ο Υι ο ο ος του Πα

α α τρος ο ο αι αι αι αι ρω ων την α μα αρ τι

ι ι ι α αν του χο ο ο ο σμου ε λε η η

σον η η μας ο ο αι αι αι αι αι ρω ων τας α

μαρ τι ι ι ι ας του χο ο ο ο σμου

Προσ δε ε ξαι αι τη ην δε η η σιν η η μων ο χα

θη η η η η με ε ε ε νος εχ δε ξι ω

ω ω ων του ου ου Πα α τρο ο ο ος χαι ε

λε ε η σον η η η μα α α ας

O ο ο ο ο τι συ υ ει μο ο νο ος

α α α α α γι ι ι ι ος συ ει ει ει

ει ει ει μο ο νο ο ος Κυ υ ρι ι ι

ος Ι η σου ους Χρι ι στο ος Δ εις δο ο ο

ξαν Θε ου ου Πα α τρος α α μη ην

K αθ ε κα α α στη ην η η με ε ε ε

ραν ε ευ λο ο γη η η η σω ω ω σε ε

και αι αι αι νε ε ε ε ε σω το ο ο ο

νο ο ο μα α α σου ου εις τον αι ω ω ω να

α χαι εις τον αι ω ω να α του ου αι ω ω

ω ω νος

Κ α τα ξι ι ι ι ω σο ο ον Κυ ρι ι ε

ε εν τη η με ε ε ε ε ρα α τα α αυ

τη α να μα αρ τη η η του ους φυ λα χθη η η

η ναι αι η η μα α ας

Θ υ λο γη το ος ει ει Κυ υ υ ρι ι ι ι

ε ε ο Θε ο ο ο ος των Πα α τε

ε ε ε ρω ω ων η η η μω ω ω ων

χαι αι αι αι αι νε ε τον χαι δε δο ξα α σμε ε ε

νο ον το ο ο νο ο μα α α α σου ου ου εις

τους αι αι ω ω ω ω ω ω να ας α α μη η ην

Γ

ε νοι το ο ο Κυ ρι ι ε ε το ε λε ε ος

σου εφ η η μας καθ α α α α α περ ηλ

πι σα α με ε ε εν ε πι ι σε ε

Θ

υ λο γη το ος ει ει Κυ υ υ υ ρι ι ι

ε ε δι δα α ξο ο ον με ε τα δι χαι ω ω

μα τα α α α α σου

η α α α σου

Κ

υ ρι ι ε χα τα φυ υ γη ε γεν νη η η

θης η η η μι ιν εν γε νε α α α χαι γε

ε νε ε α ε γω ει πα α Κυ υ υ υ υ ρι ι ι

ι ε ε λε ε ε ε η σο ο ο ο ο ον

με ι α α σαι αι αι τη η ηνψυ χη η ην μου

ο τι ι η η μα αρ το ο ο ο ον σοι

Κ υ υ ρι ι ι ε ε προς σε χα τε ε

ε φυ υ υ γον δι ι δα α ξο ο ο ο ον με του

ποι ειν το ο θε λη η μα α α σου ου ο τι συ υ

ει ει ο ο Θε ο ο ο ος μου

Ο τι ι πα ρα σοι πη η γη ζω ω η ης εν τω φω

τι ι ι ι ι σου ο ψο ο ο με θα α φω ω

ως

Π
α ρα α α α α α α α α α τει ει πα
ρα α α τει ει νον το ε λε ο ο ος σου ου
τοις γι νω ω σχου σι ι ι ι ι σε
ι ι ι σε
γι ι ο ο ο ος ο Θε ε ος Α γι ι ο ο ο ος
Ι σχυ υ ρο ο ος Α α γι ο ος Α α θα
α να α το ος ε λε η η σο ον η η η
μα α α ας
Δ
ο ξα α Πα α α τρι ι ι ι και Υι υι ω

χαι α γι ι ω ω Πνε ευ μα α α τι

κ αι νυ υ υ υ υν χαι α α ει χαι εις τους αι

ω ω ω ναις των αι ω ω ω νω ων α α α μην

α α γι ος Α α θα α να α το ος ε

λε η η σον η η η μα α α ας

α α α α α α α α α γι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι χι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι α α α α γι ι ο ος ο ο ο ο

ο ο Θε ο ο ο ο χο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ος

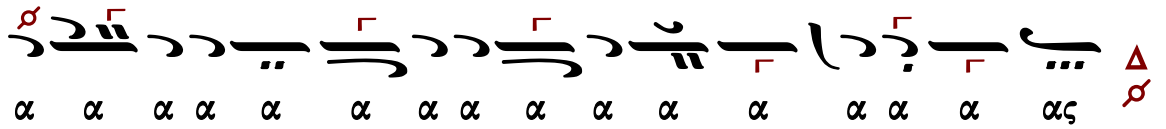

Ἀναστάσιμον τροπάριον

Ι.Μ.Σίμωνος Πέτρας

Ἦχος λ π Πα

Ἀγγελικὸς Χορὸς, Ὄρθρος
Ι.Μ.Σίμωνος Πέτρας 2001 σ.364*

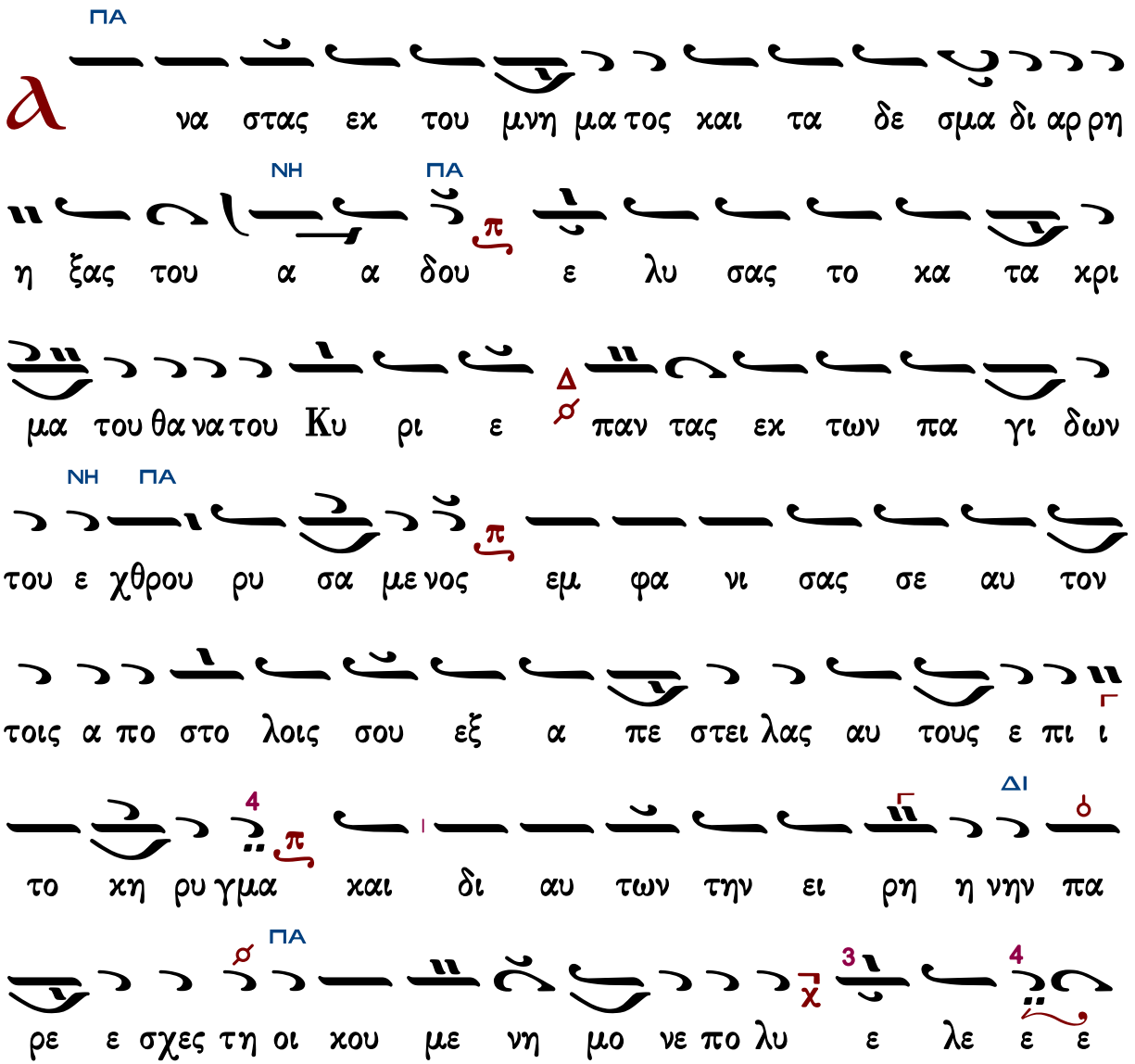

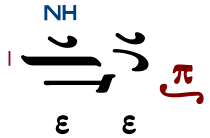

Πέτρου Λαμπαδαρίου τοῦ Πελοποννησίου (1730-1777)

Ἦχος λ π

Πανδέκτη, Ὄρθρος
1851 σ. 5991034*

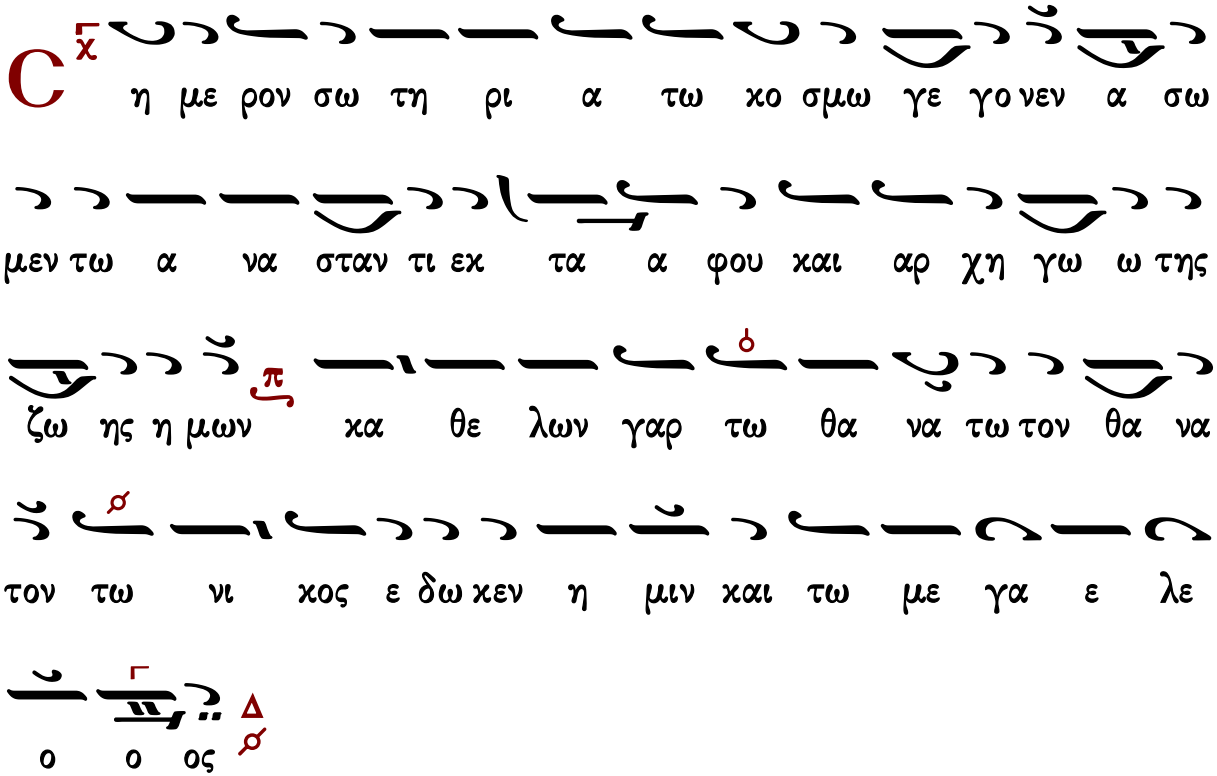

Μιχαήλ Χατζηαθανασίου

Ἦχος λ π Πα

Μιχαήλ Χατζηαθανασίου
Μουσική Ζωοδόχος Πηγή
1975 σ.68*

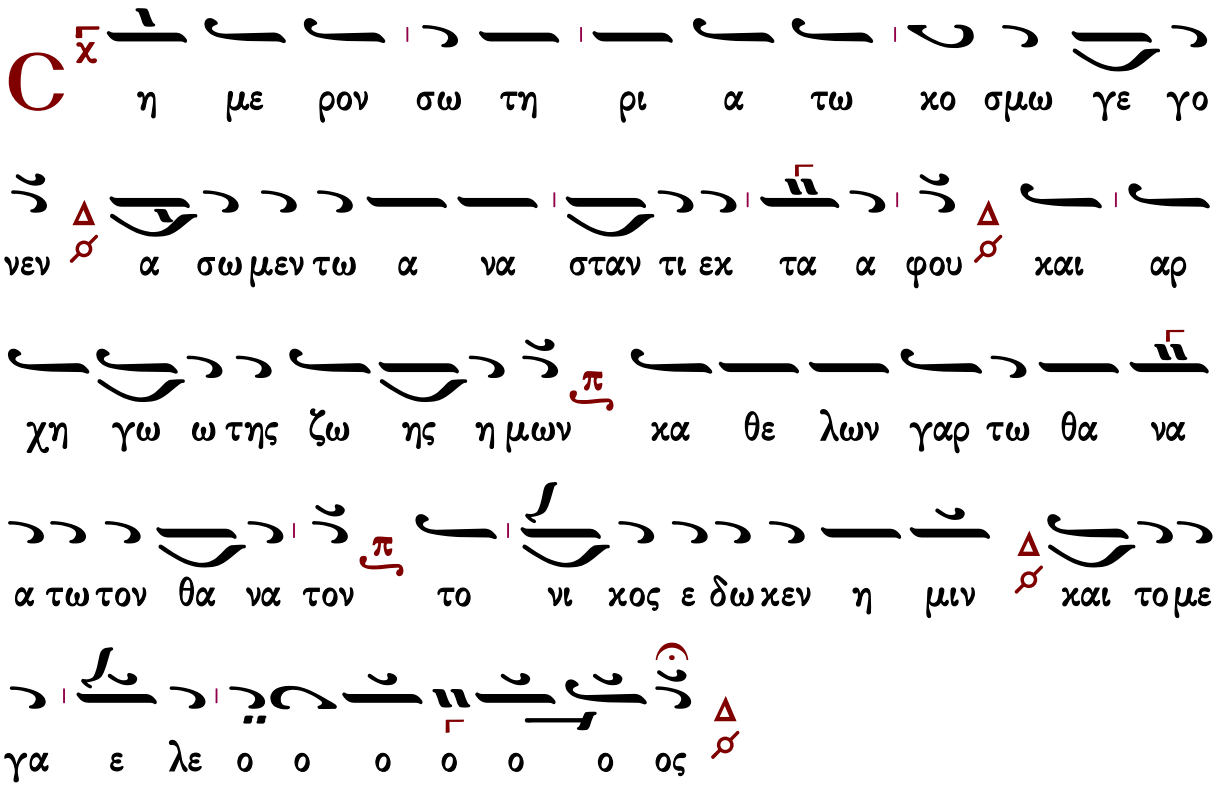

ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

Τυπικὰ

Ἀγιορείτικης Παραδόσεως

Στάσις Α΄

Ἦχος λ̇ ν̇ Νη

καταγραφή
Λυκούργος Αγγελόπουλος*

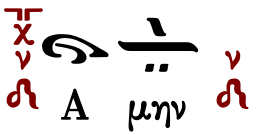

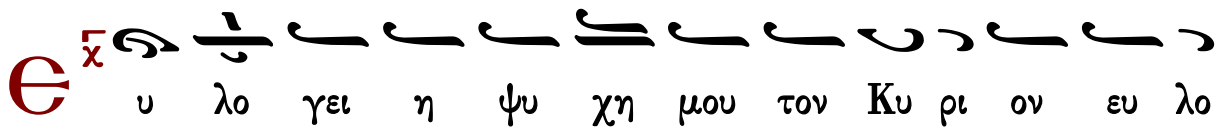

γη τος ει Κυ ρι ε ν ευ λο γει η ψυ χη μου τον Κυ

ρι ον και πα αν τα τα εν τος μου το ο νο μα σ το α γι

ον αυ του ν

Θ υ λο γει η ψυ χη μου τον Κυ ρι ον π q και μη

ε πι λαν θα νου πα σας τας αν τα πο δο σεις αυ του ν

Τ ον ευ ι λα τευ ον τα πα σας τας α νο μι

ας σου σ τον ι ω με σ νον πα σας τας νο σους σου ν

Τ ον λυ τρου με νον εκ φθο ρας την ζω ην σου π q τον στε

φα νουν τα σε εν ε λε σ ε ει και οι κτιρ μοις ν

Τ ον εμ πι πλων τα εν α γα θοις την ε πι θυ

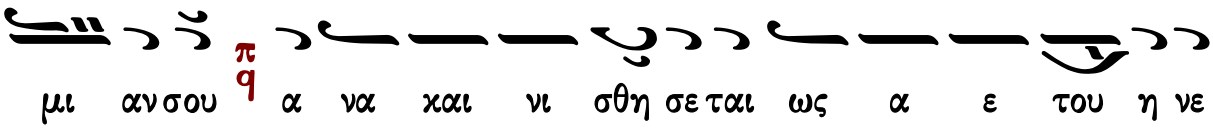
μι αν σου α να και νι σθη σε ται ως α ε του η νε

ο της σου

Π

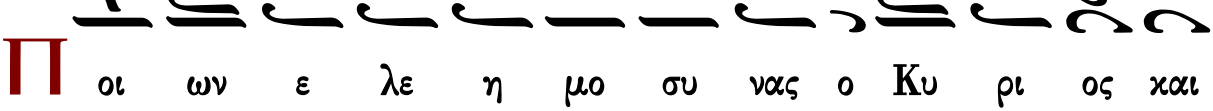
οι ων ε λε η μο συ νας ο Κυ ρι ος και

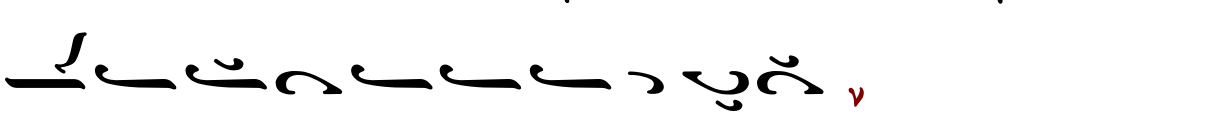
χρι μα πα σι τοις α δι κου με νοις

Є

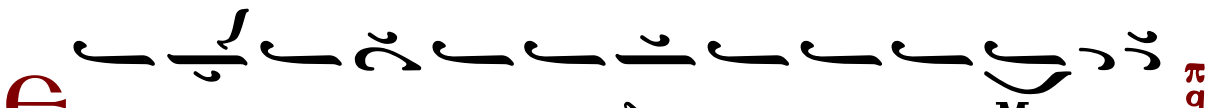
γνω ρι σε τας ο δους αυ του τω Μω υ ση

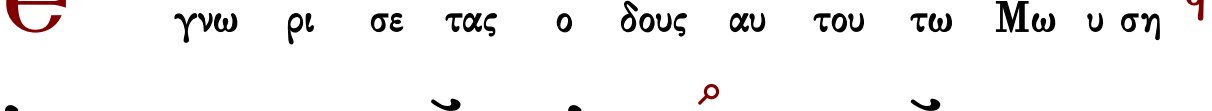
τοις Υι οις Ισ ρα ηλ τα θε λη μα τα αυ του

Ο

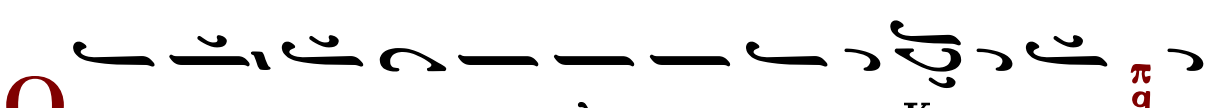
ι κτιρ μων και ε λε η μων ο Κυ ρι ος μα

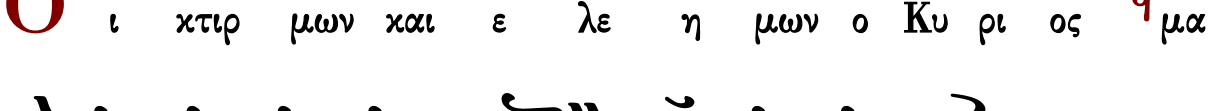
κρο θυ μος και πο λυ ε λε ος ουκ εις τε ε λος ορ

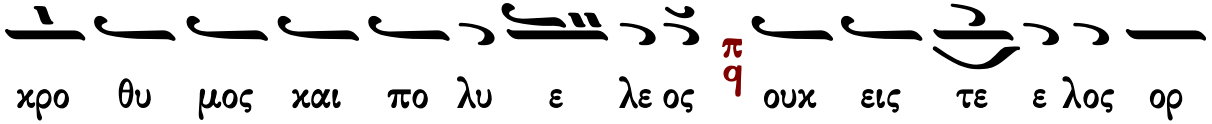
γι σθη σε ται ου δε εις τον αι ω να μη νι ει

Ο

υ κα τα τας α νο μι ας η μων ε ποι

η σεν η μιν ου δε κα τα α τας α μαρ τι ας η

μω ων αν τα πε δω κεν η μιν

Ο τι κα τα το υ ψος του ου ρα νου α πο της

γης ε κρα ται ω σε Κυ ρι ος το ε λε ος αυ του

ε πι ι τους φο βου με νους αυ τον

Κ αθ ο σον α πε χου σιν α να το λαι α πο δυ

σμων ε μα κρυ νεν αφ η μων τας α νο μι ας η

μων

Κ α θως οι κτι ρει Πα τηρ Υι ους ω κτει ρι σε

Κυ ρι ος τους φο βου με νους αυ τον ο τι αυ

τος ε γνω το πλα σμα η μων ε μνη σθη ο τι χους ε σμεν
ν
Α ν θρω πος ω σει χορ τος αι η με ραι αυ του
ω σει α αν θος του α γρου ου τως εξ αν θη η η
σει
ν
Ο τι πνευ μα δι ηλ θεν εν αυ τω και ουχ υ πα
αρ ξει
π
q
και ουκ ε πι γνω σε ται ε τι τον το πον αυ του
ν
Τ ο δε ε ε λε ος του Κυ ρι ου α πο του αι ω
ω ω νος
q
χ
και ε ως του αι ω νος ε πι τους φο βου
με νους αυ τον
ν
Κ αι η δι και ο συ νη αυ του ε πι υι οις

υι ων τοις φυλ ασ σου σι την δι α θη κην αυ του ου

και με μνη με νοις των εν το λων αυ του του ποι η σαι

αυ τας

Κ υ ρι ος εν τω ου ρα νω η τοι μα σε τον θρο

νον αυ του ου και η βα σι λει α αυ του παν των δε

σπο ο ο ζει

Θ υ λο γει τε τον Κυ ρι ον παν τες οι αγ γε

λοι αυ του δυ να τοι ι σχυ ι ποι ουν τες τον λο

γον αυ του του α κου σαι της φω νης των λο γων

αυ του

Є υ λο γει τε τον Κυ ρι ον πα σαι αι δυ

να μεις αυ του λει τουρ γοι αυ του οι ποι ου ουν τες το θε

λημα αυ του

Є υ λο γει τε τον Κυ ρι ον παν τα τα ερ γα αυ

του εν παν τι το πω της δε σπο τει ας αυ του ευ

λο γει η ψυ χη μου τον Κυ ρι ον

Δ ο ξα Πα τρι ι και Υι ω και α γι ω

Πνευ μα τι

Κ αι νυ υν και α ει και εις τους αι ω νας των

αι ω ω νων Α μην

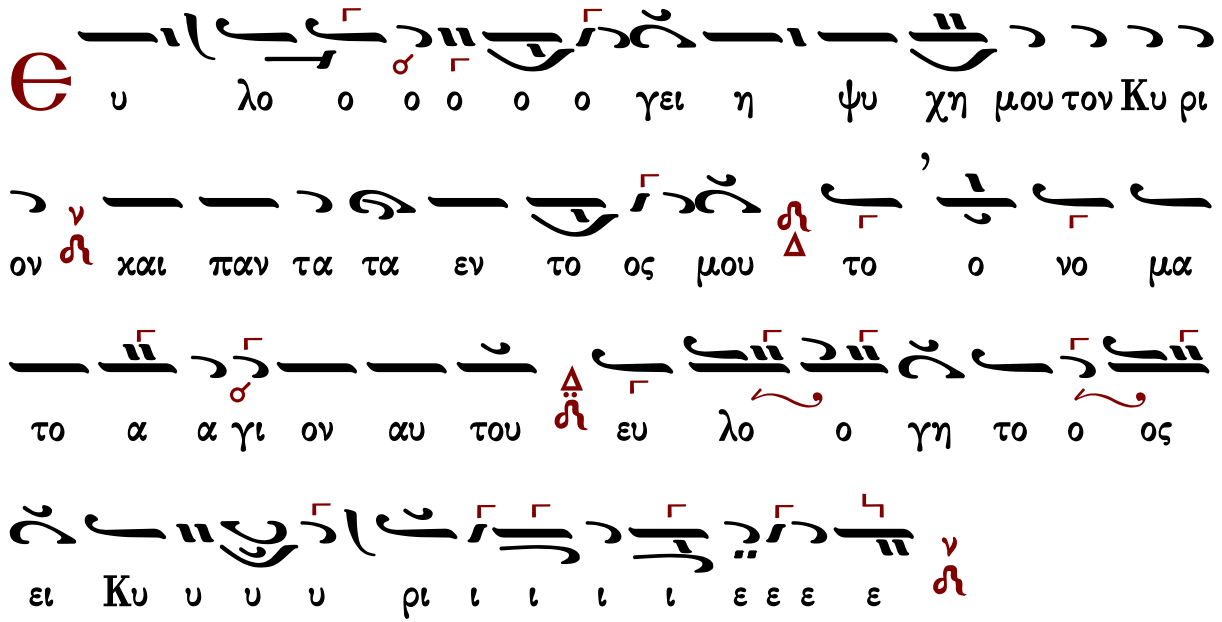

Ἔτι καὶ ἔτι…
Ἀντιλαβοῦ, σῶσον…
Τῆς παναγίας, ἀχράντου…
Ὅτι σὸν τὸ κράτος…

Κύριε, ἐλέησον.
Κύριε, ἐλέησον.
Σοί, Κύριε.
Ἀμήν.

Στάσις Β′

Ἦχος Βȣ

καταγραφή
Λυκούργος Αγγελόπουλος*

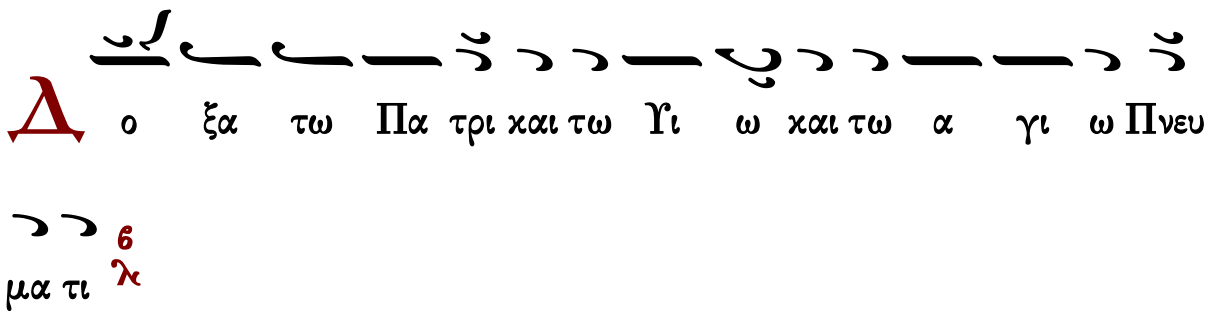

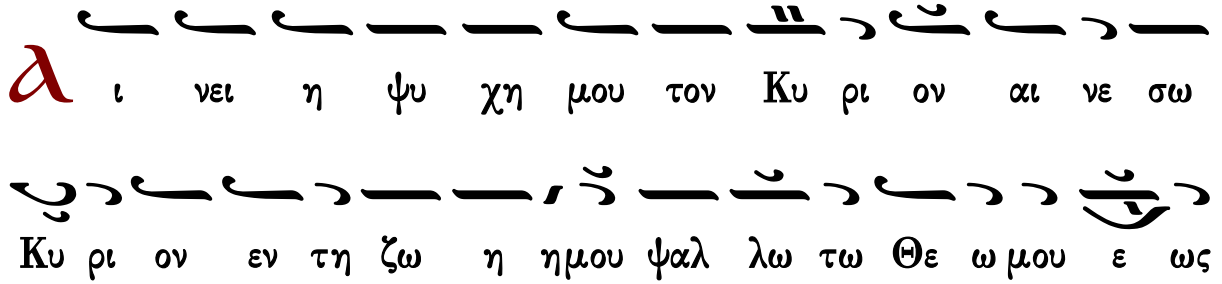

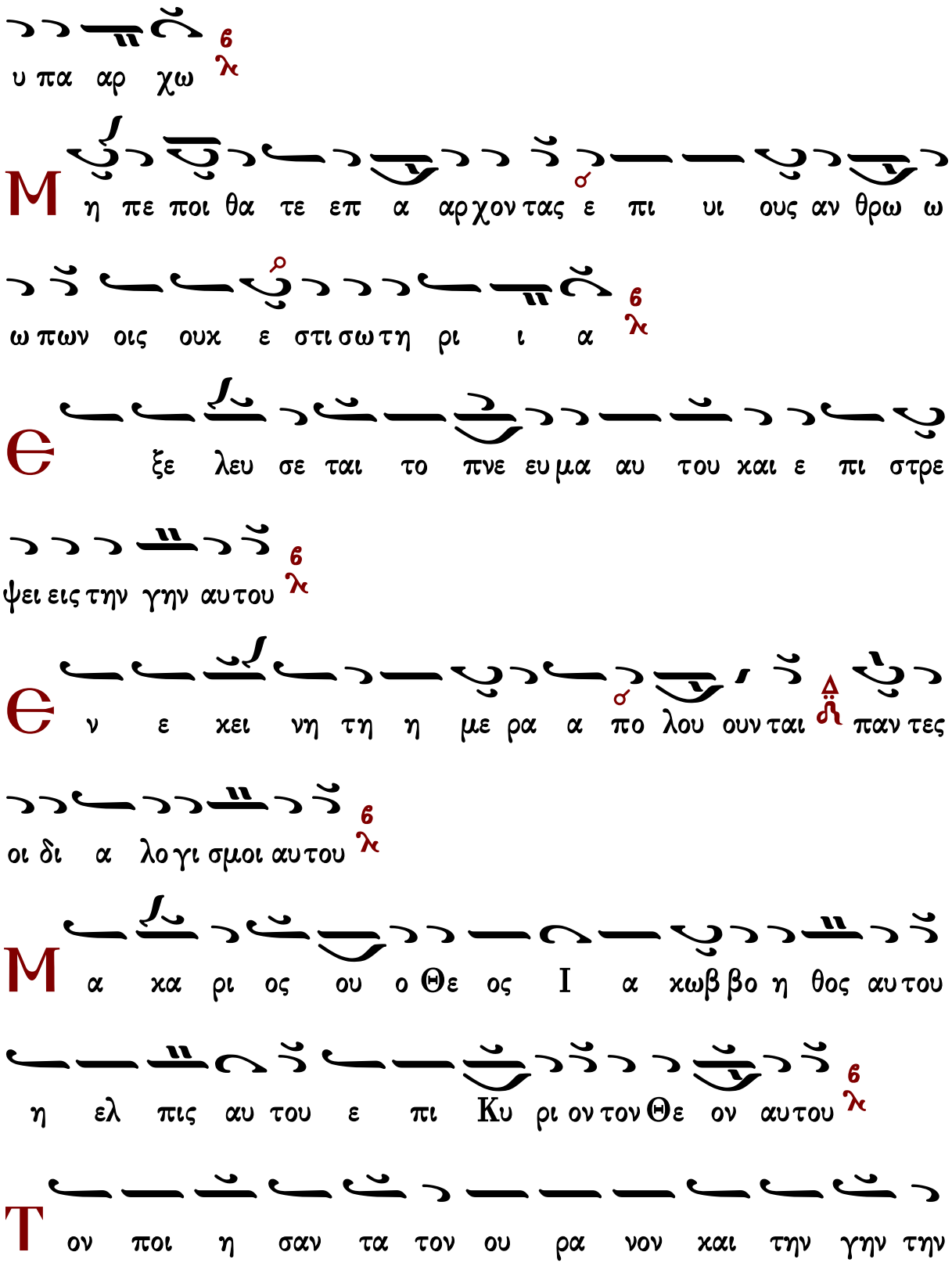
6 λ
υ πα αρ χω
Μ η πε ποι θα τε επ α αρχον τας ε πι υι ους αν θρω ω
ω πων οις ουκ ε στι σω τη ρι ι α
6 λ
Ε ξε λευ σε ται το πνε ευμα αυ του και ε πι στρε
ψει εις την γην αυ του
6 λ
Ε ν ε κει νη τη η με ρα α πο λου ουν ται παν τες
οι δι α λο γι σμοι αυ του
6 λ
Μ α κα ρι ος ου ο Θε ος Ι α κωβ βο η θος αυ του
η ελ πις αυ του ε πι Κυ ρι ον τον Θε ον αυ του
6 λ
Τ ον ποι η σαν τα τον ου ρα νον και την γην την

θα α λασ σαν και παν τα τα εν αυ τοις

Τον φυ λασ σον τα α λη θει αν εις τον αι ω ω να ποι

ουν τα χρι μα τοις α δι κου με ε νοις δι δον τα τρο φην

τοις πει νω ω σι

Κυ ρι ος λυ ει πε πε δη με ε νους Κυ ρι ος σο φοι τυ

φλου ους Κυ ρι ος α νορ θοι κα τερ ρα γμε ε νους Κυ

ρι ος α γα πα δι και αι αι αι ους Κυ ρι ος φυ λασ

σει τους προ ση λυ τους

Ο ρ φα νον και χη ραν α να λη η ψε ται και ο

δον α μαρ τω λων α φα νι ει

Β

α σι λευ σει Κυ ρι ος εις τον αι ω ωνα ο Θε

ος σου Σι ων χ εις γε νε αν χαι γε νε αν ϛ λ

Κ

αι νυ υν χαι α ει χαι εις τους αι ω νας σ των αι

ω νων Α μην ϛ λ

Ο

μο νο γε νης Υι ος και Λο γος του Θε ου

Α θα να τος υ παρ χων ϛ λ και σ κα τα δε ξα με νος δι

α την η με τε ραν σω τη ρι αν ζ' λ σ σαρ κω θη ναι εκ

σ της α γι ας Θε ο το κου και α ει παρ θε νου Μα ρι

ι ας α τρε πτως εν αν θρω πη σας ϛ λ σταυ ρω θεις τε

Χρι στε ε ο Θε ος θα να α τω θα να τον πα τη

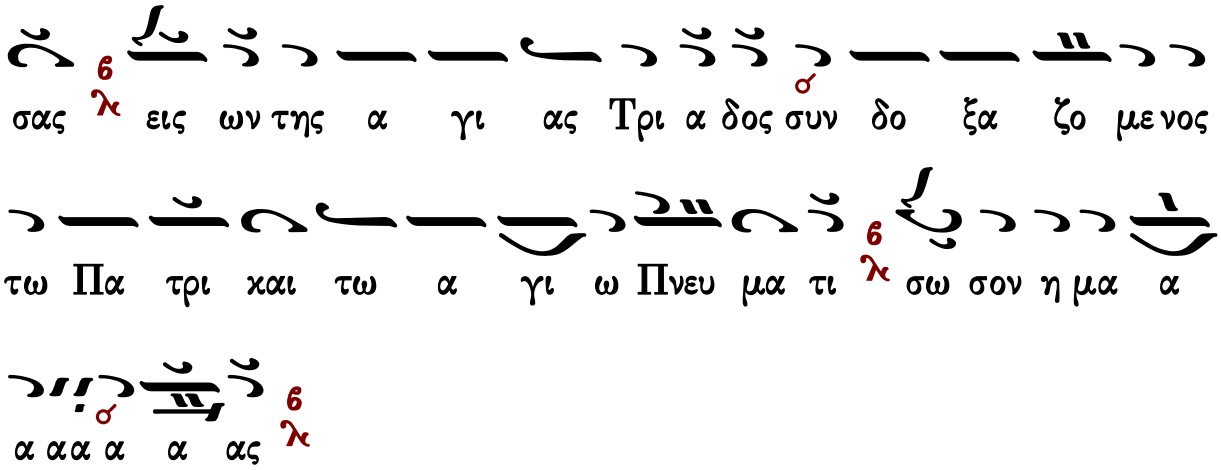

Ἔτι καὶ ἔτι… Κύριε, ἐλέησον.
Ἀντιλαβοῦ, σῶσον… Κύριε, ἐλέησον.
Τῆς παναγίας, ἀχράντου… Σοί, Κύριε.
Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος… Ἀμήν.

Πατριαρχικῆς Παραδόσεως

Στάσις Α΄

Ἦχος λ̇ π̇ ν̇η

Δημοσθένους Παϊκοπούλου
Θεία Λειτουργία
2006 σ.11*

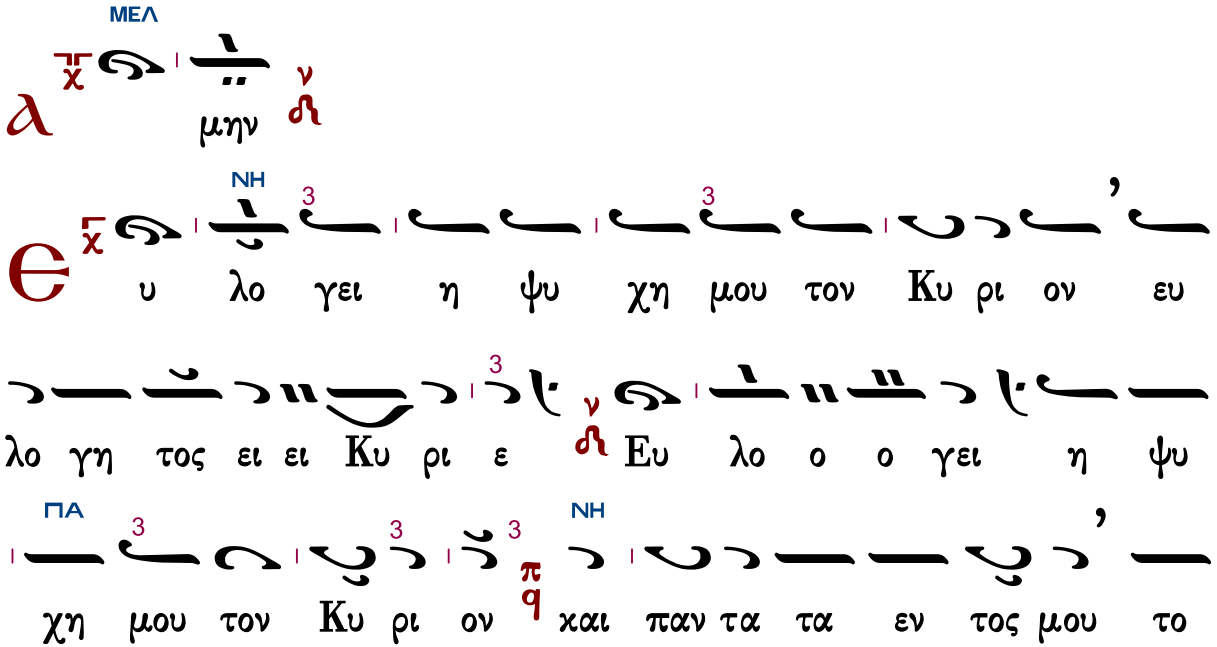

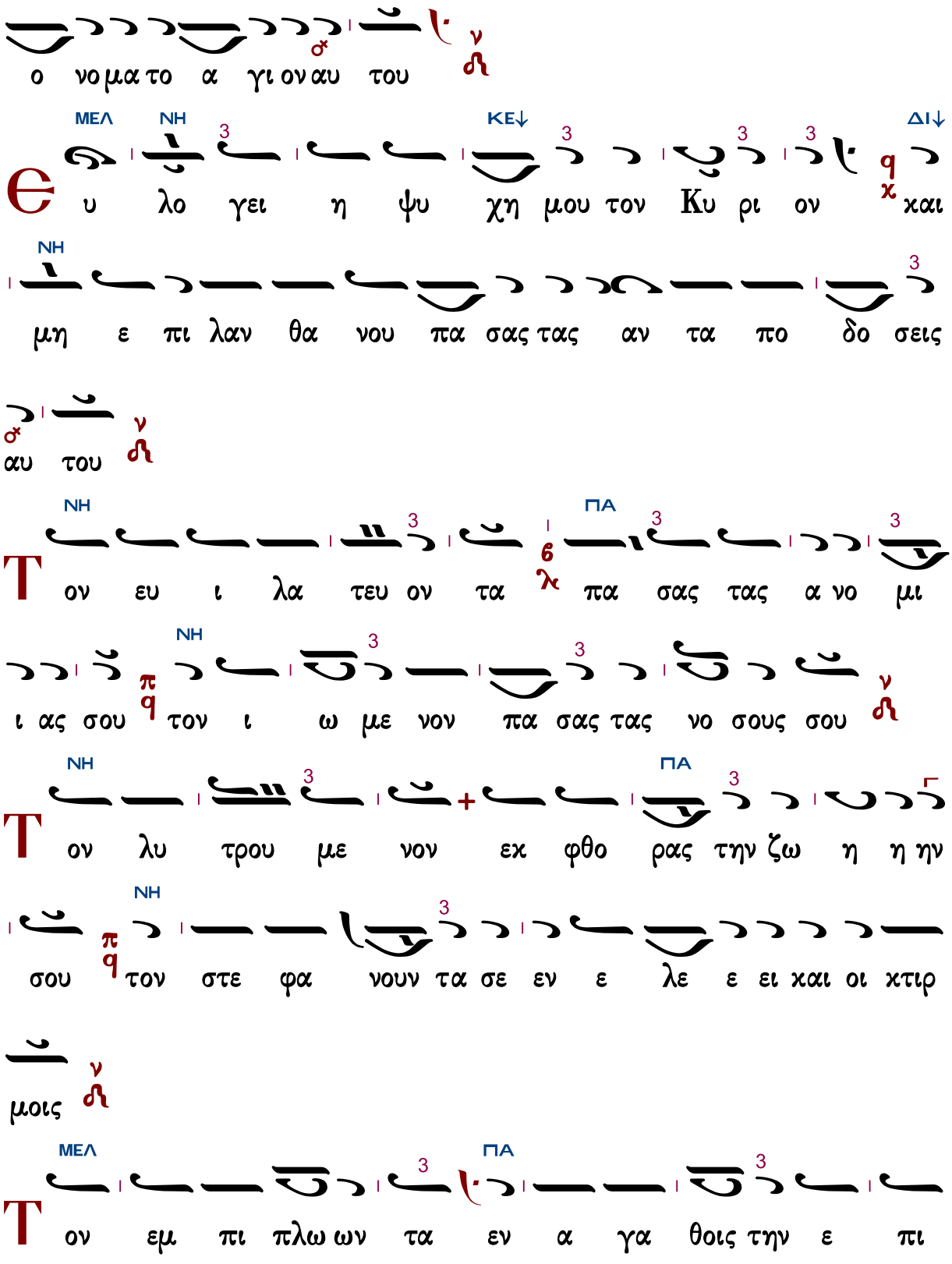
ο νο μα το α γι ον αυ του
ΜΕΛ ΝΗ ΚΕ↓ ΔΙ↓
Ε υ λο γει η ψυ χη μου τον Κυ ρι ον χαι
ΝΗ
μη ε πι λαν θα νου πα σας τας αν τα πο δο σεις
αυ του
ΝΗ ΠΑ
Τ ον ευ ι λα τευ ον τα πα σας τας α νο μι
ι ας σου τον ι ω με νον πα σας τας νο σους σου
ΝΗ ΠΑ
Τ ον λυ τρου με νον εκ φθο ρας την ζω η η ην
σου τον στε φα νουν τα σε εν ε λε ε ει και οι κτιρ
μοις
ΜΕΛ ΠΑ
Τ ον εμ πι πλω ων τα εν α γα θοις την ε πι

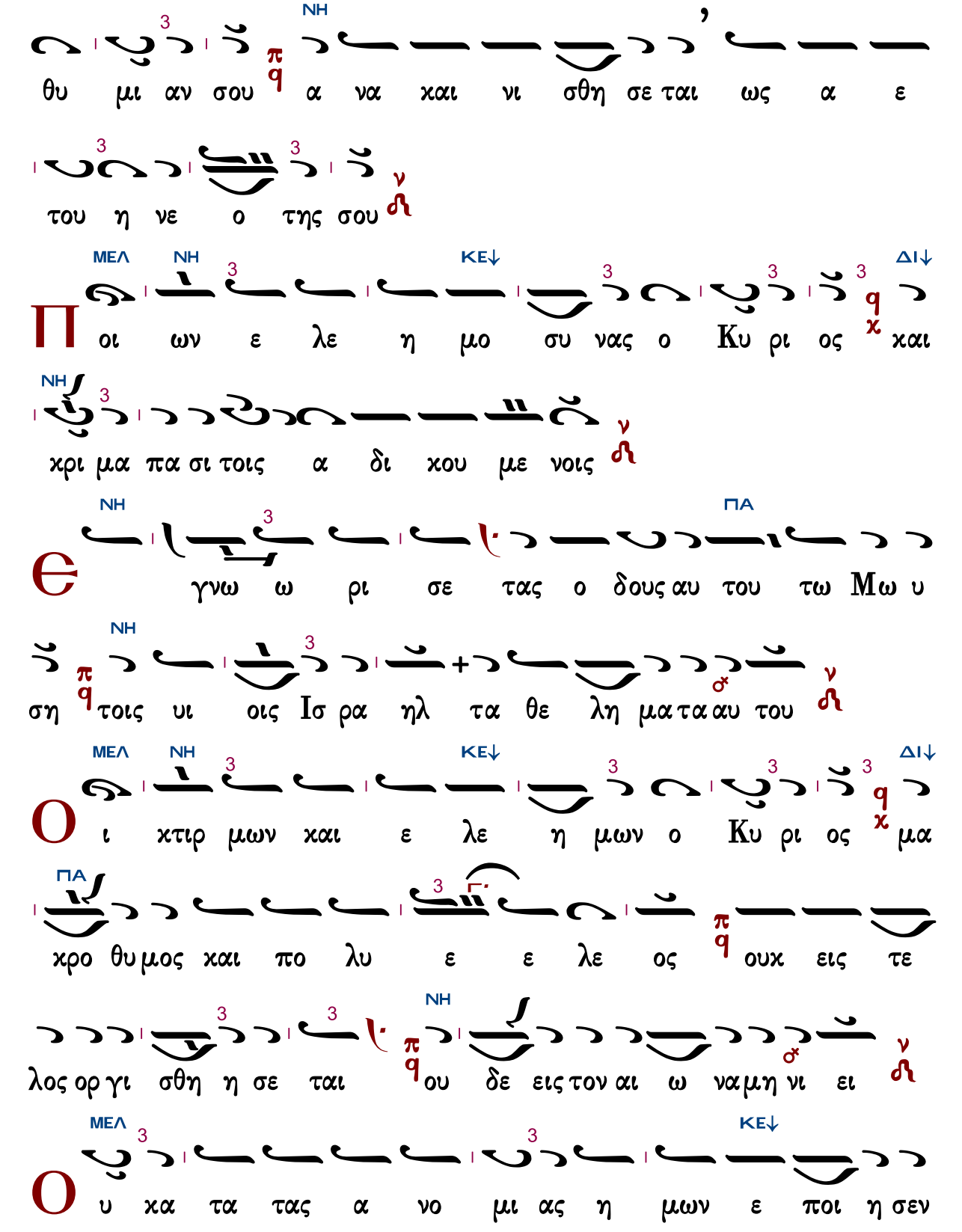
NH
θυ μι αν σου α να χαι νι σθη σε ται ως α ε
του η νε ο της σου
ΜΕΛ NH ΚΕ↓ ΔΙ↓
Π οι ων ε λε η μο συ νας ο Κυ ρι ος χαι
NH
χρι μα πα σι τοις α δι χου με νοις
NH ΠΑ
Ѳ γνω ω ρι σε τας ο δους αυ του τω Μω υ
NH
ση τοις υι οις Ισ ρα ηλ τα θε λη μα τα αυ του
ΜΕΛ NH ΚΕ↓ ΔΙ↓
Ο ι κτιρ μων χαι ε λε η μων ο Κυ ρι ος μα
ΠΑ
χρο θυ μος χαι πο λυ ε ε λε ος ουκ εις τε
NH
λος ορ γι σθη η σε ται ου δε εις τον αι ω να μη νι ει
ΜΕΛ ΚΕ↓
Ο υ κα τα τας α νο μι ας η μων ε ποι η σεν

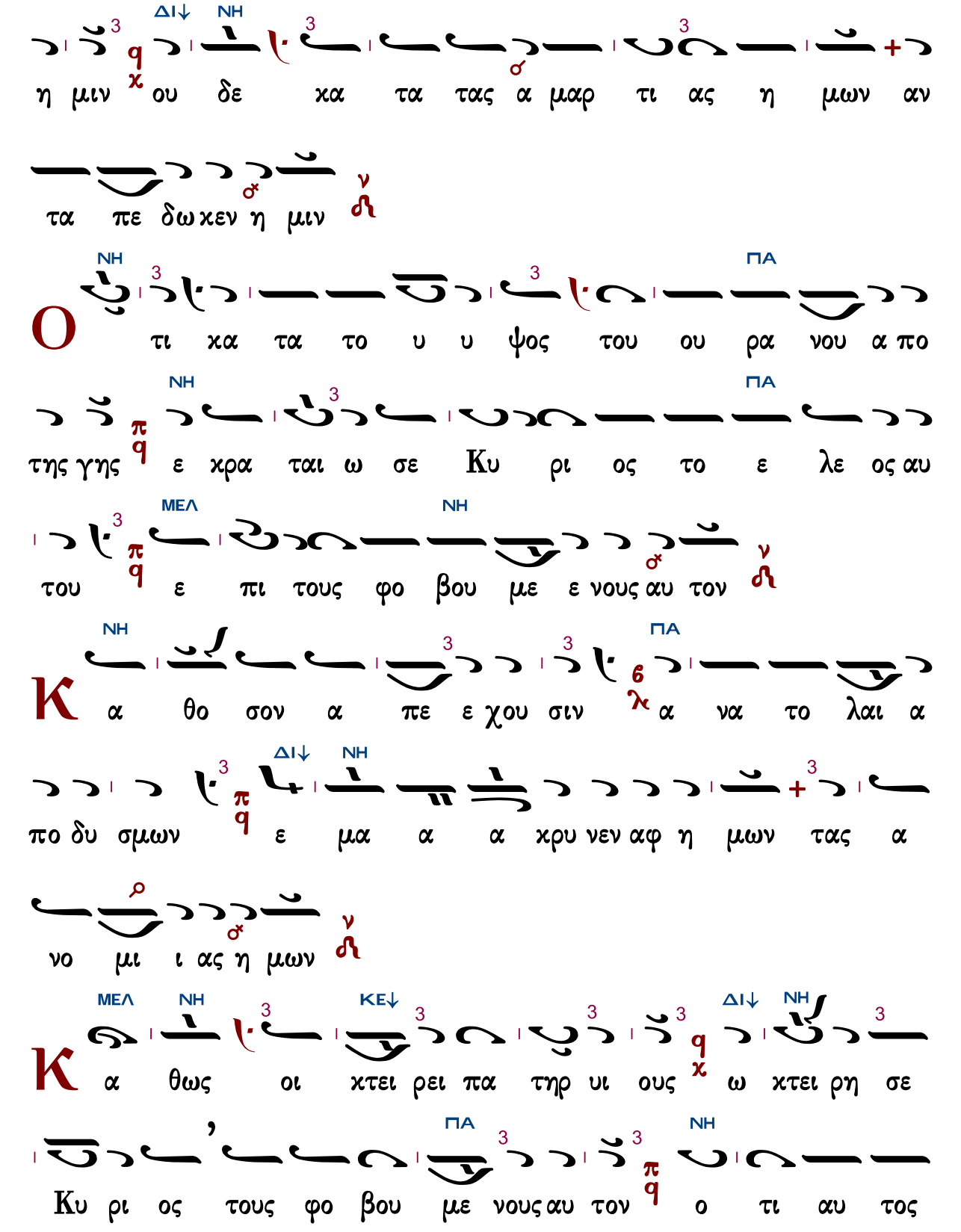
ΔΙ↓ ΝΗ
η μιν ου δε κα τα τας α μαρ τι ας η μων αν
τα πε δω κεν η μιν
ΝΗ ΠΑ
Ο τι κα τα το υ υ ψος του ου ρα νου α πο
ΝΗ ΠΑ
της γης ε κρα ται ω σε Κυ ρι ος το ε λε ος αυ
ΜΕΛ ΝΗ
του ε πι τους φο βου με ε νους αυ τον
ΝΗ ΠΑ
Κ α θο σον α πε ε χου σιν α να το λαι α
ΔΙ↓ ΝΗ
πο δυ σμων ε μα α α κρυ νεν αφ η μων τας α
νο μι ι ας η μων
ΜΕΛ ΝΗ ΚΕ↓ ΔΙ↓ ΝΗ
Κ α θως οι κτει ρει πα τηρ υι ους ω κτει ρη σε
ΠΑ ΝΗ
Κυ ρι ος τους φο βου με νους αυ τον ο τι αυ τος

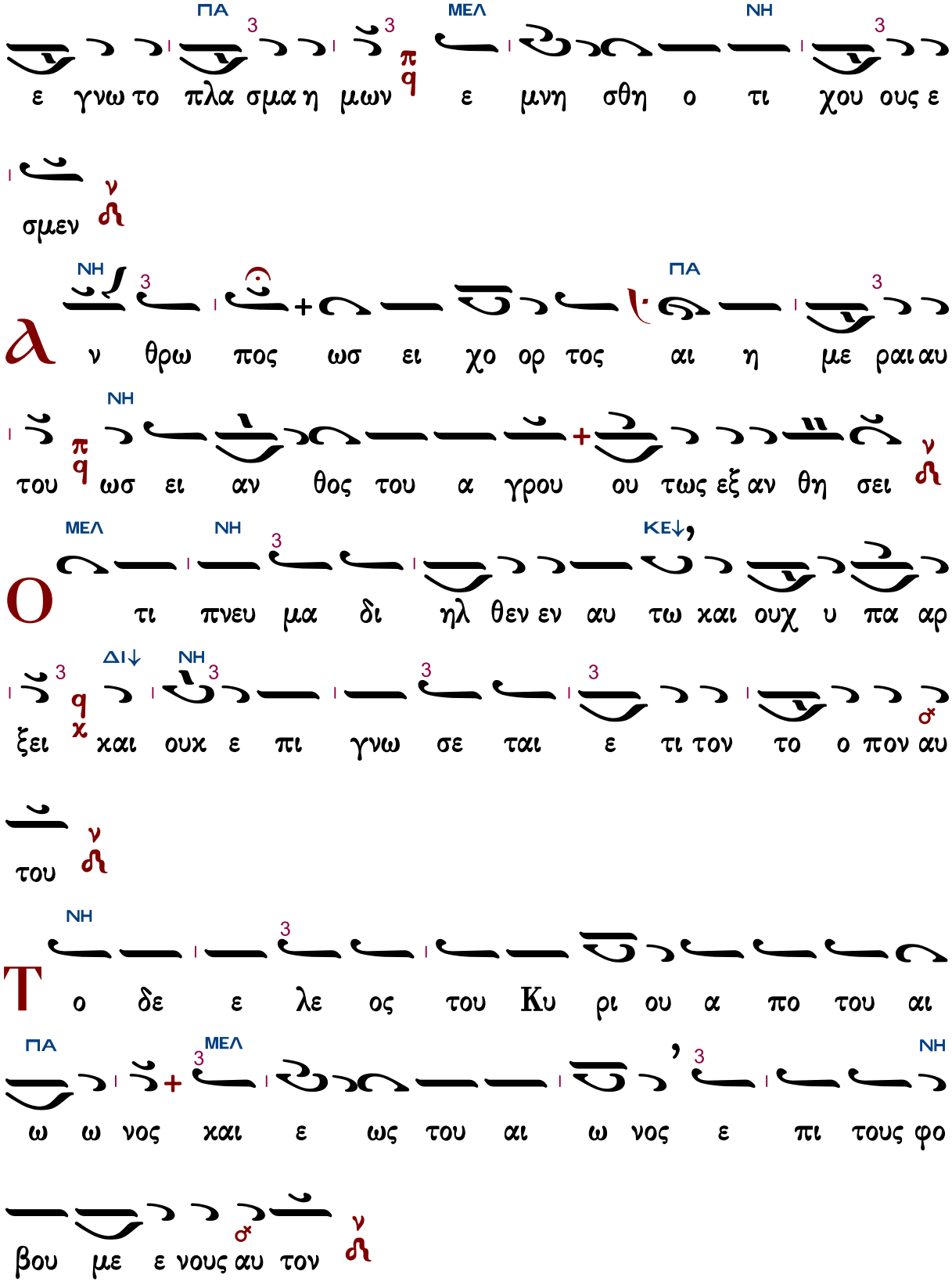
ΠΑ
ΜΕΛ
ΝΗ
ε γνω το πλα σμα η μων ε μνη σθη ο τι χου ους ε
σμεν
Α
ΝΗ
ΠΑ
ν θρω πος ωσ ει χο ορ τος αι η με ραι αυ
του ωσ ει αν θος του α γρου ου τως εξ αν θη σει
ΝΗ
Ο
ΜΕΛ
ΝΗ
ΚΕ↓,
τι πνευ μα δι ηλ θεν εν αυ τω και ουχ υ πα αρ
ΔΙ↓
ΝΗ
ξει και ουκ ε πι γνω σε ται ε τι τον το ο πον αυ
του
Τ
ΝΗ
ο δε ε λε ος του Κυ ρι ου α πο του αι
ΠΑ
ΜΕΛ
ΝΗ
ω ω νος και ε ως του αι ω νος ε πι τους φο
βου με ε νους αυ τον

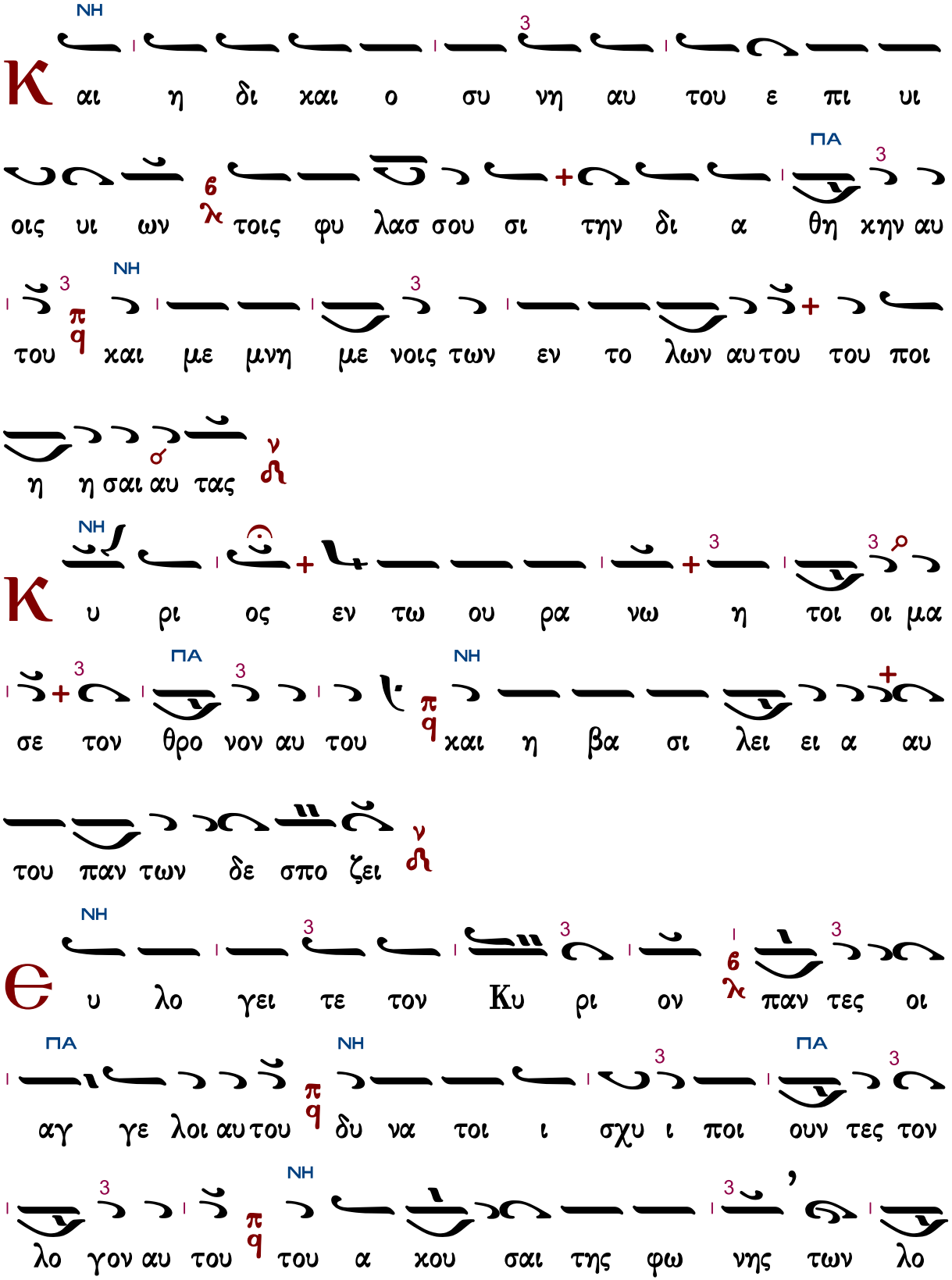
Κ
αι η δι χαι ο συ νη αυ του ε πι υι
οις υι ων τοις φυ λασ σου σι την δι α θη χην αυ
του χαι με μνη με νοις των εν το λων αυτου του ποι
η η σαι αυ τας
Κ
υ ρι ος εν τω ου ρα νω η τοι οι μα
σε τον θρο νον αυ του χαι η βα σι λει ει α αυ
του παν των δε σπο ζει
Θ
υ λο γει τε τον Κυ ρι ον παν τες οι
αγ γε λοι αυ του δυ να τοι ι σχυ ι ποι ουν τες τον
λο γον αυ του του α κου σαι της φω νης των λο

γων αυ του

ΜΕΛ ΝΗ ΚΕ↓

Є υ λο γει τε τον Κυ ρι ον πα σαι αι δυ να

ΔΙ↓ ΠΑ ΝΗ

μεις αυ του λει τουρ γοι αυ του οι ποι ου ουν τες το θε

λημα αυ του

ΝΗ ΠΑ

Є υ λο γει τε τον Κυ ρι ον παν τα τα ερ

ΝΗ ΠΑ

γα αυ του εν παν τι το πω της δε σπο τει ας αυ

ΔΙ↓ ΝΗ

του ευ λο γει η ψυ χη μου τον Κυ ρι ον

ΝΗ

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνευ μα

τι

ΝΗ

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των

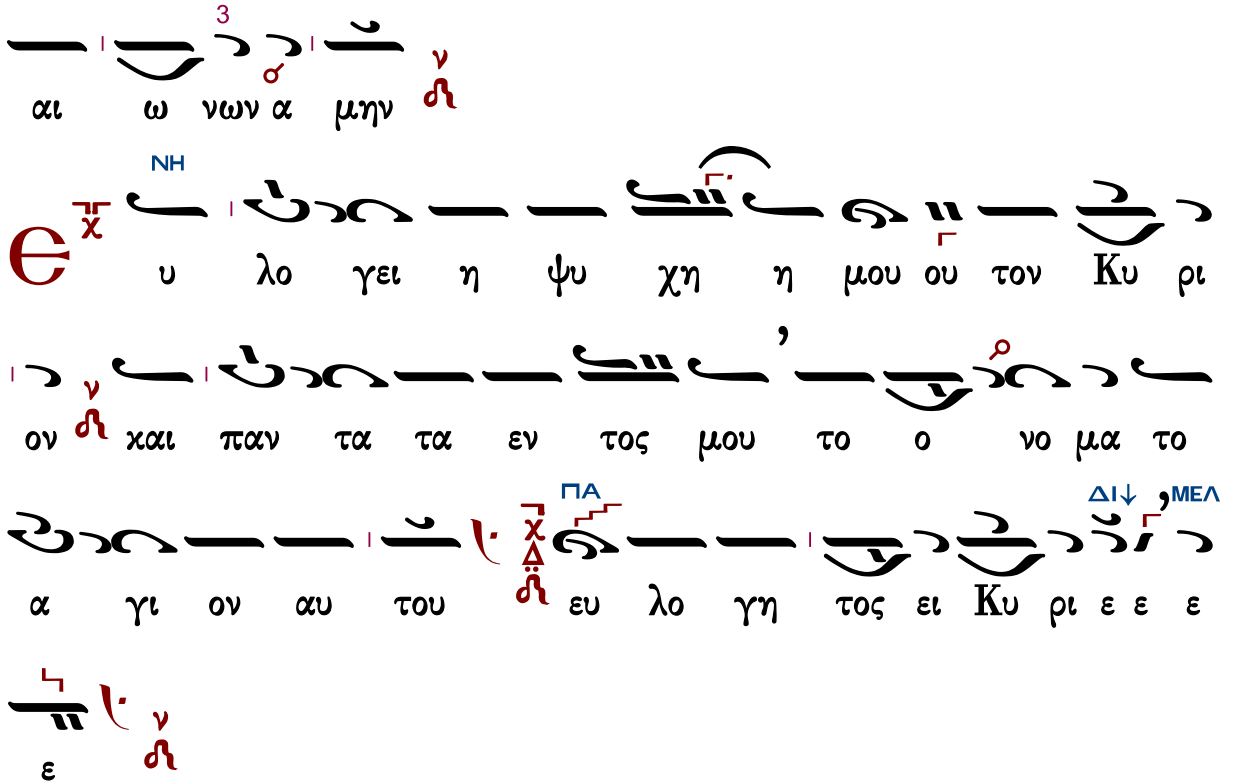

Ἔτι καὶ ἔτι…
Ἀντιλαβοῦ, σῶσον…
Τῆς παναγίας, ἀχράντου…
Ὅτι σὸν τὸ κράτος…

Κύριε, ἐλέησον.
Κύριε, ἐλέησον.
Σοί, Κύριε.
Ἀμήν.

Στάσις Β΄

Ἦχος Δι

Δημοσθένους Παϊκοπούλου
Θεία Λειτουργία
2006 σ.17*

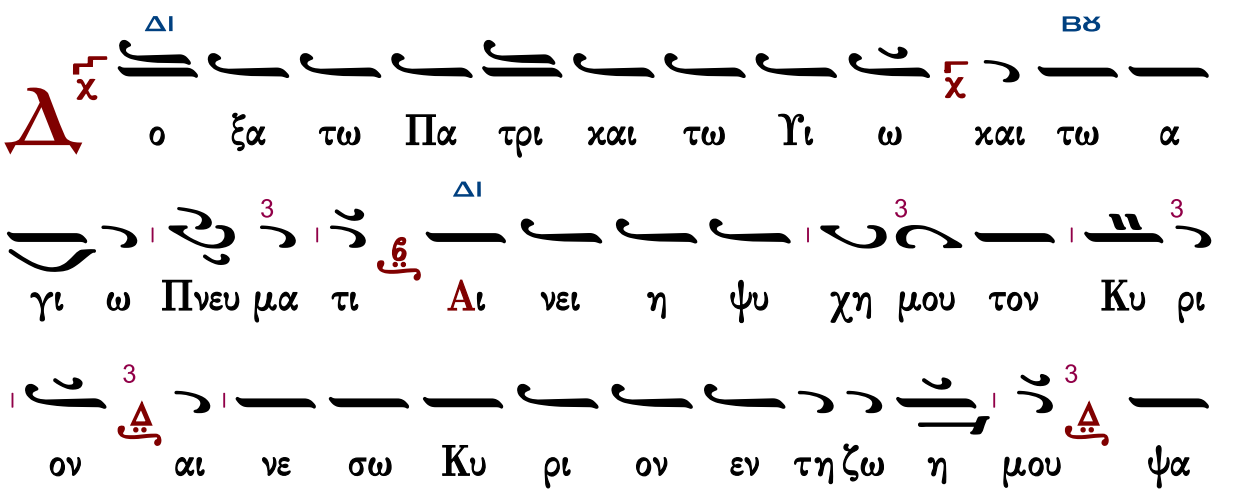

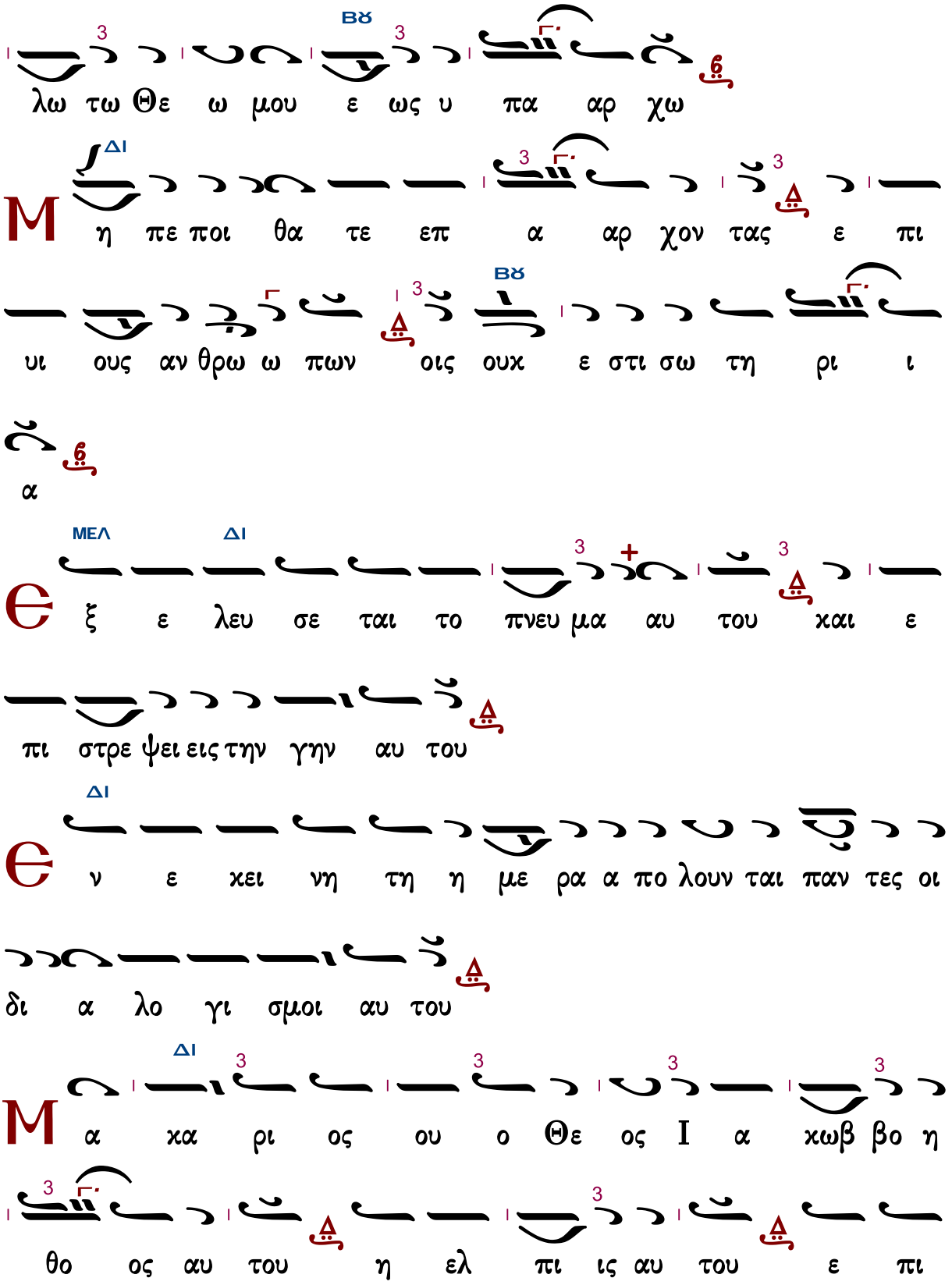
ΒΫ
3
3
6
λω τω Θε ω μου ε ως υ πα αρ χω
ΔΙ
3
3
Μ η πε ποι θα τε επ α αρ χον τας ε πι
ΒΫ
3
υι ους αν θρω ω πων οις ουκ ε στι σω τη ρι ι
6
α
ΜΕΛ
ΔΙ
3
3
Є ξ ε λευ σε ται το πνευ μα αυ του και ε
πι στρε ψει εις την γην αυ του
ΔΙ
Є ν ε κει νη τη η με ρα α πο λουν ται παν τες οι
δι α λο γι σμοι αυ του
ΔΙ
3
3
3
3
Μ α κα ρι ος ου ο Θε ος Ι α κωβ βο η
3
3
θο ος αυ του η ελ πι ις αυ του ε πι

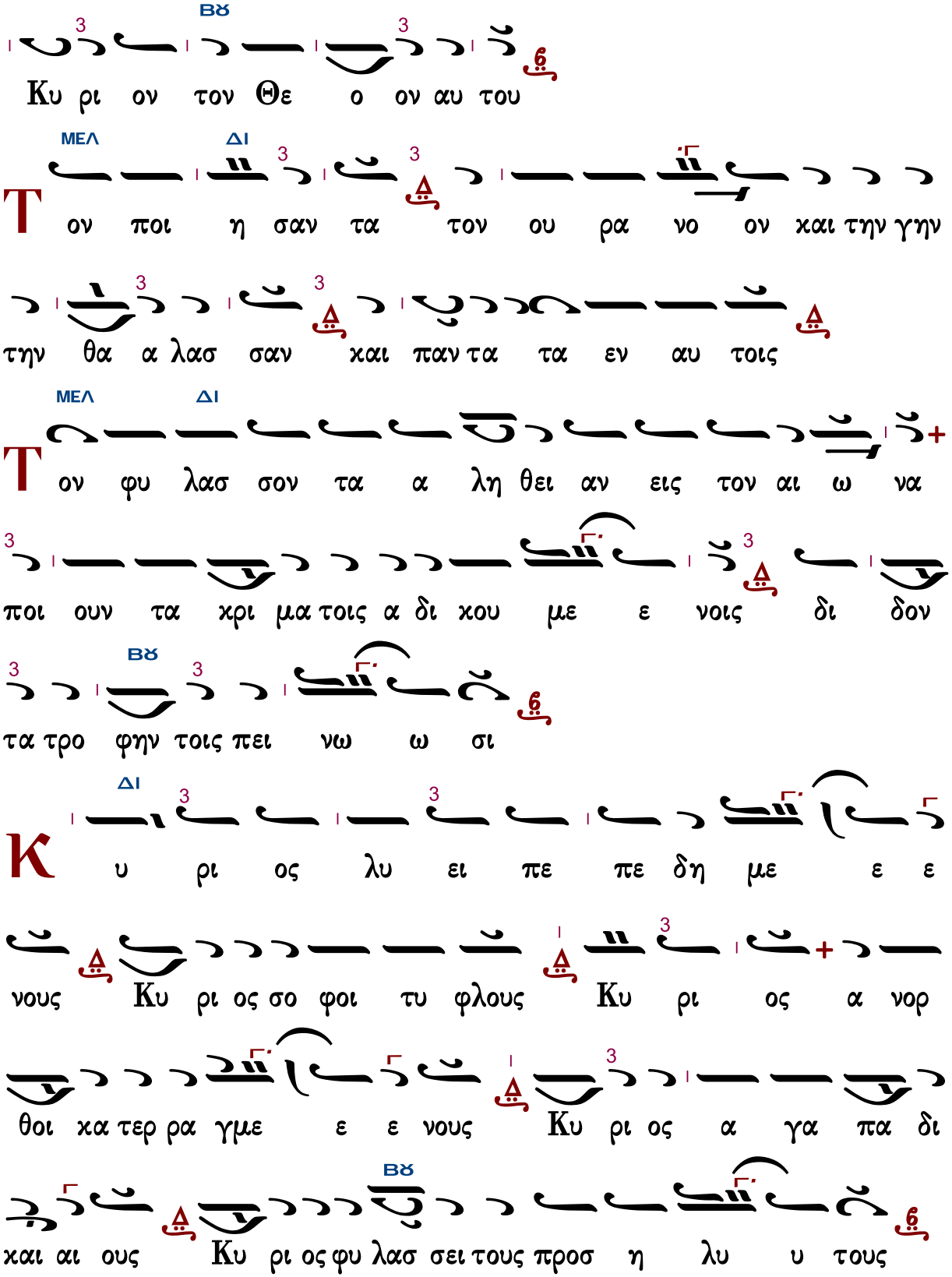
ΒΫ
Κυ ρι ον τον Θε ο ον αυ του
ΜΕΛ ΔΙ
Τον ποι η σαν τα τον ου ρα νο ον και την γην
την θα α λασ σαν και παν τα τα εν αυ τοις
ΜΕΛ ΔΙ
Τον φυ λασ σον τα α λη θει αν εις τον αι ω να
ποι ουν τα χρι μα τοις α δι κου με ε νοις δι δον
τα τρο φην τοις πει νω ω σι
ΔΙ
Κυ ρι ος λυ ει πε πε δη με ε ε
νους Κυ ρι ος σο φοι τυ φλους Κυ ρι ος α νορ
θοι κα τερ ρα γμε ε ε νους Κυ ρι ος α γα πα δι
ΒΫ
και αι ους Κυ ρι ος φυ λασ σει τους προσ η λυ υ τους

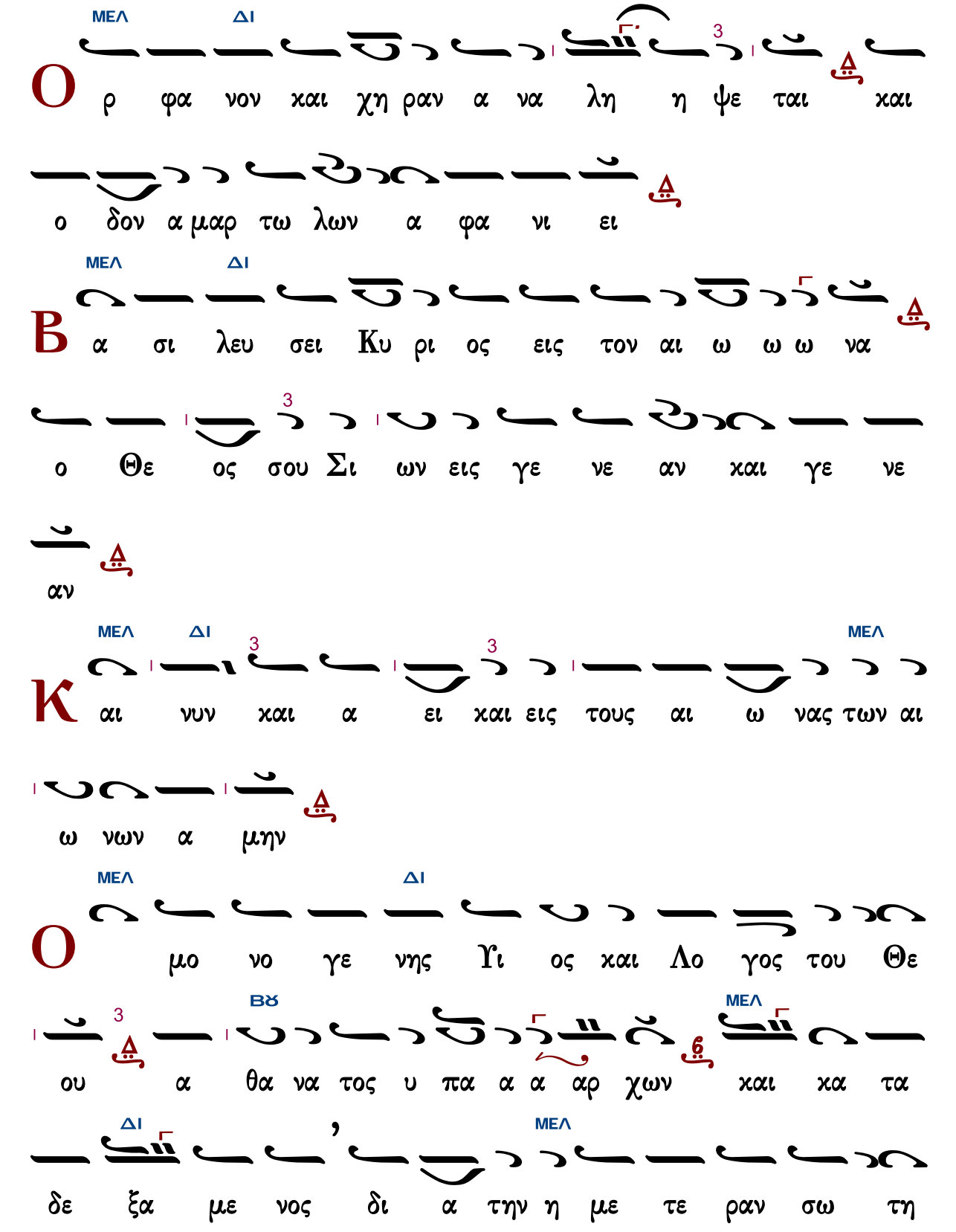
Ο
ρ φα νον και χη ραν α να λη η ψε ται και
ο δον α μαρ τω λων α φα νι ει
Β
α σι λευ σει Κυ ρι ος εις τον αι ω ω ω να
ο Θε ος σου Σι ων εις γε νε αν και γε νε
αν
Κ
αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι
ω νων α μην
Ο
μο νο γε νης Υι ος και Λο γος του Θε
ου α θα να τος υ πα α α αρ χων και κα τα
δε ξα με νος δι α την η με τε ραν σω τη

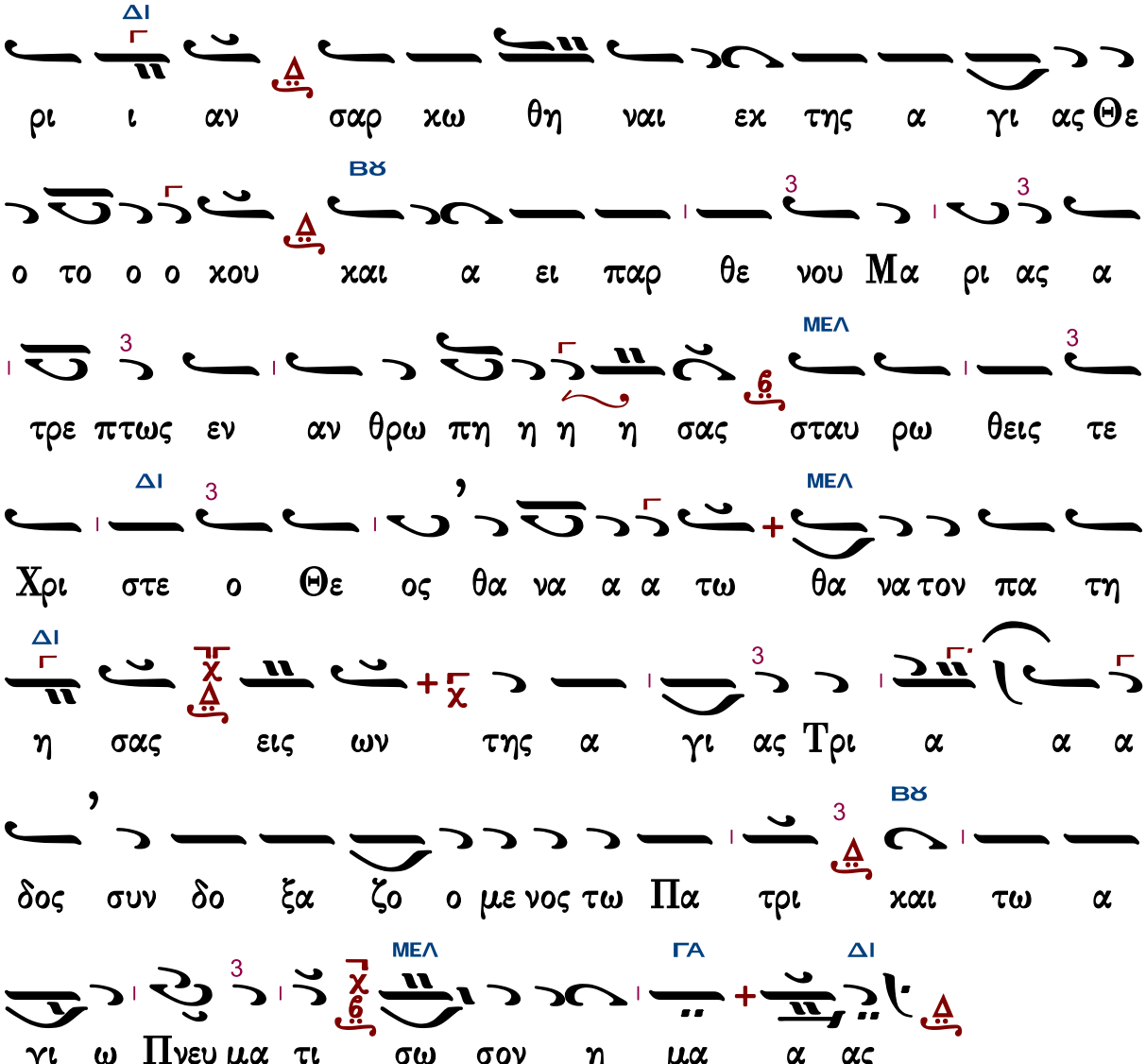

Ἔτι καὶ ἔτι… Κύριε, ἐλέησον.
Ἀντιλαβοῦ, σῶσον… Κύριε, ἐλέησον.
Τῆς παναγίας, ἀχράντου… Σοί, Κύριε.
Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος… Ἀμήν.

Μακαρισμοὶ

Ἦχος λ π ⸏ Δι

Πέτρου Εφεσίου
Αναστασιματάριον
1820 σ.177*

Θν τη βα σι λει α σου μνη σθη τι η μων

Κυ ρι ε ο ταν ελ θης εν τη βα σι λει α σου

μα κα ρι οι οι πτω χοι τω πνευ μα τι ο τι

αυ των ε στιν η βα σι λει α των ου ρα νων

Μα κα ρι οι οι πεν θουν τες ο τι αυ τοι

πα ρα κλη θη σον ται

Μα κα ρι οι οι πρα εις ο τι αυ τοι κλη

ρο νο μη σου σι την γην

Μα κα ρι οι οι πει νων τες και δι ψων τες

την δι και ο συ νην ο τι αυ τοι χορ τα σθη σον νται

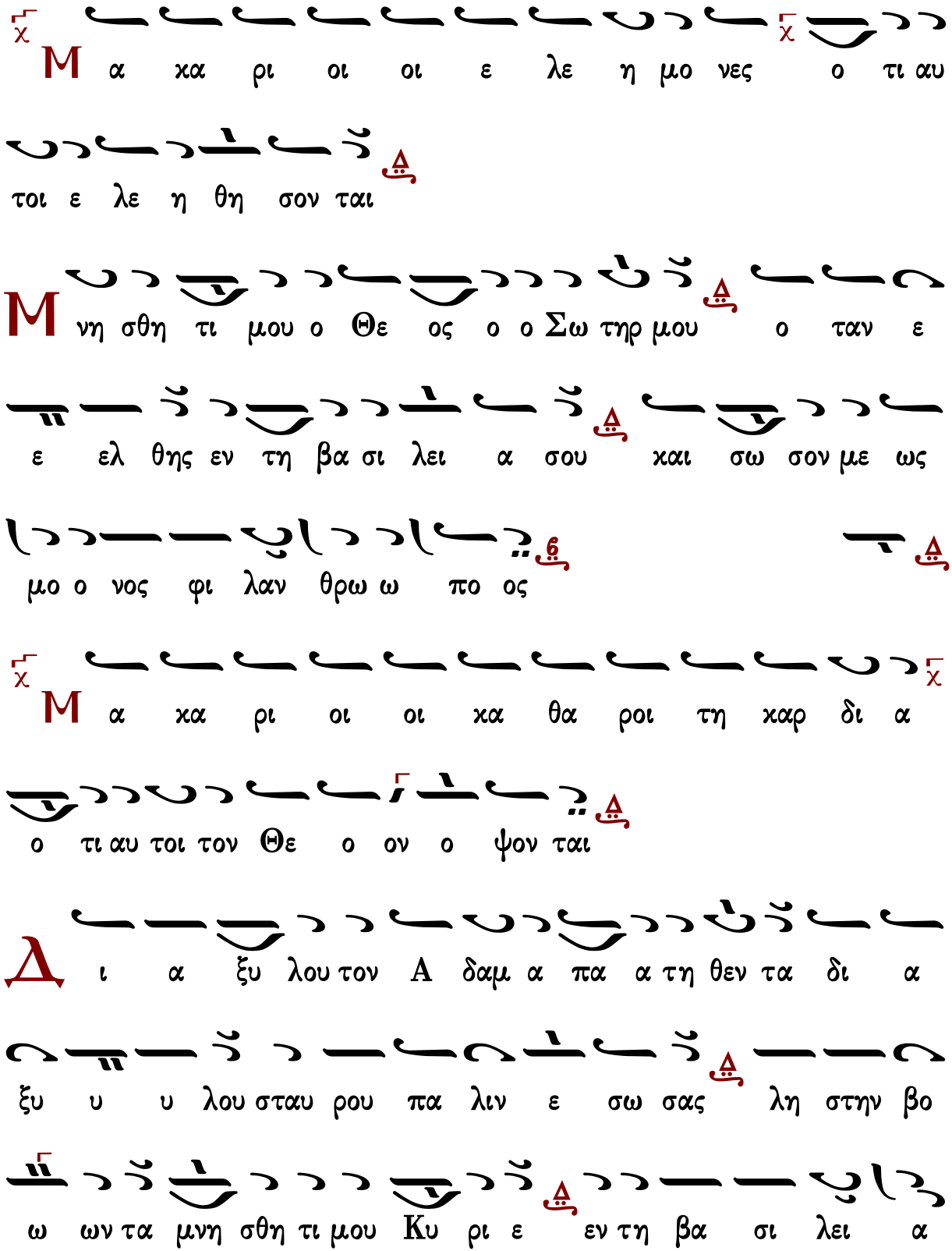
Μ α κα ρι οι οι ε λε η μο νες ο τι αυ
τοι ε λε η θη σον ται
Μ νη σθη τι μου ο Θε ος ο ο Σω τηρ μου ο ταν ε
ε ελ θης εν τη βα σι λει α σου και σω σον με ως
μο ο νος φι λαν θρω ω πο ος
Μ α κα ρι οι οι κα θα ροι τη καρ δι α
ο τι αυ τοι τον Θε ο ον ο ψον ται
Δ ι α ξυ λου τον Α δαμ α πα α τη θεν τα δι α
ξυ υ υ λου σταυ ρου πα λιν ε σω σας λη στην βο
ω ων τα μνη σθη τι μου Κυ ρι ε εν τη βα σι λει α

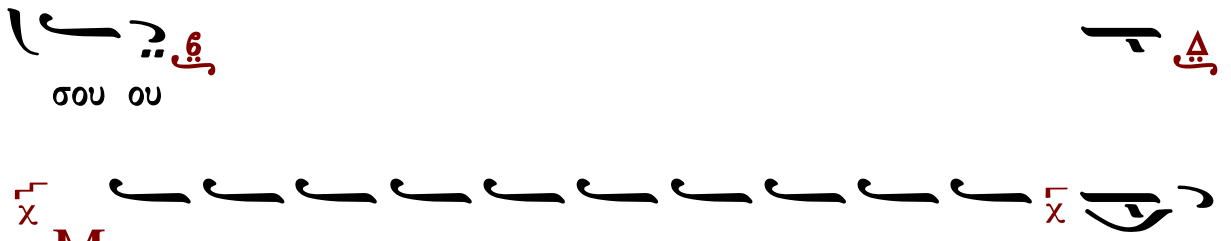

σου ου

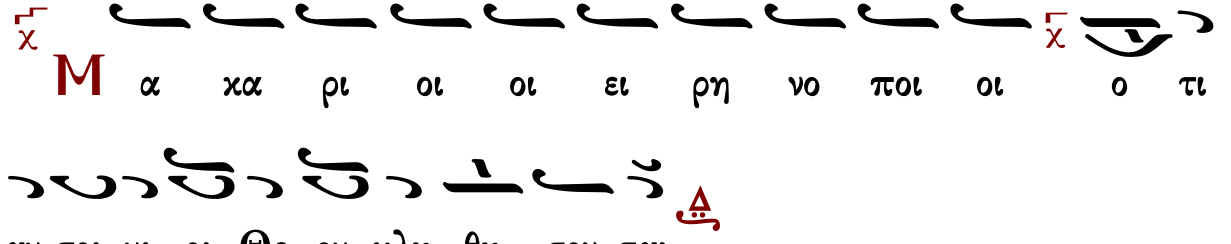

Μα χα ρι οι οι ει ρη νο ποι οι ο τι

αυ τοι υι οι Θε ου χλη θη σον ται

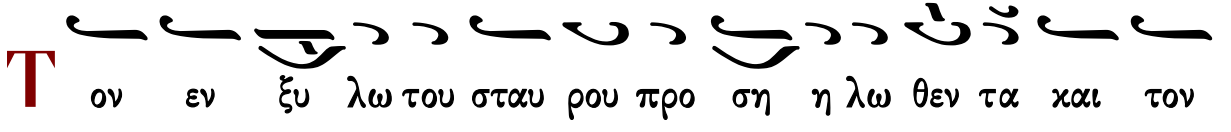

Τον εν ξυ λω του σταυ ρου προ ση η λω θεν τα και τον

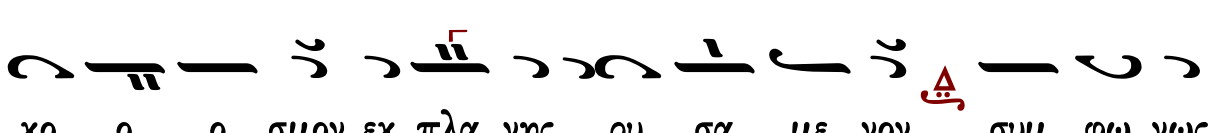

χο ο ο σμον εκ πλα νης ρυ σα με νον συμ φω νως

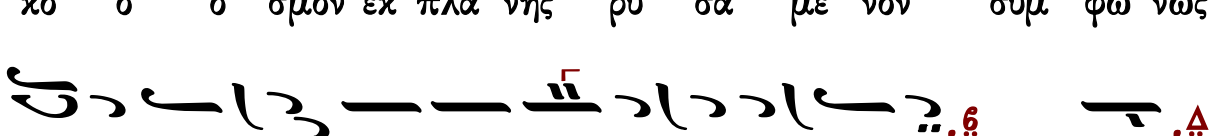

παν τες Χρι στον α νυ μνη η σω ω με εν

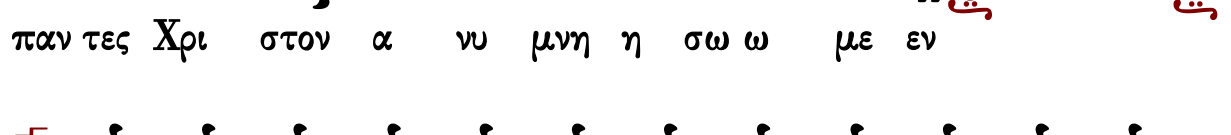

Μα χα ρι οι οι δε δι ω γμε νοι ε νε

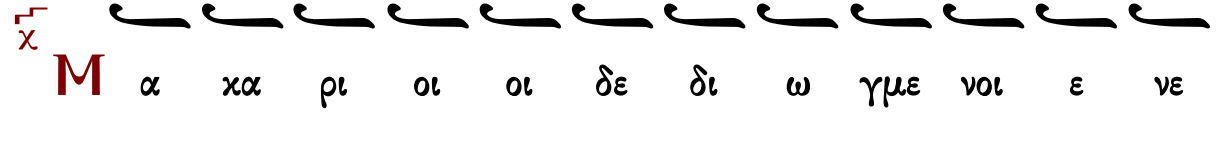

κεν δι και ο συ νης ο τι αυ των ε στιν η βα σι λει

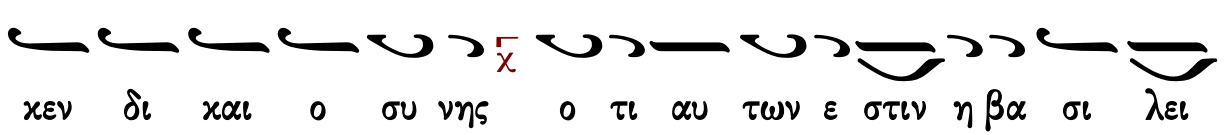

α των ου ρα νων

δου πυ λας και μοχ λους συν τρι ψας ζω ω ο δο τα α

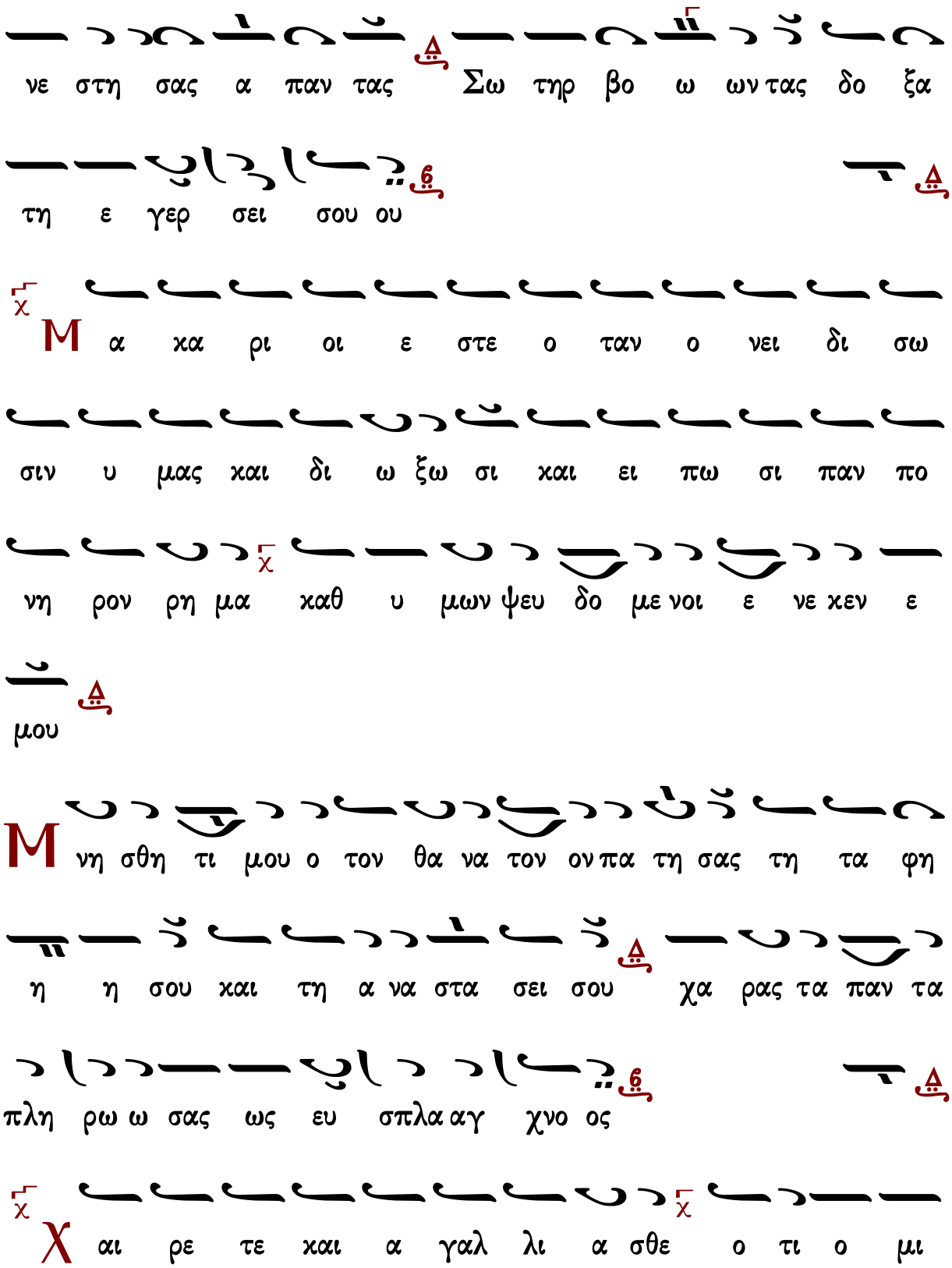
νε στη σας α παν τας Σω τηρ βο ω ων τας δο ξα
τη ε γερ σει σου ου
Μ α κα ρι οι ε στε ο ταν ο νει δι σω
σιν υ μας και δι ω ξω σι και ει πω σι παν πο
νη ρον ρη μα καθ υ μων ψευ δο με νοι ε νε κεν ε
μου
Μ νη σθη τι μου ο τον θα να τον ον πα τη σας τη τα φη
η η σου και τη α να στα σει σου χα ρας τα παν τα
πλη ρω ω σας ως ευ σπλα αγ χνο ος
Χ αι ρε τε και α γαλ λι α σθε ο τι ο μι

σθος υ μων πο λυς εν τοις ου ρα νοις

Μ υ ρο φο ροι εν τω μνη μα τι ι ελ θου σαι του αγ

γε ε ε λου κραυ γα ζον τος η κου ον Χρι στος α

νε ε στη φω τι ι σας τα συμ πα αν τα

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα τι

Τ ον Πα τε ρα και Υι ον δο ξο ο λο γου μεν και το Πνευ

ε ευ μα το Α γι ον λε γον τες Τρι ας Α γι ι α

σω σον τας ψυ χα ας η η μω ων

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω νων

α μην

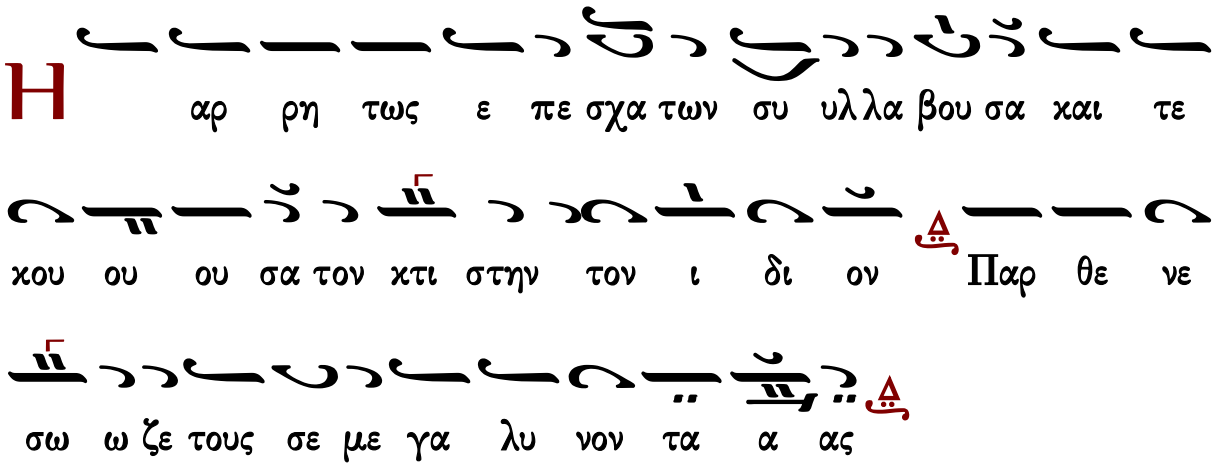

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Εἰσοδικὸν — Λουκᾶς Λουκᾶ

Ἀντίφωνα

Πέτρου Λαμπαδαρίου

Ἀντίφωνον α΄ — Ἦχος Δι

∴ Εὐλόγει ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον, καὶ πάντα τὰ ἐντός μου τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ. 102:1

∴ Εὐλόγει, ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον, καὶ μὴ ἐπιλανθάνου πάσας τὰς ἀνταποδόσεις αὐτοῦ. 102:2

∴ Κύριος ἐν τῷ οὐρανῷ ἡτοίμασε τὸν θρόνον αὐτοῦ καὶ ἡ βασιλεία αὐτοῦ πάντων δεσπόζει. 102:19

∴ Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ, ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ. 102:22

Πέτρου Λαμπαδαρίου — Ἦχος Δι — Πανδέκτη 1851 σ.26#

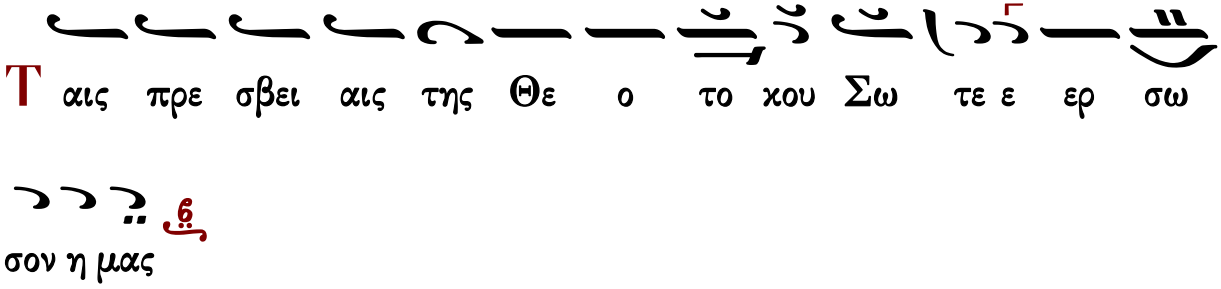

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

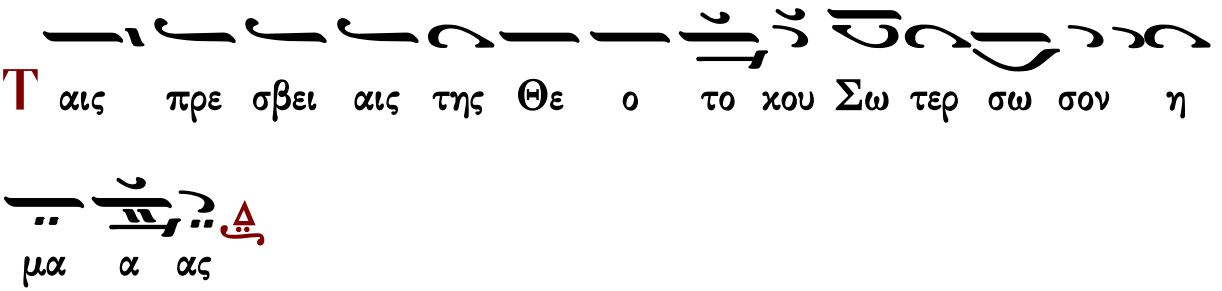

Ἔτι καὶ ἔτι… Κύριε, ἐλέησον.
Ἀντιλαβοῦ, σῶσον… Κύριε, ἐλέησον.
Τῆς παναγίας, ἀχράντου… Σοί, Κύριε.
Ὅτι σὸν τὸ κράτος… Ἀμήν.

Ἀντίφωνον β′ Ἦχος Δι

∴ Αἴνει, ἡ ψυχή μου τὸν Κύριον, αἰνέσω Κύριον ἐν τῇ ζωῇ μου ψαλῶ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω. 145:1-2

∴ Μακάριος, οὗ ὁ Θεὸς Ἰακὼβ βοηθὸς αὐτοῦ, ἡ ἐλπὶς αὐτοῦ ἐπὶ Κύριον τὸν Θεὸν αὐτοῦ. 145:5

∴ Τὸν ποιήσαντα τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν, τὴν θάλασσαν καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτοῖς. 145:6

∴ Βασιλεύσει Κύριος εἰς τὸν αἰῶνα, ὁ Θεός σου, Σιών, εἰς γενεὰν καὶ γενεάν. 145:10

Πέτρου Λαμπαδαρίου Ἦχος Δι Πανδέκτη 1851 σ.26#

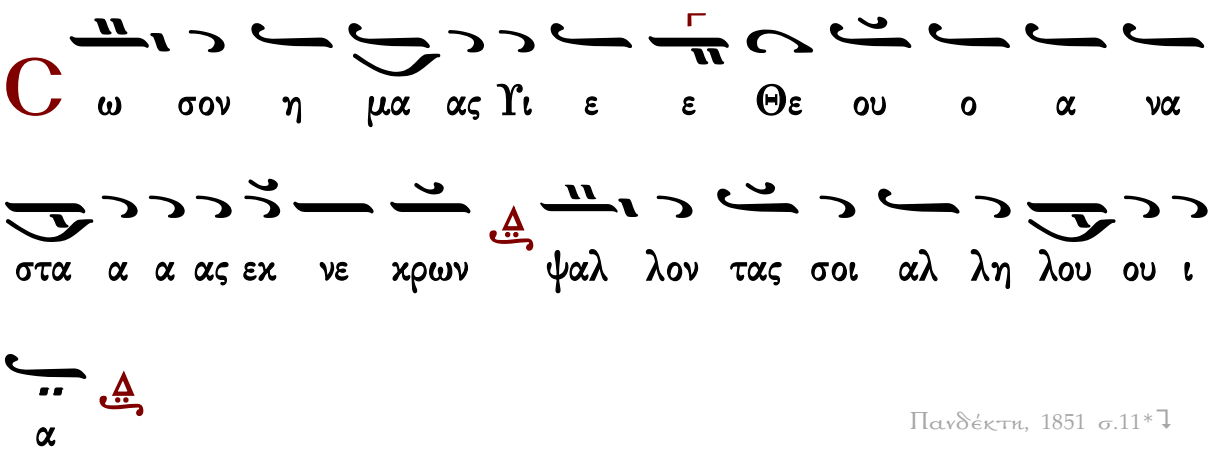

Πανδέκτη, 1851 σ.11*

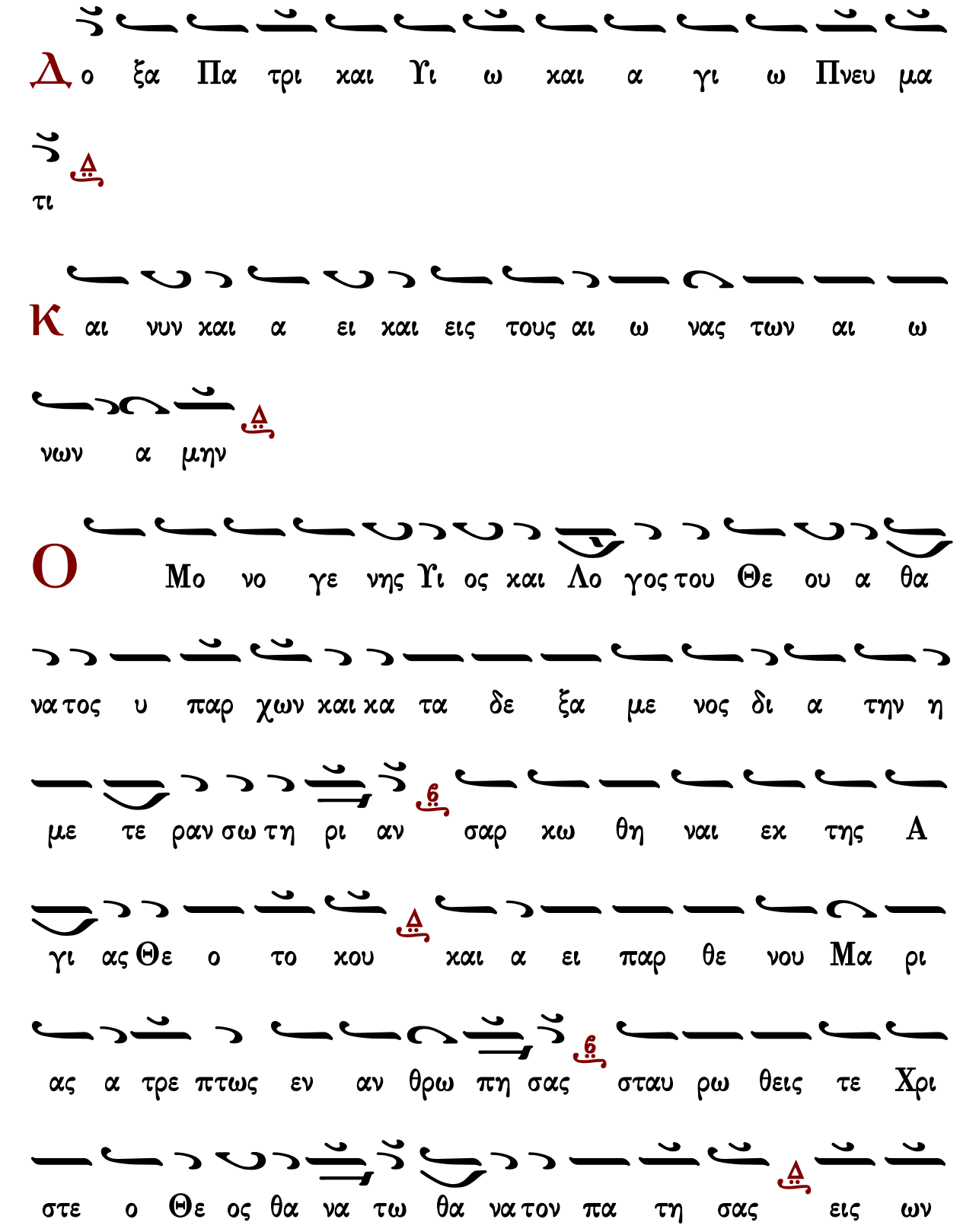
Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνευ μα
τι
Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω
νων α μην
Ο Μο νο γε νης Υι ος και Λο γος του Θε ου α θα
να τος υ παρ χων και κα τα δε ξα με νος δι α την η
με τε ραν σω τη ρι αν σαρ κω θη ναι εκ της Α
γι ας Θε ο το κου και α ει παρ θε νου Μα ρι
ας α τρε πτως εν αν θρω πη σας σταυ ρω θεις τε Χρι
στε ο Θε ος θα να τω θα να τον πα τη σας εις ων

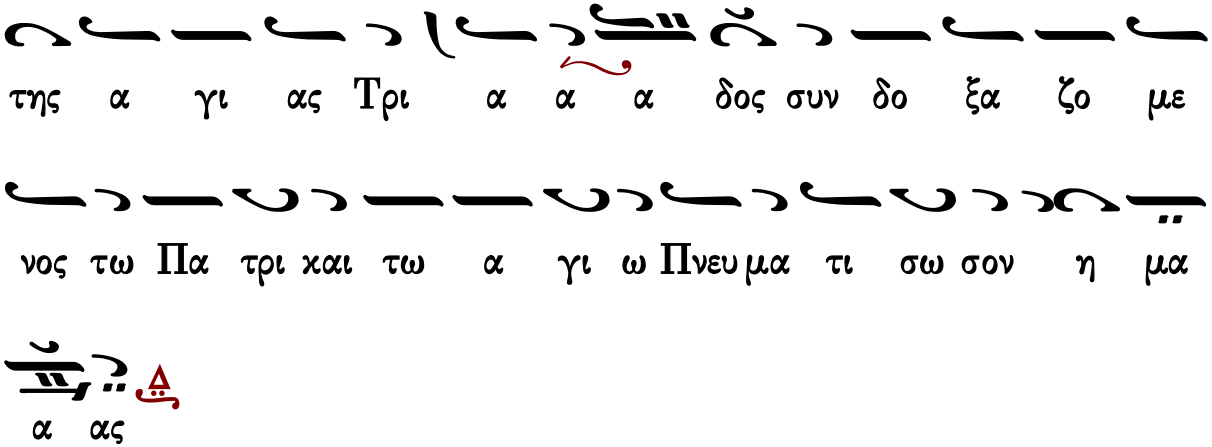

Ἔτι καὶ ἔτι… Κύριε, ἐλέησον.
Ἀντιλαβοῦ, σῶσον… Κύριε, ἐλέησον.
Τῆς παναγίας, ἀχράντου… Σοί, Κύριε.
Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος… Ἀμήν.

Ἀντίφωνον γ′

Ἦχος πλ. δ′

∴ Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. 117:1

∴ Εἰπάτωσαν δὴ πάντες οἱ φοβούμενοι τὸν Κύριον, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. 117:4

∴ Αὕτη ἡ ἡμέρα, ἣν ἐποίησεν ὁ Κύριος· ἀγαλλιασώμεθα καὶ εὐφρανθῶμεν ἐν αὐτῇ. 117:24

ἀναστάσιμον ἀπολυτίκιον

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Αναστασιματάριον 1905 σ.277#

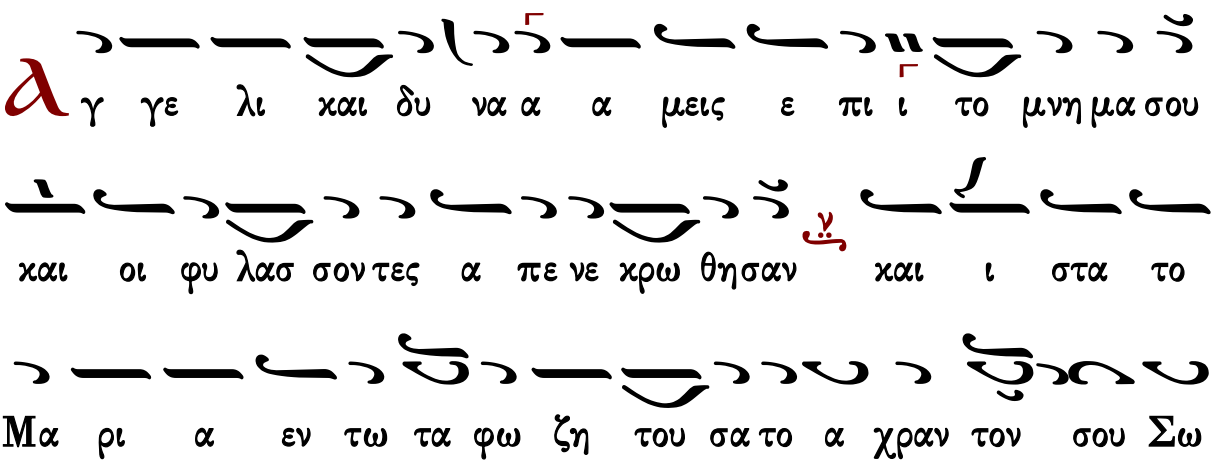

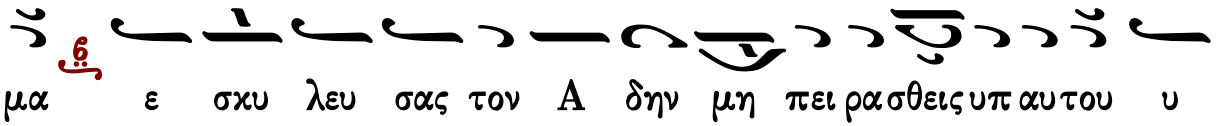

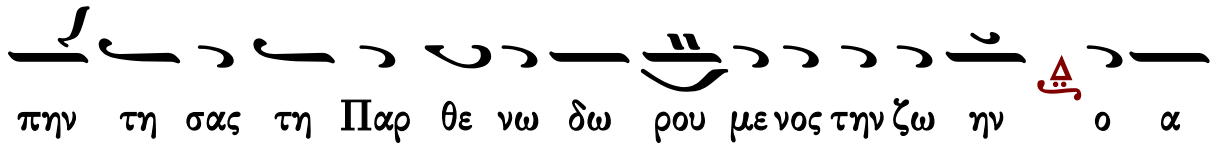

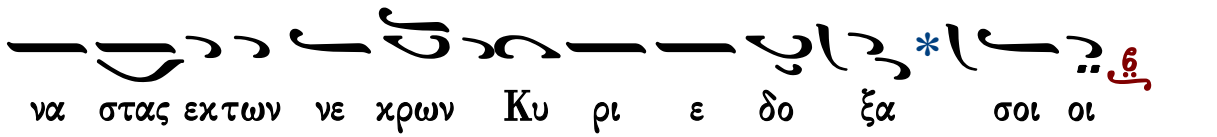

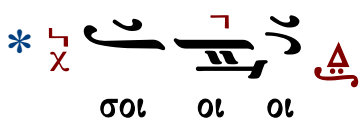

Γαβριὴλ Κουντιάδου

Ἀντίφωνον α΄

Ἦχος Δι

Γαβριὴλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
Μουσικὸν Πεντηκοστάριον
α΄ ἔκδοσις 1931-1935
ἐπανέκδοσις 1991 σ.36*

∴ Εὐλόγει ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον, καὶ πάντα τὰ ἐντός μου τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ. 102:1

∴ Εὐλόγει, ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον, καὶ μὴ ἐπιλανθάνου πάσας τὰς ἀνταποδόσεις αὐτοῦ. 102:2

∴ Κύριος ἐν τῷ οὐρανῷ ἡτοίμασε τὸν θρόνον αὐτοῦ καὶ ἡ βασιλεία αὐτοῦ πάντων δεσπόζει. 102:19

∴ Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ, ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ. 102:22

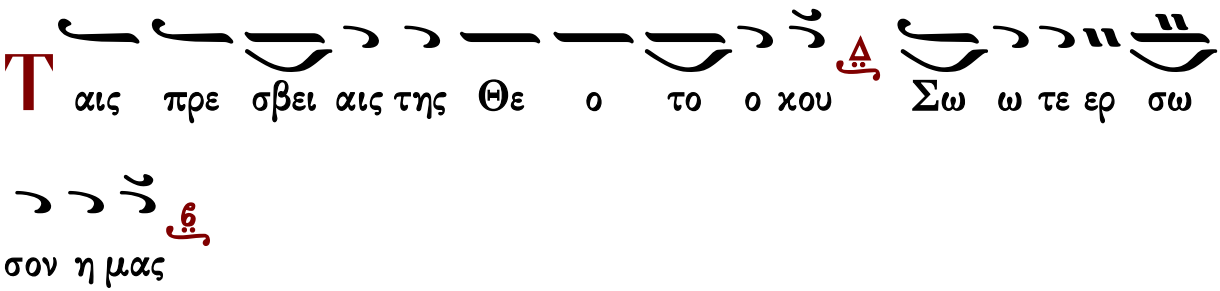

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

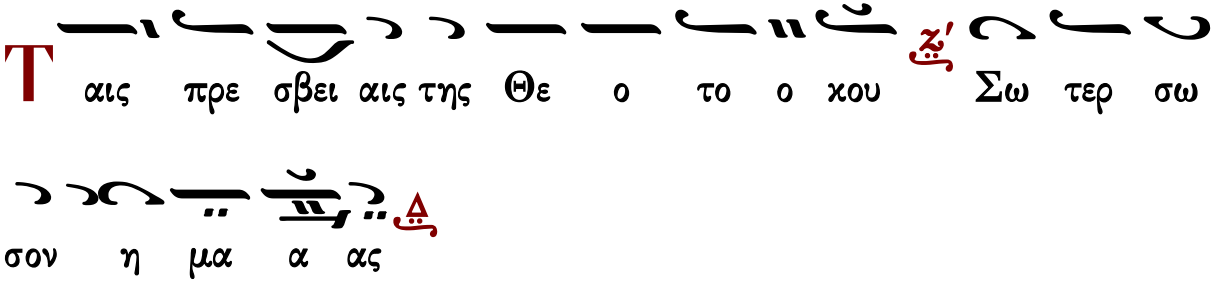

Ἔτι καὶ ἔτι…
Ἀντιλαβοῦ, σῶσον…
Τῆς παναγίας, ἀχράντου…
Ὅτι σὸν τὸ κράτος…

Κύριε, ἐλέησον.
Κύριε, ἐλέησον.
Σοί, Κύριε.
Ἀμήν.

Ἀντίφωνον β΄

Ἦχος Δι

Γαβριὴλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
Μουσικὸν Πεντηκοστάριον
α΄ ἔκδοσις 1931-1935
ἐπανέκδοσις 1991 σ.36*

∴ Αἴνει, ἡ ψυχή μου τὸν Κύριον, αἰνέσω Κύριον ἐν τῇ ζωῇ μου ψαλῶ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω. 145:1-2

∴ Μακάριος, οὗ ὁ Θεὸς Ἰακὼβ βοηθὸς αὐτοῦ, ἡ ἐλπὶς αὐτοῦ ἐπὶ Κύριον τὸν Θεὸν αὐτοῦ. 145:5

∴ Τὸν ποιήσαντα τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν, τὴν θάλασσαν καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτοῖς. 145:6

∴ Βασιλεύσει Κύριος εἰς τὸν αἰῶνα, ὁ Θεός σου, Σιών, εἰς γενεὰν καὶ γενεάν. 145:10

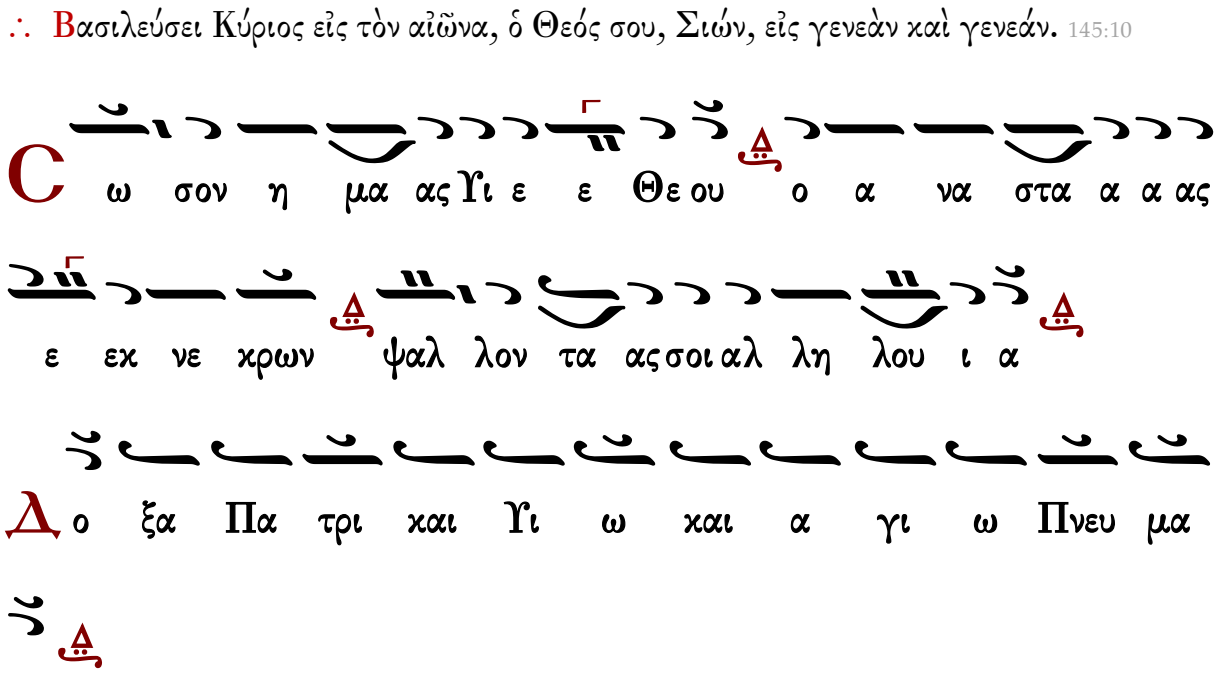

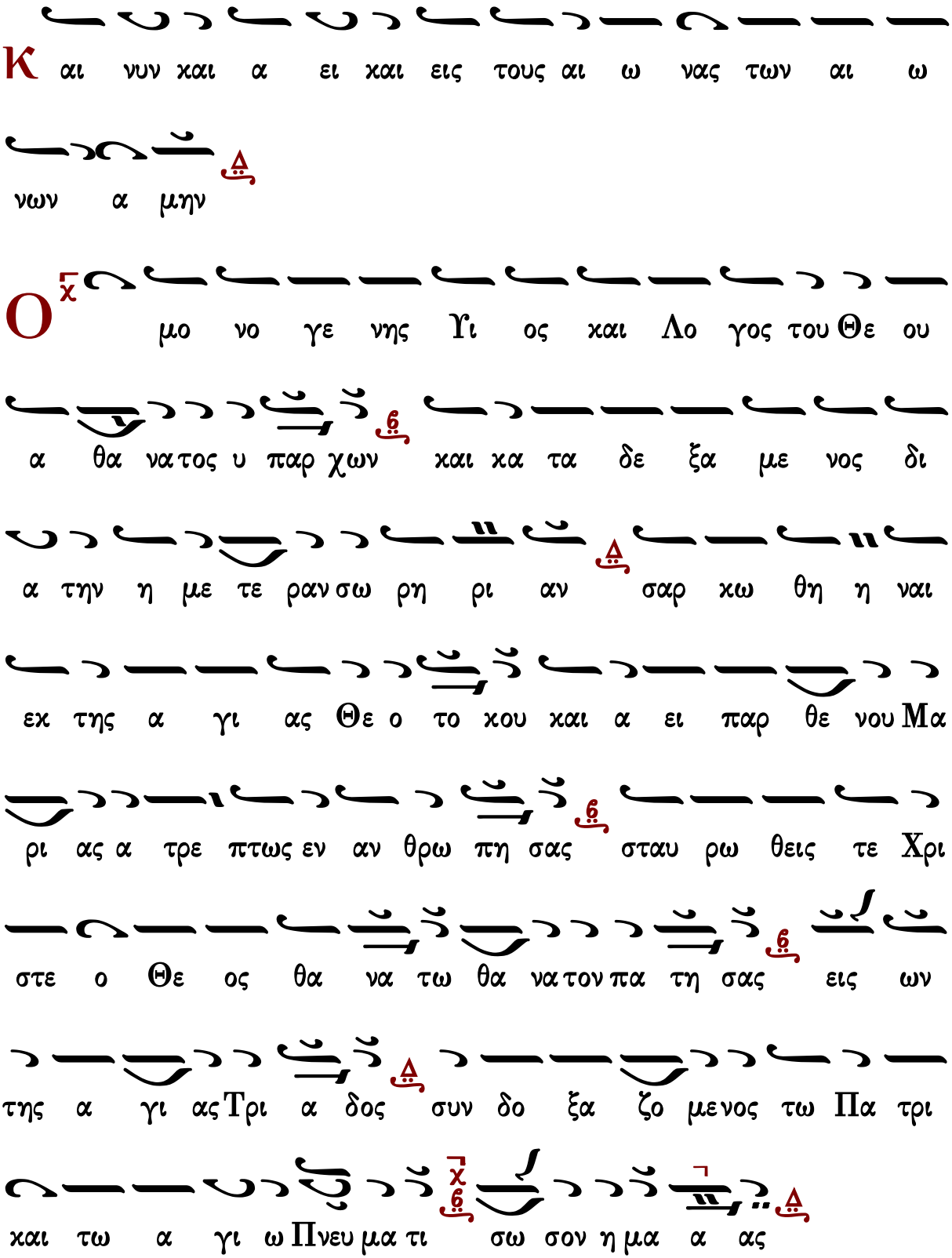

Ἔτι καὶ ἔτι... Κύριε, ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον... Κύριε, ἐλέησον.
Τῆς παναγίας, ἀχράντου... Σοί, Κύριε.
Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος... Ἀμήν.

Ἀντίφωνον γ′ Ἦχος πλ.β′

∴ Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. 117:1

∴ Εἰπάτωσαν δὴ πάντες οἱ φοβούμενοι τὸν Κύριον, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. 117:4

∴ Αὕτη ἡ ἡμέρα, ἣν ἐποίησεν ὁ Κύριος· ἀγαλλιασώμεθα καὶ εὐφρανθῶμεν ἐν αὐτῇ. 117:24

ἀναστάσιμον ἀπολυτίκιον

Ἦχος λ/π ∽ Δι

Γαβριὴλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
Μουσικὸν Πεντηκοστάριον
α΄ ἔκδοσις 1931-1935
ἐπανέκδοση 1991 σ.400*

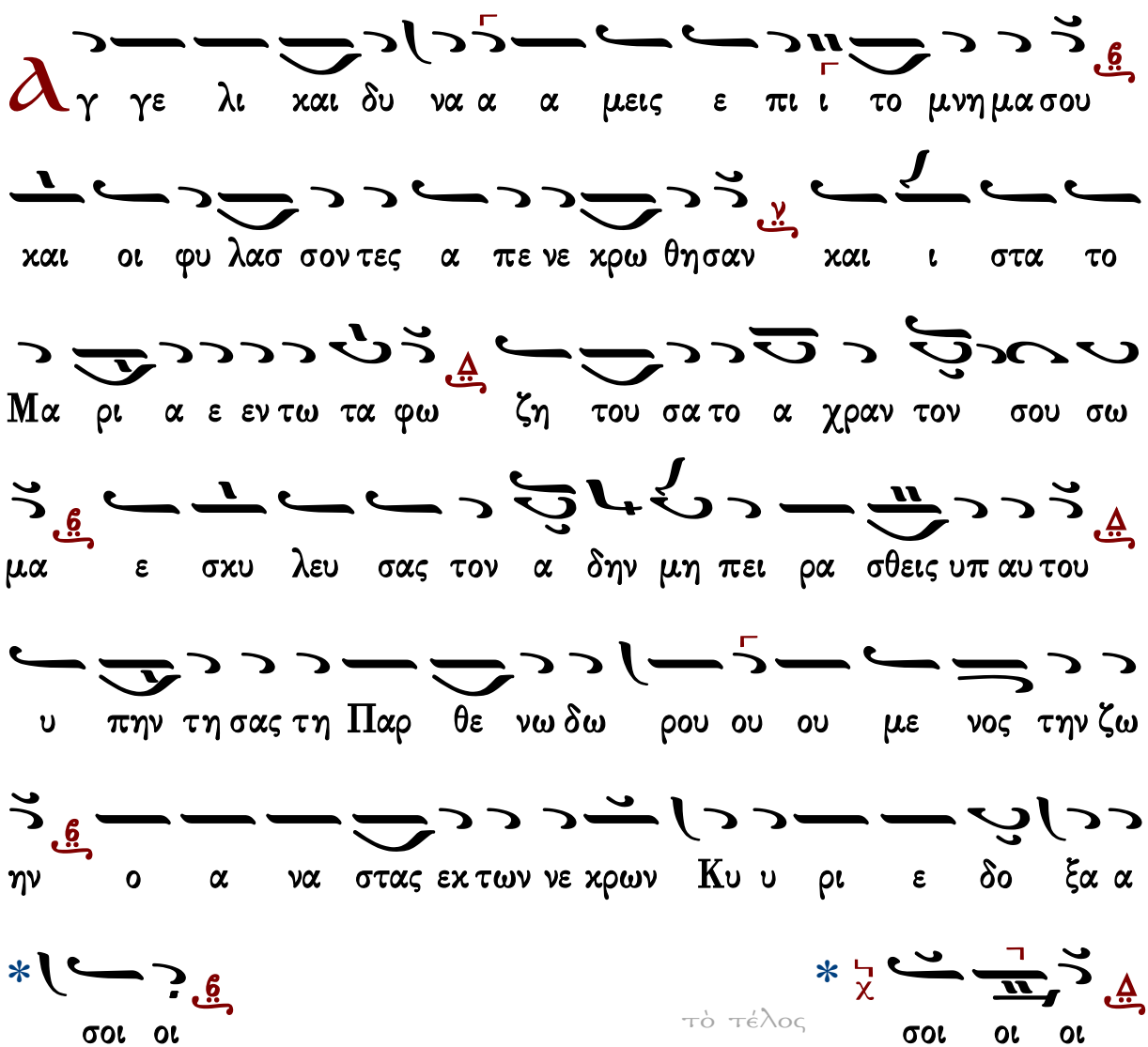

τὸ τέλος

Χρυσάνθου Θεοδοσοπούλου

Ἀντίφωνον α΄

Ἦχος Δι

∴ Εὐλόγει ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον, καὶ πάντα τὰ ἐντός μου τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ. 102:1

∴ Εὐλόγει, ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον, καὶ μὴ ἐπιλανθάνου πάσας τὰς ἀνταποδόσεις αὐτοῦ. 102:2

∴ Κύριος ἐν τῷ οὐρανῷ ἡτοίμασε τὸν θρόνον αὐτοῦ καὶ ἡ βασιλεία αὐτοῦ πάντων δεσπόζει. 102:19

∴ Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ, ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ. 102:22

Ἀντίφωνον α΄

Ἦχος Δι

Χρυσάνθου Θεοδοσοπούλου
Θεία Λειτουργία 1983 σ.8*

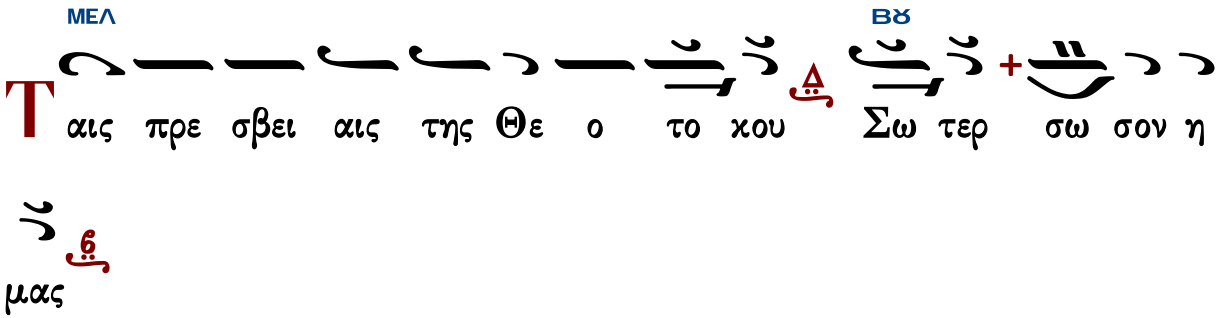

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

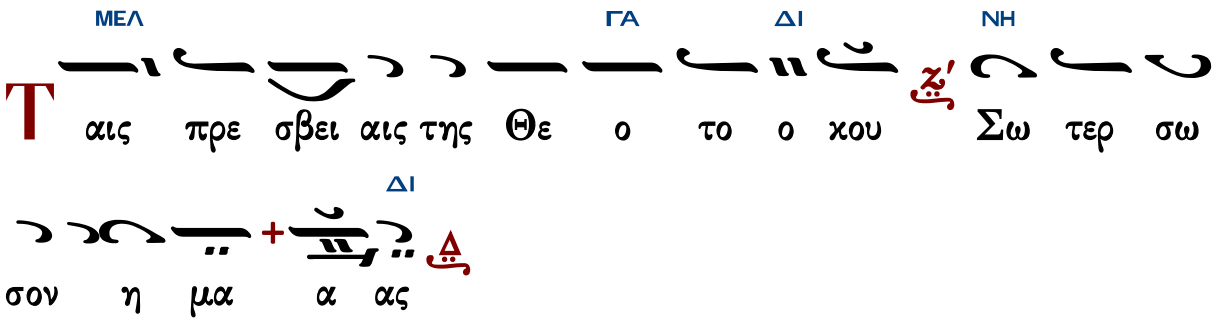

Ἔτι καὶ ἔτι… Κύριε, ἐλέησον.
Ἀντιλαβοῦ, σῶσον… Κύριε, ἐλέησον.
Τῆς παναγίας, ἀχράντου… Σοί, Κύριε.

Ὅτι σὸν τὸ κράτος… Ἀμήν.

Ἀντίφωνον β′

Ἦχος Δι

∴ Αἴνει, ἡ ψυχή μου τὸν Κύριον, αἰνέσω Κύριον ἐν τῇ ζωῇ μου ψαλῶ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω. 145:1-2

∴ Μακάριος, οὗ ὁ Θεὸς Ἰακὼβ βοηθὸς αὐτοῦ, ἡ ἐλπὶς αὐτοῦ ἐπὶ Κύριον τὸν Θεὸν αὐτοῦ. 145:5

∴ Τὸν ποιήσαντα τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν, τὴν θάλασσαν καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτοῖς. 145:6

∴ Βασιλεύσει Κύριος εἰς τὸν αἰῶνα, ὁ Θεός σου, Σιών, εἰς γενεὰν καὶ γενεάν. 145:10

Χρυσάνθου Θεοδοσοπούλου
Θεία Λειτουργία 1983 σ.8*

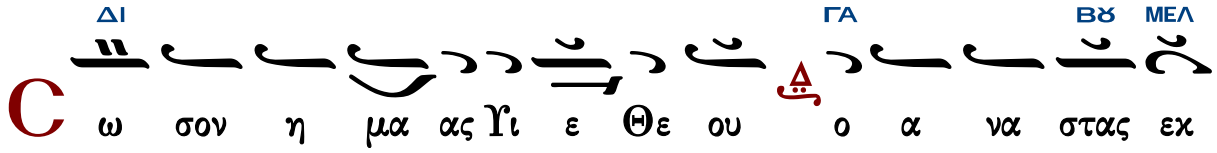

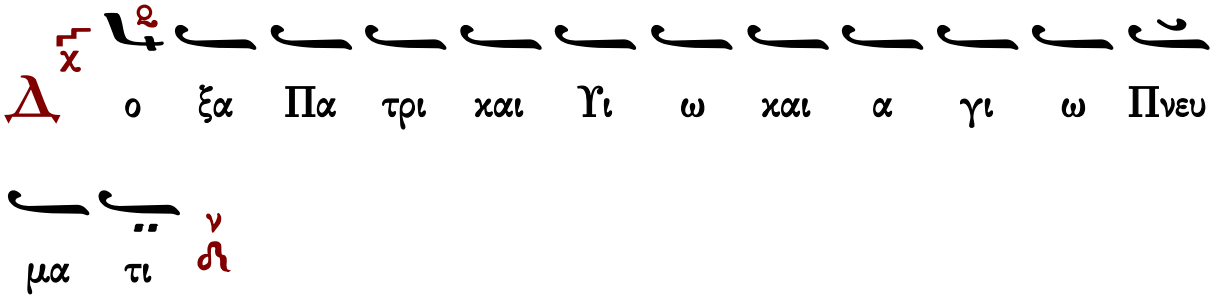

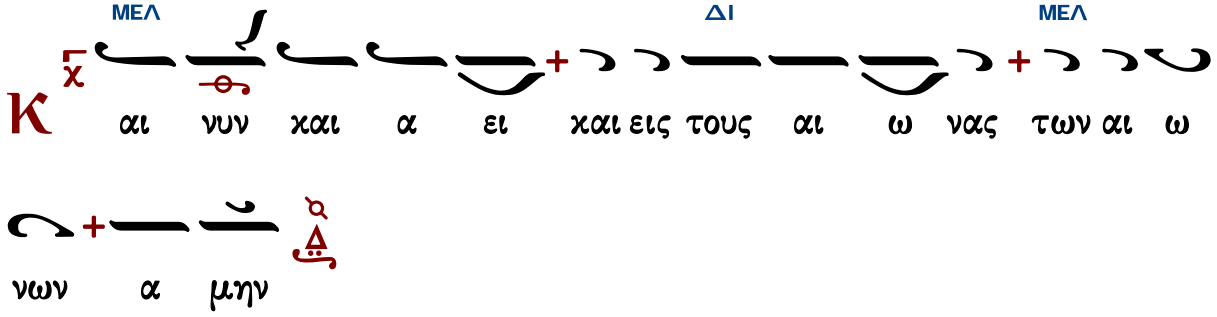

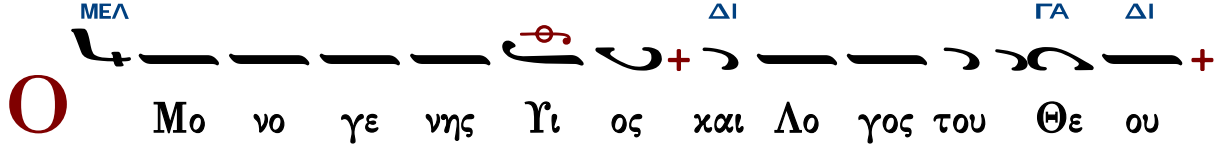

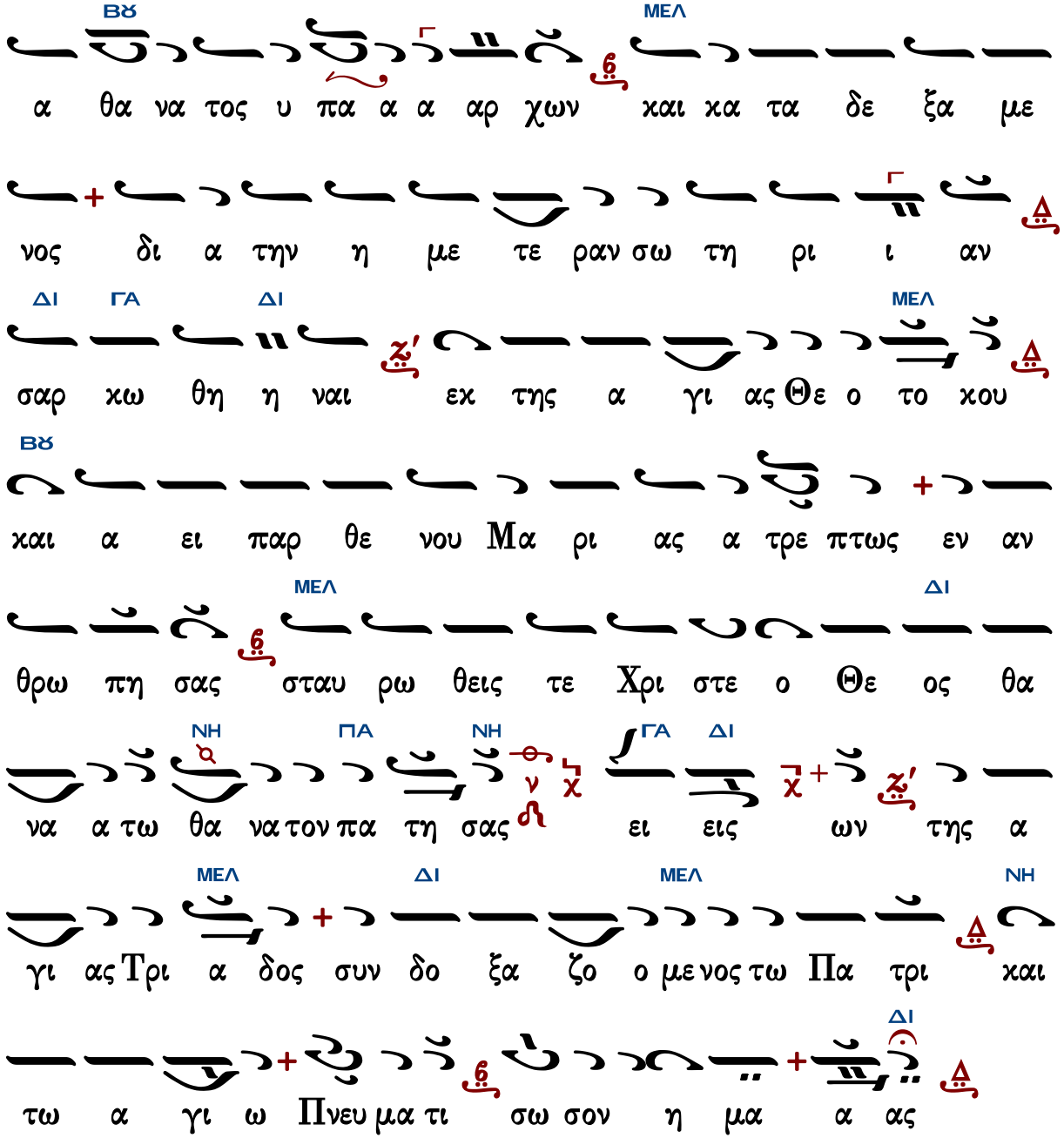

Ἔτι καὶ ἔτι… Κύριε, ἐλέησον.
Ἀντιλαβοῦ, σῶσον… Κύριε, ἐλέησον.
Τῆς παναγίας, ἀχράντου… Σοί, Κύριε.
Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος… Ἀμήν.

Ἀντίφωνον γ′ ἦχος πλ.β′

∴ Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. 117:1

∴ Εἰπάτωσαν δὴ πάντες οἱ φοβούμενοι τὸν Κύριον, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. 117:4

∴ Αὕτη ἡ ἡμέρα, ἣν ἐποίησεν ὁ Κύριος· ἀγαλλιασώμεθα καὶ εὐφρανθῶμεν ἐν αὐτῇ. 117:24

ἀναστάσιμον ἀπολυτίκιον

Ἦχος λ π Βου

Χρυσάνθου Θεοδοσοπούλου
Θεία Λειτουργία 1983 σ.16*

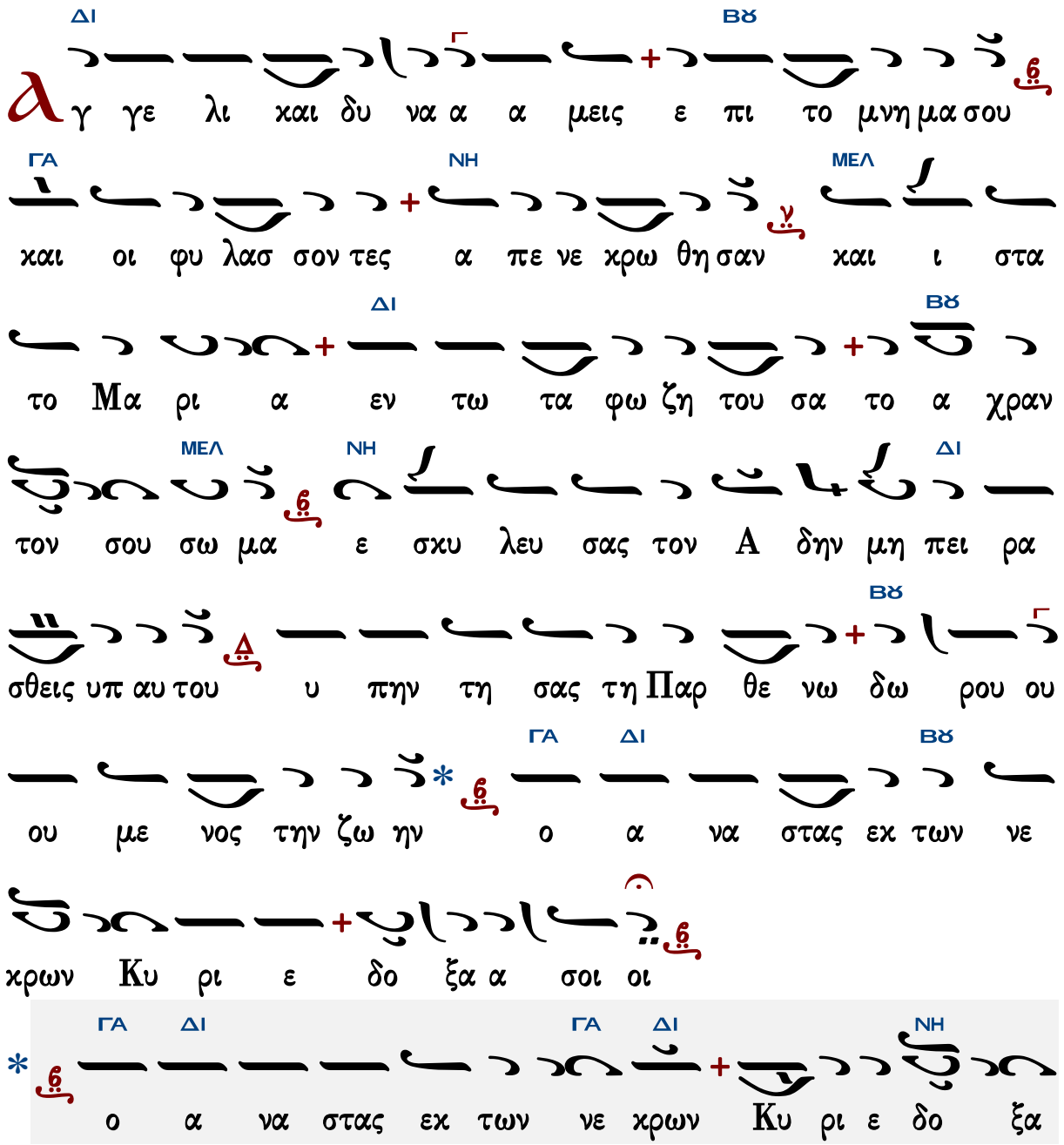

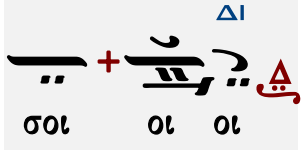

Εἰσοδικὸν

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου

Ἦχος Δι

Πανδέκτη 1851 σ.27#

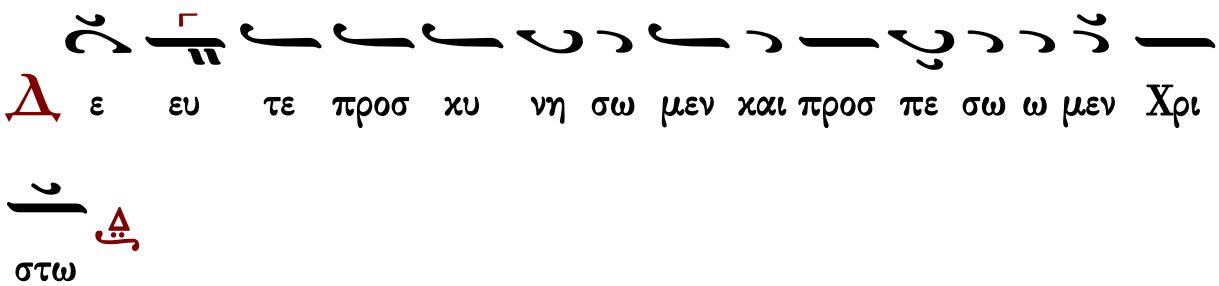

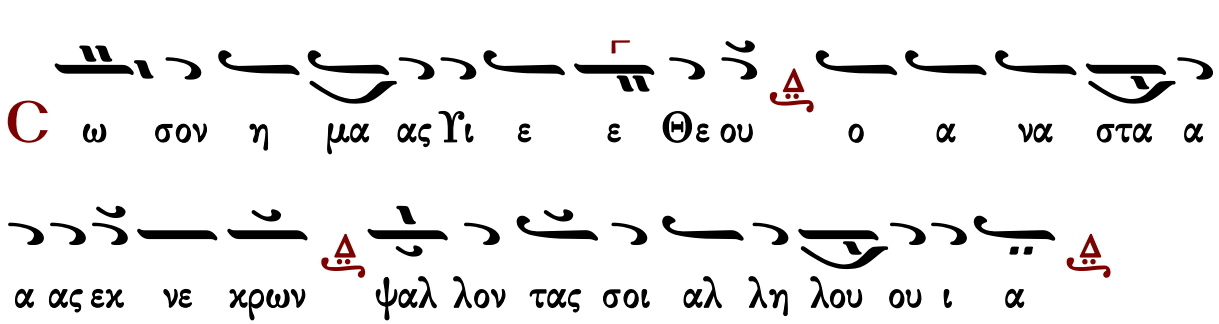

Χρυσάνθου Θεοδοσοπούλου

Ἦχος Δι

Χρυσάνθου Θεοδοσοπούλου
Θεία Λειτουργία 1983 σ.17*

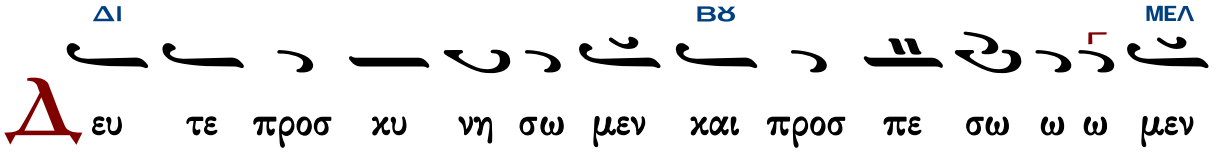

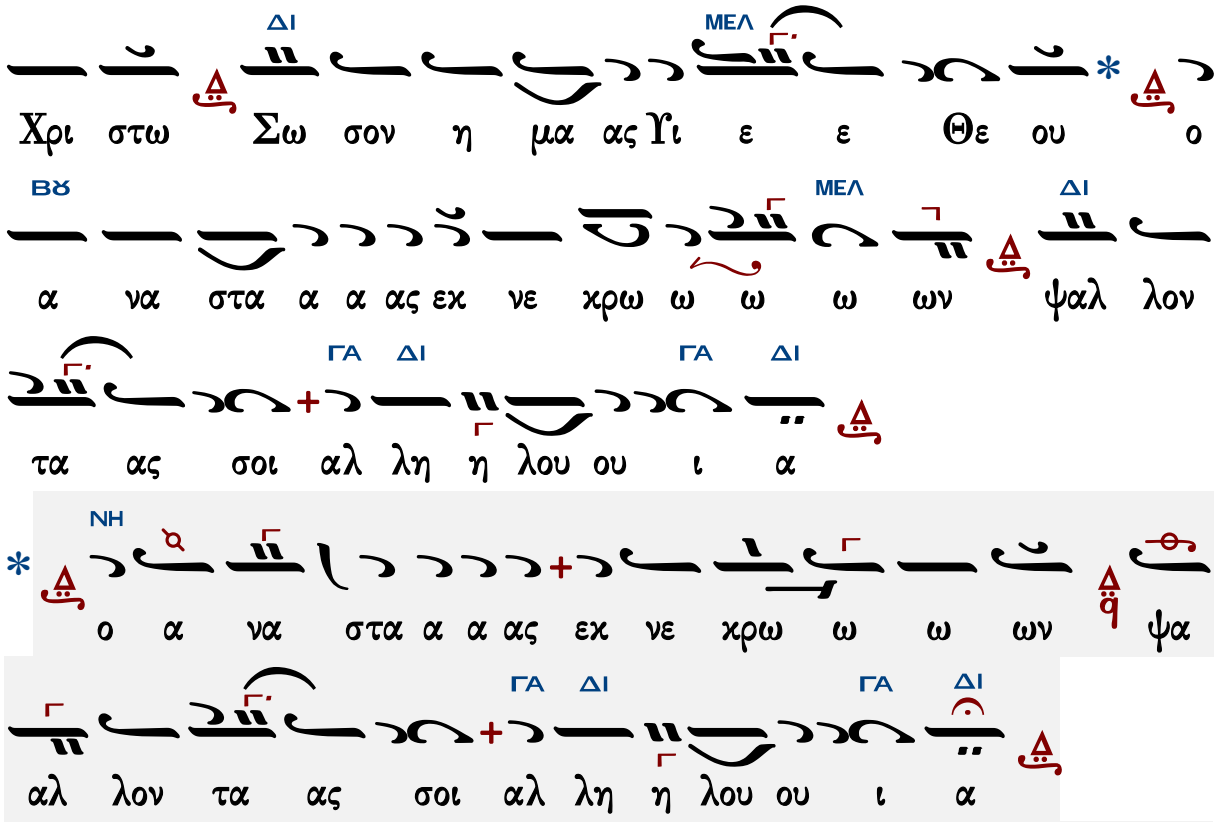

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Ἀπολυτίκια — Λουκᾶς Λουκᾶ

Ἀγαθονίκου Λαξόγλου

ἀργὸν

Ἦχος Δι

Δημοσθένους Παϊκοπούλου
Θεία Λειτουργία 2006 σ.23*

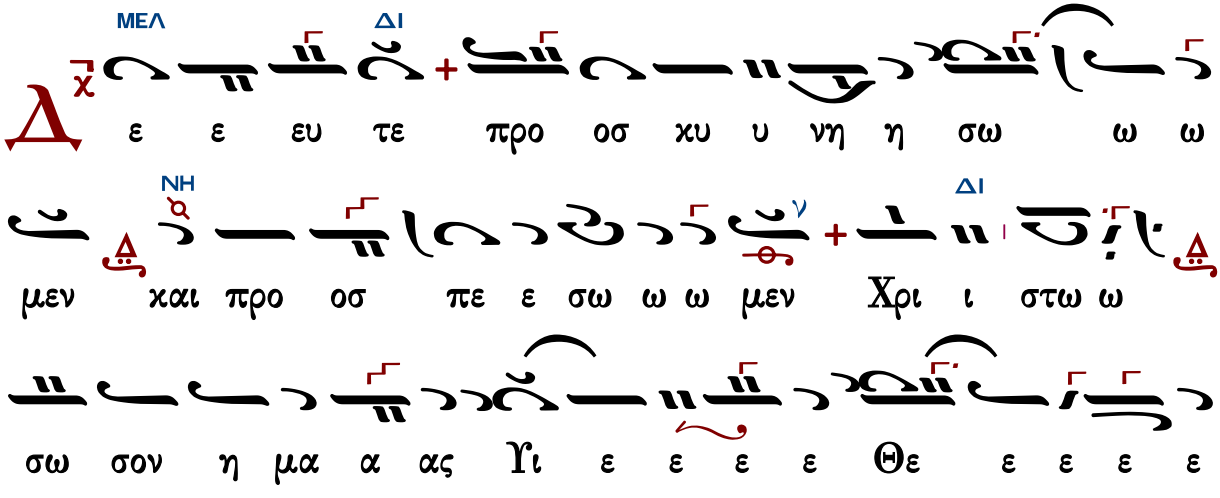

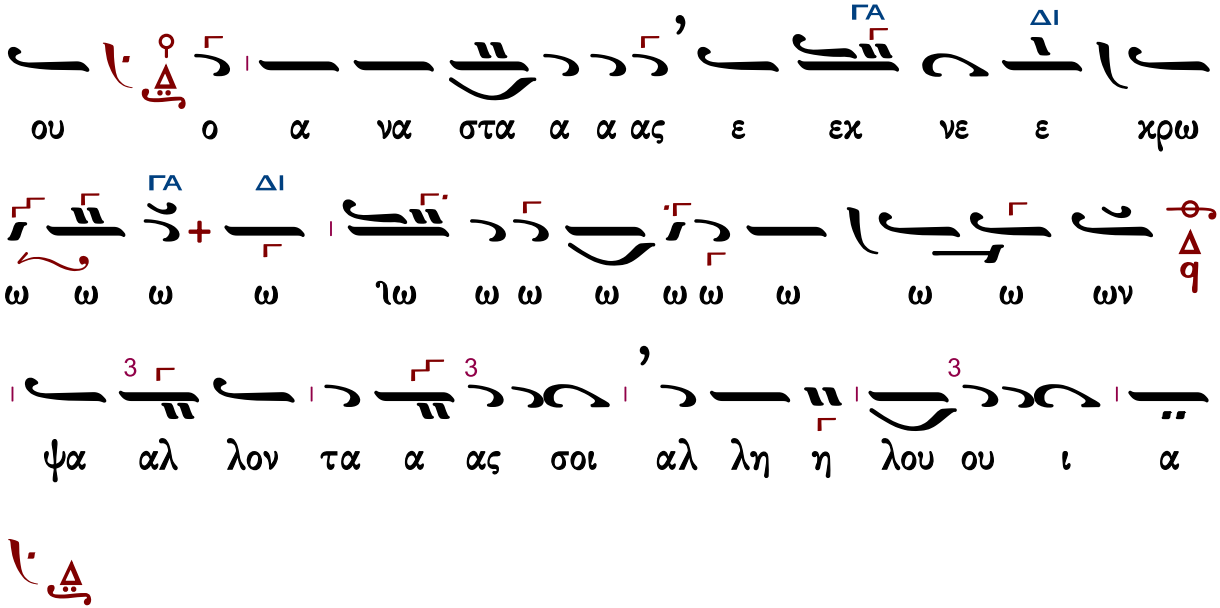

Κοντάκιον εἰς τὴν Ὑπαπαντὴν

Στεφάνου Λαμπαδαρίου

Ἦχος Πα

Μουσική Κυψέλη Β΄
Στεφάνου Λαμπαδαρίου
Ι.Μ.Γρηγορίου 2005 σ.145/501*

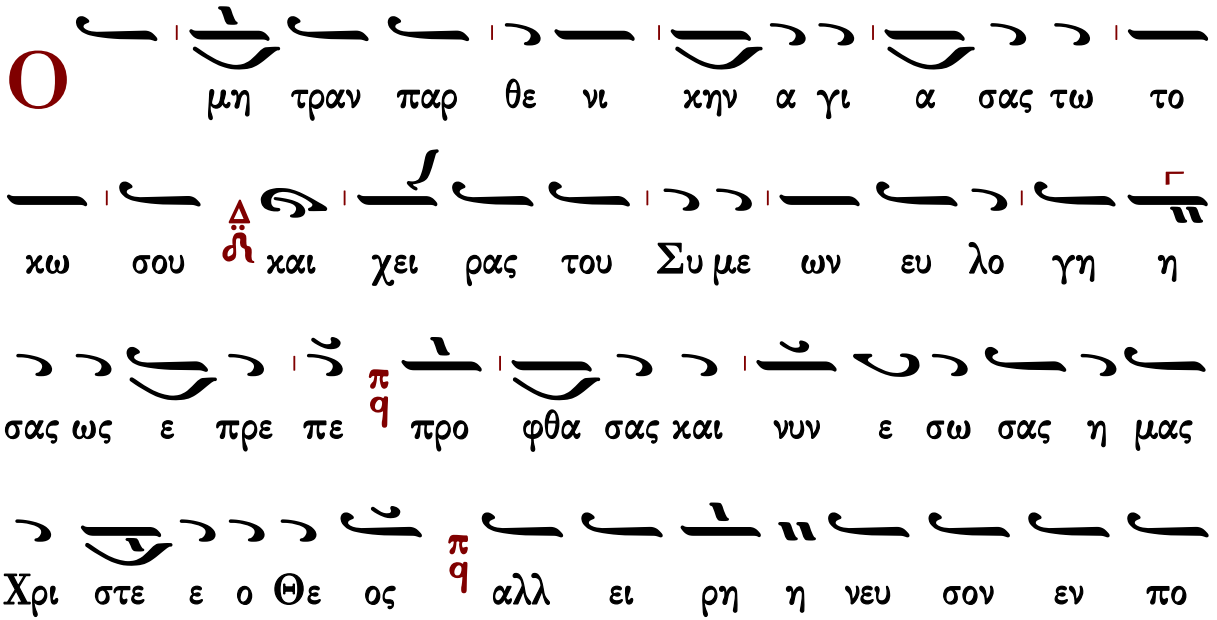

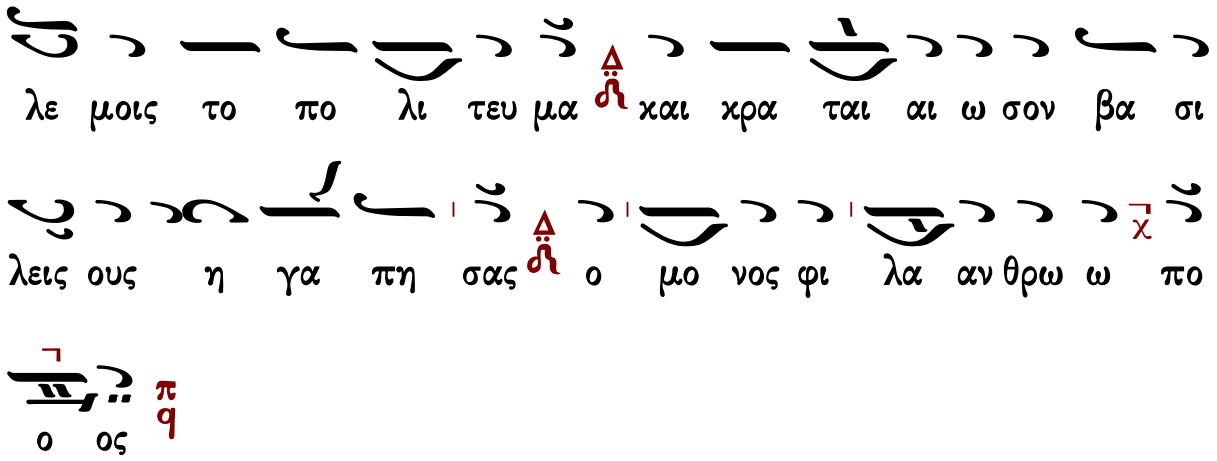

Παναγιώτου Κηλτζανίδου

Ἦχος Πα

Παναγιώτου Κηλτζανίδου
Δοξαστάριον 1882 σ.517#

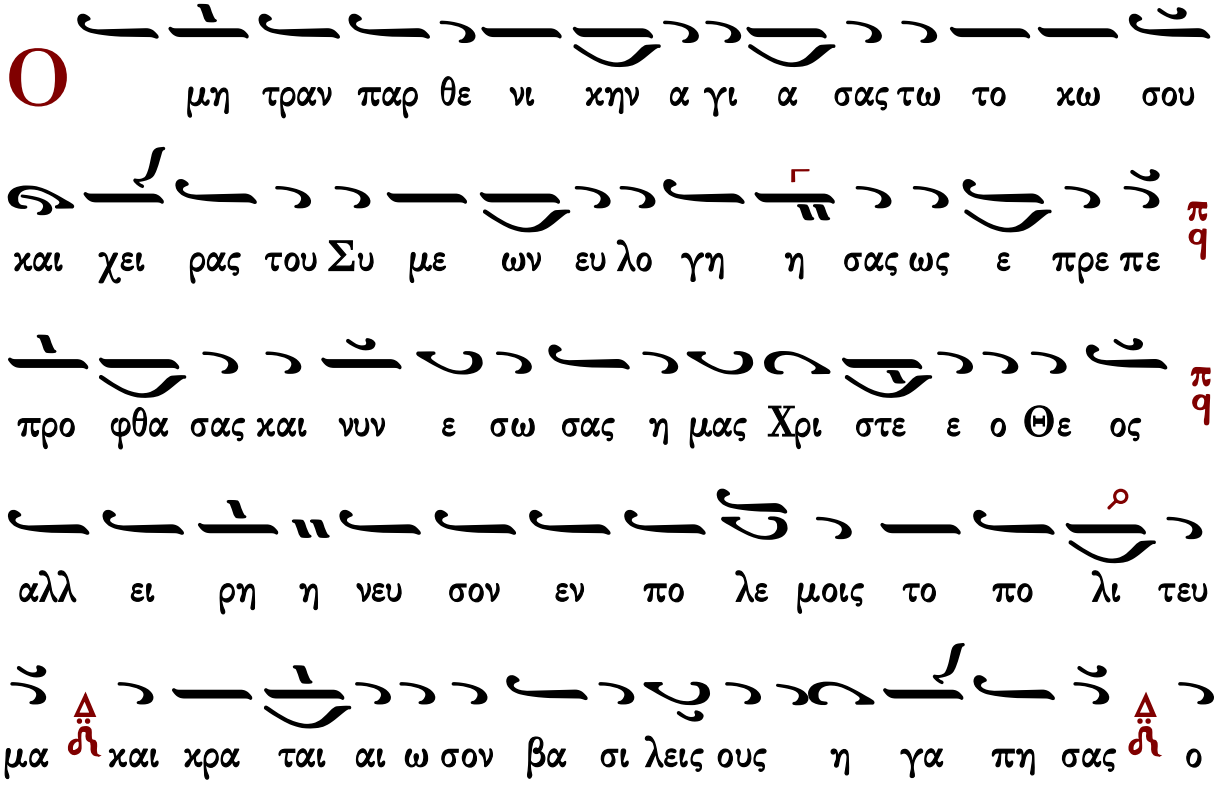

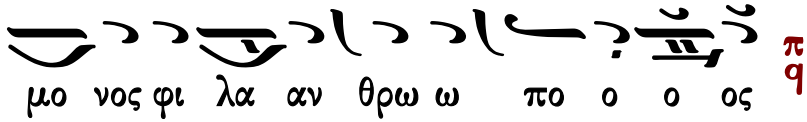

Κωνσταντίνου Πρίγγου

Ἦχος Πα

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μουσική Κυψέλη
τόμος α' 1969 σ.74#

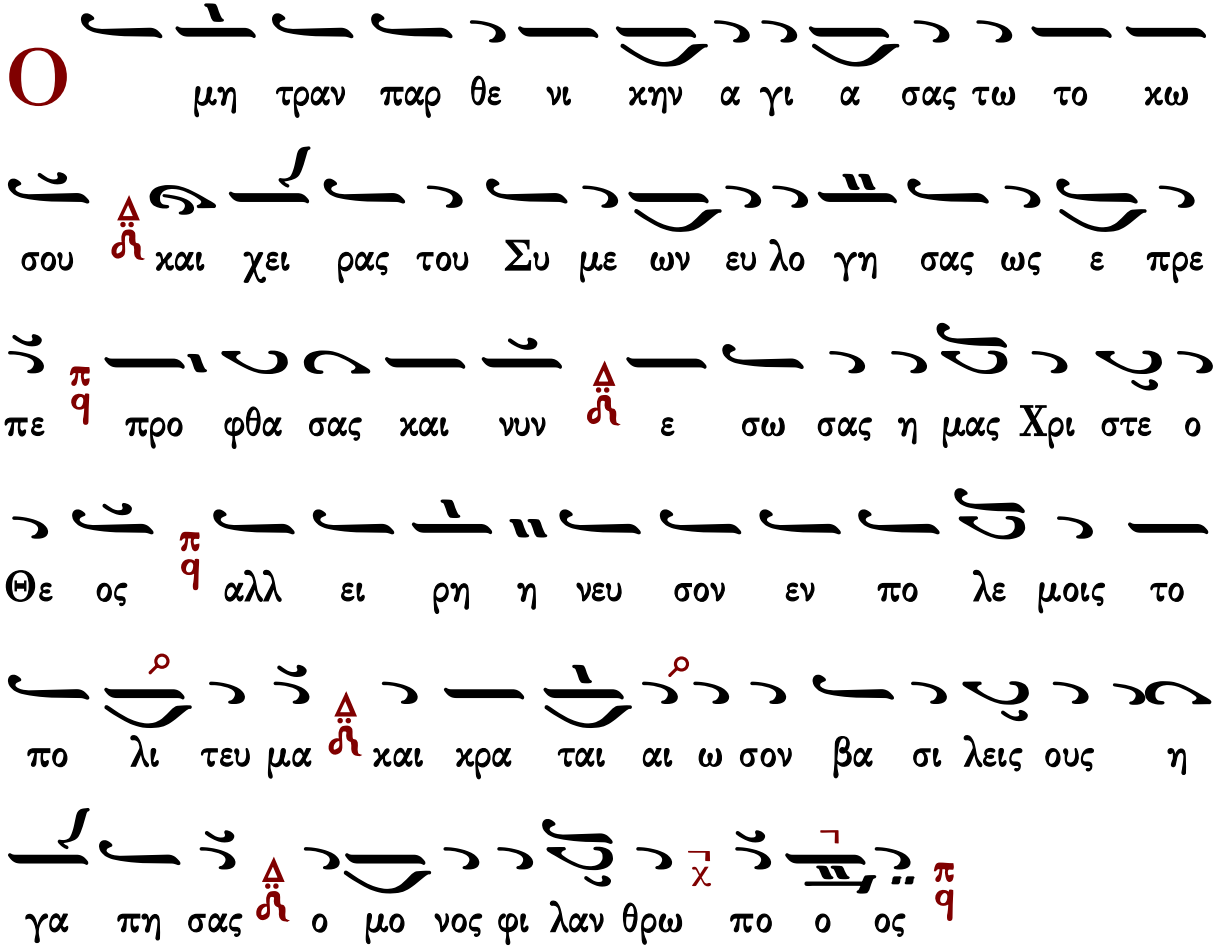

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Ἦχος ⲁ̈ Πα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2002 σ.81/528#

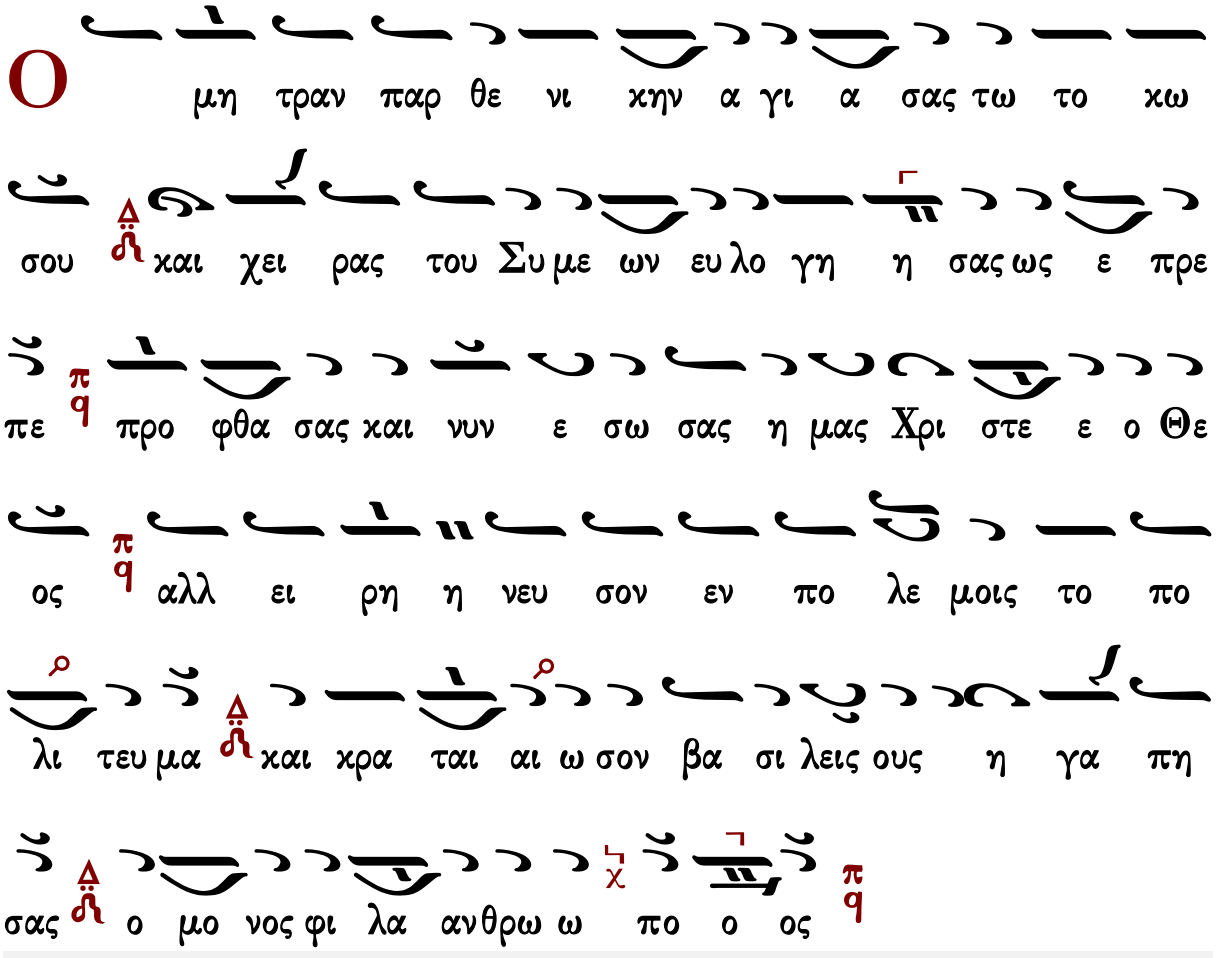

Τρισάγιος Ὕμνος

Τρισάγιος Ὕμνος (ὡς ψάλλεται συνήθως)

Ἦχος Δι

Γεώργιος Πρωγάκης
Μουσική Συλλογή
Θ. Λειτουργία 1909 σ.31*

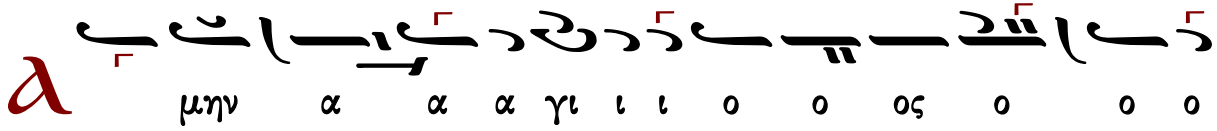

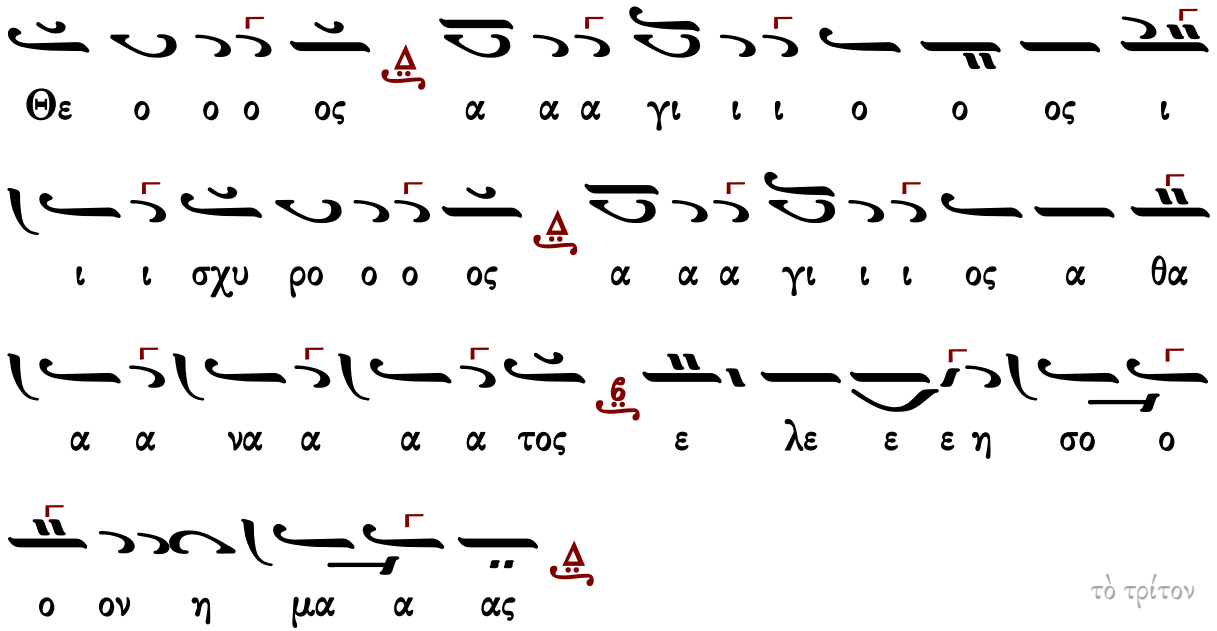
Θε ο ο ο ος α α α γι ι ι ο ο ος ι
ι ι σχυ ρο ο ο ος α α α γι ι ι ος α θα
α α να α α α τος ε λε ε ε η σο ο
ο ον η μα α ας

τὸ τρίτον

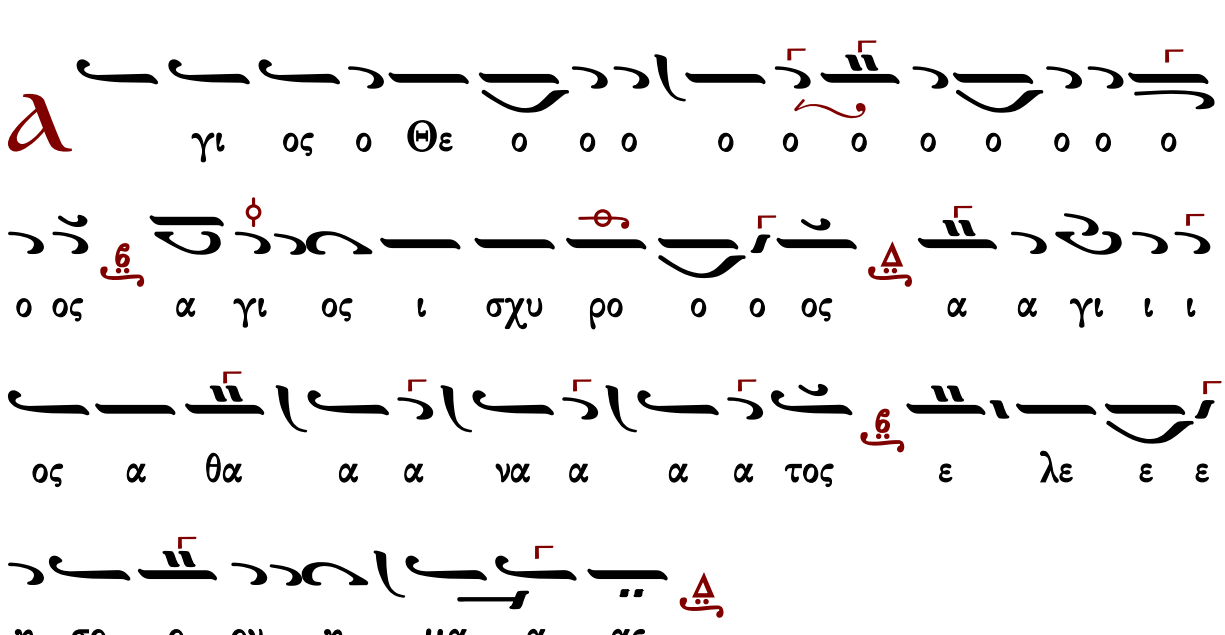
γι ος ο Θε ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο
ο ος α γι ος ι σχυ ρο ο ο ος α α γι ι ι
ος α θα α α να α α α τος ε λε ε ε
η σο ο ον η μα α ας

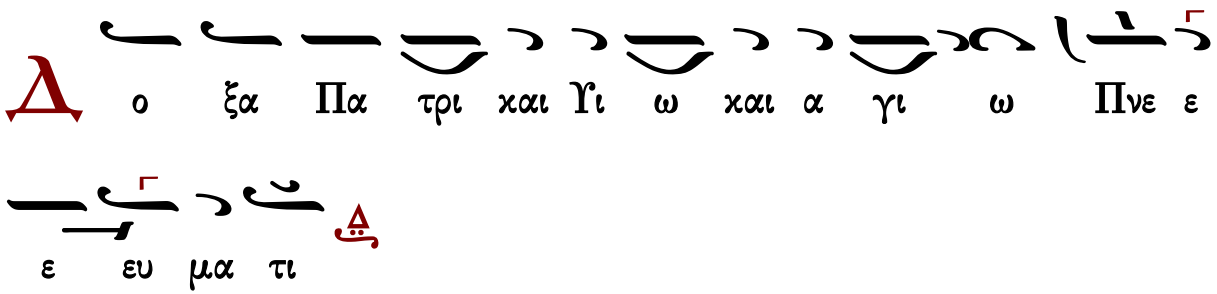
ο ξα Πα τρι χαι Υι ω χαι α γι ω Πνε ε
ε ευ μα τι

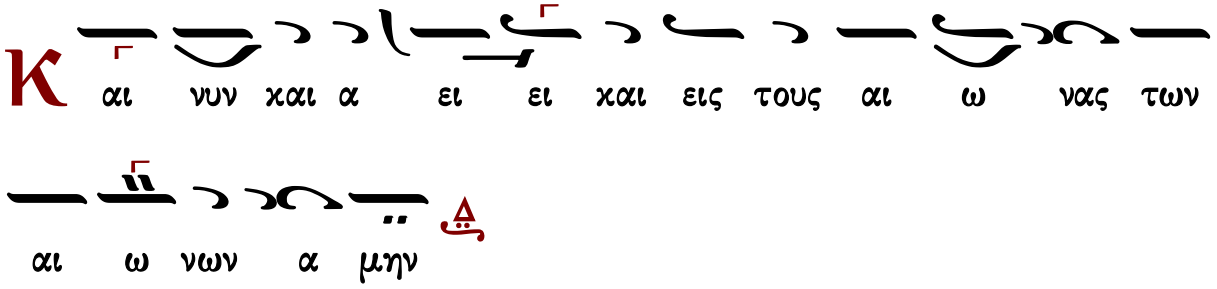

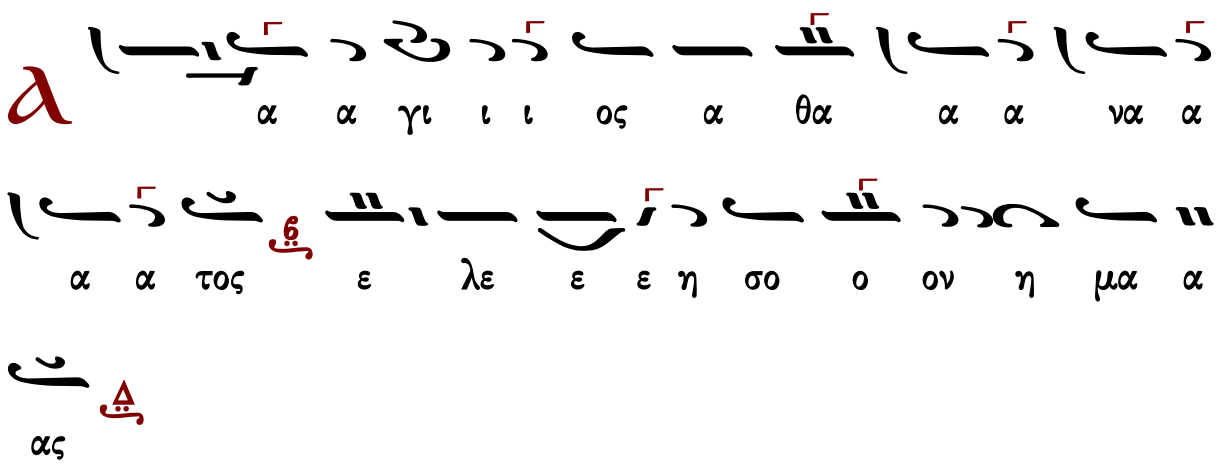

Δύναμις

κλασικὸ	τοῦ βήματος	τὸ συνηθισμένον
ἕτερον τοῦ βήματος	Γεωργίου Τσατσαρώνη Ι	Γεωργίου Τσατσαρώνη ΙΙ
Σίμωνος Ἀβαγιανοῦ		Νηλέως Καμαράδου
Ἰωάννου Παλάση	Γεωργίου τοῦ Κρητὸς	Ζαφειρίου Παπαχρήστου

Κλασικὸ

Ἦχος Δι

Γεώργιος Πρωγάκης
Μουσική Συλλογή
Θ. Λειτουργία 1909 σ.31*

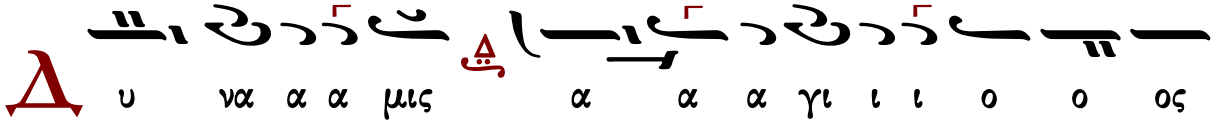

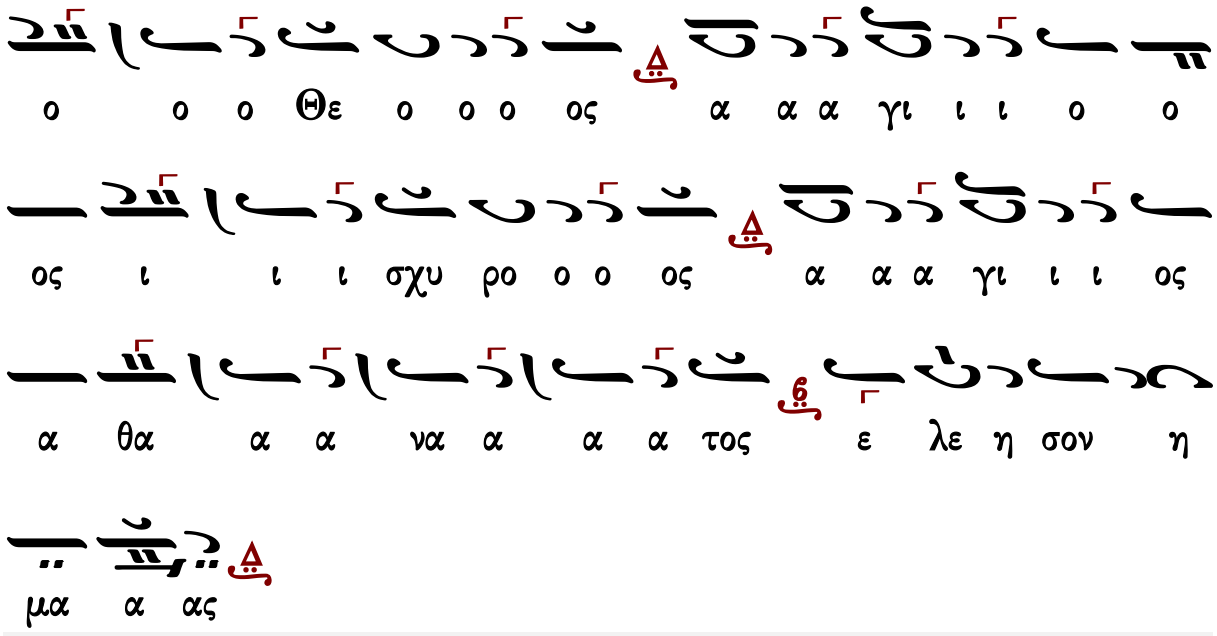

τοῦ βήματος ὡς ψάλλεται συνήθως

Ἦχος Δι

Μουσική Συλλογή
Γ. Πρωγάκη 1909
Θ. Λειτουργία σ.34*

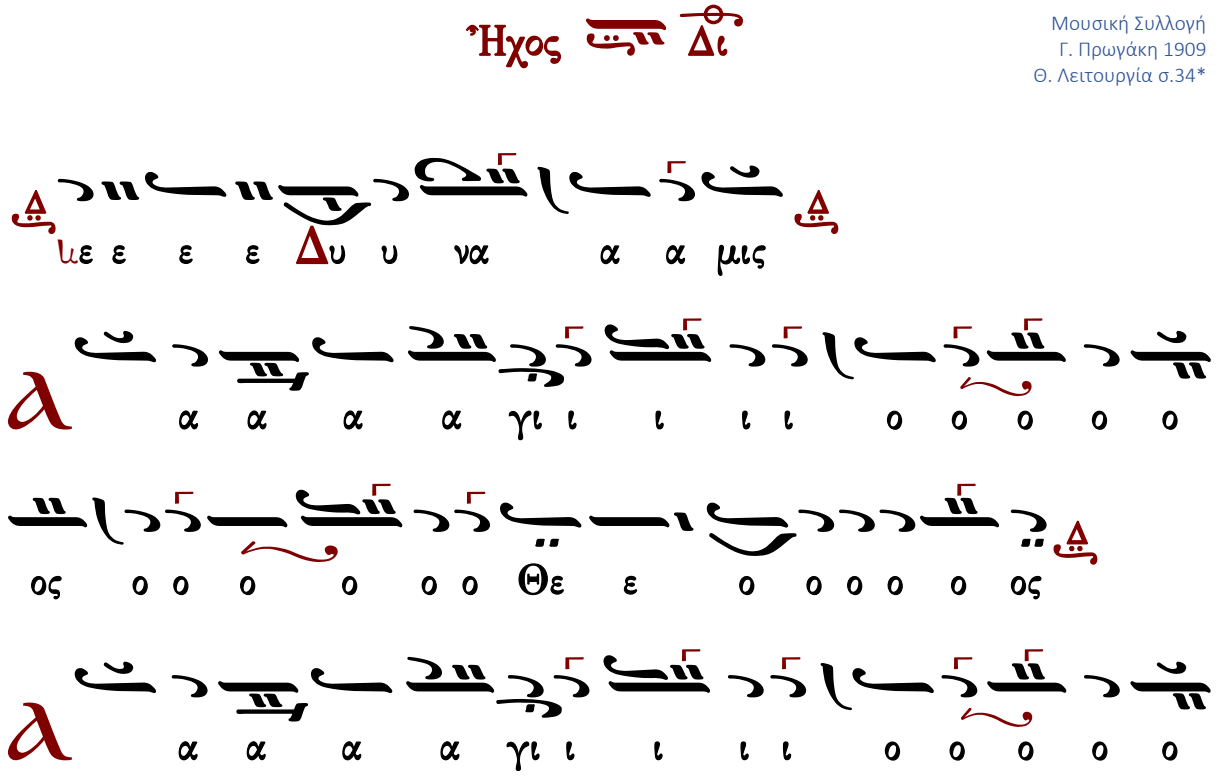

τὸ συνηθισμένον

Ἦχος Δι

Μουσική Συλλογή
Γ. Πρωγάκη 1909
Θ. Λειτουργία σ.37*

ἕτερον τοῦ βήματος

Ἦχος Δι

Πανδέκτη
Θεία Λειτουργία
1851 σ.43*

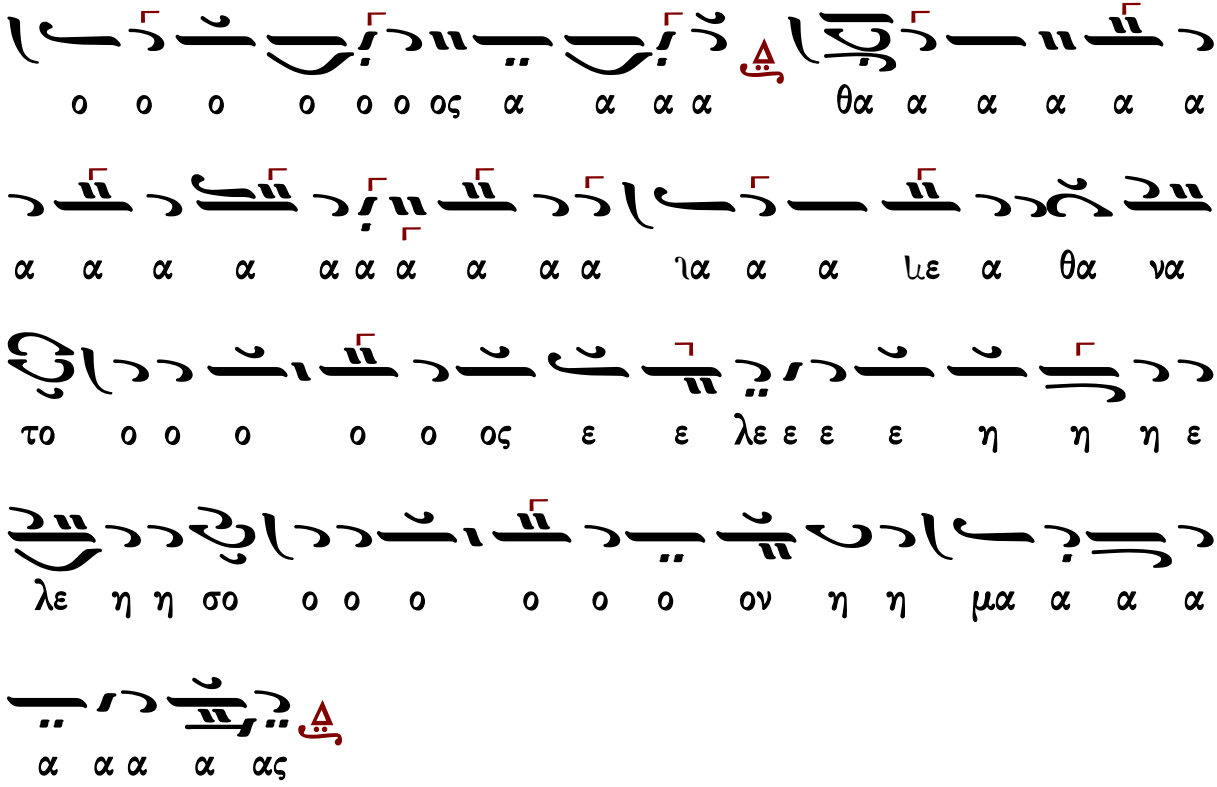

Γεωργίου Τσατσαρώνη Ι (†1999)

Δύναμις σύντομον

Ἦχος Δι

Γεωργίου Τσατσαρώνη
Μεγάλη Βυζαντινή Λειτουργία
1986 σ.105*

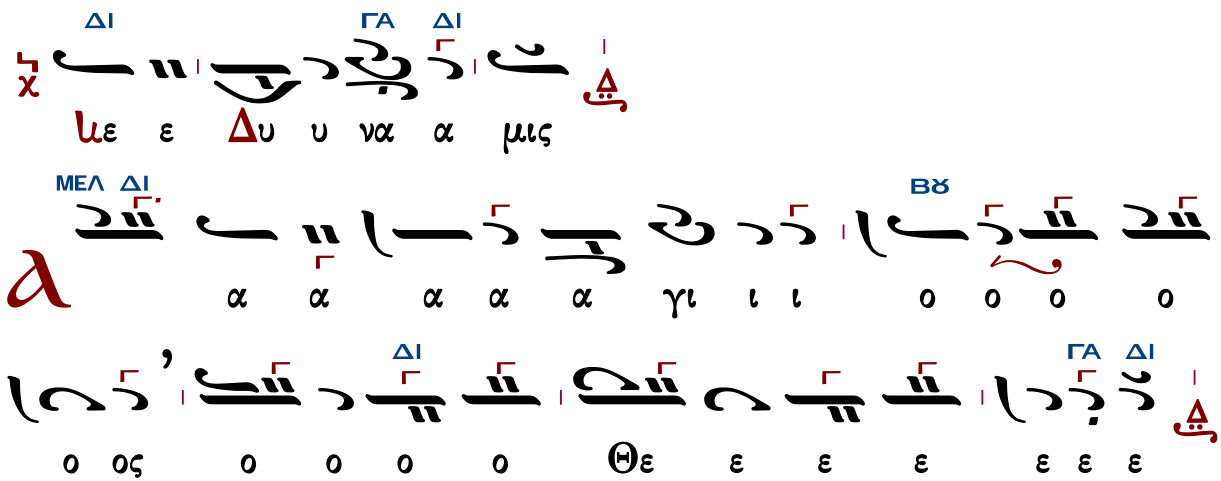

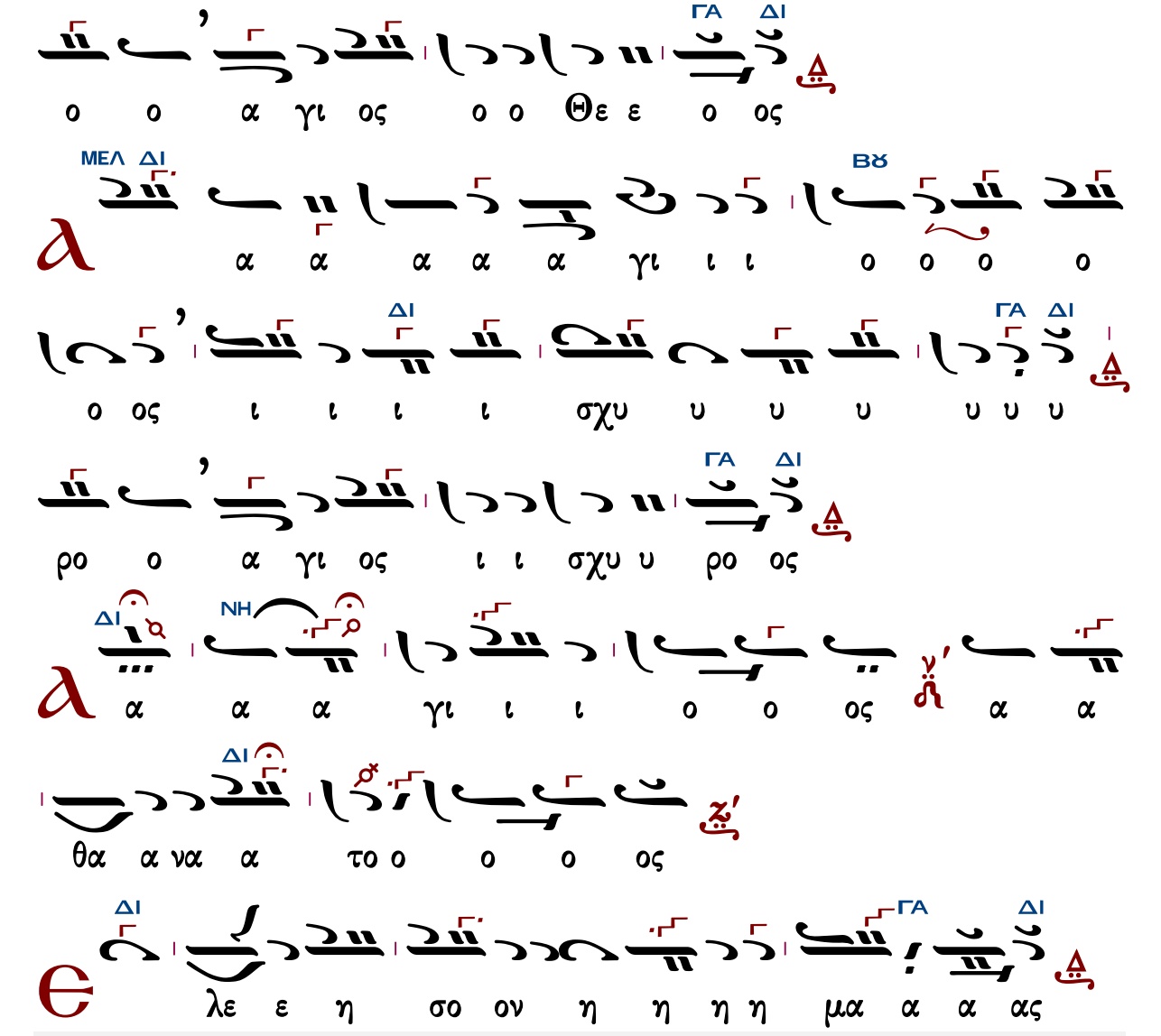

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης | Ἀπόστολος | Λουκᾶς Λουκᾶ

Γεωργίου Τσατσαρώνη II (†1999)

Δύναμις σύντομον
(Το γοργόν)

Ἦχος Δι

Γεωργίου Τσατσαρώνη
Μεγάλη Βυζαντινή Λειτουργία
1986 σ.106*

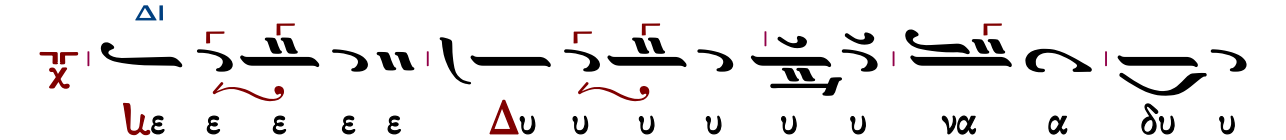

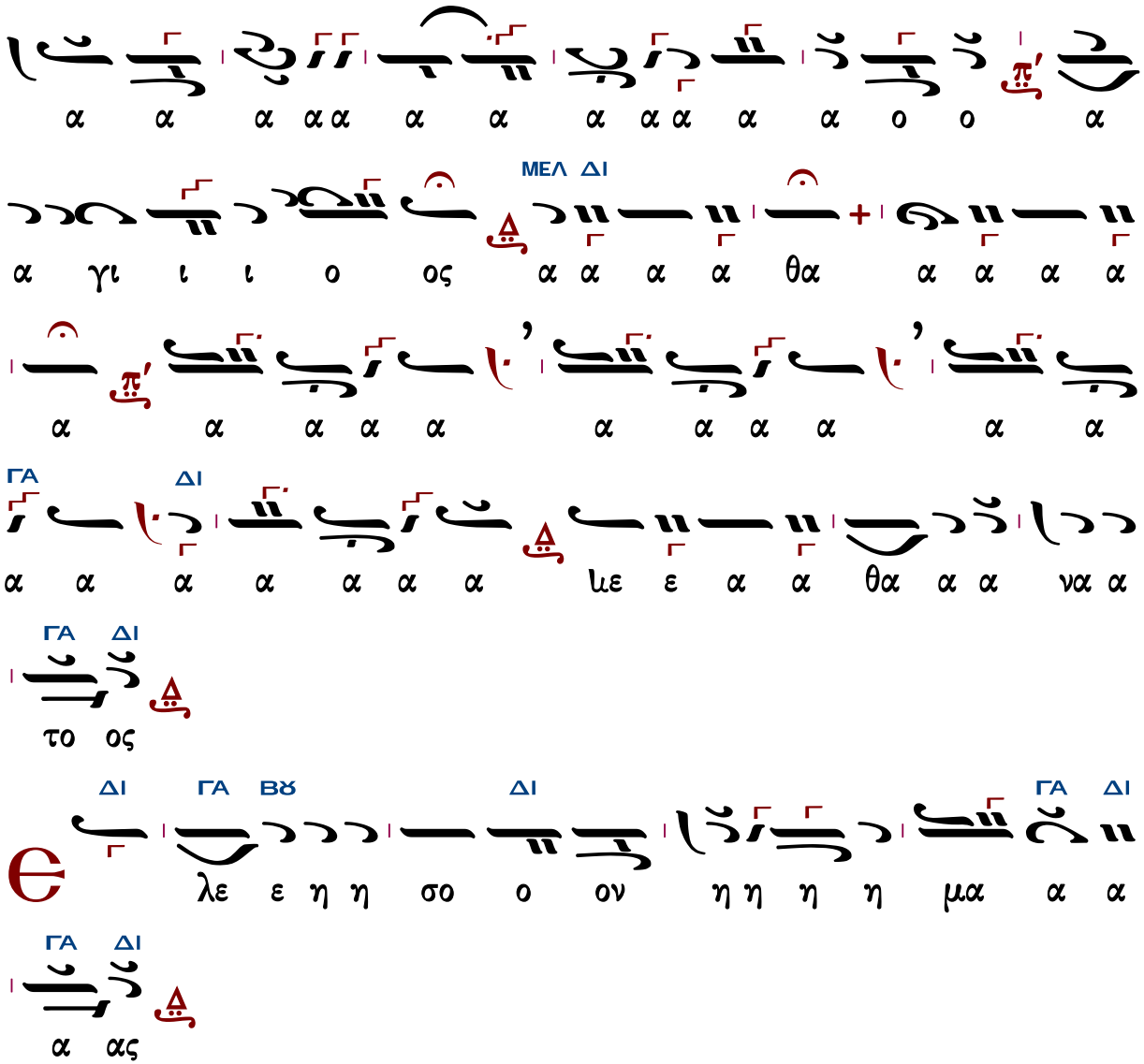

Σίμωνος Ἀβαγιανοῦ (1839-19..)

Ἦχος Δι

Δημητρίου Σουρλαντζῆ
Θεία Λειτουργία
1992 σ.38*

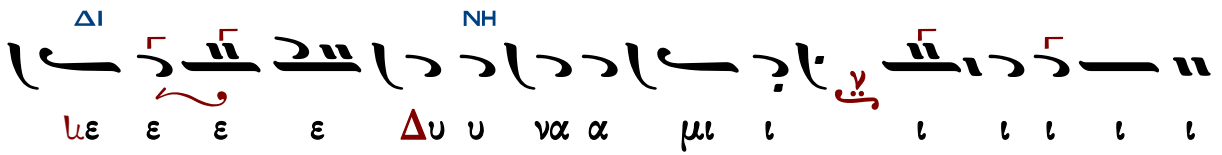

ΔΙ
ΝΗ
ΔΙ
ΝΗ
ΜΕΛ
ΔΙ
ΜΕΛ
ΝΗ
ΝΗ
ΜΕΛ

ΔΙ
ΝΗ
ΜΕΛ
ΔΙ
ΔΙ

α α α α α α α α α α α α α

α α α α α α α α α α α α α α α α

α α α α α α α α α α α α α α θα α

α α α α α α α α α α α α α α α α α

α α α α α α α α α α α α α α α α

α α α α α α με ε ε Α α θα α α να α

α το ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ος

ΜΕΛ ΔΙ

ε λε ε ε ε ε ε ε ε λε ε η

η η σο ο ο ο ον η η η μα α α α

α α α α α α α α ας

Νικλέως Καμαράδου (1847-1922)

Ἦχος δ΄

Γεωργίου Πρωγάκη
Θεία Λειτουργία
1909, σ. 41*

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης Ἀπόστολος Λουκᾶς Λουκᾶ

Ἰωάννου Παλάση (1891-1942)

Ἦχος Δι

Δημητρίου Σουρλαντζῆ
Βυζαντινή Θεία Λειτουργία
1992 σ.42*

NH
ΜΕΛ
ΔΙ
ΔΙ
NH
ΜΕΛ

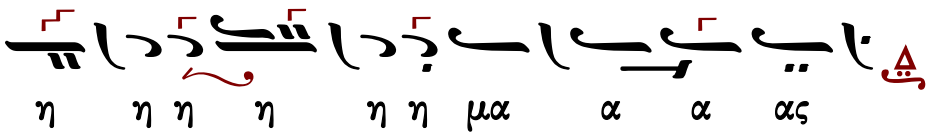

Γεωργίου τοῦ Κρητὸς (ἀκμὴ περ. 1790-†1815)

Ἦχος πλ. Δι

Πανδέκτη
Θεία Λειτουργία
1851 σ.35*

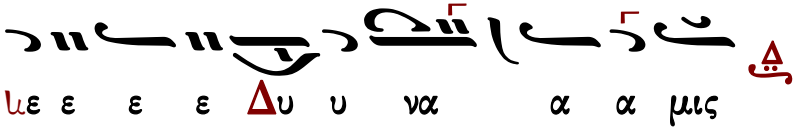

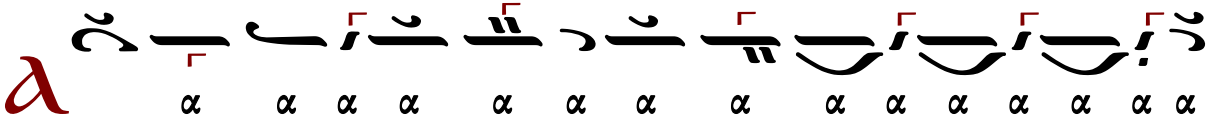

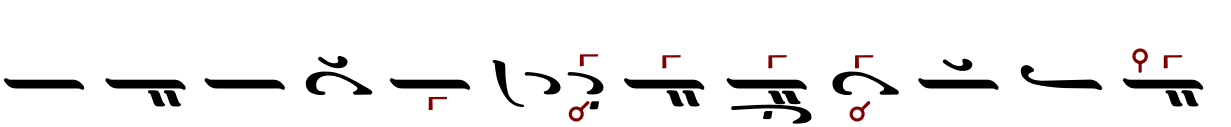

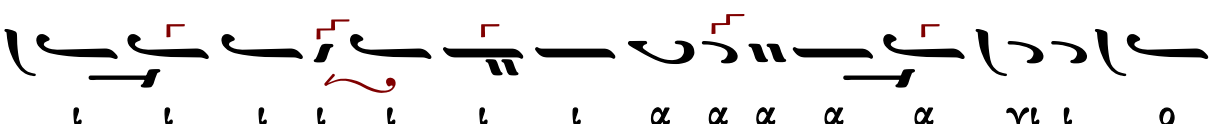

α α α α α α α α α α α α α α α
α α α γι ι ι ι ι ι ι ι ι ι
ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι
ι ι ι ι ι ι ι α α α α α γι ι ο
ο ο ο ος I ι ι σχυ ρο ο ο ο ο ο ο ο ο
ο ο ο ος
α α α α α γι ι ο ο ο ο ος A θα
α α α α α α α α α α α α α A θα α να α α
τος
λε ε ε ε λε ε ε η η σο ον η μα α α

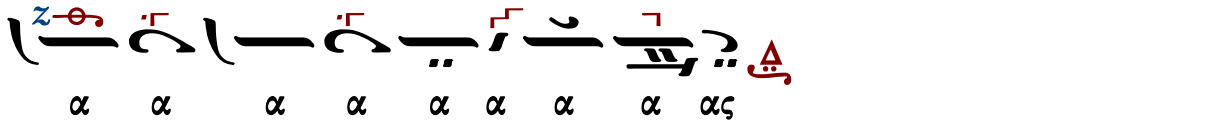

Ζαφειρίου Παπαχρήστου

Ἦχος Δι

Δημοσθένους Παϊκοπούλου
Πανδέκτη Ἐκκλ. Μουσικῆς Γ'
Θεία Λειτουργία 2026 σ.54*

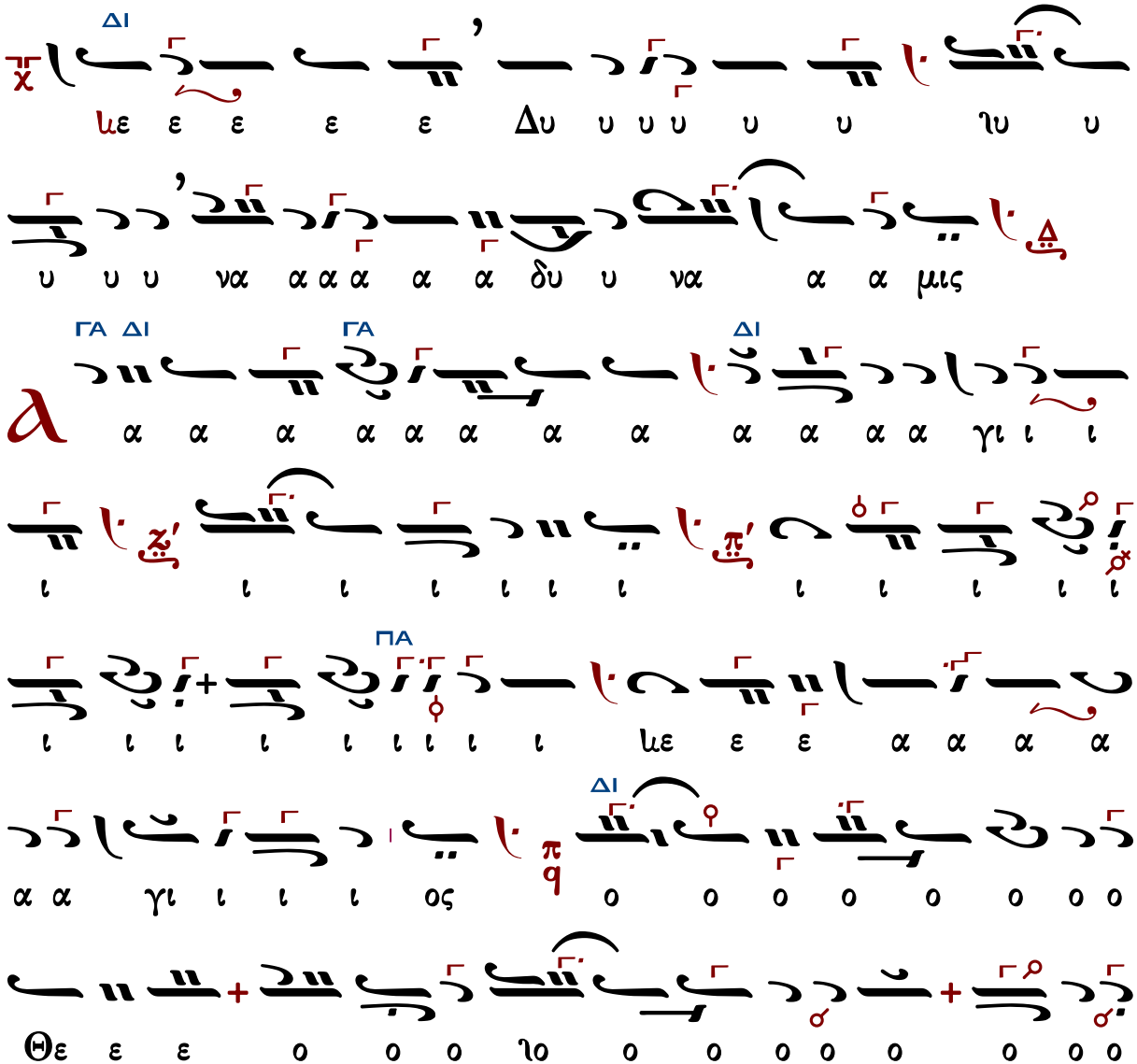

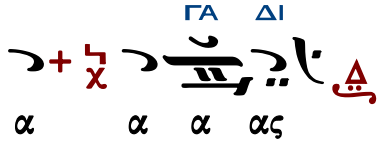

Τρισάγιος Ὕμνος σύντομος

Ἦχος Δι

Γεώργιος Πρωγάκης
Μουσική Συλλογή
Λειτουργία 1909 σ.35*

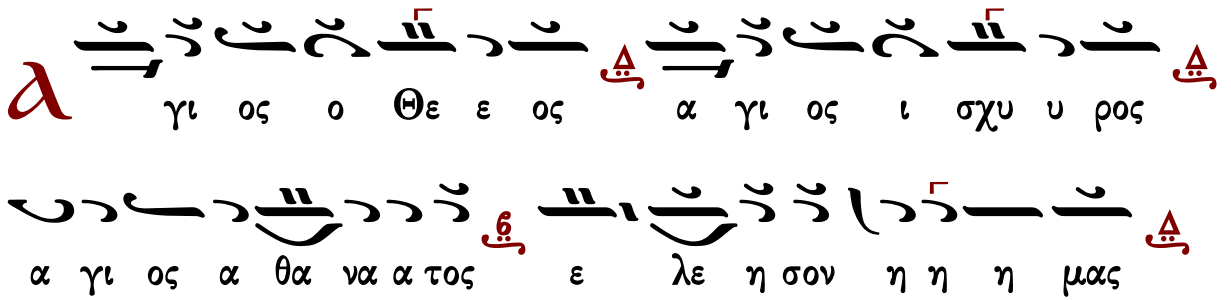

τὸ τρίτον

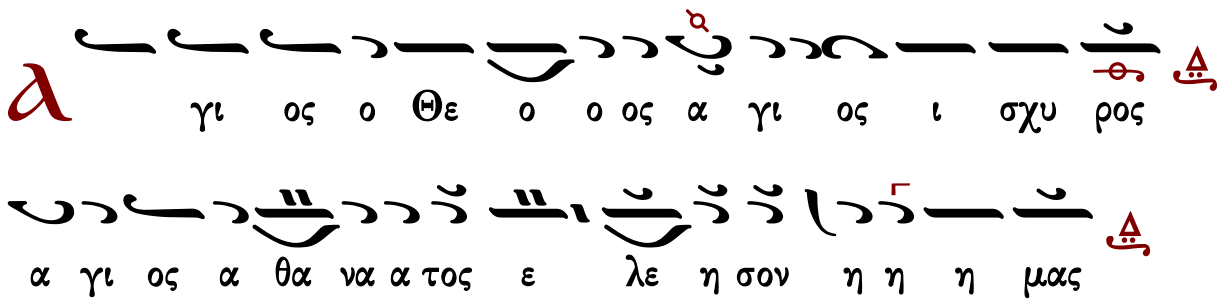

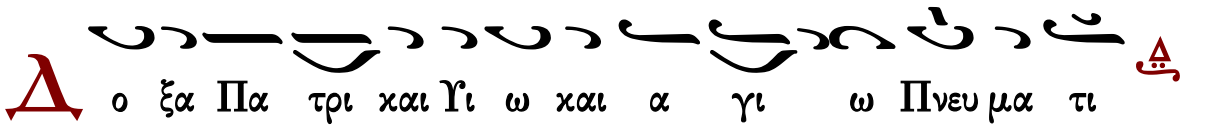

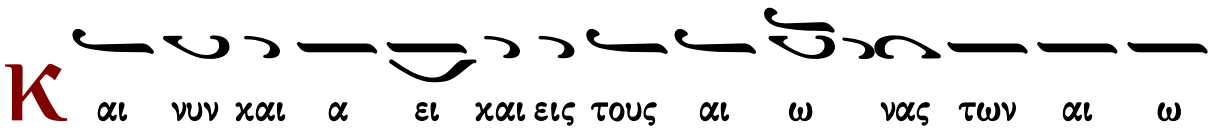

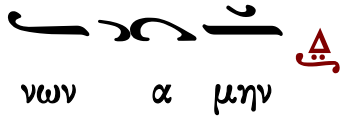

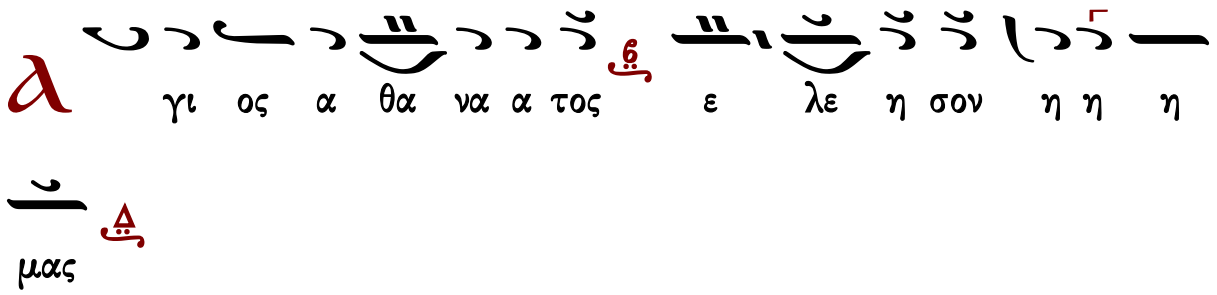

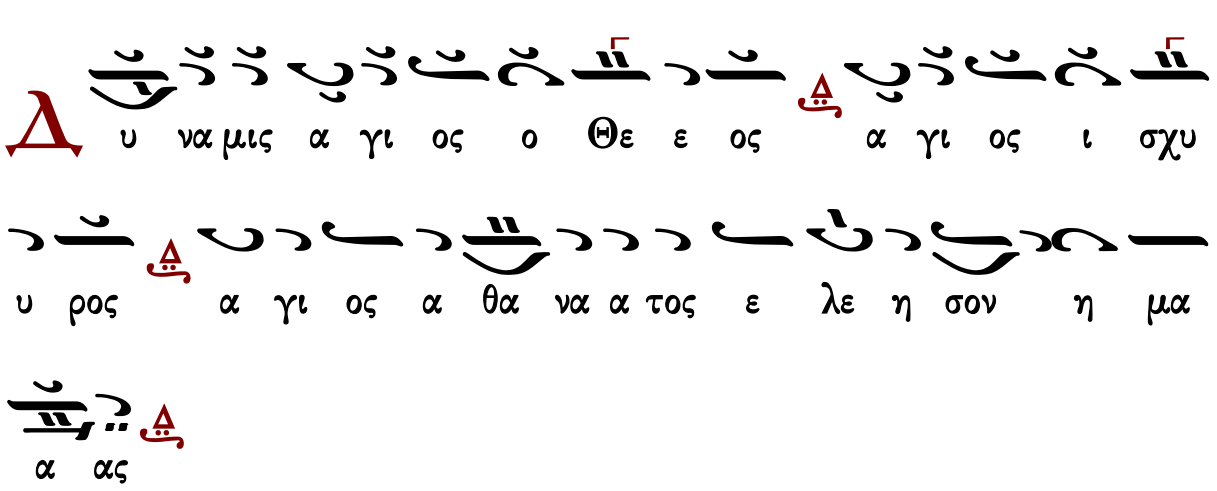

Γαβριήλ Κουντιάδου

Ἦχος Δι

Γαβριήλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
Μουσικόν Πεντηκοστάριον
α΄ ἔκδοσις 1931-1935
ἐπανέκδοσις 1991 σ.263*

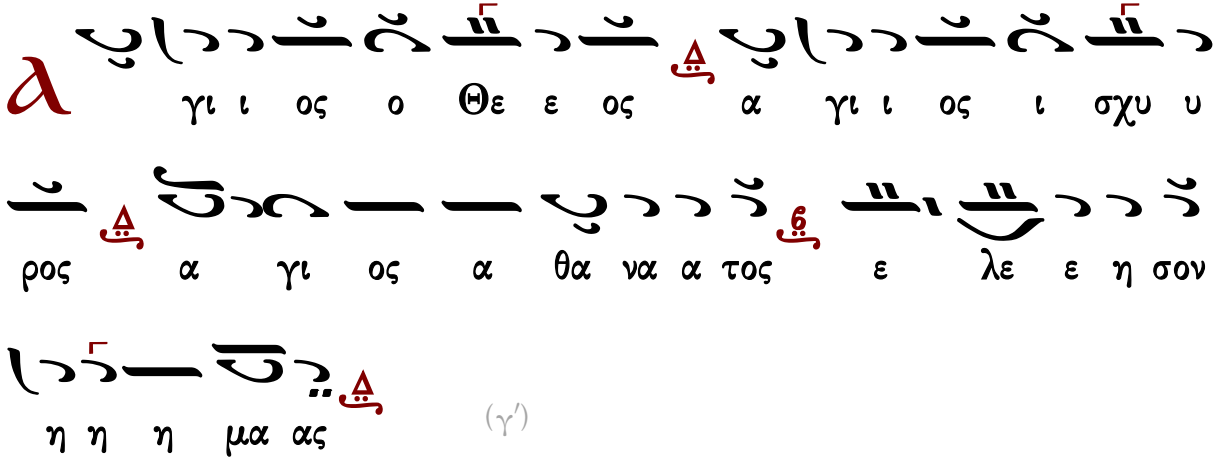

Δ
ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνευ μα τι

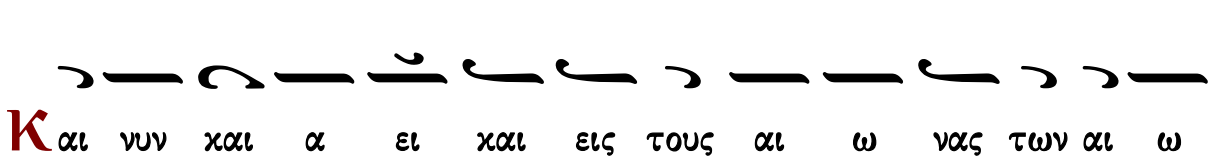
Κ
αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω

νων α μην

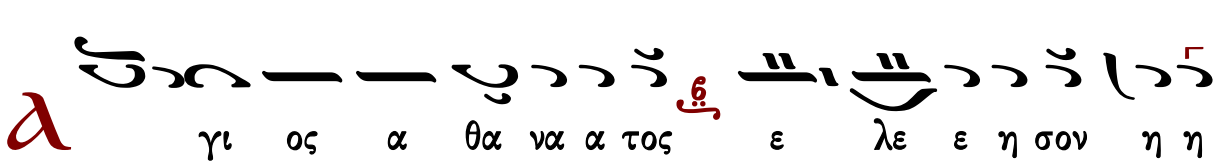
α
γι ος α θα να α τος ε λε ε η σον η η

η μα ας

Δ
υ να μις

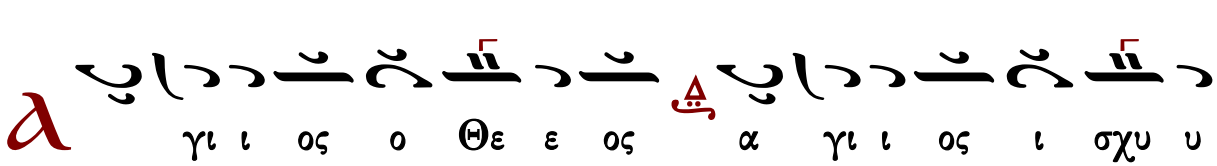
α
γι ι ος ο Θε ε ος α γι ι ος ι σχυ υ

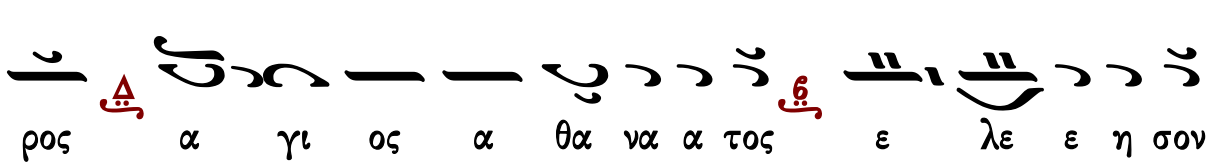
ρος α γι ος α θα να α τος ε λε ε η σον

η η η μα ας

Ἱεροθέου ἱεροδιακόνου
Αθωνική Μουσική Ανθοδέσμη
Λειτουργία
Ι.Μ.Φιλοθέου 1987 σ.64*

Ἦχος Δι

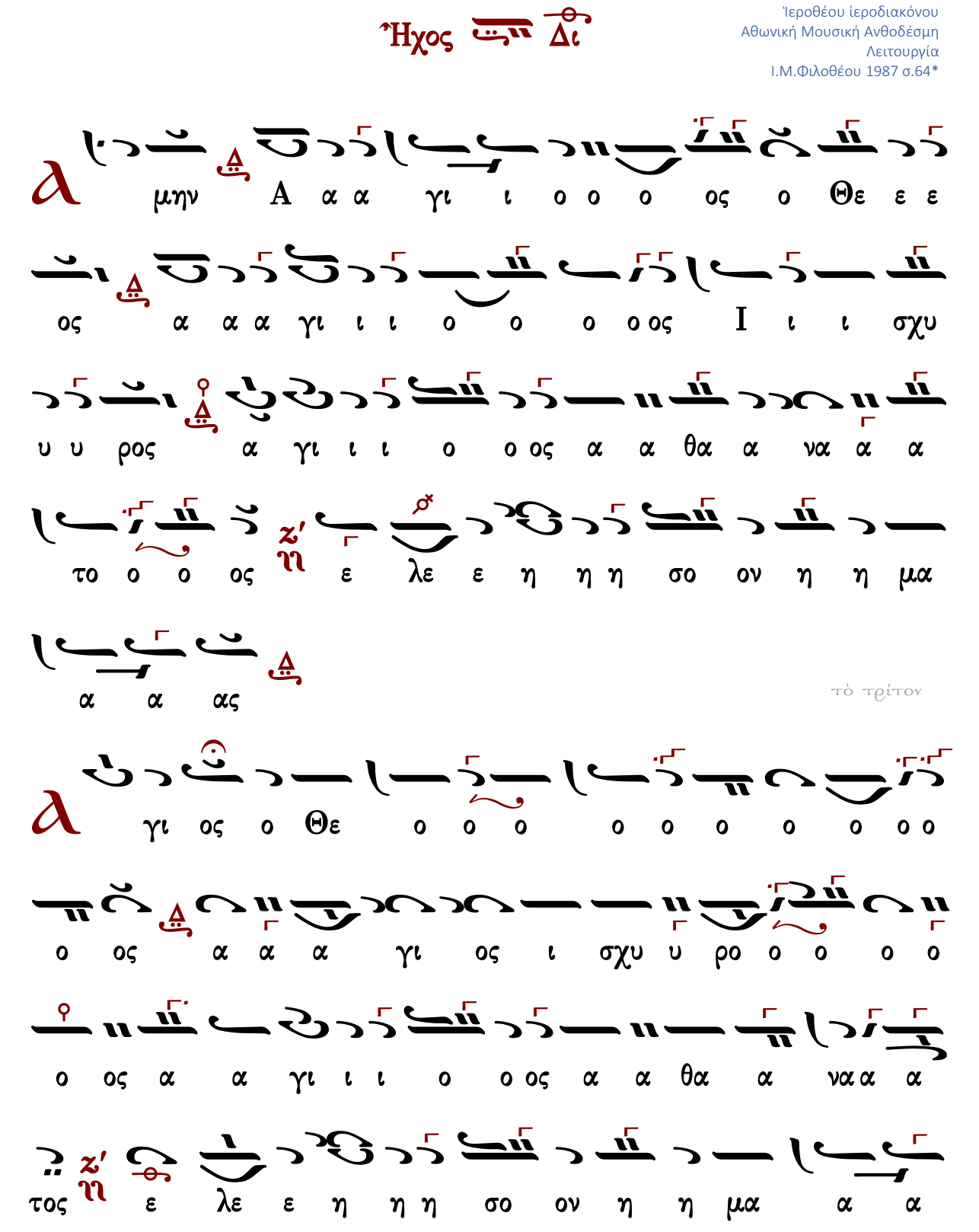

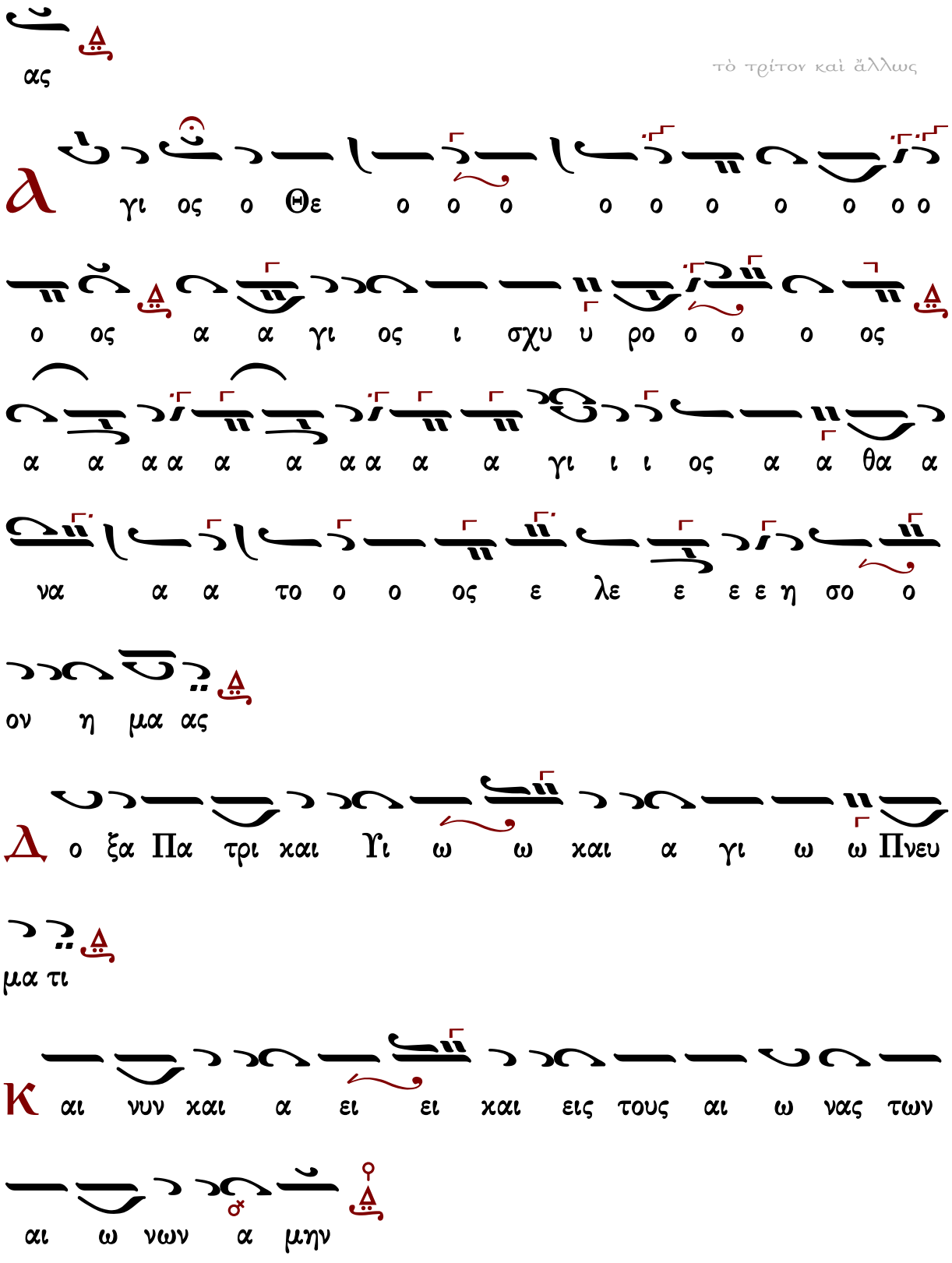
τὸ τρίτον καὶ ἄλλως
α γι ος ο Θε ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο
ος ο ος α α γι ος ι σχυ υ ρο ο ο ο ος
α α α α α α α α α α γι ι ι ος α α θα α
να α α το ο ο ος ε λε ε ε ε η σο ο
ον η μα ας
Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω ω και α γι ω ω Πνευ
μα τι
Κ αι νυν και α ει ει και εις τους αι ω νας των
αι ω νων α μην

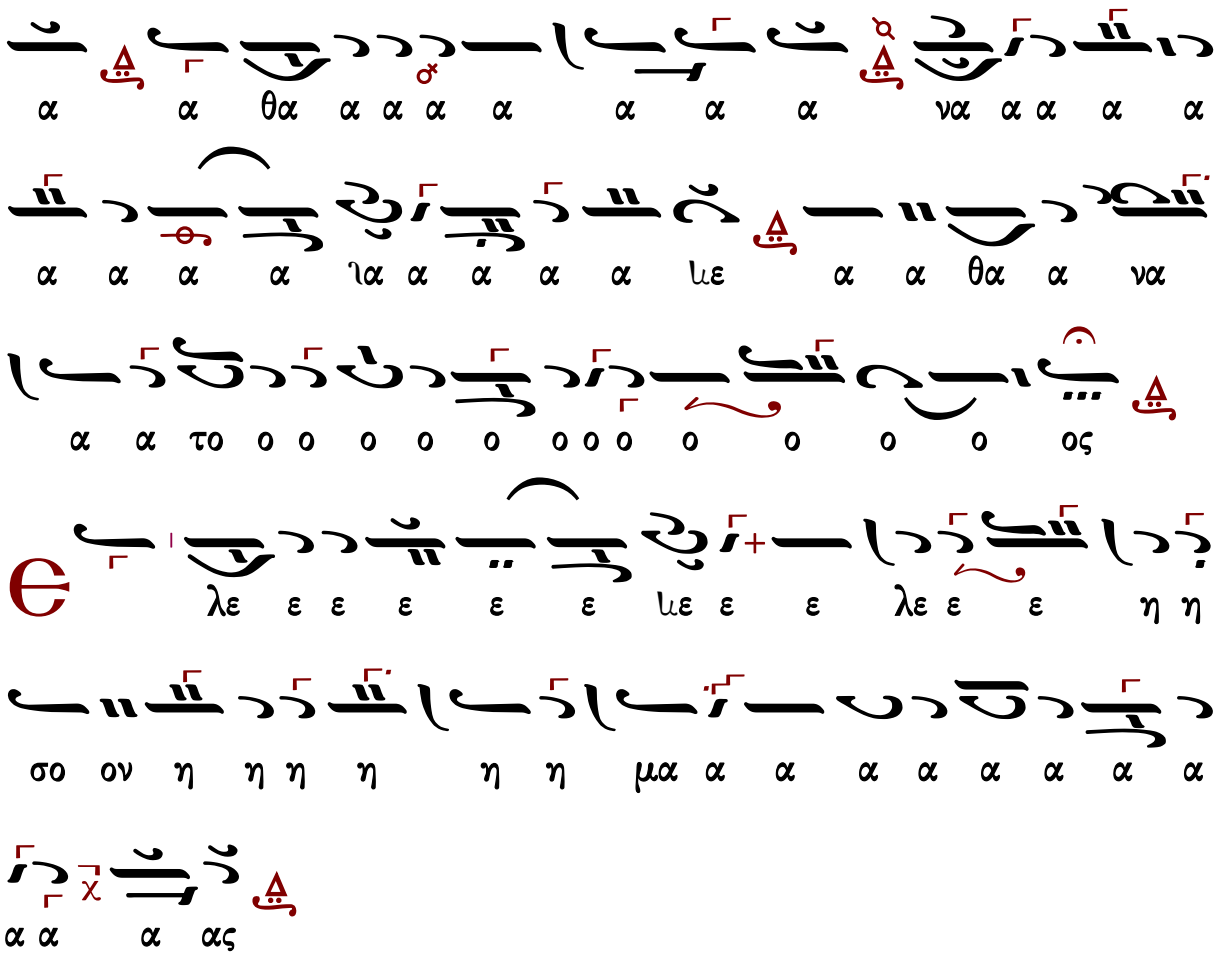

Γεωργίου Τσατσαρώνη

Ἦχος λ π

Γεωργίου Τσατσαρώνη
Μεγάλη Βυζαντινή Λειτουργία
1986 σ.114*

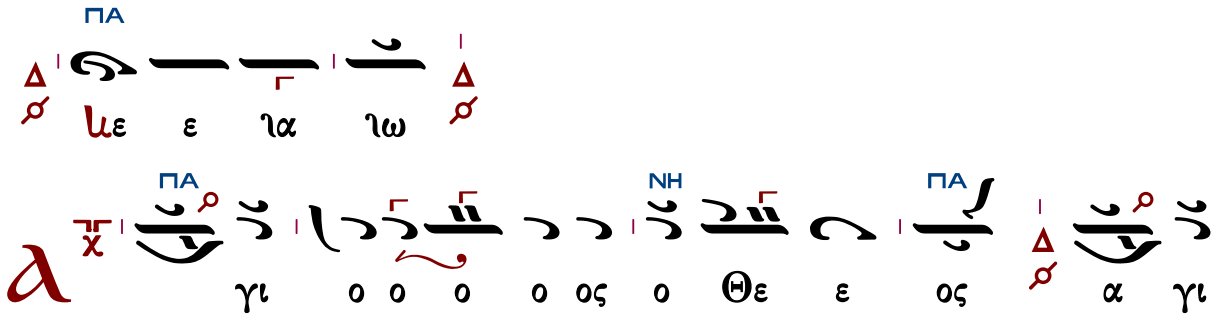

ΔΙ
ΠΑ
ΝΗ
ο α α γι ος υ ρος ι σχυ ο ος ο ο ο
η η ε ε λε ος ε τος α α α να α α α θα α ος
ας α α μα η η σον

α
γι α ος ε Θε ο ος ο ο ο ο γι
ΠΑ
ΝΗ
ΔΙ
ο α α γι ος υ ρος ι σχυ ο ος ο ο ο
η η ε ε λε ος ε τος α α α να α α α θα α ος
ας α α μα η η σον

α
α γι ος ο Θε ο ο ο ο ο ο ο ο
ΔΙ
ΠΑ
ΝΗ
ΔΙ
ΠΑ
ο ρο υ σχυ ι ος ο ο ο ο γι α ος ο
α α α γι ο ος α θα α α α να α ος

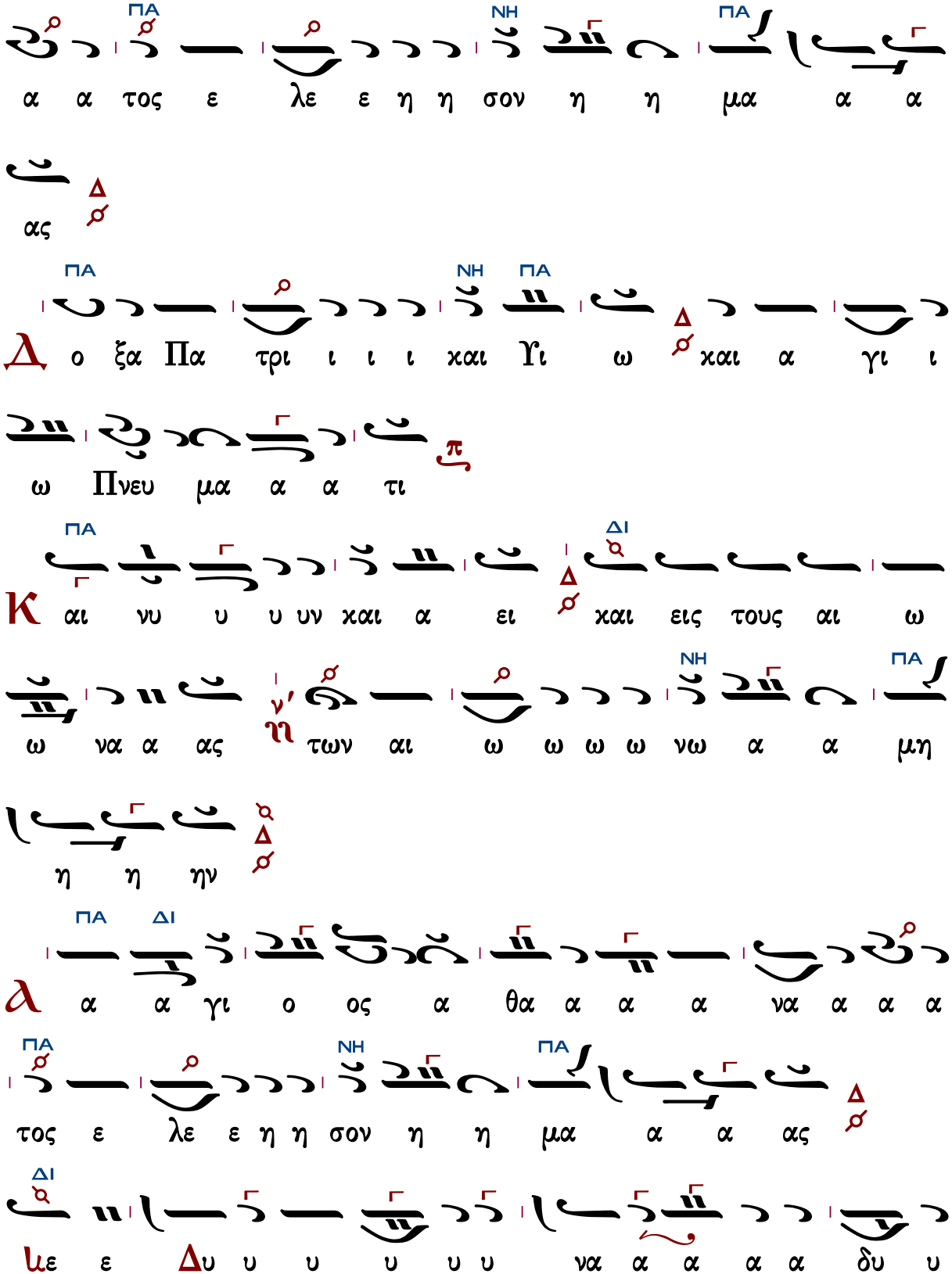
ΠΑ ΝΗ ΠΑ
α α τος ε λε ε η η σον η η μα α α
ας
ΠΑ ΝΗ ΠΑ
Δ ο ξα Πα τρι ι ι ι χαι Υι ω χαι α γι ι
ω Πνευ μα α α τι
ΠΑ ΔΙ
Κ αι νυ υ υ υν χαι α ει χαι εις τους αι ω
ω να α ας των αι ω ω ω ω νω α α μη
η η ην
ΠΑ ΔΙ
α α γι ο ος α θα α α α να α α α
ΠΑ ΝΗ ΠΑ
τος ε λε ε η η σον η η μα α α ας
ΔΙ
με ε Δυ υ υ υ υ υ να α α α α δυ υ

ΠΑ
ΔΙ
ΠΑ
ΔΙ
ΠΑ

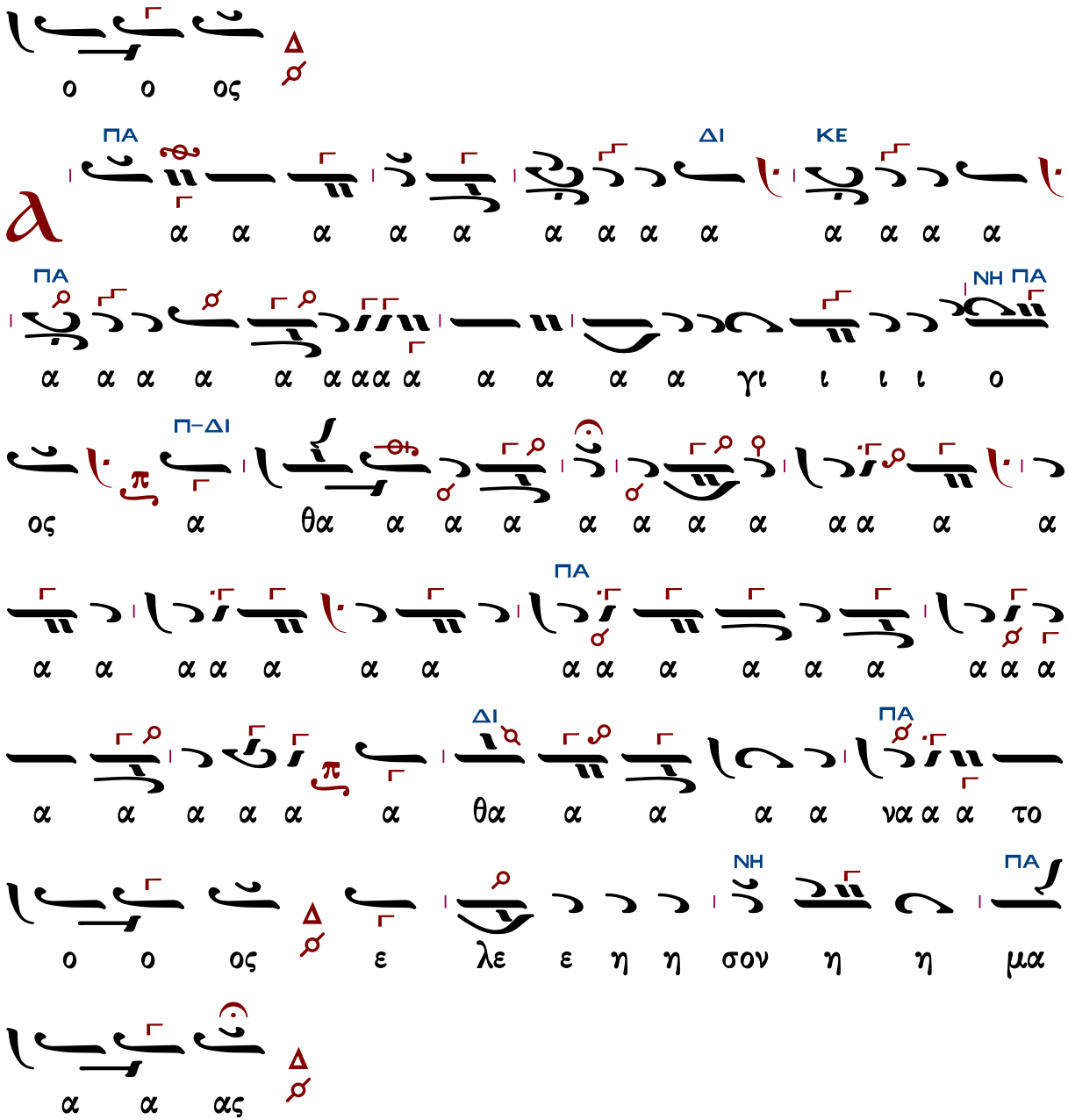

Παναγιώτου Νεοχωρίτου

Ἦχος λ ⸎ Πα

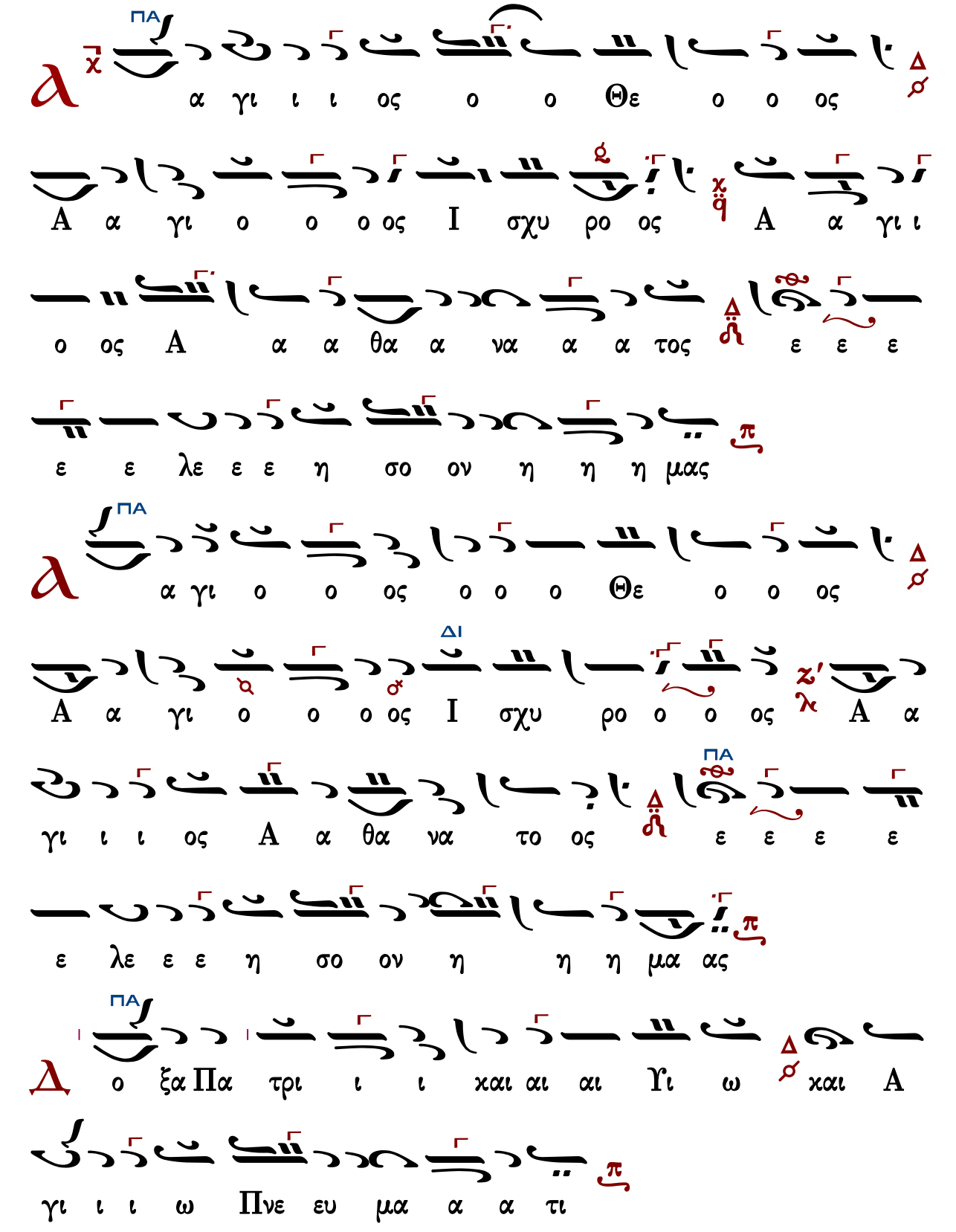
ΠΑ
α γι ι ι ος ο ο Θε ο ο ος
A α γι ο ο ο ος I σχυ ρο ος A α γι ι
ο ος A α α θα α να α α τος ε ε ε
ε ε λε ε ε η σο ον η η η μας
ΠΑ
α γι ο ο ος ο ο ο Θε ο ο ος
ΔΙ
A α γι ο ο ο ος I σχυ ρο ο ο ος A α
γι ι ι ος A α θα να το ος ΠΑ ε ε ε ε
ε λε ε ε η σο ον η η η μα ας
ΠΑ
ο ξα Πα τρι ι ι και αι αι Υι ω και A
γι ι ι ω Πνε ευ μα α α τι

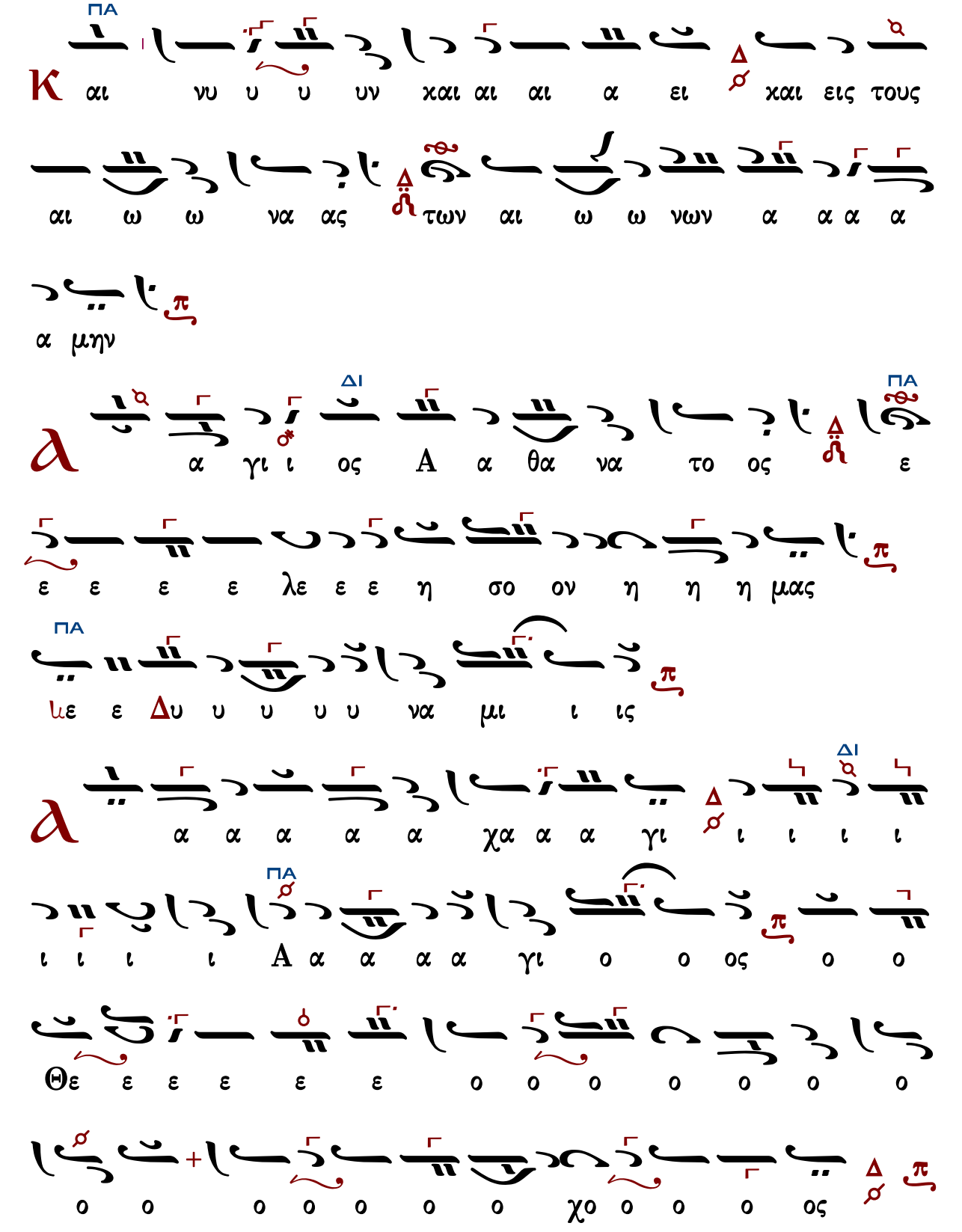
ΠΑ
Κ αι νυ υ υ υν χαι αι αι α ει χαι εις τους
αι ω ω να ας των αι ω ω νων α α α α
α μην
ΔΙ
ΠΑ
α γι ι ος Α α θα να το ος ε
ε ε ε ε λε ε ε η σο ον η η η μας
ΠΑ
με ε Δυ υ υ υ υ να μι ι ις
ΔΙ
α α α α α χα α α γι ι ι ι ι
ΠΑ
ι ι ι ι Α α α α α γι ο ο ος ο ο
Θε ε ε ε ε ε ο ο ο ο ο ο ο
ο ο ο ο ο ο χο ο ο ο ος

ΠΑ
ΔΙ
Α

Ἦχος λ̅ π̅ ∽ Πα

Δημοσθένους Παϊκόπουλου
Πανδέκτη Εκκλησιαστικής Μουσικής Γ΄΄
Θεία Λειτουργία Αθήναι 2006 σ.71#

ΜΕΛ ΠΑ ΝΗ

α μην α γι ι ι ο ο ο ος

ΠΑ

ο ο Θε ο ο ος α α γι ι ι ο ο

ΚΕ

ο ος ι ι σχυ ρο ο ος α α γι ι ι

ΔΙ ΠΑ

ος α α θα να α α τος ε ε λε ε η η η

σον η η η μας

τὸ τρίτον

ΠΑ

α γι ος ο Θε ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ΚΕ

ο ος α γι ος ι ι σχυ υ υ ρος α α

ΔΙ

γι ι ι ος α α θα α α να α α τος ε ε

ΠΑ

λε ε η η η σον η η η μας

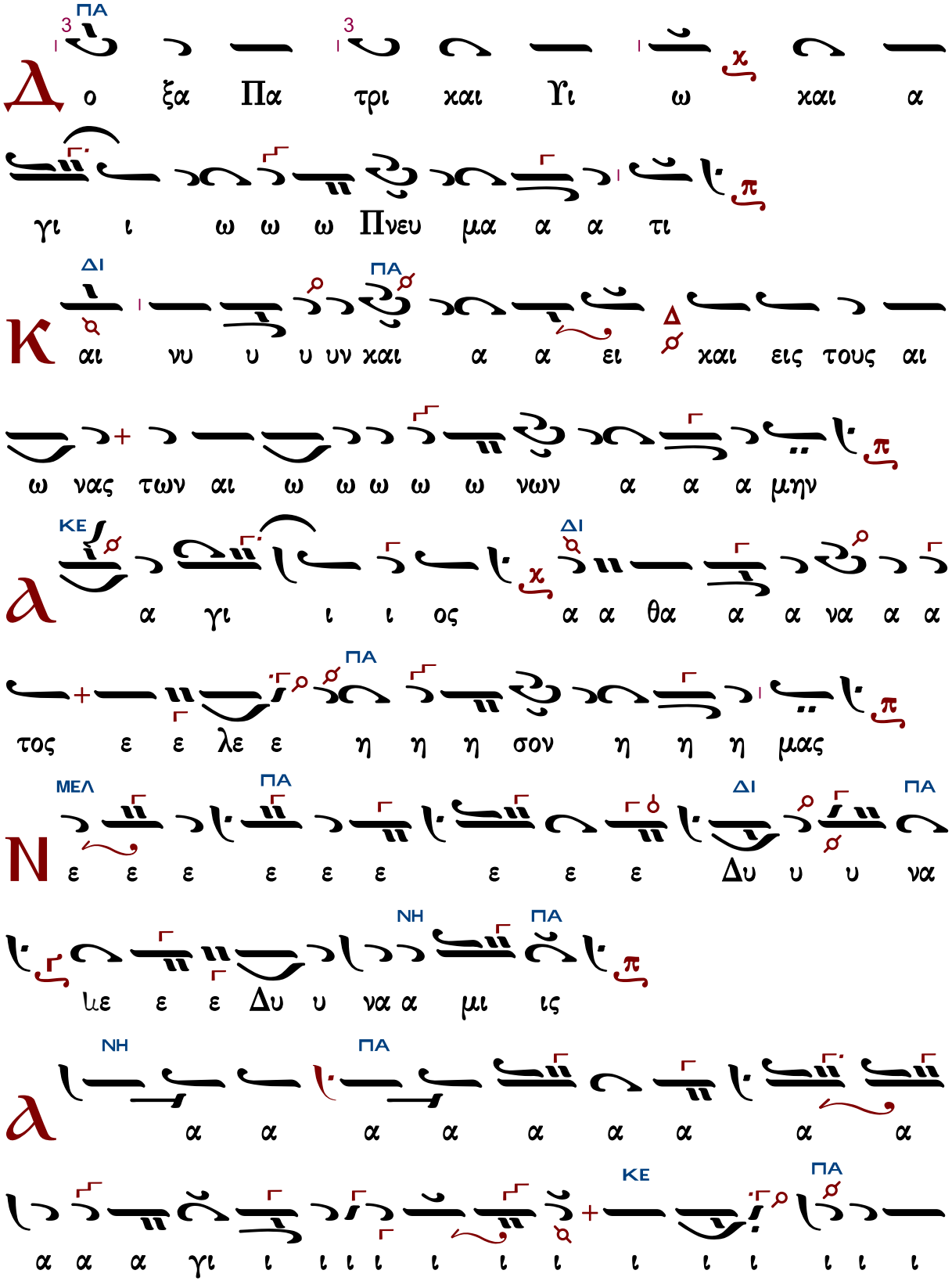
Δ
ο ξα Πα τρι και Υι ω και α
γι ι ω ω ω Πνευ μα α α τι
Κ
αι νυ υ υ υν και α α ει και εις τους αι
ω νας των αι ω ω ω ω ω νων α α α μην
α
α γι ι ι ος α α θα α α να α α
τος ε ε λε ε η η η σον η η η μας
Ν
ε ε ε ε ε ε ε ε ε Δυ υ υ να
ιε ε ε Δυ υ να α μι ις
α
α α α α α α α α α
α α α γι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι
ΠΑ
ΔΙ
ΠΑ
ΔΙ
ΚΕ
ΠΑ
ΔΙ
ΠΑ
ΜΕΛ
ΠΑ
ΔΙ
ΠΑ
ΝΗ
ΠΑ
ΝΗ
ΠΑ
ΚΕ
ΠΑ

ΠΑ
ΔΙ
ΖΩ
ΠΑ
ΔΙ
ΖΩ
ΠΑ
ΔΙ
ΠΑ
ΚΕ
ΠΑ
ΠΑ
ΝΗ
ΠΑ
ΝΗ
ΠΑ
ΠΑ

ΠΑ
ΚΕ
ΔΙ
ΠΑ
ΚΕ
ΔΙ
ΖΩ
ΔΙ
ΠΑ
ΔΙ
ΠΑ
ΝΗ
ΠΑ
ΔΙ
ΚΕ
ΔΙ
ΠΑ
ΠΑ
ΝΗ

Χερουβικὸν

Γρηγορίου Πρωτοψάλτου (†1821)

ἑβδομάδος

Ἦχος λ π ⸒ Πα

Πανδέκτη
Θ. Λειτουργία
1851 σ.71#

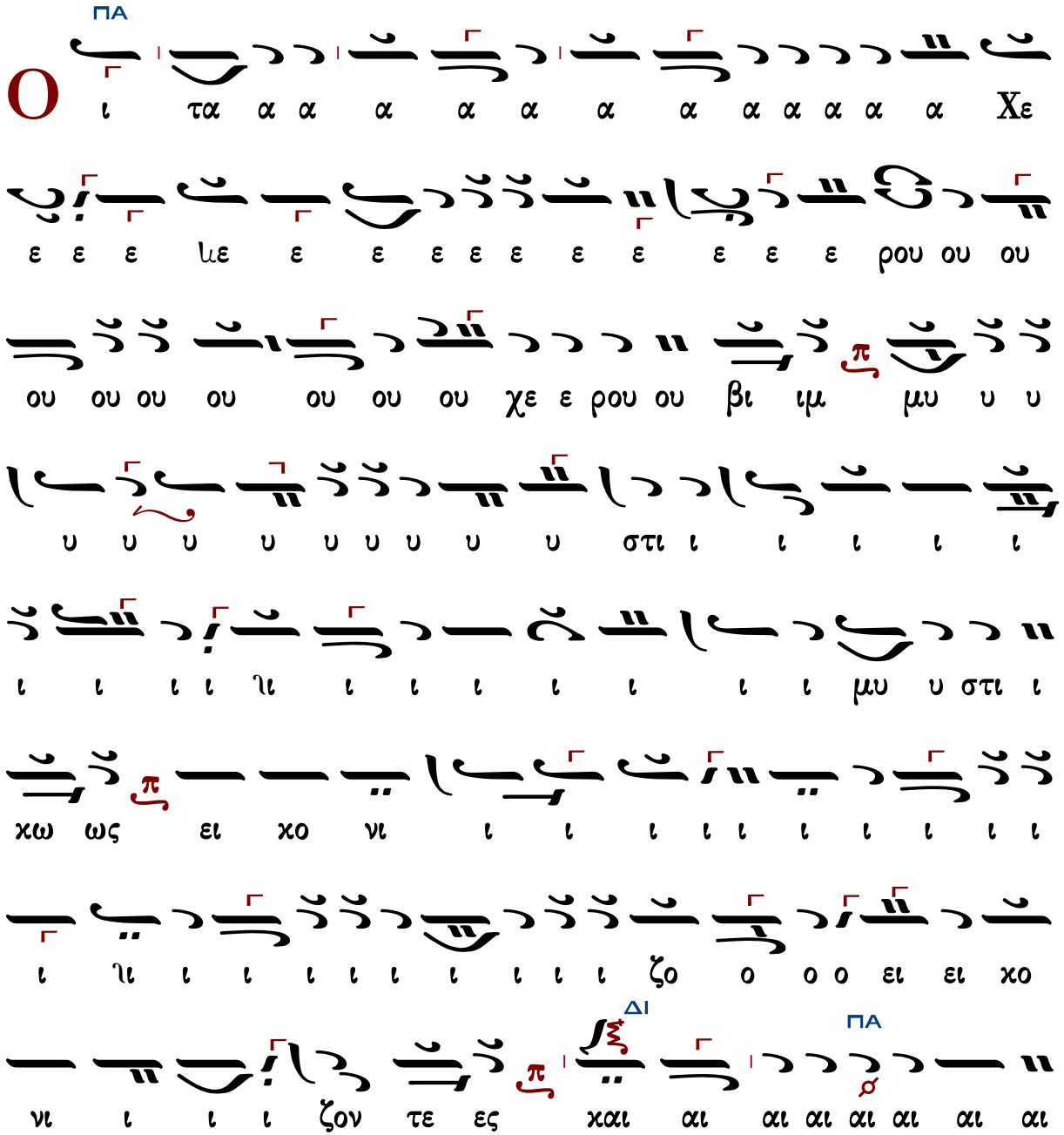

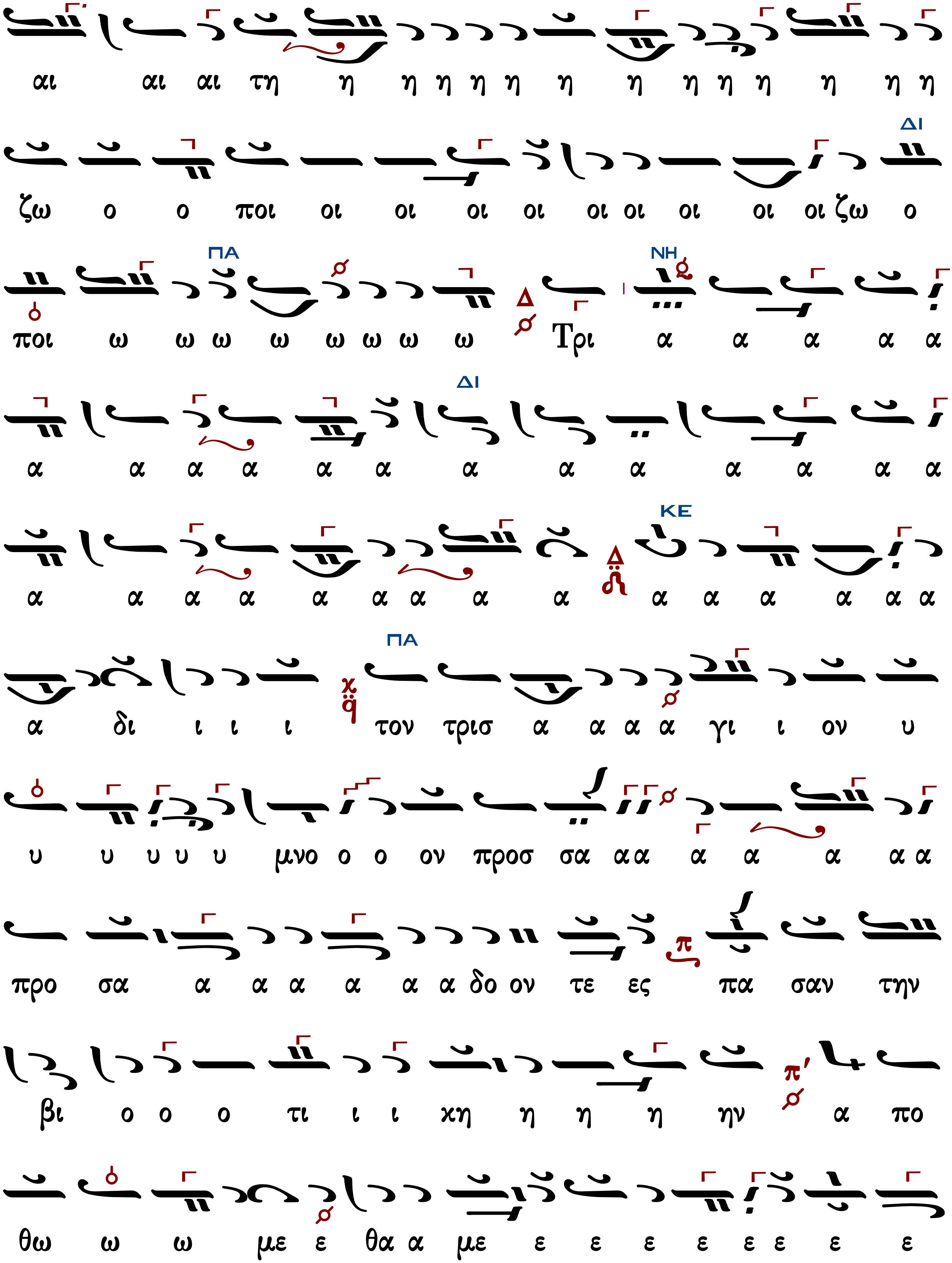
αι αι αι τη η η η η η η η η η η η η η
ΔΙ
ζω ο ο ποι οι οι οι οι οι οι οι οι οι ζω ο
ΠΑ ΝΗ
ποι ω ω ω ω ω ω ω ω Τρι α α α α α
ΔΙ
α α α α α α α α α α α α α
ΚΕ
α α α α α α α α α α α α α α α
ΠΑ
α δι ι ι ι τον τρισ α α α α γι ι ον υ
υ υ υ υ υ μνο ο ο ον προσ σα α α α α α α α
προ σα α α α α α α δο ον τε ες πα σαν την
βι ο ο ο τι ι ι χη η η η ην α πο
θω ω ω με ε θα α με ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ρι ι ι ι ι ι ι ι με ε ε ε ε ρι ι μνα
αν

ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ως τον βα
α α σι λε ε ε ε ε ε με ε ε ε βα
σι ι λε ε ε χε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
βα σι ι ι λε ε ε ε ε ε ε α α των ο ο
ο λων υ πο δε ξο ο ο με ε ε ε νοι
αις α αγ γε ε λι ι χαις α ο ρα α α α τω
ως δο ρυ φο ρου ου ου με ε νον τα α α α α α α
ξε ε σι ιν Αλ λη λου ου ου ου ι ι ι α α α α

Πέτρου Ἐφεσίου (†1840)

Ἦχος λ π ⸏ Πα

Νεκταρίου Μοναχού
Μουσικός Θησαυρός
της Λειτουργίας Α'
1931 σ.339#

Θεοδώρου Φωκαέως

Ἦχος λ/π ⸏ Πα

Μουσική Συλλογή
Γεωργίου Πρωγάκη
Θ. Λειτουργία 1909 σ.83#

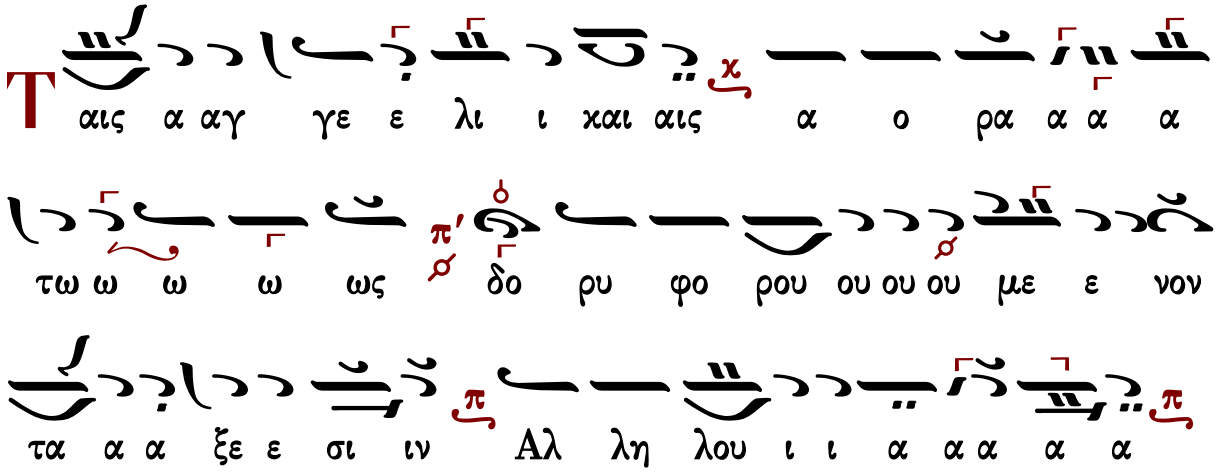

Θεοδώρου Φωκαέως (†1851)

δ-Β′

Ἦχος λ/π ⸏ Πα

Γεωργίου Πρωγάκη
Μουσική Συλλογή
Θ. Λειτουργία 1909 σ.81#

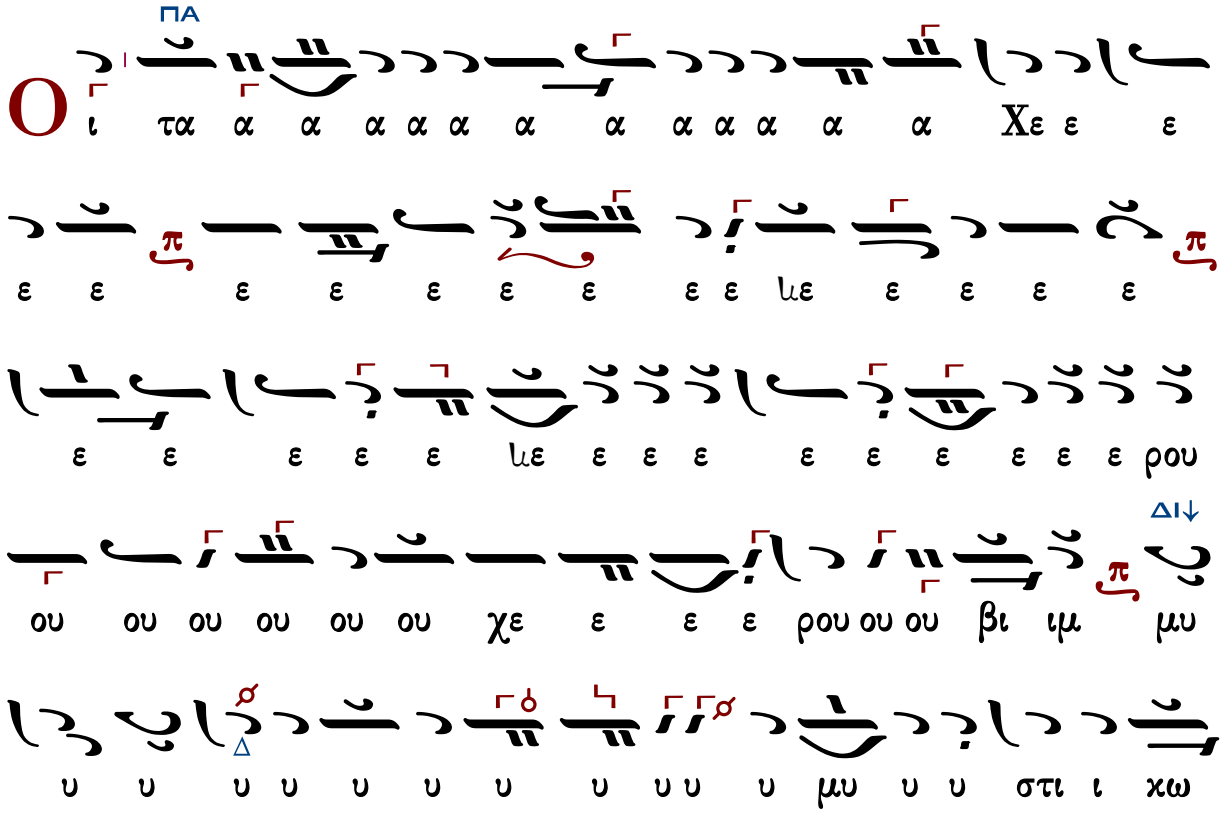

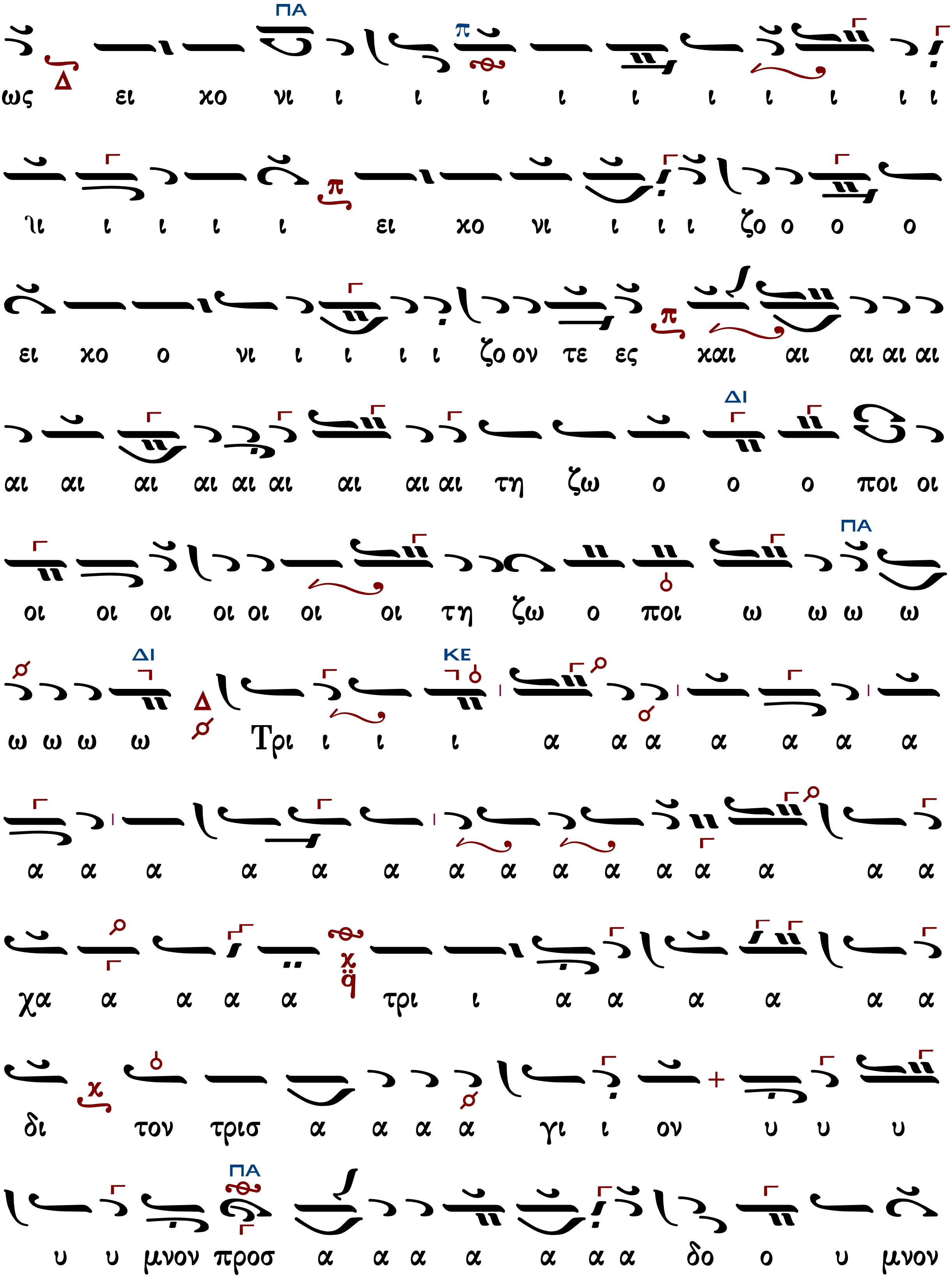
ως ει χο νι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι
ι ι ι ι ι ει χο νι ι ι ι ζο ο ο ο
ει χο ο νι ι ι ι ι ζο ον τε ες και αι αι αι αι
αι αι αι αι αι αι αι αι αι τη ζω ο ο ο ποι οι
οι οι οι οι οι οι οι τη ζω ο ποι ω ω ω ω
ω ω ω ω Τρι ι ι ι α α α α α α α
α α α α α α α α α α α α α α α
χα α α α α τρι ι α α α α α α
δι τον τρισ α α α α γι ι ον υ υ υ
υ υ μνον προσ α α α α α α α δο ο υ μνον

ΔΙ
προ οσ α α α α α δον τε ες πα σαν τη
ην βι ι ο ο ο τι ι ι ι ι ι ι ι την
ΔΙ
ΚΕ
βι ο ο τι ι χη ην α πο θω ω ω ω με θα α
ΚΕ
με ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ρι ι ι
ι ι με ε ε ε ε ε ρι ι ι μνα αν
ω ω ω ω ω ως το ον βα α α σι λε ε
ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
ε ε ε χε ε ε ε βα σι ι ι λε ε
ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε βα α
σι λε ε ε ε ε ε α α των ο ο ο ο ο

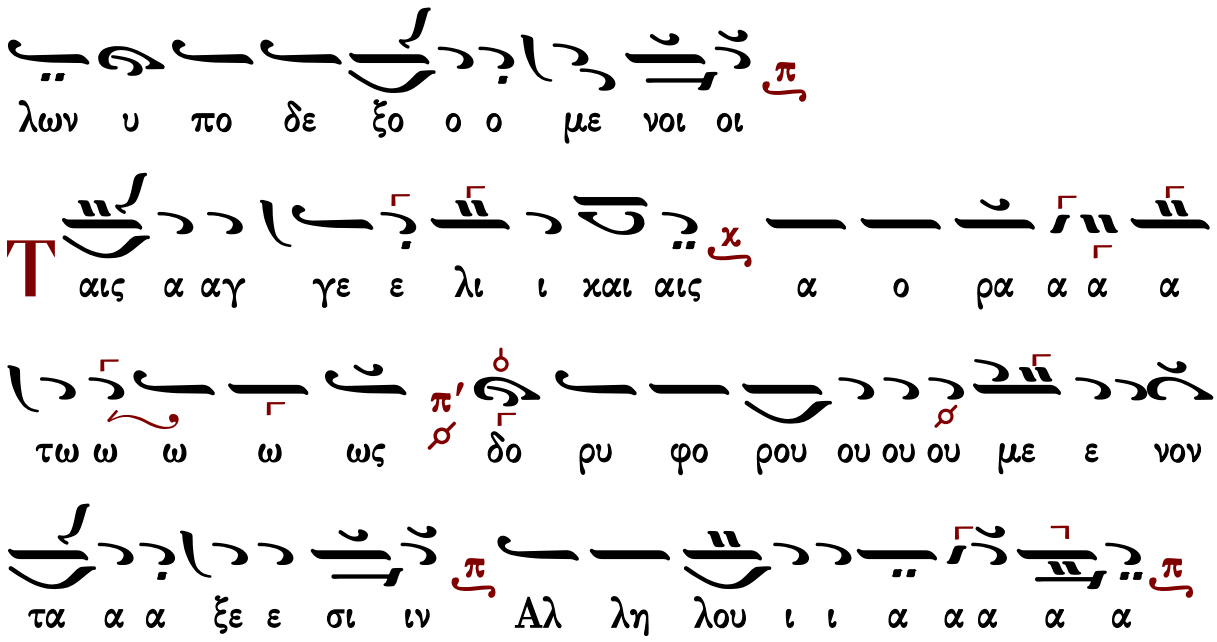

Κωνσταντίνου Πρωτοψάλτου (†1862)

Ἦχος λ π Πα

Ταμείον Ανθολογίας
Κωνσταντίνου Πρωτοψάλτου
1846 σ.66#

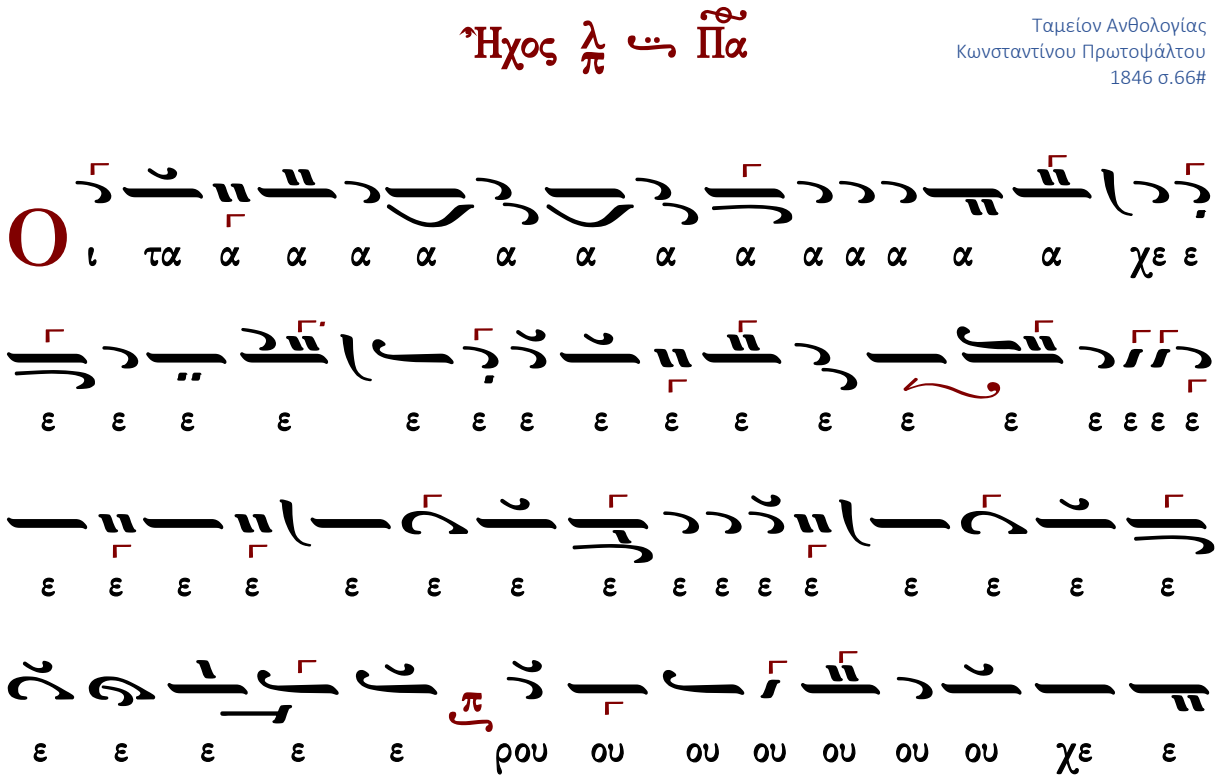

ε ε ρου ου βι ιμ μυ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ
υ υ υ στι ι χως ει χο νι ι ι ι
ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι
ι ι ι ζο ο ο ο ει ει χο νι ι ι ι
ι ι ζον τε ες χαι αι αι αι αι αι αι τη η
η η η η η η η η η η η ζω ο ο ποι οι οι
ζω ο ποι ω ω ω ω ω ω ω ω ω τρι α α α
α α χα α α α α α α α α α α α α α
α α α α α τρι α α α α α α α
α α δι ι ι ι τον τρισ α α α α γι

ον υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ μνο ο ο

ον προσ α α α α α α α α α α α δο ο ο υ

μνο ον προσ α α α α α α α α α α

δο ον τες πα α α α α σαν τη ην βι ο τι

ι ι χην α πο θω ω ω ω με ε ε ε ε θα

α με ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ρι ι ι ι ι ι ι

με ε ε ε ε ε ρι μνα αν

ω ς τον βα α σι ι λε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε χε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

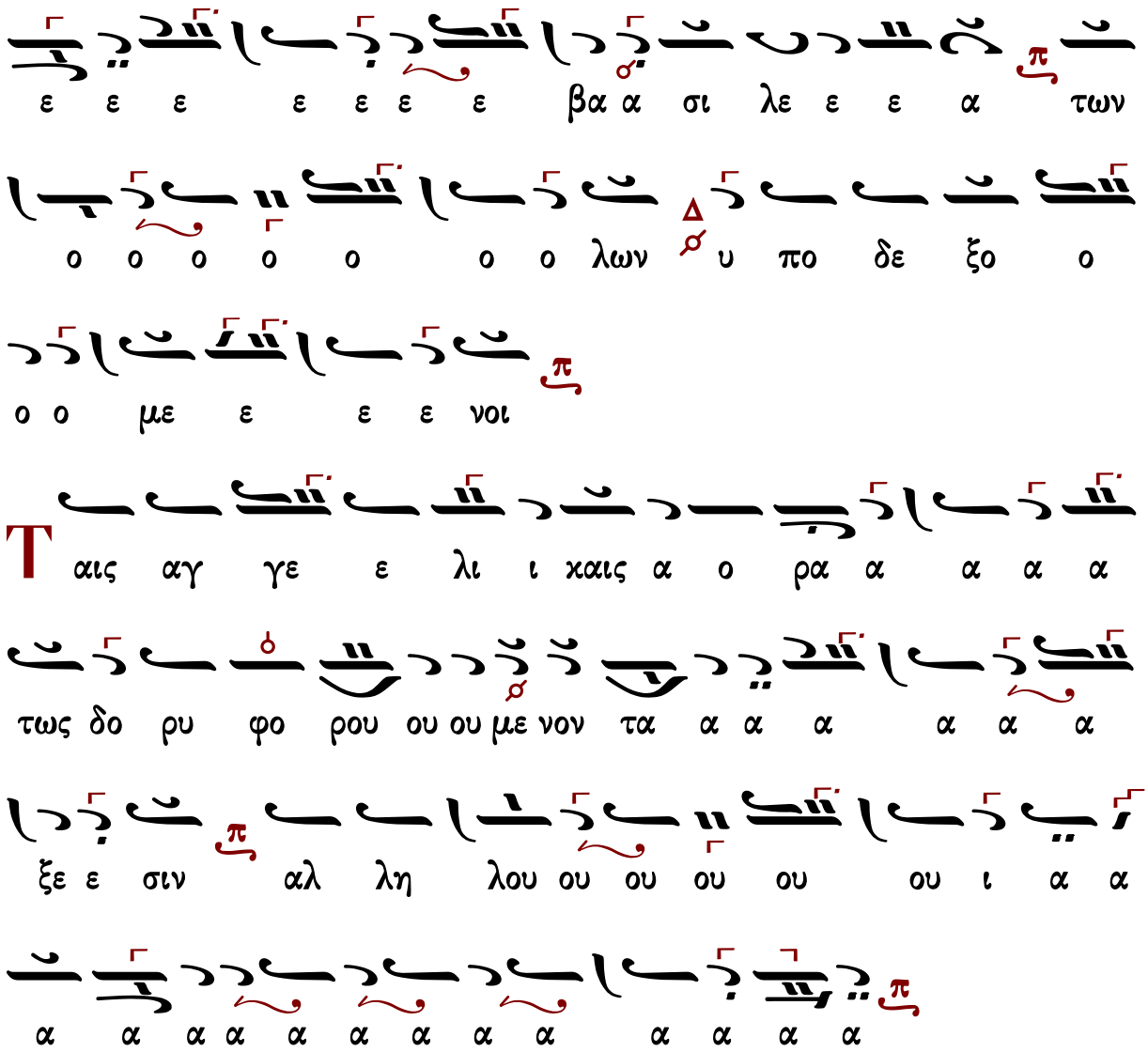

Ἰωάσαφ Διονυσιάτου (†1866)

Ἦχος λ/π ⸏ Πα

Αντωνίου Αλυγιζάκη
Μελωδήματα Ασκήσεων Λειτουργικής
1992 σ.105#

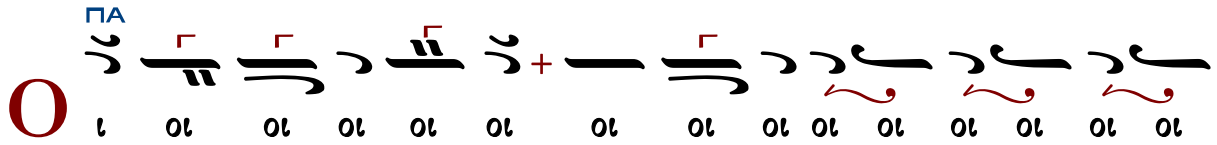

ΠΑ
ΝΗ
ΠΑ
ΔΙ↓
ΠΑ

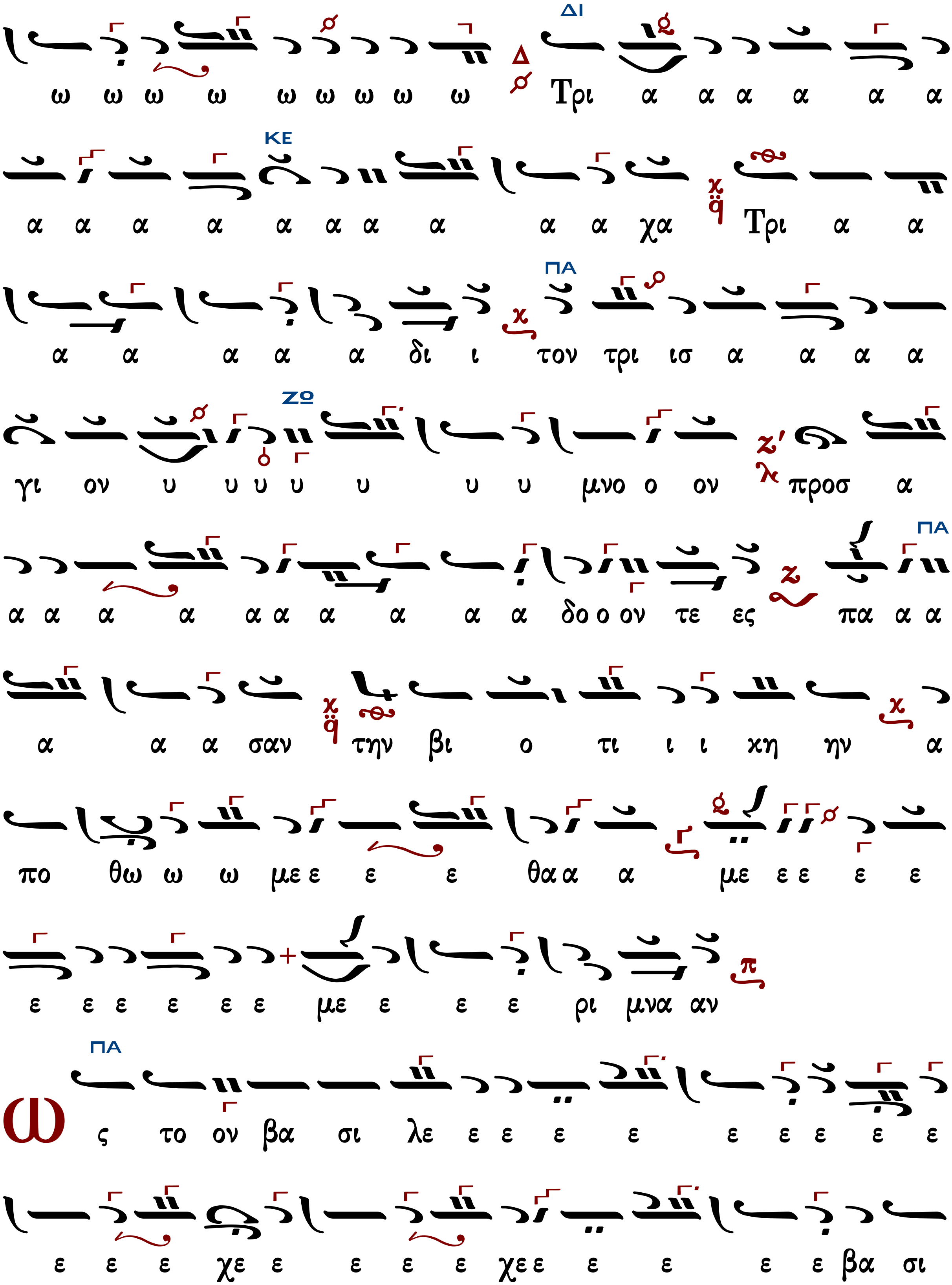
ω ω ω ω ω ω ω ω ω Τρι α α α α α α
α α α α α α α α α α χα Τρι α α
α α α α α δι ι τον τρι ισ α α α α
γι ον υ υ υ υ υ υ υ μνο ο ον προσ α
α α α α α α α α α α δο ο ον τε ες πα α α
α α α σαν την βι ο τι ι ι χη ην α
πο θω ω ω με ε ε ε θα α α με ε ε ε ε
ε ε ε ε ε ε με ε ε ε ρι μνα αν
Ως το ον βα σι λε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
ε ε ε χε ε ε ε ε χε ε ε ε ε ε βα σι

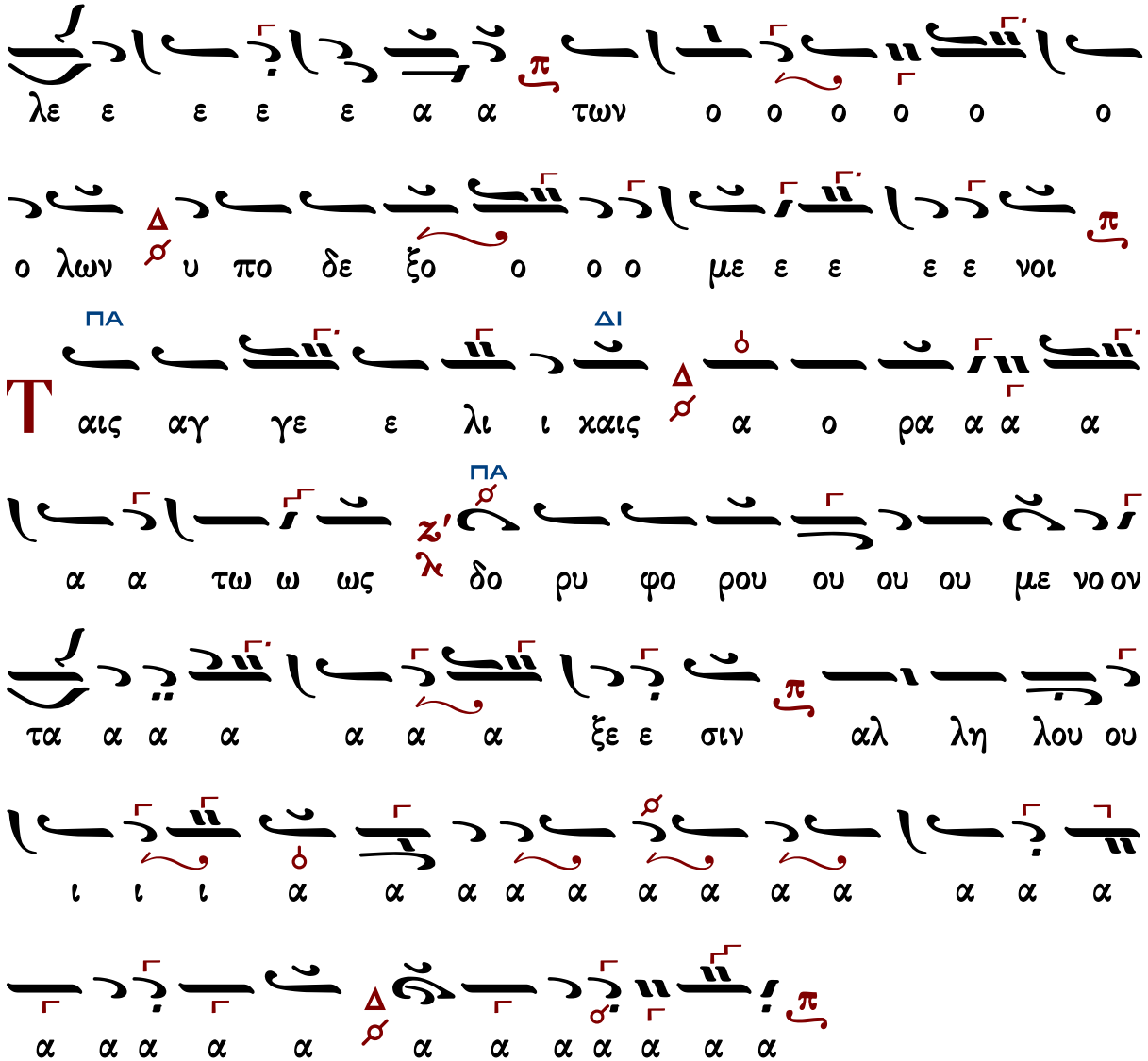

Παναγιώτου Κηλτζανίδου (†1896)

Ἦχος λ/π ⸏ Πα

Παναγιώτου Κηλτζανίδου
Εκκλησιαστικόν Απάνθισμα
1861 σ.153*

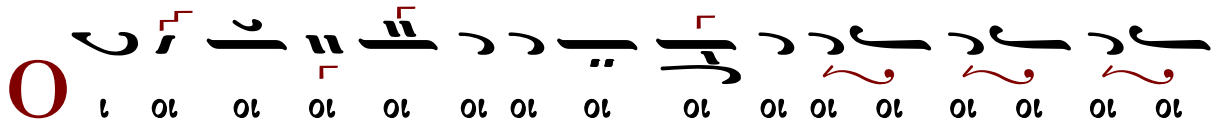

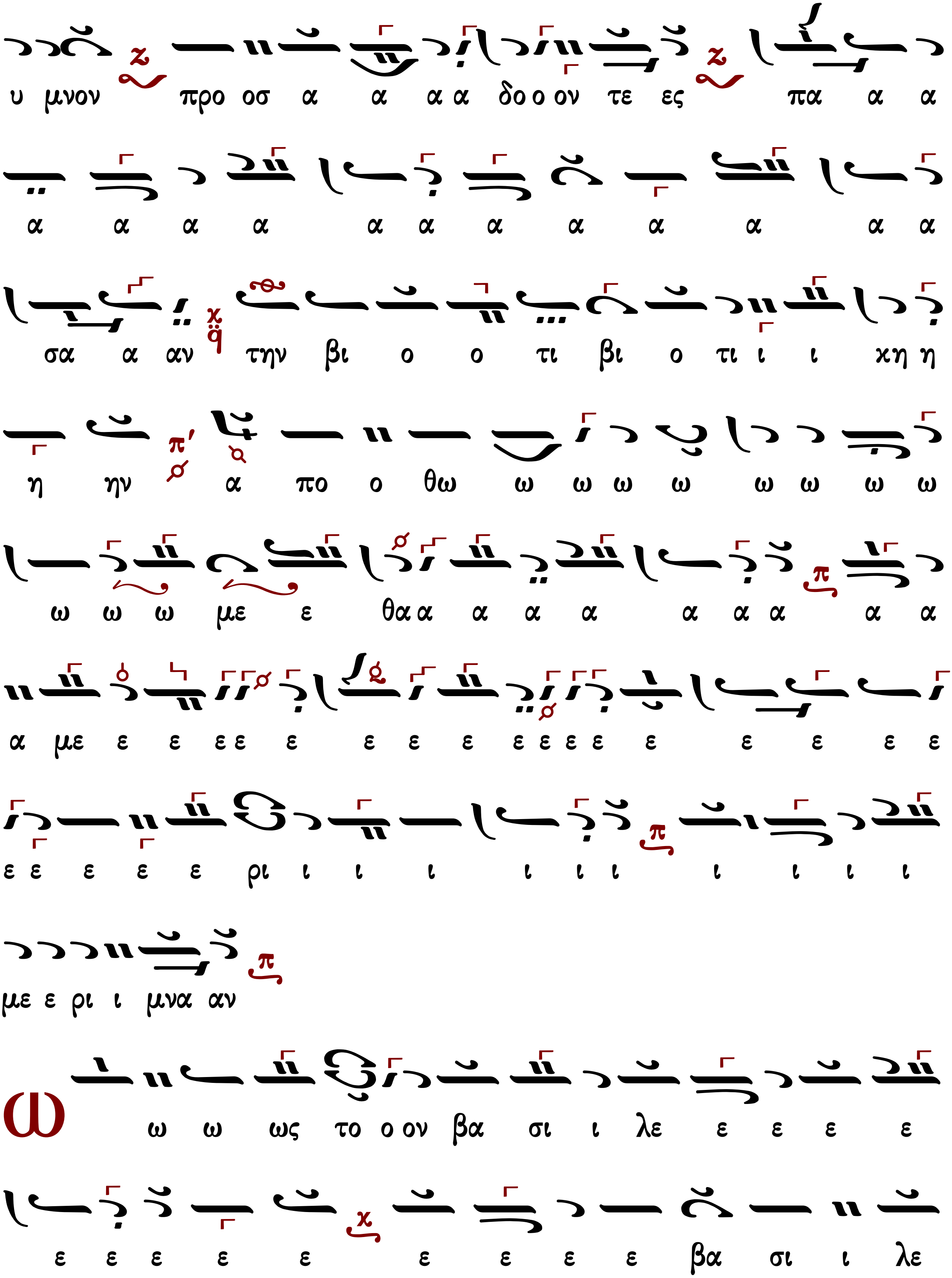
υ μνον προ οσ α α α α δο ο ο ον τε ες πα α α
α α α α α α α α α α α α
σα α αν την βι ο ο τι βι ο τι ι ι χη η
η ην α πο ο θω ω ω ω ω ω ω ω ω
ω ω ω με ε θα α α α α α α α α α
α με ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
ε ε ε ε ε ρι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι
με ε ρι ι μνα αν
Ω ω ω ως το ο ον βα σι ι λε ε ε ε ε
ε ε ε ε ε ε ε ε ε βα σι ι λε

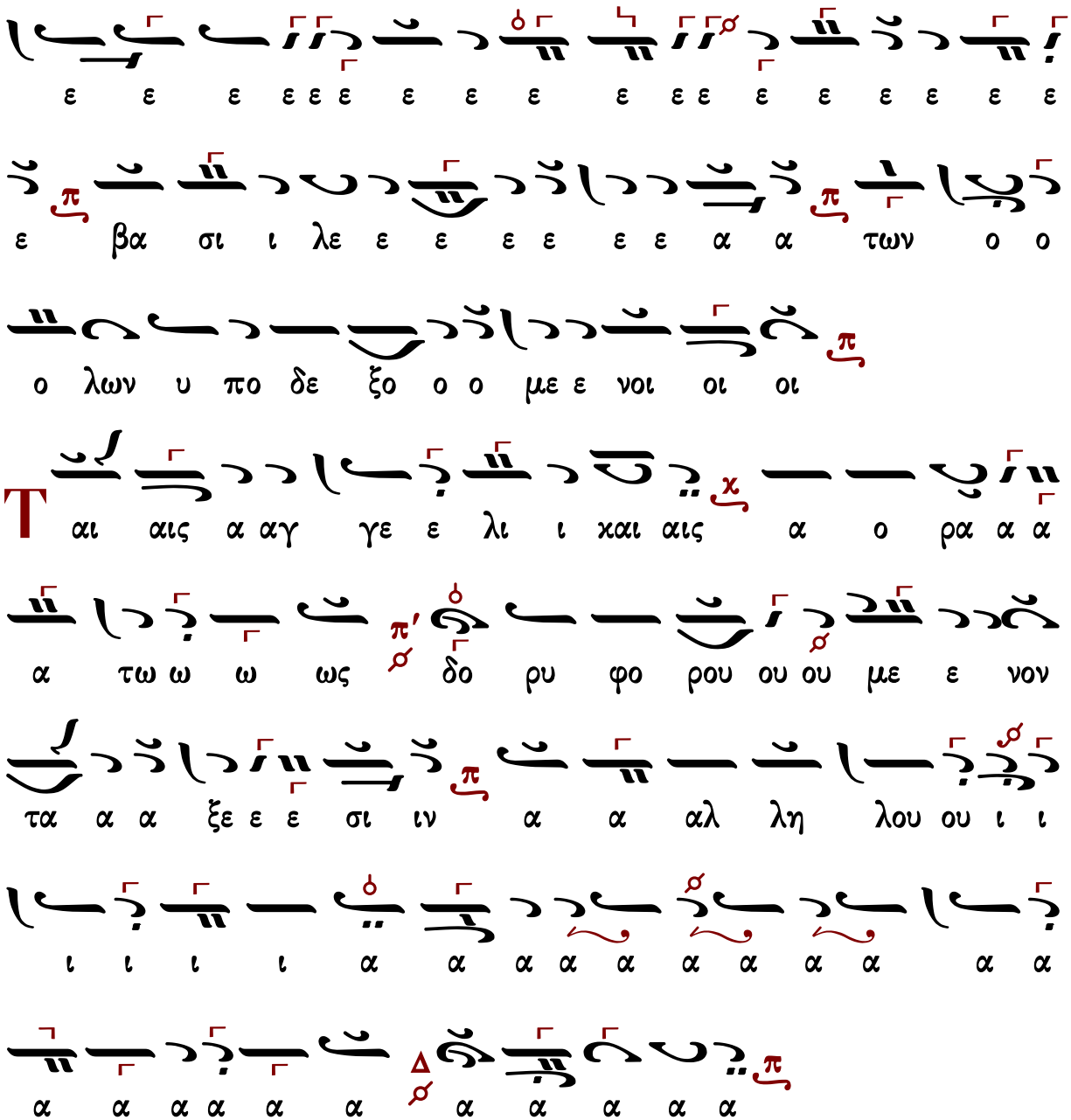

Ἀλεξάνδρου Βυζαντίου (†1908)

Ἦχος λ/π ⸏ Πα

Αλεξάνδρου Βυζαντίου
Χερουβικάριον
1900 σ.65#

Ο
ι τα α α α α α α α α α α α α α α α α
α Χε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ιε ε ε ε
ε ε ρου ου ου ου ου ου ου Χε ε ε ε ρου ου
ου βι ιμ μυ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ
υ υ υ υ μυ υ υ στι ι ι χω ω μυ στι χω ως
ει ει ει ει χο ο νι ι ι ι ι ι ι ι ζο ο
ο ο ει ει χο νι ι ι ι ζο ον τε ες χαι αι αι
αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι τη η η η
η η η η η η η η ζω ο ο ποι οι
οι οι οι οι οι οι οι οι ζω ο ποι ω ω ω ω ω ω

ω ω Τρι ι α α α α α α α α α α α α α α
α α α α α χα Τρι α α α α α δι ι το ον
τρι ισ α α α α α α γι ο ον υ υ υ υ
υ υ μνο ον προ ο οσ α α α α α α α α α
α δο ο ο υ μνον προ οσ α α α α α δο ον τε ες
πα α α α α α α α α α α α α α σα αν τη ην βι
ι ο ο τι ι ι ι ι ι ι ι ι βι ο τι
χη η η η η η η ην α πο θω ω ω ω ω ω
με ε ε θα α α α α με ε ε ε ε ε ε ε ε
ε ε ε ε με ε ε ρι ι ι μνα αν

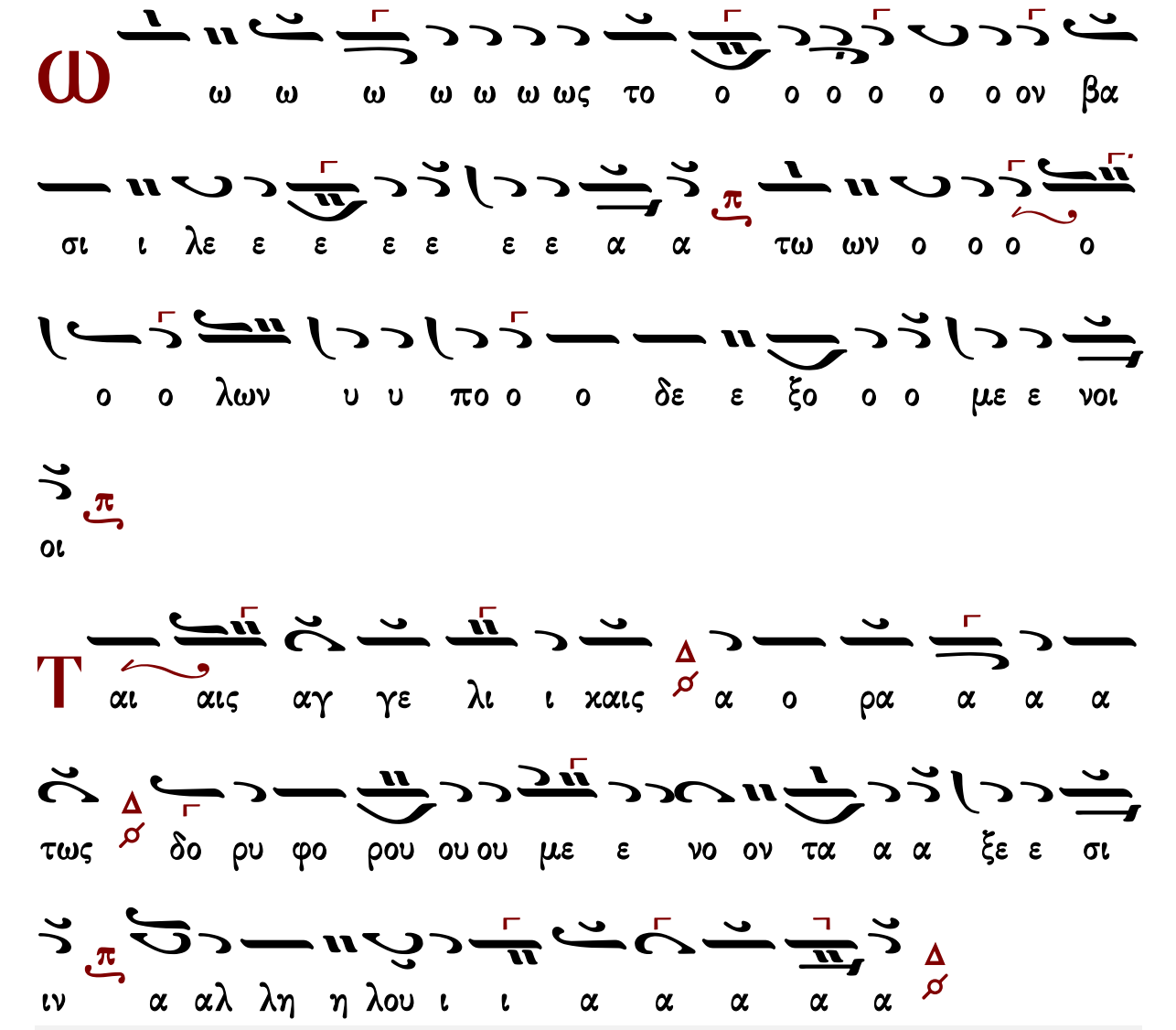

Ἐμμανουὴλ Φαρλέκα (†1958)

Ἦχος λ/π ⸏ Πα

Εμμανουήλ Φαρλέκα
Βυζαντινά Μελωδήματα
2011 σ.30#

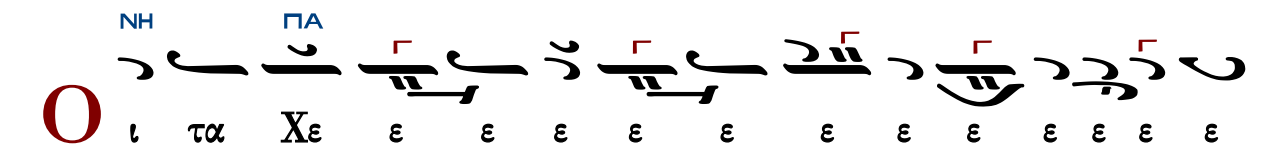

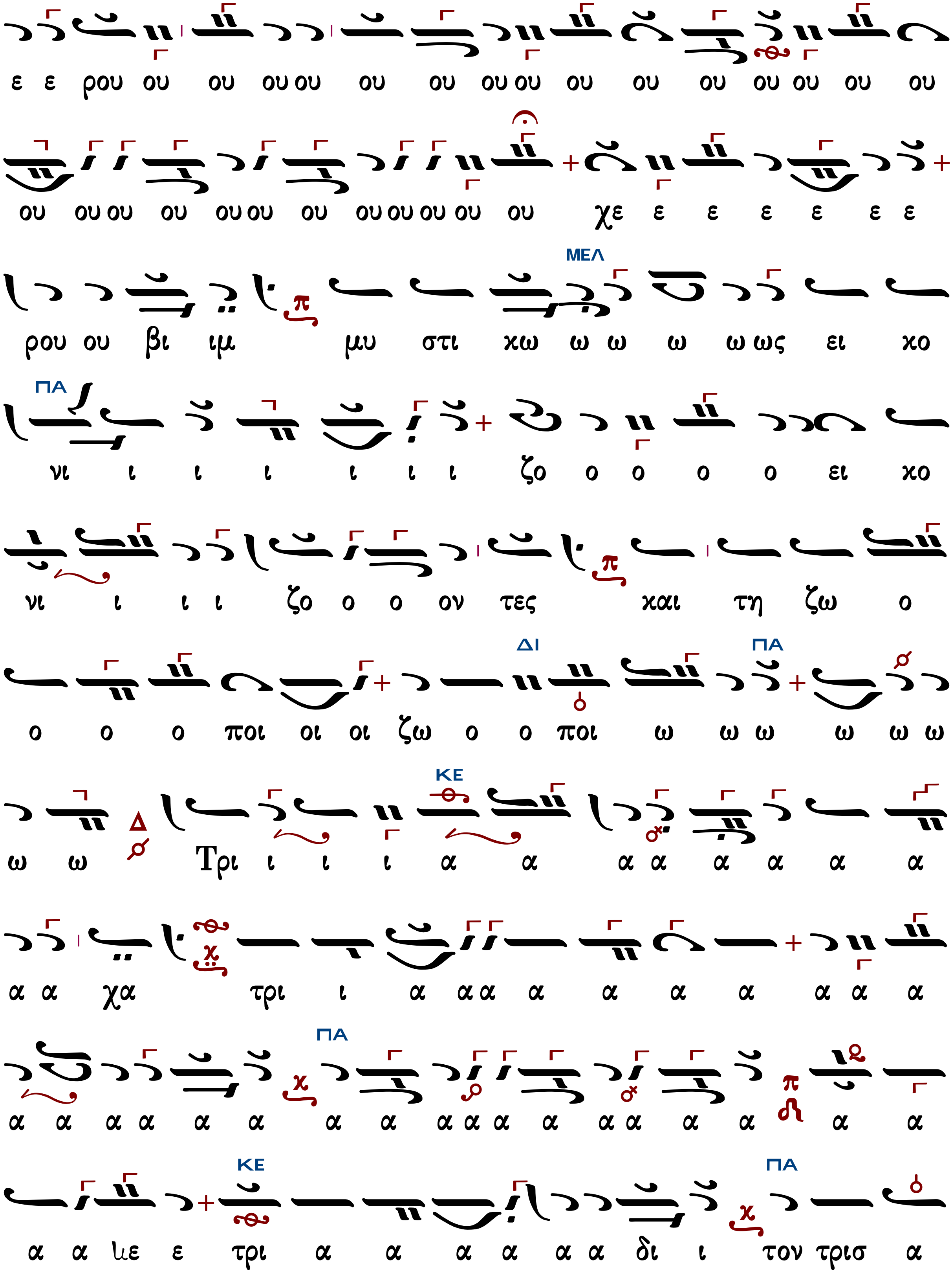
ε ε ρου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου
ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου χε ε ε ε ε ε ε
ΜΕΛ
ρου ου βι ιμ μυ στι χω ω ω ω ω ως ει χο
ΠΑ
νι ι ι ι ι ι ι ζο ο ο ο ο ει χο
νι ι ι ι ζο ο ο ον τες και τη ζω ο
ΔΙ ΠΑ
ο ο ο ποι οι οι ζω ο ο ποι ω ω ω ω ω ω
ΚΕ
ω ω Τρι ι ι ι α α α α α α α α
α α χα τρι ι α α α α α α α α α α
ΠΑ
α α α α α α α α α α α α α α α α α
ΚΕ ΠΑ
α α με ε τρι α α α α α α δι ι τον τρισ α

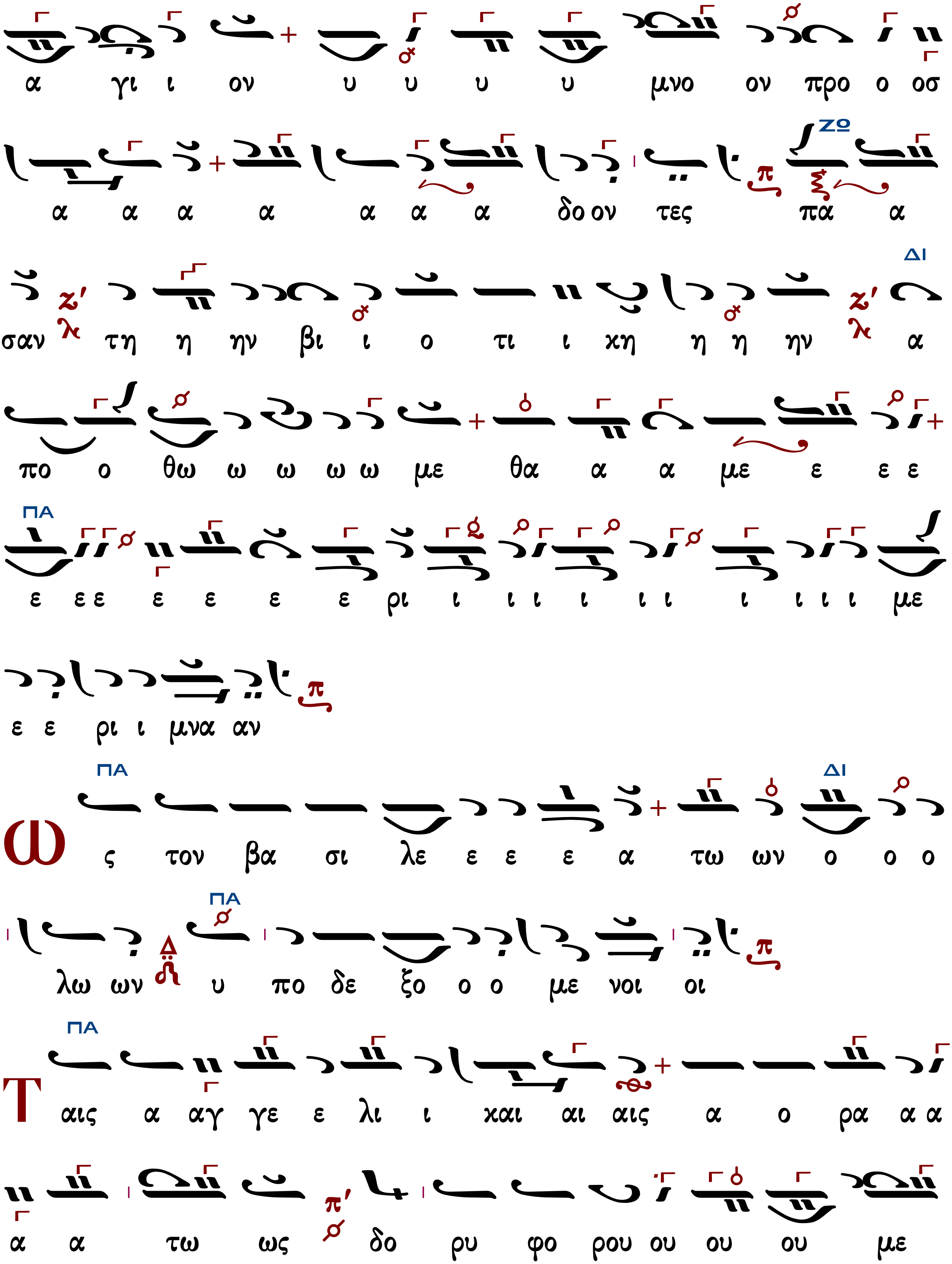
α γι ι ον υ υ υ υ μνο ον προ ο οσ
α α α α α α α δο ον τες πα α
σαν τη η ην βι ι ο τι ι χη η η ην α
πο ο θω ω ω ω ω με θα α α με ε ε ε
ε ε ε ε ε ε ε ρι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι με
ε ε ρι ι μνα αν
Ως τον βα σι λε ε ε ε α τω ων ο ο ο
λω ων υ πο δε ξο ο ο με νοι οι
Ταις α αγ γε ε λι ι και αι αις α ο ρα α α
α α τω ως δο ρυ φο ρου ου ου ου με

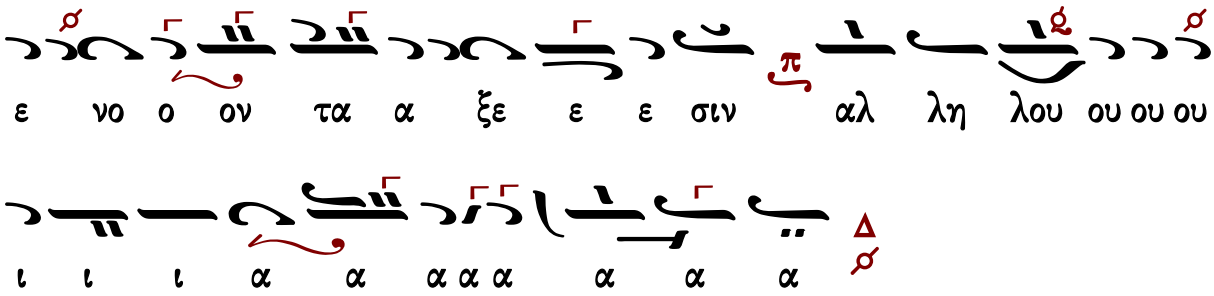

Γαβριήλ Κουντιάδου (†1965)

Ἦχος λ Πα

Γαβριήλ Κουντιάδου Ιερομονάχου
Μουσικόν Πεντηκοστάριον
1991 σ.115#

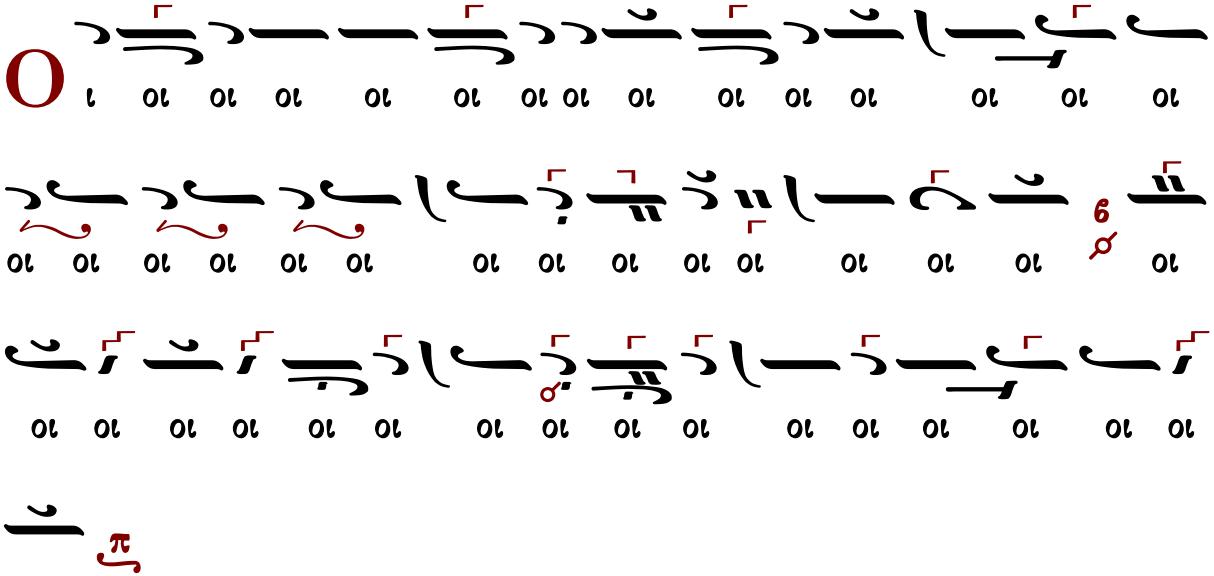

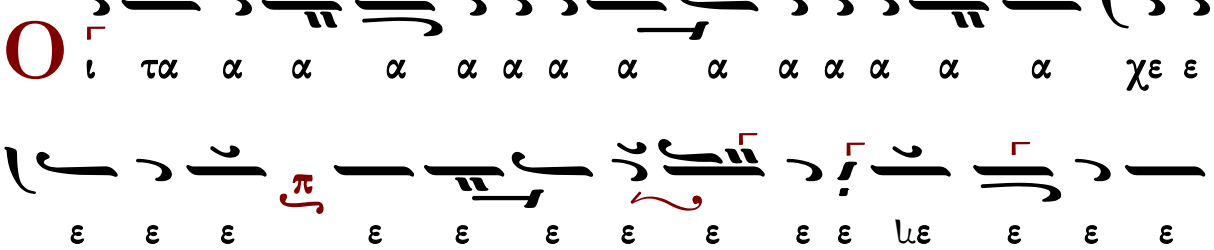

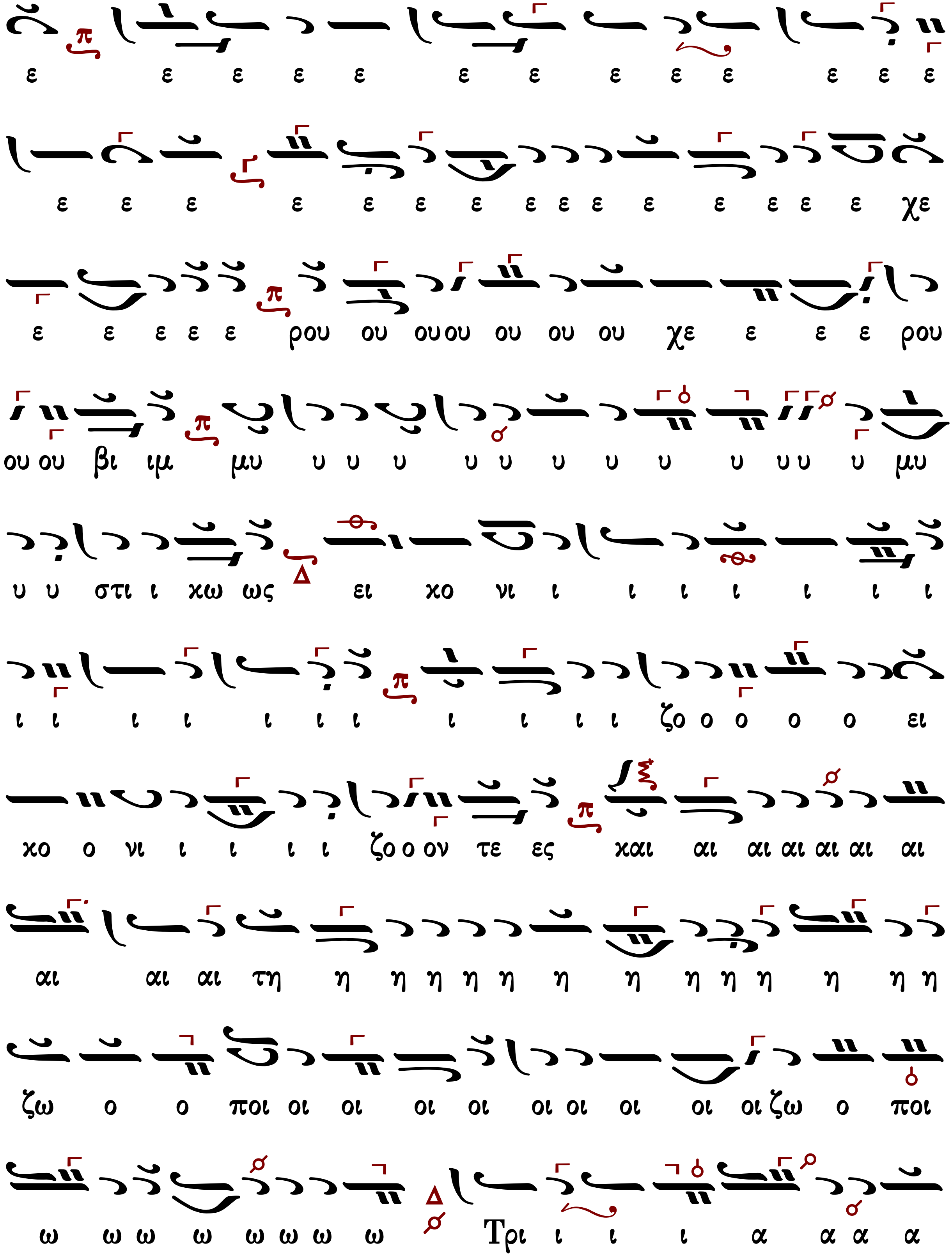
ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε χε
ε ε ε ε ε ρου ου ουου ου ου ου χε ε ε ε ρου
ου ου βι ιμ μυ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υυ υ μυ
υ υ στι ι χω ως ει χο νι ι ι ι ι ι ι ι
ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ζο ο ο ο ο ει
χο ο νι ι ι ι ι ζο ο ον τε ες και αι αι αι αι αι αι
αι αι αι τη η η η η η η η η η η η η η
ζω ο ο ποι οι οι οι οι οι οι οι οι οι ζω ο ποι
ω ω ω ω ω ω ω ω Τρι ι ι ι α α α α

α α α α α α α α α α α α α α α

ι ι ι ι Τρι α α α α χα α α α α

α α χα α α α α α α α α α α α

α α α α α α α α α α α α α α α

δι α α α α α α α Τρι ε με α α α α

ι τον τρισ α α α α γι ι ον υ υ υ υ υ υ

μνον προσ α α α ια α α α α α α δο ο ο ο

ο ο υ μνον προ οσ α α α δο ο ον τε ες πα σαν

την βι ι ο ο ο τι ι ι κη η η η ην α

πο θω ω ω ω με ε θα α με ε ε ε ε ε ε

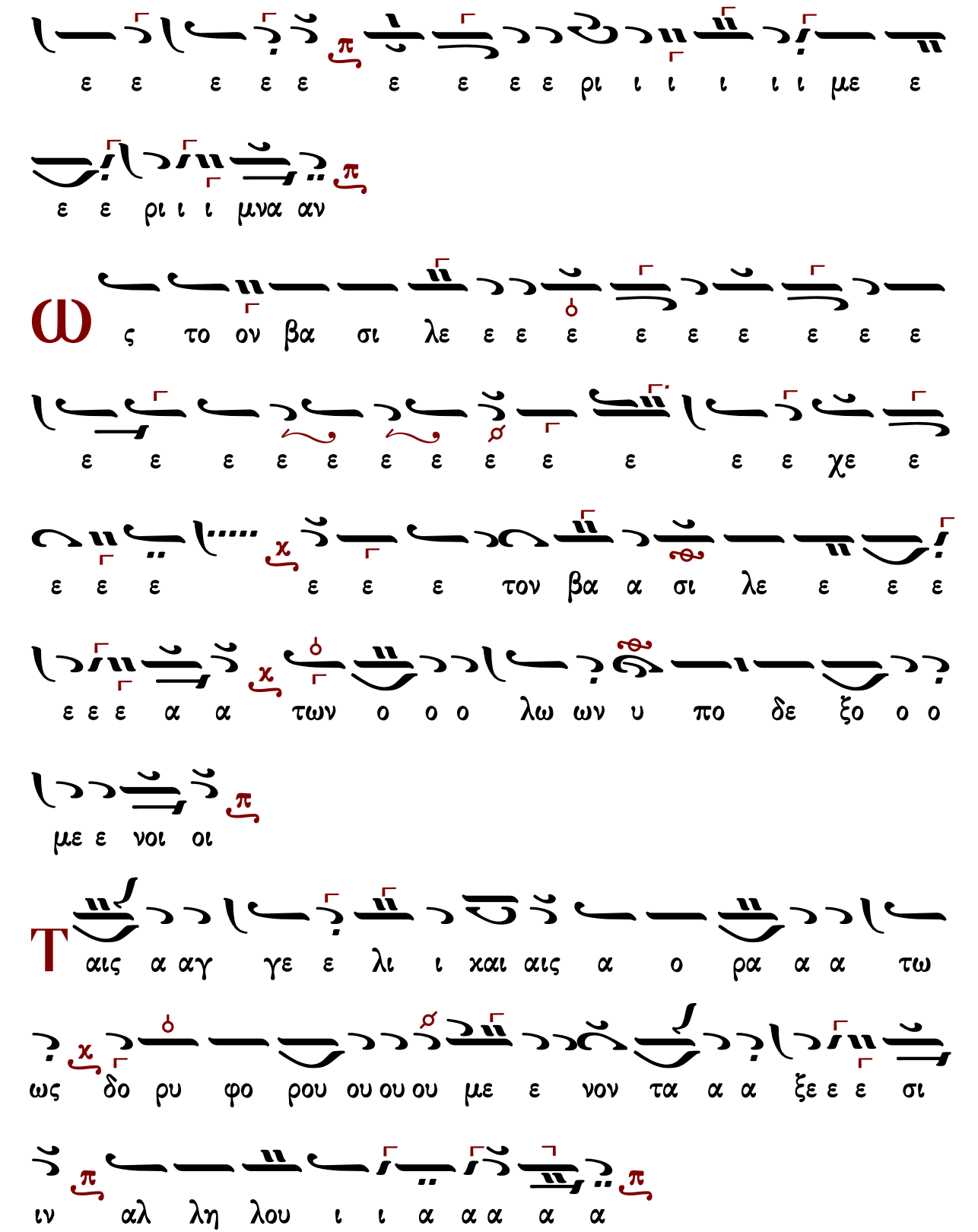
ε ε ε ε ε ε ε ε ε ρι ι ι ι ι ι με ε
ε ε ρι ι ι μνα αν
ω ς το ον βα σι λε ε ε ε ε ε ε ε ε
ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε χε ε
ε ε ε ε ε ε τον βα α σι λε ε ε ε
ε ε ε α α των ο ο ο λω ων υ πο δε ξο ο ο
με ε νοι οι
Τ αις α αγ γε ε λι ι χαι αις α ο ρα α α τω
ως δο ρυ φο ρου ου ου ου με ε νον τα α α ξε ε ε σι
ιν αλ λη λου ι ι α α α α α

Βασιλείου Νικολαΐδη Ι (1915-1985)

Ρυθμός 4σημος

Ἦχος λ ⸗ Πα

Βασιλείου Νικολαΐδη
Χερουβικά 1981 σ.13*

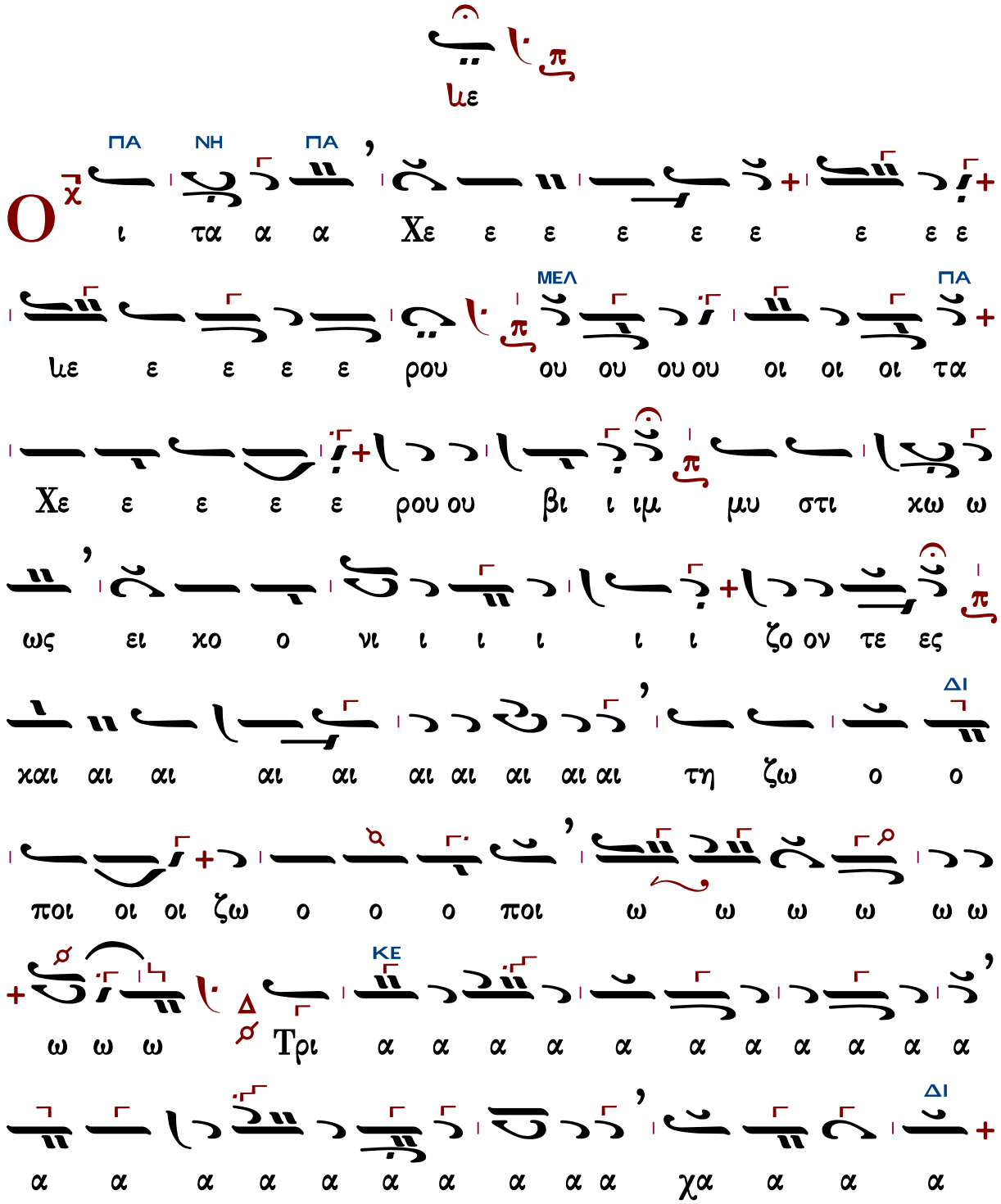

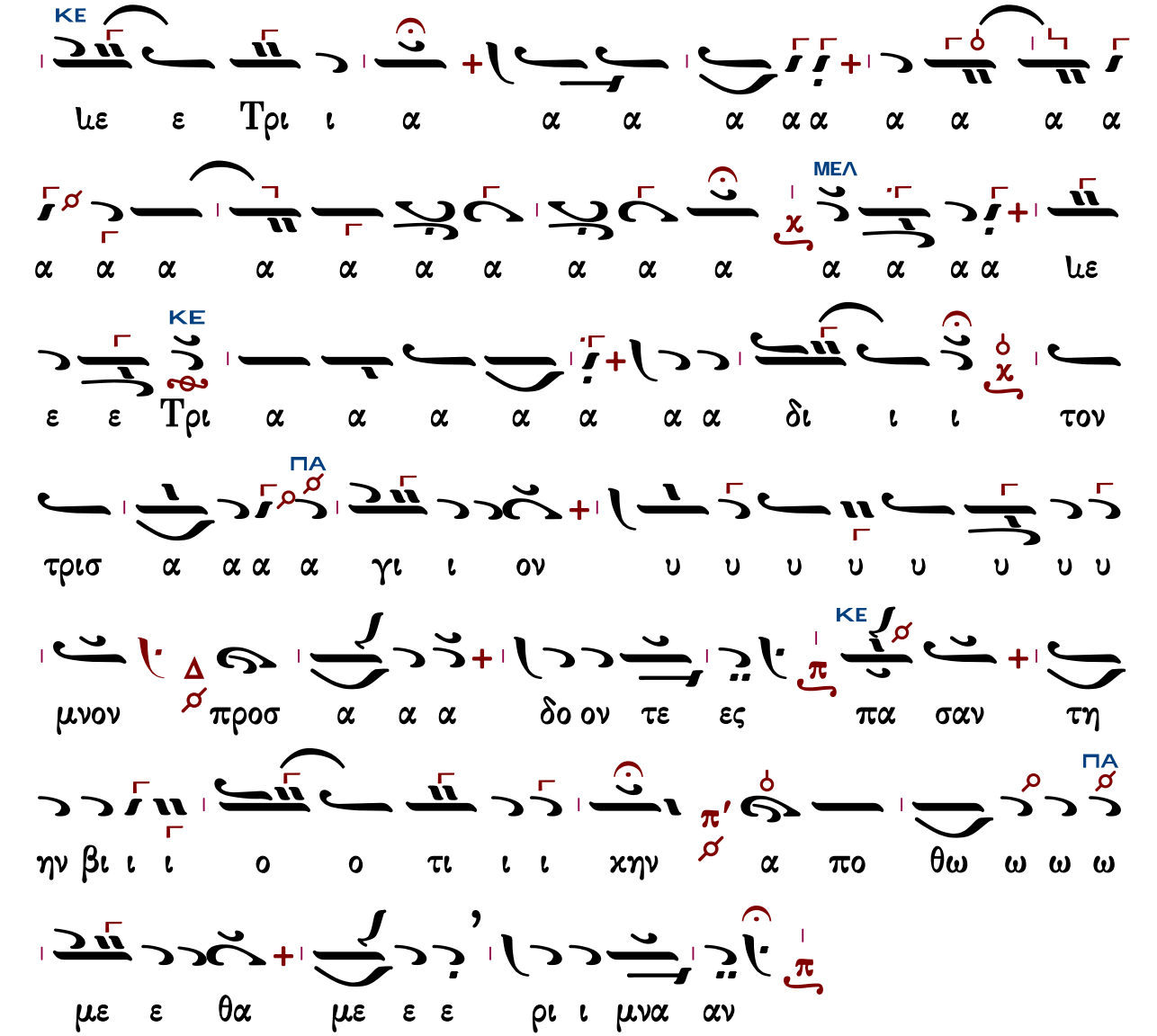
ΚΕ
ΜΕΛ
ΚΕ
ΠΑ
ΚΕ
ΠΑ
με ε Τρι ι α α α α α α α α α α
α α α α α α α α α α α α α α με
ε ε Τρι α α α α α α α δι ι ι τον
τρισ α α α α γι ι ον υ υ υ υ υ υ υ υ
μνον προσ α α α δο ον τε ες πα σαν τη
ην βι ι ι ο ο τι ι ι χην α πο θω ω ω ω
με ε θα με ε ε ρι ι μνα αν
Ἦχος λ π Πα
Βασιλείου Νικολαΐδη
Χερουβικά 1981 σ.14*
ς τον Βα σι λε α των ο ο ο λων υ πο
δε ξο ο ο με ε νοι οι

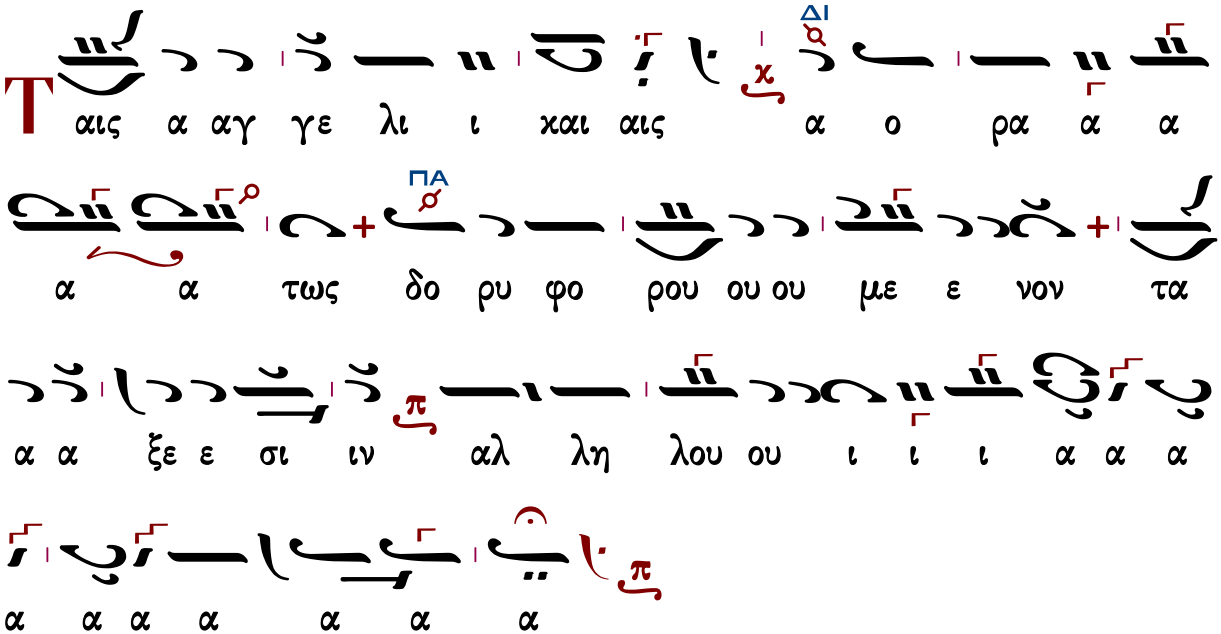

Βασιλείου Νικολαΐδη ΙΙ (1915-1985)

Ῥυθμὸς 4σημος

Ἦχος λ ⸗ Πα

Βασιλείου Νικολαΐδη
Χερουβικά 1981 σ.32*

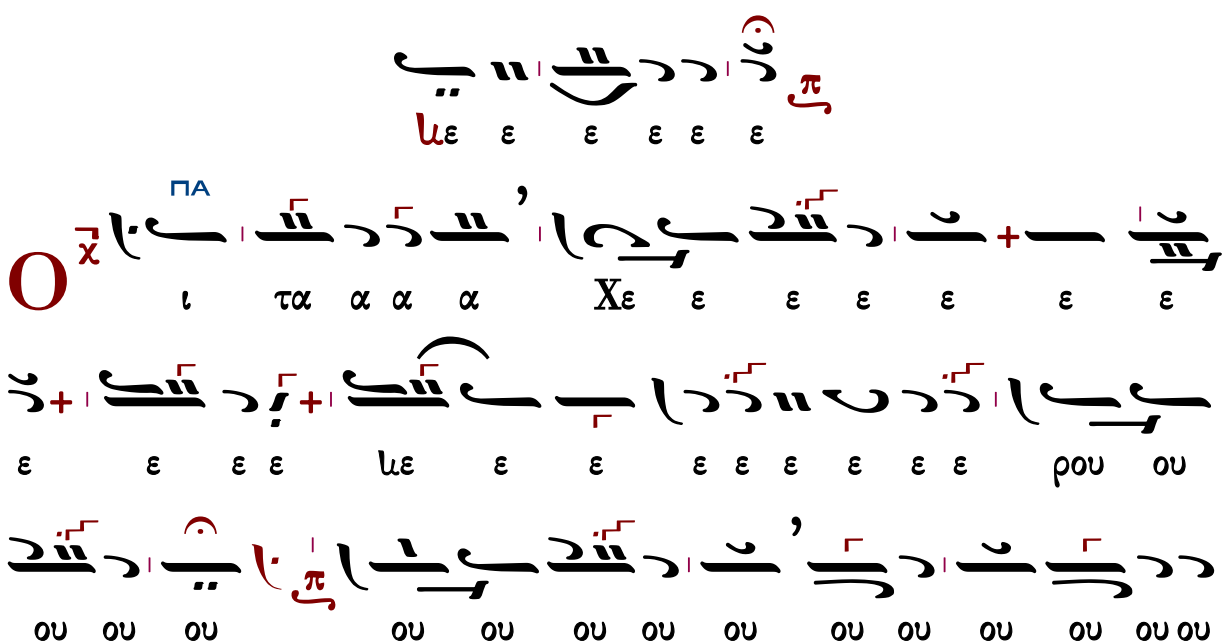

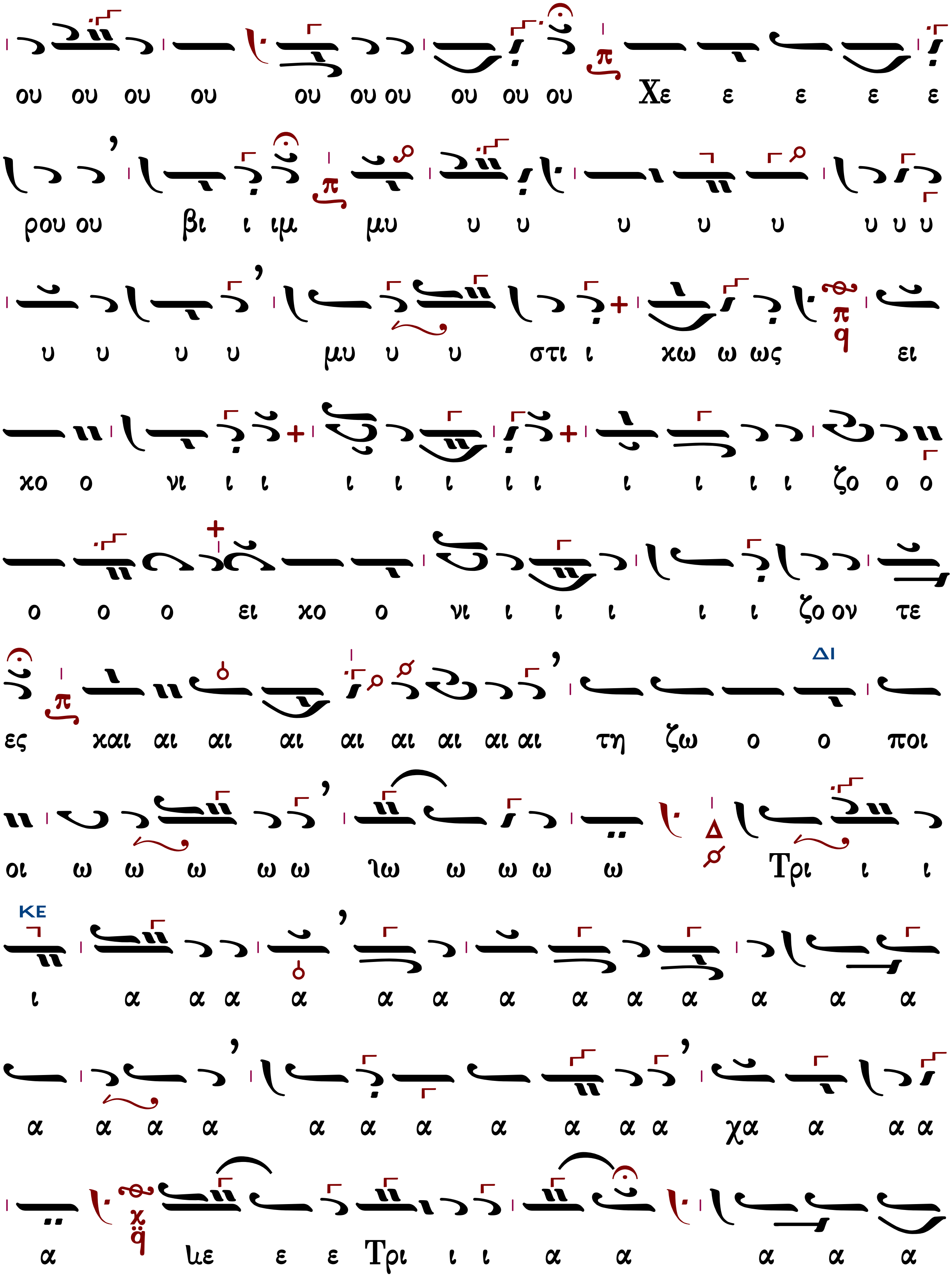
ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου Χε ε ε ε ε
ρου ου βι ι ιμ μυ υ υ υ υ υ υ υ υ
υ υ υ υ μυ υ υ στι ι χω ω ως ει
χο ο νι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ζο ο ο
ο ο ο ει χο ο νι ι ι ι ι ι ζο ον τε
ες και αι αι αι αι αι αι αι αι τη ζω ο ο ποι
οι ω ω ω ω ω λω ω ω ω ω Τρι ι ι
ι α α α α α α α α α α α α α
α α α α α α α α α α α χα α α α
α λε ε ε Τρι ι ι α α α α α

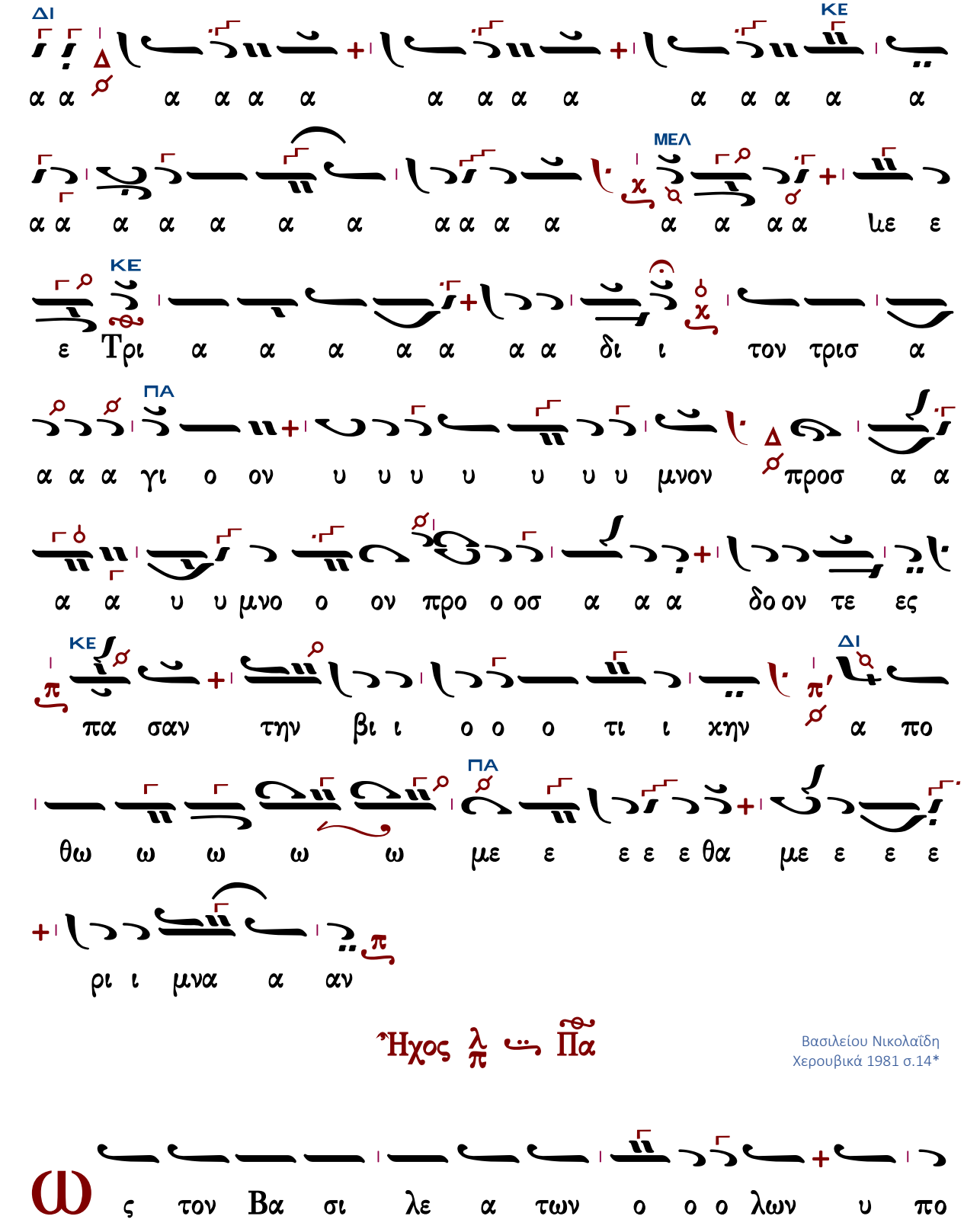

Ἦχος λ πλ. Πα

Βασιλείου Νικολαΐδη
Χερουβικά 1981 σ.14*

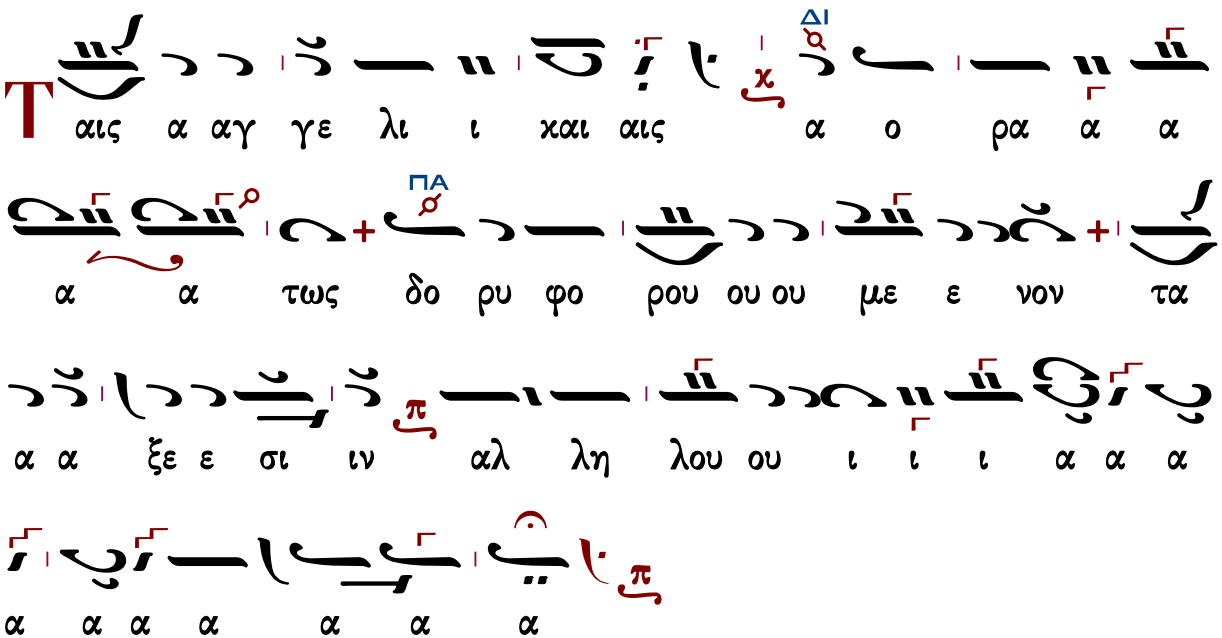

Βασιλείου Νικολαΐδη III (1915-1985)

Ρυθμὸς 2σημος

Ἦχος λ/π ⇝ Πα

Βασιλείου Νικολαΐδη
Χερουβικά 1981 σ.50*

α α χα α με ε Τρι ι ι α α α

α α α α α α α α α α α α α

α α α α α α α α α α α α α α α

α α α α α α α α α α α α α α α α α

ΚΕ ΔΙ

α α α α α α α α α α α α α α α α α

ΔΙ ΠΑ

α α α α α α α α α α α α α α α α α

ΚΕ

με ε ε Τρι α α α α α α α δι ι τον τρισ

ΠΑ

α α α α γι ο ον υ υ υ υ υ υ μνον προσ α α

α α υ υ μνο ον προ ο οσ α α α δο ον τε ες πα

α α α σα αν τη ην βι ι ι ο ο τι ι ι

ΔΙ ΚΕ

χην α πο θω ω ω ω με ε α πο ο θω ω με

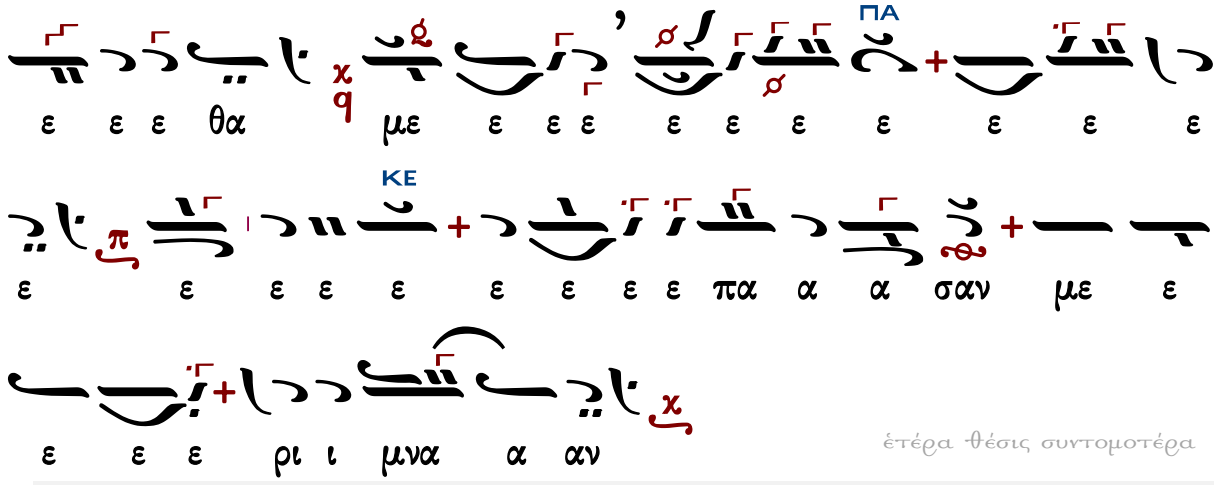

ἑτέρα θέσις συντομοτέρα

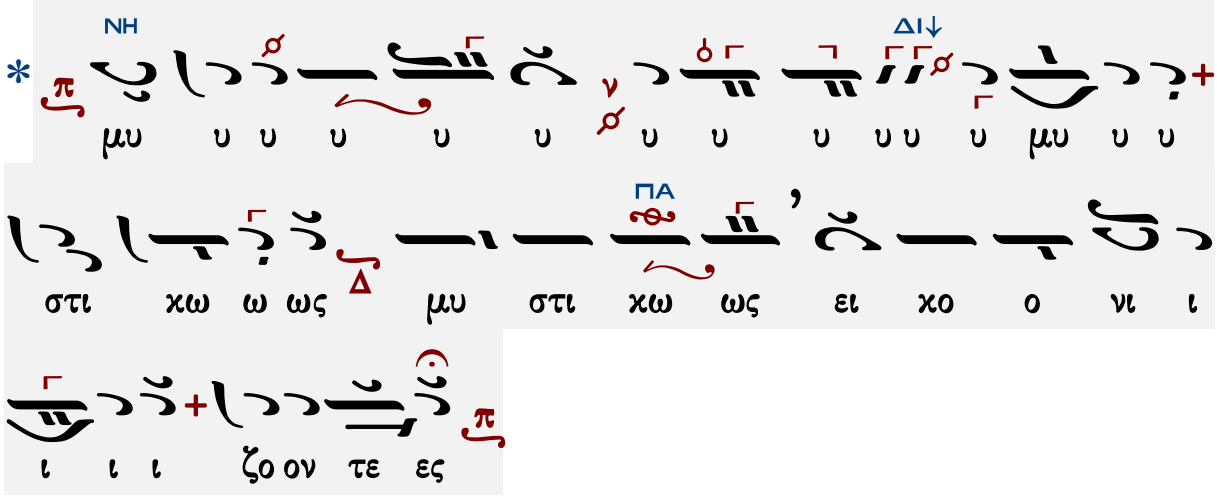

Ἦχος λ ⸓ Πα

Βασιλείου Νικολαΐδη
Χερουβικά 1981 σ.14*

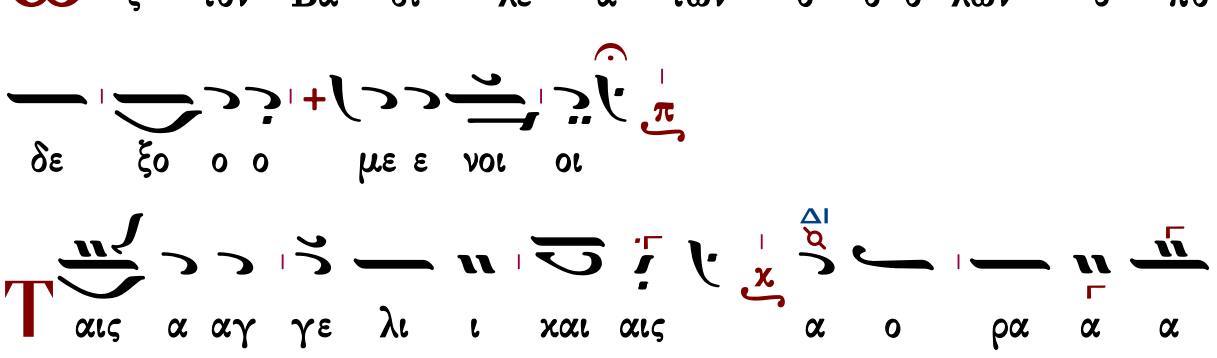

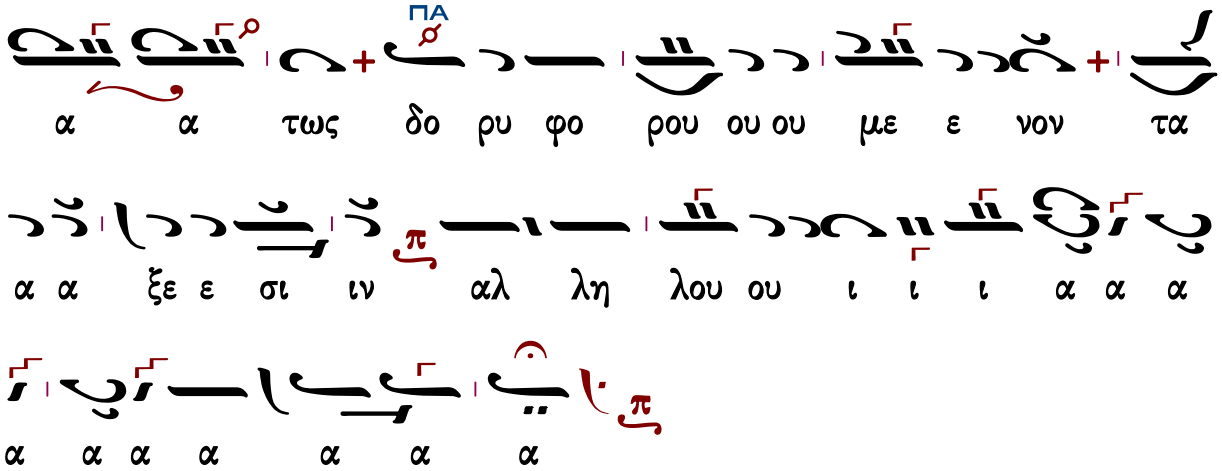

Θρασυβούλου Στανίτσα (1910-1987)

Ἦχος λ̇ ⸏ Πα

Θρασυβούλου Στανίτσα
Συλλογή Μουσικών Χειρογράφων
Θεία Λειτουργία σ.94#

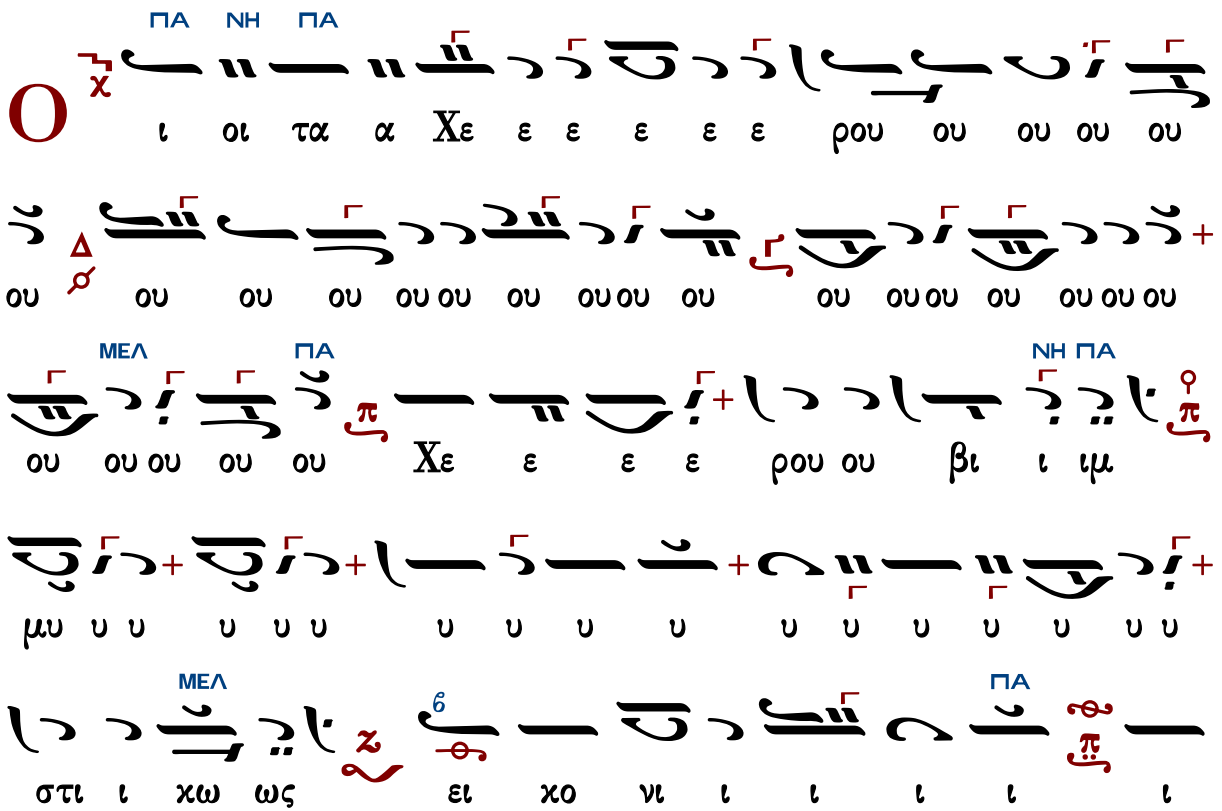

ΝΗ
ΠΑ
ΝΗ
ΠΑ
ΚΕ
Τρι
Τρι
ΔΙ
ΔΙ
ΚΕ
ΠΑ
4
ΖΩ
ΠΑ
ΔΙ
ΠΑ

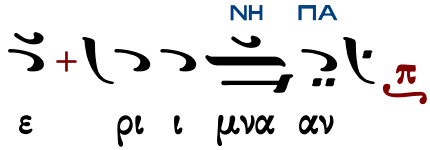

Ἐλευθερίου Γεωργιάδη

Ἦχος λ π Πα

Ἐλευθερίου Π. Γεωργιάδη
Τρίτομος Ἀνθολογία τ.Γ'
Θεία Λειτουργία σ.324#

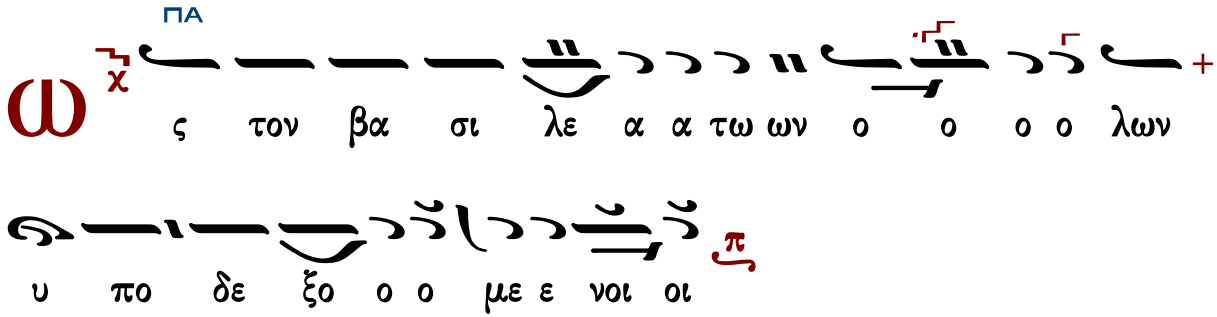

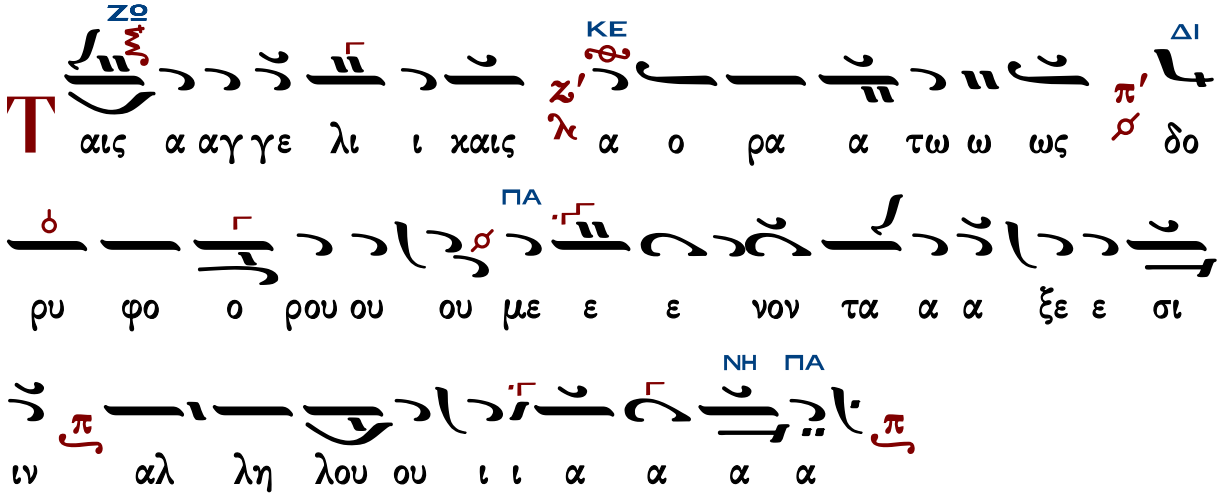

Γεωργίου Καρακάση (1914-1988)

Ἦχος λ π Πα

Γεωργίου Καρακάση
Θεία Λειτουργία
1988 σ.65*

ΜΕΛ
ΠΑ
ΝΗ
ΖΩ
ΔΙ↓

η ζω ω ο ο ποι οι ω ω ω ω ω ιω ω ω ω

ω Δ ΚΕ Τρι α α α α α α α α α α

α α α α α α α α α α α α α α α α

α α ιε ε ε ε ε Τρι ι ι ι α α α α Τρι

α α α α α α α α α α α α α α α α

ι ι ι α α α α α α α α α α α α

α α α α α ιε ε ε Τρι α α α α α α

ΔΙ ΚΕ ΠΑ

δι ι ι τον τρισ α α γι ο ο ον

υ υ υ υ μνο ον προσ α α α α α δο ο ον

ΖΩ

τε ε ες πα σαν τη ην βι ι ι ο τι ι

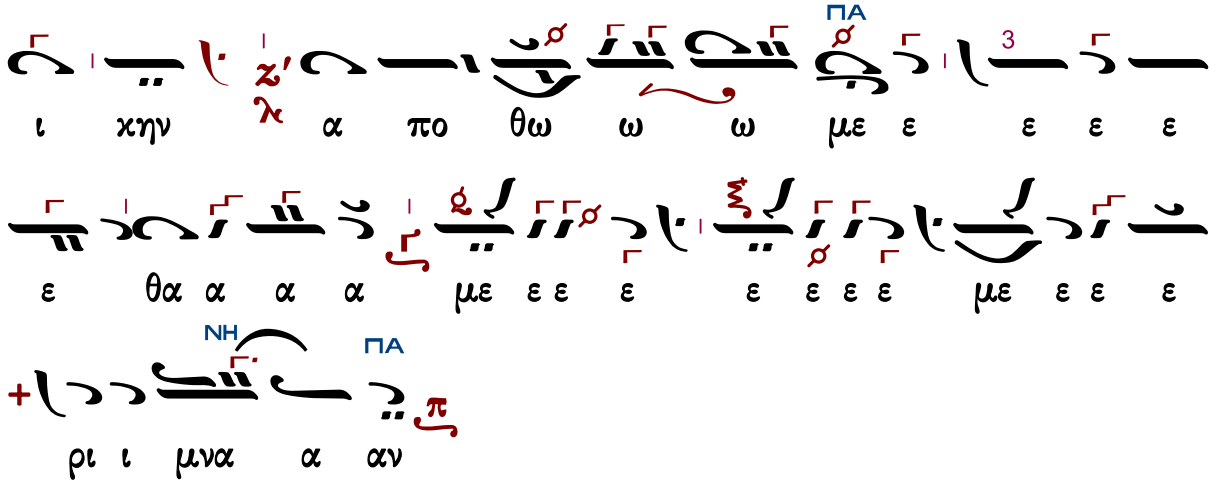

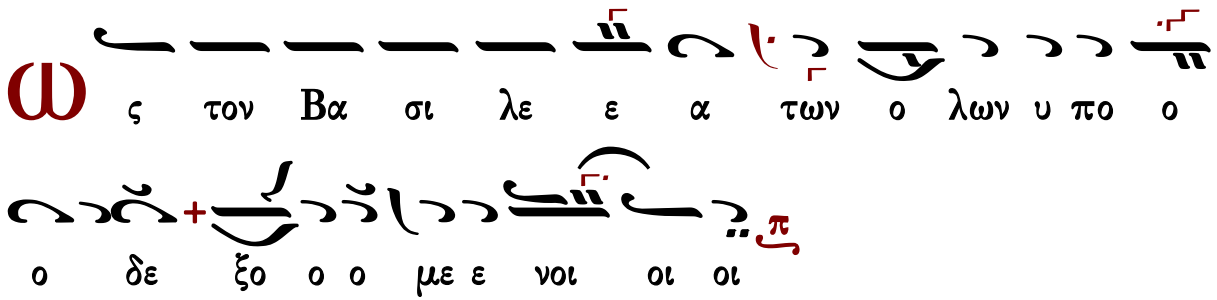

«Ταῖς ἀγγελικαῖς...» Θεοδώρου Φωκαέως

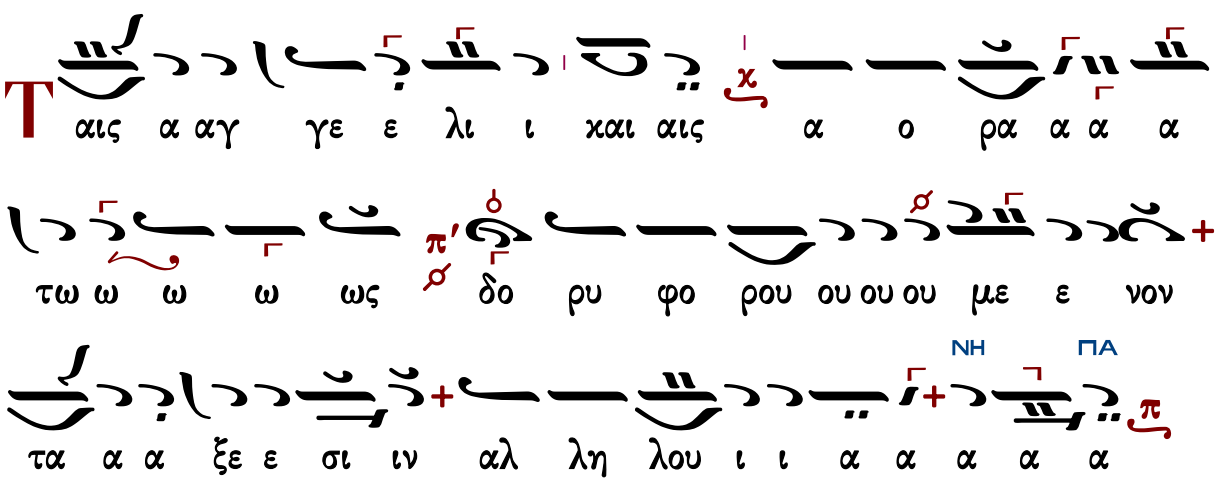

Δοσιθέου Κατουνακιώτου (†1991)

Ἦχος λ π ⸐ Πα

Λειτουργικά π. Δοσιθέου
Ι.Μ.Αγ. Κυπριανού & Ιουστίνης
1990 σ.43#

Ο

ι τα α α α α α α α α Χε ρου ου ου ου

ου ου βι ιμ μυ στι χω ω ως ει χο ο νι ι ζο ον

τε ες χαι τη ζω ο ο ο ο ο ποι οι οι ζω

ο ο ποι οι ω ω τρι α α α α α α α

α α α τρι α α α α α α α α α α δι

τον τρισ α α α γι ο ον υ υ υ υ υ υ υ

υ μνο ο ο ον προ οσ α α α α δο ο προσ α α α

δο ον τε ες πα σαν την βι ι ο τι ι χην α πο

θω ω ω ω ω ω με ε α πο θω ω με ε θα α

με ε ε ε ρι ι με ε ε ρι ι μνα αν

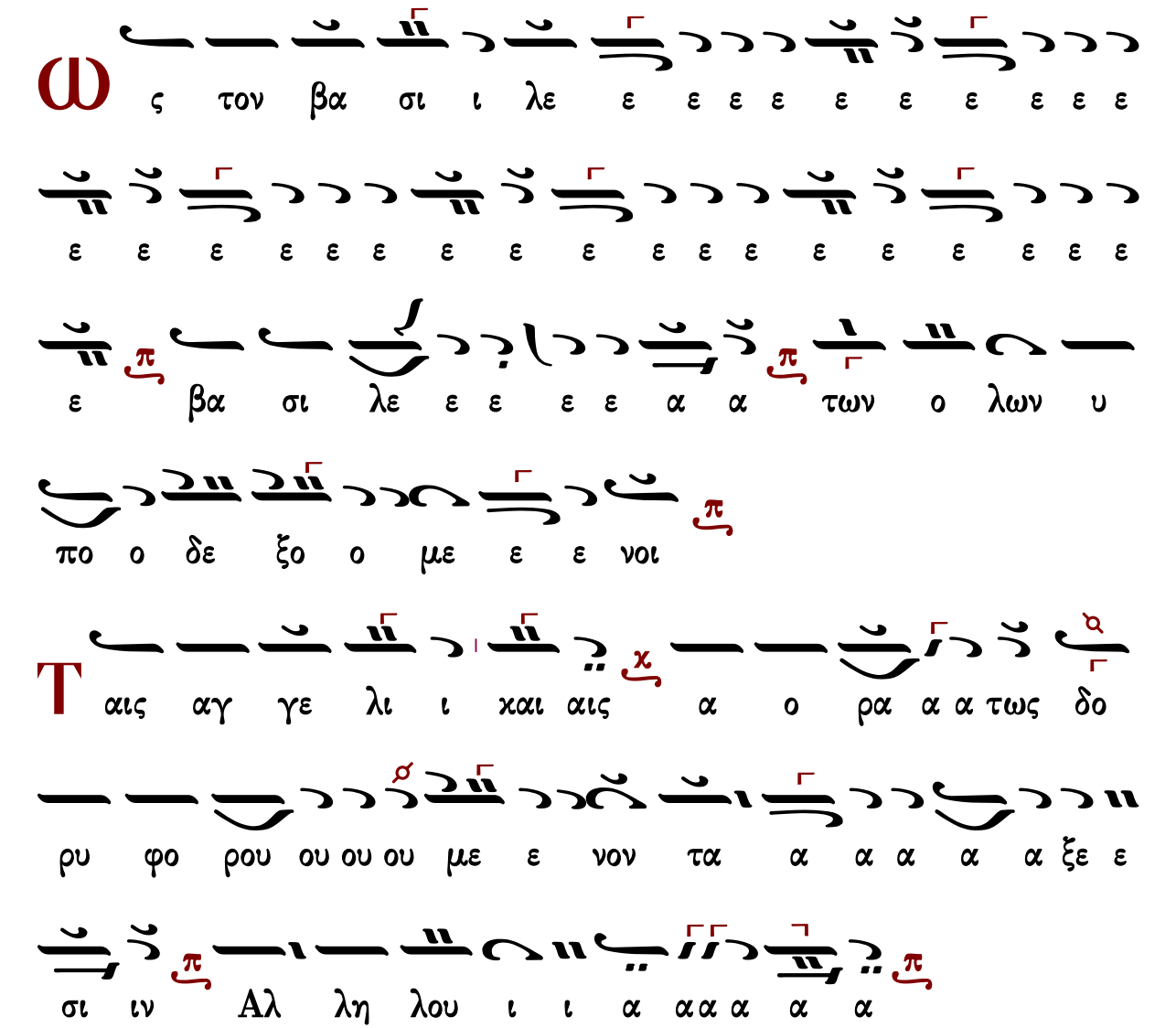

Γεωργίου Τσατσαρώνη Ι (†1999)

Ἦχος λ/π ⸏ Πα

Γεωργίου Τσατσαρώνη
Μεγάλη Βυζαντινή Λειτουργία
1986 σ. 166*

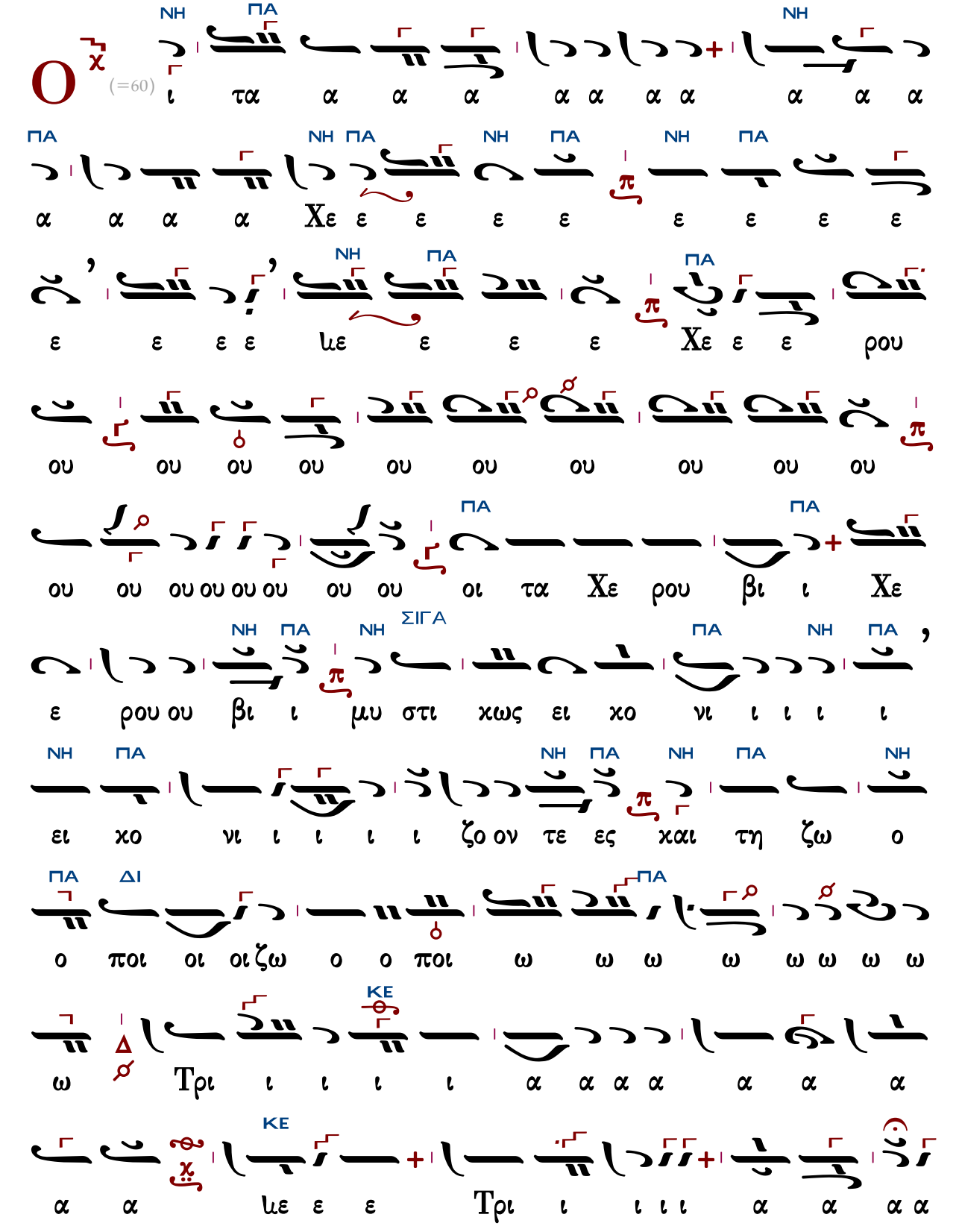
O
(=60)
ι τα α α α α α α α α α α
α α α α Χε ε ε ε ε ε ε ε ε
ε ε ε ε με ε ε ε Χε ε ε ρου
ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου
ου ου ου ου ου ου ου ου οι τα Χε ρου βι ι Χε
ε ρου ου βι ι μυ στι χως ει χο νι ι ι ι ι
ει χο νι ι ι ι ι ζο ον τε ες χαι τη ζω ο
ο ποι οι οι ζω ο ο ποι ω ω ω ω ω ω ω ω
ω Τρι ι ι ι ι α α α α α α α
α α με ε ε Τρι ι ι ι ι α α α α
ΝΗ
ΠΑ
ΔΙ
ΚΕ
ΣΙΓΑ

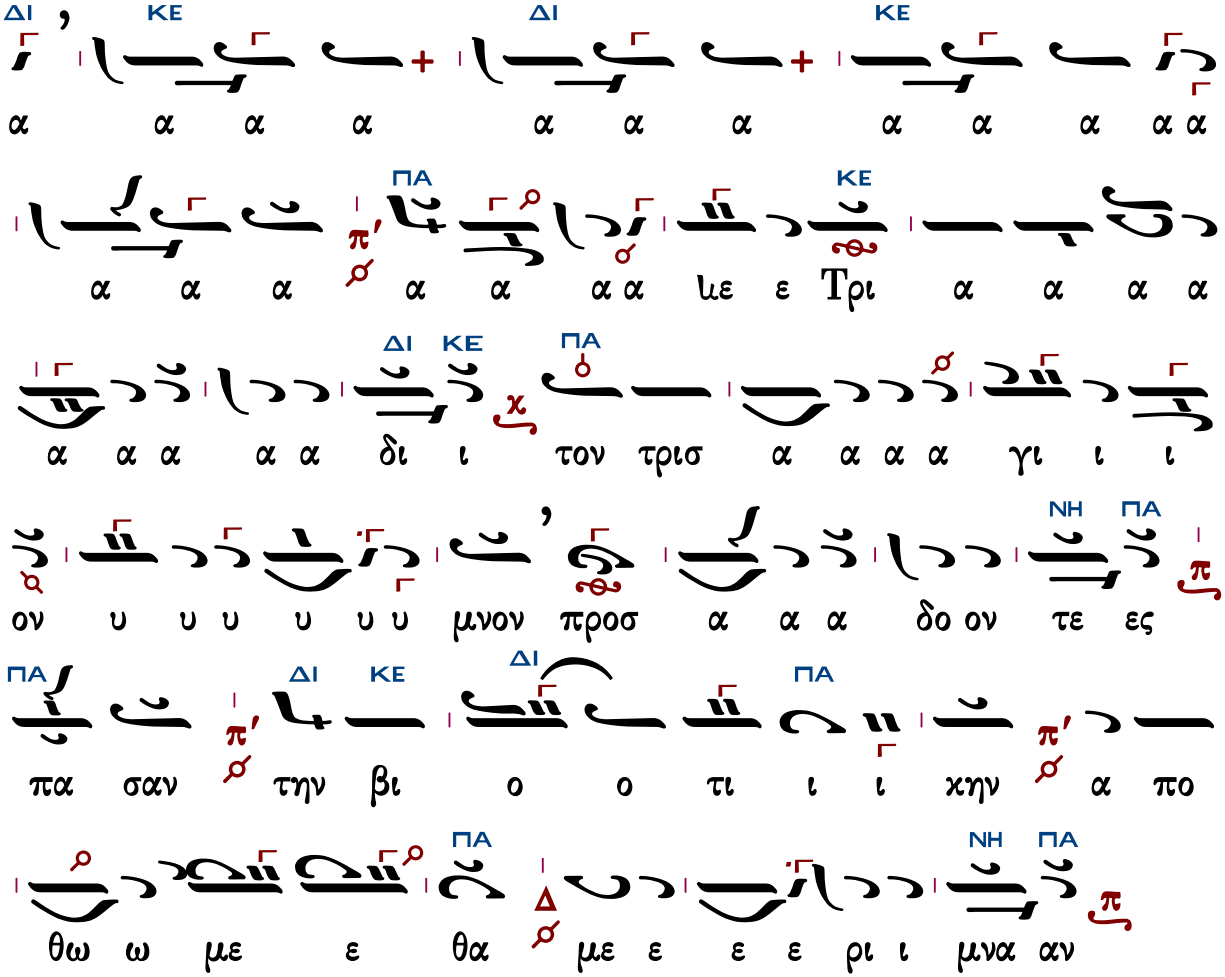

Ὡς τὸν Βασιλέα τῶν ὅλων ὑποδεξόμενοι.

Ἦχος λ/π ⸏ Πα

Γεωργίου Τσατσαρώνη
Μεγάλη Βυζαντινή Λειτουργία
1986 σ. 167*

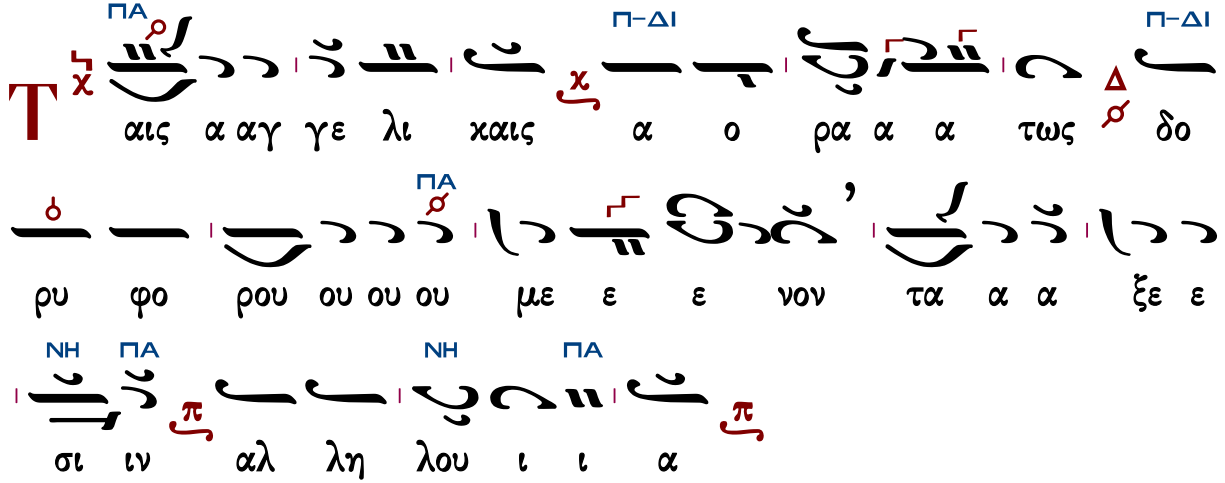

Γεωργίου Τσατσαρώνη ΙΙ (†1999)

Ἦχος λ π ∽ Πα

Γεωργίου Τσατσαρώνη
Μεγάλη Βυζαντινή Λειτουργία
1986 σ. 168*

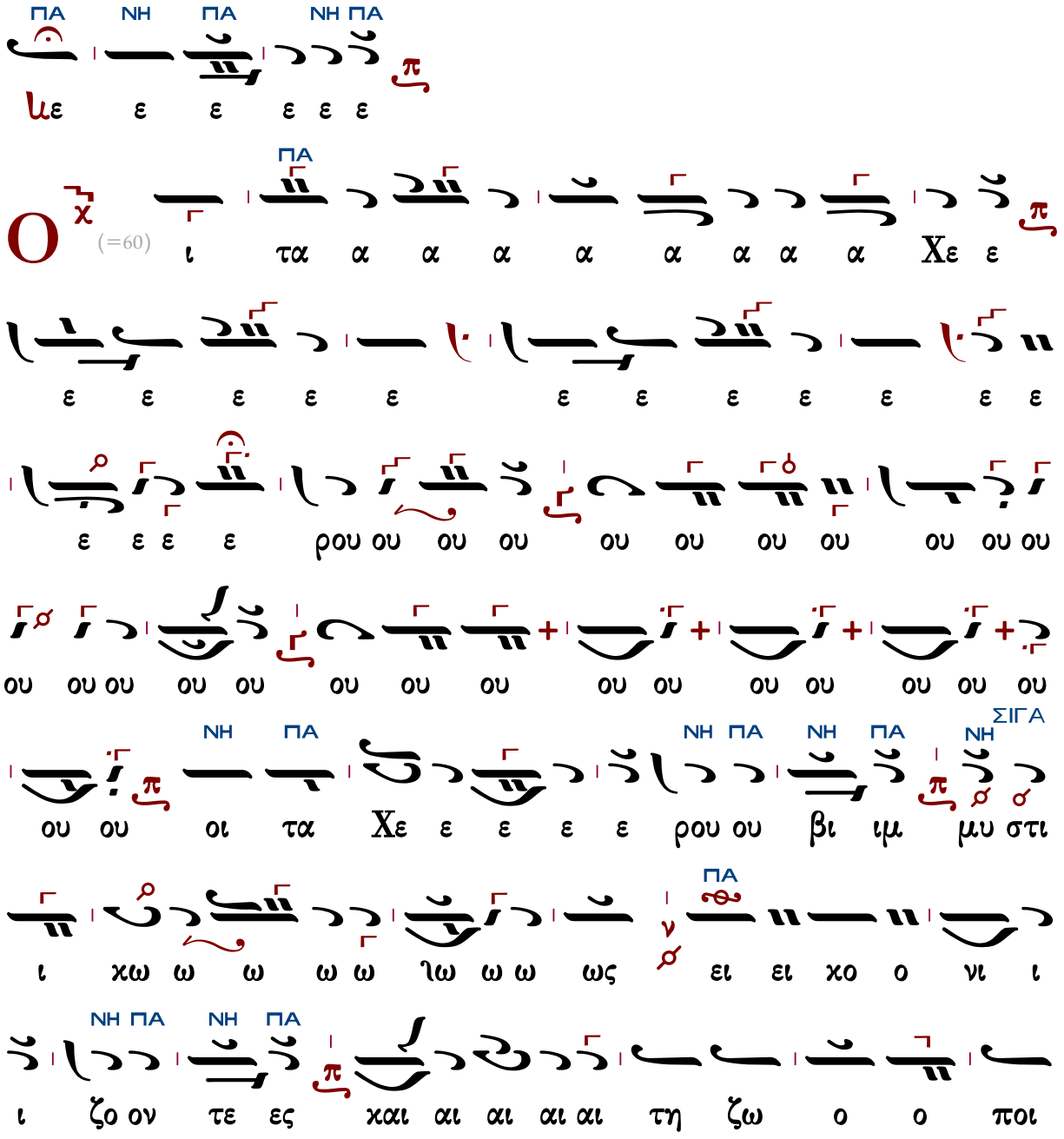

ΔΙ

οι οι ζω ο ο ποι ω ω ω ω ω ω ω ω ω

ΚΕ ΜΕΛ ΚΕ

Τρι ι ι ι α α α α α α α α α α

α α α α α α α α α α α α α α α α

ΚΕ

ιε ε ε Τρι ι ι ι α α α α α α

α α α α α α α α α α α α α α α α

α α α α α α α α α α α α ε ε Τρι

ΔΙ ΚΕ ΔΙ ΚΕ ΠΑ

α α α α α α α α α δι ι τον τρισ α α

γι ο ον υ υ υ υ μνο ο ο ο ον προσ α α α

ΝΗ ΠΑ ΝΗ ΠΑ

α υ υ μνο ο ον προ ο οσ α α α δο ον τε ες

ΔΙ ΚΕ ΔΙ ΠΑ

πα σαν τη η ην βι ι βι ο ο τι ι ι χην

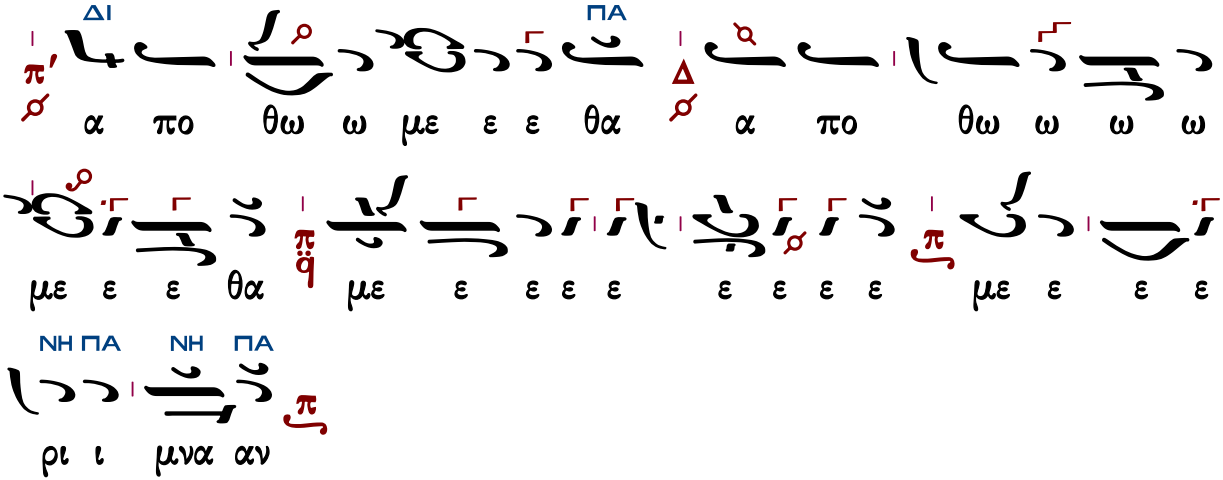

Ὡς τὸν Βασιλέα τῶν ὅλων ὑποδεξόμενοι.

Ἦχος λ̇ π̇ ⸓ Πα

Γεωργίου Τσατσαρώνη
Μεγάλη Βυζαντινή Λειτουργία
1986 σ. 167*

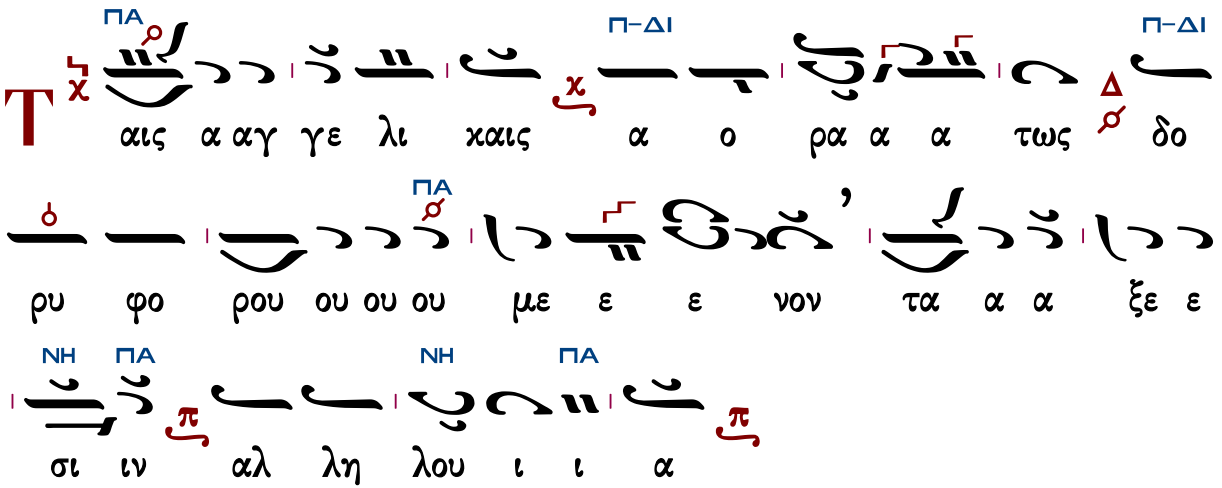

Δημητρίου Σουρλαντζῆ (†2006)

Ν-Γ′

Ἦχος λ̇ π̇ ⸓ Πα

Βυζαντινή Θ. Λειτουργία
Δημητρίου Σουρλαντζῆ
1992 σ:129#

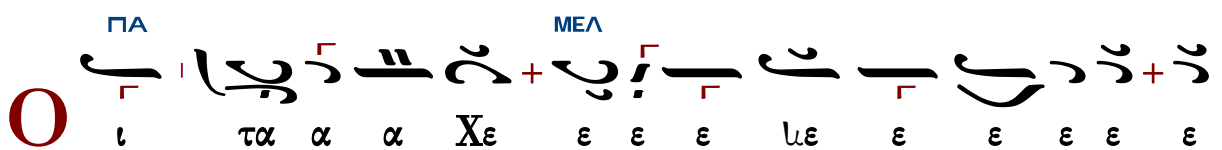

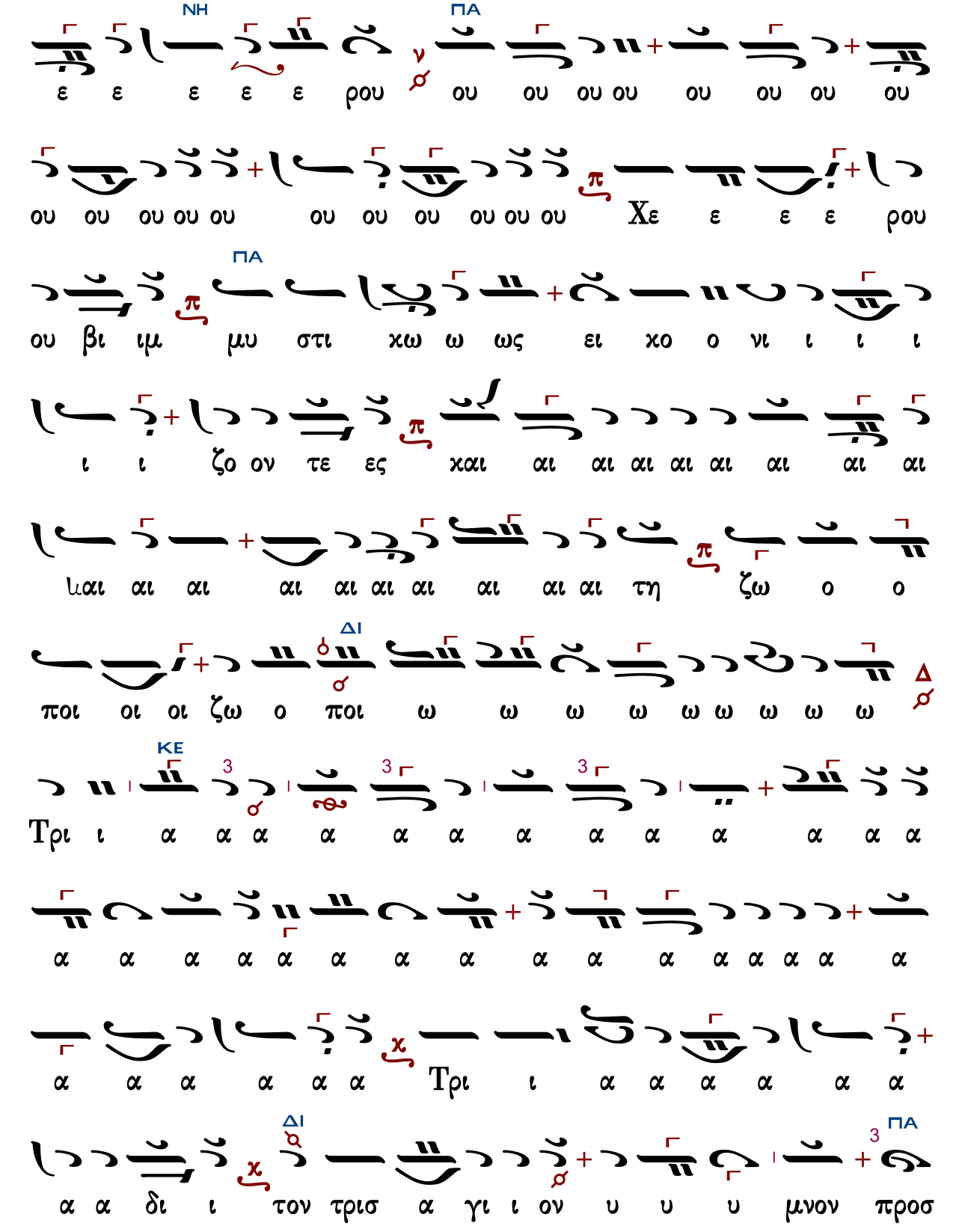
ΝΗ
ΠΑ
ε ε ε ε ε ρου ου ου ου ου ου ου ου ου
ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου Χε ε ε ε ρου
ΠΑ
ου βι ιμ μυ στι χω ω ως ει χο ο νι ι ι ι
ι ι ζο ον τε ες χαι αι αι αι αι αι αι αι αι αι
ιαι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι τη ζω ο ο
ΔΙ
ποι οι οι ζω ο ποι ω ω ω ω ω ω ω ω ω
Δ
ΚΕ
Τρι ι α α α α α α α α α α α α α
α α α α α α α α α α α α α α α α
α α α α α α Τρι ι α α α α α α
ΔΙ
ΠΑ
α α δι ι τον τρισ α γι ι ον υ υ υ μνον προσ

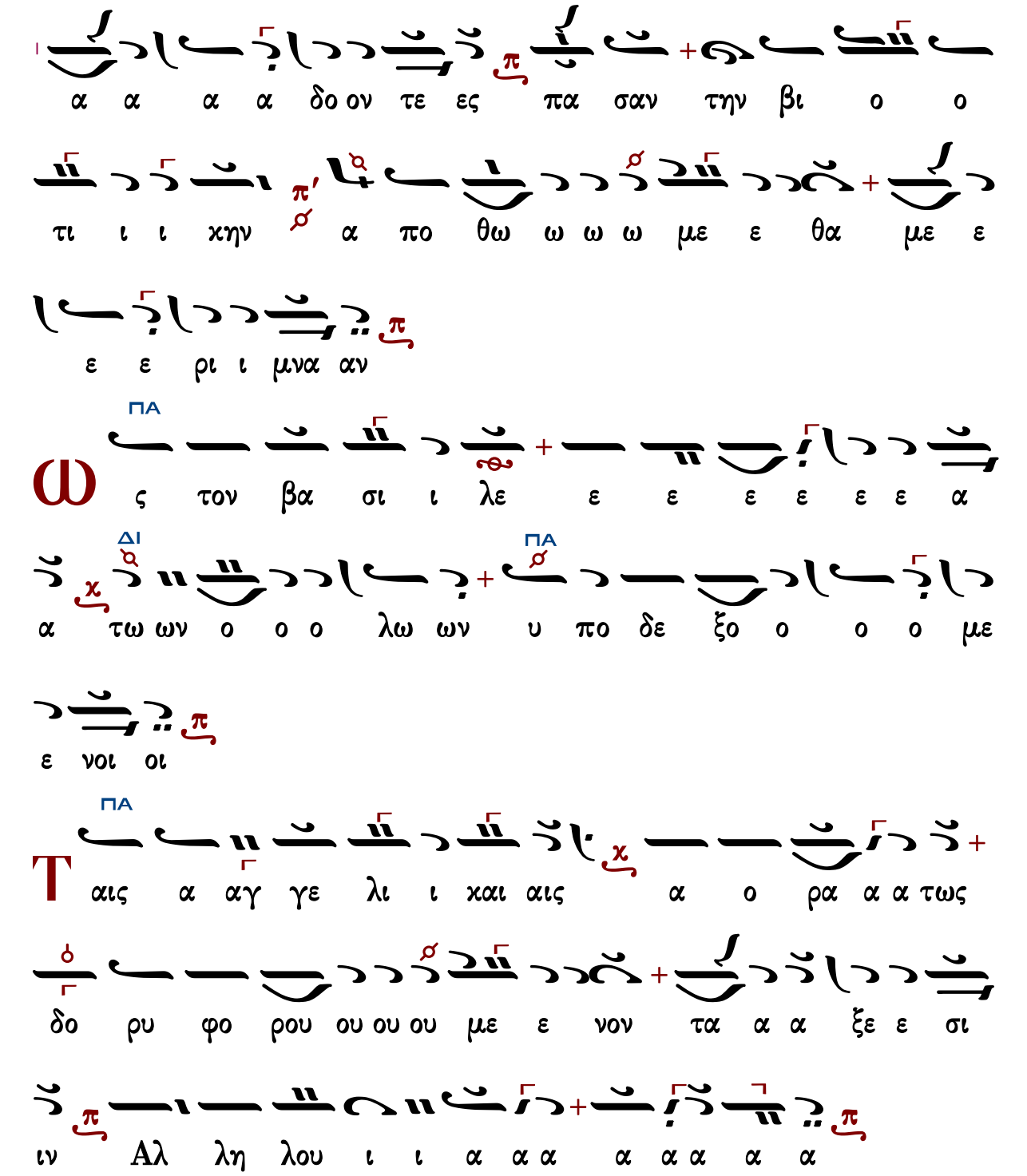

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη (†2014)

Ἦχος λ̍ π̍ ⸏ Πα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Τριώδιον Α
2003 σ.347#

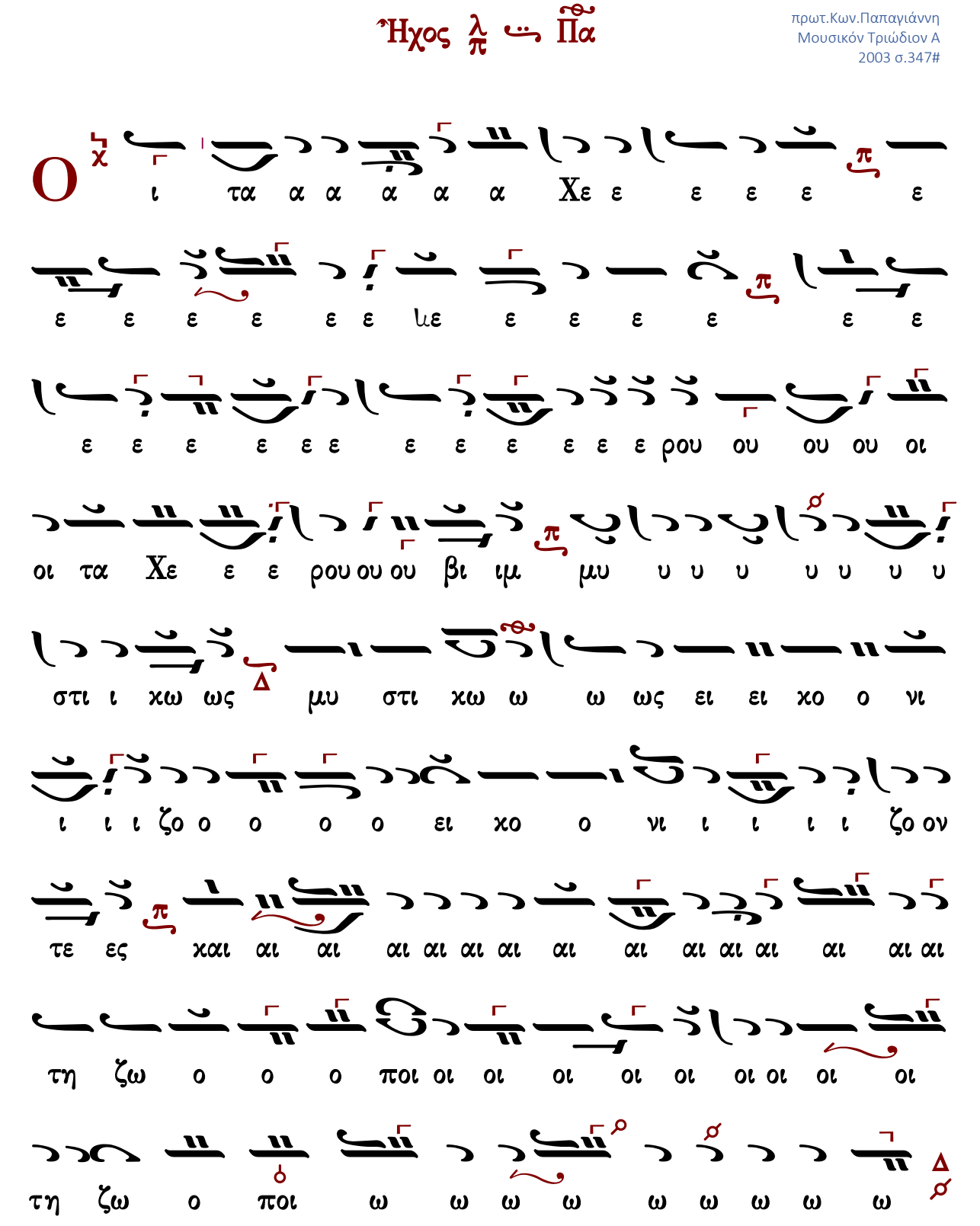

α α α α α α α α α α α α α α α α Τρι ι ι ι

α α α α α α α α α Τρι ι α α α α

α α α δι τον τρισ α α α α γι ι ον

υ υ υ υ υ μνον προσ α α α α α α α δο ο

ο υ υ μνον προ οσ α α α α α δο ον τε ες πα

σαν τη η ην βι ι ο τι ι κη η ην α πο θω ω

ω ω με ε θα με ε ε ε ε ρι ι μνα αν

ς τον βα σι λε ε ε ε α των ο ο ο ο

ο ο λων υ πο δε ξο ο ο με ε νοι οι

αις α αγ γε ε λι ι και αις α ο ρα α α α

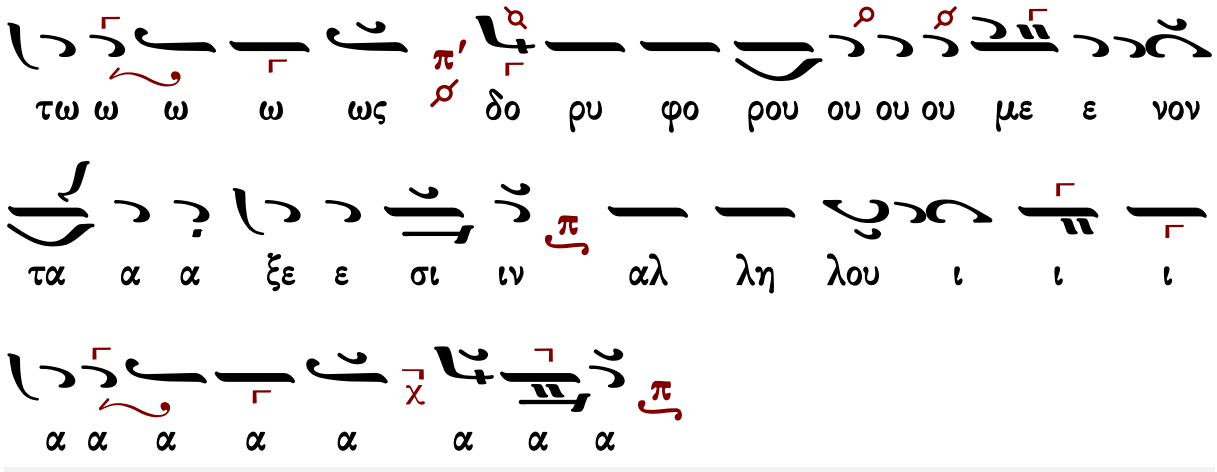

Ἐλευθερίου Γεωργιάδη (†2016)

Ἦχος λ/π ⸏ Πα

Ἐλευθερίου Π. Γεωργιάδη
Τρίτομος Ἀνθολογία τ.Γ'
Θεία Λειτουργία σ.322*

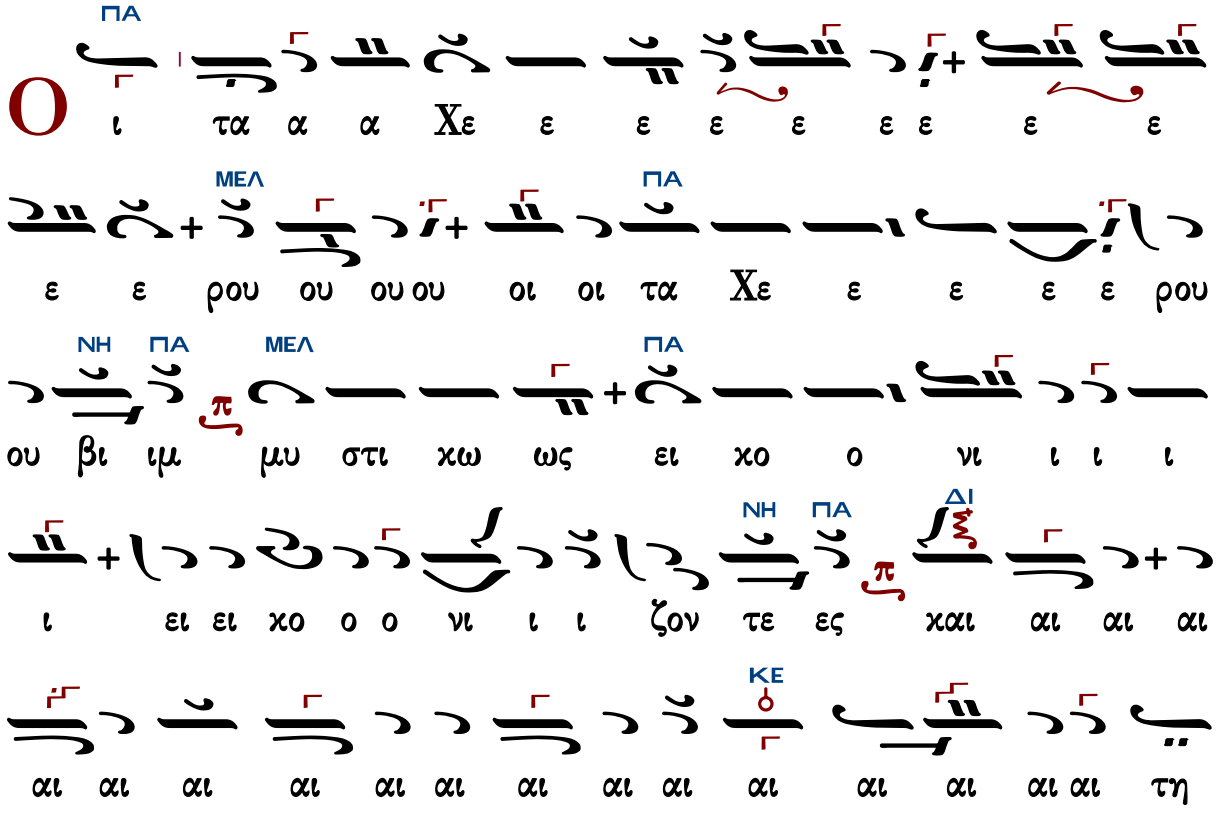

ΠΑ ΔΙ

η η η η η η η τη ζω ο ο ποι οι ω

ΚΕ

ω ω ω ω ιω ω ω ω Τρι α α α α

α α α α α α α α α α χα α α α

ΔΙ

α α α Τρι α α α α α α α δι ι τον τρισ

ΠΑ

α α α α γι ι ι ον υ υ υ υ υ μνο ο ο

ΖΟ

ον προσ α α α α α δον τε ες πα σαν τη η ην

ΚΕ ΠΑ

βι ι ι ο τι ι χην α πο θω ω ω ω με ε θα με

ε ε ρι ι μνα αν

ΠΑ

ω ς τον βα σι λε α α τω ων ο ο ο ο λων υ

πο δε ξο ο ο με ε νοι οι

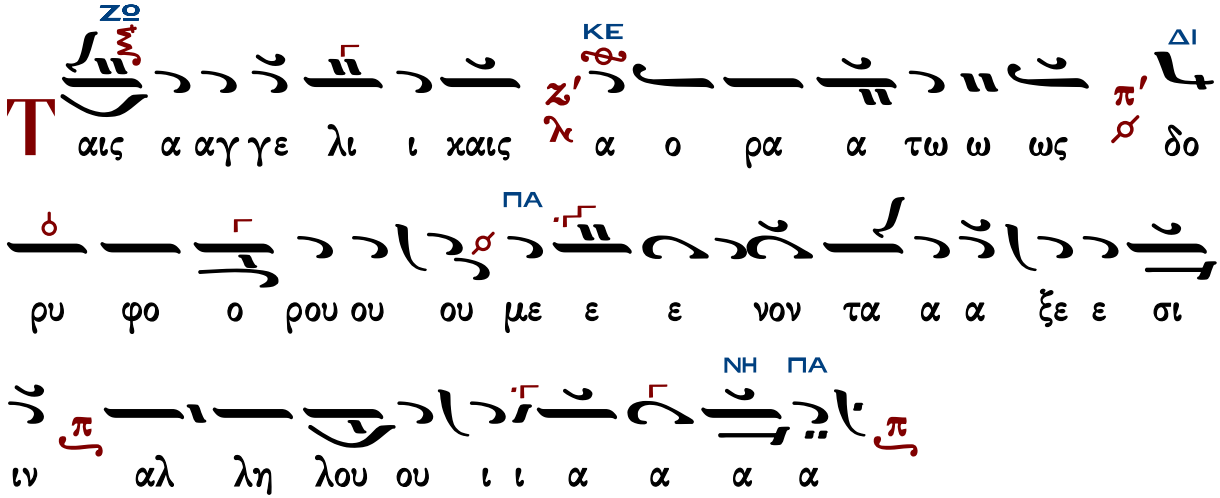

Κωνσταντίνου Λάμπρου

Ἦχος λ π Πα

Κωνσταντίνου Λάμπρου
Χερουβικά-Κοινωνικά
2019 σ.82*

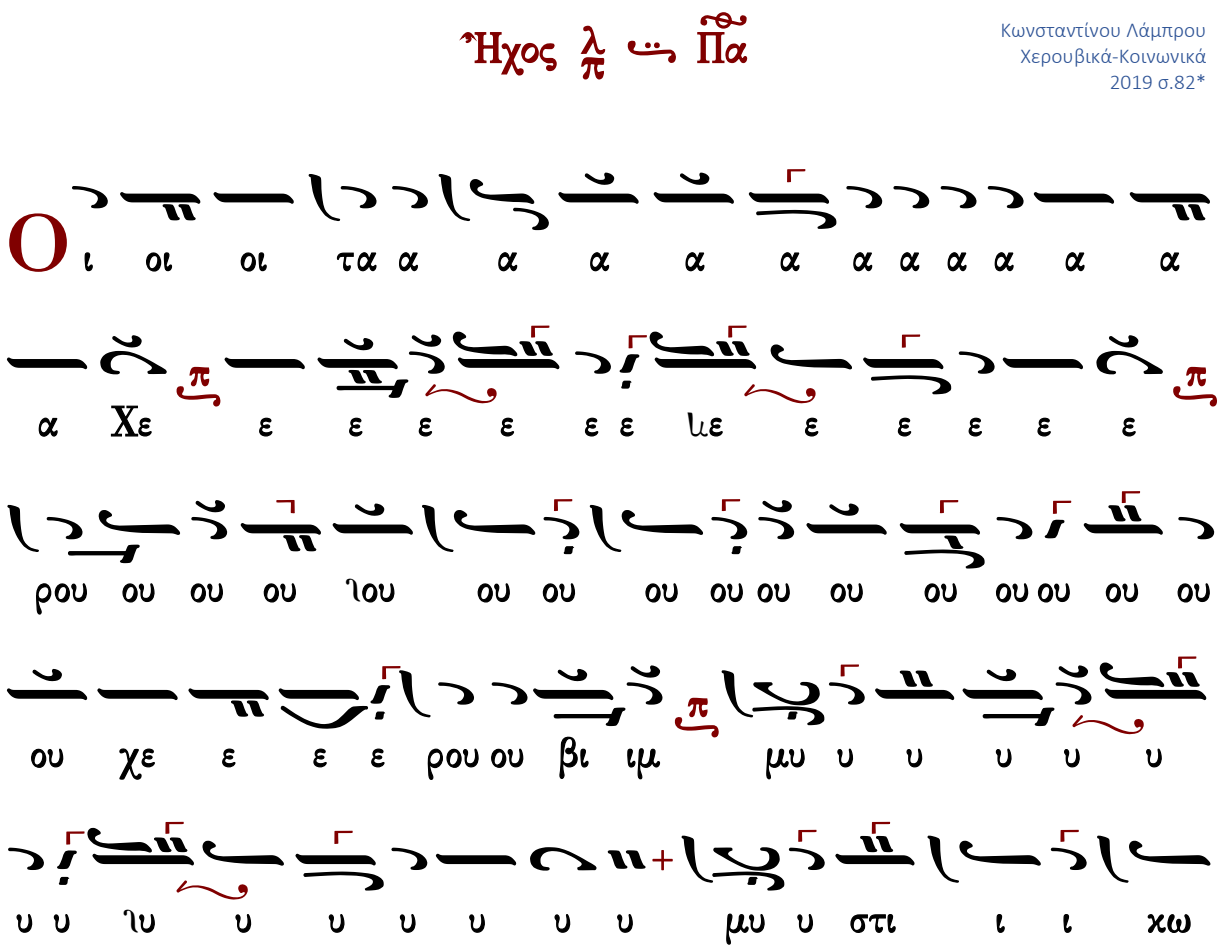

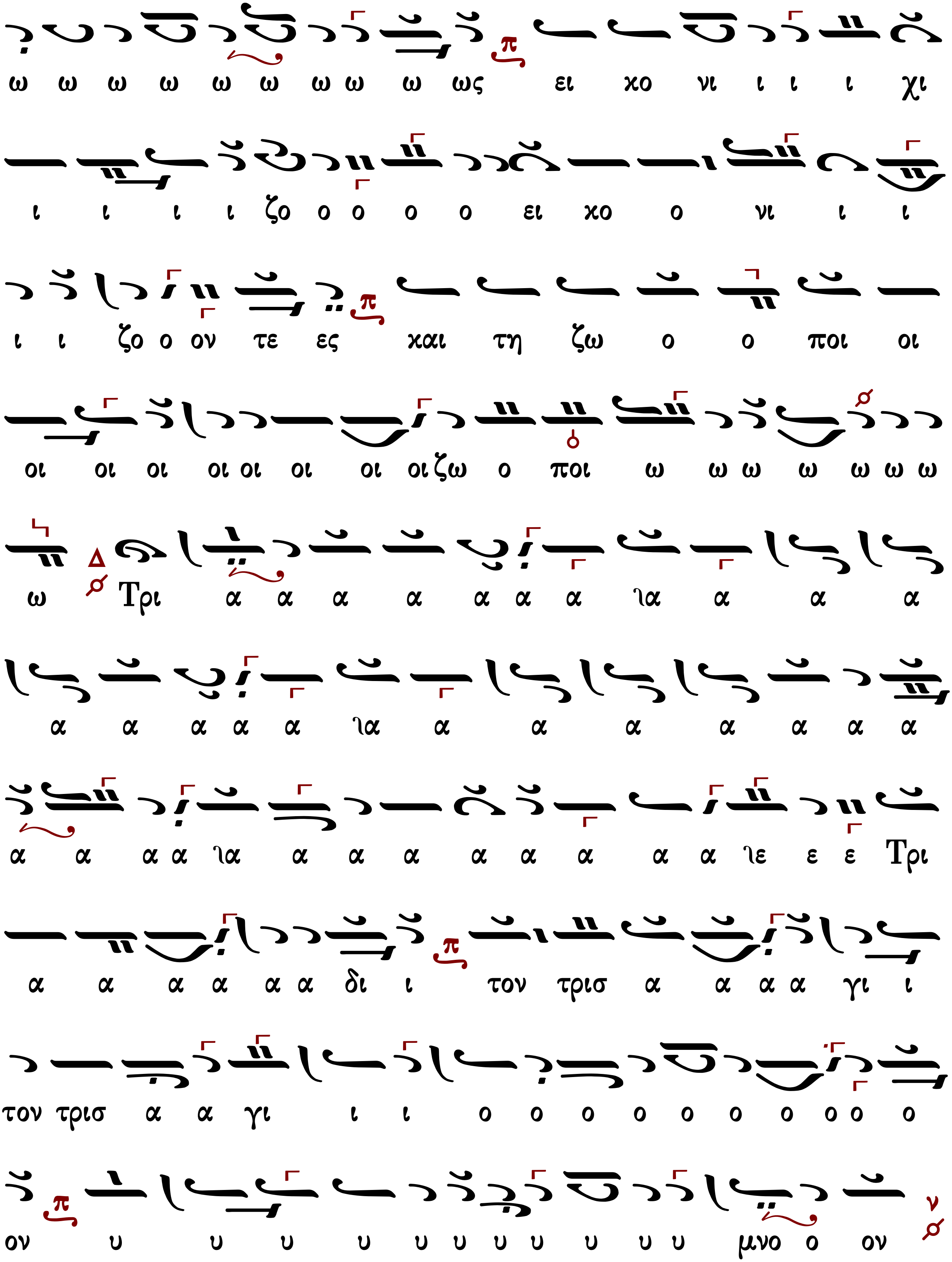
ω ω ω ω ω ω ω ω ω ως ει χο νι ι ι ι χι
ι ι ι ι ζο ο ο ο ο ει χο ο νι ι ι
ι ι ζο ο ον τε ες και τη ζω ο ο ποι οι
οι οι οι οι οι οι οι οι ζω ο ποι ω ω ω ω ω ω ω
ω Τρι α α α α α α α ια α α α
α α α α α ια α α α α α α α
α α α α ια α α α α α α α α ιε ε ε Τρι
α α α α α α δι ι τον τρισ α α α α γι ι
τον τρισ α α γι ι ι ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο
ον υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ μνο ο ον

προ οσ α α α α δο ον τε ες πα α α α α α

α σαν την βι ο ο τι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι βι ο τι χη η η η η η η α πο θω ω

ω ω με ε ε θα α με ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ρι ι

ι ι με ε ε ε ρι ι ι μνα αν

Ω ς τον βα σι λε α των ο ο ο ο λων υ πο

δε ξο ο ο με ε νοι οι

Τ αις αγ γε λι χαις α ο ρα α α α τω ως δο

ρυ φο ρου ου με ε ε νον τα α α ξε ε σι ιν Αλ λη

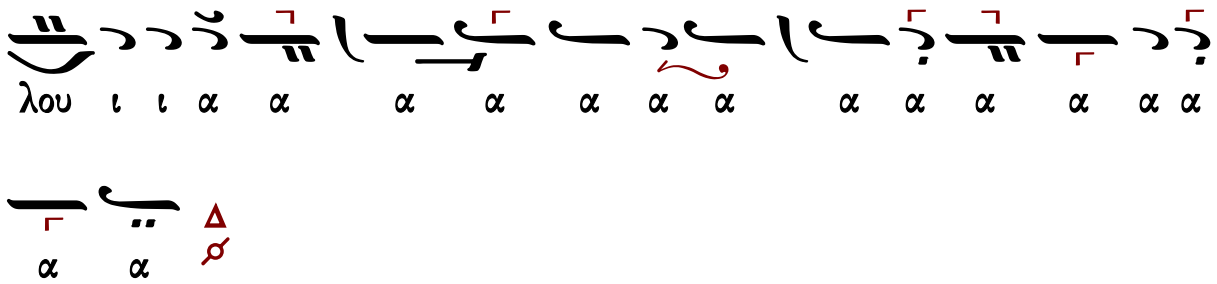

Λειτουργικὰ - Ἄξιόν ἐστιν...

Μιχαὴλ Χατζηαθανασίου

Ἦχος λ/π ⸏ Πα

Μιχαήλ Χατζηαθανασίου
Μουσική Ζωοδόχος Πηγή
1975, σ.207#

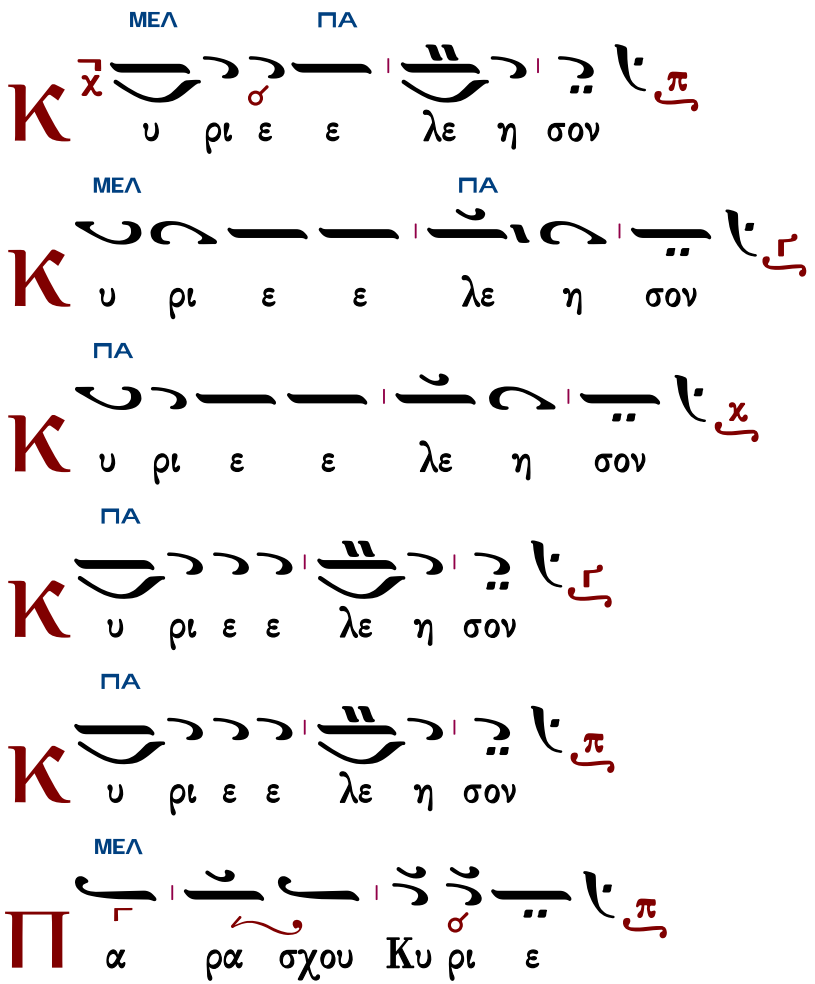

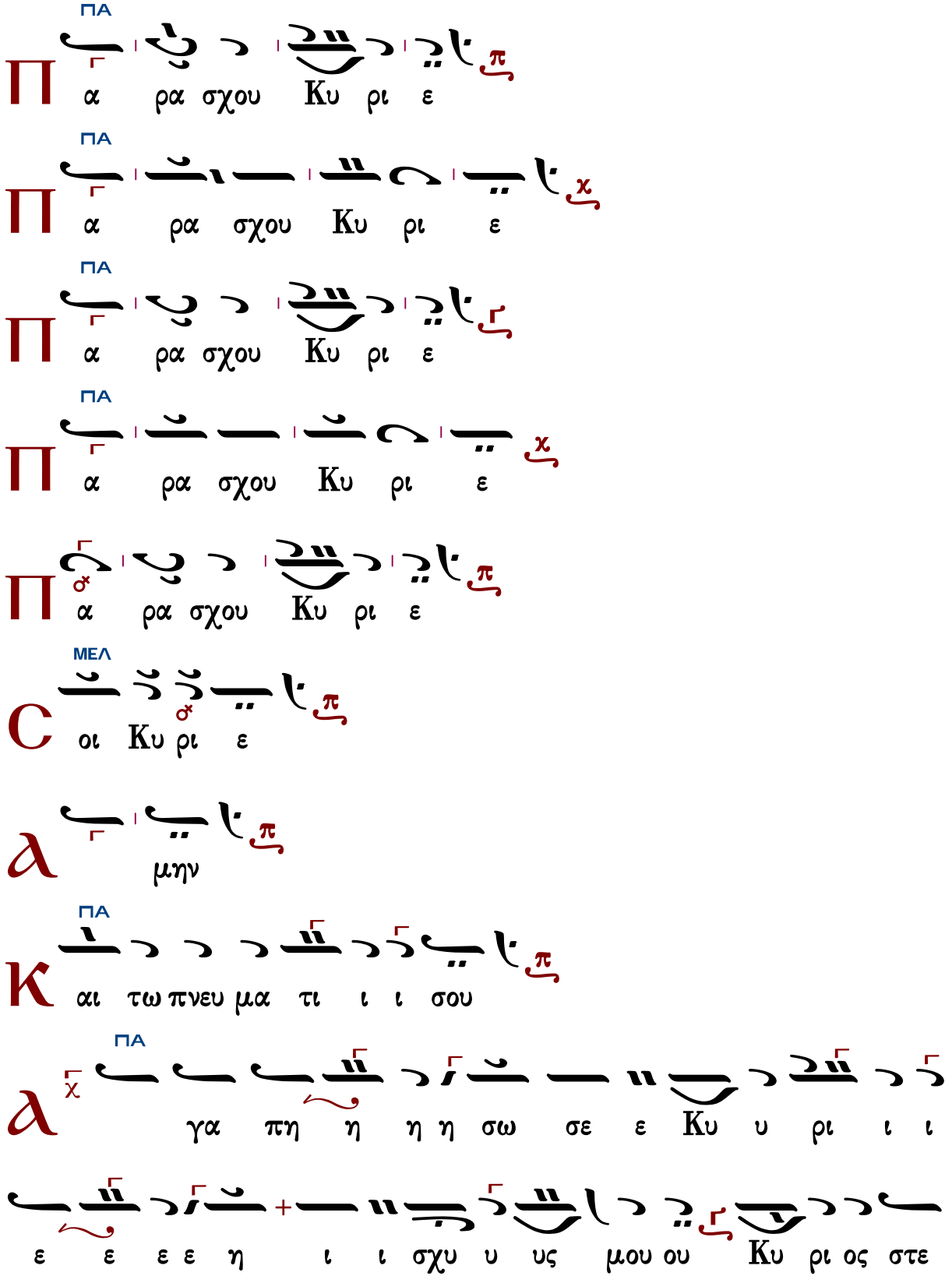
ΠΑ
Π α ρα σχου Κυ ρι ε
ΠΑ
Π α ρα σχου Κυ ρι ε
ΠΑ
Π α ρα σχου Κυ ρι ε
ΠΑ
Π α ρα σχου Κυ ρι ε
Π α ρα σχου Κυ ρι ε
ΜΕΛ
C οι Κυ ρι ε
a μην
ΠΑ
Κ αι τω πνευ μα τι ι ι σου
ΠΑ
a γα πη η η η σω σε ε Κυ υ ρι ι ι
ε ε ε ε η ι ι σχυ υ υς μου ου Κυ ρι ος στε

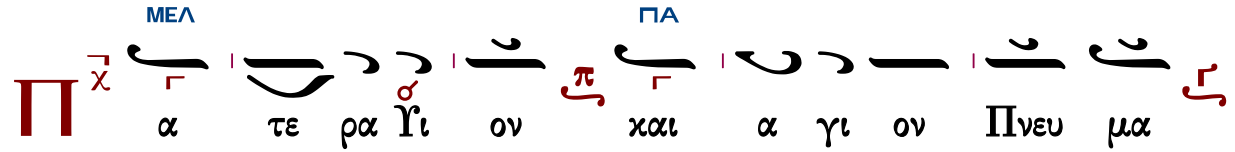

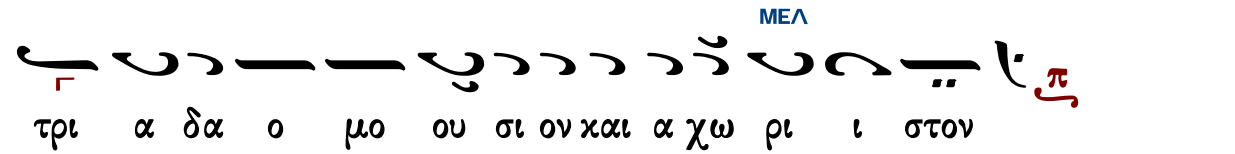

Τὰς θύρας, τὰς θύρας. Ἐν σοφίᾳ πρόσχωμεν.

Πιστεύω εἰς ἕνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων.

Καὶ εἰς ἕνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων.

Φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρί, δι᾽ οὗ τὰ πάντα ἐγένετο.

Τὸν δι᾽ ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα.

Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα.

Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ, κατὰ τὰς Γραφάς.

Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρός.

Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς· οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος.

Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν Προφητῶν.

Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν.

Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.

Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν.
Καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.
Στῶμεν καλῶς· στῶμεν μετὰ φόβου·
πρόσχωμεν τὴν ἁγίαν ἀναφοράν, ἐν εἰρήνῃ προσφέρειν.

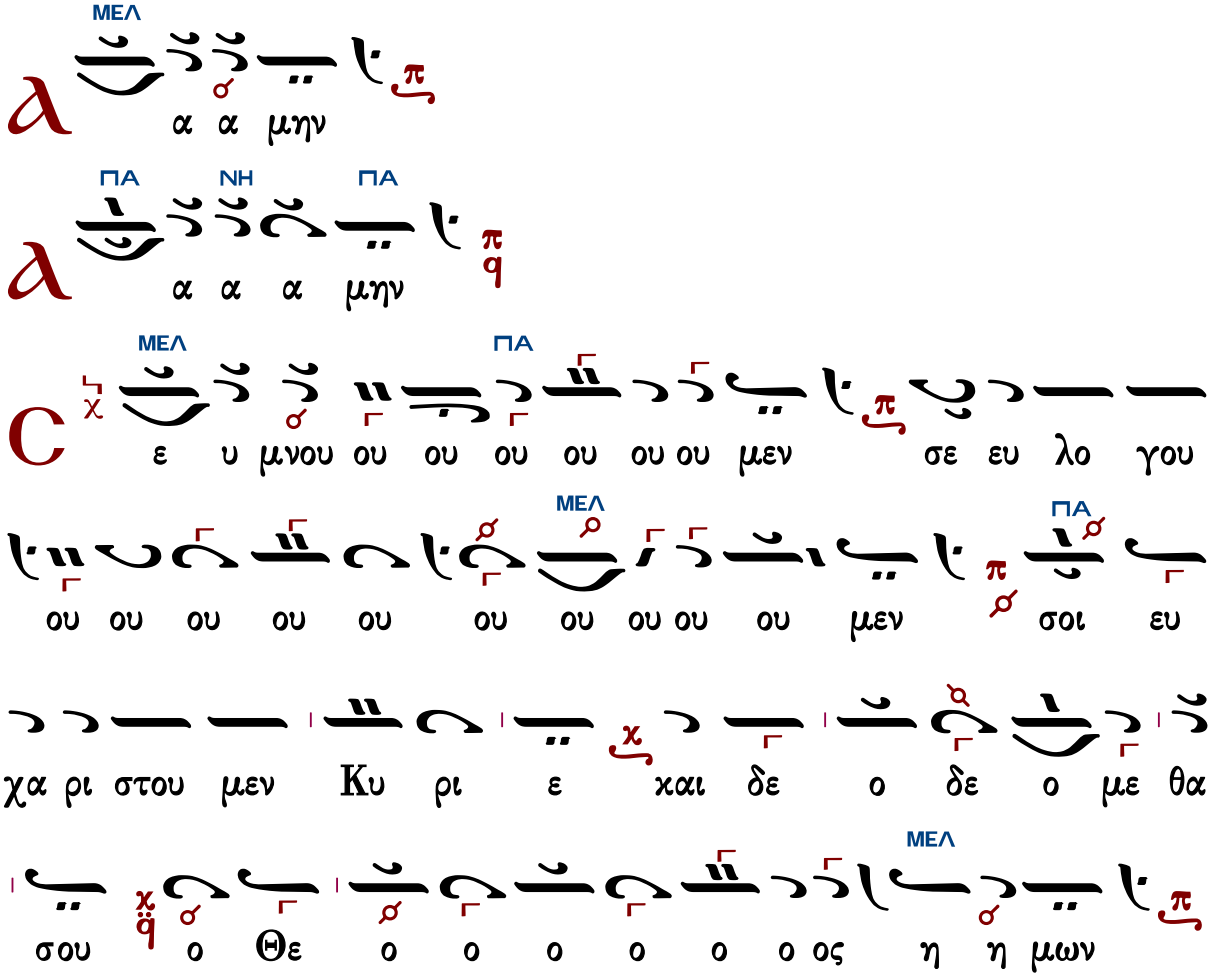

Ἐξαιρέτως τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας.

Ἄξιόν ἐστιν...

Μιχαὴλ Χατζηαθανασίου	Χουρμουζίου Χαρτοφύλακος	Νικολάου Πρωτοψάλτου Σμύρνης
Γρηγορίου Πρωτοψάλτου	Θεοδώρου Φωκαέως	Νεκταρίου μοναχοῦ τοῦ Βλάχου
Ἀνωνύμου	Κυριαζῆ Χρυσοπολίτου	Γεωργίου Σαρανταεκκλησιώτου

Μιχαὴλ Χατζηαθανασίου

Ἦχος λ Πα

Μιχαήλ Χατζηαθανασίου
Μουσική Ζωοδόχος Πηγή
1975 σ.242#

α

ΠΑ Δ

ξι ον ε στιν ω ως α α α λη η θως

ΔΙ ΠΑ

μα κα ρι ι ζει ειν σε την Θε ε ο το ο ο ο

χον την α ει μα κα α ρι ι στο ον και παν

ΔΙ ΠΑ Δ

α μω μη η τον και μη τε ε ρα α του ου Θε

ε ε ου ου η η η μων την τι μι ω τε

ΔΙ Δ

ε ε ε ρα αν των Χε ε ρου ου βιμ και εν

ΠΑ Δ

δο ξο τε ε ε ε ραν α συγ χρι ι ι ι τω ως

Δ

των Σε ε ρα α α φιμ την α δι α φθο ο

ΚΕ

ο ο ρω ως Θε ον λο ο ο ο γο ον τε

ΔΙ

χου ου ου ου σαν την ον τω ως Θε ε ο ο το ο

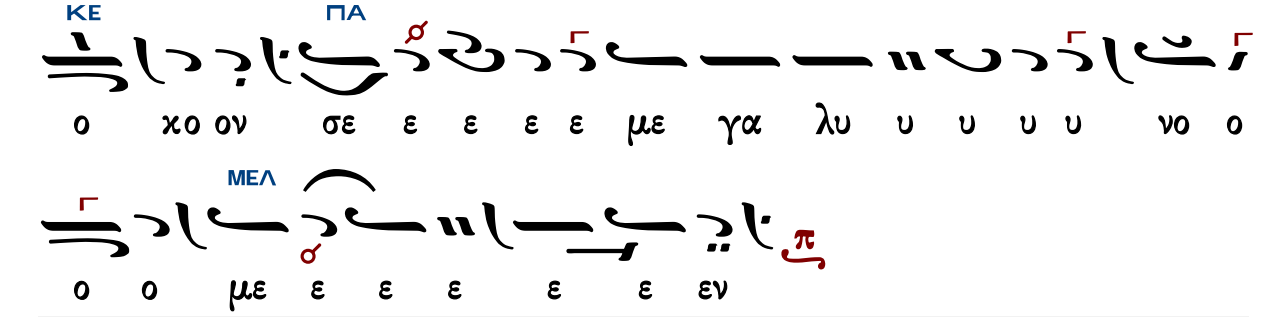

Γεράσιμος Μοναχός Ἁγιορείτης — Ἐν πρώτοις, μνήσθητι — Λουκᾶς Λουκᾶ

Χουρμουζίου Χαρτοφύλακος

Ἦχος λ ⸓ Πα

Παναγιώτη Κηλτζανίδη
Ιερατικόν Εγκόλπιον
1870 σ.49#

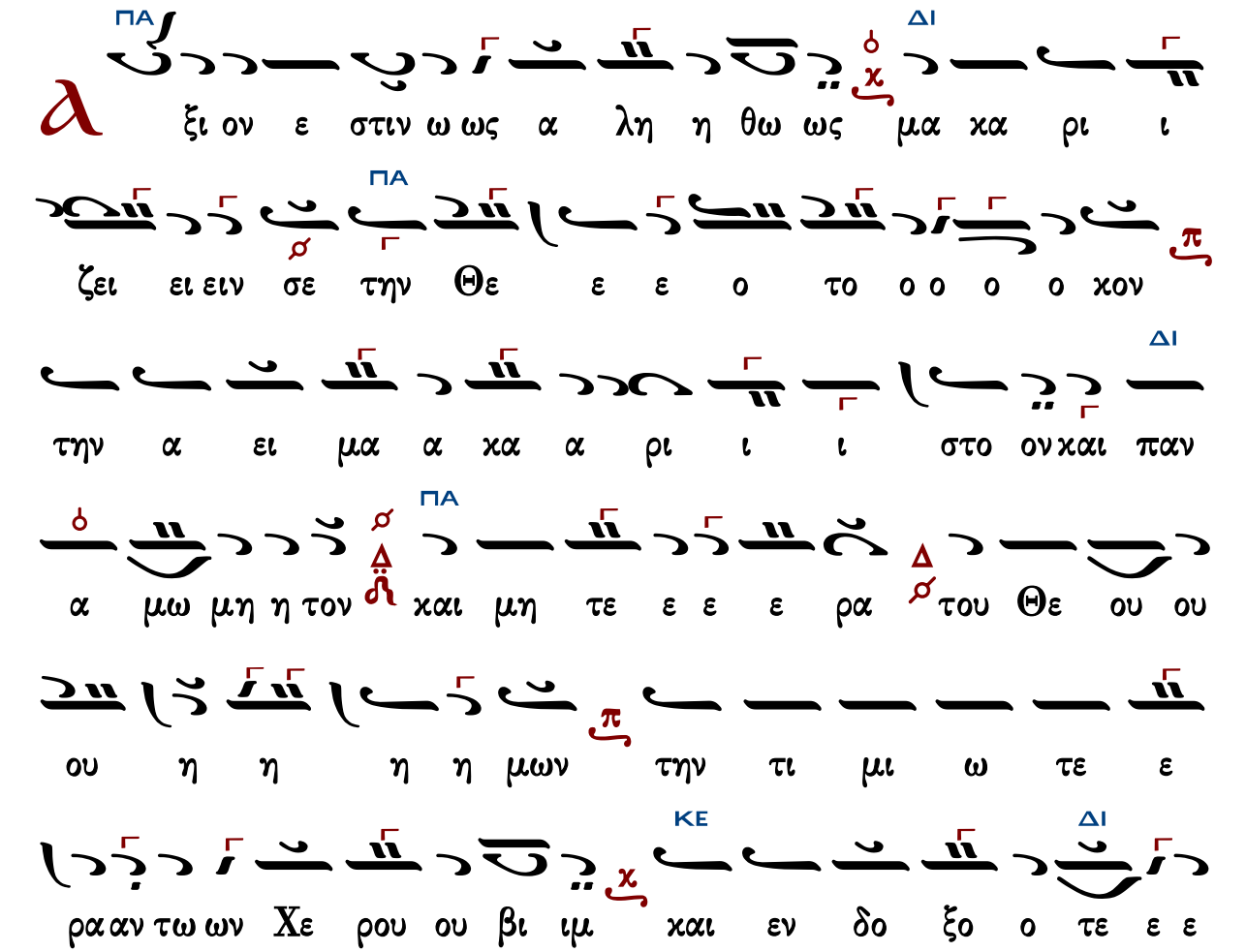

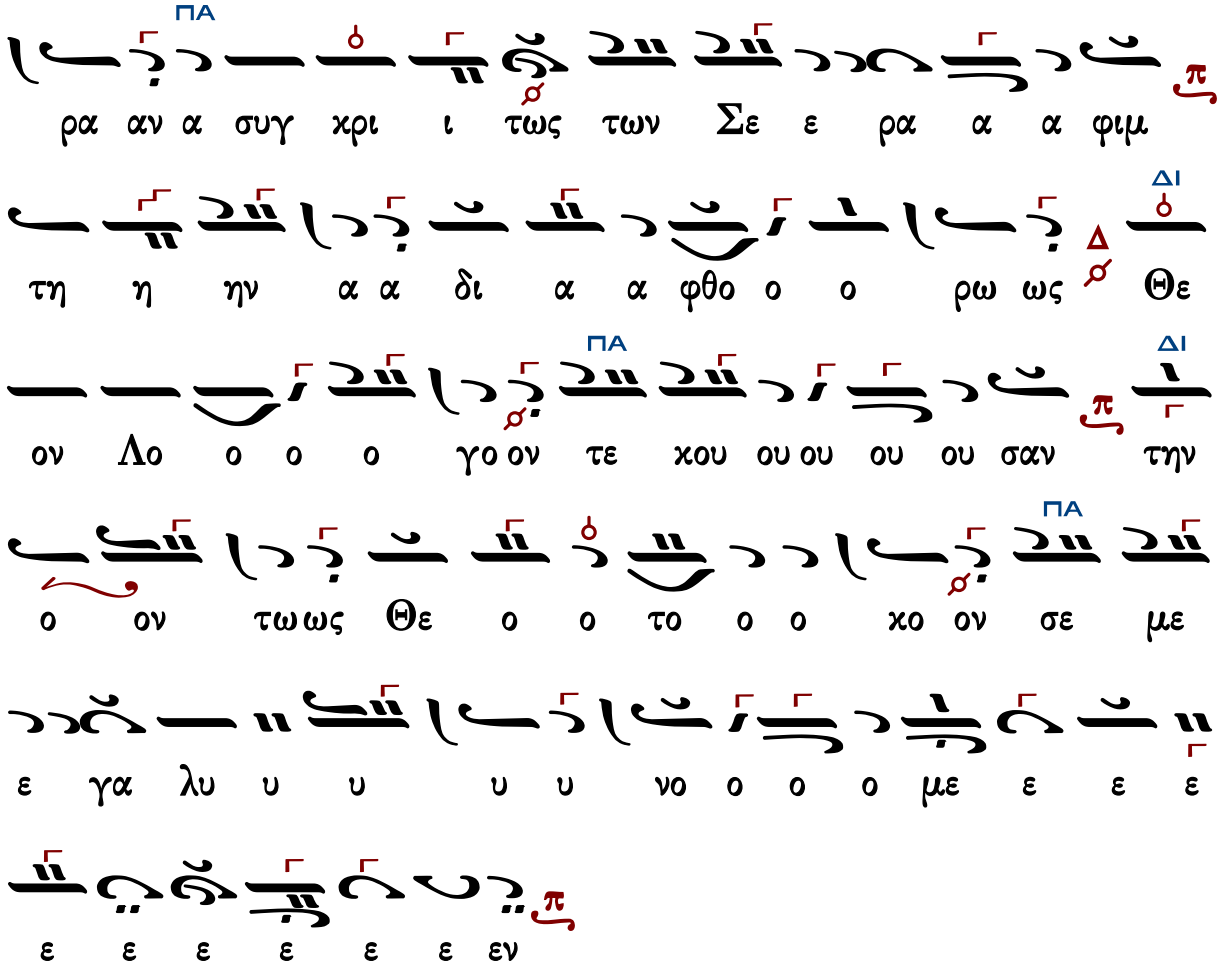

Νικολάου Πρωτοψάλτου Σμύρνης

Ἦχος λ/π ⸏ Πα

Μουσικός Θησαυρός
Θείας Λειτουργίας
Νεκταρίου Μοναχοῦ 1931 σ.486#

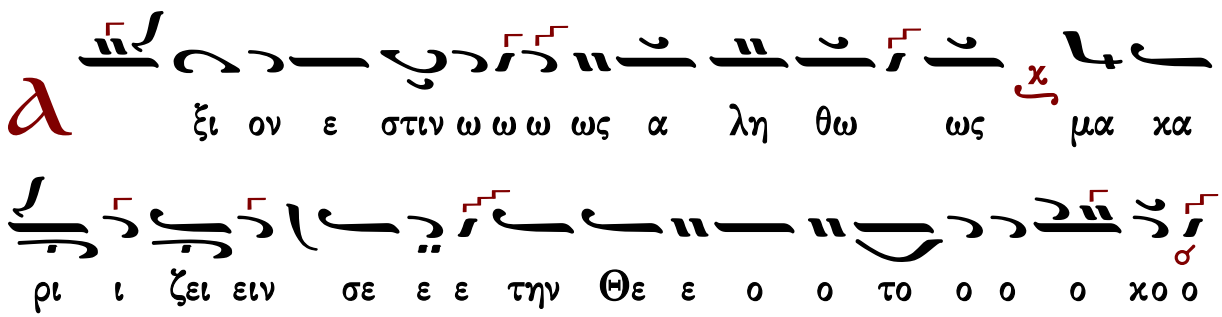

με ε γα λυ υ υ νο ο ο ο με ε ε ε ε ε

ο ον τωως Θε ο ο το ο ο ο χο ο ον σε ε ε ε

ο ο ο γο ον τε ε ε χου ου ου ου σα αν την

α δι α φθο ο ο ο ρως Θε ο ο ον Λο ο ο

χρι ι ι ι τω ω ως τω ων Σε ε ρα α φι ιμ την

βι ιμ και εν δο ξο τε ε ε ρα αν α συγ

ων την τι ι μι ω τε ε ε ρα αν τω ων Χε ρου ου

α μω μη η η η το ο ο ον χαι μη η τε ε ε ε

ε ε ε ρα του ου Θε ε ε ε ου ου η η μω

ον τη ην α ει ει μα κα α ρι ι στον και αι παν

Γρηγορίου Πρωτοψάλτου

Ἦχος λ ⸏ Πα

Πανδέκτη
Θ. Λειτουργία
1851 σ. 451#

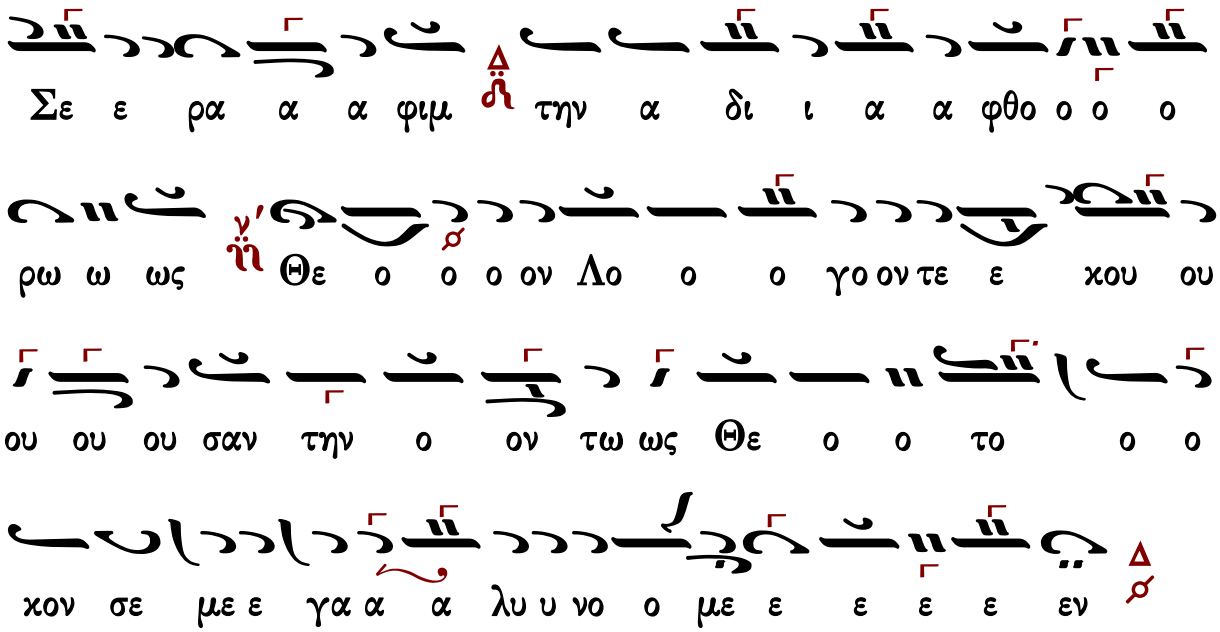

Θεοδώρου Φωκαέως

Ἦχος λ π Πα

Νεκταρίου Μοναχού
Μουσικός Θησαυρός της Λειτουργίας
τόμος β΄ 1988 σ.498/56*

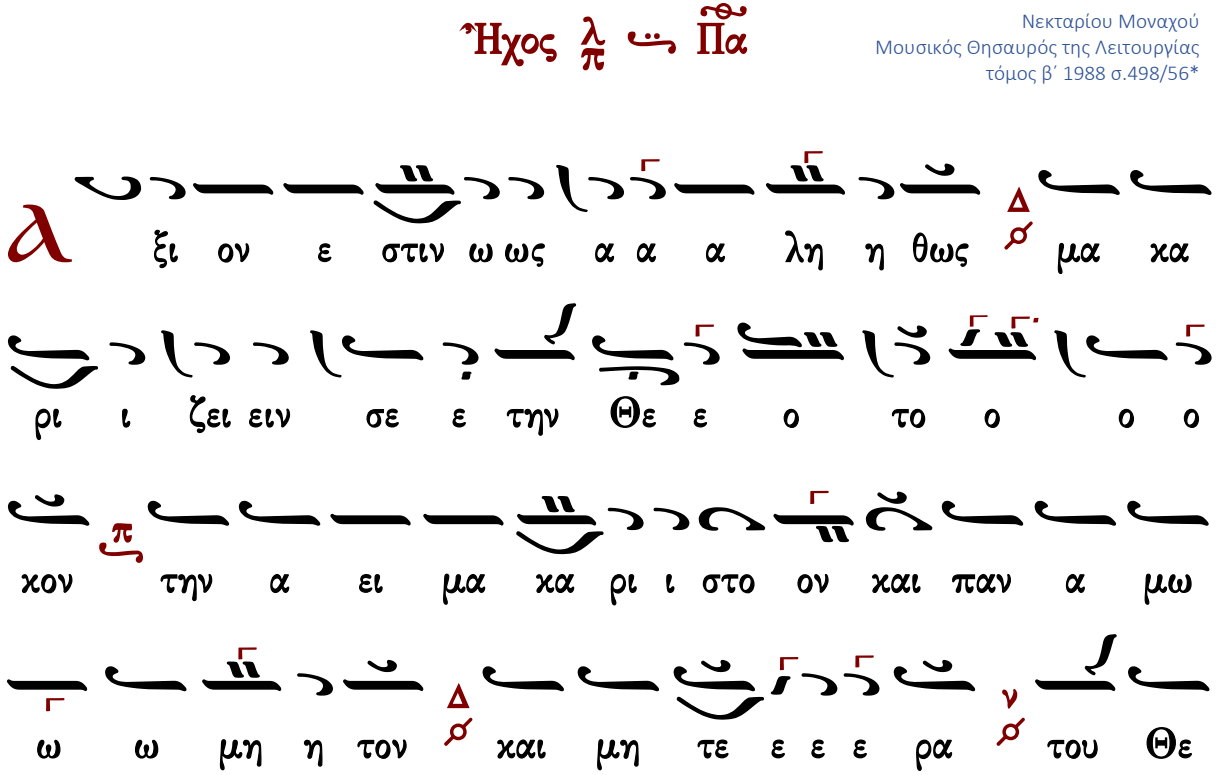

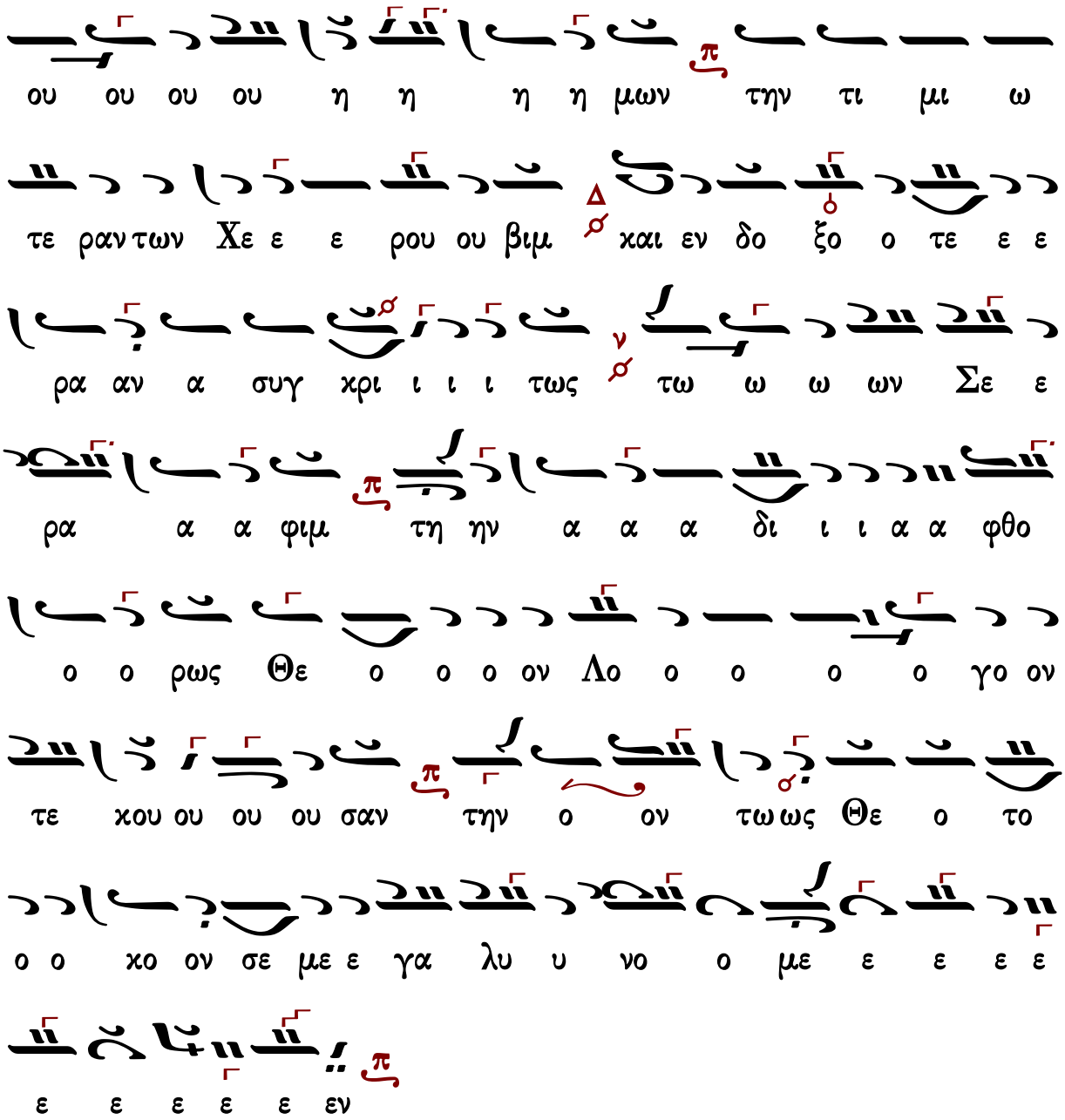

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Ἐν πρώτοις, μνήσθητι — Λουκᾶς Λουκᾶ

Νεκταρίου μοναχοῦ τοῦ Βλάχου

Ἦχος λ̇ π̇ ⸗ Πα

Νεκταρίου Μοναχοῦ
Καλλίφωνος Ἀηδών
Ἅγιον Ὄρος 1984 σ.166*

α ξι ι ο ον ε στι ιν ω ως α λη η η

θω ω ω ω ως μα χα ρι ι ι ζει ειν

σε ε ε ε τη η η η η Θε ε ε ο ο

το ο ο ο ο ο ο ο ο χο ο ο ο ον την α α ει

ει μα α χα α ρι ι ι στον χαι παν α μω μη

η η η το ο ο ο ον χαι Μη τε ε ε ε ρα α

α α α του ου ου Θε ε ου ου η η η μω ω ω ω

ων την τι ι μι ι ω ω τε ε ε ραν των Χε ρου

ου ου βι ι ιμ χαι εν δο ξο τε ε ε ε ε ρα α

α α α αν α συγ χρι ι ι ι τω ω ω ω

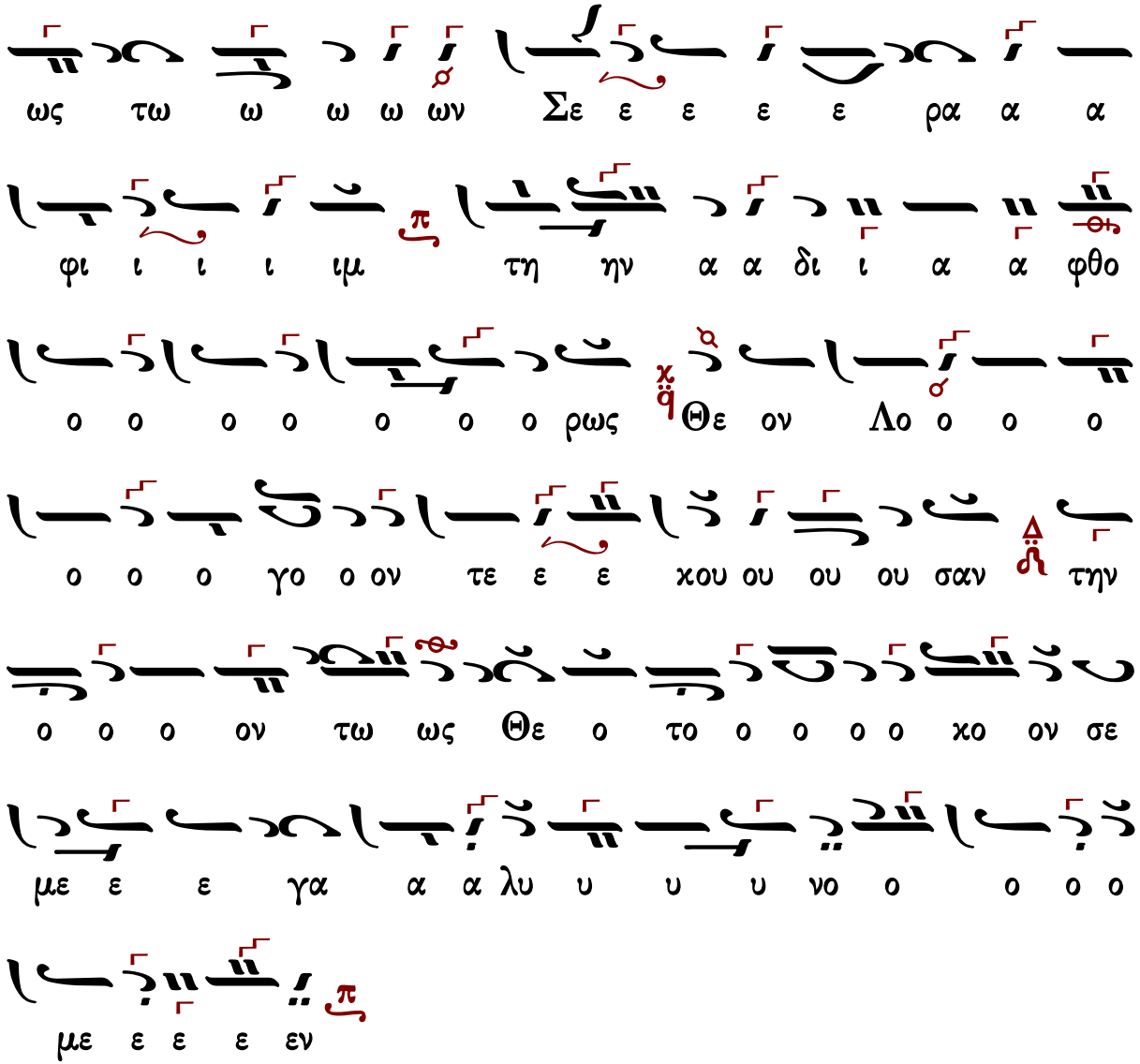

Γεράσιμος Μοναχός Ἁγιορείτης — Ἐν πρώτοις, μνήσθητι — Λουκᾶς Λουκᾶ

Ἀνωνύμου

Ἦχος λ πλ. δ Πα

Μουσικό Θησαυρός
Θείας Λειτουργίας Β'
Νεκταρίου μοναχοῦ
1931 σ.481#

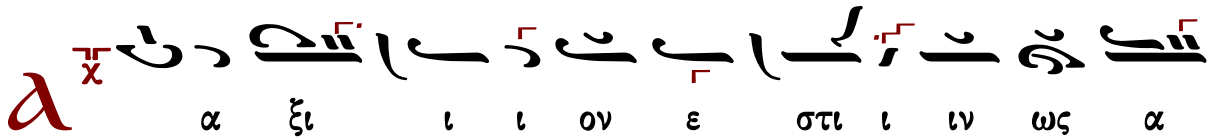

α λη η θω ω ω ως μα κα ρι ι ι ζει
ειν σε ε ε ε ε τη η η η ην Θε ε ο ο
το ο ο ο ο ο ο ο ο ο χον την α ει μα
κα α ρι ι στον και παν α μω ω μη η
το ο ον και μη τε ε ε ε ε ρα του ου Θε ε
ου ου ου ου ου ου ου ου η η η μων την τι μι
ω τε ε ε ε ε ε ραν των Χε ε ε ρου βι
ιμ και αι εν δο ξο τε ε ε ε ε ρα
α α α αν α συγ κρι ι ι ι τω ως τω ων Σε ε ε ε ε
ε ε ρα α α φιμ την α δι α φθο ο ο ο ο

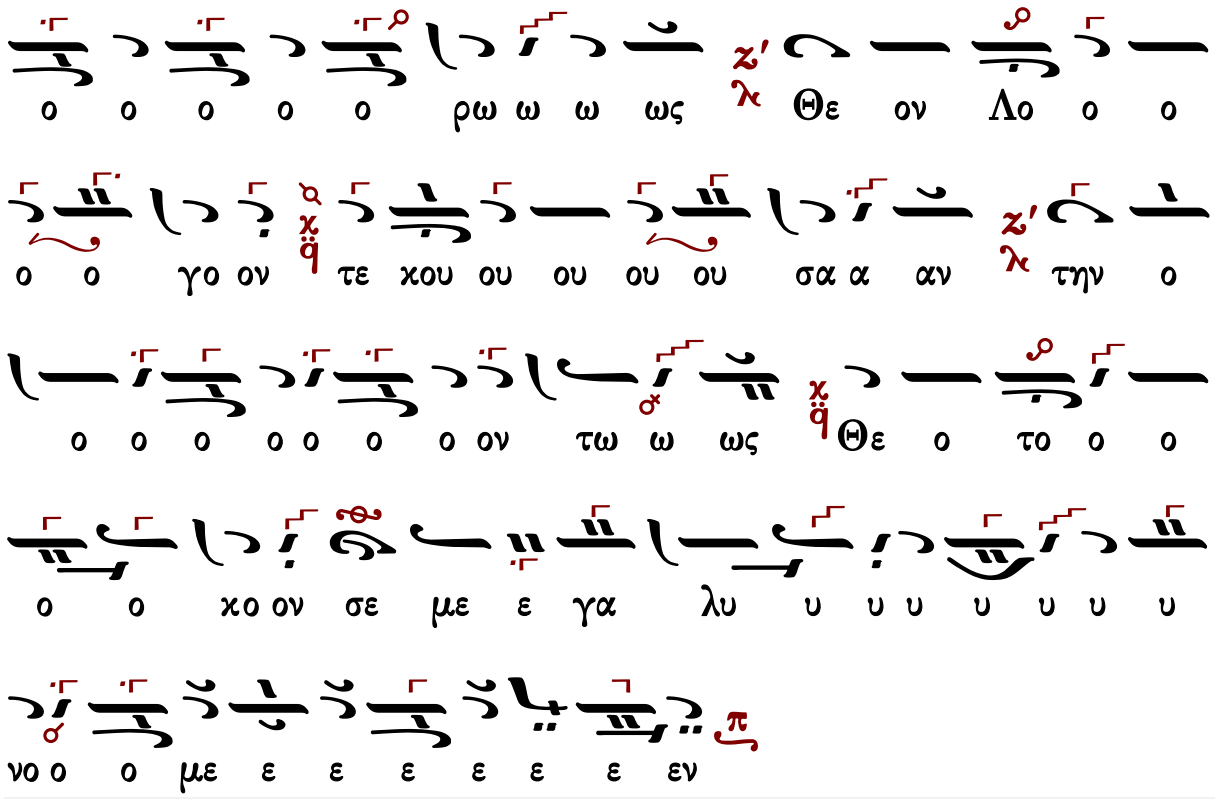

Κυριαξῆ Χρυσοπολίτου

Ἦχος λ π Πα

Ἀγαθαγγέλου Κυριαζίδου
Αἱ δύο Μέλισσαι
Κωνσταντινούπολη 1906 τ.Β σ.517*

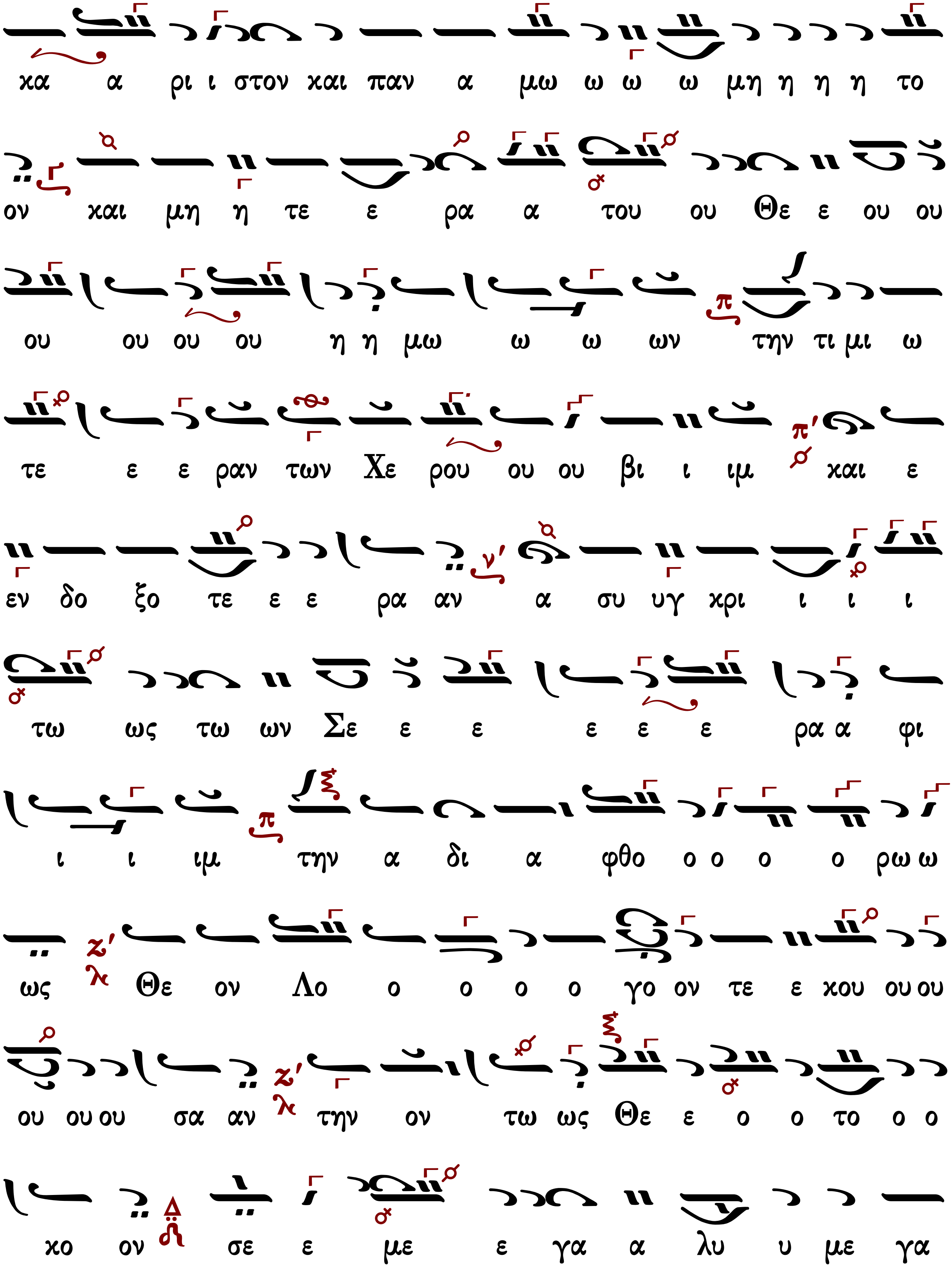
χα α ρι ι στον και παν α μω ω ω ω μη η η η το
ον και μη η τε ε ρα α του ου Θε ε ου ου
ου ου ου ου η η μω ω ω ων την τι μι ω
τε ε ε ραν των Χε ρου ου ου βι ι ιμ και ε
εν δο ξο τε ε ε ρα αν α συ υγ κρι ι ι ι
τω ως τω ων Σε ε ε ε ε ε ρα α φι
ι ι ιμ την α δι α φθο ο ο ο ο ρω ω
ως Θε ον Λο ο ο ο ο γο ον τε ε κου ου ου
ου ου ου σα αν την ον τω ως Θε ε ο ο το ο ο
χο ον σε ε με ε γα α λυ υ με γα

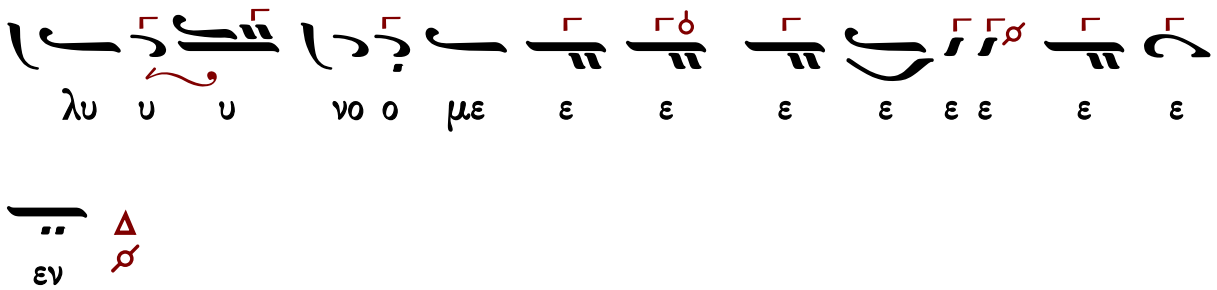

Κωνσταντίνου Πρίγγου

Ἦχος λ/π ⸏ Πα

Ανθολογία Λειτουργικών
Βασιλείου Μαυράγκανου
Βέροια 2013 σ.110#

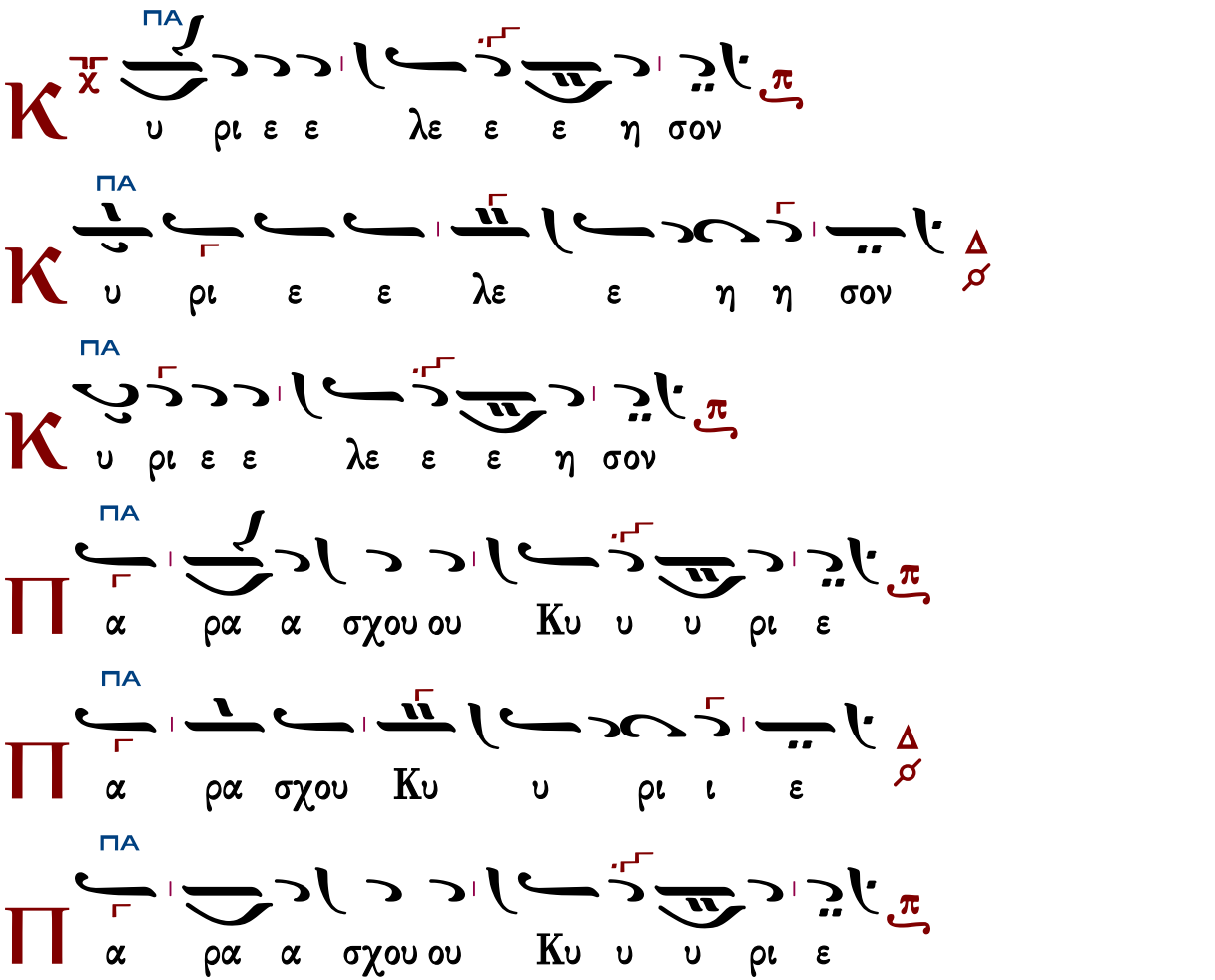

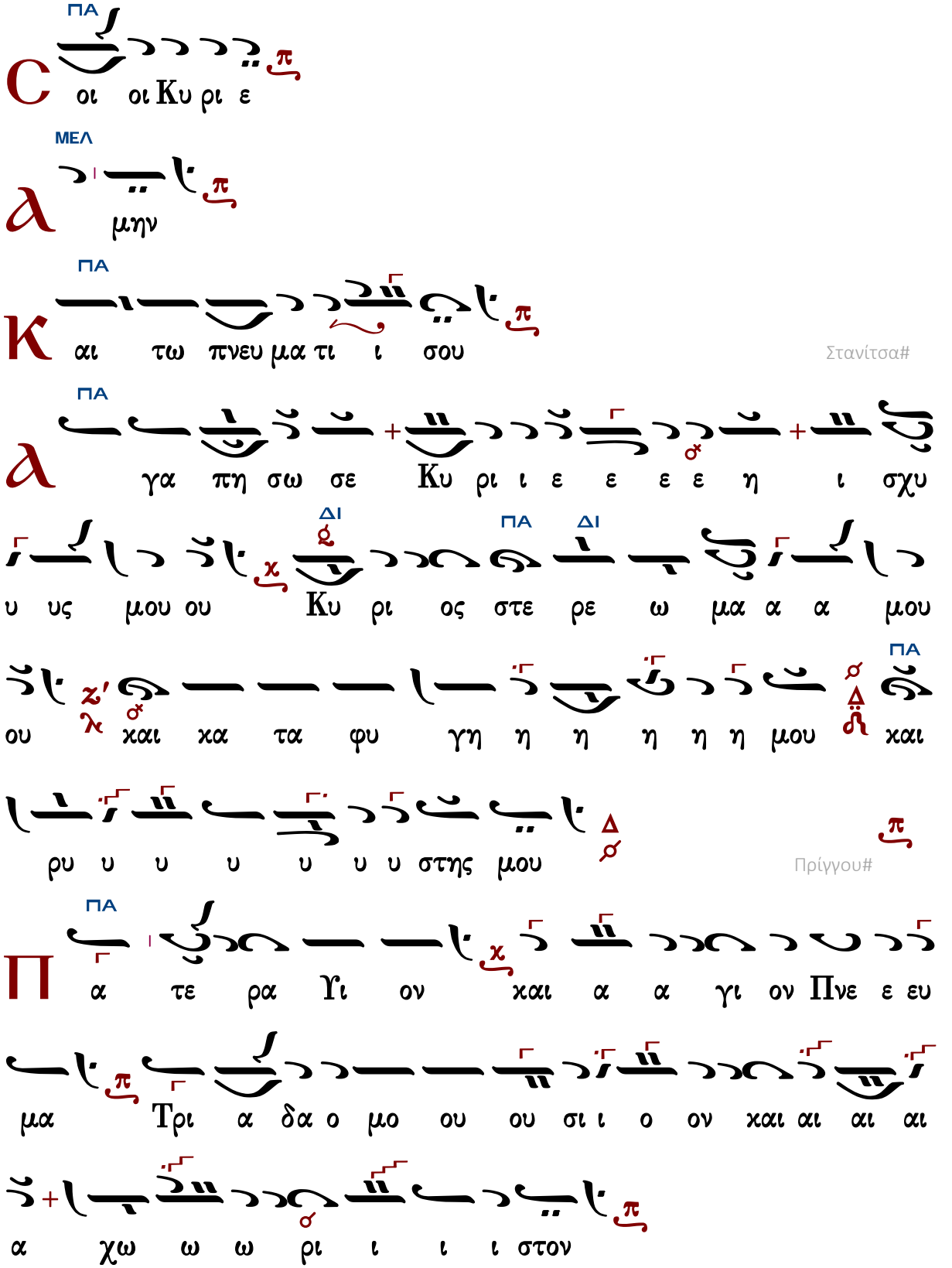

Τὰς θύρας, τὰς θύρας. Ἐν σοφίᾳ πρόσχωμεν.

Πιστεύω εἰς ἕνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων.

Καὶ εἰς ἕνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων.

Φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρί, δι᾽ οὗ τὰ πάντα ἐγένετο.

Τὸν δι᾽ ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα.

Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα.

Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ, κατὰ τὰς Γραφάς.

Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρός.

Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς· οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος.

Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν Προφητῶν.

Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν.

Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.

Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν.

Καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.

Στῶμεν καλῶς· στῶμεν μετὰ φόβου·
πρόσχωμεν τὴν ἁγίαν ἀναφοράν, ἐν εἰρήνῃ προσφέρειν.

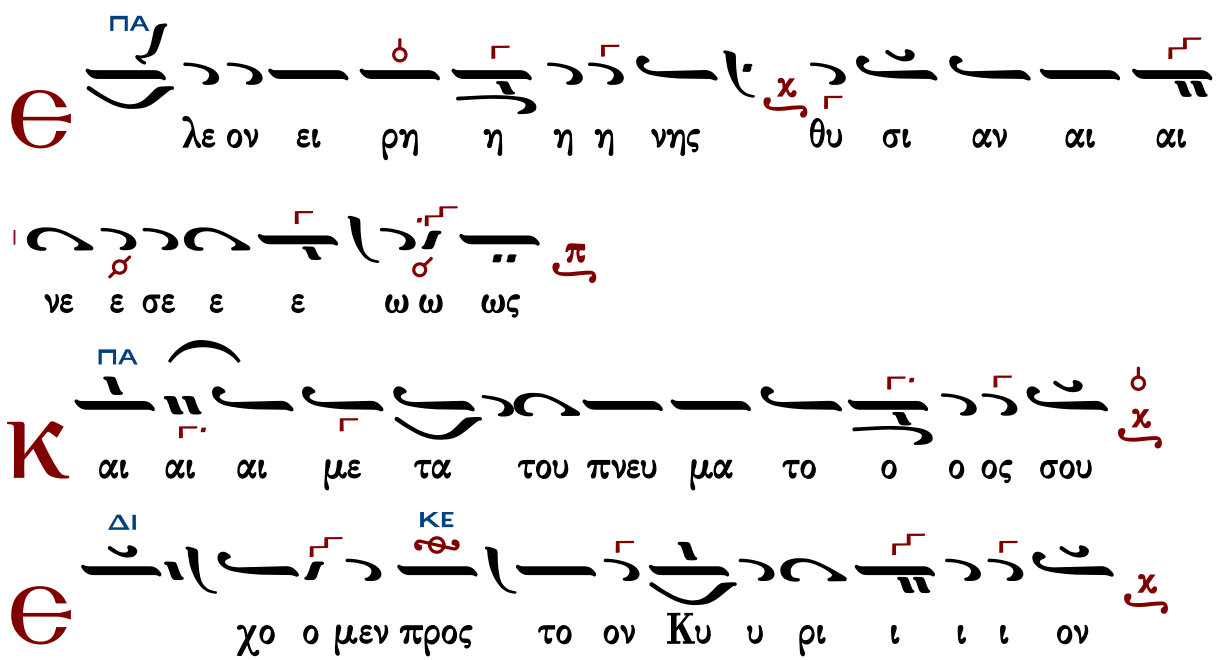

ΠΑ

α ξι ι ι ο ο ον χαι αι αι

αι αι αι δι ι χαι αι αι ο ο ον

ΠΑ

γι ος α α γι ι ι ος α γι ος Κυ υ

υ ρι ος Σα βα α α ωθ πλη η ρης ο ο ου

ρα νος χαι η γη της δο ο ξη η ης σου ου ου

ΔΙ

ω ω ω σαν να εν τοις υ ψι ι ι στοις ευ

ΚΕ

λο γη με ε νος ο ε ερ χο ο με ε ε

ΠΑ

νος ε εν ο νο μα τι Κυ ρι ι ι ου

ω σαν να ο εν τοις υ ψι ι ι ι ι στοι οι

οις

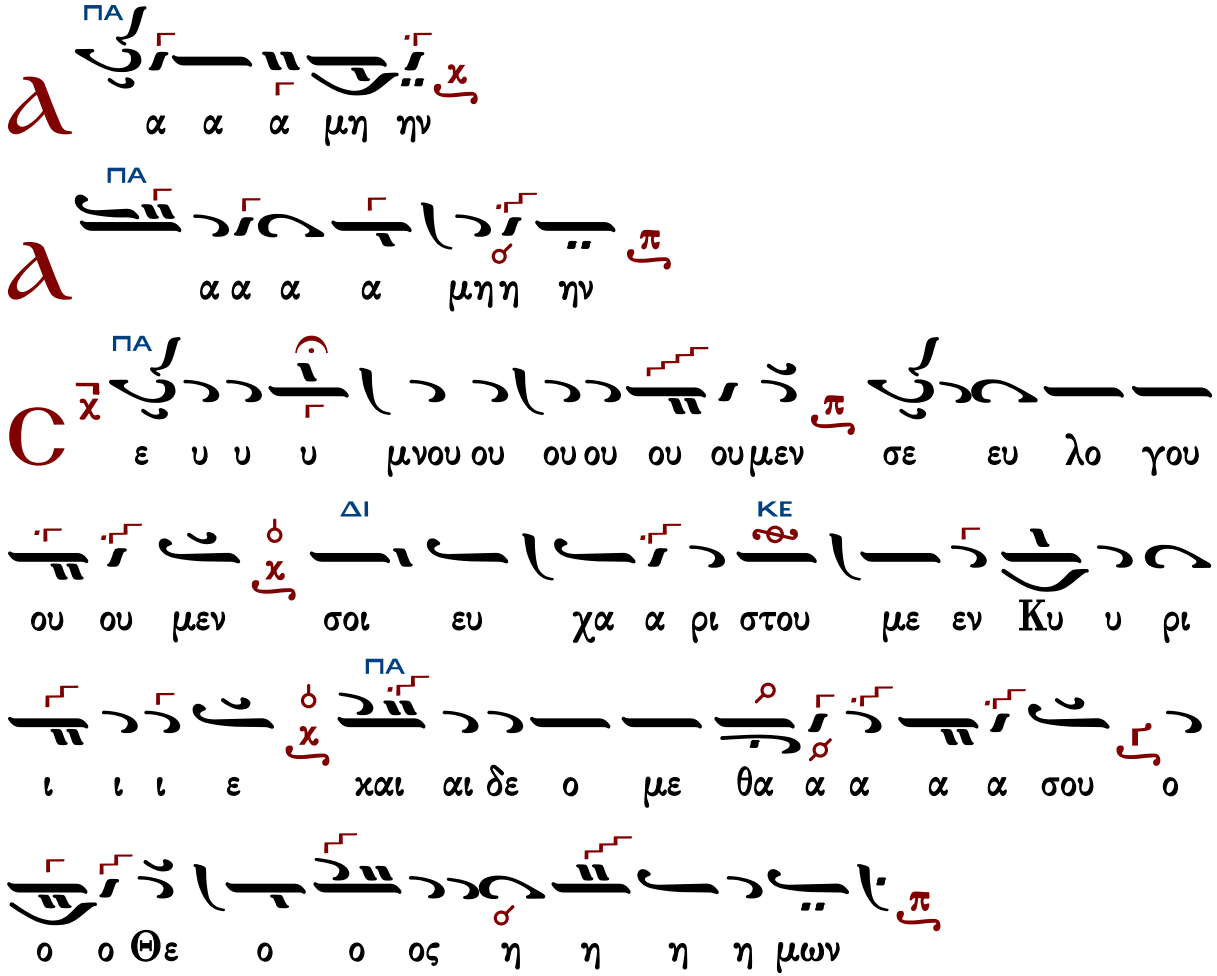

Ἐξαιρέτως τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας.

Ἄξιόν ἐστιν... Γεωργίου Καραντακκλησιώτου

Ἦχος λ πλ. δ Πα

Ανθολογία Λειτουργικών
Βασιλείου Μαυράγκανου
Βέροια 2013 σ.113#

ι ρι α αι μα χα α ει α την χον ο ο ο το

ο ο ο το η η η μη ω μω α παν και ον στο

ΔΙ

Θε ου ου του α ρα ε ε τε μη και ον

ΠΑ

ε ε ω τε ι μι η τη η η μων τη ου ου ε ε

ε ε ε ε ρου ου βι ιμ και αι ε εν

Χε ε ε ρα ν τω ων

ΔΙ

α αν α α α ρα α ε ε ε ε τε ο ξο δο

ΠΑ

ε ε ω ω ων Σε ω ω ως τω ω ω ι ι ι ι ι ι χρι συγ

ΔΙ

ο ο φθο α δι α α α ην η τη φιμ α α ρα

ΖΩ

ο ο ο γον Λο ον Θε ω ω ω ω ρω ο ο τε

ΔΙ

ον τη ν α α α αν σα ου ου ου ου ου ου χου ε ε

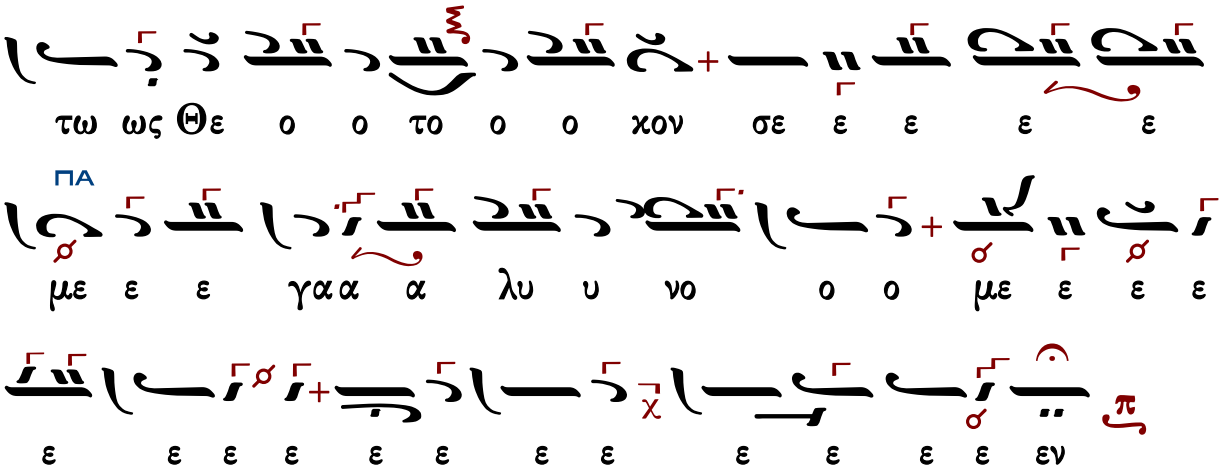

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Ἐν πρώτοις, μνήσθητι — Λουκᾶς Λουκᾶ

Δημητρίου Σουρλαντζῆ

Ἦχος λ̇ π̇ ... Πα

Βυζαντινή Θ. Λειτουργία
Δημητρίου Σουρλαντζῆ
1992 σ.338#

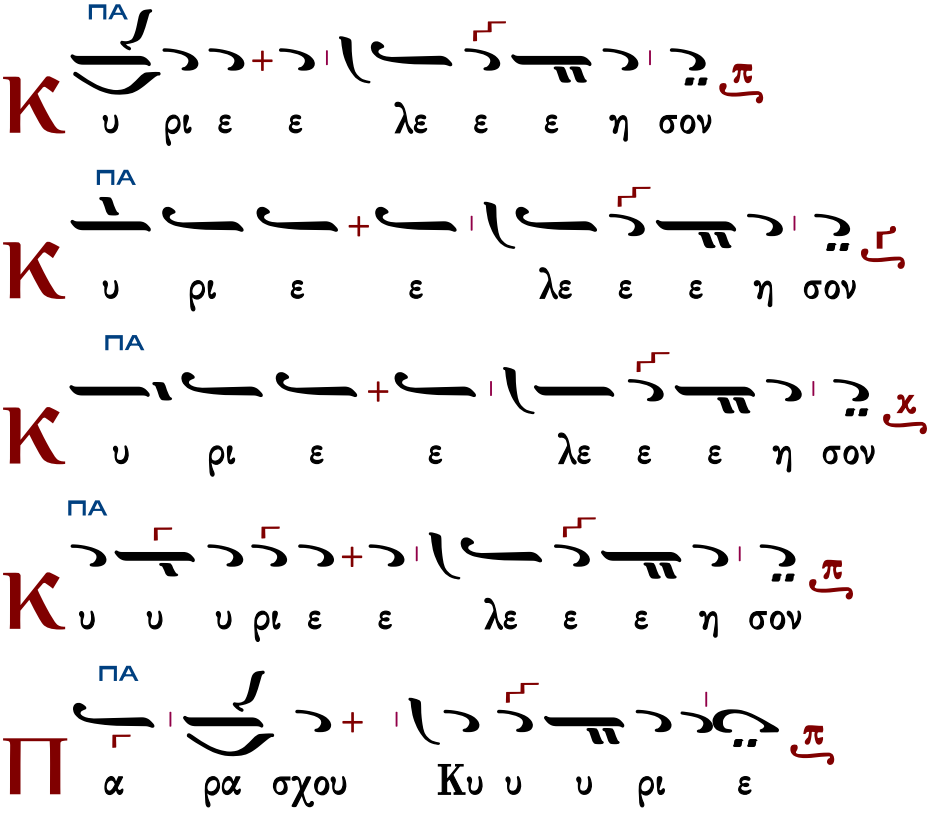

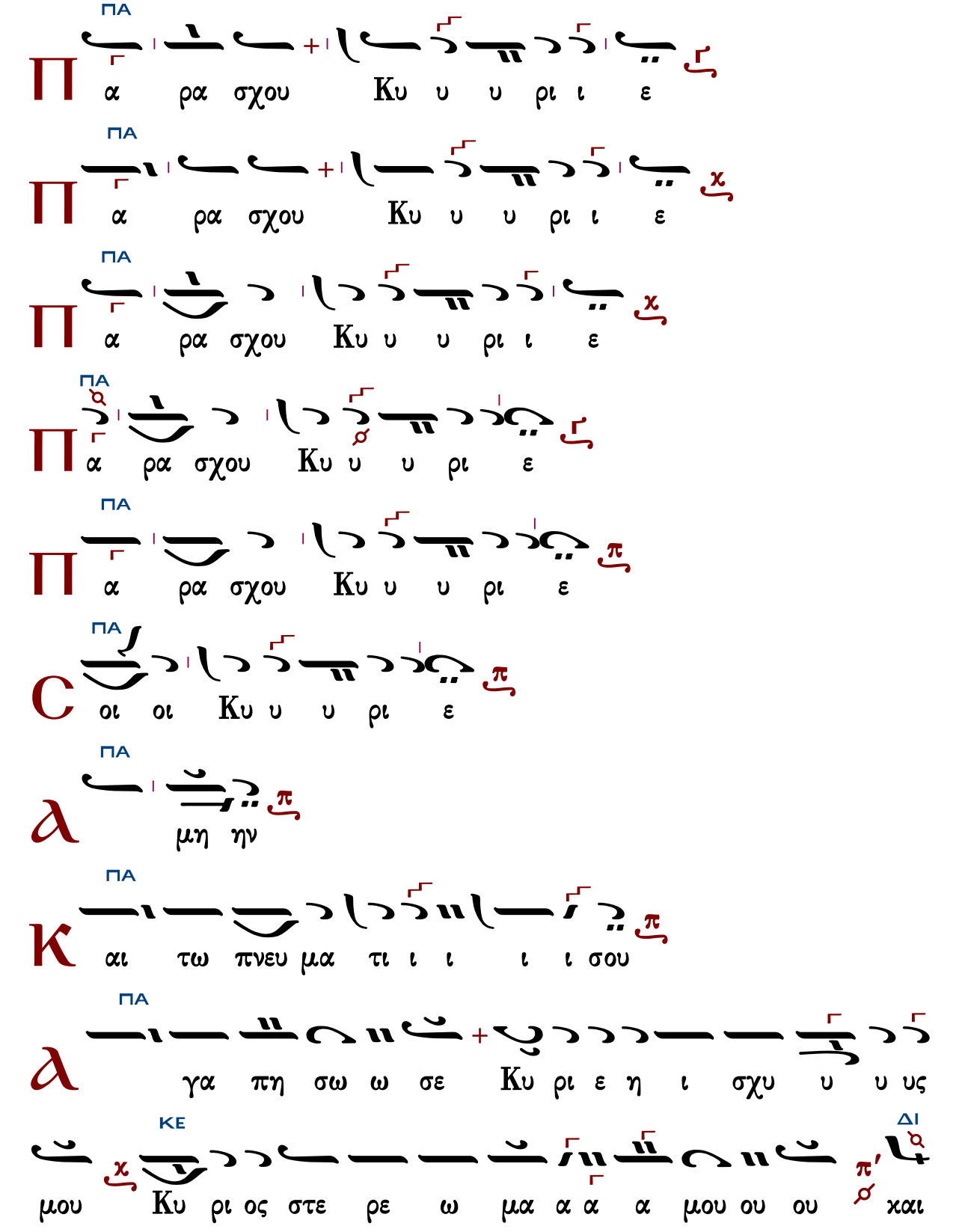
ΠΑ
Π
α ρα σχου Κυ υ υ ρι ι ε
ΠΑ
Π
α ρα σχου Κυ υ υ ρι ι ε
ΠΑ
Π
α ρα σχου Κυ υ υ ρι ι ε
ΠΑ
Π
α ρα σχου Κυ υ υ ρι ε
ΠΑ
Π
α ρα σχου Κυ υ υ ρι ε
ΠΑ
C
οι οι Κυ υ υ ρι ε
ΠΑ
α
μη ην
ΠΑ
Κ
αι τω πνευ μα τι ι ι ι ι σου
ΠΑ
α
γα πη σω ω σε Κυ ρι ε η ι σχυ υ υ υς
ΚΕ
ΔΙ
μου Κυ ρι ος στε ρε ω μα α α α μου ου ου χαι

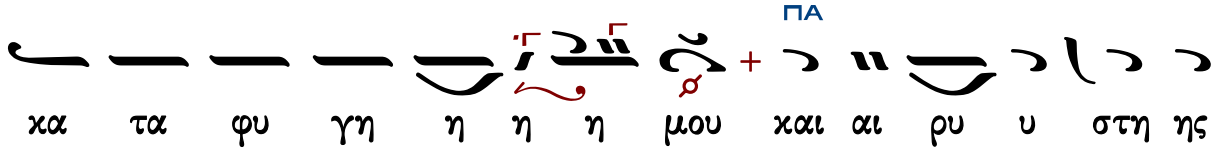

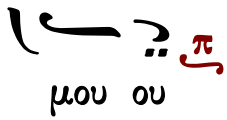

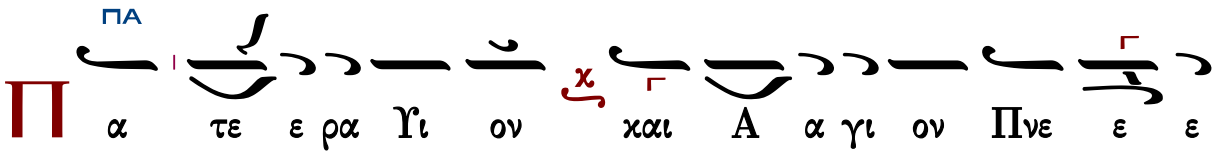

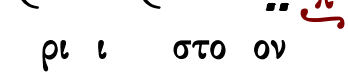

Τὰς θύρας, τὰς θύρας. Ἐν σοφίᾳ πρόσχωμεν.

Πιστεύω εἰς ἕνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων.

Καὶ εἰς ἕνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων.

Φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρί, δι᾽ οὗ τὰ πάντα ἐγένετο.

Τὸν δι᾽ ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα.

Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα.

Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ, κατὰ τὰς Γραφάς.

Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρός.

Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς· οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος.

Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν Προφητῶν.

Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν.

Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.

Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν.
Καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.
Στῶμεν καλῶς· στῶμεν μετὰ φόβου·
πρόσχωμεν τὴν ἁγίαν ἀναφοράν, ἐν εἰρήνῃ προσφέρειν.

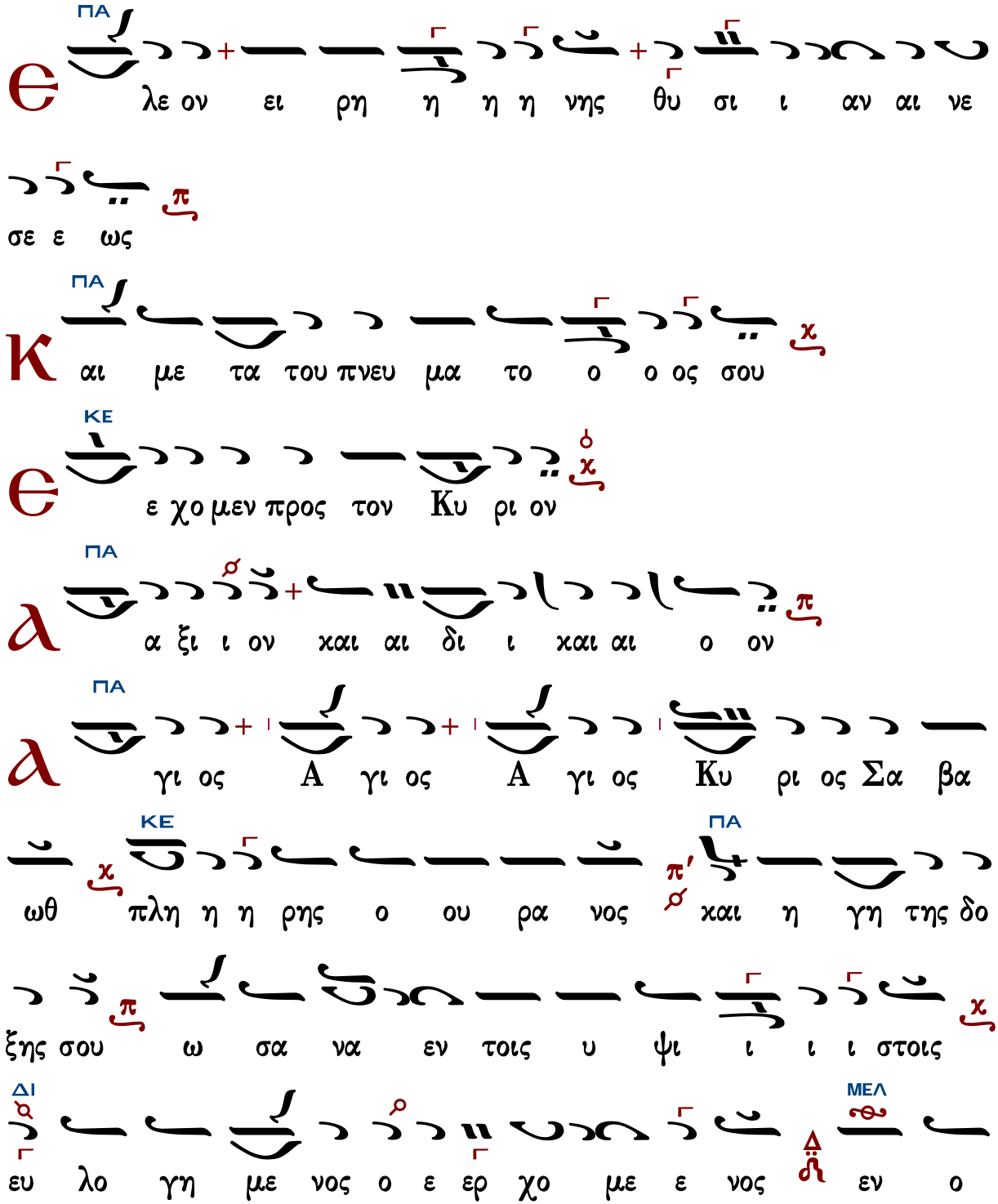

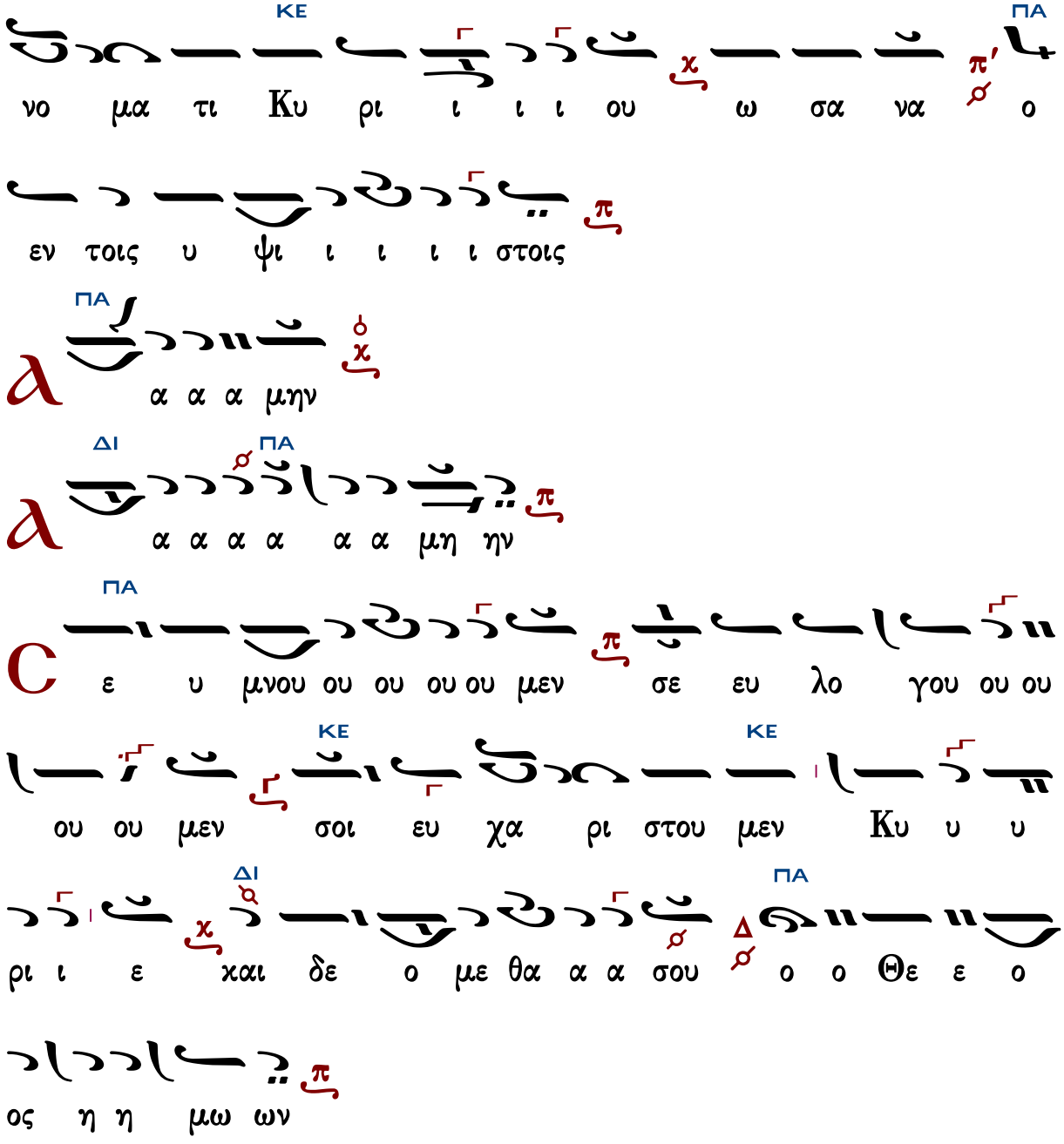

Ἐξαιρέτως τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας.

σ.344#

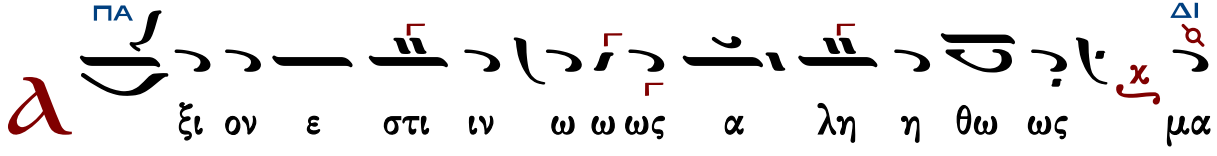

χα α ρι ι ζει ει ειν σε ε ε την Θε ε ε ο ο

ο το ο ο ο ο χον π την α ει μα χα

α ρι ι ι στον και παν α μω ω μη η η το ο

ΔΙ ΠΑ

ον χ και μη η τε ε ε ε ε ρα φ του Θε ου ου ου ου

η η η η μων π την z τι μι ω τε ε ε

ΔΙ

ραν των Χε ρου ου ου βιμ π′ q και εν δο ξο τε ε

ΠΑ

ε ε ε ραν Δ α σου υγ χρι ι ι ι ι τως φ τω ω

ων Σε ε ρα α α φιμ π την α δι α φθο ο

ο ο ρω ω ως χ Θε ο ο ον Λο γο ο ον τε ε ε

χου ου ου ου ου σαν π την ο ον τω ω ως Θε ε

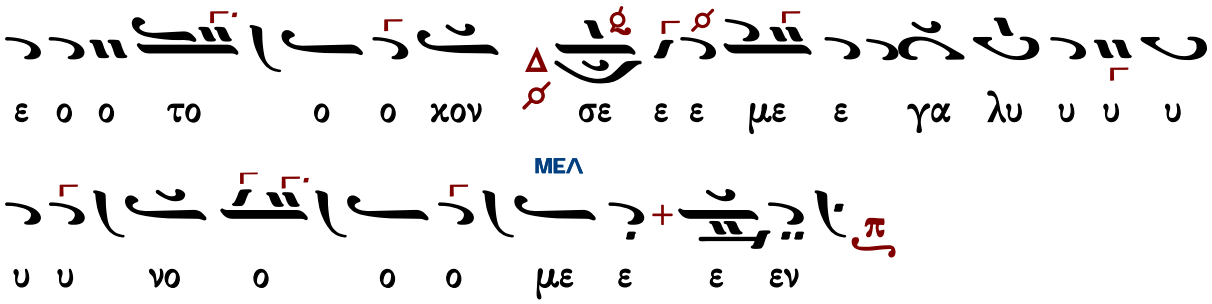

Θρασυβούλου Στανίτσα

Ἀθήνα 1972

Ἦχος λ π Πα

Θρασυβούλου Στανίτσα
Θεία Λειτουργία
2014 σ.267*

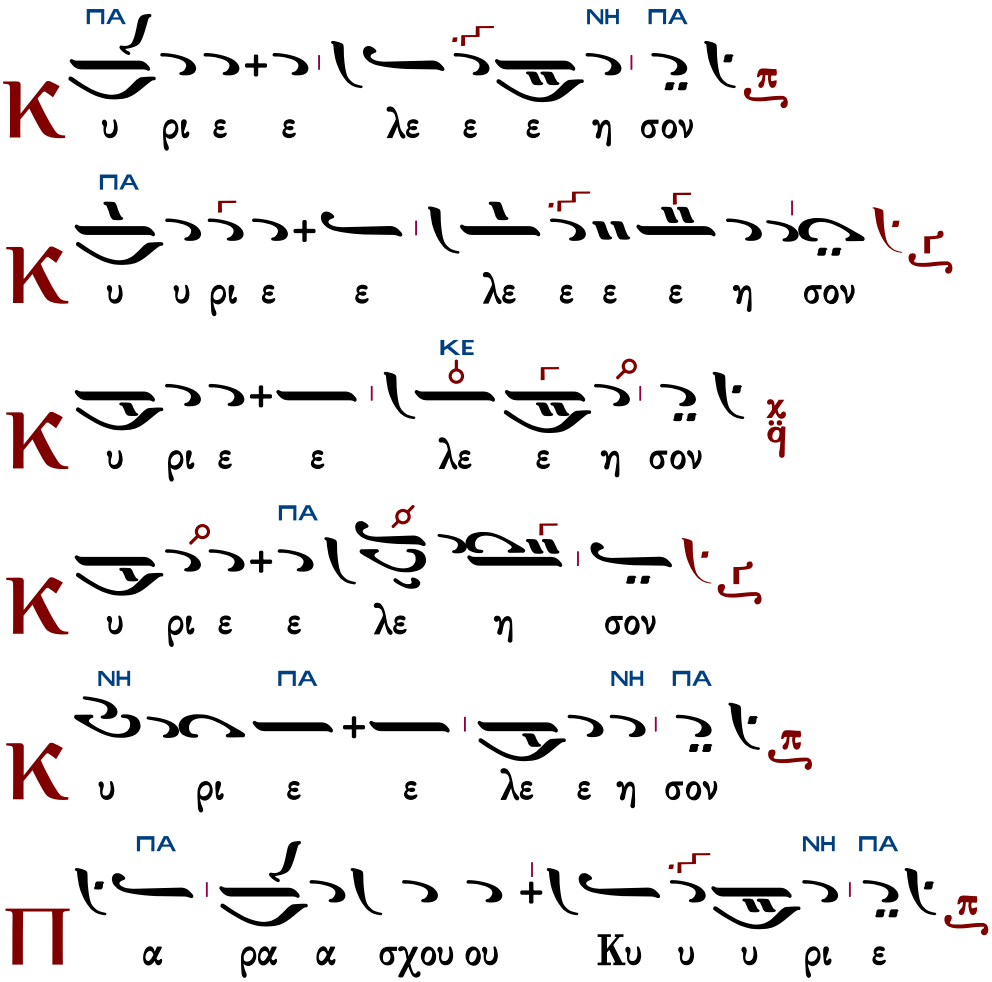

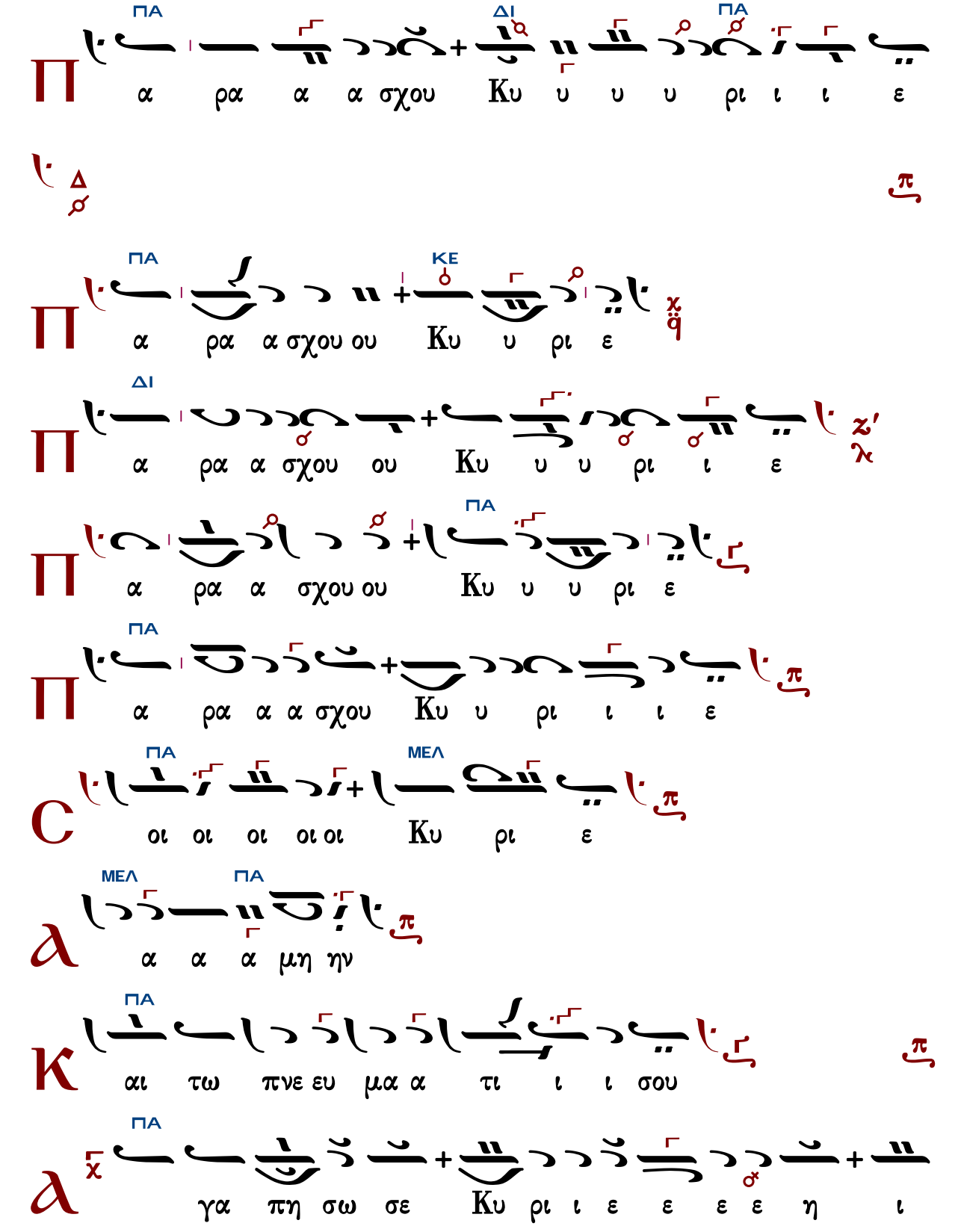
ΠΑ ΔΙ ΠΑ
α ρα α α σχου Κυ υ υ υ ρι ι ι ε
ΠΑ ΚΕ
α ρα α σχου ου Κυ υ ρι ε
ΔΙ
α ρα α σχου ου Κυ υ υ ρι ι ε
α ρα α σχου ου ΠΑ Κυ υ υ ρι ε
ΠΑ
α ρα α α σχου Κυ υ ρι ι ι ε
ΠΑ ΜΕΛ
οι οι οι οι οι Κυ ρι ε
ΜΕΛ ΠΑ
α α α μη ην
ΠΑ
αι τω πνε ευ μα α τι ι ι σου
ΠΑ
γα πη σω σε Κυ ρι ι ε ε ε ε η ι

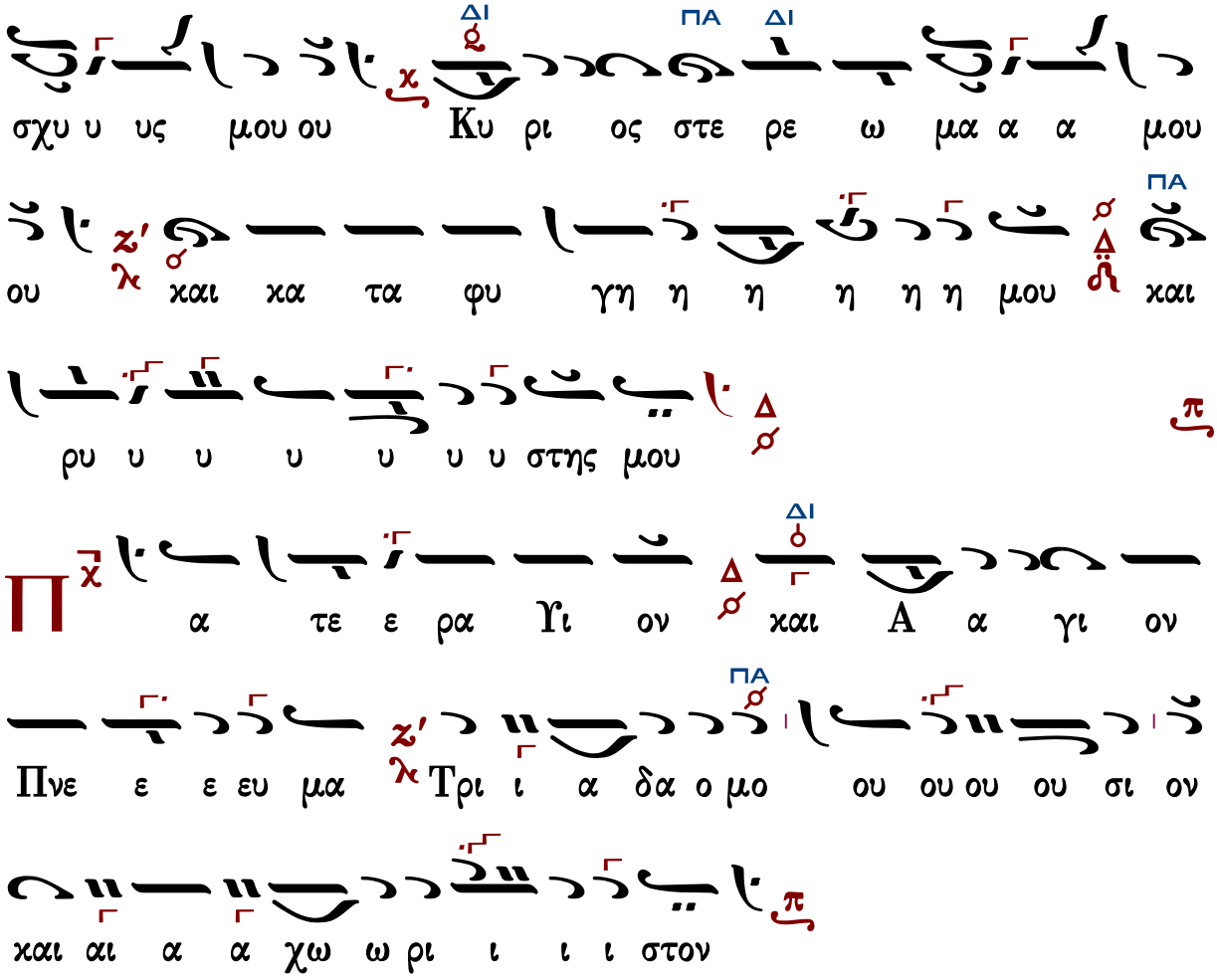

Τὰς θύρας, τὰς θύρας. Ἐν σοφίᾳ πρόσχωμεν.

Πιστεύω εἰς ἕνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων.

Καὶ εἰς ἕνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων.

Φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρί, δι᾽ οὗ τὰ πάντα ἐγένετο.

Τὸν δι᾽ ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα.

Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα.

Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ, κατὰ τὰς Γραφάς.

Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρός.

Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς· οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος.

Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ

σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν Προφητῶν.

Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν.

Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.

Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν.

Καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.

Στῶμεν καλῶς· στῶμεν μετὰ φόβου·

πρόσχωμεν τὴν ἁγίαν ἀναφοράν, ἐν εἰρήνῃ προσφέρειν.

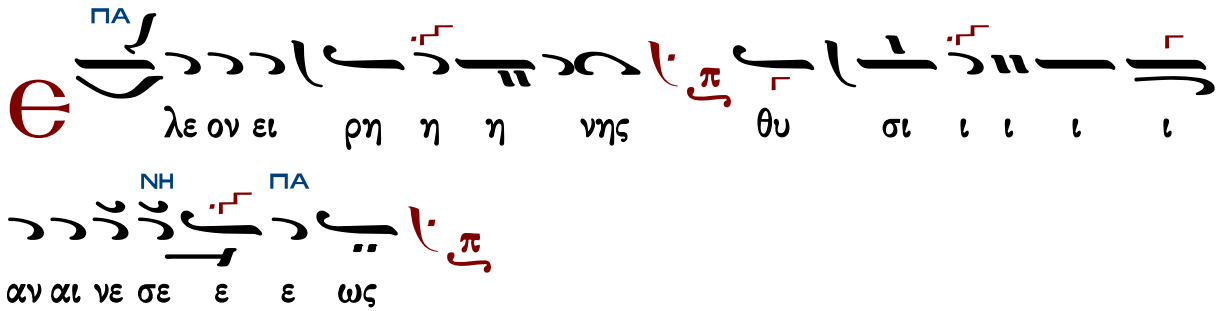

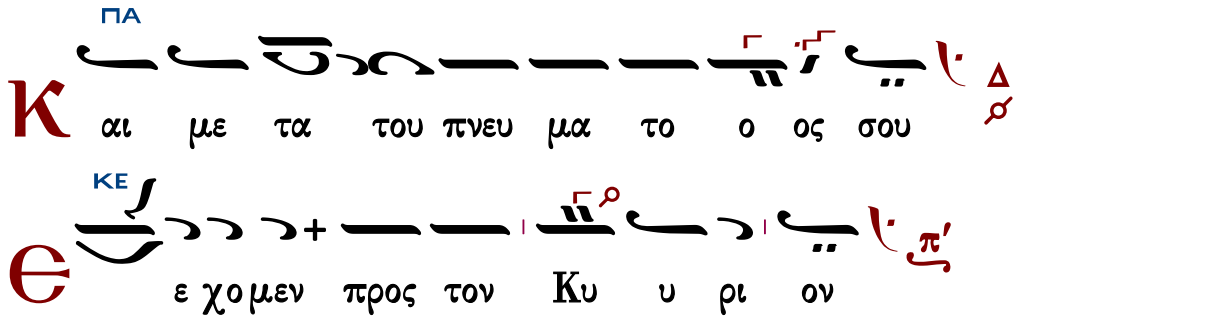

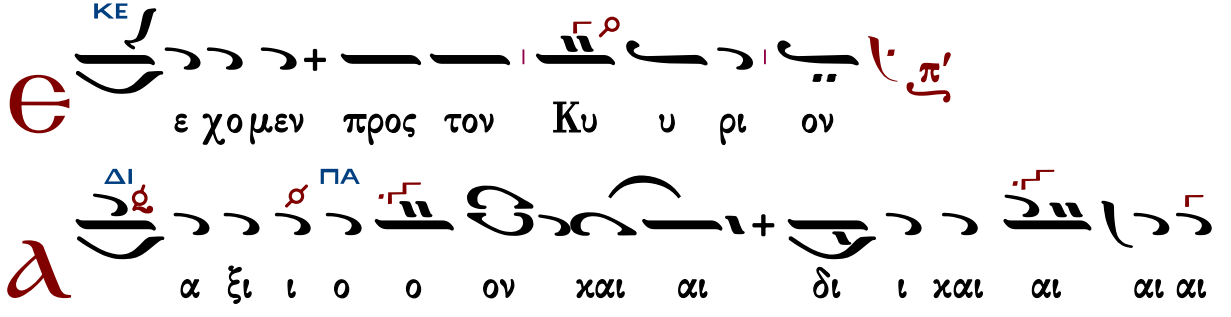

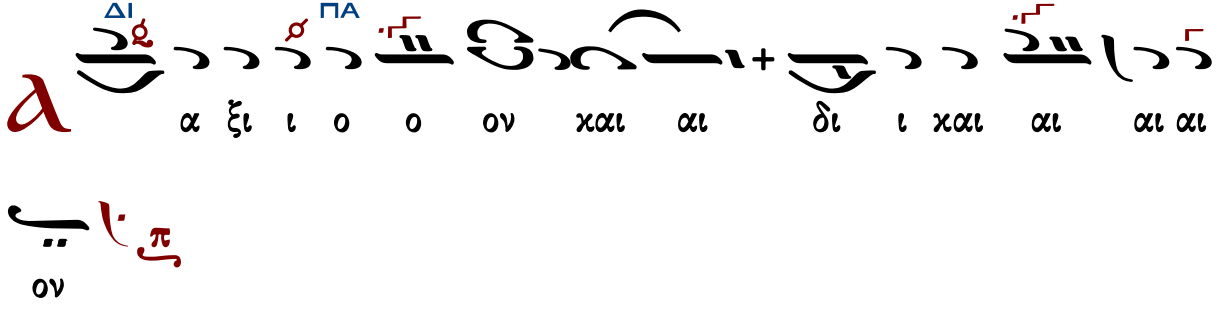

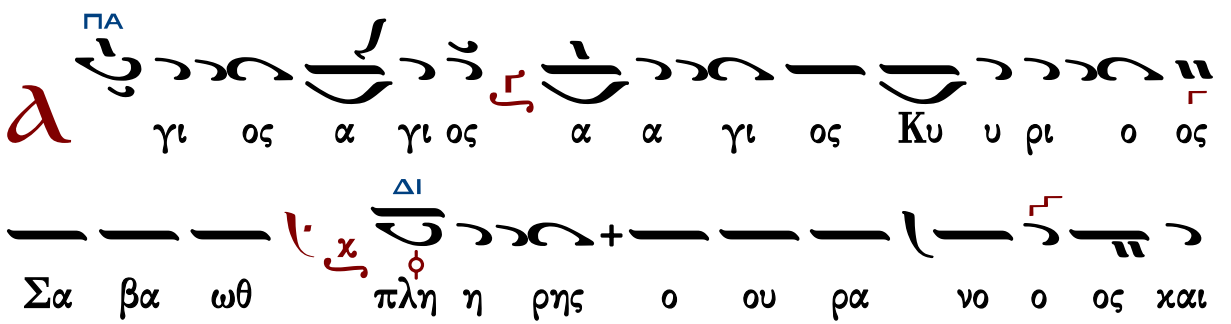

ΠΑ

η γη της δο ξη ης σου ω σαν να εν τοις υ ψι ι

ΣΙΓΑ

ι στοις ευ λο γη με νος ο ερ χο ο ο με νος

ΔΙ

εν ο νο μα τι Κυ ρι ι ι ι ου ω σαν

ΠΑ ΝΗ ΠΑ

να α α α εν τοις υ ψι ι ι στοις

ΠΑ

α α μη η η ην

ΠΑ ΝΗ ΠΑ

α α α α α α α α α α μη ην

ΠΑ ΝΗ ΠΑ

ε ε υ υ μνου ου ου ου ου ου ου ου ου μεν

σε ε ε ευ λο γου ου ου ου ου ου ου ου ου ου

ΔΙ

ου ου ου μεν σοι ευ χα ρι στου μεν Κυ υ υ

ΚΕ

υ υ υ ρι ι ι ι ε χαι δε ο ο ο ο

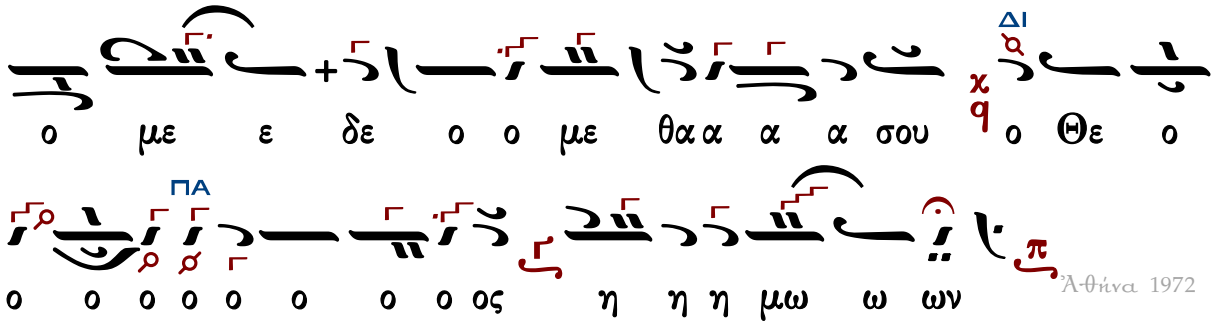

Ἀθήνα 1972

Ἐξαιρέτως τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας.

Ἦχος λ π Πα

Θρασυβούλου Στανίτσα
Θεία Λειτουργία
2014 σ.274*

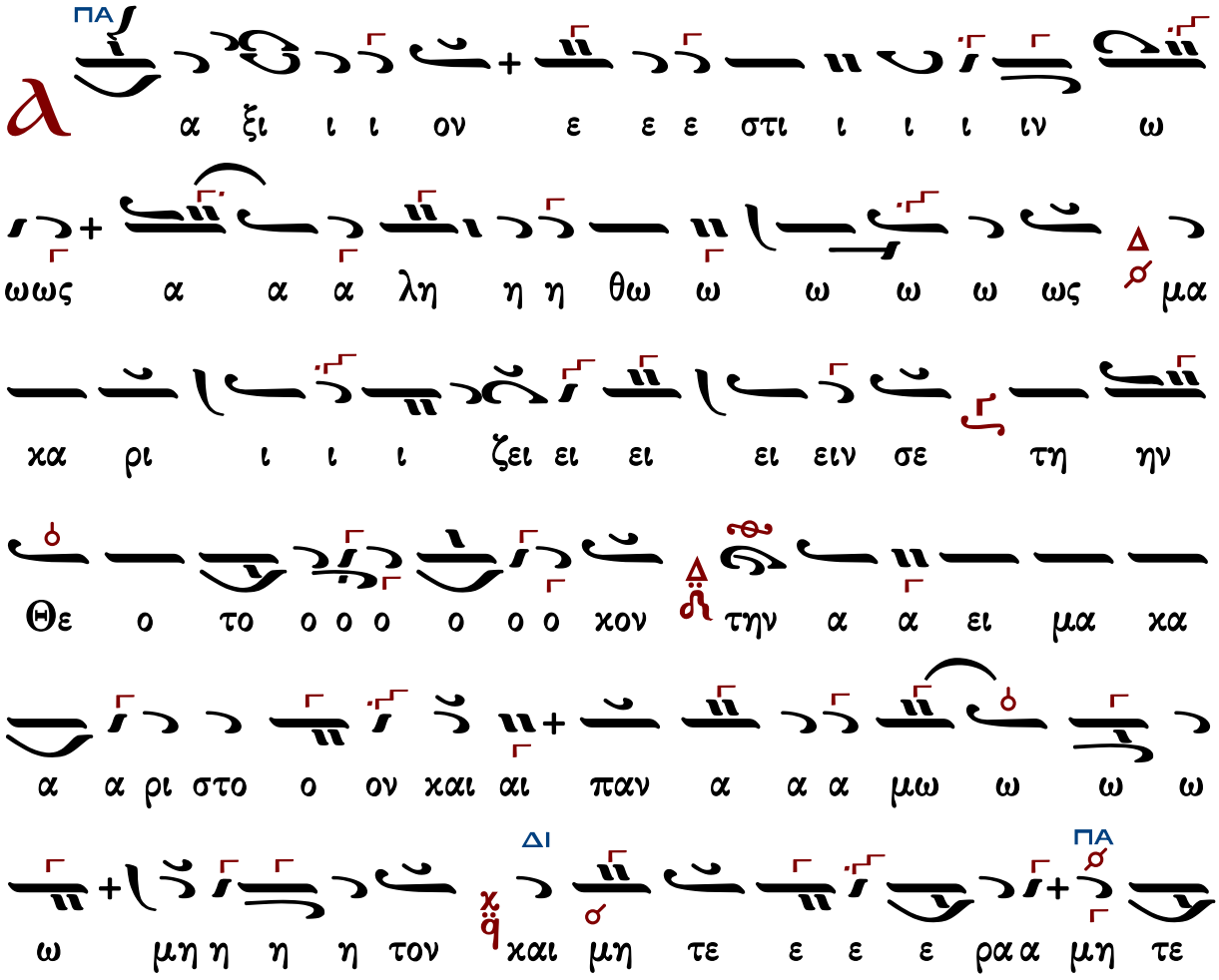

ρα του Θε ου ου ουου ου ου ου η η η η η μω ω

ΔΙ

ω ων την τι μι ω τε ε ε ε ε ε ε ραν τω

ΠΑ ΖΟ

ων Χε ρου ουου βι ι ι ι ι ιμ χαι εν δο

ΚΕ

ξο τε ε ε ε ε ε ε ραν α συγ χρι ι ι ι ι

ΠΑ ΝΗ

ι ι ι ι ι ι ι τως τω ω ω ων Σε ε ρα

ΠΑ ΔΙ ΓΑ

των Σε ρα α α α φι ι ι ιμ τη η ην α α

ΔΙ

δι ι α α φθο ο ο ο ο ρω ω ω ως Θε ε

ΚΕ ΠΑ

ε ο ο ον Λο ο ο ο ο ο ο ο γο ο ον

ΔΙ

τε ε ε χου ου ου ου ουου σαν την ο ο ο

ΠΑ

ον τως Θε ο το ο ο ο χον σε ε ε ε ε

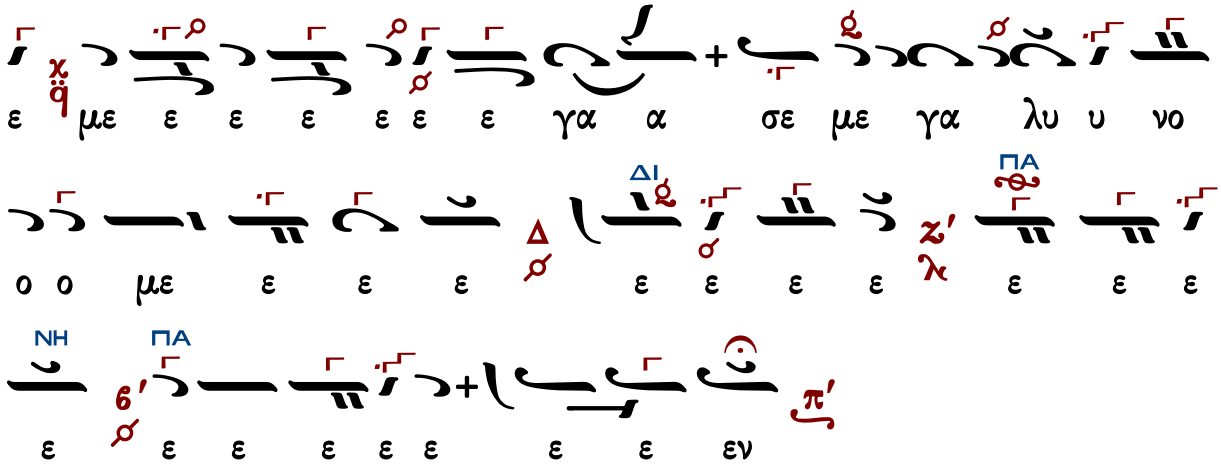

Θρασυβούλου Στανίτσα (ἕτερα)

Ἦχος λ πλ. Πα

Θρασυβούλου Στανίτσα
Θεία Λειτουργία
2014 σ.278#

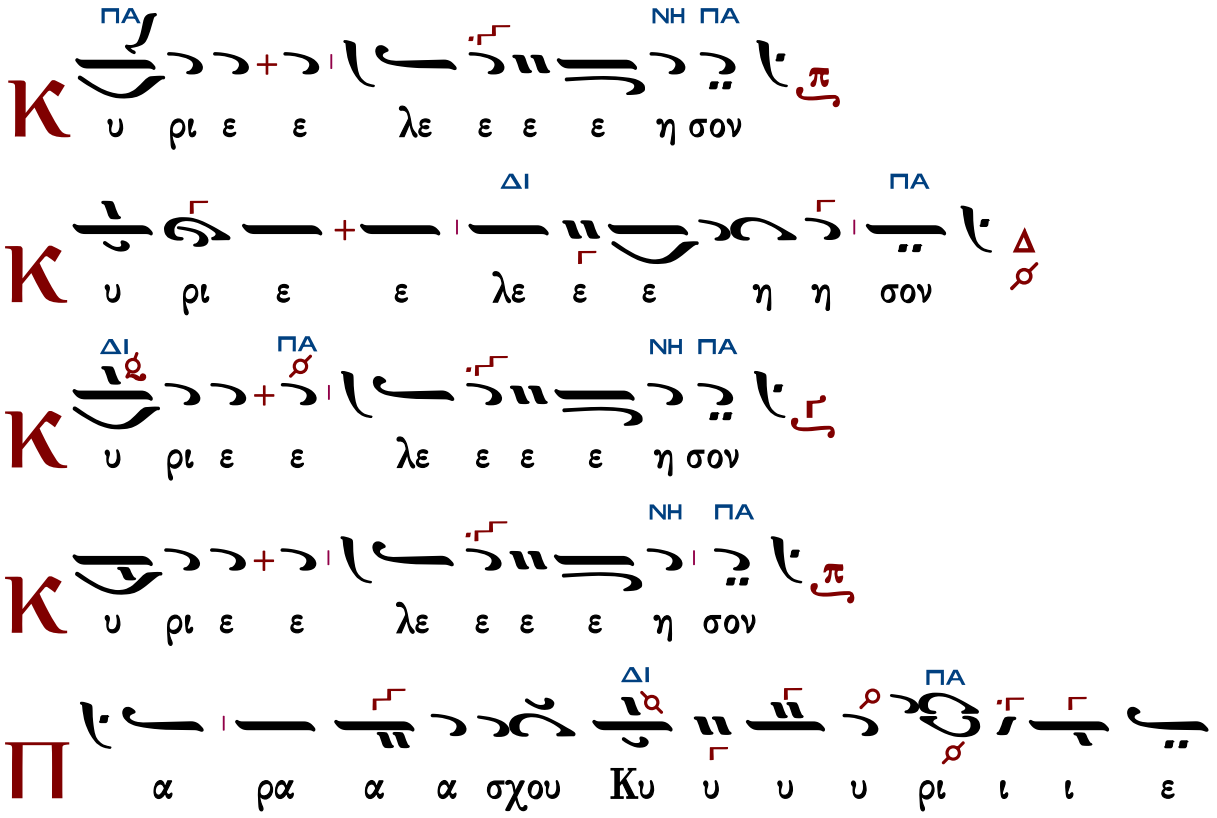

ΔΙ
ΠΑ
ΝΗ
ΠΑ
ΝΗ
ΠΑ
ΝΗ
ΠΑ
ΠΑ
ΔΙ
ΠΑ
Π α ρα α σχου ου Κυ υ υ ρι ι ε
Π α ρα α σχου ου Κυ υ υ υ ρι ε
Π α ρα α σχου ου Κυ υ υ υ ρι ε
C οι οι οι οι οι Κυ ρι ι ε
K αι τω πνε ευ μα α τι σου
α α α μη η ην
γα πη σω σε Κυ ρι ι ε ε ε ε η ι
σχυ υ υς μου ου Κυ ρι ος στε ρε ω μα α α
μου ου και κα τα φυ γη η η η μου και ρυ

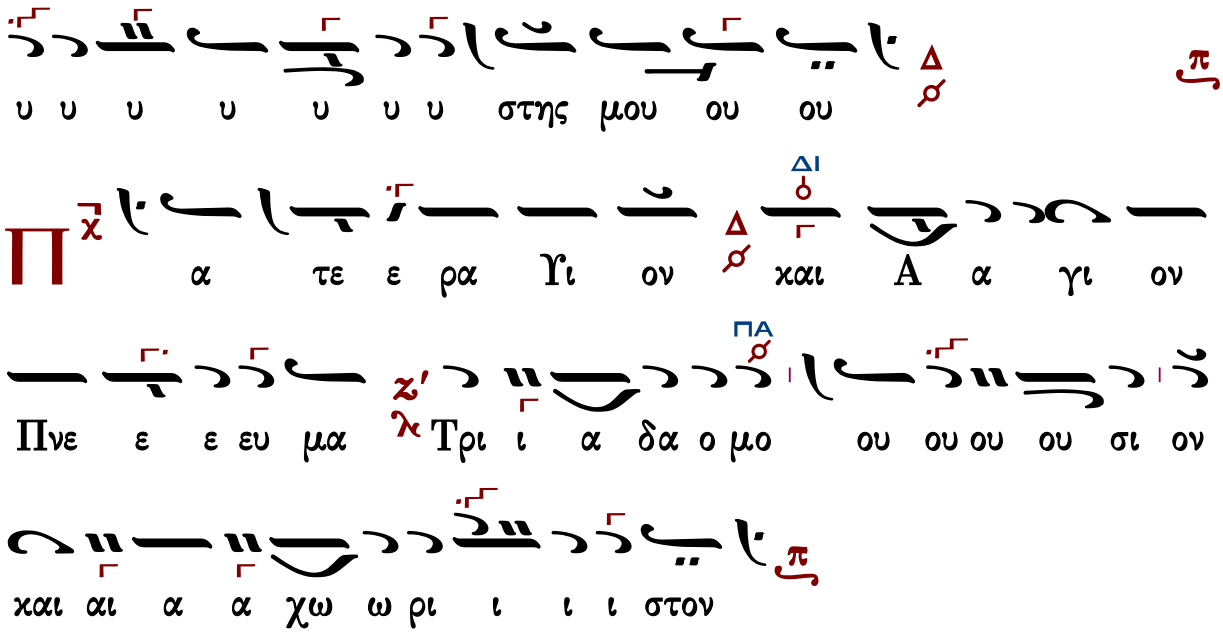

Τὰς θύρας, τὰς θύρας. Ἐν σοφίᾳ πρόσχωμεν.

Πιστεύω εἰς ἕνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων.

Καὶ εἰς ἕνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων.

Φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρί, δι᾽ οὗ τὰ πάντα ἐγένετο.

Τὸν δι᾽ ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα.

Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα.

Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ, κατὰ τὰς Γραφάς.

Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρός.

Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς· οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος.

Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν Προφητῶν.

Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν.

Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.

Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν.

Καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.

Στῶμεν καλῶς· στῶμεν μετὰ φόβου·

πρόσχωμεν τὴν ἁγίαν ἀναφοράν, ἐν εἰρήνῃ προσφέρειν.

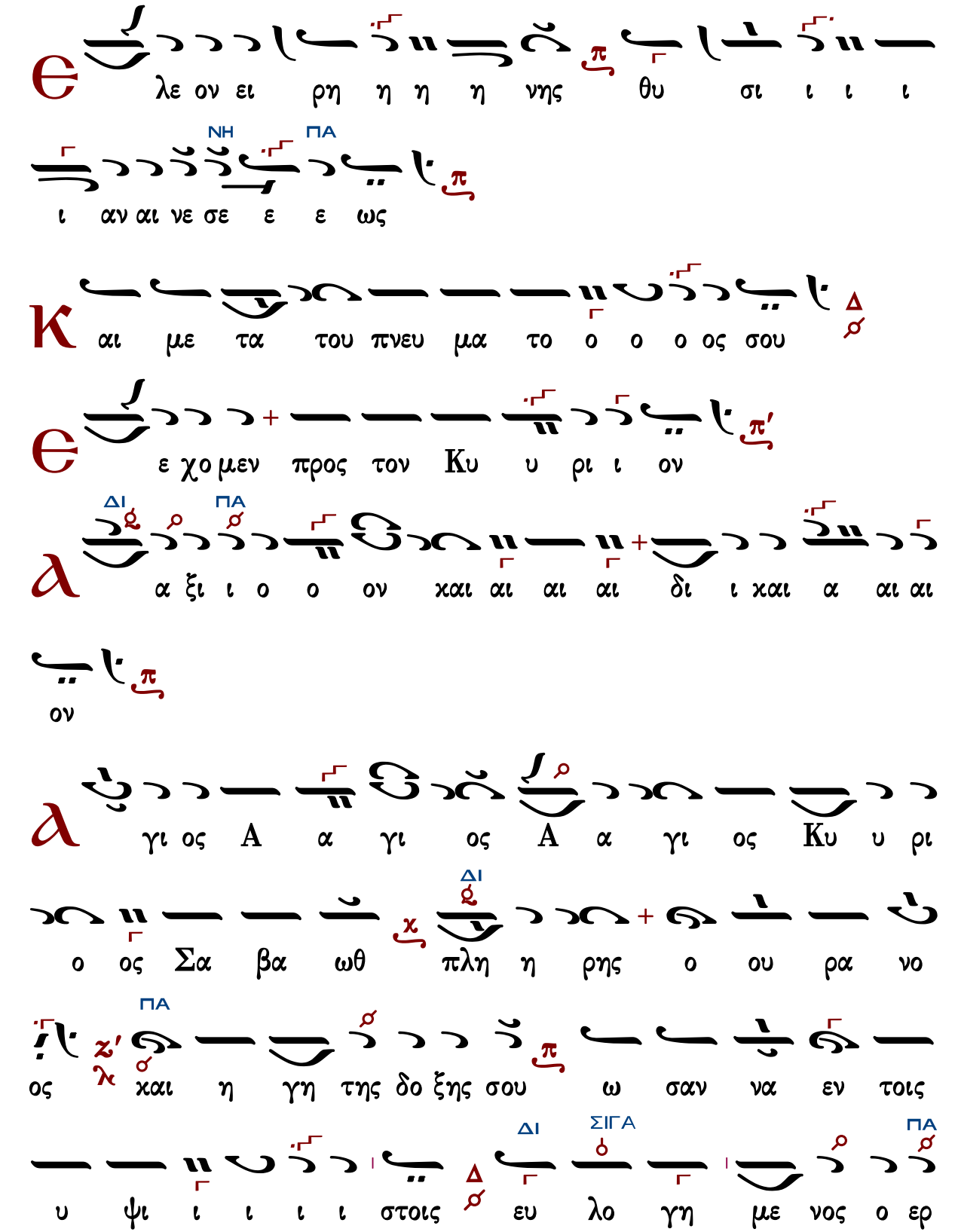

ΔΙ
χο ο ο ο με νος εν ο νο μα τι Κυ ρι ι ι
ΠΑ
ι ου ω σαν να α α α α εν τοις υ ψι ι ι ι
στοις
α α μη η η ην
α α α α α α α α α α μη ην
ε υ υ μνου ου ου ου ου ου μεν σε ευ λο
γου ου ου ου ου μεν σοι ευ χα ρι στου ου ου ου
ΖΟ
ΔΙ
με εν Κυ υ υ ρι ι ι ε ε χαι δε ο ο
ΚΕ
ΔΙ
ο ο με δε ο ο με θα α α α σου ο Θε ε
ΠΑ
ο ο ο ο ο Θε ο ο ος η η μων

Ἦχος λ π Πα

Θρασυβούλου Στανίτσα
Θεία Λειτουργία
2014 σ.283*

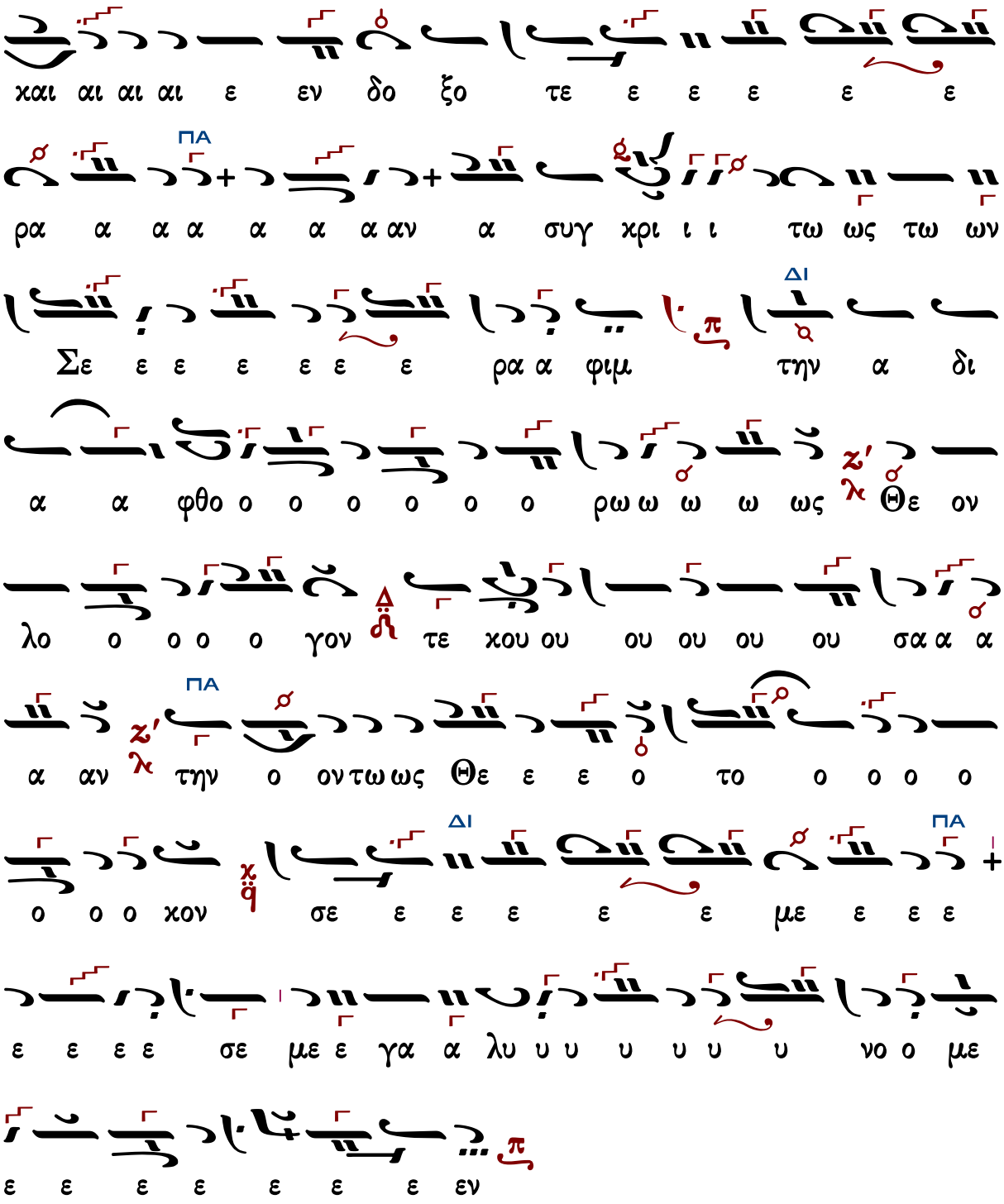

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Ἐν πρώτοις, μνήσθητι — Λουκᾶς Λουκᾶ

Γεωργίου Καρακάση

Ἦχος λ̅ π̅ ⸏ Πα

Γεωργίου Καρακάση
Θεία Λειτουργία
1988 σ.159*

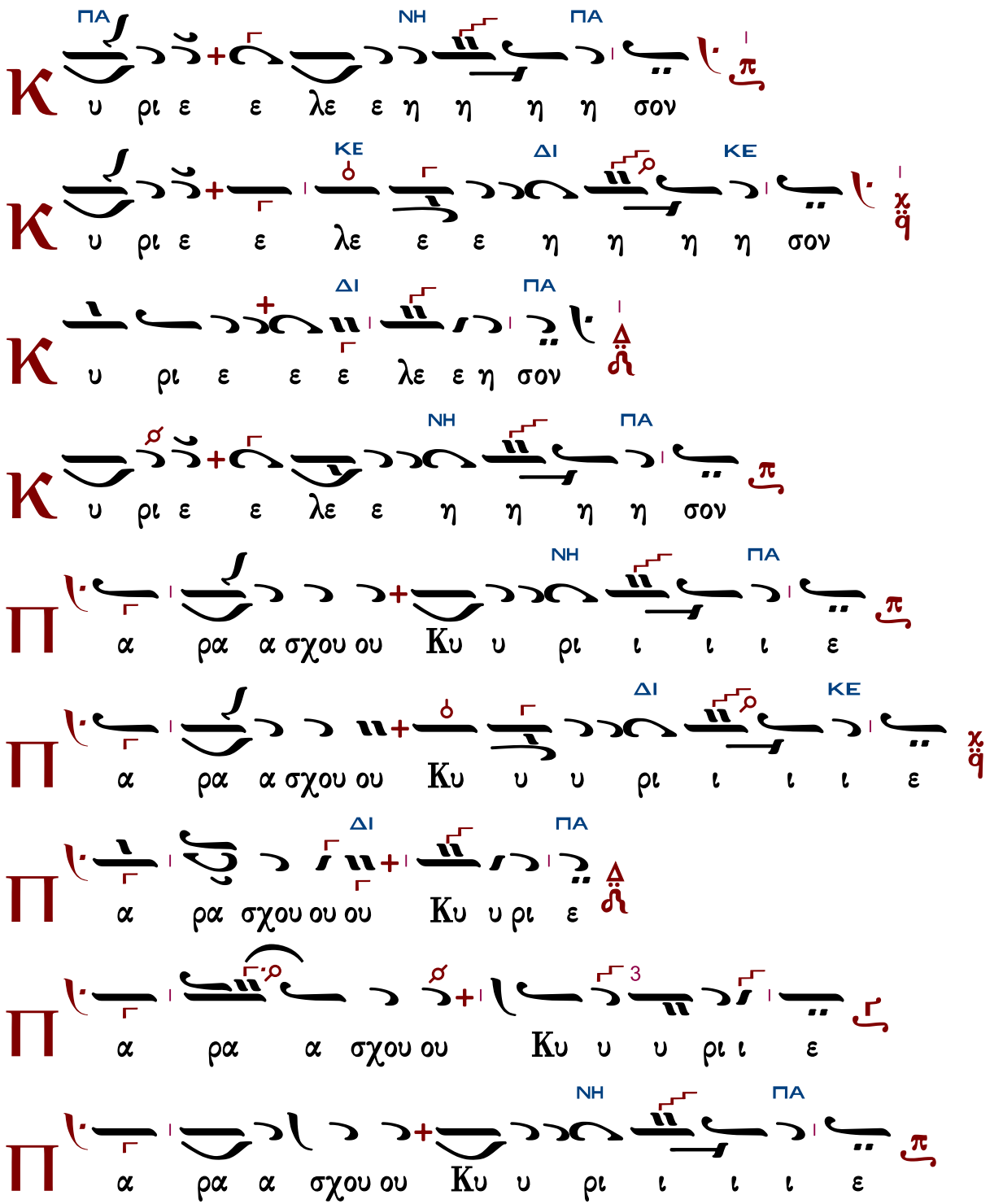

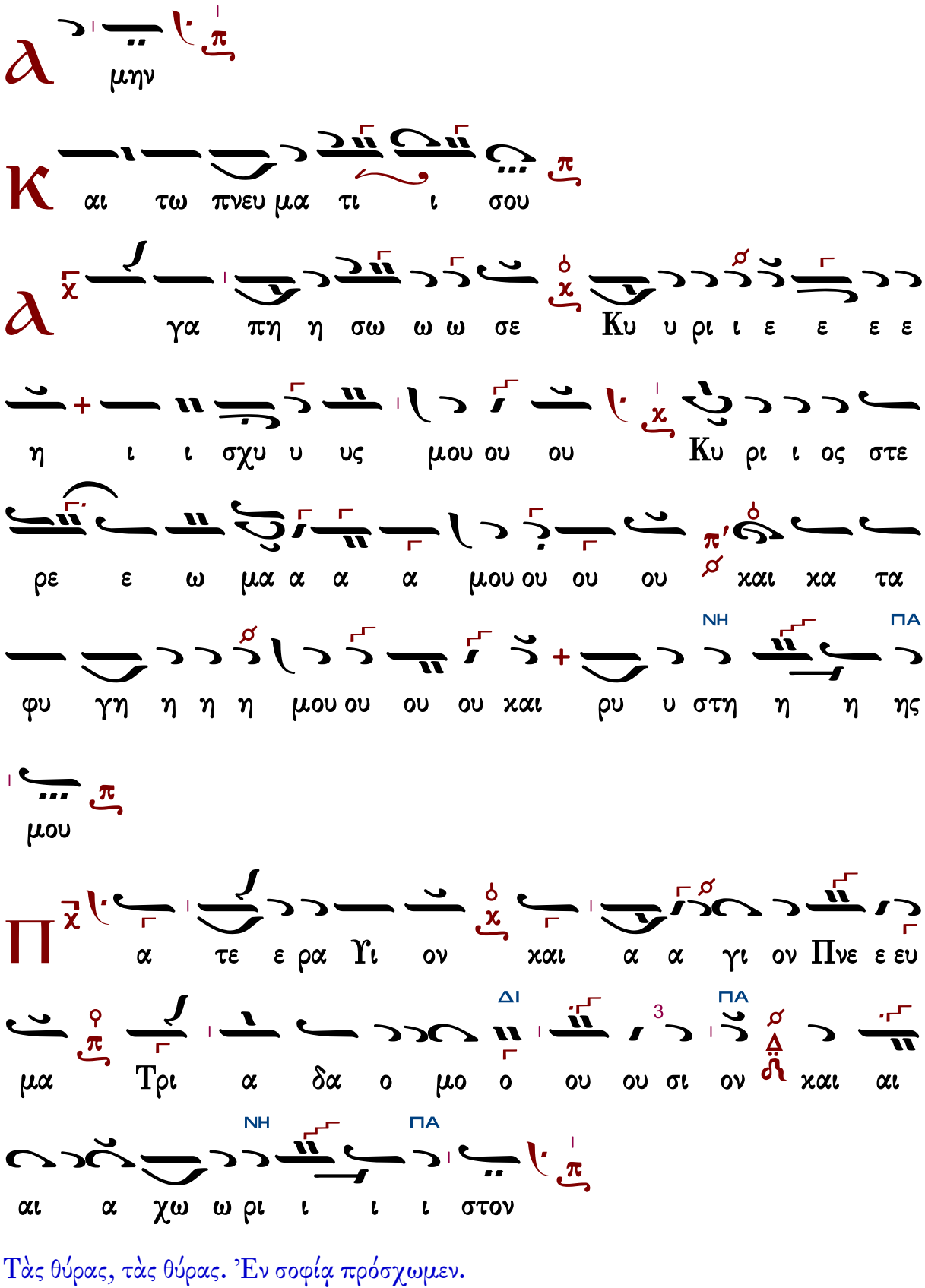

Τὰς θύρας, τὰς θύρας. Ἐν σοφίᾳ πρόσχωμεν.

Πιστεύω εἰς ἕνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων.

Καὶ εἰς ἕνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων.

Φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρί, δι᾽ οὗ τὰ πάντα ἐγένετο.

Τὸν δι᾽ ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα.

Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα.

Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ, κατὰ τὰς Γραφάς.

Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρός.

Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς· οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος.

Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν Προφητῶν.

Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν.

Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.

Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν.

Καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.

Στῶμεν καλῶς· στῶμεν μετὰ φόβου·

πρόσχωμεν τὴν ἁγίαν ἀναφοράν, ἐν εἰρήνῃ προσφέρειν.

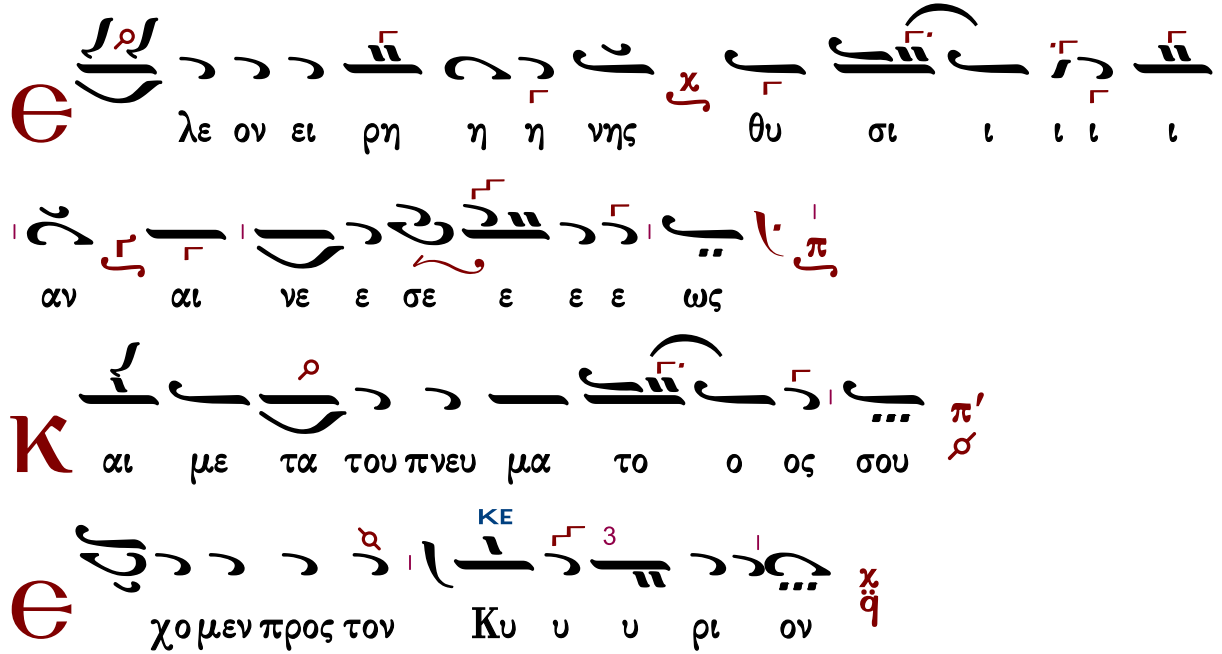

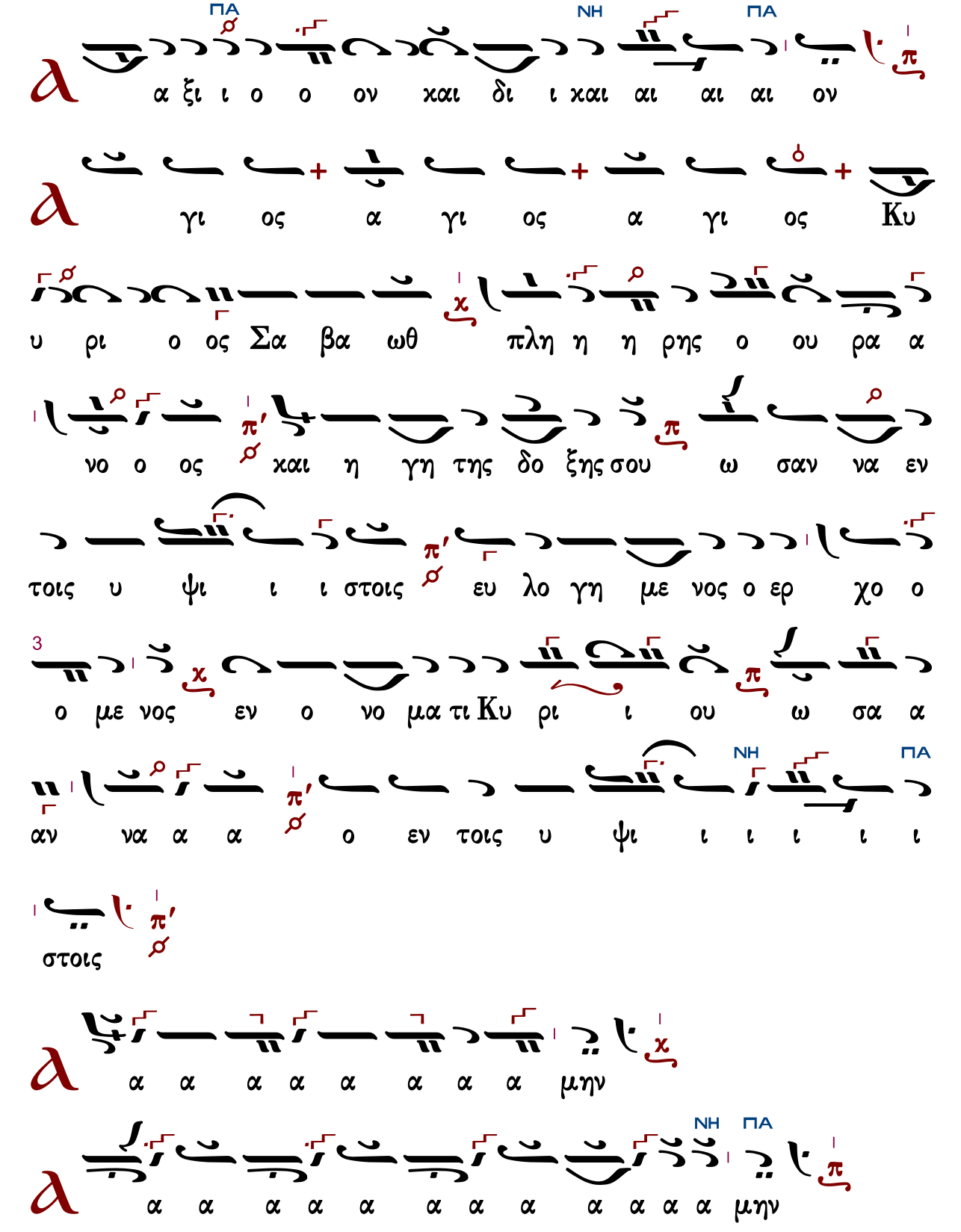
ΠΑ ΝΗ ΠΑ
α ξι ι ο ο ον χαι δι ι χαι αι αι αι ον
γι ος α γι ος α γι ος Κυ
υ ρι ο ος Σα βα ωθ πλη η η ρης ο ου ρα α
νο ο ος χαι η γη της δο ξης σου ω σαν να εν
τοις υ ψι ι ι στοις ευ λο γη με νος ο ερ χο ο
3
ο με νος εν ο νο μα τι Κυ ρι ι ου ω σα α
ΝΗ ΠΑ
αν να α α ο εν τοις υ ψι ι ι ι ι ι
στοις
α α α α α α α α μην
ΝΗ ΠΑ
α α α α α α α α α α α α μην

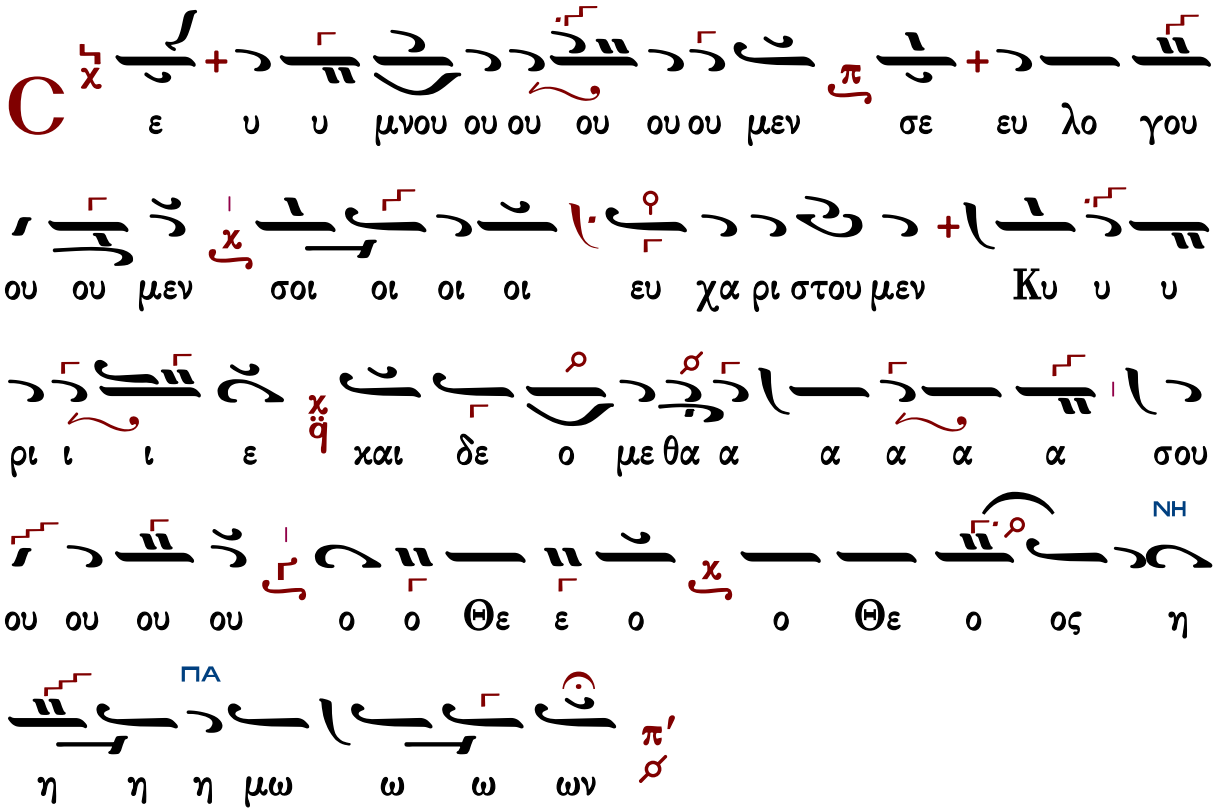

Ἐξαιρέτως τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας.

Ἦχος λ π ΠΑ

Γεωργίου Καρακάση
Θεία Λειτουργία
1988 σ.165*

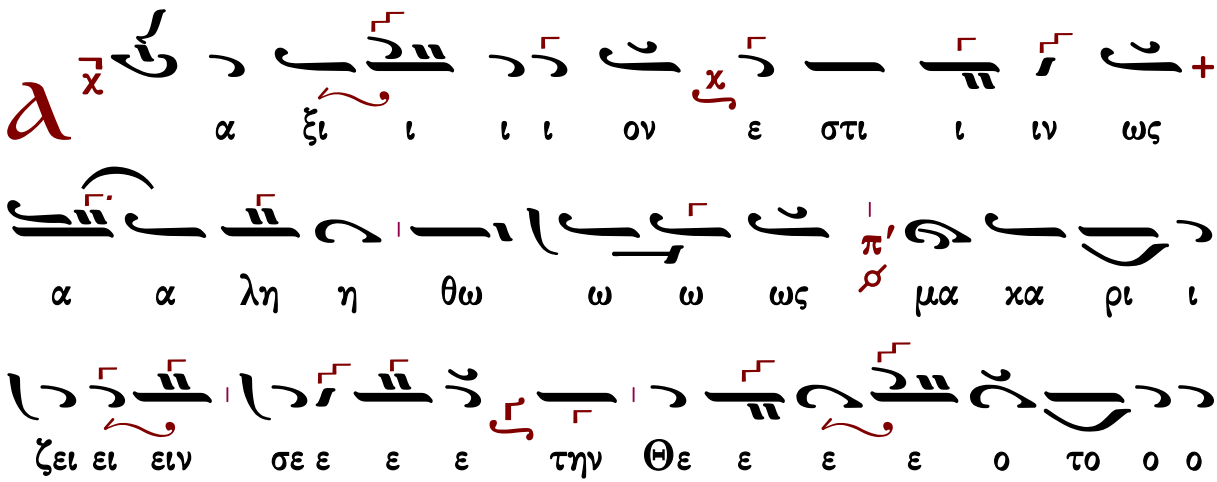

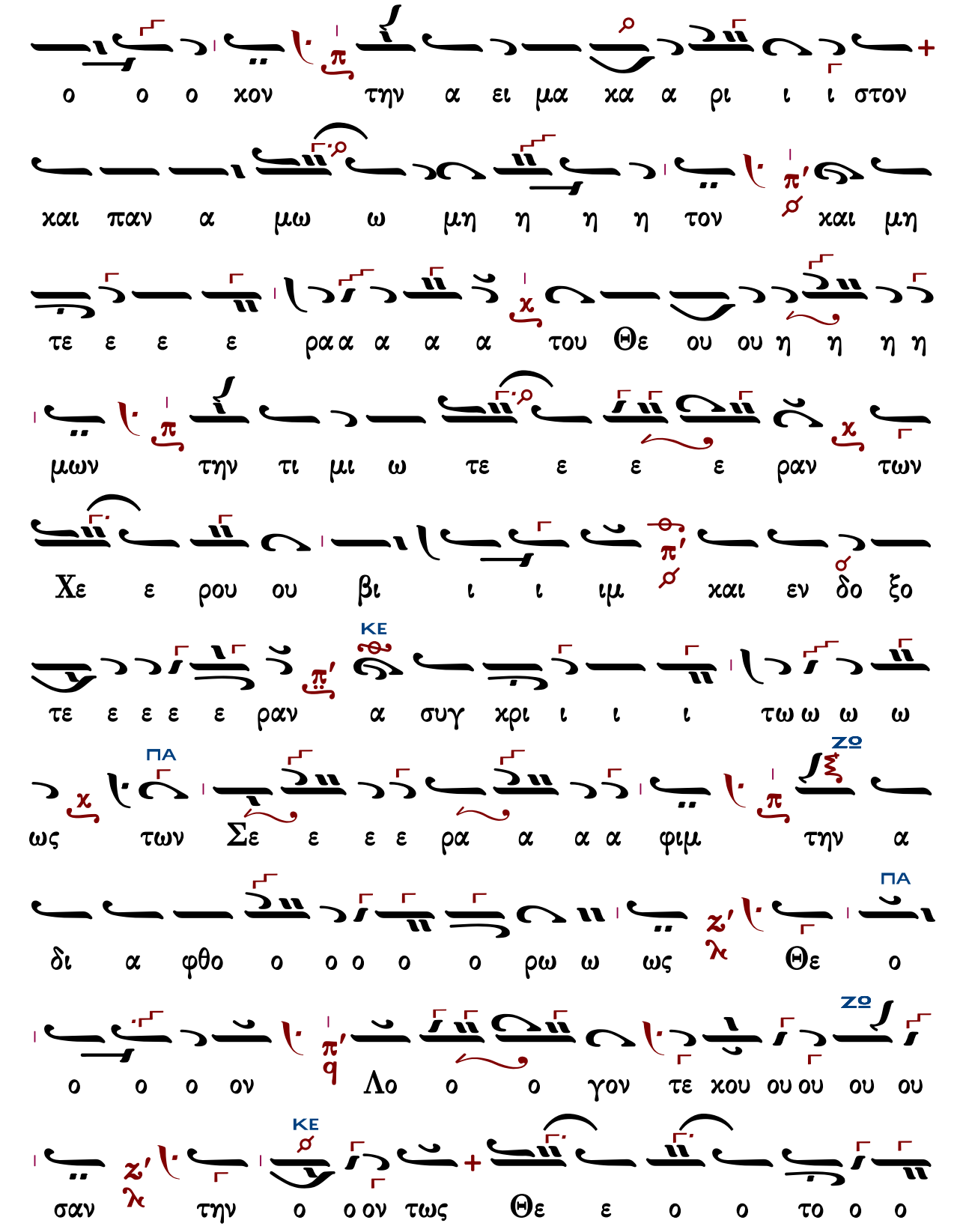
ο ο ο χον την α ει μα χα α ρι ι ι στον
χαι παν α μω ω μη η η η τον χαι μη
τε ε ε ε ρα α α α α του Θε ου ου η η η η
μων την τι μι ω τε ε ε ε ραν των
Χε ε ρου ου βι ι ι ιμ χαι εν δο ξο
ΚΕ
τε ε ε ε ε ραν α συγ χρι ι ι ι τω ω ω ω
ΖΟ
ΠΑ
ως των Σε ε ε ε ρα α α α φιμ την α
ΠΑ
δι α φθο ο ο ο ο ο ρω ω ως Θε ο
ΖΟ
ο ο ο ον Λο ο ο γον τε χου ου ου ου ου ου
ΚΕ
σαν την ο ο ον τως Θε ε ο ο το ο ο

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Ἐν πρώτοις, μνήσθητι — Λουκᾶς Λουκᾶ

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Ἦχος λ ⸏ Πα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Τριώδιον Α
2003 σ.349#

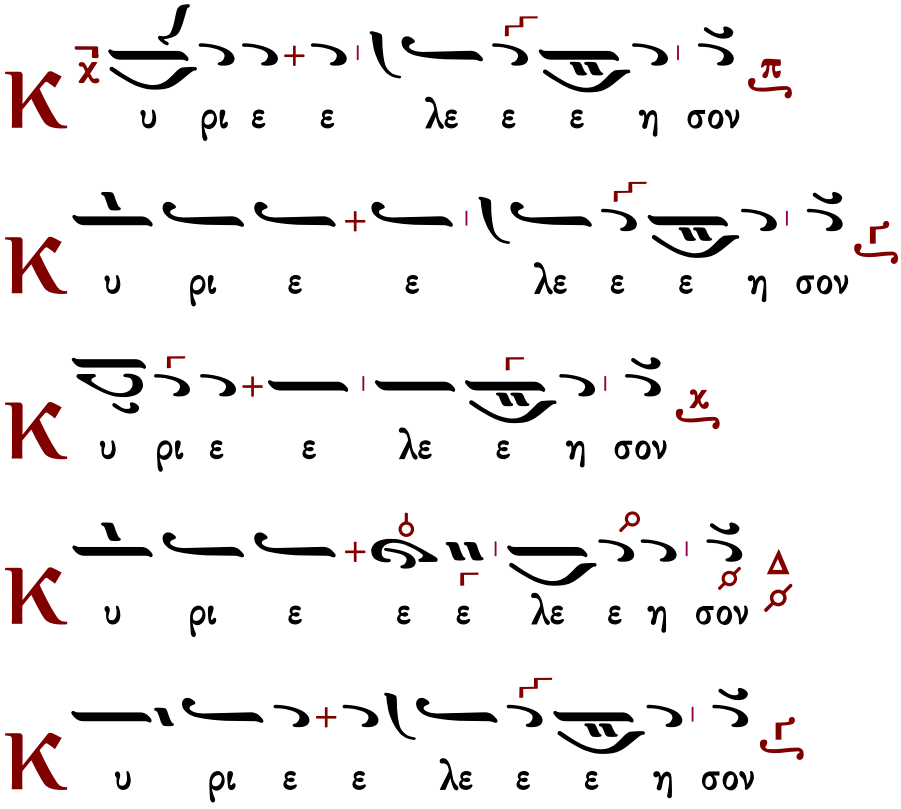

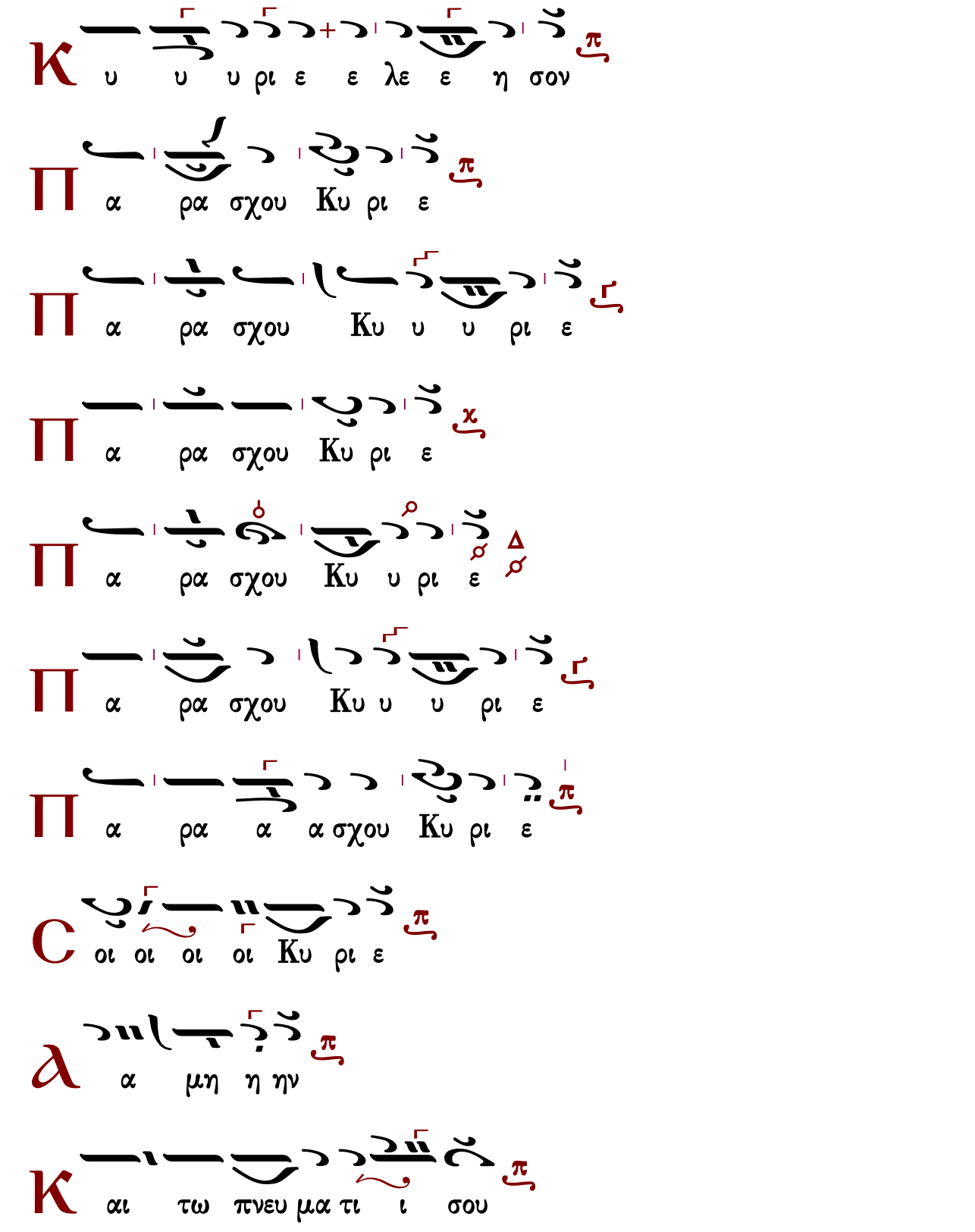
Κ υ υ υ ρι ε ε λε ε η σον π
Π α ρα σχου Κυ ρι ε π
Π α ρα σχου Κυ υ υ ρι ε π
Π α ρα σχου Κυ ρι ε κ
Π α ρα σχου Κυ υ ρι ε Δ
Π α ρα σχου Κυ υ υ ρι ε π
Π α ρα α α σχου Κυ ρι ε π
C οι οι οι οι Κυ ρι ε π
α α μη η ην π
Κ αι τω πνευ μα τι ι σου π

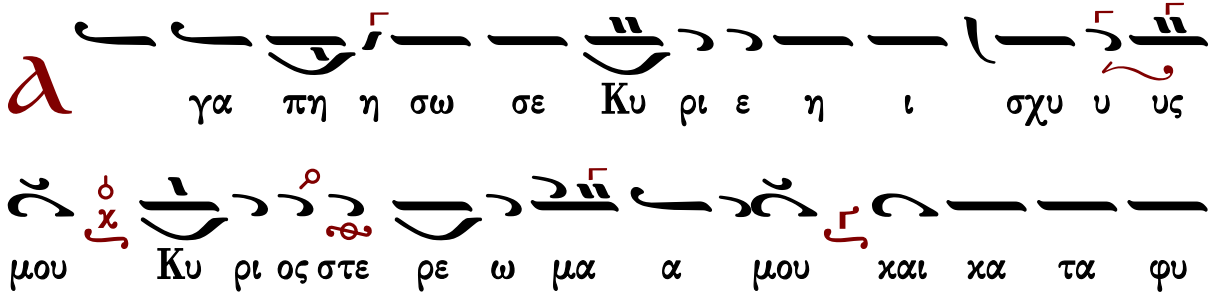

☜ ἐκ χειρογράφου 24.10.2002*

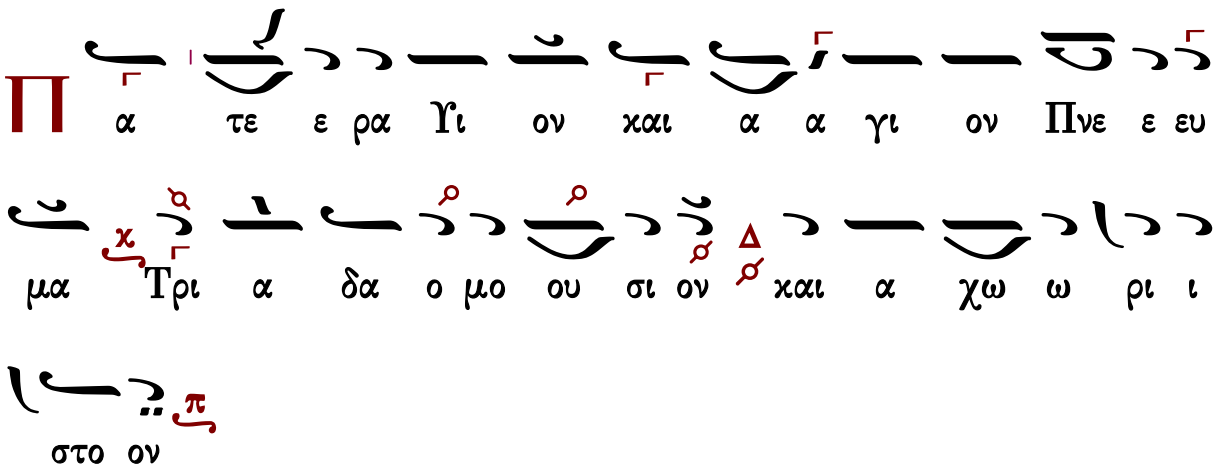

Τὰς θύρας, τὰς θύρας. Ἐν σοφίᾳ πρόσχωμεν.

Πιστεύω εἰς ἕνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων.

Καὶ εἰς ἕνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων.

Φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρί, δι᾽ οὗ τὰ πάντα ἐγένετο.

Τὸν δι᾽ ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα.

Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα.

Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ, κατὰ τὰς Γραφάς.

Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρός.

Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς· οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος.

Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ

σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν Προφητῶν.

Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν.

Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.

Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν.

Καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.

Στῶμεν καλῶς· στῶμεν μετὰ φόβου·

πρόσχωμεν τὴν ἁγίαν ἀναφοράν, ἐν εἰρήνῃ προσφέρειν.

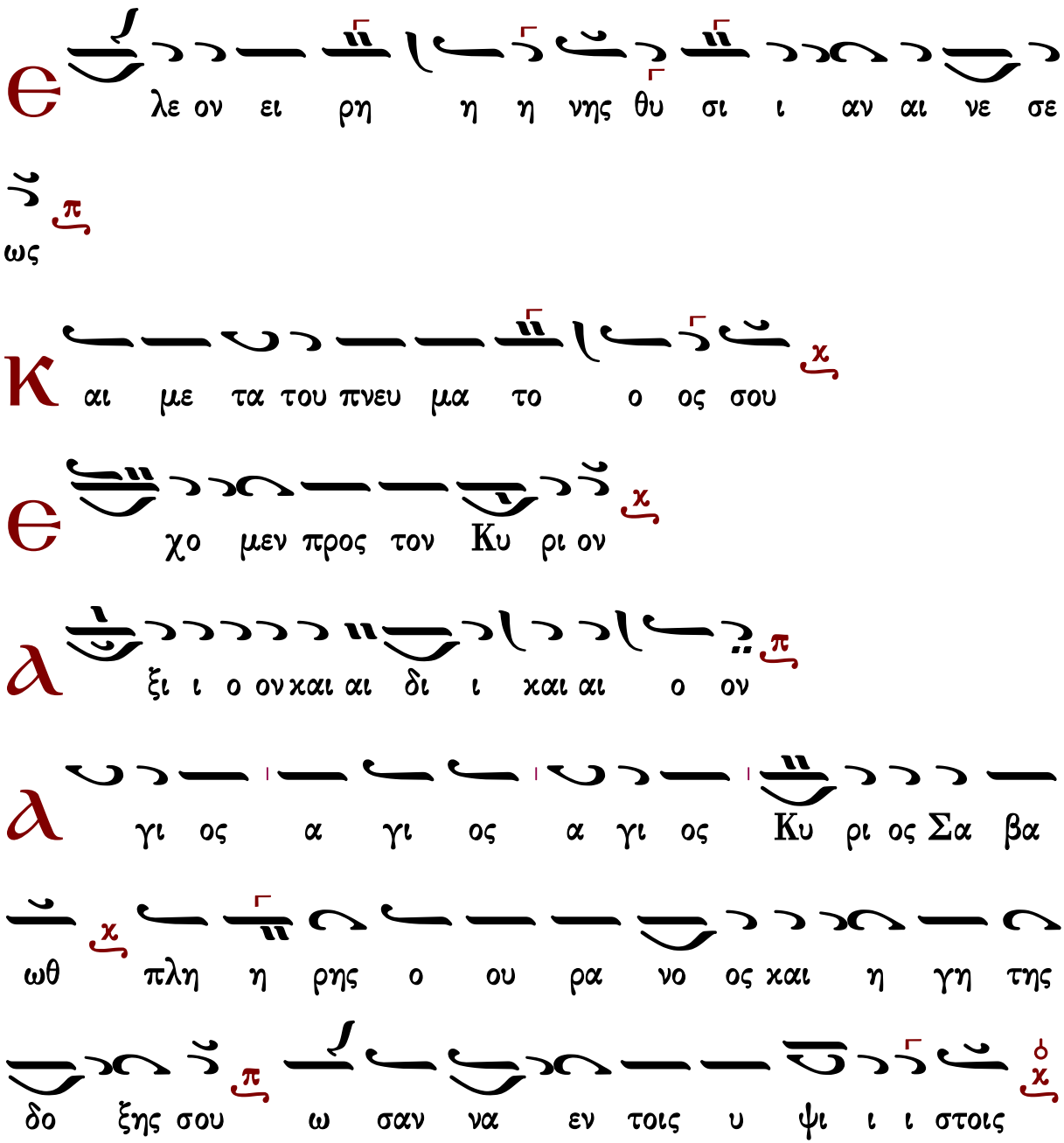

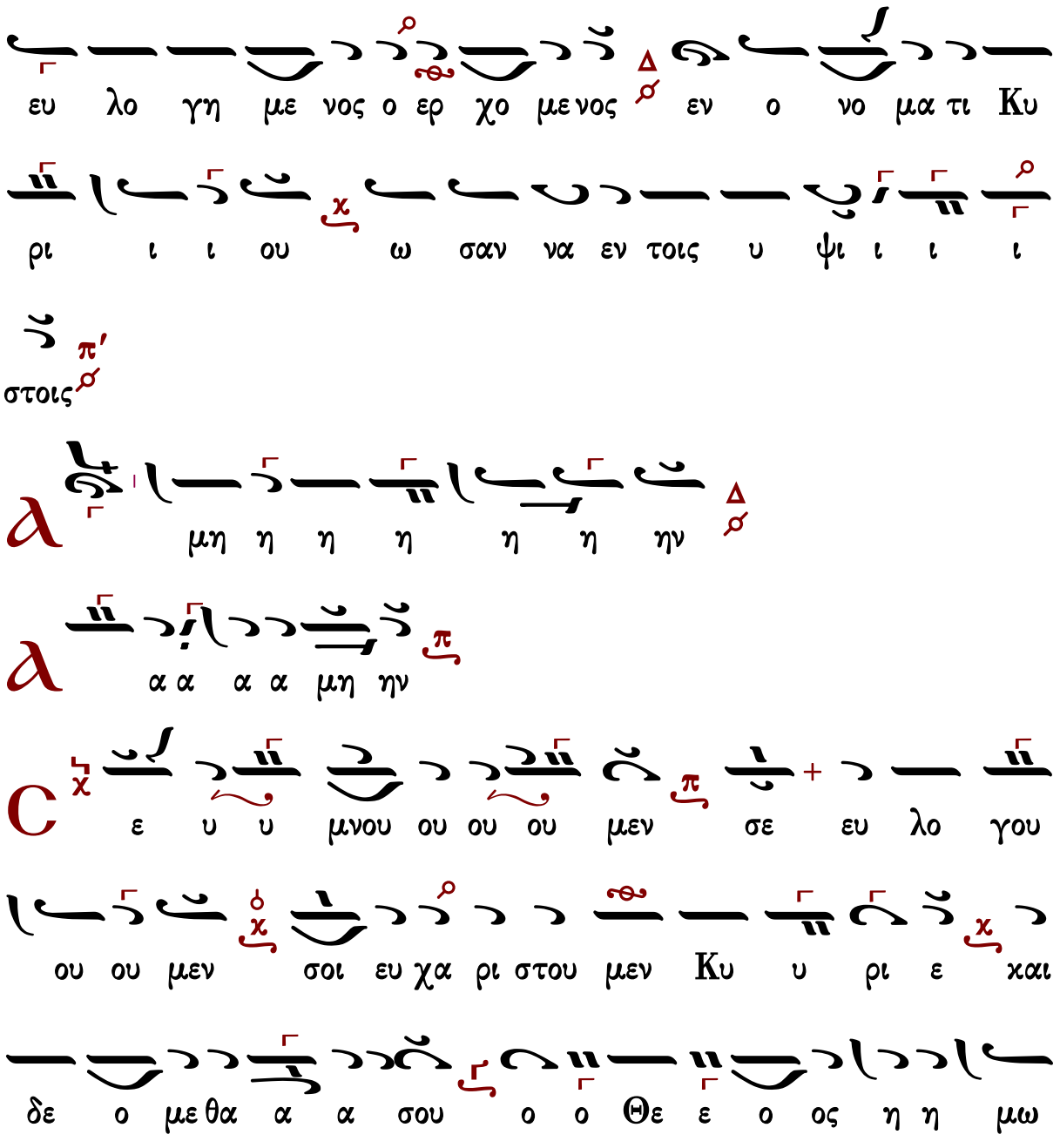

Ἐξαιρέτως τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας.

α

ξι ον ε στιν ω ως α λη η θως μα κα ρι ι

ζει ειν σε την Θε ε ο ο το ο ο κο ον την α ει

μα κα ρι ι στον και παν α μω ω μη η η

τον και μη τε ε ρα α του Θε ε ου ου η η μω ων

την τι ι μι ω τε ε ραν τω ων Χε ρου ου βι ιμ και

εν δο ξο τε ε ρα αν α συγ χρι ι ι ι ι τω ως τω ων

Σε ρα α φι ιμ την α δι α φθο ο ο ο ρως

Θε ο ο ο ον Λο ο ο ο ο γο ον τε ε κου ου ου

σα αν την ον τως Θε ο το ο ο ο κον σε ε

με γα λυ νο με ε ε ε ε ε ε ε ε ε

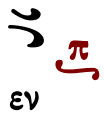

Ἐλευθερίου Γεωργιάδη

Ἦχος λ/π ⸏ Πα

Ἐλευθερίου Π. Γεωργιάδη
Τρίτομος Ἀνθολογία τ.Γ'
Θεία Λειτουργία σ.341*

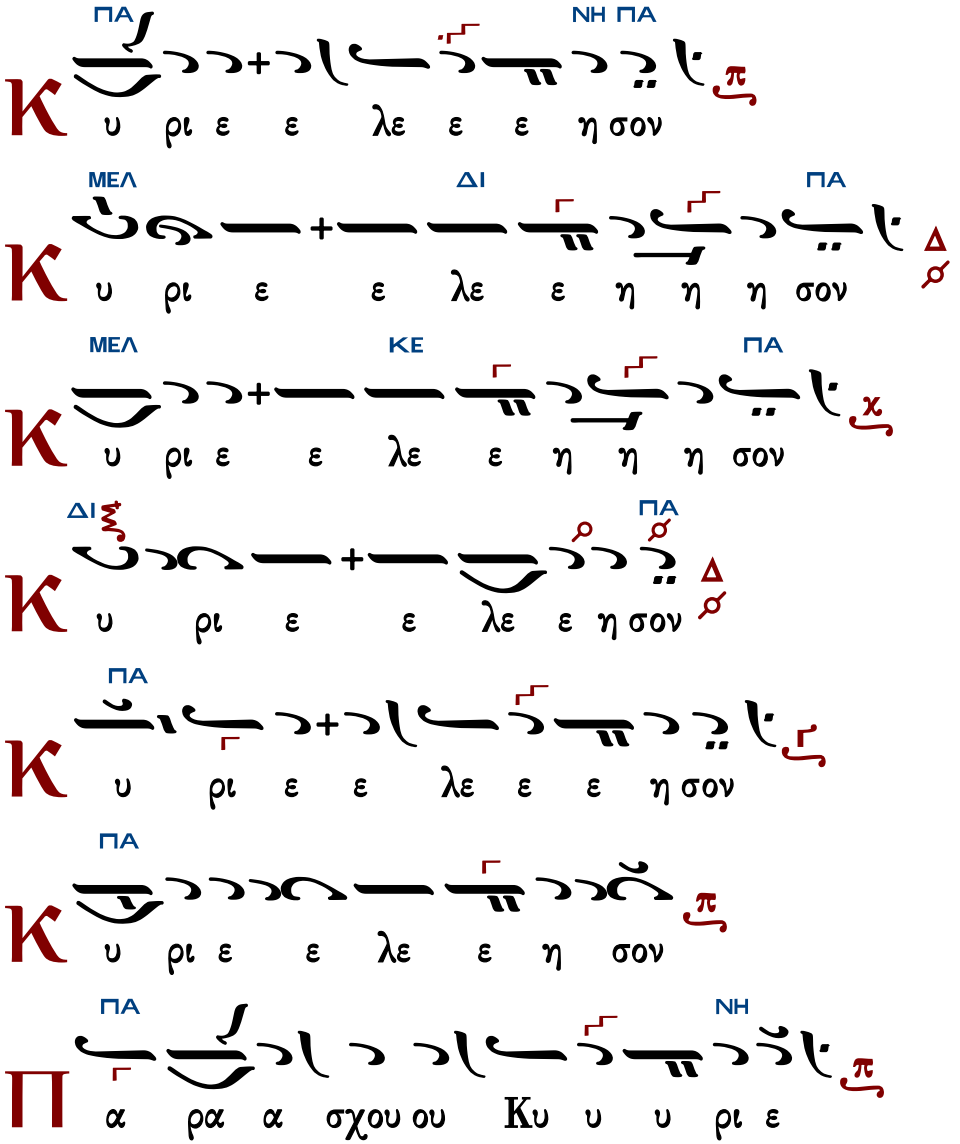

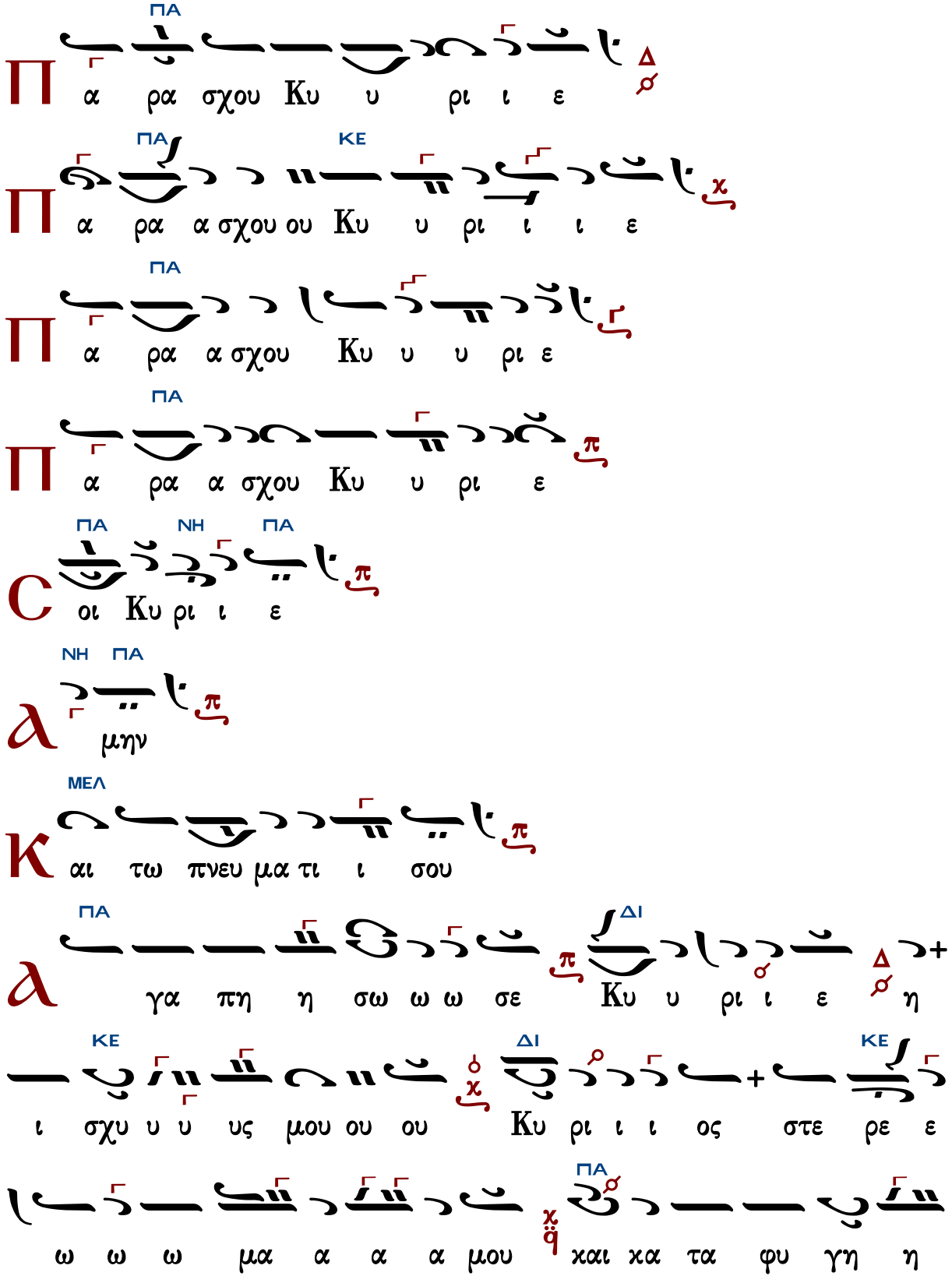
Π
ΠΑ
α ρα σχου Κυ υ ρι ι ε
Π
ΠΑ ΚΕ
α ρα α σχου ου Κυ υ ρι ι ι ε
Π
ΠΑ
α ρα α σχου Κυ υ υ ρι ε
Π
ΠΑ
α ρα α σχου Κυ υ ρι ε
C
ΠΑ ΝΗ ΠΑ
οι Κυ ρι ι ε
ⲁ
ΝΗ ΠΑ
μην
Κ
ΜΕΛ
αι τω πνευ μα τι ι σου
ⲁ
ΠΑ ΔΙ
γα πη η σω ω ω σε Κυ υ ρι ι ε η
ΚΕ ΔΙ ΚΕ
ι σχυ υ υ υς μου ου ου Κυ ρι ι ι ος στε ρε ε
ΠΑ
ω ω ω μα α α α μου και κα τα φυ γη η

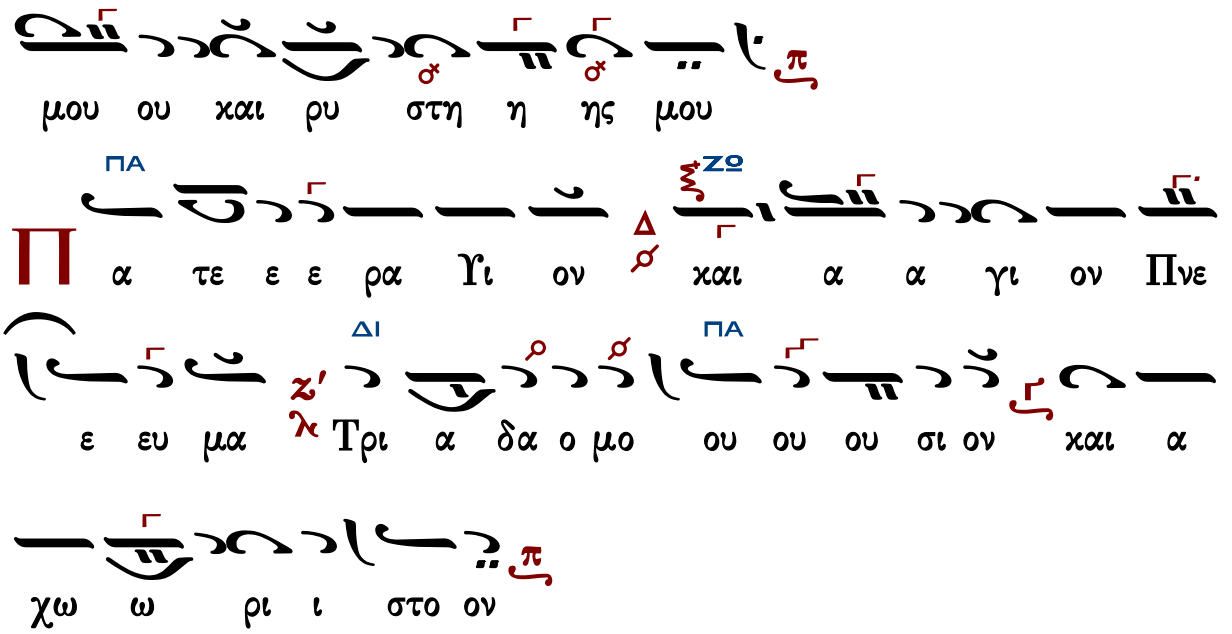

Τὰς θύρας, τὰς θύρας. Ἐν σοφίᾳ πρόσχωμεν.

Πιστεύω εἰς ἕνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων.

Καὶ εἰς ἕνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων.

Φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρί, δι᾽ οὗ τὰ πάντα ἐγένετο.

Τὸν δι᾽ ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα.

Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα.

Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ, κατὰ τὰς Γραφάς.

Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρός.

Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς· οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος.

Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν Προφητῶν.

Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν.

Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.

Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν.

Καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.

Στῶμεν καλῶς· στῶμεν μετὰ φόβου·

πρόσχωμεν τὴν ἁγίαν ἀναφοράν, ἐν εἰρήνῃ προσφέρειν.

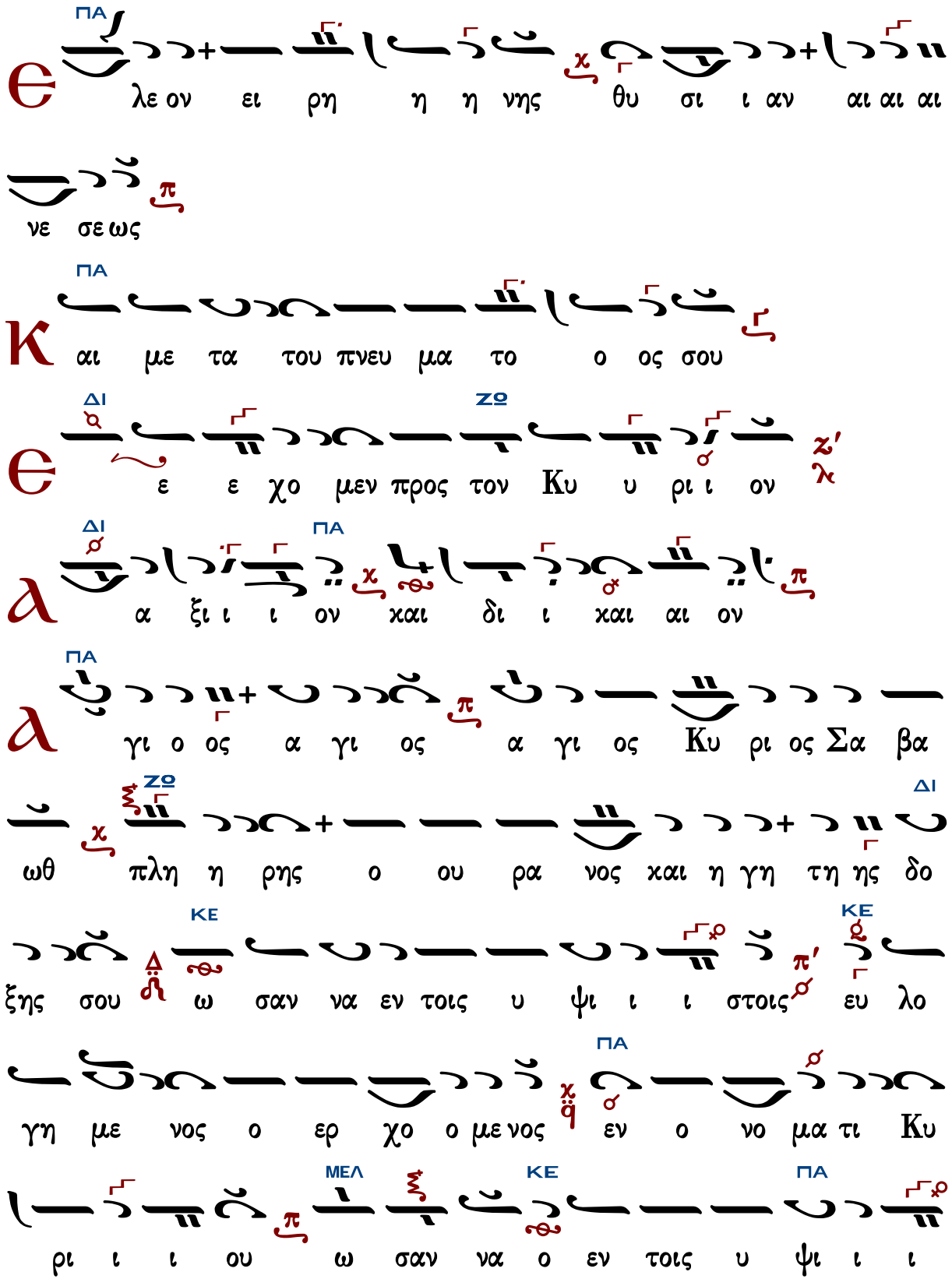

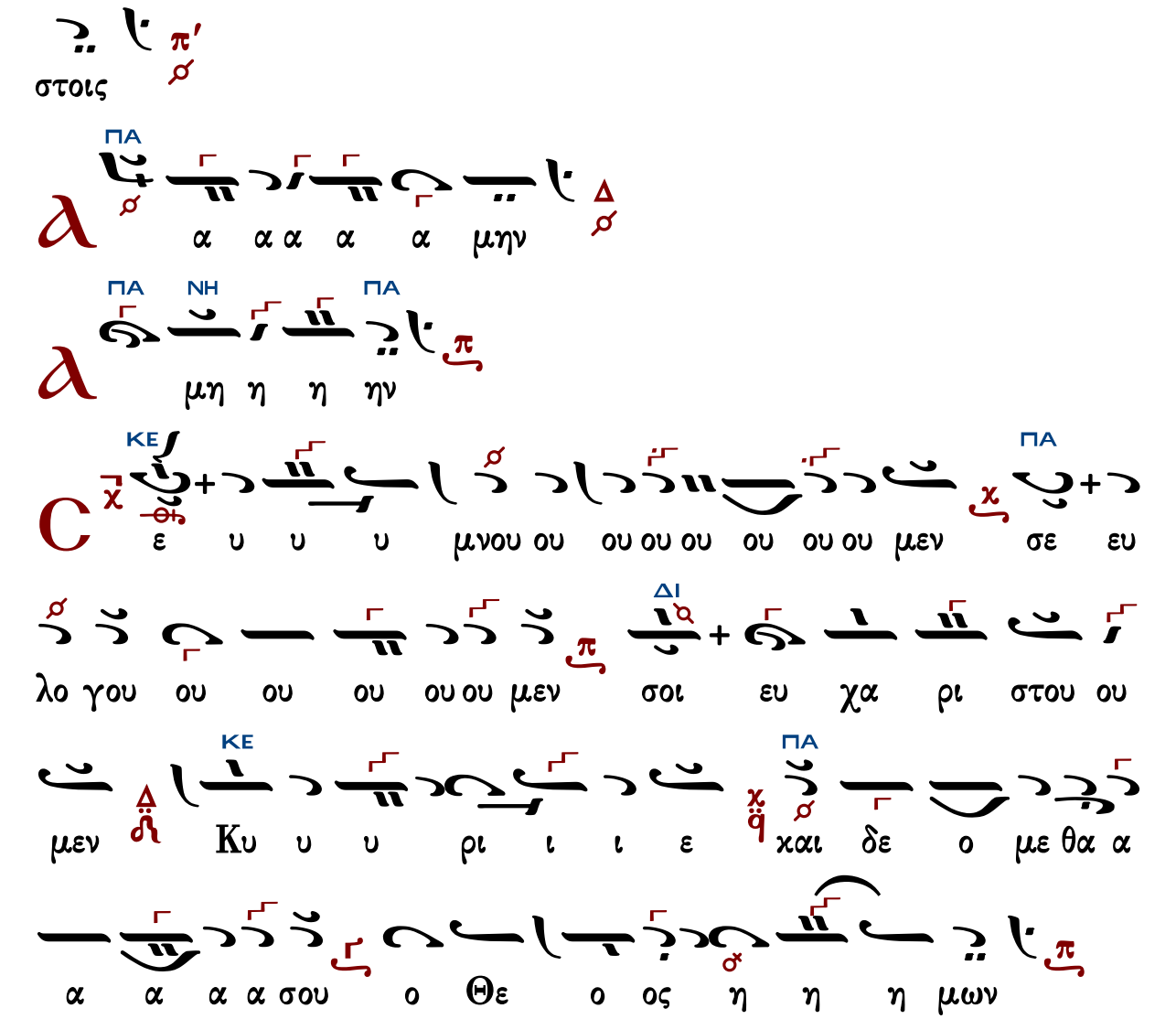

Ἐξαιρέτως τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας.

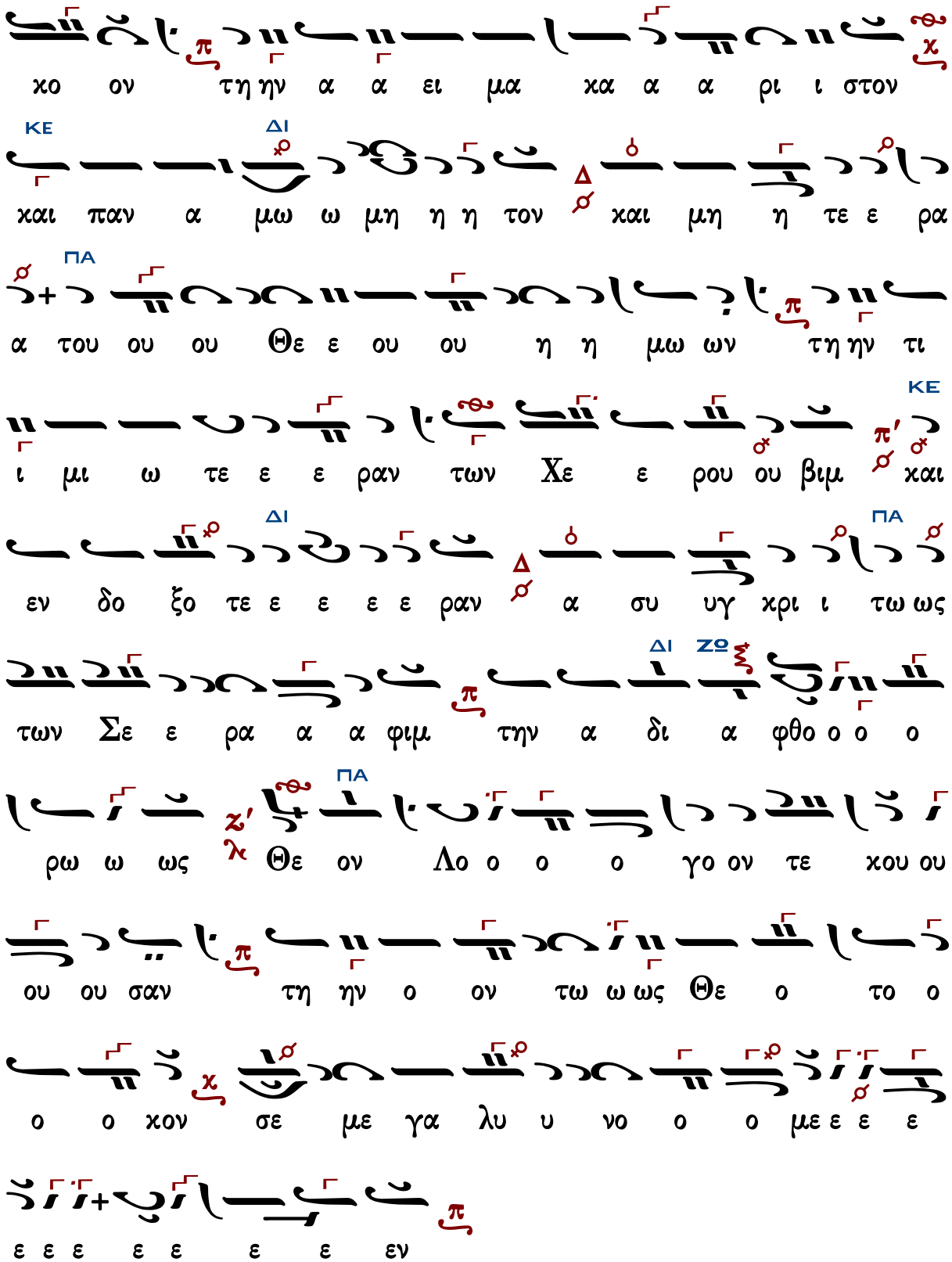
χο ον τη ην α α ει μα χα α α ρι ι στον
ΚΕ ΔΙ
χαι παν α μω ω μη η η τον χαι μη η τε ε ρα
ΠΑ
α του ου ου Θε ε ου ου η η μω ων τη ην τι
ΚΕ
ι μι ω τε ε ε ραν των Χε ε ρου ου βιμ χαι
ΔΙ ΠΑ
εν δο ξο τε ε ε ε ραν α συ υγ χρι ι τω ως
ΔΙ ΖΟ
των Σε ε ρα α α φιμ την α δι α φθο ο ο ο
ΠΑ
ρω ω ως Θε ον Λο ο ο ο γο ον τε χου ου
ου ου σαν τη ην ο ον τω ω ως Θε ο το ο
ο ο χον σε με γα λυ υ νο ο ο με ε ε ε
ε ε ε ε ε ε ε εν

Ἦχος λ/π ⸏ Πα

Γεωργίου Τσατσαρώνη
Μεγάλη Βυζαντινή Λειτουργία
1986 σ.279*

Συμφωνία πέμπτης * Βάση Μi = Πα * Ἐκφωνήσεις στὸν Κε

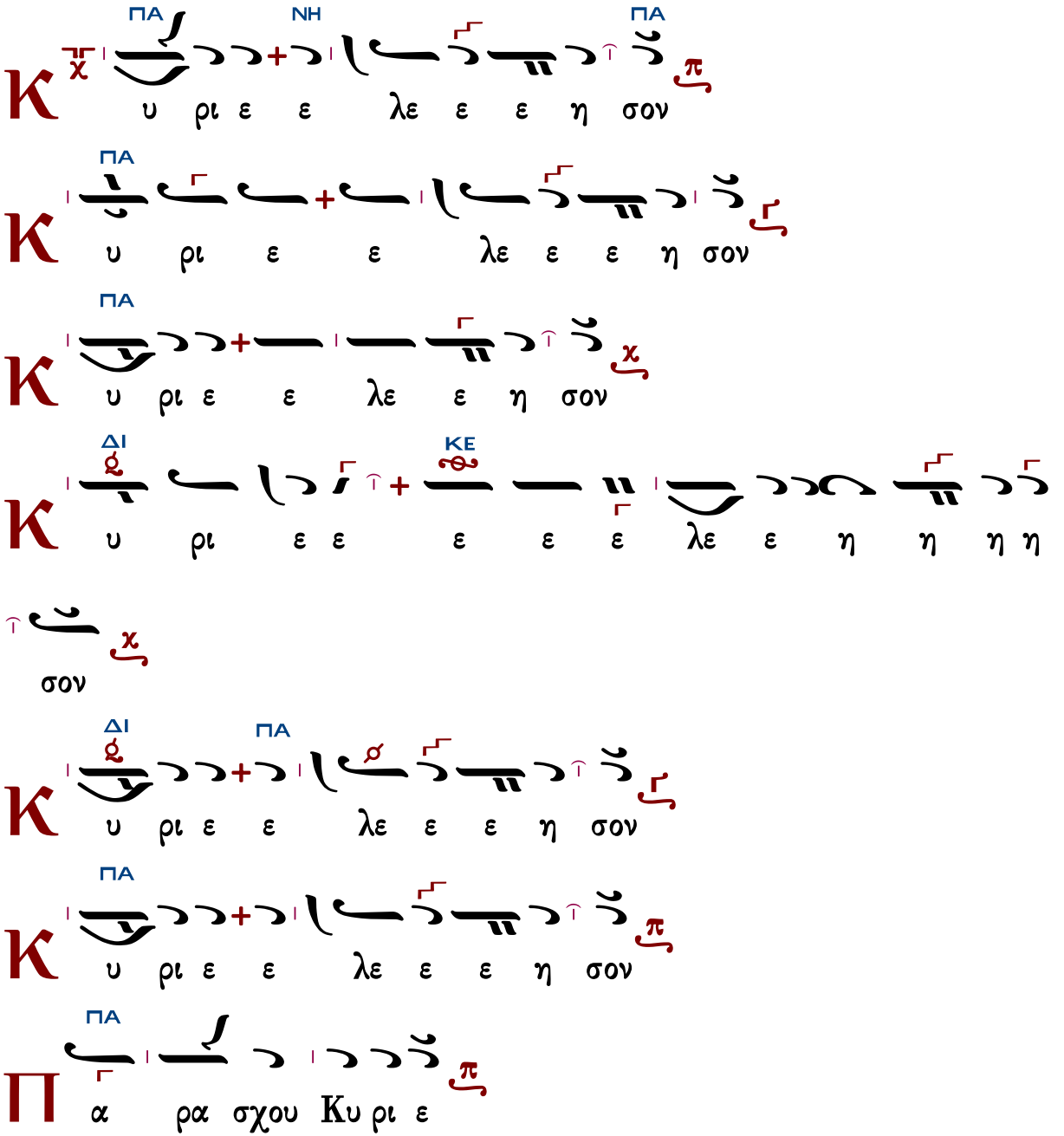

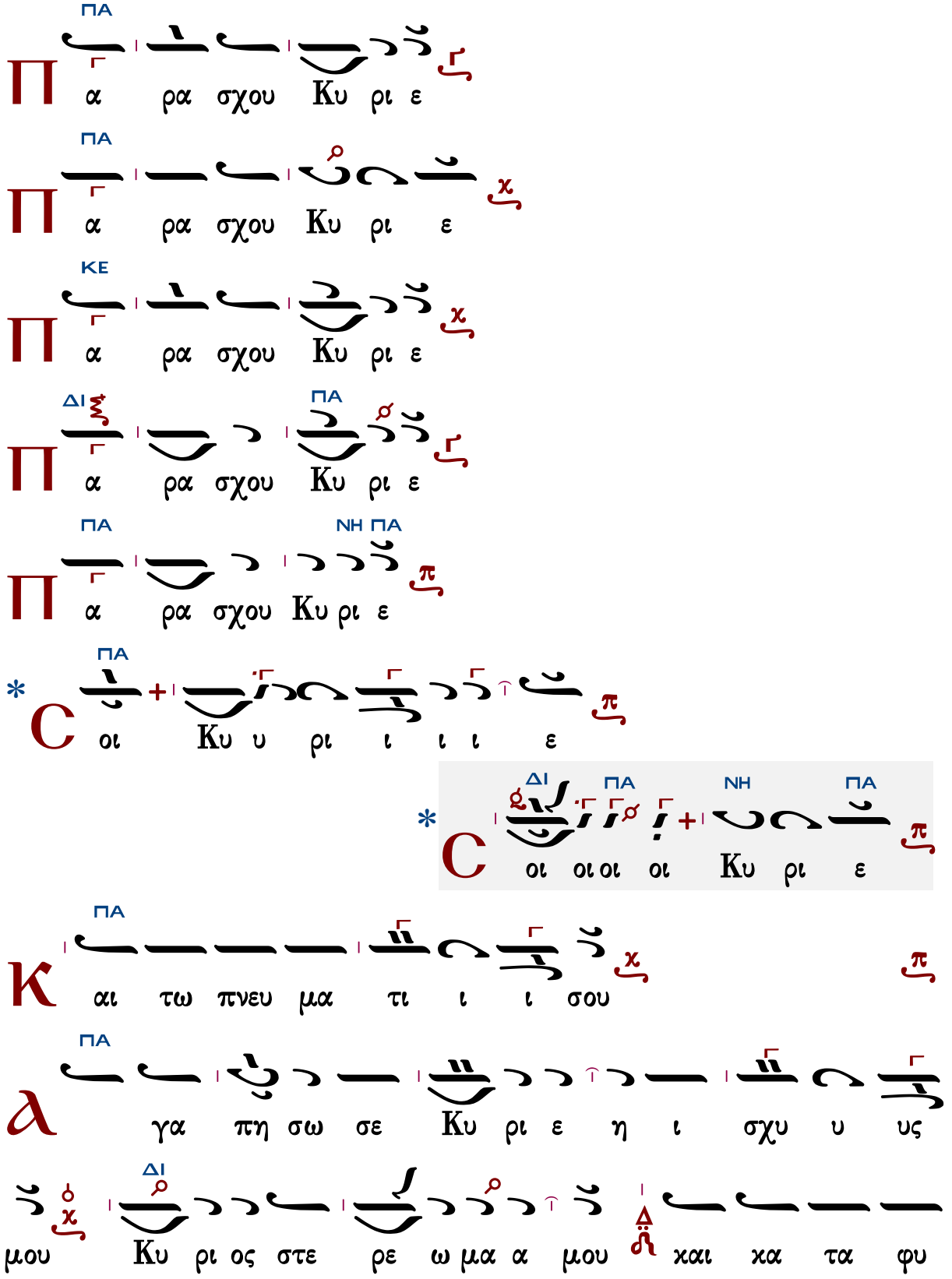
ΠΑ
α ρα σχου Κυ ρι ε
ΠΑ
α ρα σχου Κυ ρι ε
ΚΕ
α ρα σχου Κυ ρι ε
ΔΙ
ΠΑ
α ρα σχου Κυ ρι ε
ΠΑ
ΝΗ ΠΑ
α ρα σχου Κυ ρι ε
ΠΑ
οι Κυ υ ρι ι ι ι ε
ΔΙ
ΠΑ
ΝΗ
ΠΑ
οι οι οι οι Κυ ρι ε
ΠΑ
αι τω πνευ μα τι ι ι σου
ΠΑ
γα πη σω σε Κυ ρι ε η ι σχυ υ υς
ΔΙ
μου Κυ ρι ος στε ρε ω μα α μου και κα τα φυ

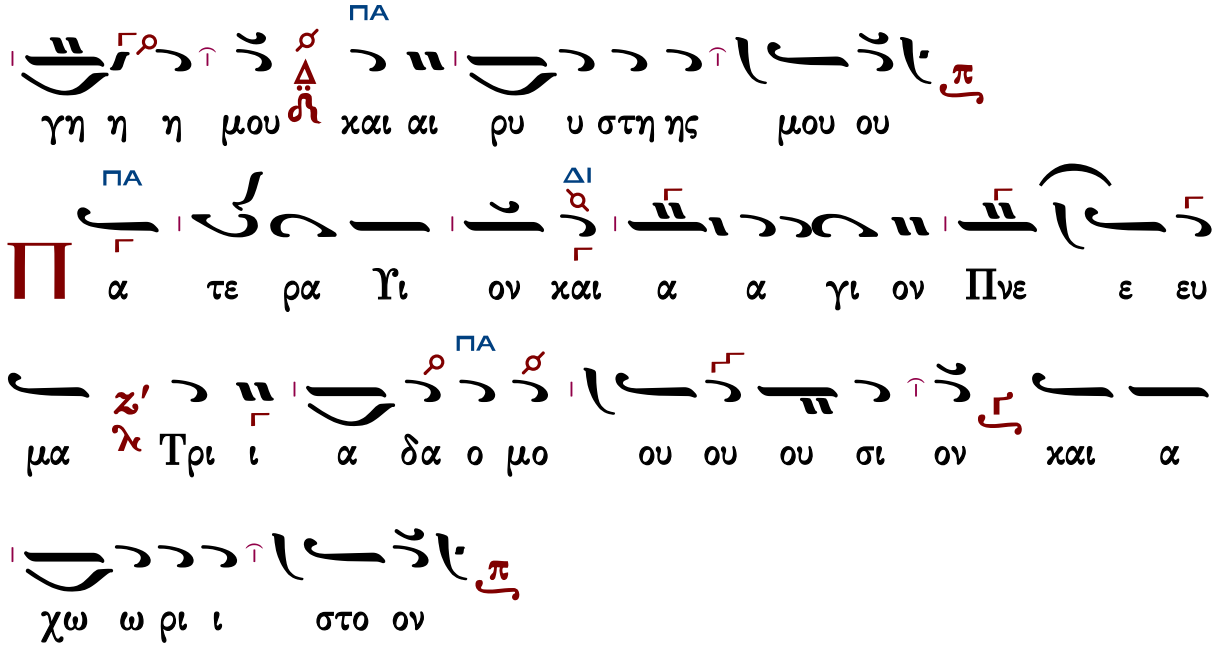

Τὰς θύρας, τὰς θύρας. Ἐν σοφίᾳ πρόσχωμεν.

Πιστεύω εἰς ἕνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων.

Καὶ εἰς ἕνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων.

Φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρί, δι᾽ οὗ τὰ πάντα ἐγένετο.

Τὸν δι᾽ ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα.

Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα.

Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ, κατὰ τὰς Γραφάς.

Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρός.

Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς· οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος.

Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν Προφητῶν.

Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν.

Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.

Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν.

Καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.

Στῶμεν καλῶς· στῶμεν μετὰ φόβου·
πρόσχωμεν τὴν ἁγίαν ἀναφοράν, ἐν εἰρήνῃ προσφέρειν.

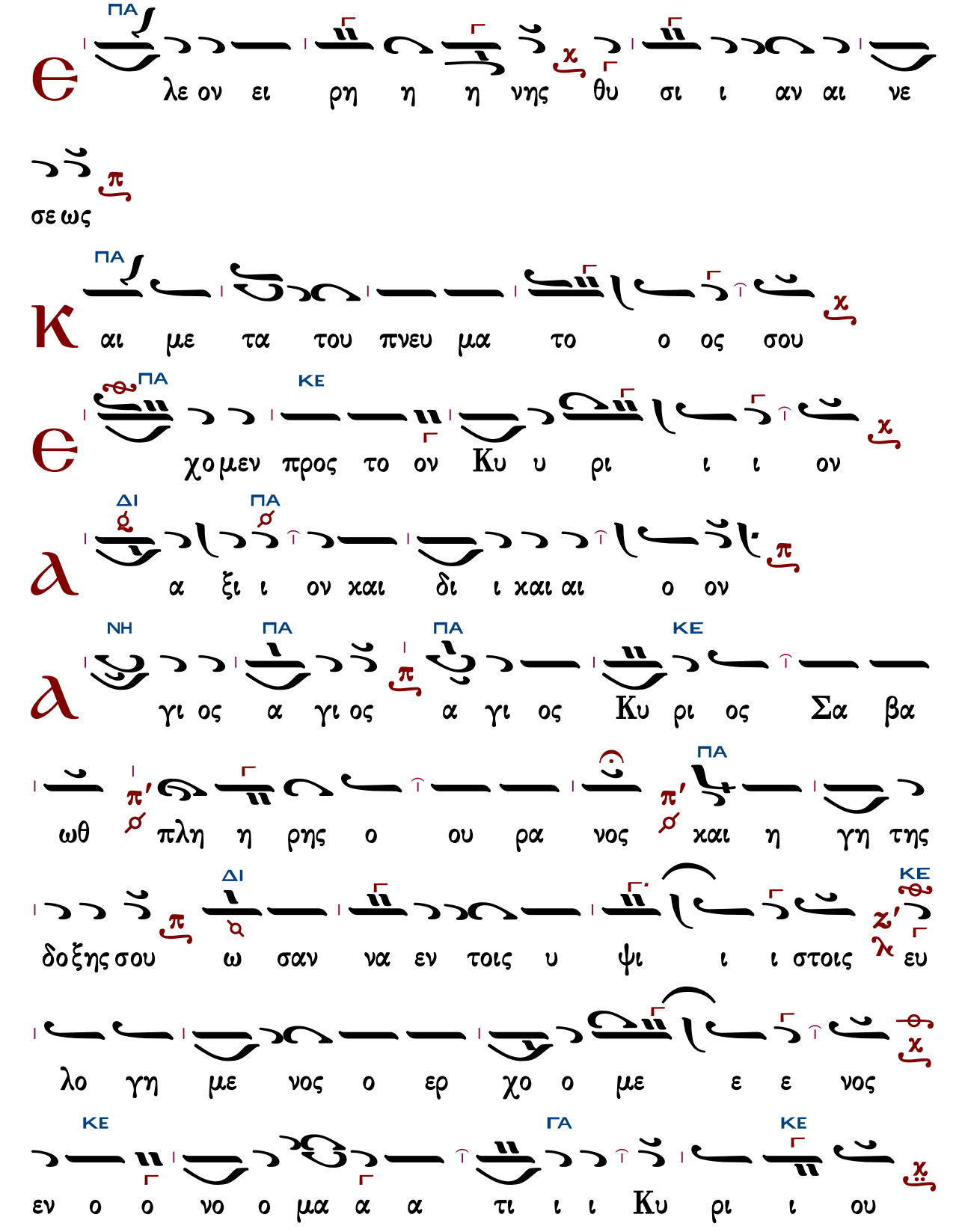
ΠΑ
λε ον ει ρη η η νης θυ σι ι αν αι νε
σε ως
ΠΑ
αι με τα του πνευ μα το ο ος σου
ΠΑ ΚΕ
χο μεν προς το ον Κυ υ ρι ι ι ον
ΔΙ ΠΑ
α ξι ι ον και δι ι και αι ο ον
ΝΗ ΠΑ ΠΑ ΚΕ
γι ος α γι ος α γι ος Κυ ρι ος Σα βα
ΠΑ
ωθ πλη η ρης ο ου ρα νος και η γη της
ΔΙ ΚΕ
δο ξης σου ω σαν να εν τοις υ ψι ι ι στοις ευ
λο γη με νος ο ερ χο ο με ε ε νος
ΚΕ ΓΑ ΚΕ
εν ο ο νο ο μα α α τι ι ι Κυ ρι ι ου

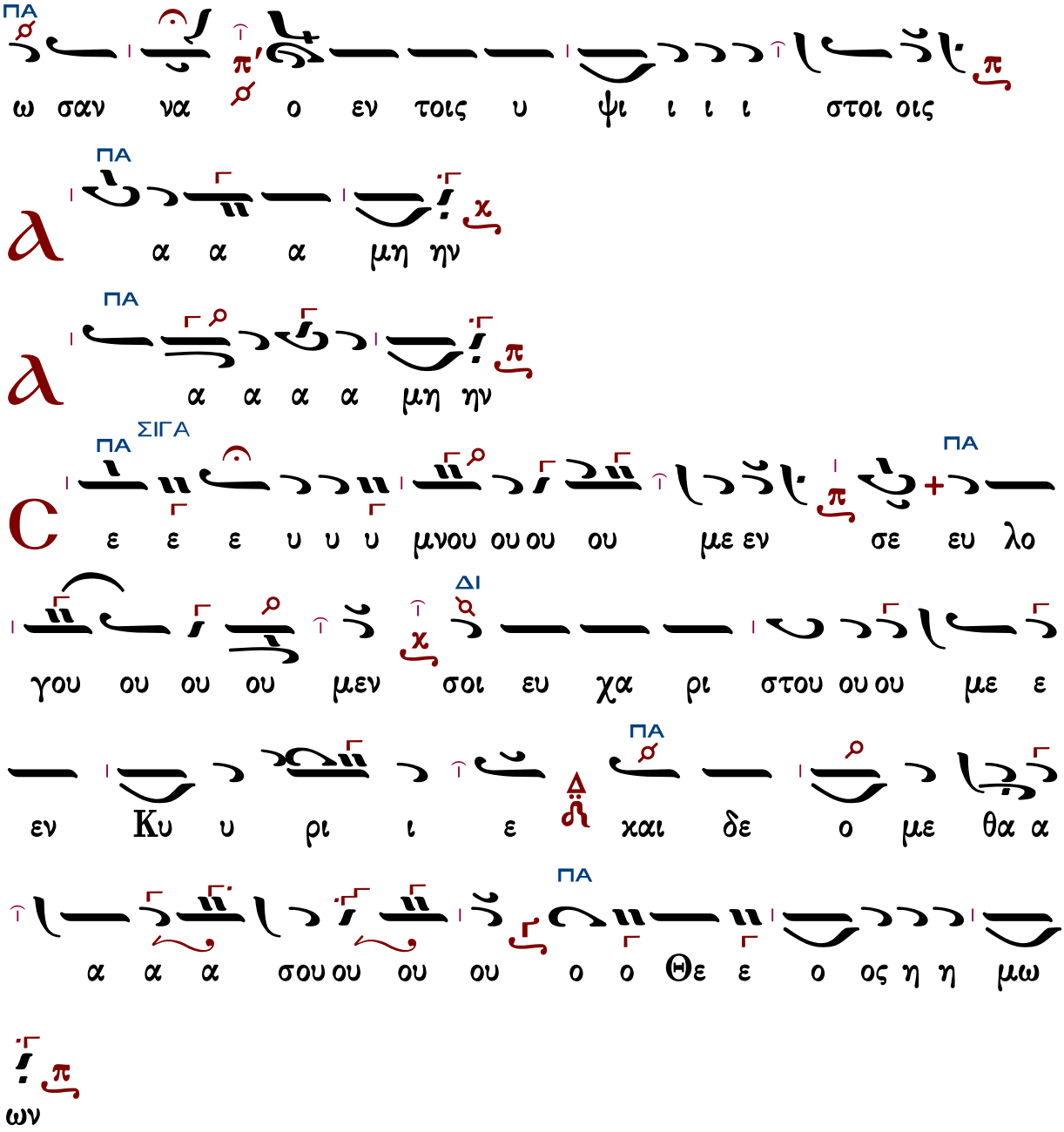

Ἐξαιρέτως τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας.

Ἁπλό καὶ σύντομον

Ἦχος λ π Πα

Γεωργίου Τσατσαρώνη
Μεγάλη Βυζαντινή Λειτουργία
1986 σ.282*

Συμφωνία πέμπτης * Βάση Mi ἢ Fa = Πα

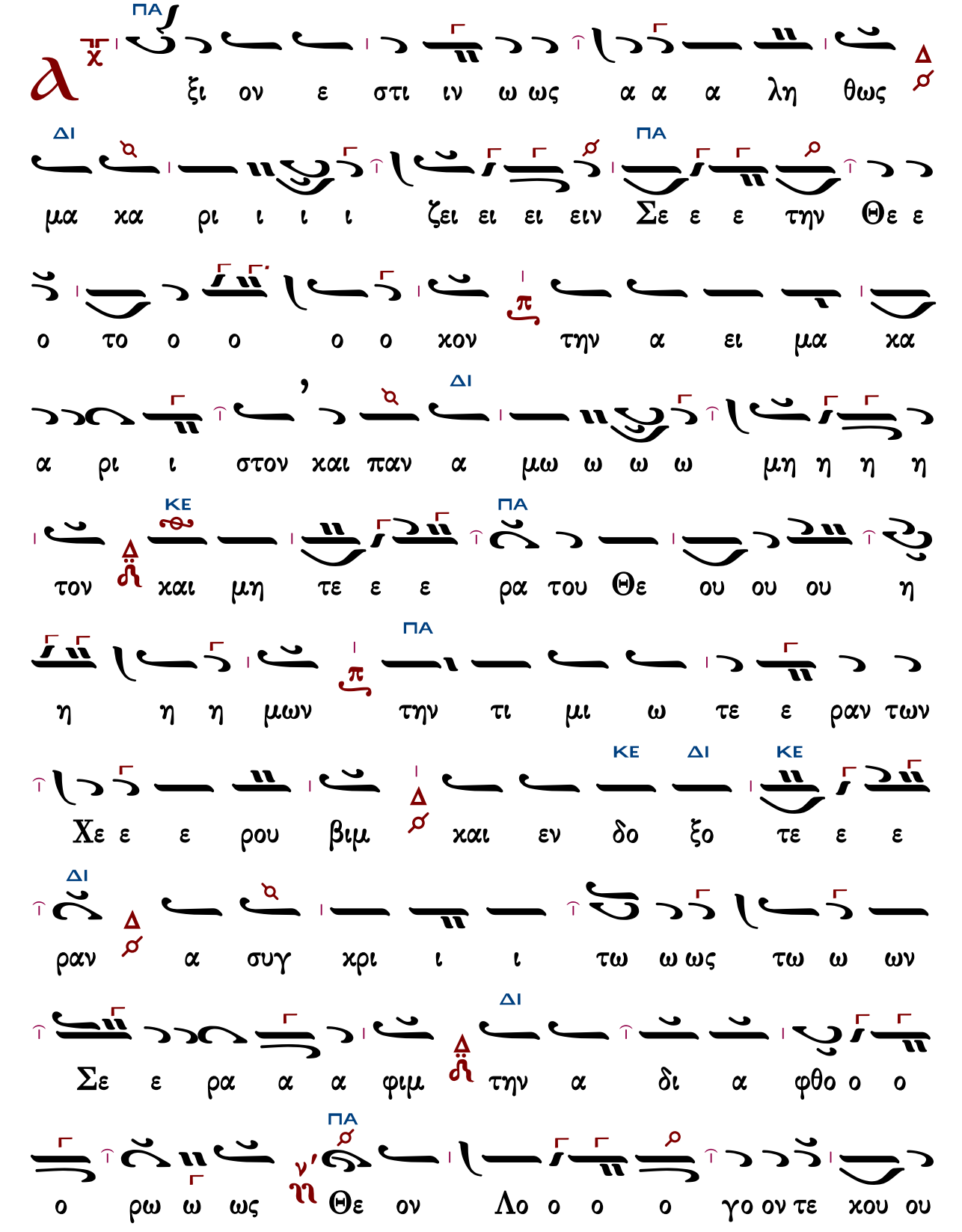
ΠΑ
ξι ον ε στι ιν ω ως α α α λη θως
ΔΙ ΠΑ
μα χα ρι ι ι ι ζει ει ει ειν Σε ε ε την Θε ε
ο το ο ο ο ο χον την α ει μα χα
α ρι ι στον χαι παν α μω ω ω ω μη η η η
ΔΙ
ΚΕ ΠΑ
τον χαι μη τε ε ε ρα του Θε ου ου ου η
ΠΑ
η η η μων την τι μι ω τε ε ραν των
ΚΕ ΔΙ ΚΕ
Χε ε ε ρου βιμ και εν δο ξο τε ε ε
ΔΙ
ραν α συγ χρι ι ι τω ω ως τω ω ων
ΔΙ
Σε ε ρα α α φιμ την α δι α φθο ο ο
ΠΑ
ο ρω ω ως Θε ον Λο ο ο ο γο ον τε χου ου

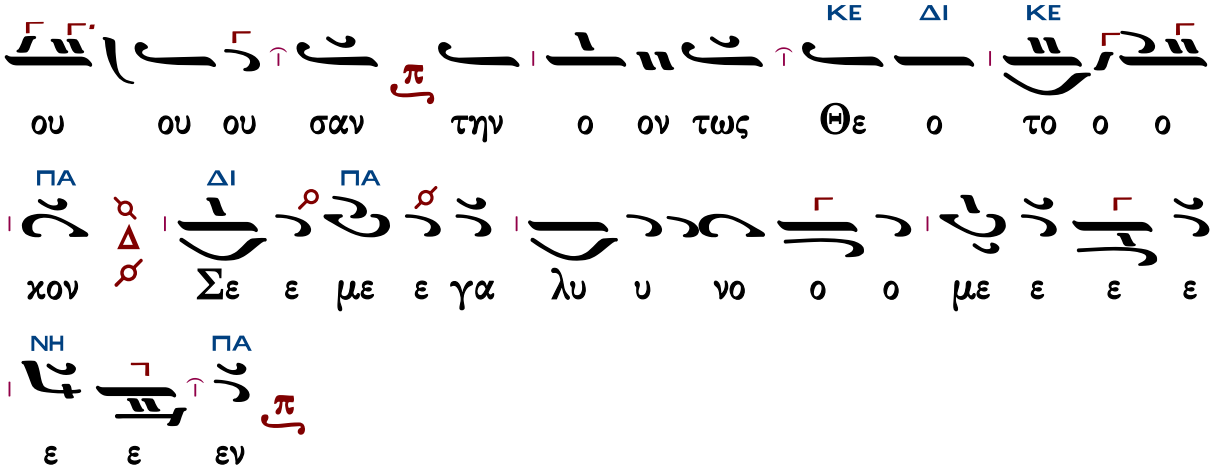

τὰ κατὰ παράδοσιν

Ἦχος ⸗ Δι

Κ.Α. Ψάχου
Λειτουργία τομος Α΄
1909 σ.132*

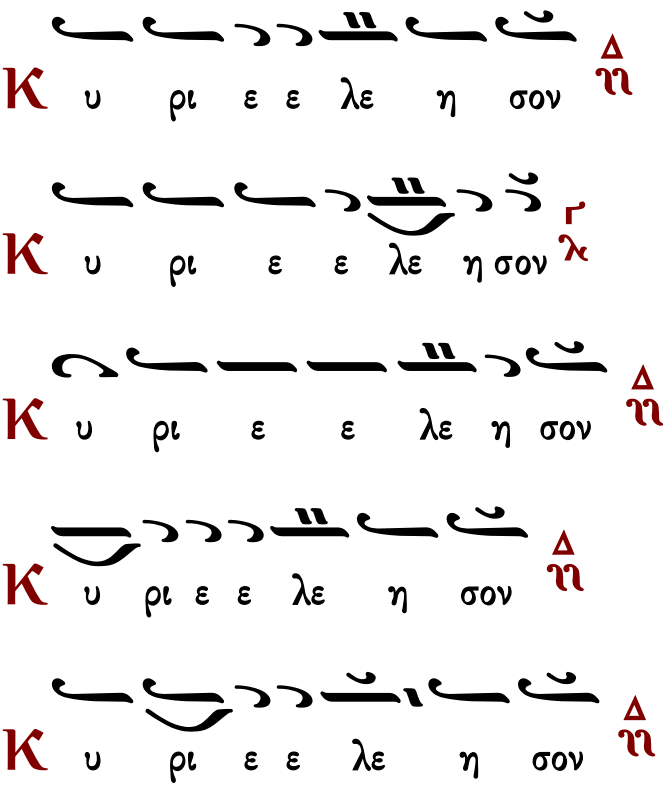

Π α ρα α σχου Κυ ρι ε ∆ η

Π α ρα σχου Κυ ρι ε λ

Π α ρα σχου Κυ υ ρι ε ∆ η

Π α ρα α σχου Κυ ρι ε ∆ η

Π α ρα α σχου Κυ ρι ε ∆ η

C οι οι οι Κυ ρι ε ∆ η

ⲁ μην ∆ η

Κ αι τω πνευ μα τι ι σου ∆ η

Π α τε ρα Υι ον χαι α γι ον Πνε ευ

μα ∆ η Τρι α δα ο μο ου σι ον χαι α χω ρι στον

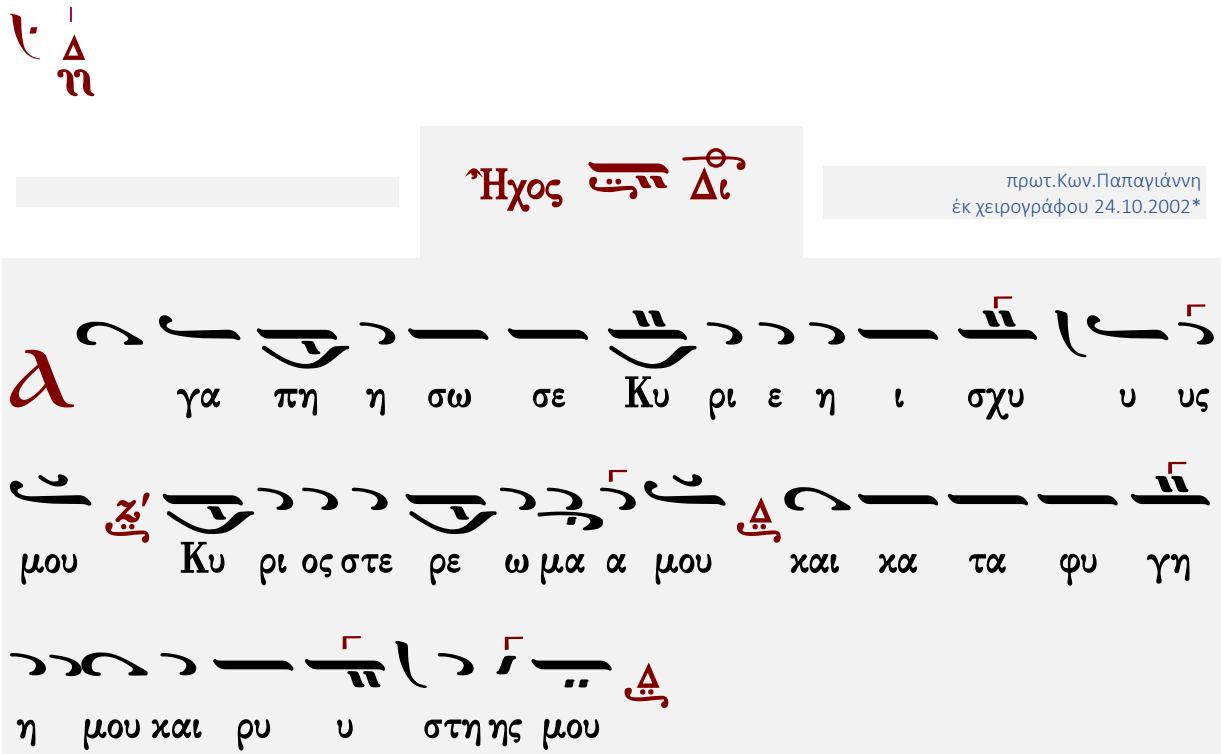

Τὰς θύρας, τὰς θύρας. Ἐν σοφίᾳ πρόσχωμεν.

Πιστεύω εἰς ἕνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων.

Καὶ εἰς ἕνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων.

Φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρί, δι᾽ οὗ τὰ πάντα ἐγένετο.

Τὸν δι᾽ ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα.

Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα.

Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ, κατὰ τὰς Γραφάς.

Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρός.

Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς· οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος.

Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν Προφητῶν.

Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν.

Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.

Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν.
Καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.
Στῶμεν καλῶς· στῶμεν μετὰ φόβου·
πρόσχωμεν τὴν ἁγίαν ἀναφοράν, ἐν εἰρήνῃ προσφέρειν.

Ἦχος Δι

Κ.Α. Ψάχου
Λειτουργία τομος Α΄
1909 σ.132*

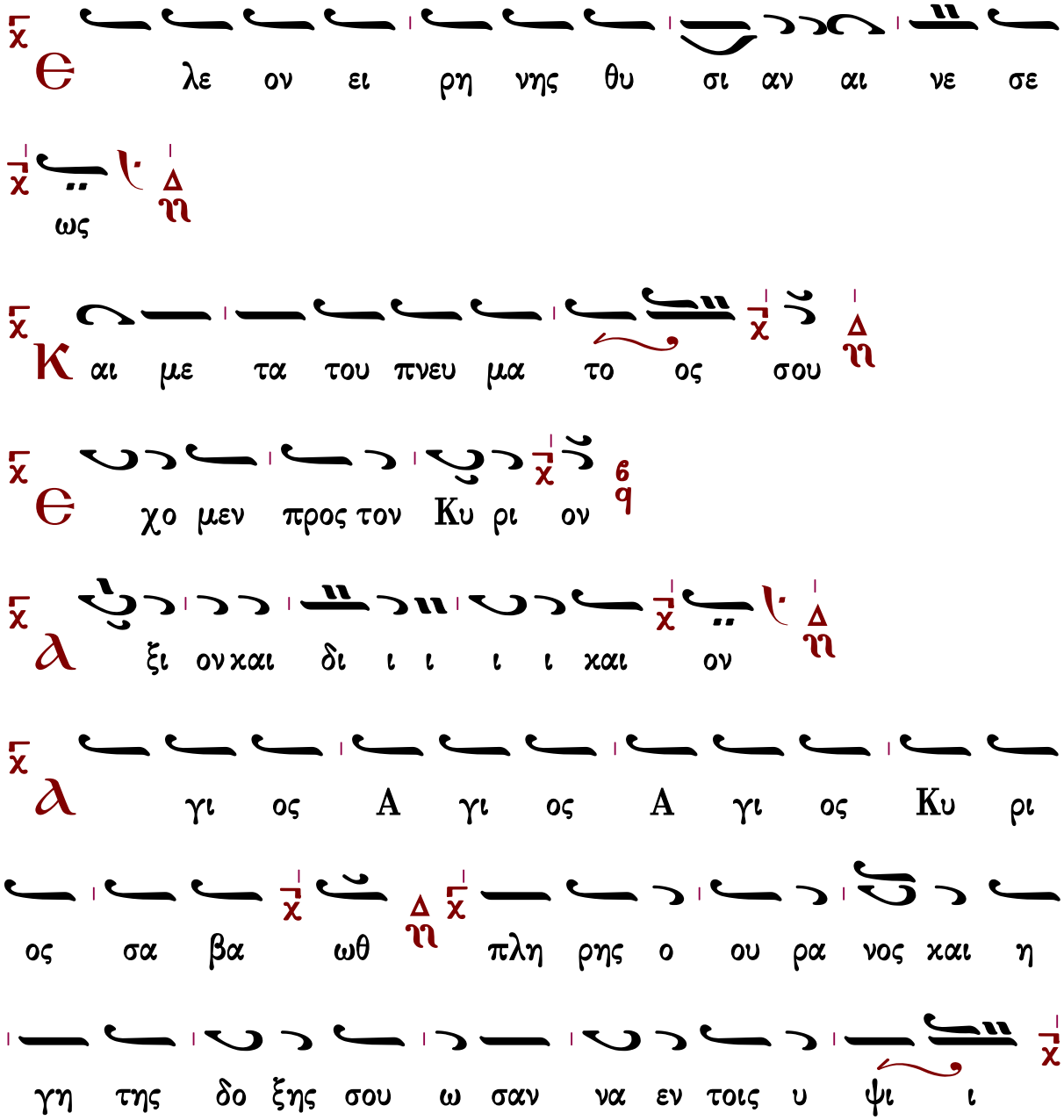

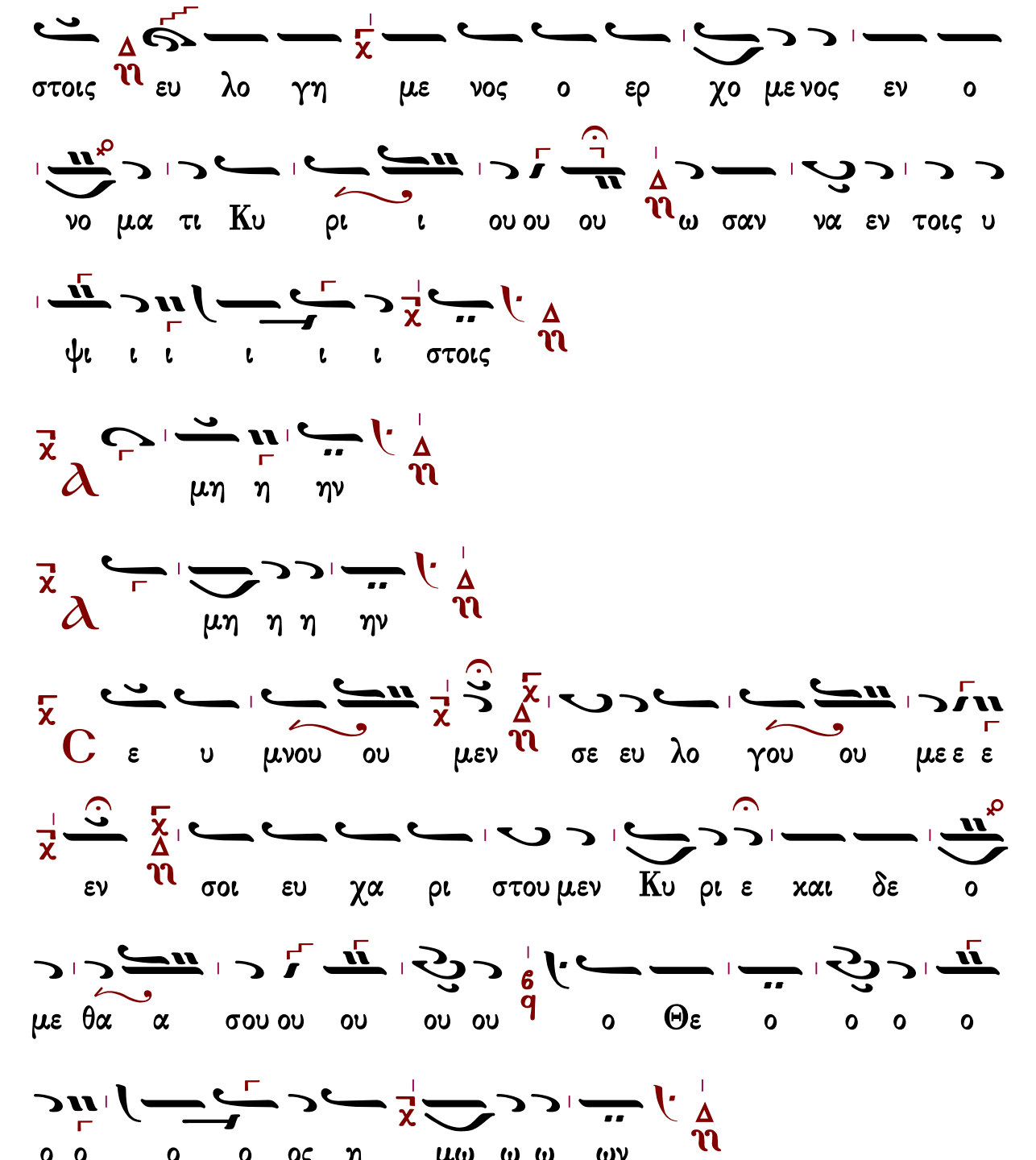

Ἐξαιρέτως τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου,
δεσποίνης ἡμῶν θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας.

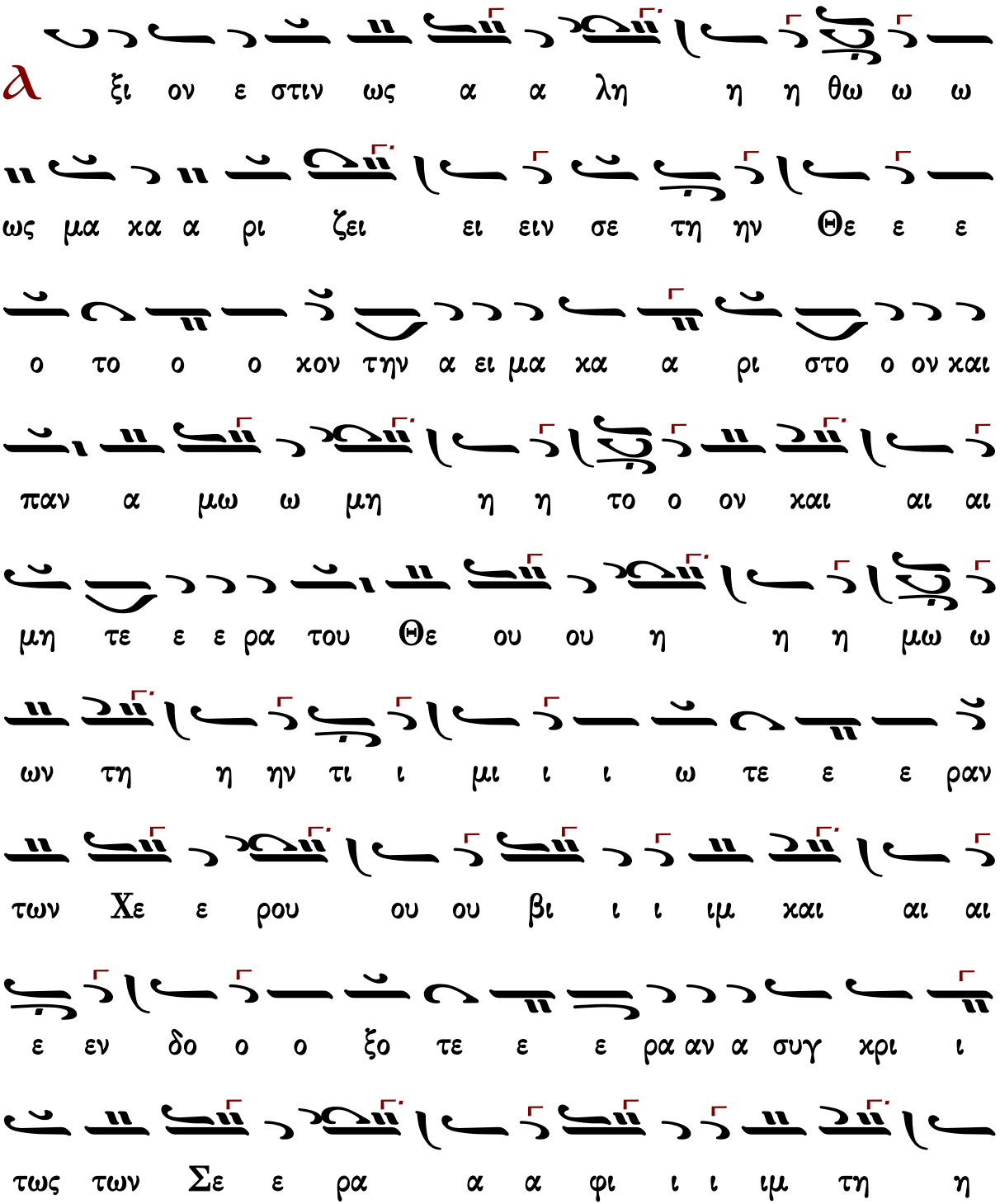
λ ξι ον ε στιν ως α α λη η η θω ω ω
ως μα κα α ρι ζει ει ειν σε τη ην Θε ε ε
ο το ο ο κον την α ει μα κα α ρι στο ο ον και
παν α μω ω μη η η το ο ον και αι αι
μη τε ε ε ρα του Θε ου ου η η η μω ω
ων τη η ην τι ι μι ι ι ω τε ε ε ραν
των Χε ε ρου ου ου βι ι ι ιμ και αι αι
ε εν δο ο ο ξο τε ε ε ρα αν α συγ κρι ι
τως των Σε ε ρα α α φι ι ι ιμ τη η

ην α α δι ι ι α φθο ο ο ρω ω ως Θε ο ο

ον λο γο ον τε ε ε χου ου ου ου ου σαν την ο ον

τω ω ως Θε ε ο το χον σε με γα λυ υ νο ο

ο με ε ε εν

Κοινωνικὸ

Ἰωάννου τοῦ Κλαδᾶ (ιδ᾽ αἰὼν)

ἐκ τοῦ χειρογράφου 705 μετοχίου Παναγίου Τάφου
ἐν Κωνσταντινουπόλει 1829

Ἦχος

Κοινωνικά παλαιών διδασκάλων Α
Ψαλτική Παράδοσις 2014 σ.110#

ΠΑ

ι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι

αι αι αι αι αι αι νει ει ει ει ει ει ει ει ει

ει ει ει ει ει τε ε το ο ιο ο ο ο ο

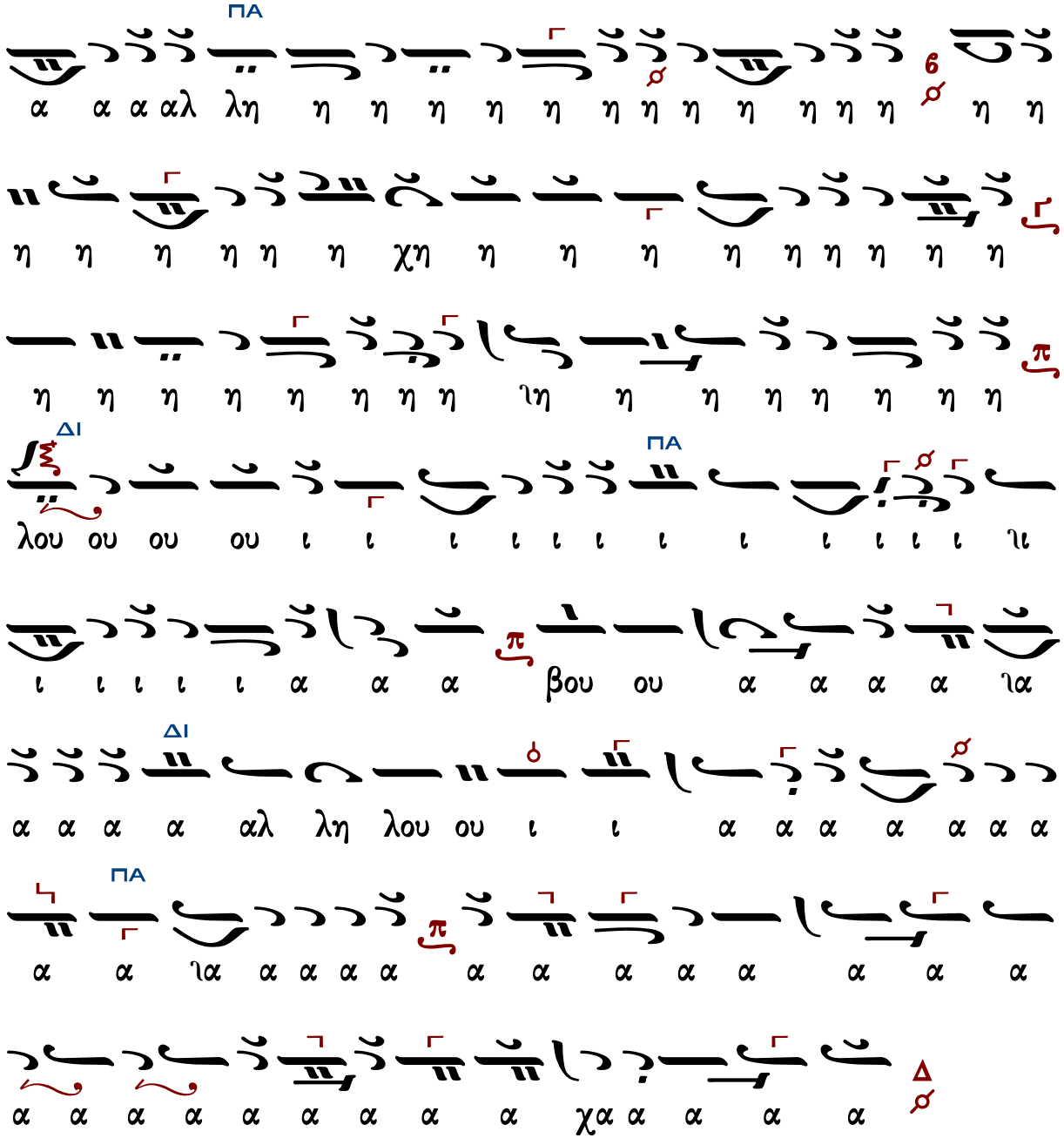

Μετὰ φόβου Θεοῦ, πίστεως καὶ ἀγάπης προσέλθετε.

Ἀμήν, ἀμήν, ἀμήν. Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.

...συνέχεια κοινωνικοῦ...

Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου.

Θεὸς Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν.

Πέτρου Λαμπαδαρίου Ι (1730-1777)

Ἦχος λ̅ π̅ ⸓ Πα

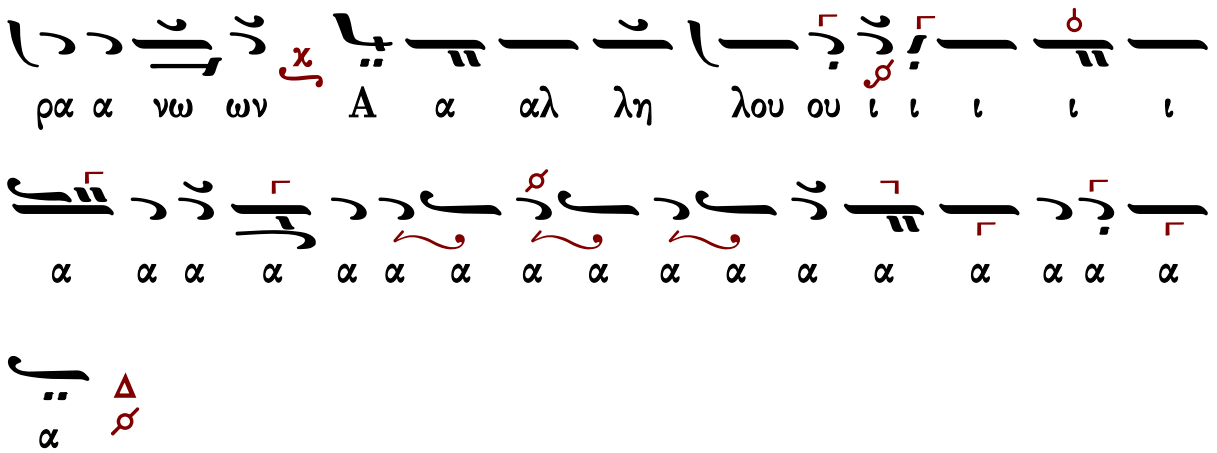

Μετὰ φόβου Θεοῦ, πίστεως καὶ ἀγάπης προσέλθετε.
Ἀμήν, ἀμήν, ἀμήν. Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.

...συνέχεια κοινωνικοῦ...

Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου.
Θεὸς Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν.

Πέτρου Λαμπαδαρίου II (1730-1777)

Ἦχος λ/π ⸓ Πα

Πανδέκτη
Θεία Λειτουργία
1851 σ.501#

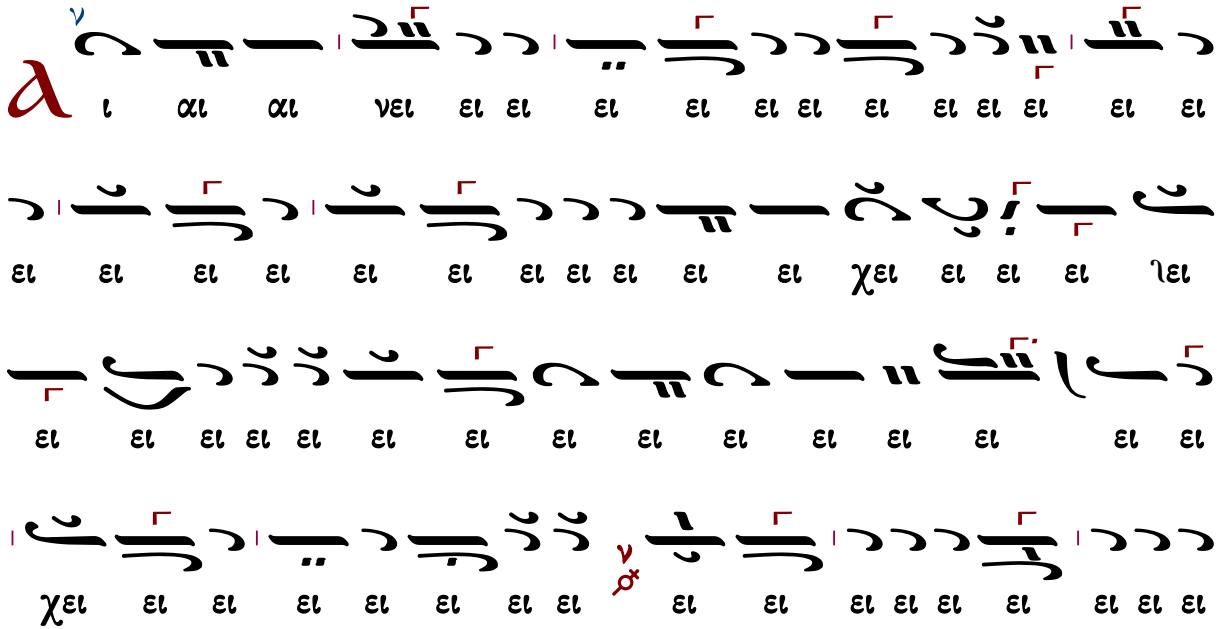

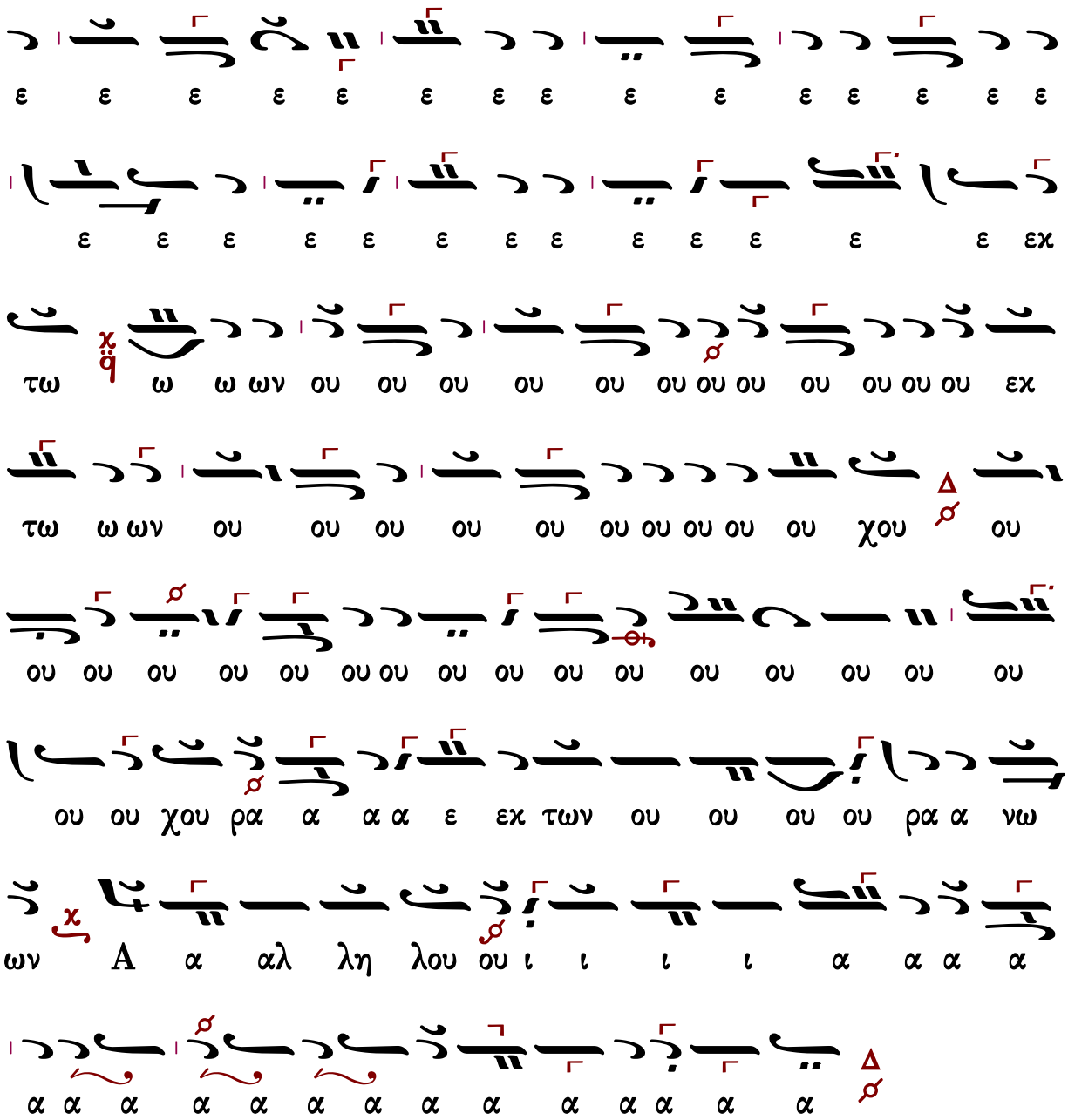

Μετὰ φόβου Θεοῦ, πίστεως καὶ ἀγάπης προσέλθετε.

Ἀμήν, ἀμήν, ἀμήν. Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.

...συνέχεια κοινωνικοῦ...

Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου.

Θεὸς Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν.

Πέτρου Λαμπαδαρίου III (1730-1777)

Ἦχος λ̅ π̅ ⸗ Πα

Πανδέκτη
Θεία Λειτουργία
1851 σ.520*

Μετὰ φόβου Θεοῦ, πίστεως καὶ ἀγάπης προσέλθετε.

Ἀμήν, ἀμήν, ἀμήν. Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.

...συνέχεια κοινωνικοῦ...

Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου.

Θεὸς Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν.

Δανιήλ Πρωτοψάλτου (†1789)

Ἦχος λ Πα

Πανδέκτη
Θ. Λειτουργία
1851 σ.469#

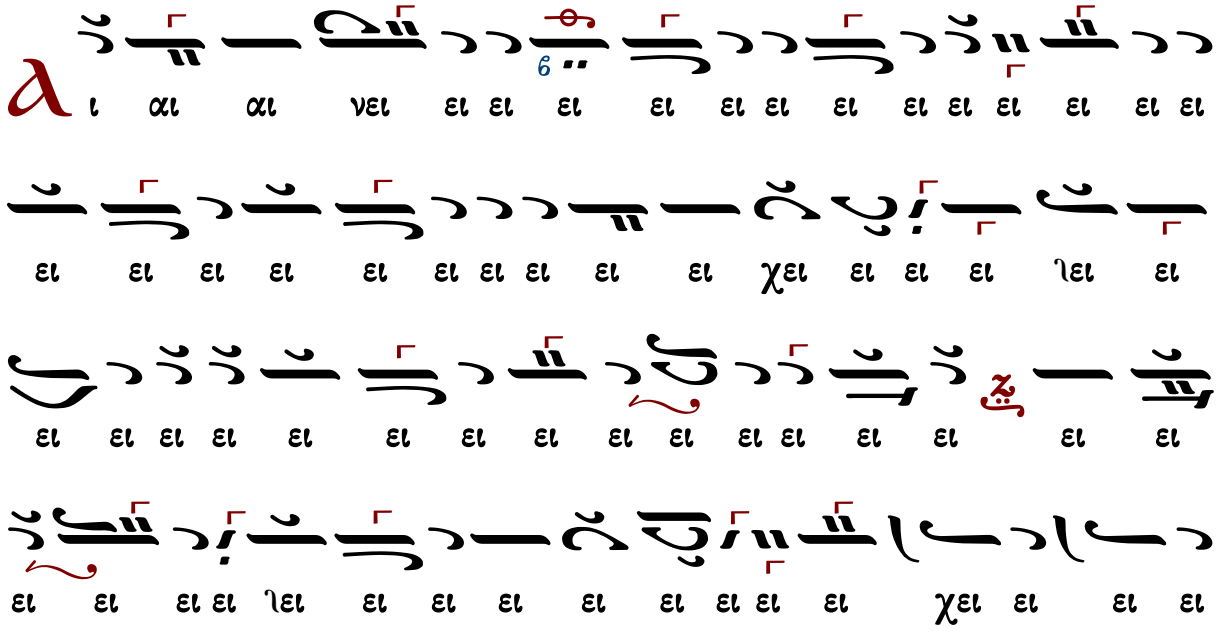

ι ι ι ι ου ου λου λη λα α α α α α α ι ι ι

ου ου ου ου ου ου ι ι ι ι ι λα λη η λου ου ου ου

ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου

ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου

α ρα ου ου ου ου ου ου ου ε εκ των ου ου ου ου χου

ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου

ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ε ε ε εκ τω ω ων ω ου ου ου ου

ων ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω τω εκ ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ρι ι ο ον ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

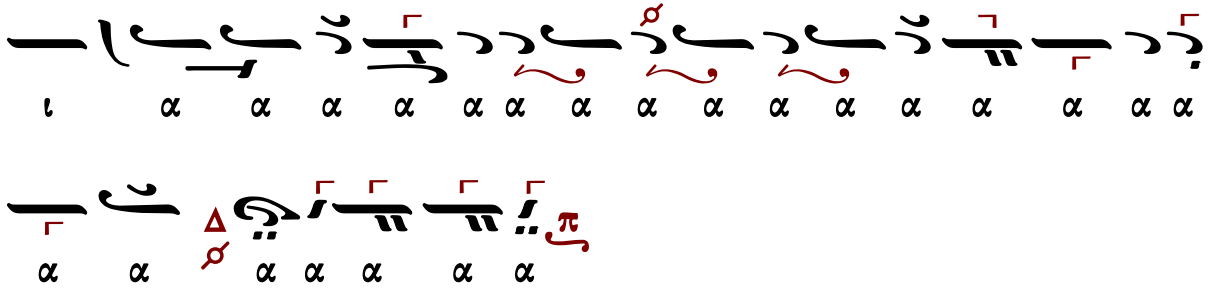

Μετὰ φόβου Θεοῦ, πίστεως καὶ ἀγάπης προσέλθετε.

Ἀμήν, ἀμήν, ἀμήν. Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.

...συνέχεια κοινωνικοῦ...

Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου.

Θεὸς Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν.

Πέτρου Βυζαντίου (†1808)

Ἦχος λ̇ ⸏ Πα

Πανδέκτη
Θ. Λειτουργία
1851 σ.549#

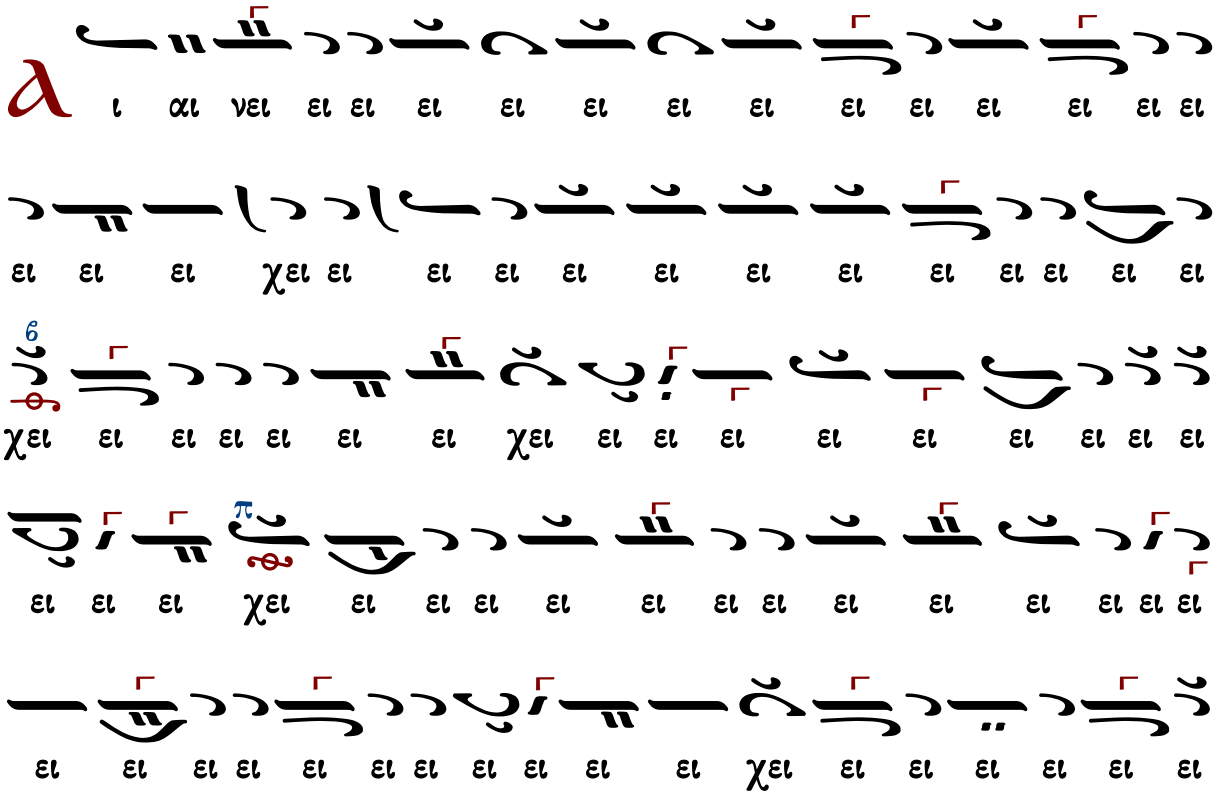

Μετὰ φόβου Θεοῦ, πίστεως καὶ ἀγάπης προσέλθετε.
Ἀμήν, ἀμήν, ἀμήν. Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.
...συνέχεια κοινωνικοῦ...
Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου.
Θεὸς Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν.

Γρηγορίου Πρωτοψάλτου (†1821)

Ἦχος λ π ⸏ Πα

Ταμείον Ανθολογίας Β
1834 σ.305
Πανδέκτη 1851 σ.576#

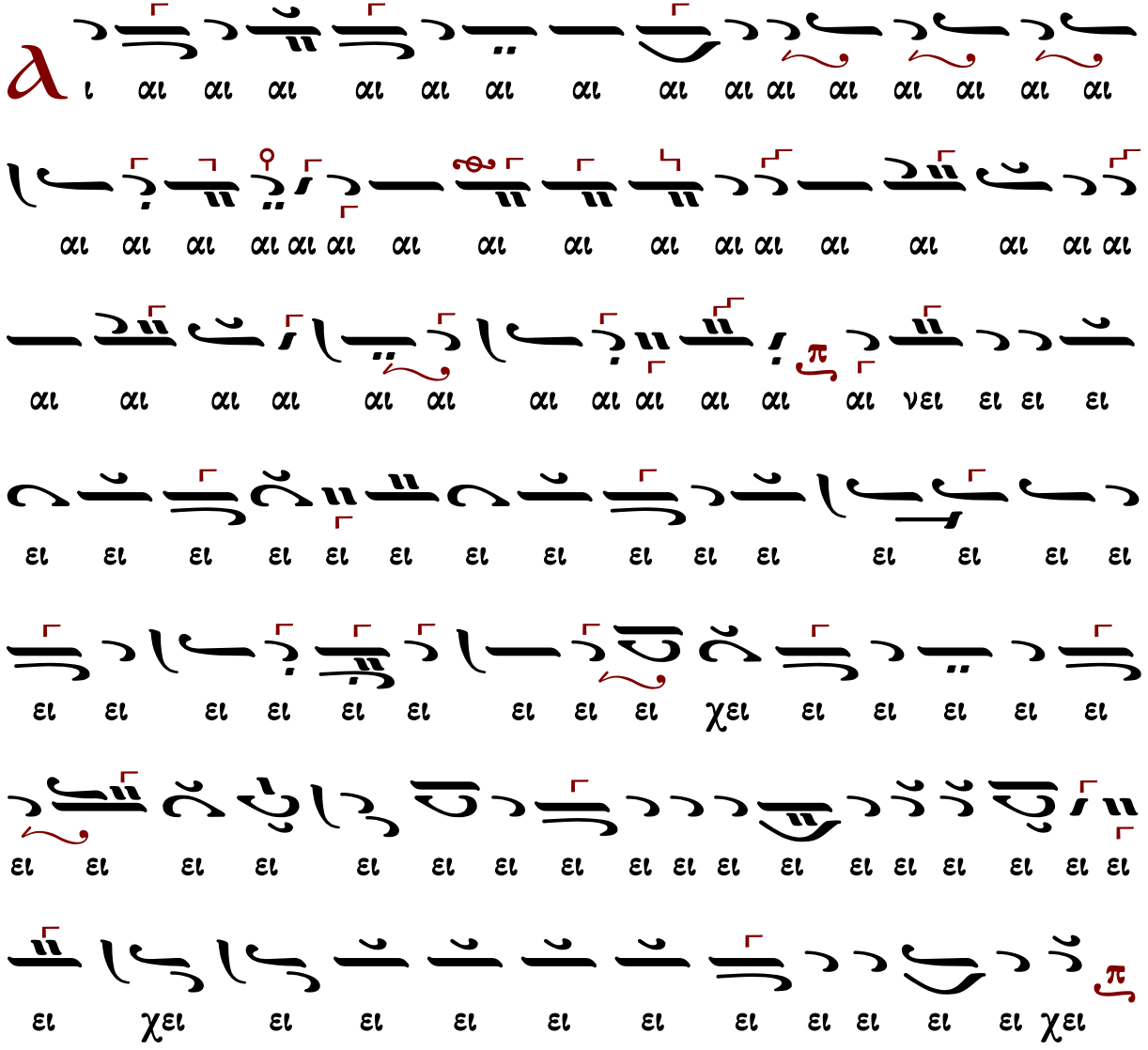

τον Κυ

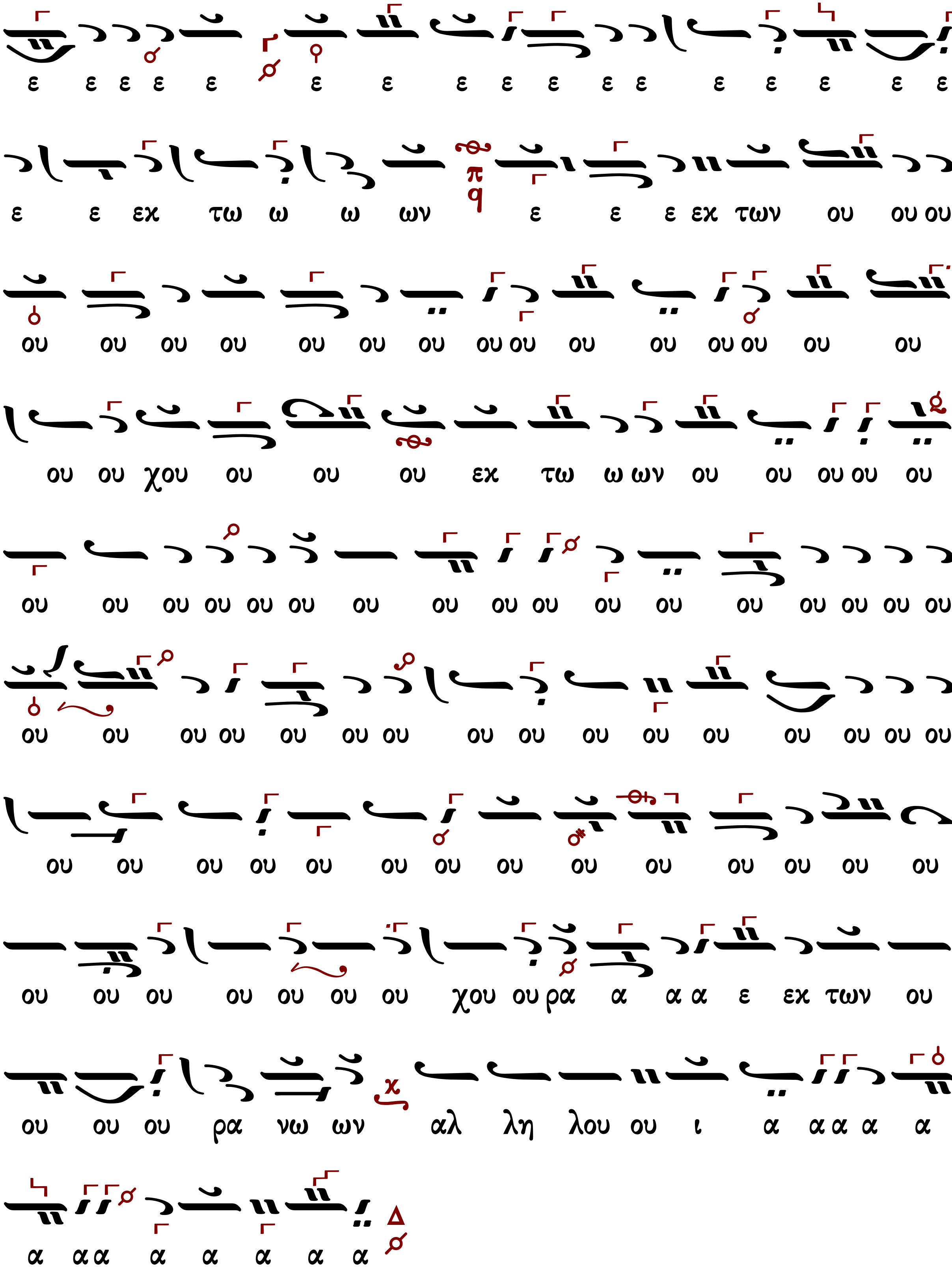
ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
ε ε εχ τω ω ω ων ε ε ε εχ των ου ου ου
ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου
ου ου χου ου ου ου εχ τω ω ων ου ου ου ου ου
ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου
ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου
ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου
ου ου ου ου ου ου ου χου ου ρα α α α ε εχ των ου
ου ου ου ρα νω ων αλ λη λου ου ι α α α α α
α α α α α α α α

Μετὰ φόβου Θεοῦ, πίστεως καὶ ἀγάπης προσέλθετε.
Ἀμήν, ἀμήν, ἀμήν. Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.
...συνέχεια κοινωνικοῦ...
Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου.
Θεὸς Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν.

Θεοδώρου Φωκαέως (†1851)

Ἦχος λ/π ⸏ Πα

Ταμείον Ανθολογίας
Θεοδώρου Φωκαέως
τόμος Γ' 1869 σ.472#

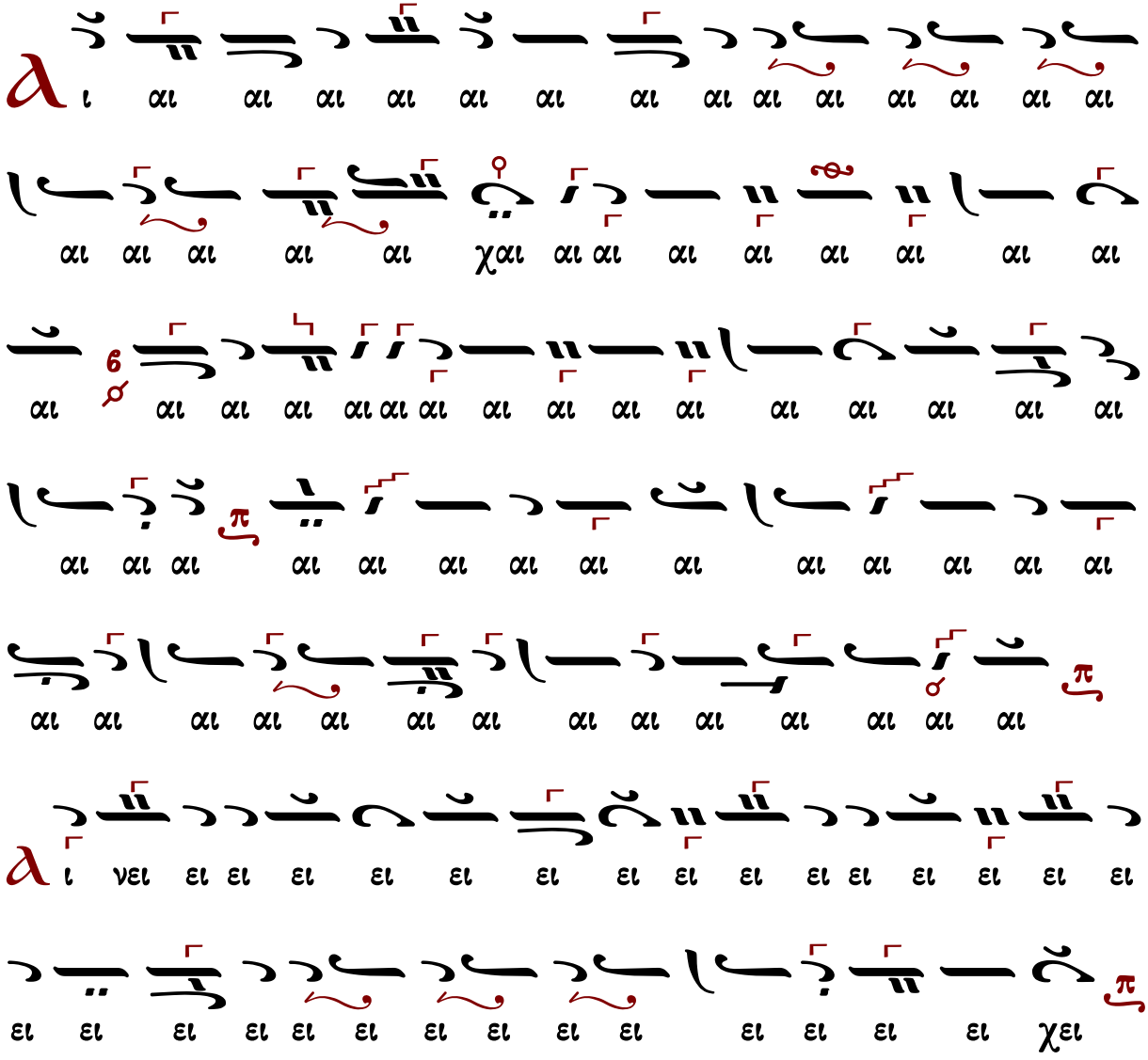

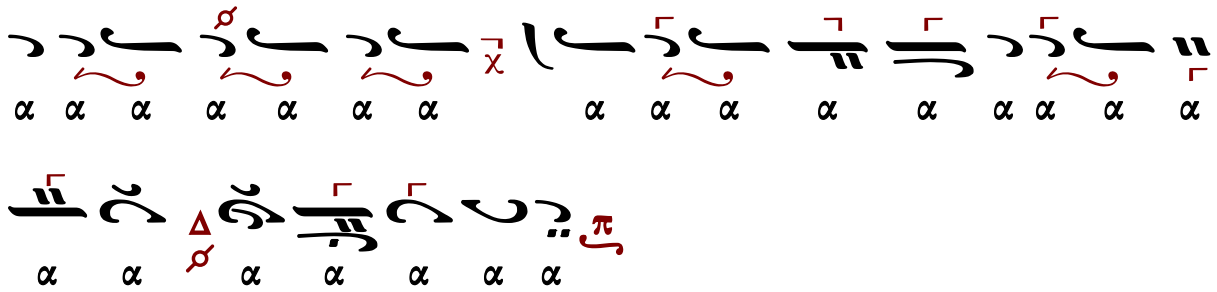

Μετὰ φόβου Θεοῦ, πίστεως καὶ ἀγάπης προσέλθετε.
Ἀμήν, ἀμήν, ἀμήν. Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.

...συνέχεια κοινωνικοῦ...

Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου.
Θεὸς Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν.

Ἰωάννου Λαμπαδαρίου (†1866)

Ἦχος λ Πα

Πανδέκτη
Θ. Λειτουργία
1851 σ.598#

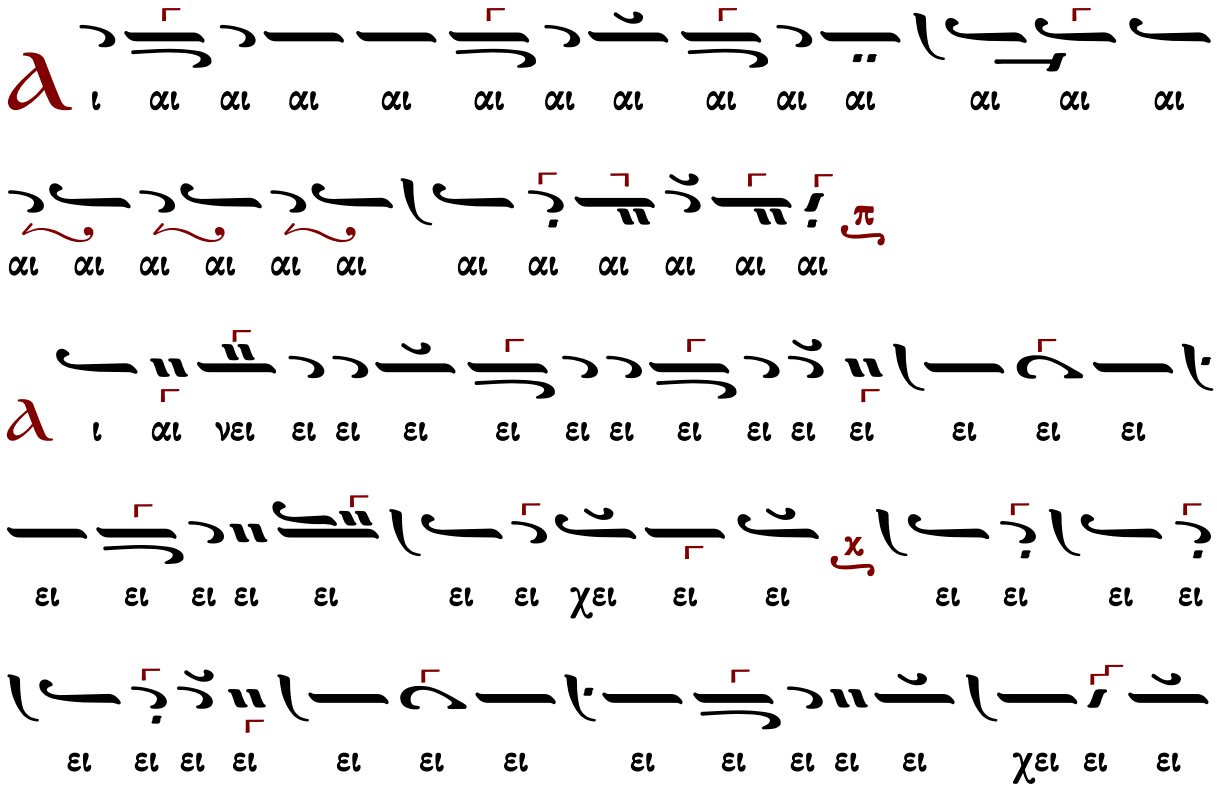

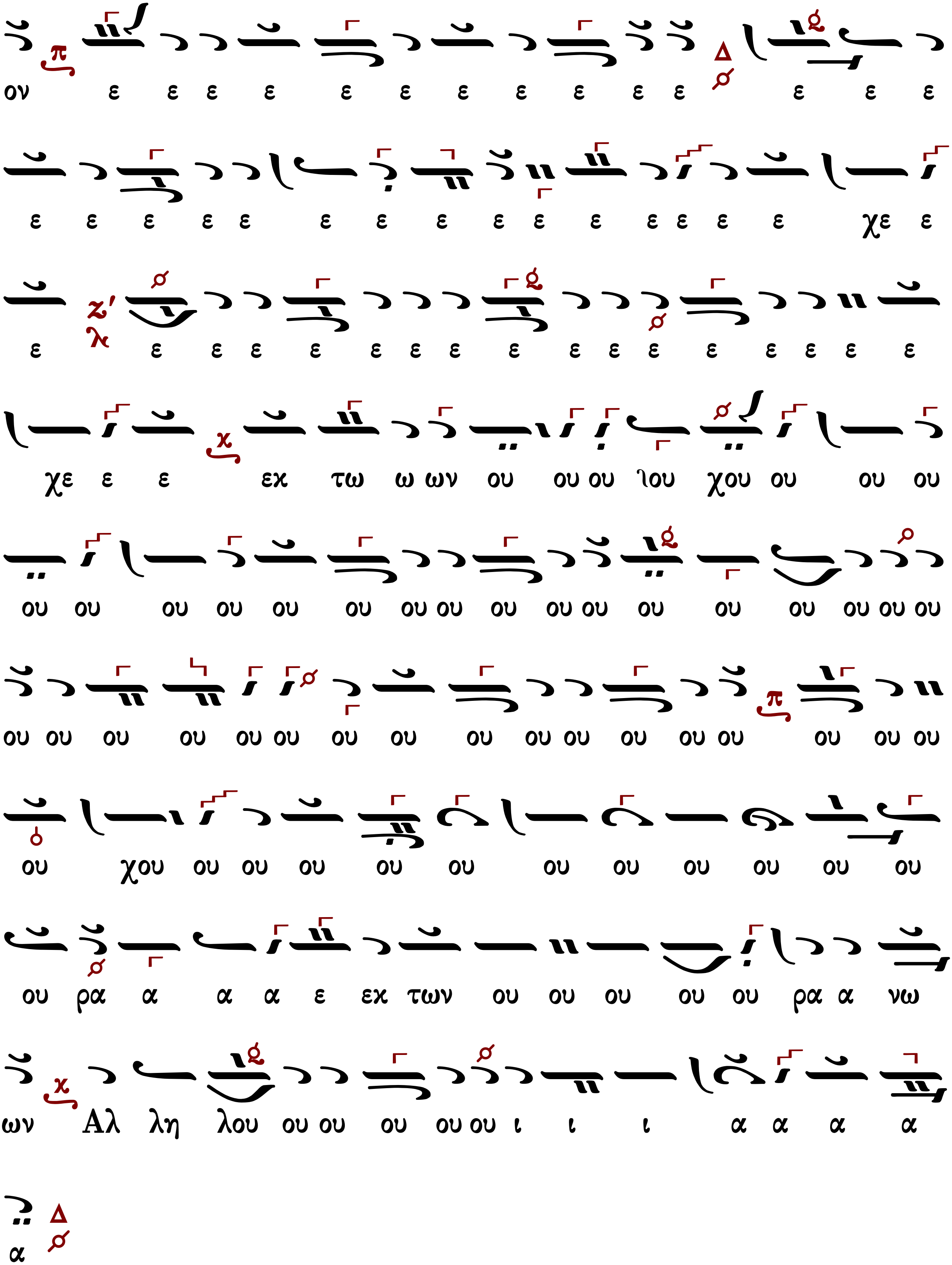
ον ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε χε ε
ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
χε ε ε εχ τω ω ων ου ου ου ιου χου ου ου ου
ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου
ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου
ου χου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου
ου ρα α α α ε εχ των ου ου ου ου ου ρα α νω
ων Αλ λη λου ου ου ου ου ου ι ι ι α α α α
α

Μετὰ φόβου Θεοῦ, πίστεως καὶ ἀγάπης προσέλθετε.
Ἀμήν, ἀμήν, ἀμήν. Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.
...συνέχεια κοινωνικοῦ...
Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου.
Θεὸς Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν.

Παναγιώτου Κηλτζανίδου (†1896)

Ἦχος λ/π ⸗ Πα

Παναγιώτου Κηλτζανίδου
Εκκλησιαστικόν Απάνθισμα
1861 σ.218*

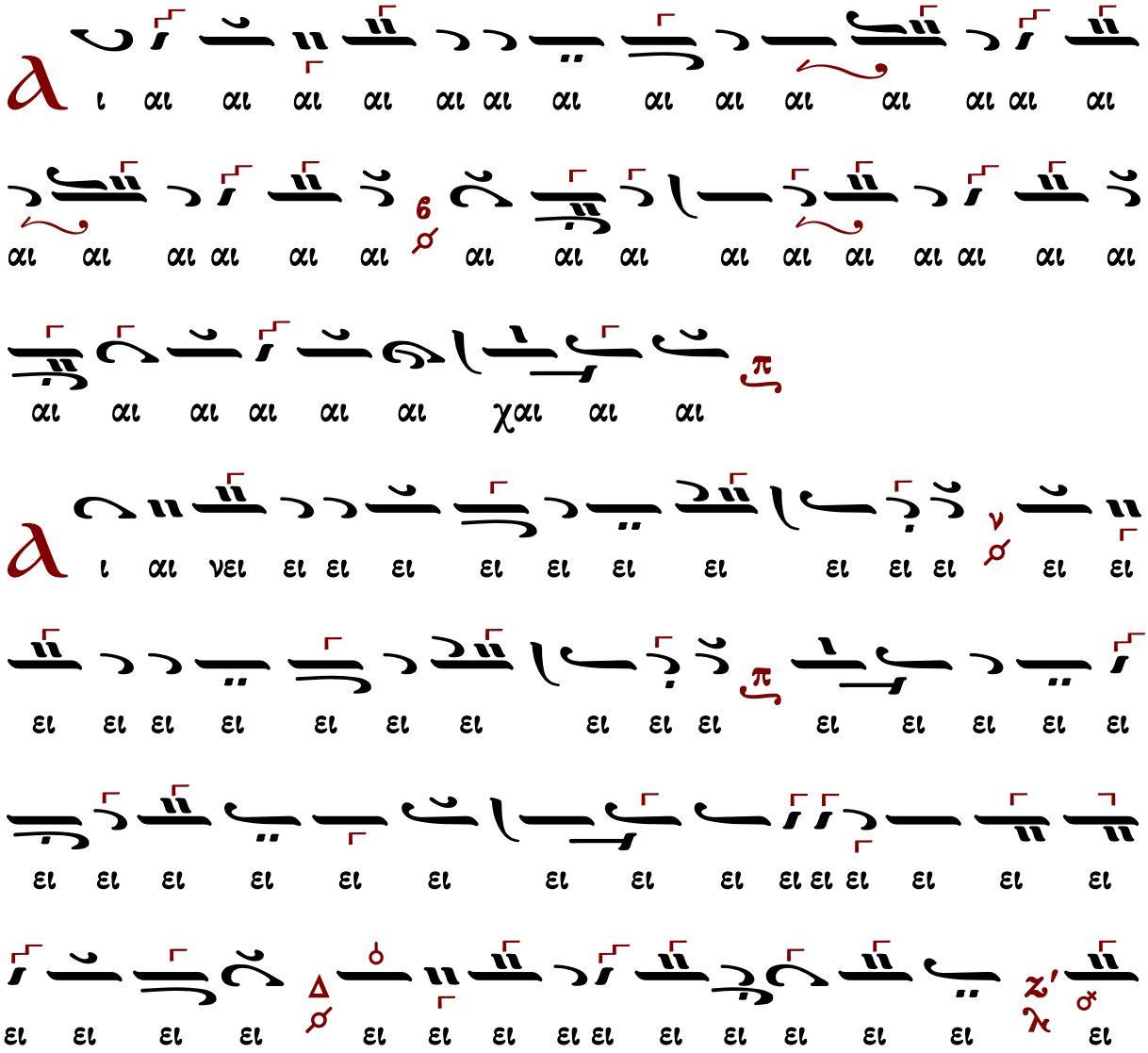

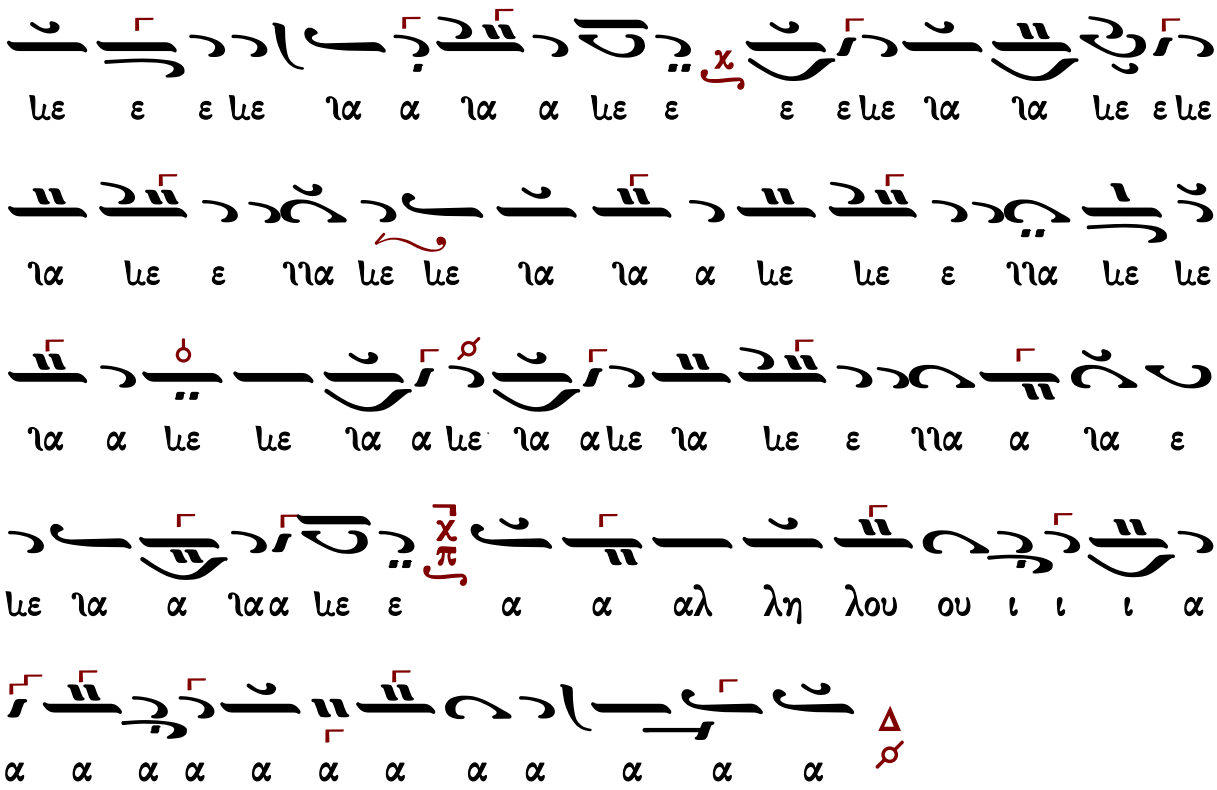

Μετὰ φόβου Θεοῦ, πίστεως καὶ ἀγάπης προσέλθετε.
Ἀμήν, ἀμήν, ἀμήν. Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.
...συνέχεια κοινωνικοῦ...
Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου.
Θεὸς Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν.

Ἀλεξάνδρου Βυζαντίου (†1908)

Ἦχος λ π ⸗ Πα

Ἀλεξάνδρου Βυζαντίου
Χερουβικάριον 1900 σ.114*

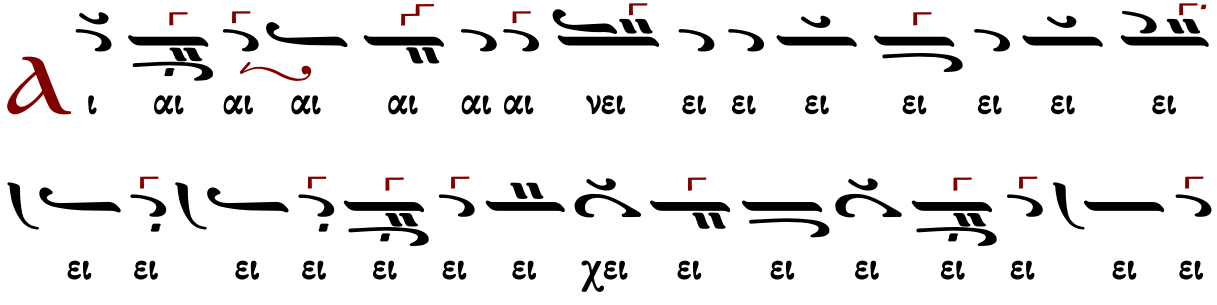

Μετὰ φόβου Θεοῦ, πίστεως καὶ ἀγάπης προσέλθετε.
Ἀμήν, ἀμήν, ἀμήν. Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.

...συνέχεια κοινωνικοῦ...

Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου.
Θεὸς Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν.

Βασιλείου Νικολαΐδη (1915-1985)

Ἦχος λ Πα

Βασιλείου Νικολαΐδη
Κοινωνικά 1973*

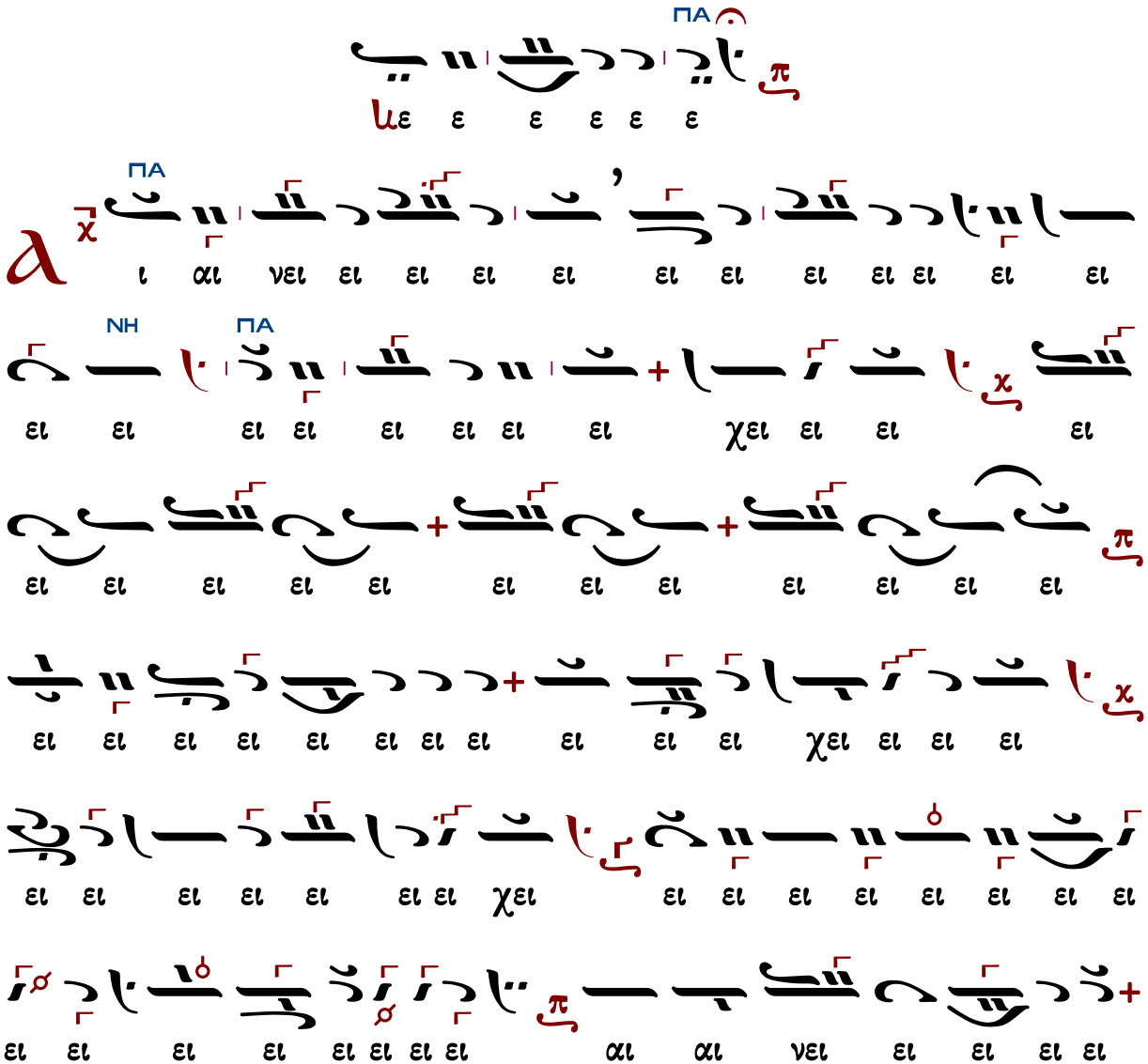

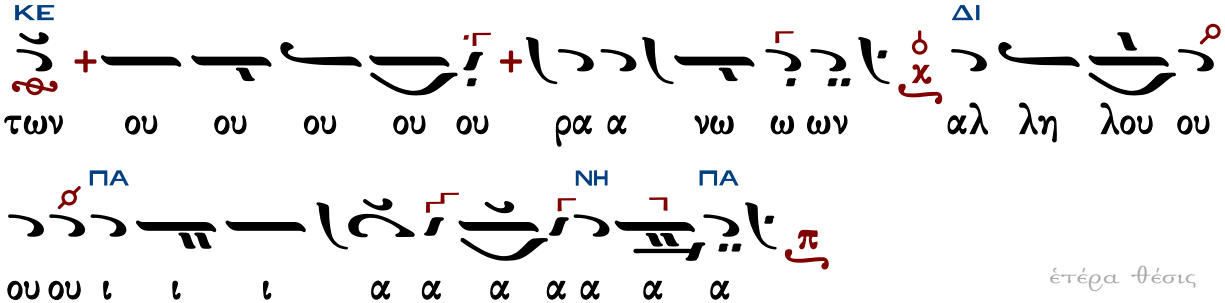

ἑτέρα θέσις

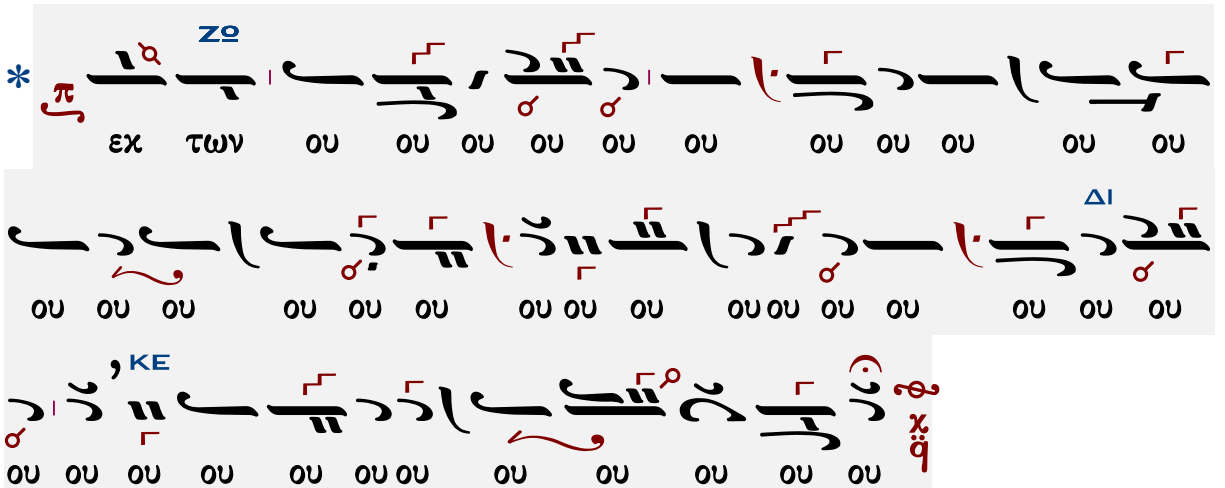

Μετὰ φόβου Θεοῦ, πίστεως καὶ ἀγάπης προσέλθετε.

Ἀμήν, ἀμήν, ἀμήν. Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.

...συνέχεια κοινωνικοῦ...

Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου.

Θεὸς Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν.

Γεωργίου Καρακάση Ι (†1988)

Ἦχος λ π ⇝ Πα

Γεωργίου Καρακάση
Θεία Λειτουργία
1988 σ.216#

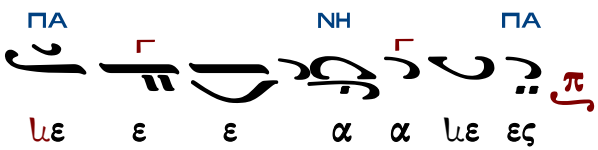

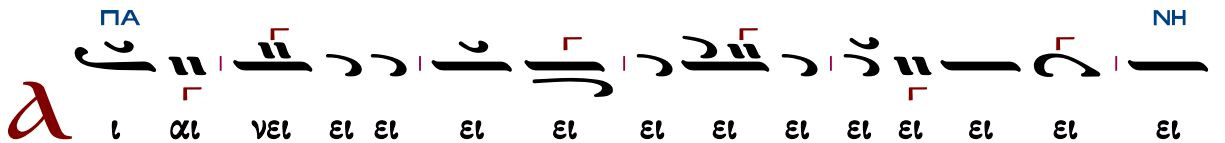

ΠΑ
ΜΕΛ
ΠΑ
ΝΗ
ΝΗ
ΠΑ
τον Κυ
ΝΗ
ΠΑ
ΝΗ
ΠΑ
ΝΗ
ΠΑ
ΔΙ
ΖΩ
ΚΕ
ΠΑ

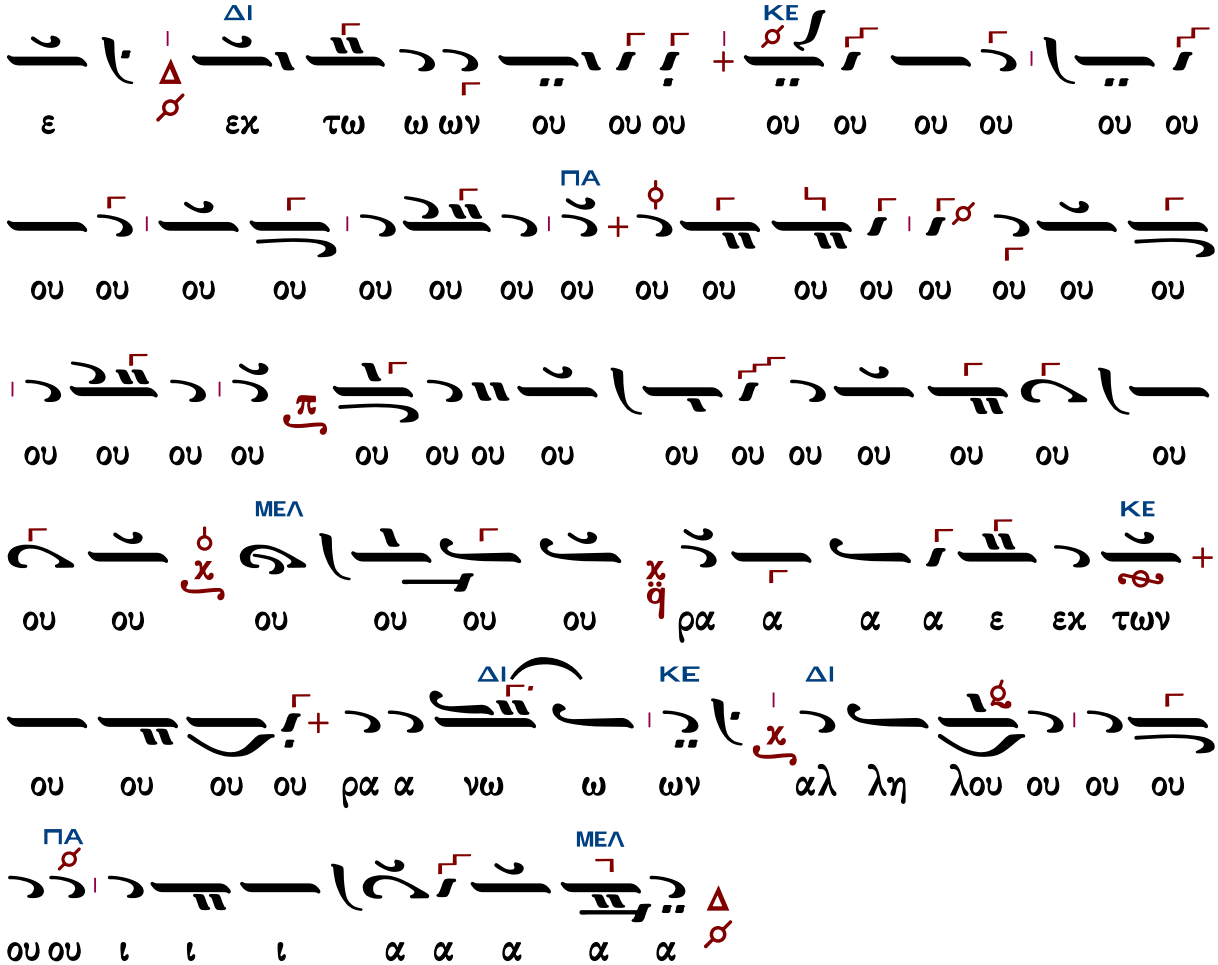

Μετὰ φόβου Θεοῦ, πίστεως καὶ ἀγάπης προσέλθετε.

Ἀμήν, ἀμήν, ἀμήν. Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.

...συνέχεια κοινωνικοῦ...

Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου.

Θεὸς Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν.

Γεωργίου Καρακάση II (†1988)

Ἦχος λ π ⸏ Πα

Γεωργίου Καρακάση
Θεία Λειτουργία
1988 σ.220#

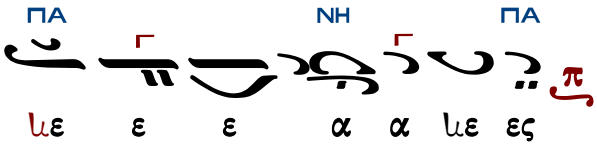

α
ΝΗ
ΠΑ
ΜΕΛ
ΠΑ
ι νει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει
ΝΗ
ΠΑ
χει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει
ΝΗ
ΠΑ
υει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει
ΝΗ
ει ει ει ει ει ει ει χει ει ει ει ει ει ει ει ει ει
ΠΑ
ΜΕΛ
ΠΑ
ει ει ει ει ει ει ει αι νει ει ει ει ει ει
ΝΗ
ΠΑ
ΝΗ
ΠΑ
τε ε ε τον χυ υ υ υ υ υ υ υ υ υ
υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ
ΝΗ
ΠΑ
υ υ υ υυ υ υ υ υ το ον χυ υ υ
ΝΗ
ΠΑ
υ υ υ το ον Κυ υ ρι ι ο ο ο ον ε ε
ΔΙ
ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

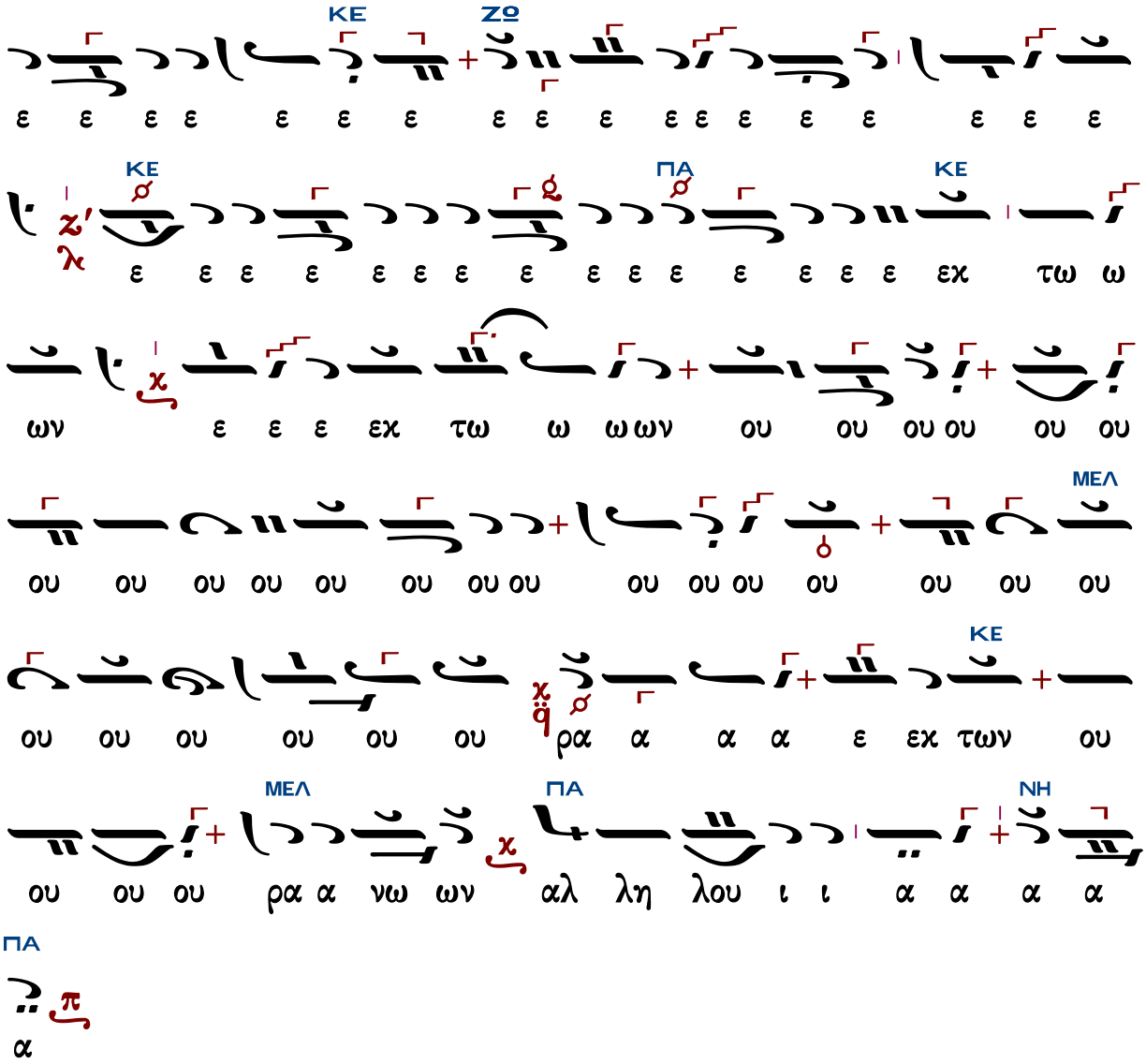

Μετὰ φόβου Θεοῦ, πίστεως καὶ ἀγάπης προσέλθετε.

Ἀμήν, ἀμήν, ἀμήν. Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.

...συνέχεια κοινωνικοῦ...

Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου.

Θεὸς Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν.

Δοσιθέου Κατουνακιώτου (†1991)

Ἦχος λ/π ⸏ Πα

Δοσιθέου Κατουνακιώτου
Λειτουργικά 1990 σ.256#

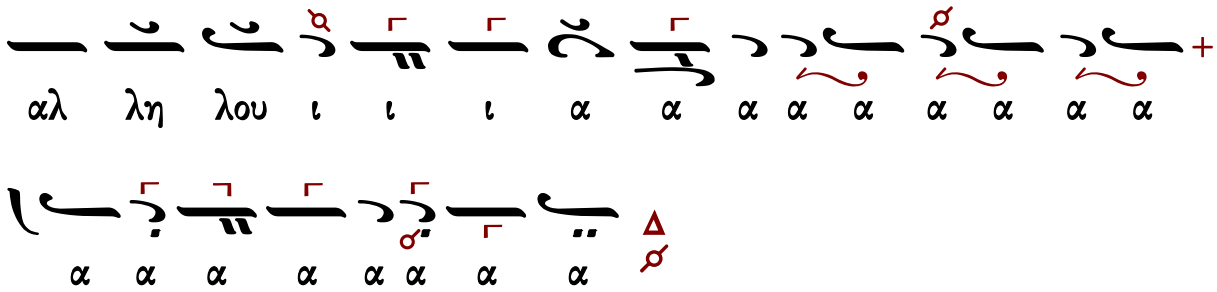

Μετὰ φόβου Θεοῦ, πίστεως καὶ ἀγάπης προσέλθετε.
Ἀμήν, ἀμήν, ἀμήν. Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.

...συνέχεια κοινωνικοῦ...

Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου.
Θεὸς Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν.

Γεωργίου Τσατσαρώνη (†1999)

Ἦχος λ Πα

Γεωργίου Τσατσαρώνη
Μεγάλη Βυζαντινή Λειτουργία
1986 σ.362*

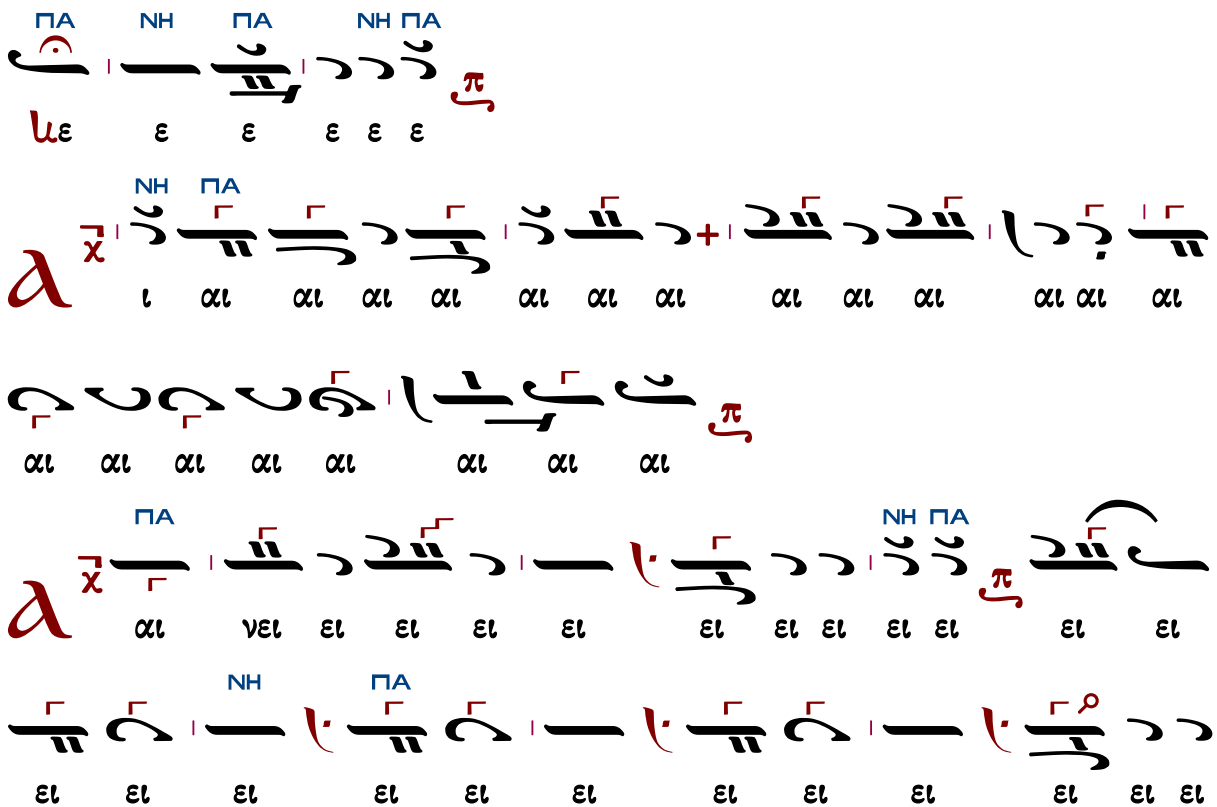

ΔΙ
ΚΕ
ΔΙ
ΠΑ
ΝΗ
ΠΑ
ΝΗ
ΠΑ
ΝΗ
ΠΑ
ΝΗ
ΠΑ
ΝΗ
ΠΑ
ΓΑ
ΠΑ
Ku
χυ
τον
Ku
τον
Ku
ο
ρι
ι
ο
ον
χει
αι
νει

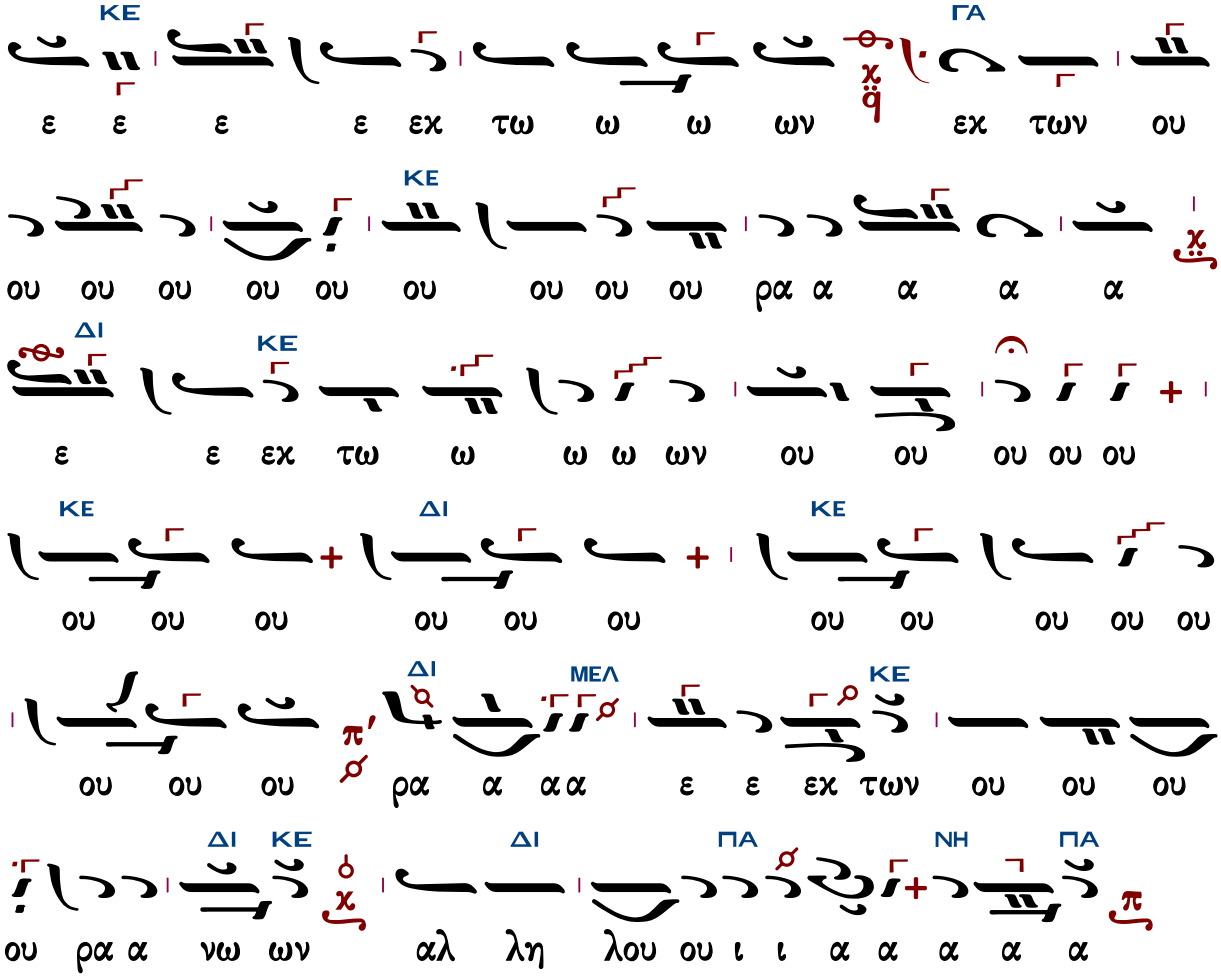

Μετὰ φόβου Θεοῦ, πίστεως καὶ ἀγάπης προσέλθετε.

Ἀμήν, ἀμήν, ἀμήν. Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.

...συνέχεια κοινωνικοῦ...

Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου.

Θεὸς Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν.

Δημητρίου Σουρλαντζῆ (†2006)

Ἦχος λ/π ⸏ Πα

Δημητρίου Σουρλαντζῆ
Βυζαντινή Θεία Λειτουργία
1992 σ.484#

ΜΕΛ
ΠΑ
ΠΑ
ΔΙ
ΖΩ
ΚΕ
ΔΙ
ΠΑ
Κυ
Κυ

ΔΙ
ΚΕ
ΠΑ
ΔΙ
ΠΑ
ΔΙ
ΚΕ

Μετὰ φόβου Θεοῦ, πίστεως καὶ ἀγάπης προσέλθετε.
Ἀμήν, ἀμήν, ἀμήν. Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.

...συνέχεια κοινωνικοῦ...

Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου.
Θεὸς Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν.

Ἀθανασίου Καραμάνη (†2012)

Ἦχος λ/π ⸗ Πα

Ἀθανασίου Καραμάνη
Νέα Μουσική Συλλογή
τόμος Β' 1955 σ.287#

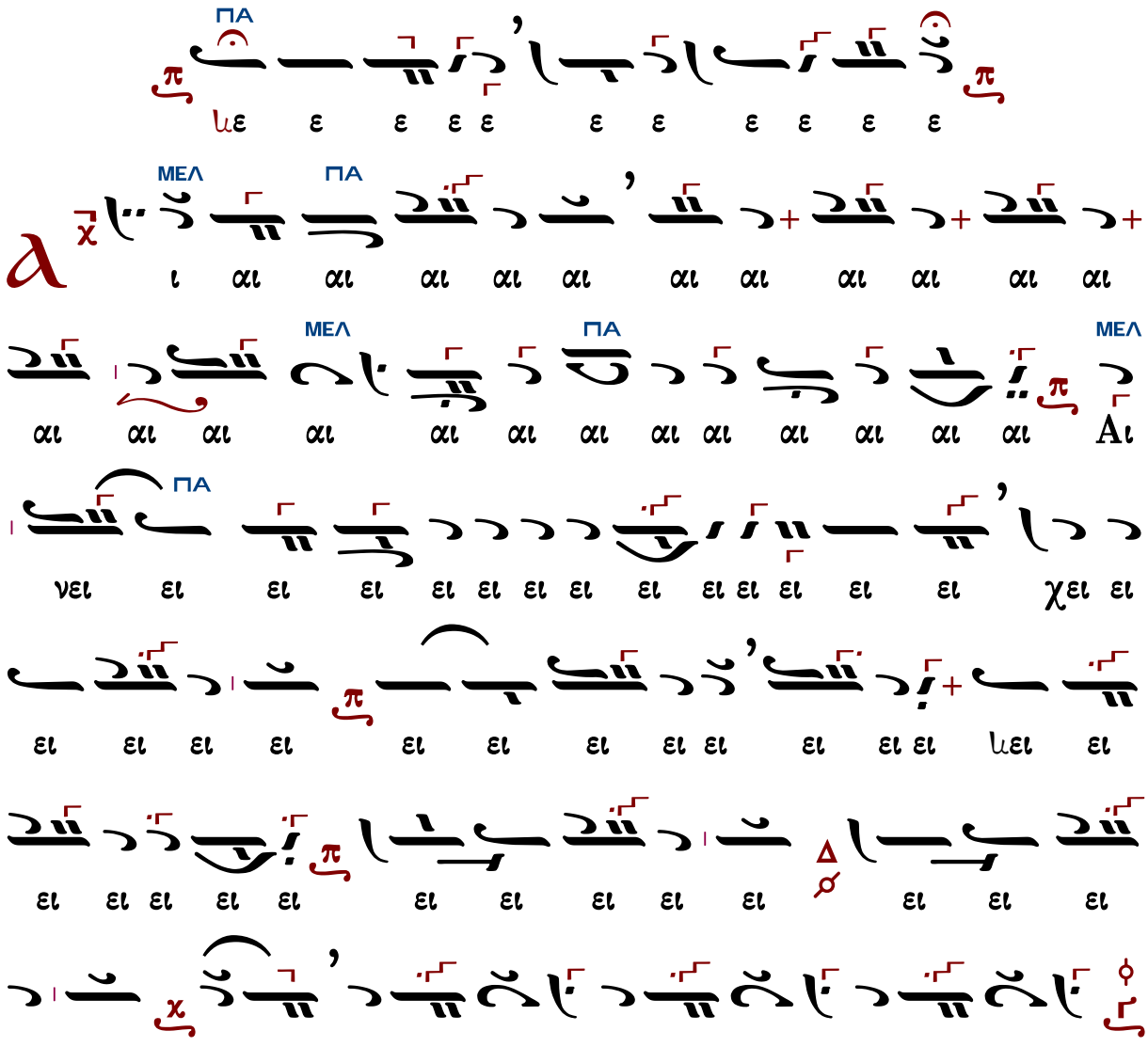

ΠΑ
ΜΕΛ
ΔΙ
ΠΑ
ΚΕ
ΚΕ
ΜΕΛ

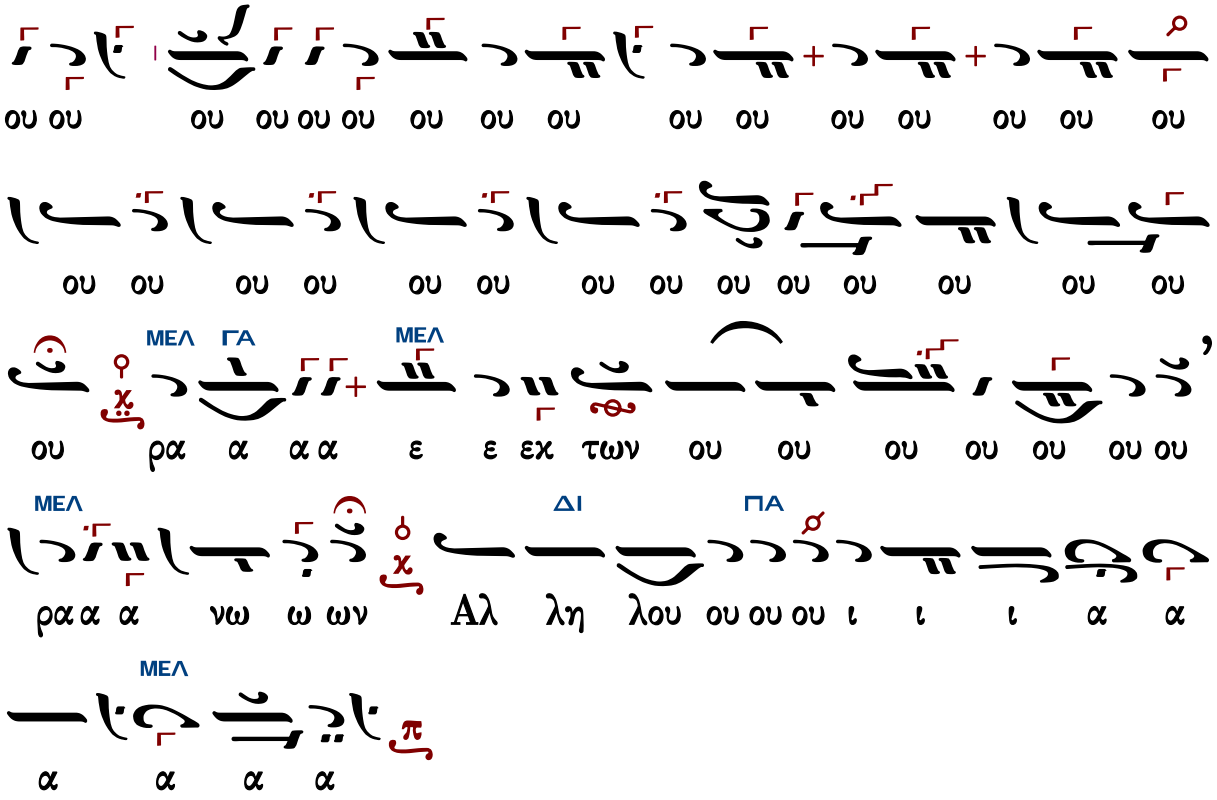

Μετὰ φόβου Θεοῦ, πίστεως καὶ ἀγάπης προσέλθετε.

Ἀμήν, ἀμήν, ἀμήν. Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.

...συνέχεια κοινωνικοῦ...

Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου.

Θεὸς Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν.

Κωνσταντίνου Λάμπρου

Ἦχος λ̃ ⸏ Πα

Κωνσταντίνου Λάμπρου
Χερουβικά-Κοινωνικά
2019 σ.180*

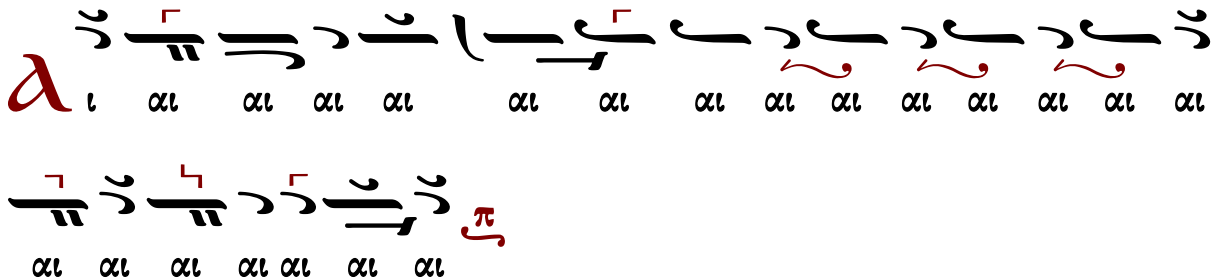

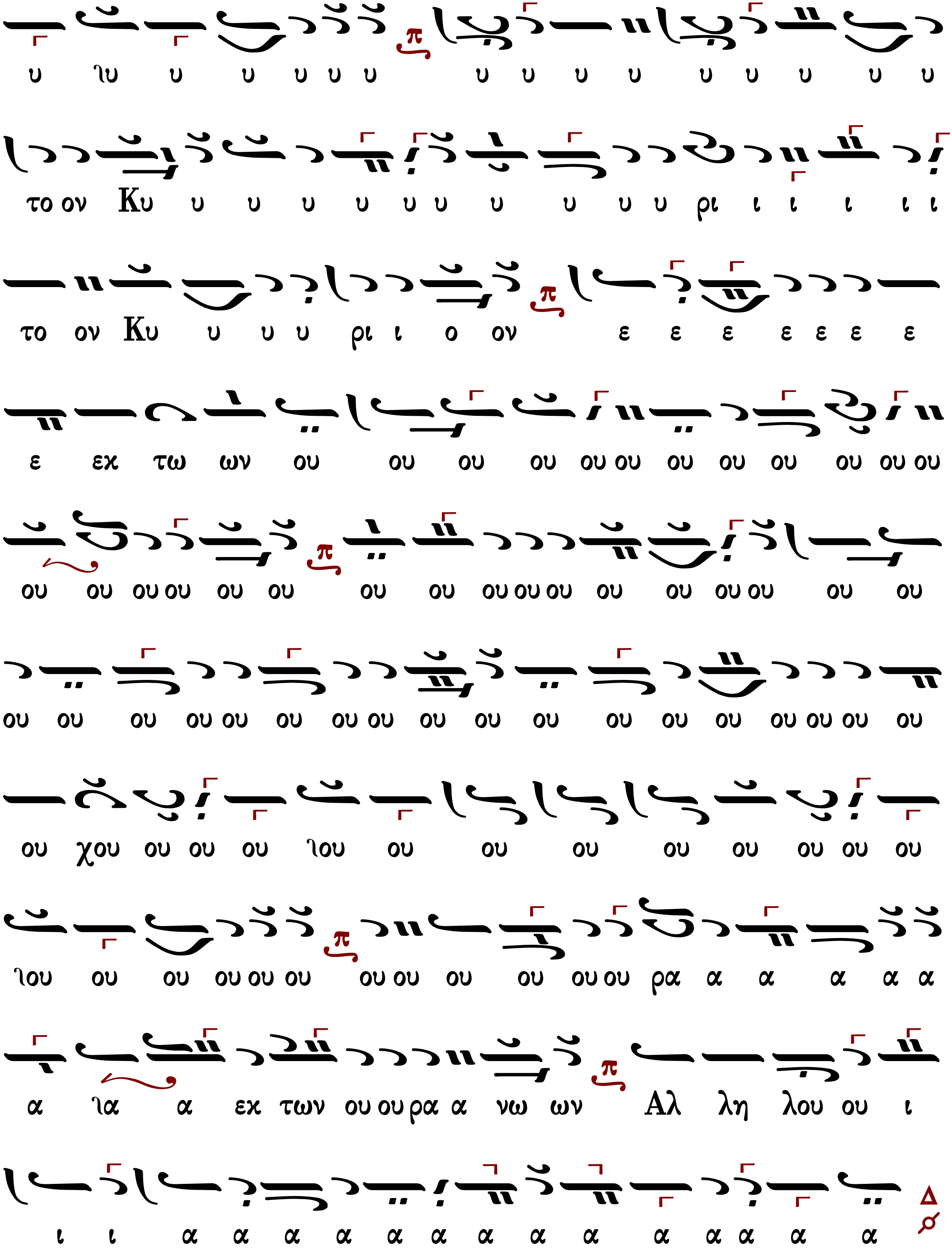
υ ιυ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ
το ον Κυ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ ρι ι ι ι ι ι
το ον Κυ υ υ υ ρι ι ο ον ε ε ε ε ε ε ε
ε εχ τω ων ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου
ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου
ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου
ου χου ου ου ου ιου ου ου ου ου ου ου ου ου
ιου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ρα α α α α α
α ια α εχ των ου ου ρα α νω ων Αλ λη λου ου ι
ι ι α α α α α α α α α α α α α α

Μετὰ φόβου Θεοῦ, πίστεως καὶ ἀγάπης προσέλθετε.
Ἀμήν, ἀμήν, ἀμήν. Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.
...συνέχεια κοινωνικοῦ...
Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου.
Θεὸς Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν.

Θεῖδομεν τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν

Μανουὴλ Πρωτοψάλτου

Ἦχος Δι

Μανουὴλ Πρωτοψάλτου
Συλλογή...1831 σ.288*

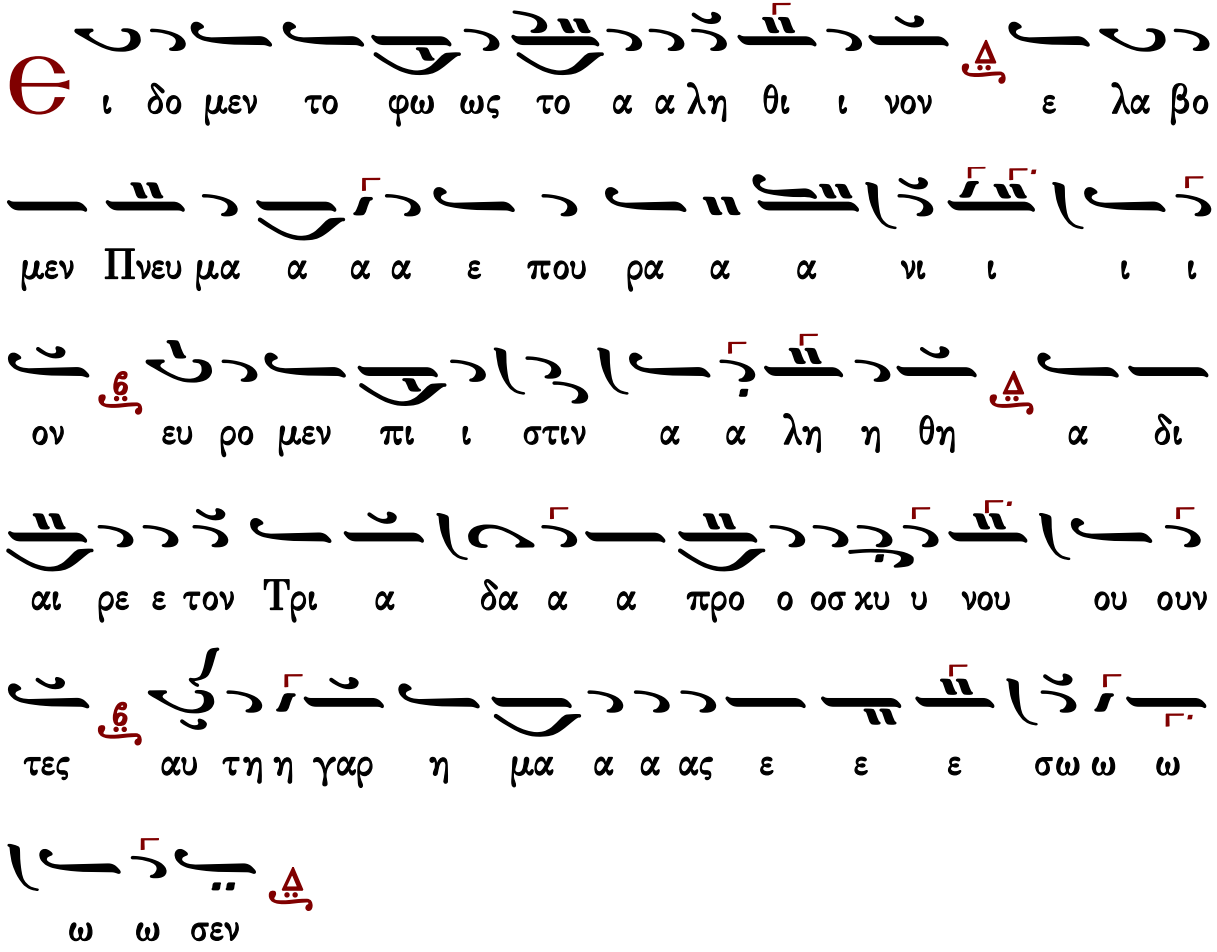

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν — Λουκᾶς Λουκᾶ

Γαβριὴλ Κουντιάδου

Ἦχος Δι

Γαβριὴλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
Μουσικὸν Πεντηκοστάριον
α΄ ἔκδοσις 1931-1935
ἐπανέκδοσις 1991 σ.489*

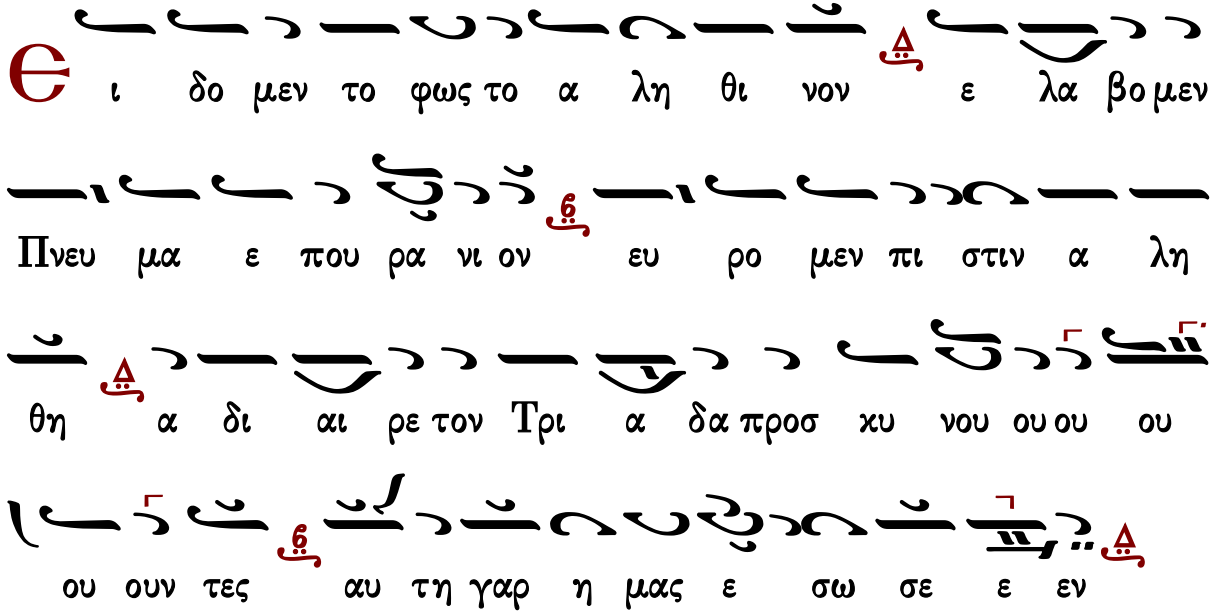

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν — Λουκᾶς Λουκᾶ

Δημητρίου Σουρλαντζῆ

Ἦχος Δι

Δημητρίου Σουρλαντζή
Βυζαντινή Θεία Λειτουργία
1992 σ.562#

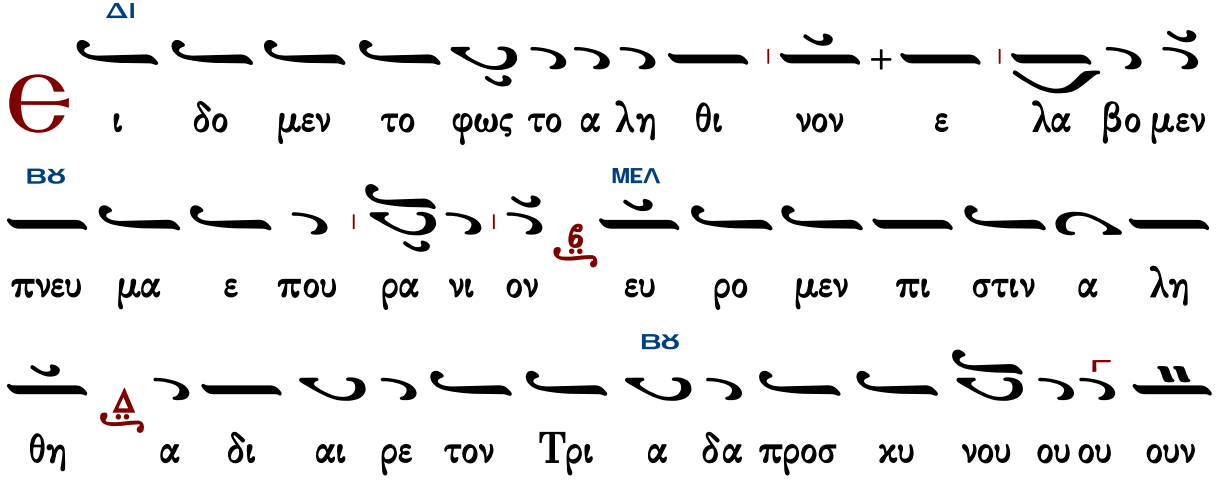

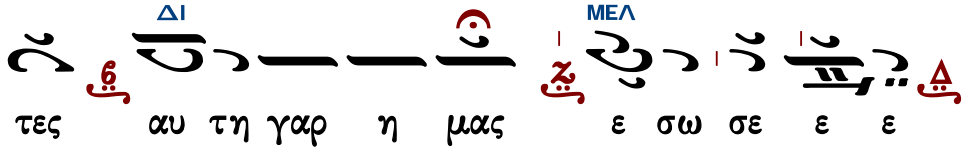

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Ἦχος Δι

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Πεντηκοστάριον
2005 σ.522*

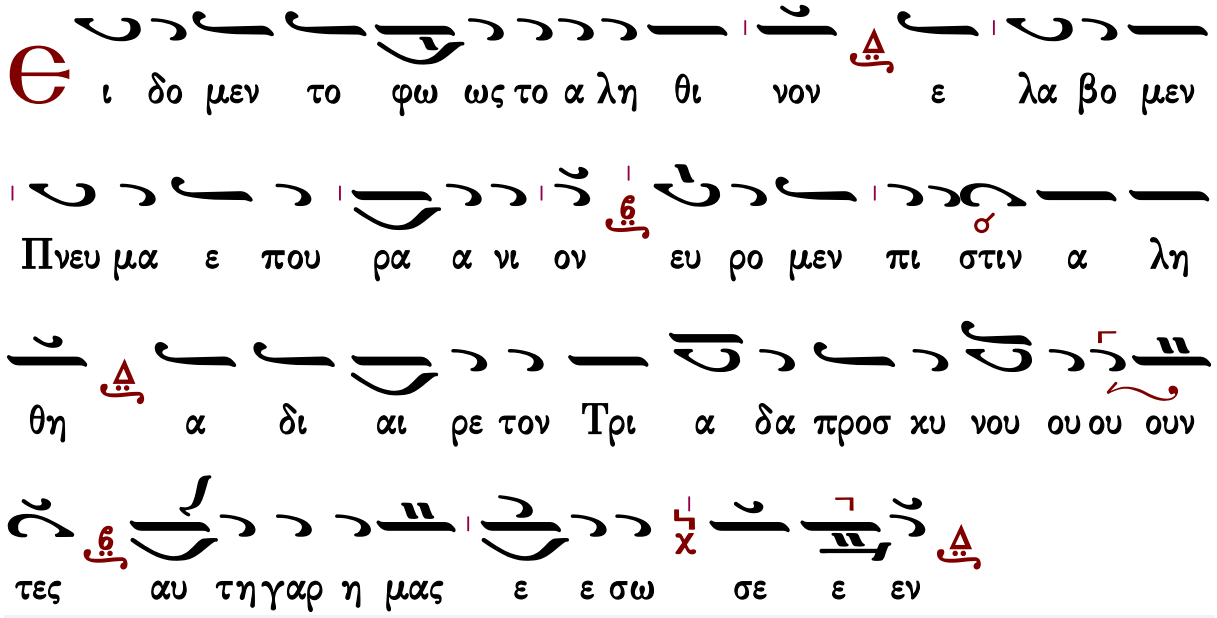

Πληρωθήτω

Ι. Μ. Βατοπαιδίου

Ἦχος Δι

Ι.Μ.Βατοπαιδίου
Λειτουργία 2007*

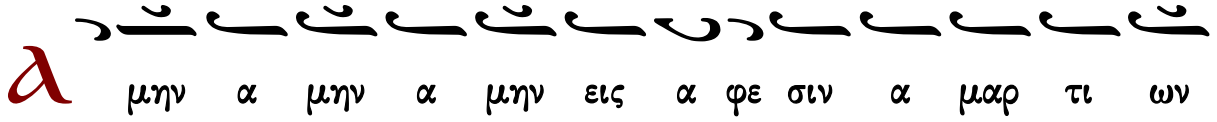

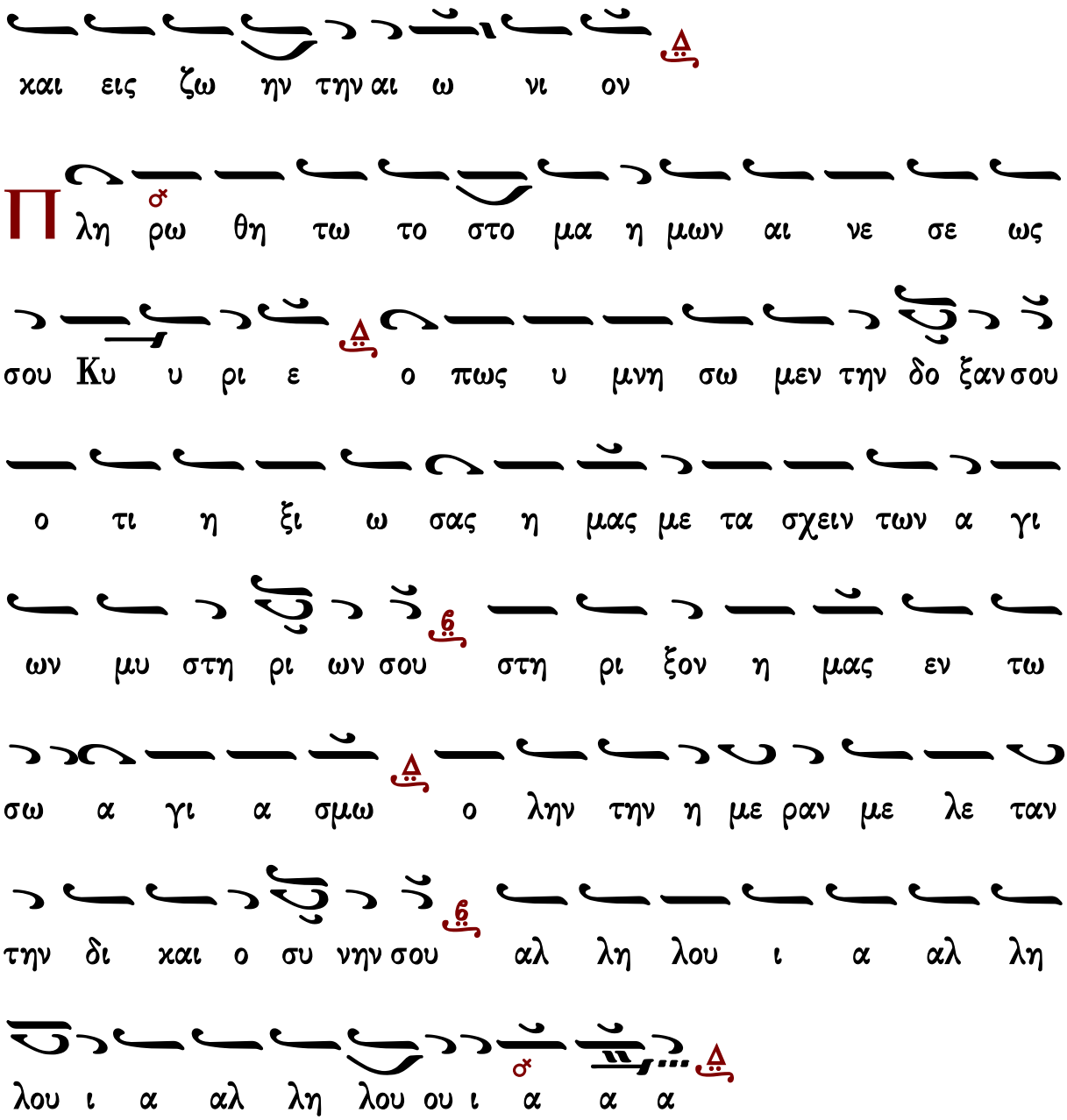

Γεράσιμος Μοναχός Ἁγιορείτης | Ὀρθοί. Μεταλαβόντες | Λουκᾶς Λουκᾶ

Ι.Μ.Σίμωνος Πέτρας Ι

Ἦχος Δι

Ἀγγελικὸς Χορὸς -Κοινωνικὰ
Ι.Μ.Σίμωνος Πέτρας
Ἅγιος Ὄρος 2004 σ.301*

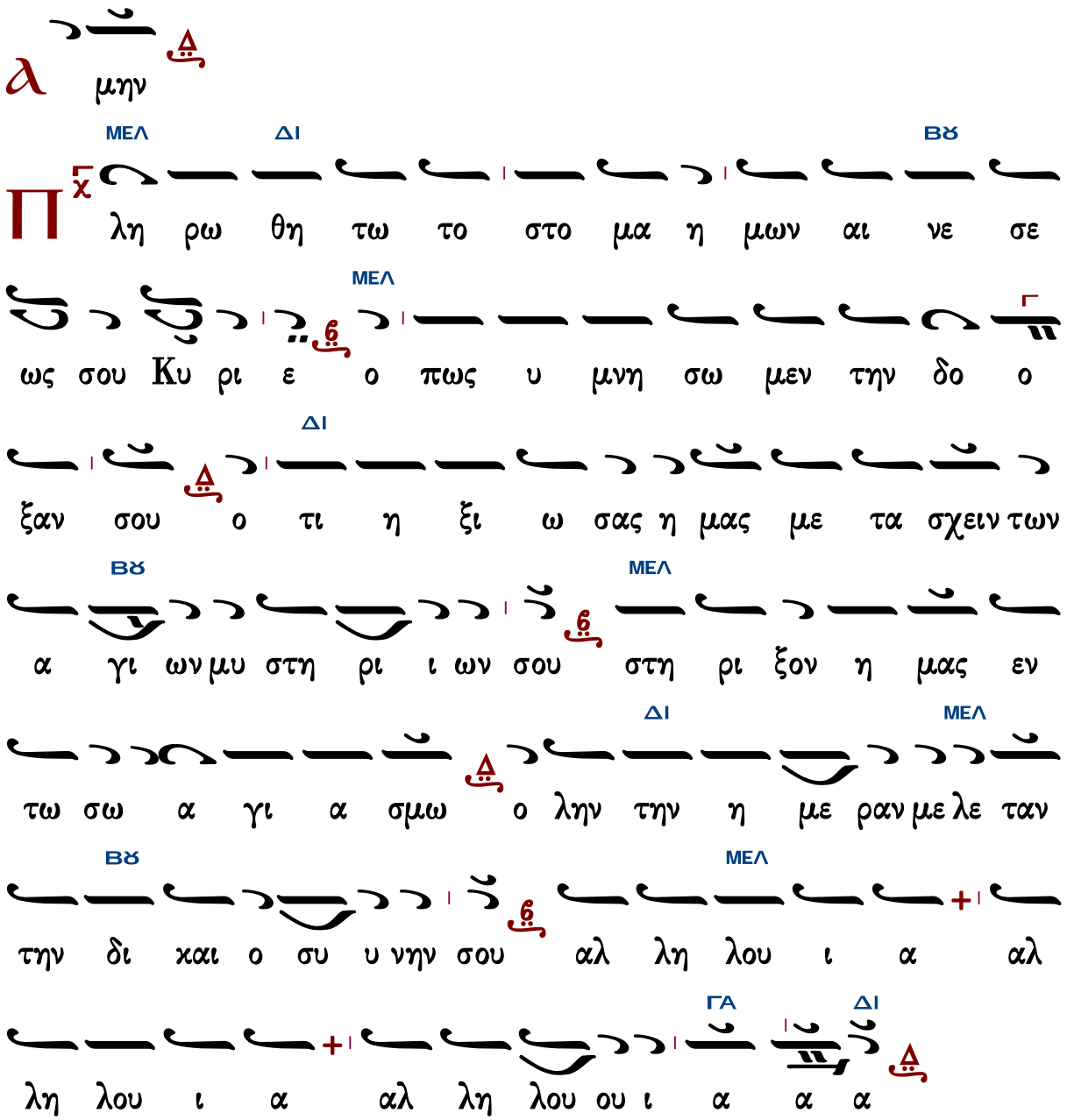

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Ὀρθοί. Μεταλαβόντες — Λουκᾶς Λουκᾶ

Ι.Μ.Σίμωνος Πέτρας ΙΙ

Ἦχος λ π ϊ Κε

Ἀγγελικὸς Χορὸς -Κοινωνικὰ
Ι.Μ.Σίμωνος Πέτρας
Ἅγιος Ὄρος 2004 σ.302*

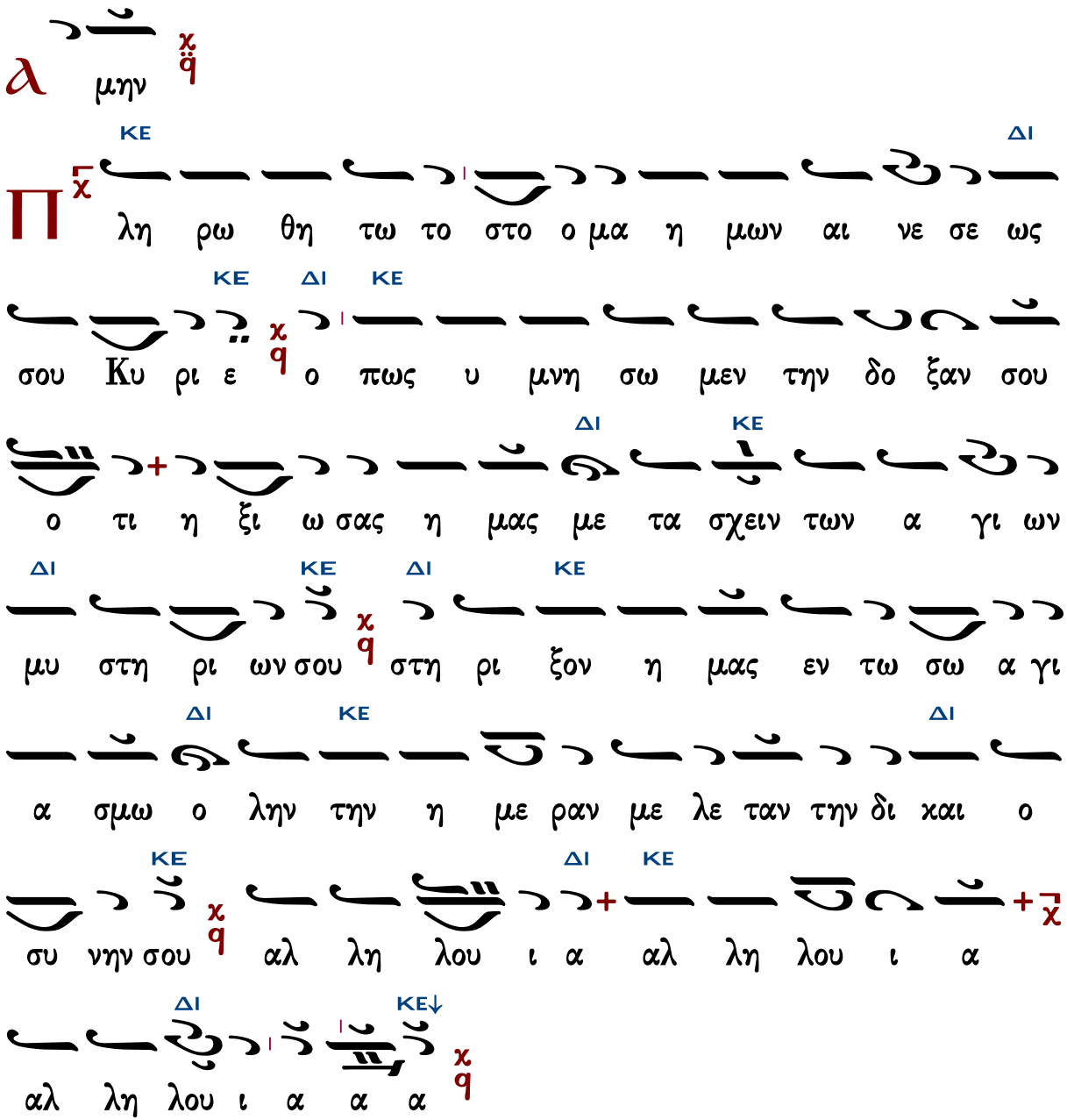

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Ὀρθοί. Μεταλαβόντες — Λουκᾶς Λουκᾶ

Θεῖη τὸ ὄνομα Κυρίου

Γαβριὴλ Κουντιάδου

Ἦχος Δι

Γαβριὴλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
Μουσικόν Πεντηκοστάριον
α΄ ἔκδοσις 1931-1935
ἐπανέκδοσις 1991 σ.174*

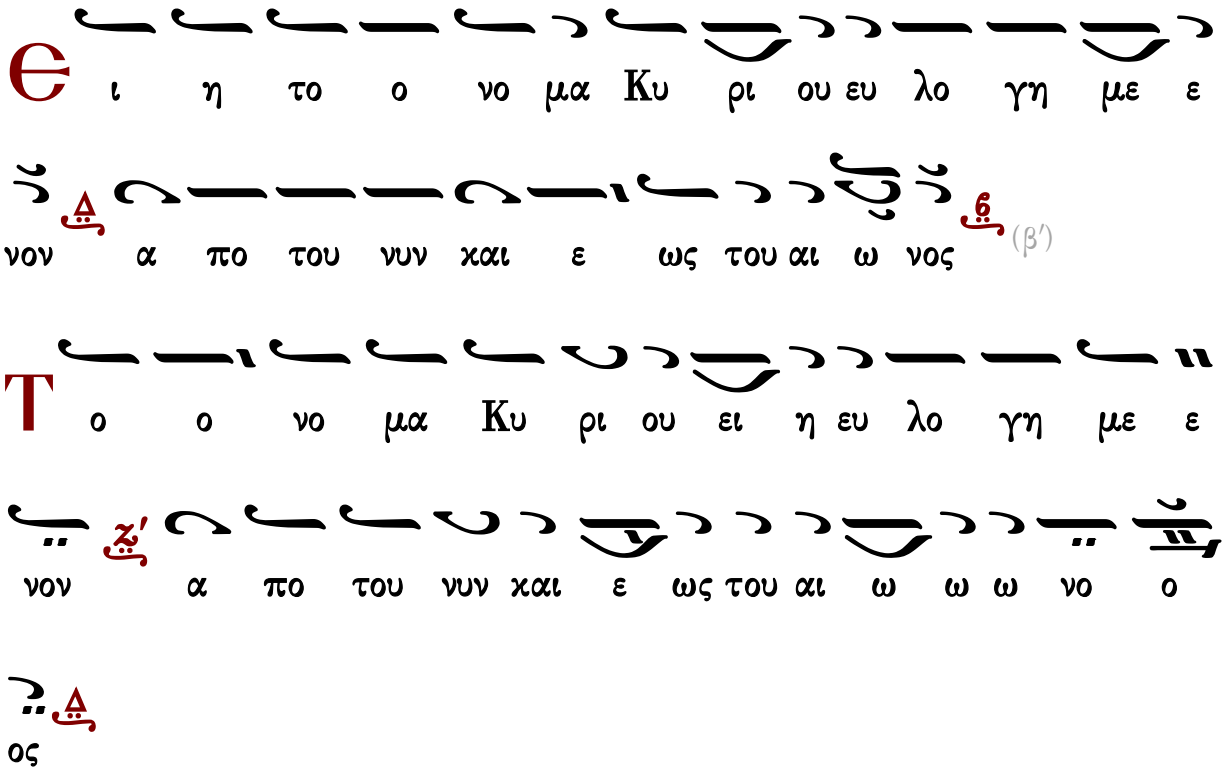

Γεράσιμος Μοναχός Ἁγιορείτης — Ἀπόλυσις — Λουκᾶς Λουκᾶ

Δημητρίου Σουρλαντζῆ

Ἦχος Δι

Δημητρίου Σουρλαντζῆ
Βυζαντινή Θεία Λειτουργία
1992 σ.562#

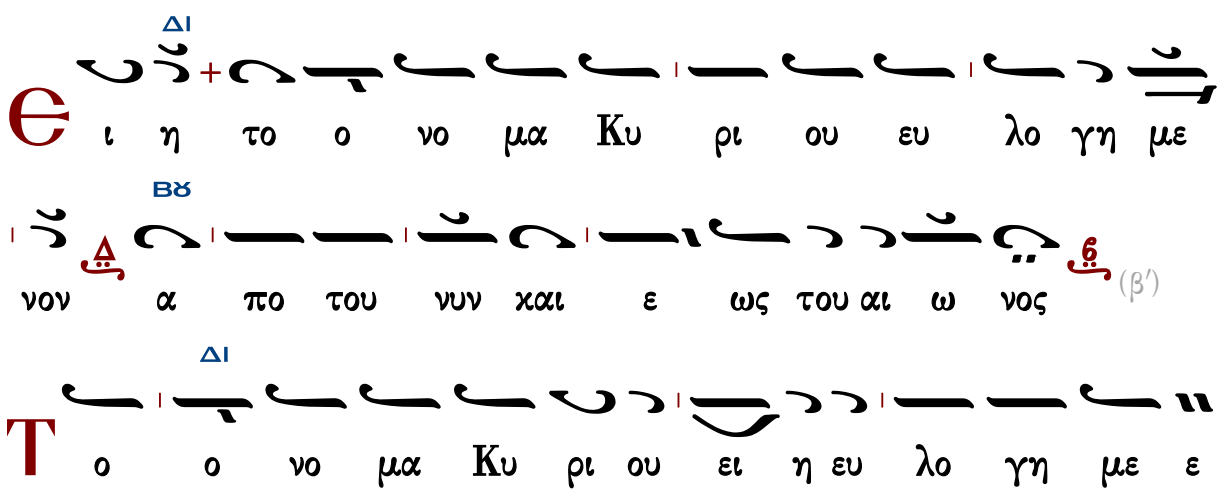

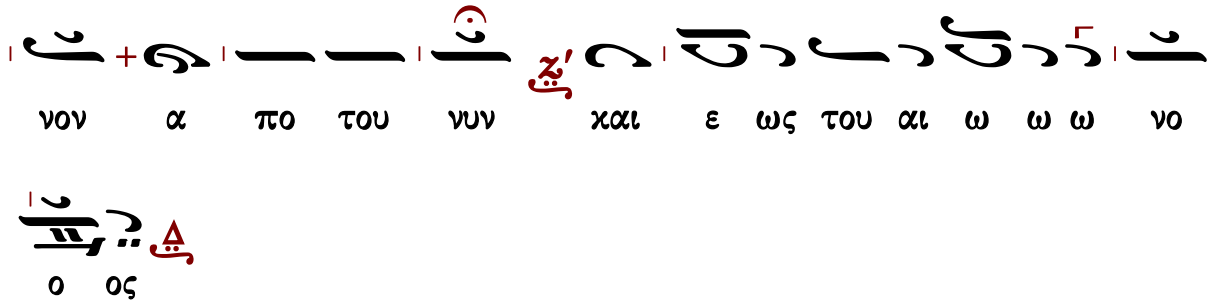

Ι.Μ.Σίμωνος Πέτρας

Ἦχος Δι

Ἀγγελικὸς Χορὸς -Κοινωνικὰ
Ι.Μ.Σίμωνος Πέτρας
Ἅγιος Ὄρος 2004 σ.303*

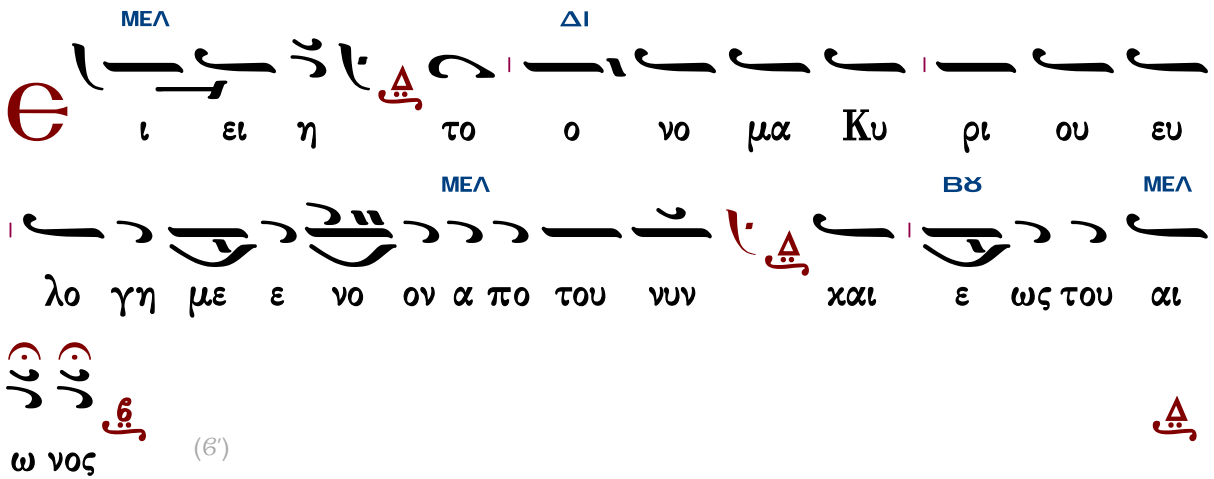

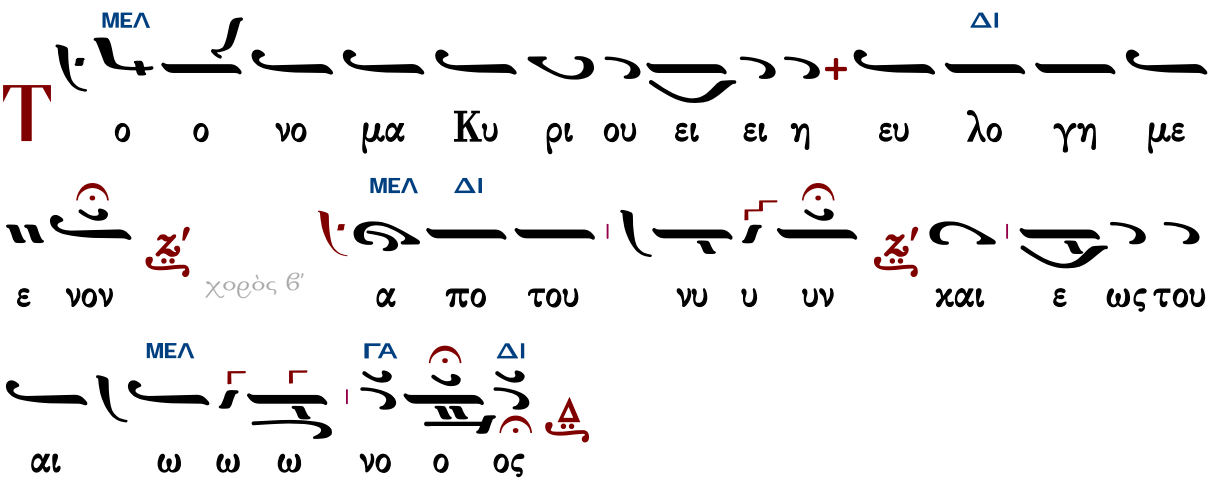

Τάξις ἀρχιερατικῆς χοροστασίας

Θὶς τὴν εἴσοδον τοῦ ἀρχιερέως

Γεωργίου Ραιδεστηνοῦ

Ἦχος Δι

Γεωργίου Πρωγάκη
Μουσική συλλογή
Εσπερινός 1909 σ.1#

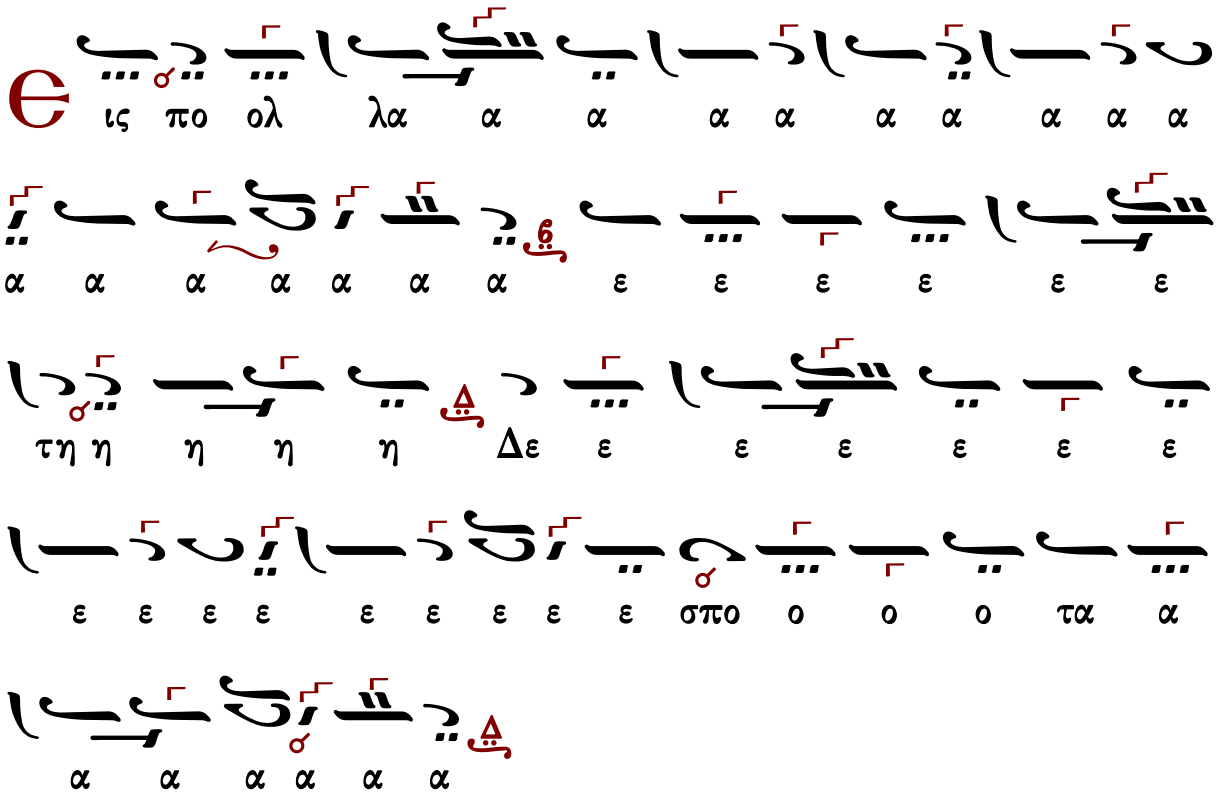

Προοιμιακὸς ψαλμὸς | Καταβασίαι

Θὶς τὸν ἀσπασμὸν τῶν ἁγίων εἰκόνων ὑπὸ τοῦ ἀρχιερέως

Μέλος ἀρχαῖον

Ἦχος Ζω

Γεωργίου Πρωγάκη
Μουσική συλλογή
Ὄρθρος 1909 σ.197/471*

α ατ τε ει ει ει ει ει ει ις πο ο ολ λα α α
α ια α α α α α α α α α α α α α α
α α α α ε ε με ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
με ε ε τη η Δε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
ε ε σπο ο ο Δε ε σπο ο ο τα α α α α α
α α α α α α α α α α α α α α α α α
α α α α α α α α α α α α α α α α α
α α α α α α α α α α α α α α α α α
α

Ἦχος Ζω

Δημοσθένους Παϊκοπούλου
Πανδέκτη Εκκλησιαστικής Μουσικής
τομ. Ε' Επιλογαί 2001 σ.273*

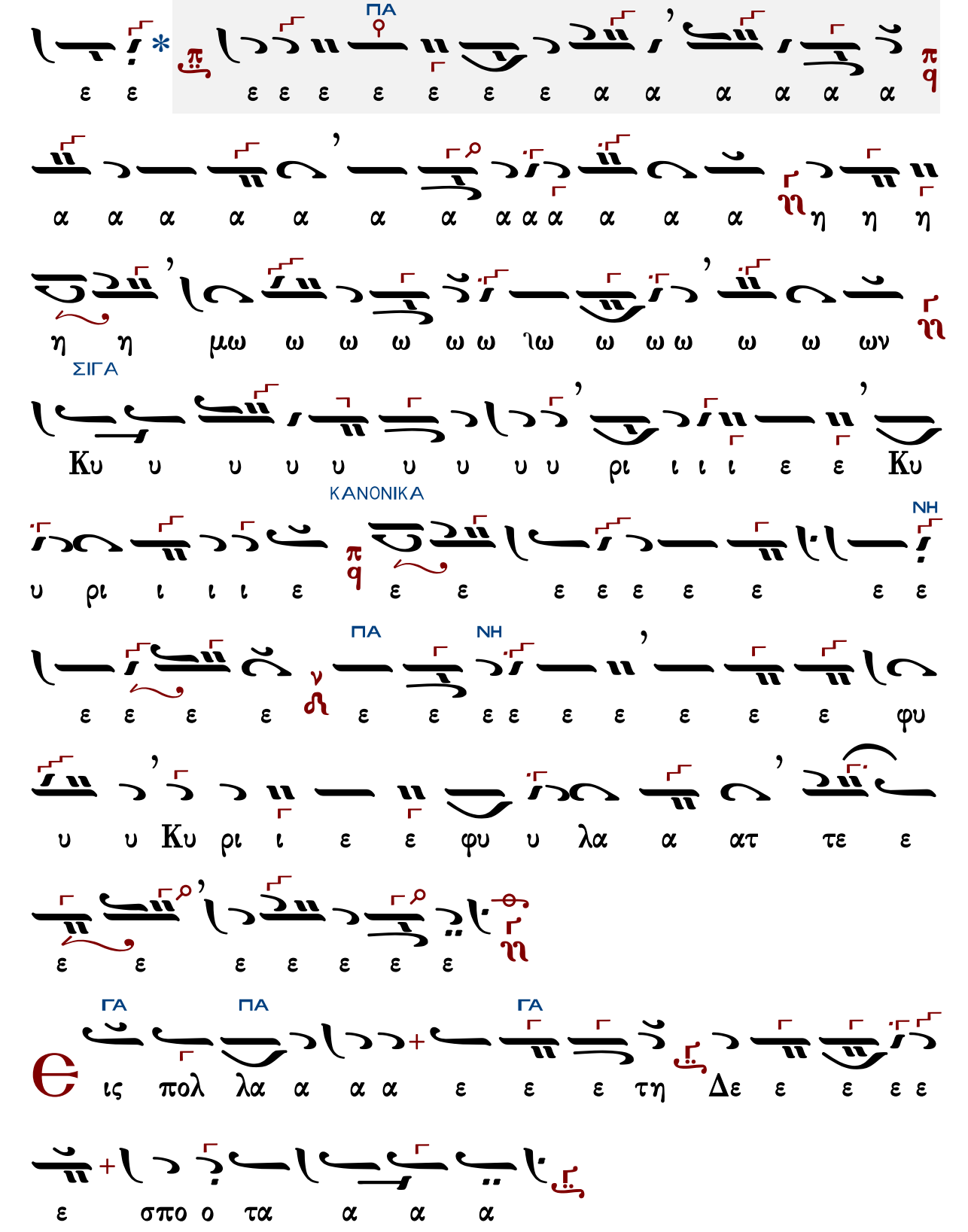
ΠΑ
ΣΙΓΑ
ΚΑΝΟΝΙΚΑ
ΝΗ
ΠΑ
ΝΗ
ΓΑ
ΠΑ
ΓΑ

Ἄνωθεν οἱ προφῆται

Ἰωάννου τοῦ Κουκουζέλη, συντμηθὲν παρὰ Κωνσταντίνου Πρωτοψάλτου

Ἦχος Ζω

Γεωργίου Πρωγάκη
Μουσική συλλογή
Ὄρθρος 1909 σ.200/473*

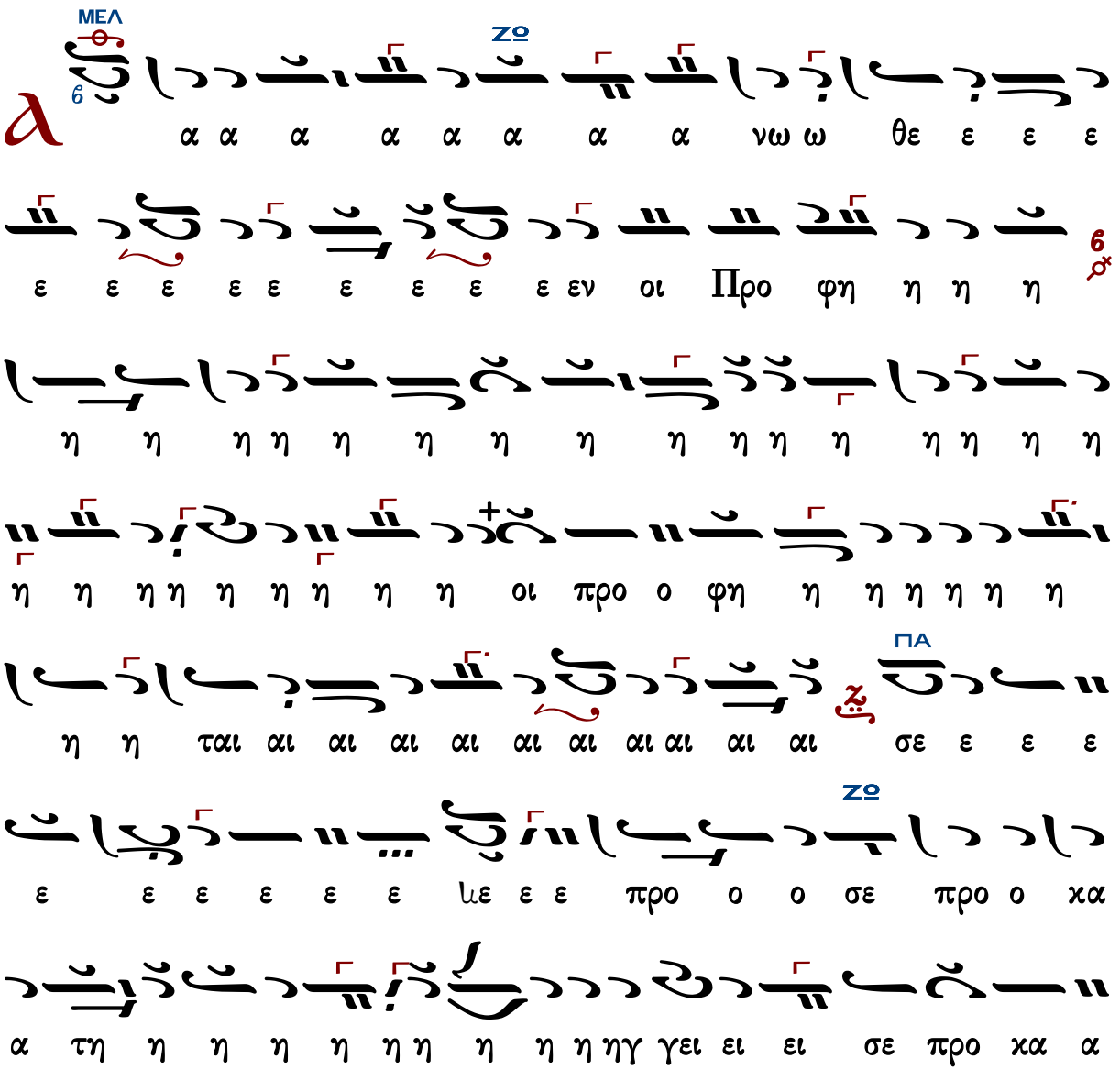

α α α α α α λα α α α α α ει ει γει γ η η η η η τη
α μνο ο στα μνο α α α αν στα α α α α α α α
ΠΑ
ο ον ρα α α βδο ον πλα α α α α α α α α ραβδον
π
q
πλα α α κα α α α α α α α α κι ι
ΖΟ
ι ι ι ι ι ι βω ω ω ω κι ι βω το ο ο
ον λυ υ υ υ υ υ χνι ι ι ι ι α α α α
α α α ια α α α α α α α α α αν
τρα α α α α α α α α α α πε ε ε λυ χνι α αν
τρα α α α α α α α α α πε ζα α α α α α
α α α α α αν ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ΠΑ

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ος ο ο ο ο ο ο ο ρο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

α α α α α α α α λα α α α α α α α α α

ο ο ι ο ο το α α λα α α ο ρο ος α α α α α

ο το α α λα ος ο ρο η μ ο ο ο ο ο ο ο ΠΑ ΝΗ

ου ου σου υ υ υ υ χρυ ον ο ο το η μ ο ο ο ο

ου ουν θυ μι α α τη η η η η ρι ι θυ ΖΟ

υ υ υ υ πυ ον ο ι ι ρι η η η τι α α ι ι μι ΠΑ

υ λην α δι ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

α δι ο ο δευ το ο ο ο ο ο ο ο ον χαι
θρο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ιο ο ο ο ο ο
ΔΙ
ΜΕΛ
ο ο ο νον του βα α σι ι λε ε ε ε ε
ΚΕ
ω ω ω ω ω ω ω ω ως προ κα τη η η η ηγ
ΓΑ
ΠΑ
γει ει λα α α αν οι προ φη η η η η η η η η η
ΝΗ
ΖΟ
η η η η η οι προ ο φη η η η η η ται αι αι
ΜΕΛ
ΖΟ
αι αι τε ε ρι ρε τε ε ρι ρε ρε ε ρε ρε ε ρε
ρι ρε ρε ε ρε ρι ρε ρεμ τε ε ρρε ε ε ρι ρε ρε ε
ρε ρε ε ρε ρι ριι ρι ρε ρι ριι ρι ρε ε ρε
ΔΙ
ριι ρι ρε ε ρεμ τε ε ρε ε ρι ρι ρε ε εμ τε

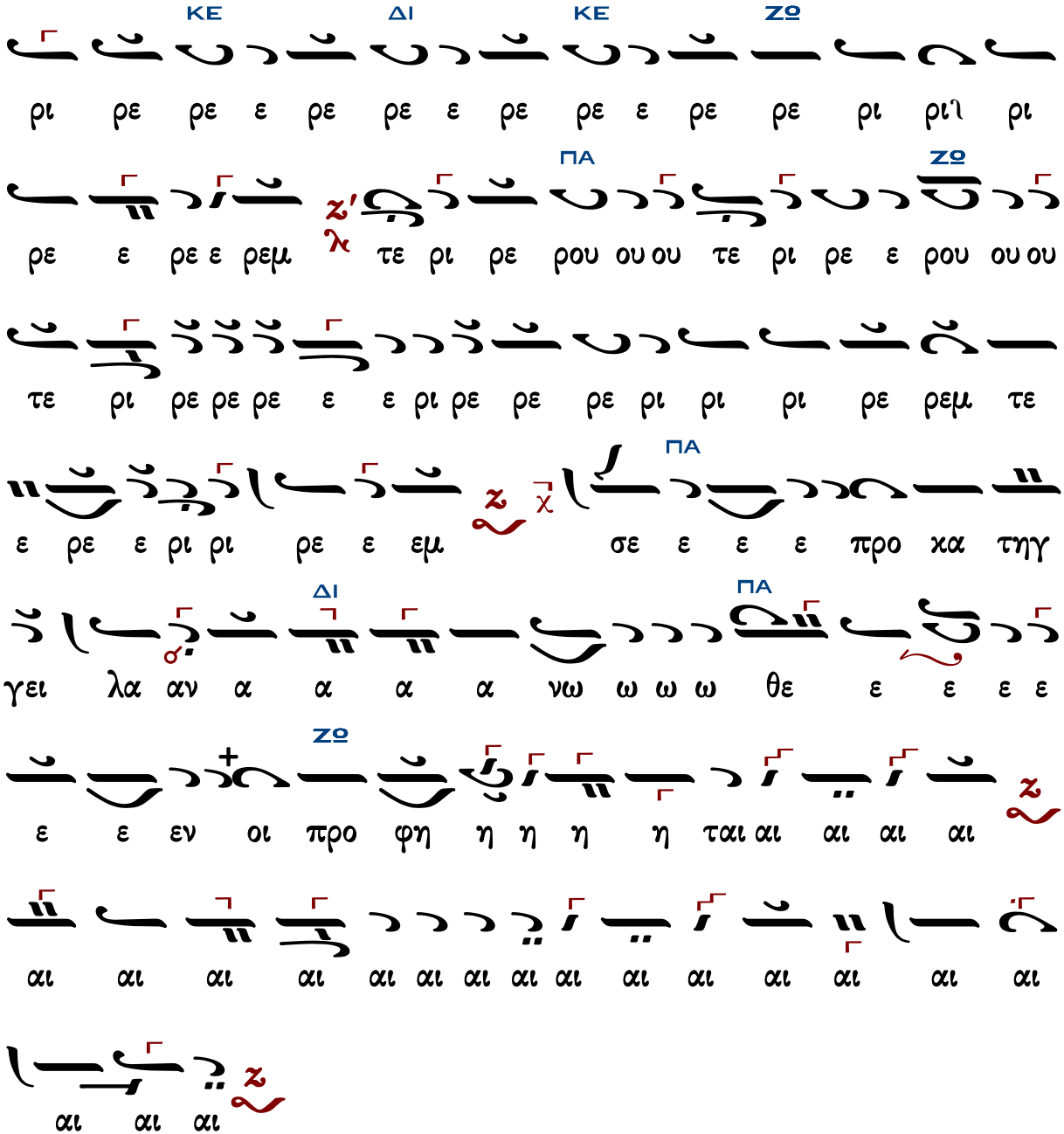

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Στιχολογία — Λουκᾶς Λουκᾶ

Κύριε σῶσον τοὺς εὐσεβεῖς

Ἦχος λ πλ ἀ

Γεωργίου Πρωγάκη
Μουσική συλλογή
Λειτουργία 1909 σ.55/729*

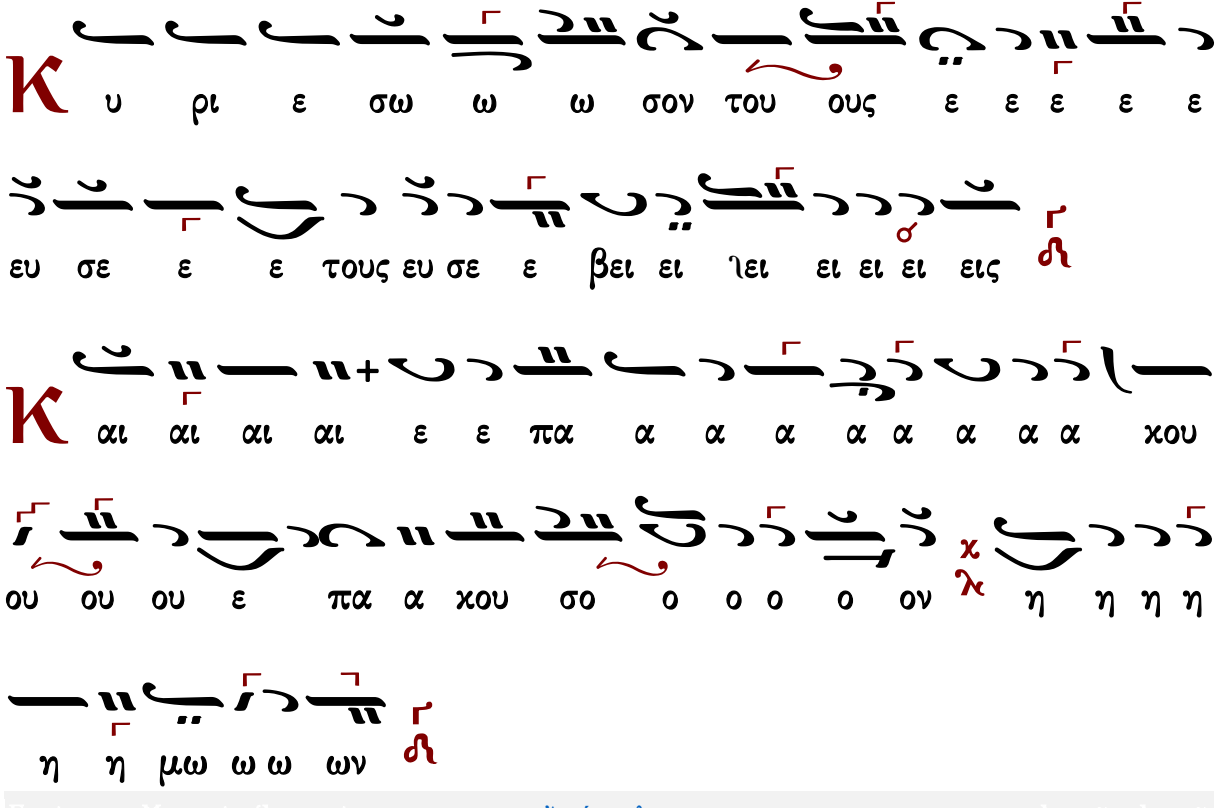
Κ
υ ρι ε σω ω ω σον του ους ε ε ε ε ε
ευ σε ε ε τους ευ σε ε βει ει ιει ει ει ει εις
Κ
αι αι αι αι ε ε πα α α α α α α α χου
ου ου ου ε πα α χου σο ο ο ο ο ον χ λ η η η η
η η μω ω ω ων